

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

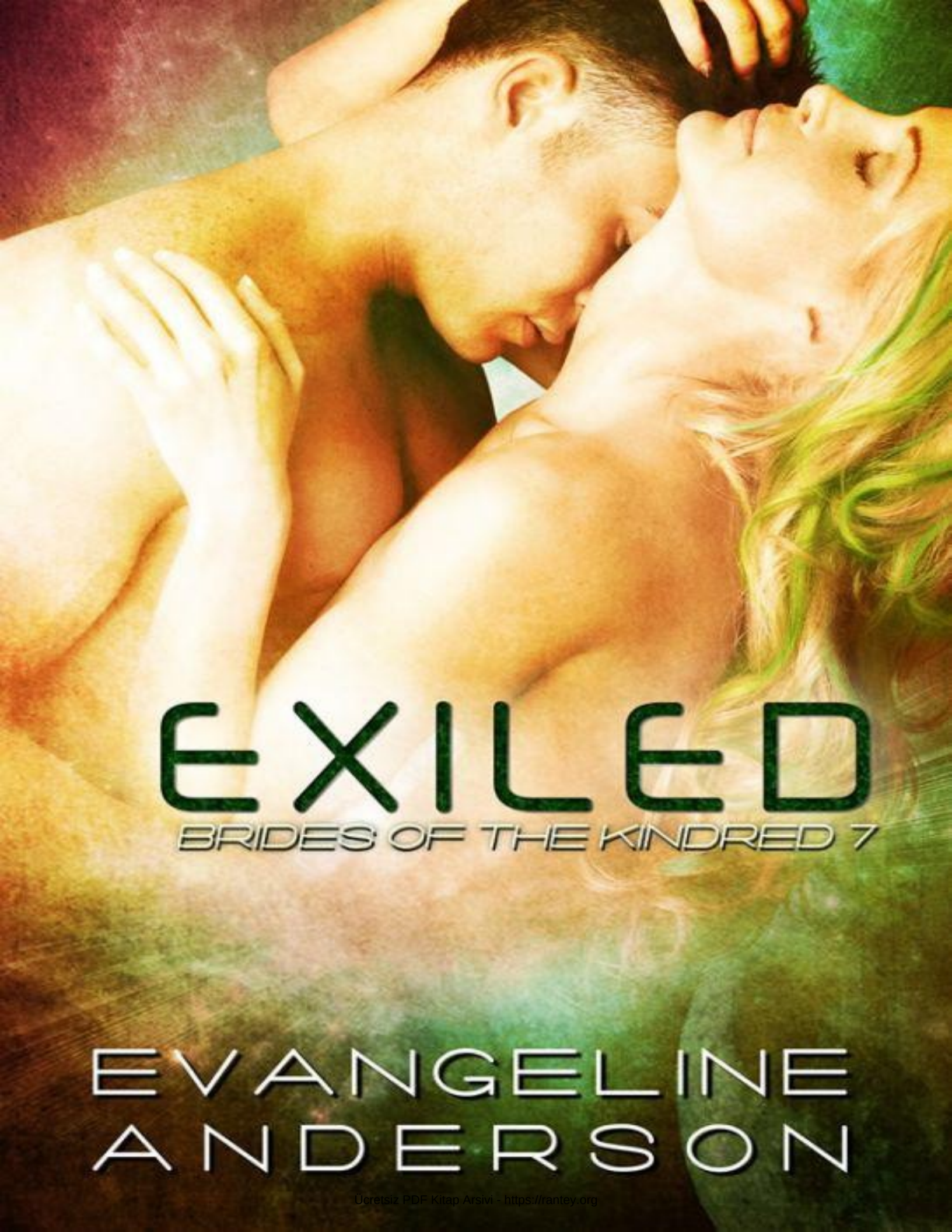
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic close-up of a man and a woman about to kiss. The man is on the left, leaning towards the woman on the right. They are both looking at each other with soft expressions. The woman has long, wavy blonde hair. The background is a soft, out-of-focus mix of green and brown tones.

EXILED

BRIDES OF THE KINDRED 7

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

**Kindred'ın Gelinleri Kitap
7: Sürgün
tarafından
Evangeline Anderson
SMASHWORDS EDITION**

* * * * *

**YAYINLAYAN
Evangeline Anderson Smashwords'te
Kindred'ın Gelinleri
Kitap 7: Sürgün
Telif Hakkı© 2012 Evangeline Anderson
Smashwords Sürümü Lisans Notları**

**Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap
yeniden satılamaz veya verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak
isterseniz**

**kişi ile paylaşıyorsanız, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın .
Eğer siz**

**bu kitabı satın veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa,
o zaman Smashwords.com'a dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız.**

**Teşekkür ederim
Yazarın eserine saygı duymak.**

Birinci Bölüm

"Bunu giyemem! Herkesin beni görebileceği bir yerde olmaz!" Lissa dehşet içinde kendine baktı. Yeni arkadaşı Kat'ın onu içine sıkıştırdığı cüppe, giymeye alışık olduğu beyaz rahibe cüppelerinin tam tersiydi. Zengin bir kraliyet moruydu ve malzemesi sert ve bağlayıcıydı. Ama Lissa'nın itiraz ettiği şey elbisenin kesimi ya da rengi değil, tamamen müstehcen olmasıydı.

"Lissa-" diye başladı Kat makul bir ses tonuyla ama Lissa başını salladı.

"Bana bak, Kat! Ben... Ben açıktayım." Göğüslerini sıkı bir şekilde saran elbisenin sert kalıplı korsajını işaret etti. Sorun şu ki, elbise sadece *alt kısımlarını* kavıyor, göğüs uçlarını, çürük kalkan görevi görmek için kupların üst kısımlarından dışarı doğru yayılan küçük soluk altın dantel parçaları dışında çıplak bırakıyordu. Tamamen dik durduğu ve çok fazla kaymadığı sürece onu - neredeyse- örtüyorlardı. *Ama ya hızlı hareket etmem gerekirse? Ya bir şey düşürürsem ve onu almam gerekirse?* Lissa böyle bir durumda elbiseden tamamen düşeceğinden ve kendini izleyen herkese göstereceğinden emindi.

"Eğilmediğin sürece sorun yok," dedi Kat, belli ki aynı şeyi düşünüyordu. "Sadece dik dur ve kıpırdama."

"Ama... peki ya alt kısmı?" Lissa elbisenin alt kısmını işaret etti. Dar korse belini ve kalçalarını sarıyor, sonra da özenle hazırlanmış, pırıltılı, kristallerle süslü bir trenle arkasına doğru akıyordu. Lissa'yı endişelendiren, göbek deliğinin birkaç santim altında, korsajın ayrıldığı yerdı. Elbise kasıklarını çok kışkırtıcı bir şekilde gösteriyordu.

Kat kaşlarını çatarak, "... açık olduğunu biliyorum," dedi. "Ama ona uygun dekoratif külotlarınız var."

Dekoratif kelimesinin onları tanımlamak için iyi bir kelime olduğunu düşündü Lissa, çünkü gerçekten de hiç kullanışlı değillerdi. Göğüs ucu kalkanlarına uyan altın rengi dantelden küçük bir üçgen, seksinin tepesindeki küçük sarı bukleleri zar zor örtüyordu. Külotun arkasında bir ip vardı; sadece küçük bir altın ip, Lissa'nın arkasından yukarı doğru uzanıyordu. Lissa daha önce hiç

daha önce de böyle iç çamaşırları giymiştim-Kat buna "tanga" demişti. Lissa buna sapıklık demişti.

"Lütfen Kat," diye yalvardı. "Yapamam. Sadece bu şekilde toplum içinde görünmekten utanmıyorum. Mesele... mesele *Kılıç*'ın da beni görecektir olması." Akkrabasının adını kuru boğazından güçlükle çıkarabildi ama yine de kendini zorladı. Bu müstehcen kıyafetle görünmek istememesinin asıl nedeni oydu. Lissa doğuştan mütevazı ve utangaçtı ama gerçekten önemseydiği tek fikir onunkiydi. Ve eğer onu böyle görürse... *Benim hakkımda ne düşünürdü?* Lissa kendi kendine sordu ve cevabı düşünemeyecek kadar korktu.

O ve Saber aynı klandandı - Dokunuş Türünün Güneş Klanı - ve anne babası öldükten sonra Saber onun ailesine evlatlık verilmişti. Aralarında kan bağı yoktu ama halkının katı yasalarına göre, bu iki durum Saber'ı iki kat daha fazla ağabeyi yapıyordu ve bu nedenle tamamen yasaktı.

Bu tabuya rağmen, Lissa aralarında yasak bir aşkın büyümesine izin vermişti - sonradan bitirdiği bir aşk. Ama utanç verici bir şekilde, ela gözlü uzun boylu savaşçıya karşı hâlâ bir şeyler hissediyordu. Ailesinin ölümünden sonra onu teselli etmiş ve ikisinin de çocukken gittiği okuldaki zorbalardan korumuştı. Ayrıca çölde dolaşırken susuzluktan ölmek üzereyken hayatını kurtarmıştı. Aralarında bu kadar çok geçmiş varken, nasıl olur da hâlâ ona karşı bir şeyler hissetmezdi? Onun ne düşündüğünü nasıl umursamazdı?

Kat'ın mavi gözlerini şefkat ve anlayış dolu bir bakış doldurdu. "Anlıyorum bebeğim ve gerçekten üzgünüm," dedi yumuşak bir sesle, Lissa'nın düzensiz düşüncelerini bölerek. "Ama Yonnie Six'te böyle giyiniyorlar. Aslında, bu daha *mütevazı* tasarımlardan biri - inan bana, hepsini araştırdım. Bu Yonnie kızları biraz ten göstermekten korkmuyorlar."

"*Biraz* deri mi?" Lissa tekrar kendine baktı. "Benim için hazırladığın küpün içinde bundan daha kötü elbiseler olduğunu mu söylüyorsun?"

Kat boğazını temizledi ve rahatsız görünüyordu. "Sadece birkaç tane. Çoğunlukla saray baloları ve ziyafetler gibi daha resmi durumlar için olanlar. İyi ki Ana Gemi'de bir giysi kalıbı çoğaltıcısı var, yoksa hepsini kendim dikemezdim."

"Ama ben görünemem," diye itiraz etti Lissa.

Kat kaşlarını çattı. "Öyle olmalısın, Lissa. Uyum sağlamalısın yoksa mekikten dışarı adımını attığın anda görevin suya düşecek. Yonnitlerin geri kalanıyla uyum sağlayamazsan, İstifi nasıl yeneceğini anlatan eski parşömenleri nasıl kurtarmayı umuyorsun?"

"Ama-"

"Muhteşem görünüyorsun," dedi Kat kararlı bir şekilde. "Ve bunun için sadece *benim* sözüme güvenme." Gülümseyerek kapıya doğru döndü. "Merhaba Saber. Yeni kıyafetini beğendin mi?"

Kalbi boğazına düğümlenen Lissa kendini durduramadan arkasını döndü. Kendini akrabasıyla yüz yüze buldu.

"Merhaba Lissa," dedi sessizce.

"Saber. Burada olduğunu bilmiyordum. Ben... Beni bu şekilde görmeni istemedim." Kollarını neredeyse çıplak olan göğüslerinin üzerinde koruyucu bir şekilde kavuşturdu ve bir adım geri çekildi.

"Her zamanki gibi çok güzelsin," diye cevap verdi, derin sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Ama sen istemezsen ." Kararlılıkla, altın ve yeşille beneklenmiş değişken ela gözlerini kızın yüzünde sabit tuttu.

"Teşekkür ederim." Lissa kendi yeşim yeşili gözlerini yere indirdi ve onun kendisine gösterdiği nezaketi gösteremediğini fark etti. Bakmamaya çalışsa da bakışları adamın iri ve kaslı vücudunda bir aşağı bir yukarı dolaştı. Uzun boyluydu -tüm Kindredler gibi 1.80'in üzerindeydi- ve teni derin, doğal bir bronzluktaydı. Adamın göğsünün çıplak olduğunu, kendisinininkinden iki kat daha geniş omuzları ve dalgalanan karın kaslarını fark etmekten kendini alamadı. Sert, parlak bir malzemeden yapılmış dar siyah pantolon, zayıf kalçalarına ve uzun bacaklarına . Lissa, etkileyici bir çıkıntının daracık pantolonun bağcıklarına sertçe bastırdığı kasıklarına bakmamaya çalıştı. Bunun yerine gözleri yukarıya, adamın boğazına doğru kaydı ve nefesi göğsünde sıkıştı.

"Saber," diye fısıldadı, endişesinden kendi giyinik ya da soyunuk halini unutarak. "Ne... o da ne?" Elini yukarı kaldırıp adamın iplerle bağlanmış boynundaki kalın siyah tasmaya dokundu. Ucunda bir halka olan uzun bir deri şerit sarkıyordu.

"Bu bir tasma," dedi Kat soğukkanlılıkla, öne doğru bir adım atarak.

"Tasma mı?" Lissa dehşete düşmüş bir halde ona baktı. "Ama... Saber'ın böyle bir şey takmasını bekleyemezsin. Tanrıça aşkına, o bir hayvan ya da *evcil hayvan* değil!"

Kat, "Hayır, o bundan daha alçak, o senin beden kölen," dedi. "Ve ona öyle davranmaya alışsan iyi edersin yoksa Yonnie Six'te daha kapıdan içeri adımını atmadan kimliğini açığa çıkarırsın."

Lissa itiraz etmek için ağzını açtı ama Saber onun sözünü kesti.

"O haklı, Lissa," dedi sessizce. "Yonnie Six'teki erkeklerin evcil hayvanlardan biraz daha iyi olduğu düşünülür. Onlar sadece hanımlarını korumak ve onlara hizmet etmek için varlar."

"Ve sana böyle davranmamı mı istiyorsun? Bir köle gibi mi? Bir evcil hayvan gibi mi?" Lissa talep etti. Saber bir Kindred savaşçısıydı; halkının lideri olmak için sırada bekleyen gururlu bir erkek. Ve o... ona bakma günahı yüzünden kendi dünyasından sürgün edilmiş, ailesi olmayan yetim bir kızdı sadece. Onun kölesi gibi davranmak için kendini nasıl alçaltabilirdi?

Kılıç sanki onun düşüncelerini tahmin ediyormuş gibi kaşlarını çatı. "Seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım," diye gürledi. "Bu kıyafetleri giymek ve sana 'hanımefendi' demek anlamına geliyorsa, bunu tereddüt etmeden yaparım."

Kat onaylarcasına başını salladı. "Gördün mü? Saber anladı. Bu oynadığın bir oyun değil, Lissa-ikinizin de hayatı buna bağlı. Bu yüzden rolünü oynamalısın - gerçekten *içinde yaşamalısın*."

"Bütün *bir* yazı oyunculuk kampında geçiren kız söylüyor bunu." Yeni ses, ilerlemiş hamilelik durumu nedeniyle ağır ağır hareket eden Olivia'dan geldi. Arkasında, Lissa'nın da hamile olduğunu bildiği ikiz kardeşi Sophia vardı. Hamileliği ablası kadar ilerlememişti ama yine de oldukça belirgin bir şekilde ortaya çıkıyordu - muhtemelen ikiz taşıdığı için.

Sophia özür dileyerek, "Gizlice yaklaştığım için özür dilerim," dedi. "Ama ikimizin de fıstık ezmesi bitmiş ve sende biraz olabileceğini umuyordum, Kat."

Kat iç çekti. "Hamile arkadaşlarım için nelerden vazgeçiyorum. Tabii, buyurun, mutfakı yağmalayın. Dolapta birkaç kavanoz var." Başıyla süütünün yemek hazırlama bölümünü işaret etti ama Lissa'nın rahatsızlığına rağmen iki kız kardeş arkadaşlarının sözünü hemen dinlemediler.

"Bu Yonnie Six'te giyeceğin elbiselerden biri mi?" Olivia bariz bir ilgiyle sordu. "Şatafatlı ama muhteşem, üzerinde harika duruyor."

"Teşekkür ederim." Lissa hâlâ kollarını göğüslerinin üzerinde koruyucu bir şekilde kavıyordu. "Kat, Yonnite kültürünü araştırırken bulduğu bazı çizimlerden benim için yaptı."

"Evet, Kat bu konuda iyidir. Düğününüzü planlar, bebek partinize ev sahipliği yapar, hatta bir uzaylı kültürüne gizli sızma operasyonunuzu bile yönetir. *Kendi* birleşme törenini planlamak dışında *her şeyi* yapar." Kat'e bir kaşını kaldırdı. "Öyle değil mi tatlım?"

Kat kaşlarını çattı. "Çok komik. Buradaki herkesin hamile kalması, Lauren ve Xairn'in evlenmesi derken kendi işlerimle uğraşacak zamanım olmadı. O yüzden başka bir şey söyleme Liv, Lissa'nın gitmeye hazır olduğundan emin olana kadar başka bir şey yapmayacağım."

Sophia gülümseyerek, "O elbisenin içinde her şeye hazır görünüyor," dedi. Lissa'ya baktı. "Beğendin mi?"

"Bu... tam olarak alışık olduğum bir şey değil," dedi Lissa, gerçeği söyleyerek Kat'in duygularını incitmek istemiyordu - açık bir elbise giydiği için kesinlikle utanç içindeydi.

"En azından canlı değil." Sophia teselli edercesine onun kolunu sıvazladı. "Tranq Prime'a gittiğimde takmak zorunda kaldığım *tığ* bana nöbet geçirtirdi. Elbette şimdi gayet iyi anlaşıyoruz ama o zamanlar o lanet şeyi *boğmak* istemiştin."

"Oh." Lissa kollarını kısmen açık göğüslerinin üzerinde daha sıkı kavuşturdu. Sophia haklıydı, her şey daha kötü olabilirdi. "Sanırım bunu düşünmemiştim," diye itiraf etti.

Olivia, "Bu genellikle düşünmeniz *gereken* bir şey değil," diye belirtti. "Tüyler ürpertici canlı bir kürk battaniyeyi elbise olarak giymeye kararlı değilseniz. Bu durumda ne sorun yaşarsan yaşa." Kristal kaplı malzemeyi hayranlıkla okşadı. "Bu gerçekten de vücudunu ortaya çıkarıyor. -Keşke ben de bir şeyin içine sığabilsem. Bir daha asla belim olmayacakmış gibi hissetmeye başladım."

Kat arkadaşına teselli edercesine, "Bebek doğduğunda yine yiyeceksin," dedi. "O zamana kadar en azından istediğim kadar fıstık ezmesi yiyebilirim."
Olivia yemek hazırlama alanına doğru döndü ve Saber'ı gördü.

odanın köşesinde sessizce duruyordu. "Vay canına, seni orada görmedim, üzgünüm." Ona yukarıdan aşağıya baktı ve alçak sesle ısıklık çaldı. "Bu da mı Yonnie Six'ten?"

"Tabii ki. Sence zevk için mi seks kölesi gibi giyiniyor?" Kat talep etti.

Olivia omuz silkti. "Olabilir - nereden bileyim? Saber tanıştığım ilk Dokunmatik Kindred." Ona gülümsedi. "Ve sen de gerçekten iyi bir adamsın - duyduğumuz tüm o tuhaf söylentilere rağmen."

Kılıç ciddiyetle başını salladı. "Teşekkür ederim. Halkımı gücendirmeden temsil etmek için elimden geleni yapıyorum."

"Tatlım, bu kıyafetle *kimseyi* gücendiremezsin." Olivia ona sırtıttı ve sonra Kat'e baktı. "Ben de Baird için böyle bir şey istiyorum."

"Sylvan'ı da böyle bir şeyin içine sokmak isterim." Sophia gülümsedi. "Ben de Tranq Prime'in geleneksel kıyafetinin seksi olduğunu düşünmüştüm."

"Kürklü çizme yok ama dar deri pantolon bunu fazlasıyla telafi ediyor," diye yorum yaptı Olivia ve güldü. "Kusura bakma Saber, sana sığır etiymişsin gibi bakmak istememiştik. Gerçekten sadece fıstık ezmesi için geldik. Hadi Sophie." Kız kardeşinin kolundan çekiştirdi ve ikisi de yemek hazırlama alanında kayboldular.

"Şu ikisi..." Kat Lissa'ya dönmeden önce başını sevgiyle salladı. "Şimdi dinle tatlım, elbise sana çok yakışıyor ama bütün işi o yapmayacak. Eğer bu işi başarmak istiyorsan, rolünü oynamalısın."

Lissa kaşlarını çatı. "Bunu daha önce de söylemiştin ama gerçekten anlamıyorum. Hangi rolü oynamamı istiyorsunuz?"

"Tanrım, keşke biraz zamanım olsaydı da sana zengin orospuların yaşadığı Güney Tampa'yı gezdirip gerçek hayattan örnekler verebilseydim ama artık bunun için çok geç." Kat iç çekti. "Temelde utangaç ve mütevazı rahibe rutinini bırakıp cehennemden gelen zengin, zalim bir orospu metresi olmalısın."

Lissa elini yanağına götürdü. "Ama... bunu yapamam. O kişi olamam. Ve bu kıyafetleri giyerek insan içine çıkmak istemiyorum. Ve Saber'a bir... bir hayvandan başka bir şey değilmiş gibi davranamam. Bir köle gibi." Son kelimeyi sesi neredeyse kesiliyordu ve güçlkle söyleyebildi. Bu görev için gönüllü olduğunda, böyle bir şey olacağını hiç hayal etmemişti.

evrende en çok değer verdiği erkek için böylesine kişisel bir aşağılanmayı ya da daha kötüsü, böylesine aşağılanmayı içerecekti.

Kılıç bir adım öne çıktı. "Lissa," dedi alçak bir sesle. "*Amalla-*" Ama bu tatlı, yasaklanmış sevgi sözcüğünü duymak Lissa dayanabilirdi.

"Affet beni," diye fısıldadı. Dönerek Kat'in yanından geçip giysilerini bıraktığı uyku odasına koştu ve yüzünü yastıklara gömdü.

* * * * *

Saber onun gidişini izledi ve peşinden gitmemek için kendini zor tuttu. *O artık senin için bir hiç, diye kendine yüzüncü kez hatırlattı. O bir akraba kadın, aynı klanın bir üyesi. Sınırların dışında.*

Yine de, aynı okula gittikleri ve zorbaların peşine düştüğü zamanlarda yaptığı gibi, gidip teselli etmek için can atıyordu. Onun onurunu korumak için savaşmak, onu güvende tutmak ve ne pahasına olursa olsun korumak istiyordu. Eğer bu gülünç dar pantolonu ve siyah deri tasmayı giymek onun yanında kalıp onu korumasının tek yoluysa, bunu seve seve yapardı. Bu Lissa'yı neden bu kadar rahatsız ediyordu?

Ona sorabilmeyi diledi ama eli kolu bağlıydı; ona görevleri sırasında duygusal olarak mesafeli duracağına dair söz vermişti ve bu sözü tutmak zorundaydı. Ona *amalla* bile dememeliydi ama bu sevgi sözcüğü ağzından kaçırıvermişti.

Onun peşinden gidebilseydi bile, aslında dokunamayacağı birini teselli etmeye çalışmak garip olurdu. Dokunma Kabilesi'nin aynı kabilesine mensup erkek ve kadın üyeleri arasında fiziksel ya da zihinsel her türlü dokunuş yasaktı. Geçmişte Kılıç bu tabuyu yıkmıştı ama bunu tekrar yapamazdı - ne şimdi ne de bir daha asla. Bu düşünce göğsünün sıkışmasına neden oldu.

"Ah canım." Kat iç çekerek onun düşünce zincirini kırdı. "Özür dilerim," dedi Saber'a. "Kıyafetinde herhangi bir değişiklik gerekip gerekmediğine bakacaktım ama sanırım gidip Lissa'yı kontrol etmem gerekiyor."

Adam sessizce başını salladı ve kadın telaşla akrabasının adını söyleyerek uzaklaştı. Dönüp küçük misafir banyosuna girmeye ve normal kıyafetlerini giymeye niyetlenmişti ki süitin kapısı tekrar açıldı ve iki iri yarı erkek içeri girdi. Birinin açık kahverengimsi sarı saçları ve kahverengi gözleri, diğerinin ise siyah saçları ve siyah gözleri vardı. Saber onlarla hiç tanışmamıştı ama yaşam alanının etrafına dağılmış olarak gördüğü holo-piklerden Kat'in çiftleştiği İkiz Akraba olduklarını tahmin ediyordu.

Kılıç banyoya giden gölgeli koridorda duruyordu ve ilk başta ikisi onu fark edemeyecek kadar tartışmakla meşguldü.

"Sana söyledim Lock," dedi esmer ikiz kızgın bir ses tonuyla. "Bizden utanıyor."

"Öyle değil, asla da olmayacak," diye itiraz etti hafif ikiz alçak ve sert bir sesle. "Sadece son zamanlarda olan biten her şey dikkatini dağıttı. Son zamanlarda yakın çevremizdeki her özel etkinliğin gayri resmi koordinatörü haline geldiğini biliyorsun, Deep. Bu onu meşgul ediyor."

"Bizi akrabalarıyla tanıştıramayacak kadar mı meşgul? Çok mu meşgul-" Kara ikiz aniden durdu ve Kılıç'ı ilk kez fark etmiş gibi göründü. "Hey, sen kimsin ve bu kıyafetle süitimizde ne halt ediyorsun?" Gözleri kısıldı. "Kat nerede? Eğer ona zarar verdiysen-"

"Ben Saber," dedi Saber hızlıca, öne doğru bir adım atarak ve iki elini de avuç içleri yukarı bakacak şekilde dostluk jestiyle uzatarak. "Sizi ürküttüğüm için beni bağışlayın, buraya kimseye zarar vermek için gelmedim. Gelininiz sadece görevime hazırlanmama yardım ."

Işık ikizi parmaklarını şıklattı. "Baird'in bize bahsettiği Touch Kindred sensin. Konsey'e hitap eden ve Rast adına İstif sorunu hakkında konuşan kişi."

"Danışman'ın sesiyle konuşmakla görevlendirildim, bu doğru." Kılıç başını sallayarak onayladı.

Kara ikiz kaşlarını çatı. "Rast sana güvenebilir ama ben *güvenmiyorum*. Gemide bir Dokunmatik Kindred'in olmasından hoşlanmıyorum, özellikle de dışimin yanında."

"Sakin ol Derin," dedi kardeşi yatıştırıcı bir sesle. "Baird de ilk başta aynı şekilde hissettiğini söylüyor ama hem Rast hem de Sylvan Kılıç için konuştular ve o gemideyken Dokunma yeteneklerini hiçbir dişi üzerinde kullanmayacağına söz verdi."

"Titizlikle tuttuğum bir söz." Kılıç gözlerini dikmiş bakan karanlık ikize kaşlarını çatı. "Zihin Dokunuşunun ne kadar mahrem bir şey olduğunu bilseydin, bunu tanımadığın bir dişi üzerinde kullanmayacağımı, *senin* de tanımadığın dişileri rastgele okşamayacağını anlardın."

Derin kaşlarını çatmaya devam etti. "Ben de tam olarak bundan korkuyorum. Duyduğum hikayeler-"

"Bana başvurma," diye bitirdi Kılıç onun yerine. "Bakın, beni aranızda görmekten heyecan duymadığınızı biliyorum - diğer Kindred erkeklerinin hiçbirisi öyle değil. Ama ben buraya bir görev için geldim ve dişilerinizden herhangi birini fiziksel ya da zihinsel olarak taciz etmek gibi bir niyetim yok."

"Ona biraz kredi vermelisin, Derin," dedi hafif ikiz Lock kardeşine makul bir şekilde. "Şimdiye kadar onurlu bir şekilde davrandı. Ayrıca, yeni kardeşimiz hakkında kötü düşünmeye meyilli olacağını düşündüğüm son kişi sensin. Sen ve Xairn iyi anlaşıyorsunuz ve o Scourge."

"Bu farklı," diye Deep. "Xairn etrafta dolaşıp gördüğü her masum dişiye zihniyle *dokunma* yeteneğine sahip değil."

Kılıç bir öfke dalgası hissetti. "Sana bir şey sorayım *kardeşim*," dedi kara ikize kaşlarını çatarak. "Fiziksel olarak Ana Gemi'deki herhangi bir dişiden daha güçlü olduğunu söyleyebilir misin?"

Derin kısaca başını salladı. "Elbette. Dünyalı gelinlerimizi severiz ve karakterleri çok güçlüdür ama fiziksel olarak bizimle boy ölçüşemezler."

"Yani isteseydin etrafta dolaşıp gördüğün her kadına tecavüz edebilirdin," dedi Saber. "Yani bunu yapabilecek fiziksel güce sahipsin, değil mi?"

"Seni hasta piç," diye hırladı Derin. "Ben asla-" "Ben de yapmazdım," dedi Saber sessizce.

Lock, "Sanırım söylemeye çalıştığım şey, bir şeyi yapma yeteneğine sahip olmanızın onu yapacağınız anlamına gelmediği," dedi.

"Ne dediğini biliyorum." Derin ona güvensiz bir bakış fırlattı. "Sadece söyleme şeklinden hoşlanmıyorum. Ve Kat'le yalnız kalmasından da hoşlanmıyorum."

"Ben değilim." Kılıç ellerini tekrar uzattı, hâlâ sessizce barış istiyordu. Karanlık ikizin öfkesini anlayabiliyordu - ne de olsa o

Lissa'nın yabancı bir erkekle yalnız kalmasını istemiyordu, özellikle de şu anda onun gibi giyinmiş biriyle. "Lissa benim... benim akrabam da burada."

"Kinswoman?" Lock kaşlarını çatı.

"Kız kardeşim. Benim küçük kız kardeşim." Kelimeler Kılıç'ın boğazında düğümleniyor gibiydi ama yine de kendini onları söylemeye zorladı. Ne de olsa, halkının yasalarına göre, kalbi ona aksini söylese bile, bunlar doğrudu. "Yonnie Six'te bir koleksiyoncuya satılan çalıntı parşömenleri kurtarma görevinin bir parçası olacak."

"Yonnie Six, ha?" Derin ona tekrar yukarıdan aşağıya baktı. "Bu en azından nasıl giyindiğini açıklıyor. O gezegende erkeklere ne yaptıklarını biliyor musun?"

"Farkındayım, evet," dedi Saber sert bir sesle. "Tasma ve tasmayı takıp da neye bulaştığım hakkında bir fikrim olmaması mümkün değil."

"Çok cesursunuz," dedi Lock . "Yonnitler bizimle genetik bir ticaret yapmak için doğru fiziksel özelliklere sahipler ama erkeklerine barbarca davrandıkları için onlara hiç yaklaşmadık bile. Yine de gönüllü olarak onların arasına gidiyorsunuz."

"Bu cesaret ister," dedi Derin isteksizce. "Yapabilir miyim bilmiyorum. Bu kadar tamamen *teslim* olabilir miyim bilmiyorum."

Kılıç derin bir nefes aldı. "Bunun kolay olmasını beklemiyorum. Ama Lissa'yı güvende tutmak zorundayım. Onun için her şeyi yaparım, her şeyi göze alırım. Her şeye boyun eğirim."

Derin ona bir kaşını kaldırdı. "Çok geçmeden bu sözünü tutmak zorunda kalabilirsin. Umarım ciddisindir."

"Seviyorum." Saber Lissa'yı, onun hâlâ çok masum olan yeşim yeşili gözlerini, hiç öpülmemiş pembe dudaklarını düşündü. Çirkin bir yere gidiyorlardı; oranın zengin ve abartılı derecede varlıklı olduğu kesindi. Ama öğrendiğine göre, Yonnie Six ahlaksızlık ve yozlaşmayla kaynıyordu. Sadece Lissa'nın hayatını değil, onun erdemini ve masumiyetini de korumaya kararlıydı. *Ne pahasına olursa olsun*, dedi kendi kendine.

"senin için bir kız kardeşten daha fazlası, değil mi?" Lock sessizce söyledi.

"Tabii ki hayır." Kılıç huzursuzca kıpırdandı. "Biz asla... Yani, halkımın kurallarına göre..."

"Uh-huh," diye alaycı bir şekilde gürledi Derin. "O sadece senin kız kardeşin ama onu hiç sevmediğin halde onun için ölmeye hazırsın. Kendine bunu söylemeye devam et. Bu çok açık bir şekilde *doğru*."

Kılıç kaşlarını çattı. "Benimle Lissa arasında kan bağı yok. Ama kan bağından çok daha fazlasıyla bağlıyız; klan ve evlatlık bağlarıyla... Ben onun ağabeyiyim. Aramızda hiçbir şey olamaz. Olmasını da istemem."

"Emin misin?" Lock ona ciddiyetle baktı. "Burada kimse seni yargılamayacak kardeşim. Alınma ama biz senin halkının yasalarını hem arkaik hem de çok katı buluyoruz."

Saber sert bir şekilde, "Düşünce tarzımız size demode gelebilir ama bu görev tamamlandıktan sonra dönmem gereken tarz bu," dedi.

Lock bir uzlaşma jestiyle iki elini de kaldırdı. "Sadece yardım etmeye çalışıyorum."

Saber sadece başını salladı, konuşmak için kendine güvenmiyordu. Sanki Lissa için hissetmesi gerekenden daha fazlasını hissetmek için yardıma ihtiyacı varmış gibi!

Deep kaşlarını hafifçe çatarak, "Gidip Kat'i bulsak iyi olacak," dedi. Saber'a kısa bir süre başını salladı. "Yonnie Six'e yapacağınız yolculukta iyi şanslar. Teslimiyetinizde başarılar dilerim."

"Derin..." Lock ikizine sitem dolu bir bakış fırlattı. "Özür dilerim Saber. Lütfen kardeşimin kabalığını bağışlayın ve göreviniz için en iyi dileklerimizi kabul edin."

"Teşekkür ederim," dedi Saber sert bir sesle. "İzninizle, üzerimi değiştirmem gerekiyor." Gitmek için döndü ama Derin'in sesi onu koridorda takip etti.

"Tasma ve tasmayı takmasan da olur. Yonnie Six'in üzerindeyken buna alışman gerekecek."

Saber omuzlarında bir gerginlik hissetti ama yemi yutmayı reddetti. Belli ki karanlık ikiz kavga etmek için can atıyordu ama Saber bunu ona verecek kişi değildi. Bir ömür boyu duygularını kontrol etmek ve yeteneklerini dizginlemek soğukkanlılığını korumasına yardımcı olmuştu. Yine de Derin'in alaycı sözleri içini yaktı. Lissa'yı korumak için bu hileyi tam olarak ne kadar ileri götürmesi gerekecekti?

Sonuna kadar, dedi kendi kendine banyoya dönüp boğazını saran siyah tasmaya bakarken. Gerekirse sonuna kadar giderim.

İkinci Bölüm

"Sorun yok, tatlım. Her şey yoluna girecek." Kat'in yatıştırıcı sesi ve Lissa'nın gözlerine koyduğu serin bez sonunda gözyaşlarının dinmesine yardımcı oldu.

"Özür dilerim." Lissa doğruldu ve bezi sıcak yüzüne bastırdı, sakinleştirici soğuşundan memnundu. "Neyim var bilmiyorum. Sanırım... Sanırım bu görevi aldığım da kendimi tam olarak neyin içine soktuğumun farkında değildim. Ama bu elbiseyi denediğimde..." Hâlâ onu saran sert mor kumaşı işaret etti.

"Bunu denediğinde her şey gerçek oldu, değil mi?" Kat nazikçe söyledi. "Bak, anlayabiliyorum. Bazen üstesinden gelemeyeceğimizi düşündüğümüz durumlarla karşı karşıya kalırız. Ama sen güçlüsün Lissa, düşündüğünden çok daha güçlüsün. Yonnie Six'e gittiğinde iyi olacaksın, ben sadece sana oraya gittiğinde kullanabileceğin araçları vermeye çalışıyorum."

"Bunu biliyorum." Lissa burnunu çekti. "Ve bunun için sana teşekkür ediyorum Kat. Kültürü ve kıyafet modellerini araştırmak için benim harcadığım kadar ya da daha fazla zaman harcadın." İcini çekti ve elini sert, ışıltılı trende gezdirdi. "Gerçekten çok güzel. Sadece kendimi bu kadar çok göstermeye alışık değilim. Ve *yarın* ayrılacağımıza inanamıyorum."

"Eğer teselli olacaksa, kesinlikle bunu taşıyabilecek bir fiziğe sahipsin." Kat ona gülümsedi. "Bir zamanlar senin kadar zayıf olmak için canımı verirdim."

"Peki ya şimdi?" Lissa bir kaşını kaldırdı.

"O kadar da değil." Kat gülümsedi. "Kendimi İkiz Kindred'lerle buldum - İkiz Aylar'da büyük ve güzel kadınlardan hoşlanırlar. Yani her şey yolunda gitti."

"Yakında onlara katılacak mısın?" Kat'in zamanını bu kadar çok aldığı için kendini kötü hissediyordu. Son birkaç aydır Kindred Ana Gemisi'nde yaşıyordu ve bu süre içinde yeni arkadaşı arkadaşları için birkaç bebek partisi ve bir birleşme töreni düzenlemişti. Ayrıca Lissa'yı gizli görevi için hazırlama görevini de üstlenmişti. Lissa, Saber'la birlikte girişecekleri iş için o kadar endişelenmişti ki Kat'in gereken başka acil işleri olduğu aklına bile gelmemişti. Kararsızca Kat'e baktı. "Olivia'nın

Beni görevime hazırlamak için kendi törenini planlamayı ertelediğinden bahsediyorsun..."

"Bunun için endişelenmeyin." Kat kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Yardım etmek istedim. Ayrıca, Nadiah arayıp seni yolculuğa hazırlamak için birimizin yardım edip edemeyeceğini sorduğunda, diğer herkes hamileydi. Elise hariç, o da Merrick'le göz göze gelmekten ve bol bol bağlayıcı seks yapmaktan başka bir şey yapamayacak kadar kendini erkeğine kaptırmış durumda."

Lissa, Kat'in böylesine kutsal bir ayinden söz ediş biçimi karşısında yanaklarının renklendiğini hissetti. "Yani... Derin Dokunuş mu?"

"Halkınız buna böyle mi diyor?" Kat sordu. "Elbette, sanırım öyle. Seks her Kindred türünde farklı gibi görünüyor. Sizinkiler nasıl?"

"Ben... Ben hiç..." Lissa kızarak ellerine baktı.

"Bakire, ha?" Kat şaşırmamış gibiydi. "Birinci Dünya'da bir sürü rahibeyle birlikte kapalı kaldığın için şaşırdığımı söyleyemem. Ama biri seksten her bahsettiğinde yüzünün kızarmasını aşman gerekecek. Öğrendiğim kadarıyla Yonnitler iştahlarını tatmin etme konusunda oldukça açıklar."

"Biliyorum." Lissa başını salladı. "Ben de öyle anlıyorum. Sadece... yetiştirilme tarzımdan ve bana öğretilen inançlardan çok farklı."

"Eminim öyledir," dedi Kat kararlılıkla. "Ama bu işi doğru yapmak istiyorsan tüm ahlaki öfkeni ve şok olmuş duyarlılıklarını bir kenara bırakman gerekecek. Sadece kendini korumuyorsun, Kılıç'ı da koruyorsun. Unutma, *sen* zengin bir metressin, o sadece senin kölen. Meşru olup olmadığınızı görmek için bakacakları, inceleyecekleri kişi sizsiniz. Seni korkutmak istemem ama öyle olmadığını anlarsa..." Cümlelerin uğursuz bir şekilde sona ermesine izin verdi.

Tanrıça, o haklı. Hayatlarımız pamuk ipliğine bağlı, korkumu yenmeli ve ne gerekiyorsa yapmalıyım. Lissa sertçe yutkundü ve çenesini kaldırdı. "Biliyorum," dedi. "Ve bunu yapabilirim, yapabileceğimi biliyorum. Sadece... zihnimi buna hazırlamam gerekiyor."

"İyi olacaksın." Kat cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Oraya gittiğinizde, kendiniz olmaya çalışmayın bile. Yapman gereken en çok hayal etmen gereken şey

tanıştığınız kadınları etkileyin ve o olduğunuzu varsayın."

Lissa kaşlarını çattı. Şimdiye kadar karşılaştığı en heybetli kadın... bu kolaydı. *Minverna*, diye düşündü, yerini aldığı ve daha sonra intihar eden baş rahibeyi hatırlayarak. Lissa ve Saber'ın kurtaracakları kayıtları çalıp satan da oydu ama Lissa'nın şu anda odaklandığı şey bu değildi. Eski rahibeyi gerçekten kanalize edebilir ve ondan öğrendiklerini Yonnie Six'e uyum sağlamak için kullanabilir miydi?

"Aklında biri var mı?" Kat sordu. "Taklit edebileceğin biri mi?"

"Sanırım öyle." Lissa başını salladı. "Konsey Üyesi Rast'ın görevden aldığı eski baş rahibemi düşünüyorum. Senin de daha önce söylediğin gibi, 'cehennemden gelen zalim bir metres' idi."

Kat güldü ve onun sırtını sıvazladı. "Güzel. Devam et, o olduğunu farz et. Bana onun sesiyle bir şeyler söyle."

Lissa yavaşça doğruldu ve tehditkâr olduğunu umduğu bir tavırla kaşlarını çatarak Kat'e baktı. "Burada ne *arıyorsun*?" diye sordu yönetebildiği en sert sesle. "Sana yarım saat önce gitmeni emrettiğimi sanıyordum, *köle*."

"Mükemmel!" Kat sevinçle haykırdı. "Gördün mü, doğuştan yeteneklisin. İyi olacaksın."

"Olmak zorundayım," dedi Lissa kendi sesiyle. "Hem benim hem de akrabamın hayatı buna bağlı." İçini çekti ve göğüslerini zar zor örten daracık korsesine baktı. "Sanırım alçakgönüllülüğümü ve utangaçlığımı aşmam ve dediğin gibi rol yapmam gerekecek."

"Aynen öyle." Kat onaylarcasına başını salladı. "Aferin kızıma, Yonnie Six'e gidip onların canına okuyacaksın."

Lissa kendini hasta hissetti. "*Umarım* herhangi bir öldürme olayı olmaz. Hangi rolü oynarsam oynayayım, ölünceye kadar kimseye vurmak istemiyorum."

"Hayır, hayır." Kat güldü. "Bu bir Dünya deyimi. O kadar iyi bir iş çıkaracaksın ki herkes sana hayran kalacak demek. Ve sen de kısa süre içinde Hoard'u nasıl yeneceğini anlatan parşömenlerle buraya döneceksin."

Lissa içini çekti. "Umarım ve dua ederim ki haklısındır, Kat. Gerçekten umuyorum."

Ama içinden bu göreve gerçekten hazır olup olmadığını merak ediyordu. *Olmak zorundayım*, dedi kendi kendine şiddetle. *Kılıç'ı korumak zorundayım ve bunun tek yolu bu*. Akrabasının da aynı şeyi düşündüğünden haberi yoktu; tek bildiği ona zarar gelmemesi için her şeyi yapabileceğiydi. Hatta alçakgönüllülüğünü bir kenara bırakıp tamamen farklı, kendi doğasına tamamen yabancı biri gibi davranabilirdi.

Üçüncü Bölüm

Kindred Ana Gemisi'nden çok uzakta, başka biri de yabancı bir kültüre sızmayı planlıyordu - her ne kadar doğru olsa da, onun için hiç de yabancı olmamalıydı.

L görüntüleyicide kendine baktı, başının ortasında dar bir şerit halinde uzanan uzun, sarmal mavi bukleleri yeniden düzenledi. Şu an için Zabith'li bir *lili* kılığındaydı ama her an değişebilirdi. Böylesine eşsiz bir genetik yapıya sahip olmanın ve bilinen evrendeki en iyi gölge büyücülerinden biri tarafından eğitilmenin güzelliği de buydu.

Bir an için orijinal haline, uzun siyah saçlı, kehribar gözlü ve göğüslerinin arasında beyaz yıldız şeklinde bir doğum lekesi olan haline geçti. Soğuk ve duygusuz evrene bu dış görünüşle girmiş olmasına rağmen, bunu gerçek formu olarak görmüyordu. Çünkü bu şekil bir başkasına aitti - L ortaya çıkmadan çok önce bu şekle sahip olan bir kıza. Yine de zaman zaman işe yarıyordu - özellikle de Kindred Ana Gemisi'ndeki belli bir Scourge savaşçısının rüyalarına sızarken.

L iç çekti. Şimdi doğrudan Ana Gemi'ye gidebilmeyi diliyordu ama Draven önce onu görmesi için ısrar etmişti. Kullanmasını istediği bazı özel silahları vardı - sanki karanlıkta bir bıçak yeterince silah değilmiş gibi. Daha önce L için hep öyleydi ama İstif Ustası her şeyin tam olarak kendi istediği gibi yapılması için iyi para ödüyordu, bu yüzden gitmek zorundaydı.

Tekrar konsantre oldu ve orijinal halini su gibi akıttı. Gözleri kehribardan canlı maviye dönüştü ve saçları soluk pembeye dönerken egzotik bir eğim aldı. Kulaklarının tepesi zarif bir noktaya dönüştü ve yüzü daha üçgen bir hal aldı. Küçük bir burun, dolgun pembe dudaklar ve lavanta çilleriyle bolca tozlanmış seftali ve krem rengi bir ten yeni görünümünü tamamladı.

Julo'dan gelen egzotik dansçı kız, gölge ustasının ona öğrettiği ilk formlardan biriydi. Bu kesinlikle müşterilerin koşmasını sağlamıştı - her ne kadar Yex boğazlarını kestikten sonra uzun süre kaçmamış olsalar da. L mükemmel bir yemdi; her erkeği şehvetten çıldırtacak bir yem. Neyse ki Yex tarafından satın alındıktan sonra bu şehveti tatmin etmek zorunda kalmamıştı...

L düşünceleri bir kenara itti. Geçmiş geçmişte kalmıştı, şimdi üzerinde durmanın bir anlamı yoktu. Yex onu bulmadan ve eşsiz yeteneklerinin farkına varmadan önce deri ticaretinde geçirdiği sefil zamanı hatırlamanın bir anlamı yoktu. Onu yanına çırak olarak almadan ve gölge büyücülüğü sanatında eğitmeden önce.

"Ben neysem oyum," dedi izleyiciye yüksek sesle. "Olmaya zorlandığım şeyim. Ve bunun için intikamımı alacağım."

Evet, ama önce Draven'ı görmesi gerekiyordu.

İç çekerek küçük gemisinin önüne gitti ve Hrakaz'dan çıkan en yakın solucan deliğine doğru bir rota belirledi. Acımasız troller ve pis, pis sıçrayan impslerle dolu kasvetli, tehlikeli dünyaya gitme düşüncesinden hoşlanmıyordu ama İstif Efendisi'nin etrafını sarmayı seçtiği varlıklar bunlardı ve başka seçeneği yoktu. Yine de koordinatlara girerken, mecbur kalmadıkça varlığının reklamını yapmaya gerek olmadığını düşündü. Belki de dans eden kız formu bekleyebilirdi.

İzleyiciye geri döndüğünde kendine bir kez daha baktı, yüz hatları bir kez daha akmaya ve erimeye başlamıştı...

* * * * *

"Nerede o?" Draven zengin oturma odasında volta atıyor, siyah çizmeleri nadir bulunan *aza* kürkü halıları dikkatsizce sürtüyordu. Erken uyanmıştı, zehirli *skrillix* bitkisinin neden olduğu rüyalar hâlâ ona eziyet ediyordu. Rüyaların beraberinde getirdiği görüntülerden, onu yeniden yaşamaya zorlayan anılardan hoşlanmıyordu.

Bu sonuncusu özellikle kötüydü. Tanrıça' tehdit eden karanlığın ordularına karşı son hücum... dostu ve savaş arkadaşı Glorin'in uçuruma çaresizce düşüşünü, uçmayı bile düşünmeden kanatlarının yanarak kül oluşunu izlemek... büyük uçurumun tepesindeki gülen, hortlak yüzün ağlaması, "*Gücün nerede şimdi, ey ışığın savaşçısı? Konağın düşmüş ve silahların gitmişken beni nasıl yenmeyi planlıyorsun? Yalnız bir savaşçı benim gücüme karşı ne yapabilir?*"

"Hayır!" Draven'ın bağıırışı, ona eşlik eden şeytanın korkuyla sıçramasına neden oldu.

"Efendim?" Korkuyla ciyakladı. "Her şey yolunda mı? Sinirlerini yatıştırmak için sana biraz şarap getireyim mi?"

"Sinirlerimin yatıştırılmaya ihtiyacı yok." Draven acı sesini kullandı ve şeytanın kirli gri derisinde beliren acımasız yaraları memnuniyetle izledi. Dudaksız ağızlar gibi açılmışlardı ve türünün arasında kan yerine geçen siyah ikoru sızdırmaya başladılar.

"Bağışlayın beni, Efendim," diye inledi ama kıpırdamadan durdu, belli ki hareket etmenin daha kötü, muhtemelen ölümcül bir cezaya maruz kalmak olduğunu biliyordu.

Draven başıyla onayladı. "Doğru, olduğun gibi kal. Bir dahaki sefere o pis çeneni kapalı tutmayı akıl edersin."

Yine de, bu küçük zalimlik onu olması gerektiği şekilde yatıştırmadı. Volta atmaya devam etti, bekletilmekten duyduğu rahatsızlık her geçen dakika artıyordu. Gölge büyücüsü neredeydi? Yedi cehennem adına, şimdiye kadar burada olmalıydı! Onu kullanmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Keşke bu pis gezegene hapsolmasaydı, işi kendi başına yapabilirdi. Her geçen gün daha da güçleniyordu ve yakında buradan ayrılabilirdi ama henüz tam olarak hazır değildi...

Kapıya vurulması adımlarını yarıda kesti. "Gel," diye seslendi sabırsızca. Gelen gölge büyücüsü olamazdı; gemisi henüz Hrakaz'ın çorak yüzeyine inmemişti. Eğer inmiş olsaydı, nöbetçileri ona haber verirdi. Ama ondan haber getiren ruhsuz hizmetkârlarından biri olabilirdi.

Geniş çift kapı açıldığında *Xix* kabilesinden bir çift trol ortaya çıktı. Devasa cüsseleri ve ağır kas yapıları etkileyiciydi ama hantal yüzlerindeki donuk ifadeyi dengelemeye yetmiyordu. Tanrım, bazen etrafının aptallarla çevrili olmasından o kadar *sıkılıyordu* ki!

"Ne?" diye tersledi, sağ taraftaki trole bakarak. "Ne söyleyeceksin?"

"Beklediğiniz kişi, Lordum. Gölge büyücüsü," dedi. "O burada." "Bu imkansız, henüz inmedi."

Trolün kafası karışmış görünüyordu. "Ama... o burada, Lordum."

"Nerede?" Draven sordu. "Orada duran siz iki embesilden başka bir şey görmüyorum."

"Burada," diye tekrarladı trol aptalca. Belirgin bir şaşkınlıkla diğer trole baktı. İkinci trol de bu bakışa karşılık verdi, domuz gözlerinde donuk bir anlayışsızlık ifadesi vardı.

Draven'ın sınırlı sabrı tamamen tükenmişti. Acı dolu sesini ikisine de yöneltti ve **"Nerede o, sizi aptallar?"** diye bağırdı.

Buruşuk, kirli gri derilerinde yaralar açıldı ama ilk trol siyah kanarken, ikincisi kırmızı kanıyordu. Draven, derisini süsleyen ince kıpkırmızı damlalara kaşlarını çatarak baktı. O izlerken, deri büzülmeye ve renk değiştirmeye başladı. Ne olduğunu anlamadan önce, koyu mavi saçlı ve soluk gözlü, ince yapılı bir kadın karşısında duruyordu.

"Bu sana fazladan pahalıya patlayacak," dedi buz gibi bir sesle, yanağındaki kesiği silerken. "Buraya senin çarpık acı oyunlarını oynamaya gelmedim, Draven."

"Senden de bunu beklemiyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Lütfen içeri gel, sevgili L." Onun gözlerinin açıldığını gördü ve başını salladı. "Evet, adınızı biliyorum -ya da kendinize ne dediğinizi. Gerçi senin hakkında öğrenebildiğim neredeyse tek şey buydu."

Asıl bilmek istediği, kadının güvenliği nasıl atlattığı ve kimsenin haberi olmadan gezegene inmeyi nasıl başardığıydı. Bu konuda kendi kendine söz verdi. Ama şimdilik onun arkadaşlığının tadını çıkarmaya niyetliydi. Gölge büyücüsü neredeyse onun kadar kurnazdı. Onu misafir etmek nadir bir zevk olacaktı.

Gerçekten nadir bir zevk.

Dördüncü Bölüm

"Tamam, görünüşe göre toparlandınız ve gitmeye hazırsınız." Kat, Lissa'nın eline küçük, koyu pembe bir küp tutuşturdu. "İçinde ihtiyacın olan her şey var. Elbiseler, aksesuarlar, ekipmanlar; tek yapman gereken istediğini seçmek ve bir damla yeniden büyüme serumu eklemek. Çantanın iç tarafındaki mavi şişe. Unutmayın ki küpün içindeki eşyaları tekrar küçültmenin bir yolu yok, bu yüzden geri döndüğünüzde bu eşyaların bir kısmını geride bırakmak zorunda kalabilirsiniz - tabii hepsini mekiğe tıkmak istemiyorsanız."

"Anladım." Lissa kuru bir sesle. "Merak etme Kat, kıyafetlerim için harcadığın emeği takdir ediyorum ama hiçbirini Yonnie Six'in dışında giyebileceğimi sanmıyorum. Bu yüzden birkaçını geride bırakmak zorunda kalırsam çok üzülmeceğim."

"Elbette." Kat gülümsedi. "Ve unutma, sen Zetta Prime'daki koloniden Lissa R'awr'sın ve bu Yonnie Six'e ilk gelişin. Zettalar ana gezegenden kopan ve bir sonraki sistemde daha büyük zenginlik arayışına giren bir grup. Ancak Yonnie Six'i hala ana gezegenleri olarak görüyorlar ve Yonnite imparatoriçesini hükümdarları olarak kabul ediyorlar. Yani siz büyük şehir manzaralarını görmeye gelen taşralı bir kuzen gibisiniz."

"Bu mükemmel." Lissa ona gülümsedi. Kat'le birlikte her boş dakikalarını Kat'in "arka hikâye" dediği şeyi mükemmelleştirmek için harcıyorlardı ve sonunda kendini gitmeye hazır hissediyordu. Yonnie Six'e vereceği görev konusunda hâlâ bazı endişeleri olsa da, bir gün önceki elbise provasında olduğundan çok daha iyi hissediyordu. Köle kıyafetini çoktan giymiş olan Saber'ın görüntüsü bile onu sarsmamıştı.

"Merhaba akraba," diye mırıldandı, Ganda sistemine gidecekleri küçük Kindred mekiğine girerken başını salladı. "Gitmeye... hazır mısınız?"

"Olabileceğim kadar hazırım." Pilot koltuğuna otururken yüzünü buruşturdu. "Bu pantolon oldukça Tanrıça gibi dar."

"İnanın bana," dedi Kat kuru bir sesle. "Siz ikiniz oradaki en gizli giyinen metres ve köle olacaksınız. Bu yüzden taşralı kuzen hikâyesini anlatmanın en iyisi karar verdim; hem alçakgönüllülüğünüzü açıklamak hem de yerel âdetlerle ilgili kafanızda oluşabilecek karışıklıkları gidermek için."

"Yaptığın her şey için gerçekten minnettarım Kat." Lissa düşüncesizce kollarını arkadaşına doladı ve ona sarıldı. "Nadiyah buraya geldiğimde hepinizi çok seveceğimi söylemişti ve haklıydı. Sen harika bir arkadaşsın."

"Oh, kes şunu. Yüzümü kızartıyorsun." Kat sırttı ve sonunda sarılmaktan kurtulduğunda yanakları pembeleşmişti. "Sadece dikkatli olduğundan ve kimliğini açığa çıkaracak bir şey yapmadığından emin ol. Yonnitler ikinizin gerçekte kim olduğunuzu öğrenirse neler olacağını düşünmek bile istemiyorum."

"Merak etme," dedi Saber kontrolleri ayarlarken. "İkimiz de rollerimizi sonuna kadar oynamaya hazırız."

"Öyle olmak zorundasın," dedi Kat acımasızca. Lissa'ya baktı. "Şimdi, ihtiyacın olan her şeyi aldığına emin misin?"

"Minverna'nın sattığı koleksiyoncuların listesi elimde," dedi Lissa. "İçlerinden biri Yonnit kültür elçisi olacak; önce onunla konuşabilmek için bir tanışma randevusu ayarladık. Aynalı hançer de bende." Bunu söylerken titriyordu. Eski Baş Rahibesinin ölümünün enstrümanını beline takmak istemiyordu ama böylesine bariz bir zenginlik gösterisinin açgözlü Yonnit yüksek sosyetesinde ona anında saygı kazandıracağına karar verilmişti.

Hançer, bilinen evrendeki en nadir ve değerli madde olan ayna-serden yapılmıştı. Lissa bir dünyanın servetini yanında taşıyor olacaktı. Bu aynı zamanda Kılıç'la birlikte aradıkları kadim parşömenleri bulduğunda kullanmayı umduğu bir pazarlık aracıydı. Onları satın alan koleksiyoncu böylesine nadir bir eşyaya sahip olmaktan ne kadar keyif alırsa alsın, Lissa onların bu inanılmaz zenginlikteki hançerle takas etmeye istekli olacaklarını umuyordu.

"Görünüşe göre her şey hazır," dedi Kat. "Bilezik sende mi?"
-"Ah, görüyorum ki varmış."

"Elbette." Lissa, üzerinde tek bir saf beyaz taş bulunan gümüş telden yapılmış narin bileziğe baktı. "Eğer bir sorun çıkarsa rengi değişecek, değil mi?"

Kat, "Kırmızı tehlike olduğunu ve Ana Gemiyle irtibata geçmeniz gerektiğini gösterir," dedi. "Siyah, derhal geri dönmeniz gerektiği anlamına gelir. Tabii ki, bu sadece emin olmadığımız bir saldırı durumunda olur."

güvenli bir şekilde eve dönebilmeniz için. Bu konuda çok fazla endişelenmezdim ama Konsey, İstif'in saldırganlığının savaş istediklerini gösterdiğini kabul ediyor. Yani..."

"İletişim halinde olmalıyız. Anlıyorum." Lissa başını salladı.

"Kesinlikle."

"Dikkatli olacağız ve yakında döneceğiz," dedi Lissa ona, bunun doğru olmasını umarak.

"Eminim yapacaksın, tatlım." Kat ona gülümsedi. "Ve-"

"Bağışla beni Kat, ama gerçekten gitmemiz gerekiyor. Kat bekliyor olmalı ve anladığım kadarıyla onu uzun süre açık tutmak için muazzam miktarda enerji gerekiyor," dedi Saber, aletlerle bir şeyler yaparken.

"Doğru. Elbette." Kat Lissa'ya son bir kez sarıldıktan sonra küçük mekikten dışarı çıktı ve vedalaşmak için gelen Sophia ve Olivia'nın yanına gitti. Küçük bir el salladı ve Lissa da ona el salladı.

"Giriş kapısını şimdi kapatıyorum," diye uyardı Saber onu. "Uçuş için kemerlerinizi bağlama vakti geldi."

"Evet, elbette." Kapak kapandığında, öne doğru gitti ve yolcu koltuğunda onun yanına oturdu. Önlerindeki görüntü ekranında mekik hangarının kapıları çoktan açılmıştı ve onun ötesinde, uzayın karanlığında, kıvrımın kırmızı yarığı görünüyordu. Lissa Ana Gemi'ye ilk geldiklerinde bu yarıktan bir kez geçmişti, o yüzden uzaydaki yarığa girmekten korkmuyordu. Onu korkutan diğer tarafta ne bulacaklarıydı.

Kılıç ona yan gözle baktı. "Hazır mısın?"

"Olabildiğim kadar hazırım." Lissa derin bir nefes aldı. "Hadi gidelim."

* * * * *

Kat kalkışlarını izledi, küçük mekik sessizce havalanıp mekik bölmesi kapılarına doğru uçarken kalbi boğazına düğümlendi. Geminin tüm oksijenini emmeden kapıların uzaya açılmasını sağlayan görünmez atmosfer baloncuğundan geçerken

Ağla. Lissa son birkaç aydır onun için çok değerli hale gelmişti ve Kat çekingen, mütevazı küçük rahibenin oynaması gereken rolün altından gerçekten kalkıp kalkamayacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Lütfen, Tanrıça, ona yardım et, diye düşündü mekiğin devasa kapılardan geçip uzayın karanlığına doğru süzülüşünü izlerken. Ona yardım et ve sağ salim geri getir. Ona ve Saber'a.

"Hey, Kat kadın." Liv'in kulağına gelen sesi Kat'i dua konsantrasyonundan uyandırdı. "İyi misin?"

Kat burnunu çekti ve başını salladı. "Evet. Sadece onun için endişeleniyorum. O kadar utangaç bir şey ki, onu hazırlamak için elimden gelen her şeyi yaptım ama yine de kendimi köpekbalığı akvaryumuna yavru bir kedi atıp yüzmesini söylemiş gibi."

"Hadi ama, abartıyor olmalısın," diye itiraz etti Sophia. "Yonnie Six gerçekten ne kadar kötü olabilir ki?"

"Oldukça acımasızlar." Kat iç çekti. "Ama Lissa bunu biliyor - benimle birlikte araştırma yaptı. İçimden bir ses bunu bilmenin ve gerçekten deneyimlemenin onun için tamamen farklı iki şey olacağını söylüyor."

"İyi olacak," dedi Olivia kararlı bir şekilde, kolunu okşayarak. "Hazırlanmasına yardımcı olmak için elinden gelen her şeyi yaptın. Şimdi kendi işine konsantre olabilirsin, mesela sen ve adamların için yapılacak düğün gibi."

Kat kaşlarını çattı. "Yine başlama Liv. Elimden geldiğince ilgileneceğim."

Arkadaşı ciddi bir ifadeyle, "Bence bunu bir an önce yapmak için çaba göstermelisin," dedi. "İşinize burnumu sokmak istemem ama Baird, Deep'in son zamanlarda siz üçünüz hariç herkesin birleşme töreni yapmasından şikayetçi olduğunu söylüyor."

"Bu doğru değil," dedi Kat savunmaya geçerek. "Elise ve Merrick henüz birleşmedi."

"Evet, ama çok yakında planları var. Bunu biliyorsun, Elise'e törenlerini planlamasında yardım ediyorsun," diye belirtti Sophia.

"Aynen öyle. Onunki aradan çıkar çıkmaz ben de kendi işime bakacağım."

Liv elini kalçasına koydu. "Lauren'la evlendikten sonra da böyle demiştin. Xairn'in töreni. Bak Kat, kim tüm Ana Gemi'nin gayri resmi parti planlayıcısı yaptı bilmiyorum ama

başkasının arkasından iş çeviriyorsun. Buradaki insanlar bu kadar hızlı takılıp hamile kalmaya devam ederse, Deep and Lock'a *asla* katılamazsınız."

"Evet, yapacağım," diye itiraz etti Kat. "Yani, eninde *sonunda*..."

Olivia, mekik hangarında yankılanan bir iç çekiş yaptı. "Onları sevdiğini biliyorum, peki sorun ne?"

"Benim bir sorunum yok, tamam mı?" Kat tersledi. "Tanrım, çocuklar, şu anda biraz stresliyim, yeni arkadaşımı muhtemelen ölüme göndereceğim. Ahlak dersi vermeyi sonraya bırakabilir miyiz?"

"Peki." Liv incinmiş, Sophie ise şok olmuş görünüyordu ve bu da Kat'in kendini berbat hissetmesine neden oluyordu.

"Özür dilerim," dedi elinden geldiğince nazikçe. "Ben sadece... şu anda bu konu hakkında konuşmak istemiyorum. Tamam mı?"

"Elbette Kat, anlıyoruz." Sophia başını salladı ve bir kolunu Olivia'nın omuzlarına doladı. "Liv'i süitine götürsem ve ona kahvaltı hazırlasam iyi olacak."

"Doğru." Liv ona biraz zoraki görünen bir sırtılaşla karşılık verdi. "Deniz yosunu ya da ıspanaklı waffle yemeyeli en az bir saat oldu. Beslenmem gerek."

"Ve ben de açım." Sophia gülümsedi. "Şimdi üç kişilik yiyorum. Hadi, rahim arkadaş!"

Kendini suçlu hisseden Kat, ikisinin uzaklaşmasını izledi. Sophie ve Liv onun en eski iki arkadaşıydı - canını sıkkan şey hakkında onlarla konuşabilmesi gerektiğini biliyordu. Sadece, bir sorunu olduğunu kendine bile inkar ederek o kadar çok zaman geçirmişti ki, bunu paylaşmak ona gerçekten zor geliyordu.

Bunu daha sonra düşüneceğim, diye kendi kendine söz verdi. *Belki Elise ve Merrick'e törenlerinde yardım ettikten sonra.* Kendi evliliğini yine ertelediği için bir suçluluk hissetti ama bunu kararlılıkla aklının bir köşesine koydu. Daha sonra kendisi, Derin ve Lock için bir düğün planlamak için bolca zamanı olacaktı.

Beşinci Bölüm

"Neredeyse hazır mısınız?" Kılıç seslendi, Yonnie Six'in mor-gri küresi görüntü ekranında büyürken mekiğin kontrollerini dikkatle ayarlıyordu. "İniş izni verildi."

"Neredeyse... bitti." Lissa'nın sözleri kumaşın dalgalanmasıyla noktalandı. Mekiğin arkasında üstünü değiştiriyordu; mütevazı beyaz rahibe cüppesini çıkarmış ve Kat'in Yonnie Six'te giymesi için hazırladığı elbiselerden birini giymişti. Saber üstünü değiştirdiği şeyin geçen gün giydiği mor elbiseye benzeyip benzemediğini merak etti. Elbisenin ne kadar açık olduğunu hâlâ hatırlayabiliyordu - pembe meme uçlarının soluk altın rengi dantelin arkasından nasıl görüldüğünü ve aynı malzemeden yapılmış, cinsel organını zar zor örten minik külotu...

Zihnindeki görüntü onu anında sertleştirdi ve sertleşmiş siki çok dar pantolonun içinde boğulurken irkildi. Arkasından bir kumaş hışırtısı daha geldi ve dönüp bakmak, ne giydiğini ve ne kadarını gösterdiğini görmek için neredeyse ezici bir dürtü duydu. *Tanrıça, böyle düşünmeyi bırakmalıyım! Onu cinsel olarak hayal etmeyi bırakmalıydı.* Bunun yerine gözlerini ileriye dikti ve sanki içinden bir delik açabilecekmiş gibi ekrana baktı.

Sonunda Lissa öne çıktı ve onun yanına oturdu. Saber göz ucuyla Lissa'nın koyu mavi, önden düşük kesimli bir elbise giydiğini gördü. Kemerini bağlamak için koltuğunda döndüğünde, elbisenin arkadan daha da alçak kesilmiş olduğunu gördü. Kalçalarının yumuşak yuvarlak üst kısımlarını görece kadar alçaktı. Aleti tekrar dar siyah pantolonun içine girdi ve şehvet düşkününü bir aptal olduğu için kendine lanet okudu ama bir şekilde gözlerini bu baştan çıkarıcı manzaradan alamadı.

Lissa döndü ve onu izlerken yakaladı. Yüzü pembeleşti. "Ben... bulabildiğim en mütevazı olanıydı," diye kekeledi. "BEN... BEN..."

"Baktığımı için beni bağışlayın." Kılıç gözlerini kaçırdı ve tekrar ekrana bakmaya başladı. "Bakmamalıydım."

"Sorun değil," diye mırıldandı Lissa, açıkça utanmıştı. "Yani, sanırım yardım edemezsin..." Başını salladı ve kollarını göğüslerinin üzerinde sıkıca kavuşturarak koltuğuna geri yerleşti.

Kılıç kısık bir sesle, "Bundan sonra ona yardım etmeye çalışacağım," diye yemin etti. Ona yaşattığı utançtan dolayı içini bir utanç kapladı. *Keşke bu kadar güzel olmasaydın. Keşke her gece seni kollarıma almayı hayal etmeseydim. Sana dokunmayı...*

Diğer duyusunun -Dokunma duyusunun- ona uzanmak istediğini hissetti. *Fısıldayan parmaklarıyla* onu okşamak için yanıp tutuşuyordu. Sarı ve yeşim yeşili saç tellerini kızarmış yanaklarından uzaklaştırmak ve sıcak tenini öpmek için. Ona zihniyle dokunduğu gibi fiziksel olarak da dokunmak... ama bu yanlıştı. Çok yanlıştı. Ve dürüst olmak gerekirse, bunun mümkün olmayacağını bile bilmiyordu.

Her ikisine de bebekken akrabalık bileşimi enjekte edilmişti - aynı kabilenin bir üyesiyle fiziksel teması tamamen itici hale getiren bir tür aşılama. Kılıç daha önce onun tenine dokunmuş ve hatta gençken alnından öpmüş olsa da, ona cinsel bir şekilde dokunmaya asla cesaret edememişti. Eğer yapsaydı, bir tiksinti dalgası hissedecek ve aynı tiksintinin Lissa'nın yeşim yeşili gözlerine yansıdığını görecekti ?

Öyle olmamasını umuyordu ama emin olamazdı. Denemedikçe emin olamazdı ve bunu asla yapmayacağını, ona böyle küstahça, yasak bir şekilde el sürmeye asla cesaret edemeyeceğini biliyordu. Lissa onun gözlerine zar zor dayanabiliyordu; ellerine nasıl dayanabilirdi ki? Ne kadar isterse istesin, fiziksel, cinsel temas kurup kuramayacaklarını görmek için deney yapmak söz konusu bile olamazdı. Ve ten tene cinsel temas olmadan, Derin Dokunuş'u birlikte deneyimlemelerinin hiçbir yolu yoktu.

Bunun düşüncesi bile -Lissa'yı kollarında çırlıçıplak tutarken aynı anda hem zihnine hem de bedenine nüfuz edişinin zihnindeki görüntüsü- Saber'ın köle kıyafetinin bir parçası olarak giymeye zorlandığı o çok dar pantolondan fırlayacakmış gibi hissetmesine neden oldu. Ama bu fikri aklından çıkarmak zorundaydı. Yasaktı ve yanlıştı. Ahlaksız. Bu-

Lissa boğazını temizleyerek onu yasadışı düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Um..." "Evet?" Saber hafifçe ona döndü, ne kadar açık olduğunu fark etmemeye çalışarak elbisesi öyleydi.

"Ben...um..." Belli ki yeni bir sohbet konusu arıyordu. "Opulex'e ne zaman ineceğiz?" diye sordu, Yonnie Six'in başkentine bir işaret olarak hizmet eden büyüyen ışık göstererek.

Saber başını salladı. "Doğrudan şehre inemeyiz, sadece şehrin kenarlarına inebiliriz," dedi ve gemiyi yanaştırıp belirlenen iniş alanına doğru ilerledi. "Opulex'e gitmemize izin verilene kadar hendeğin bir tarafında kalmalıyız."

"Siper mi?" Kaşlarını çatı. "Bu konuda bir şey okuduğumu sanmıyorum."

"Sen haritayı değil, kültürü incelemekle meşguldün." Kılıç ona küçük bir gülümseme verdi. "Şehrin etrafındaki maden çukuru. Yonnie Six'te nadir ve değerli madenlerden oluşan muazzam yatakları var. Zenginliklerinin çoğu buradan geliyor."

"Elbette." Başını salladı.

"Ve hendeğin aynı zamanda şehrin etrafında doğal bir bariyer görevi görüyor," diye devam etti. "Her ne kadar şehrin genişlemesini sınırlasa da - bu yüzden büyümelerinin çoğu dikey." O konuşurken Opulex'in yüksek binaları göründü. İğneye benzeyen uçları, kalabalık şehrin alt kısımlarını örten sis bulutlarını delerek, bulanık Yonnite atmosferine doğru yükseliyordu.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Lissa, gözleri uğursuz manzaraya takılmıştı. "Bu... pek hoş değil, değil mi?"

"Hayır." Saber kendi dünyasının yemyeşil tarlalarını ve geniş, yemyeşil tarım arazilerini düşündü. "Öyle değil." Ve eğer okudukları doğruysa, Opulex'in içi daha da çirkindi. Ama bunu yüksek sesle söylemedi. Lissa'nın zaten yeterince üzgün olduğu açıktı; görevleriyle ilgili tedirginliğini daha da arttırmak istemiyordu. Onları dikkatlice belirlenen iniş alanına indirdi. "Geldik," dedi ona bakmadan.

"Pekala." Lissa derin bir nefes aldı. Ayağa kalkarak elbisesini silkeledi ve saçlarını geriye attı. Hafifçe titreyen elleriyle ayna gibi parlayan hançerini ince beline bağladı ve Saber'a bir bakış fırlattı. "Hadi gidelim."

Kadın geminin kapısına doğru ilerledi ve Saber da onu takip etti, gözlerini onun tatlı kıcı yerine yerde tutmaya çalışıyordu ama bu savaşı kaybetmişti. İçten içe bir iç geçirdi. Bu görev hayal ettiğinden daha da zor olacaktı.

* * * * *

Lissa tüm malzemelerini ve gardırobunu içeren küçük mor küpü koluna taktı ve geminin kapağını açmak için düğmeye bastı. Onu karşılayan kayalar ve ham, çalkalanmış topraktan oluşan çorak manzaranın görüntüsü ürkütücüydü ama bunun onu basamaklardan aşağı inmekten ve ayaklarını yere sağlamca basmaktan alıkoymasına izin vermedi - hemen ayak bileklerine kadar battığı zemine.

"Oh!" diye soludu ve çamurdan kurtulmak için bir adım geri attı. Ne yazık ki, giymekte olduğu küçük, zarif saten terliği ayağından çekerek dengesini bozdu. Kollarını savurdu ve eğer Kılıç onu yakalamasaydı geriye doğru düşecekti.

"Sakin ol!" Çıplak omuzlarındaki güçlü elleri sıcak ve emin hissettiriyordu. Yasak ten tene temas Lissa'nın kalbinin hızla çarpmasına neden oldu.

"Teşekkür ederim." Aceleyle doğruldu. Hayal mi görüyordu yoksa Saber'ın elleri onu bırakmadan önce de teninde geziniyor muydu? Kalbi hâlâ çarparken kendi kendine, "*Sadece hayal görüyorum,*" dedi. *Bana dokunmayacağına söz vermişti. Sadece düşmemem için beni sabitledi, hepsi bu.* Dikkatlice diğer ayağını da çamurun içinden çıkardı. Diğer terliğini kaybetti ama dengesini kaybetmedi. Sonra orada, son basamakta yalınayak durdu ve etrafına bakındı.

Saber arkasından, "Bu tam bir Tanrıça karmaşası," diye mırıldandı. "Şimdi ne olacak?"

Sanki sorusuna cevap verircesine, kel kafalı ve geniş, çıplak omuzlu iri bir erkek geminin yanından koşarak gelip önlerinde durdu.

"Oh, merhaba," dedi Lissa kararsızca, şaşırılmış bir halde.

"Küçük hanım," diye mırıldandı, derin bir selam vererek. "Ben Llewelyn, Yonnie Six'in kültür elçisi Leydi Sha'rağ'ın beden kölesiyim."

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. I-" Lissa söze başladı ama köle onu duymazdan gelerek uzun, ince bir metal parşömeni açtı ve önünde tuttu. Lissa tam onun ne yapıyor olabileceğini düşünürken, metalin parlak yüzeyi titredi ve kırklı yaşlarının başında görünen güzel bir kadının görüntüsü belirdi. Kadın

Gümüşi sarı saçları, en soluk toz mavisinden koyu çivit mavisine kadar her tonda mavi çizgiler içeriyordu. Parıldayan kütle, başının üzerinde imkansız bir girdap şeklinde toplanmıştı ve bunu elde etmek saatler sürmüş gibi görünüyordu

"Leydi R'awr? Beni duyabiliyor musunuz?" diye sordu parşömendeki kadın.

". " Lissa çamura düşmemeye dikkat ederek öne doğru eğildi.

"Bizi karşılamaya geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

"Hiç düşünme canım. Yeni gelen tüm seçkin ve rütbeli kişileri selamlıyorum." Leydi Sha'arak dostane bir şekilde gülümsedi. "Demek Zetta Prime'dan buraya kadar geldiniz, öyle mi? Ziyaretinizin amacı iş mi yoksa zevk mi?"

"Oh, elbette zevkle," diye cevap verdi Lissa çabucak. "Biz, yani *ben*, sadece Opulex'in manzaralarını kendi gözlerimle görmek istedim. Hayatım boyunca buranın ne kadar güzel olduğunu duydum." Yalanının çok belli olmamasını umuyordu - dürüst olmak gerekirse, söyleyebildiği kadarıyla burası evrendeki en çirkin yerlerden biriydi. Ama belki de içine girdiğinizde şehrin kendisi daha güzeldi - yine de öyle umuyordu.

"Öyle mi? Gerçekten mi?" Büyükelçi güldü. "Ah benim zavallı, masum canım. Korkarım öğrenmen gereken çok şey var. Ama Opulex'te güzellikten yoksun olduğumuzu kesinlikle *duygularımızla* telafi ediyoruz. Eminim ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur." Lissa'ya göz kırptı, o da zayıfça gülümsedi.

"Elbette," dedi kararsızca.

"*Hiçbir* fikriniz olmadığını görebiliyorum. Ama sorun değil, yakında ." Leydi Sha'arak tekrar güldü ve sonra Lissa'ya daha yakından baktı. "Biliyor musun, benim aile ağacımda da birkaç nesil öncesine dayanan R'awr'lar vardı. Akraba olabileceğimizi düşünüyor musun?"

"Sanırım bu mümkün," dedi Lissa temkinli bir ifadeyle. "Öyle olsaydı kesinlikle onur duyardım."

"Ne kadar tatlı." Leydi Sha'arak başını salladı. "O zaman neden siperin karşısına gelmiyorsun, böylece seni şahsen karşılayabilirim?"

"Çok isterdim," dedi Lissa. "Ama, şey... nasıl? Az önce çamura tek bir adım attım ve iki ayakkabımı da emdi. Daha uzağa gitmem gerekirse görülebilecek olacağımdan emin değilim."

"Beden köleniz sizi taşıyın tabii ki." Büyükelçinin sesi biraz sabırsız çıkmıştı. "Adamım Llewelyn ona çamurluk sağlayabilir. Sizi hendek geçişine götürecek ve güvenli bir şekilde evime getirecektir. Merak etmeyin," diye ekledi, belki de Lissa'nın yüzündeki kararsız ifadeyi görmüştü. "Tasması olmasa bile güvenilir, on altı yaşından beri yanımda."

"Oh...elbette." Lissa başını salladı. "Ben bu konuda endişelenmiyordum." Endişelendiği şey Saber'ın kollarında taşınmaktı. Ama şu anda bu konuda yapabileceği pek bir şey yok gibiydi.

"*olmalısın.*" Leydi Sha'rak'ın çivit rengi gözleri büyüdü. "Ne de olsa hepimiz erkeklerin düzgün bir şekilde eğitilip kontrol edilmediklerinde ne kadar pis yaratıklar olabileceğini biliyoruz." Gözleri Lissa'nın arkasında koruyucu bir şekilde duran Kılıç'a kaydı. "Lafı açılmışken, senin şu vahşi hayvan kesinlikle *kocaman*. Sanırım tamamen kırılmış?"

"Elbette." Arkasına uzanan Lissa, Saber'ın tasmaına takılı siyah deri tasmayı yakaladı. "Tamamen kontrol altında. Yani," diye devam etti aceleyle. "*Onun* kontrolü tamamen *bende*. O bir tehdit değil."

"Şey..." Büyükelçi Sha'rak tereddütle kaşlarını çatı. ". Eğer siz öyle *söyle*. Sadece evimde kırılmamış erkeklere yer veremem."

Arkasında, Lissa akrabasının boğazından gelen belli belirsiz bir hırıltı duyabiliyordu. Yonnite Büyükelçisi'nin bunu duymadığını umuyordu. "Kılıç tamamen eğitilmiş, sizi temin ederim," dedi ve tasmaını hafifçe çekti. Birdenbire hırlama kesildi.

"Pekâlâ." Leydi Sha'rak başını salladı. "Gelebilirsiniz. Saat *tam* onu on geç evimde görüşürüz. Ayakkabıların için de endişelenme canım. Sana her zaman başka bir çift bulabiliriz."

Bir kez daha başını salladı ve metal parşömen aniden boş kaldı. Leydi Sha'rak'ın beden kölesi Llewelyn parşömeni sırtındaki çantaya yerleştirdi ve bir çift büyük boy, yüksek siyah çizme çıkarıp Kılıç'a doğru itti.

"Giy şunları. Bir sonraki nakliye on dakika içinde kalkıyor," diye homurdandı.

Kılıç botları sertçe aldı ve kendi botlarının üzerine geçirdi. İşi bittiğinde ayağa kalktı ve çamurun içine doğru adım attı. "Şimdi nereye?" sordu beden kölesine.

"Bu taraftan." Llewelyn kel, pırıl pırıl parlayan başını salladı. "Hanımını getir ve bize ayak uydur. Eğer geç kalırsak, hanımın bana acının tadını tattırır. Bundan hiç hoşlanmam."

"Elbette." Kılıç ona döndü ve kollarını uzattı. "Hanımefendi?" diye mırıldandı, gözlerini ona dikerek.

Lissa kararsızca ona baktı ama suskun Llewelyn çoktan çamurda ilerlemeye başlamıştı, metrelerce önlerindeydi. Alınganlık gösterecek ya da utanacak zaman yoktu. Hele de büyükelçinin evine zamanında varmak istiyorlarsa. Sessizce öne doğru eğildi ve Kılıç'ın onu kollarının arasına almasına izin verdi.

Çamurda ilerlerken onu bir bebek gibi dikkatle kucakladı. Lissa ise onun kollarında kaskatı durmaya ve temaslarını minimumda tutmaya çalıştı. Bu kadar katı olmak çok yorucuydu; kendini ona bırakıp rahatlamak çok daha kolay olurdu ama Lissa bunu yapmaktan korkuyordu. Kılıç'ın onun hakkında ne düşünebileceğinden ve kendine en ufak bir esneklik tanırса yükselip onu boğabilecek duygulardan korkuyordu. Bu yüzden, Saber onu devasa bir hendeğin kenarına ulaşana kadar taşırken, sert ve esnek olmayan bir sopanın en iyi taklidini yaptı.

"Oh," diye mırıldandı Lissa huşu içinde. Hendek daha çok bir kanyona benziyordu; ufalanan, dudaksız ağzı, tek bir yanlış adımda onları yutmakla tehdit eden geniş bir esnemeyle aç bir şekilde aralanmıştı.

Llewelyn başını sallayarak, "Bu taraftan," diye mırıldandı. "Buradan."

Lissa onun işaret ettiği yere baktı ve midesi ayak parmaklarına kadar indi. "Burada" derken, biri önde diğeri arkada olmak üzere iki uzun koltuğu olan küçük bir arabayı kastediyordu. Koltuklar, üstsüz arabayı iki bölmeye ayıran dar bir metal dille ayrılmıştı; ikisi de güvenli görünmüyordu.

Ancak daha da tehlikeli görünen, arabanın üzerinde ilerlediği yoldu. İnce, cılız bir köprüydü bu ve kavernöz hendeği geçerken bir örümcek ağından daha sağlam görünmüyordu.

"Burada," diye tekrarladı Llewelyn sabırsızlıkla. "Leydim sizi bekliyor, hanımefendi."

"Oh. Elbette." Lissa başını salladı. "Ama... güvenli olduğundan emin misin?"

"Elbette öyle. Şehre gelen yolcular hep bu tarafa gelir. Bir döngüde iki ya da üç kişiden fazlasını kaybetmiyoruz."

"Gerçekten mi?" Lissa boğazının düğümlendiğini hissetti. Birinci Dünya'da yüksekliğe hiç aldırış etmemişti; orada, Tanrıça'nın gücünün merkezi olan kutsal dağın yakınında, kumu manipüle ederek onu yukarı taşıyabiliyordu, böylece düşmekten korkmasına gerek kalmıyordu. Ancak burada, güç kaynağından çok uzaktaydı. Uğursuz çukura düştüklerinde bir yastık sağlayacak kadarını toplamak bir yana, yerden tek bir toprak tanesini bile kaldırabileceğinden şüpheliydi.

"Hayır, pek sayılmaz." Llewelyn'in asık suratında bir gülümseme belirdi. "Bu bir şakaydı."

"Pek komik değil." Onun korkusunu anladığı belli olan Kılıç, diğer erkeğe kaşlarını çatı. "Eğer hanımımı konuşmalarınla korkutursan, *bana* hesap vermek zorunda kalacaksın. Araba güvenli mi değil mi?"

"Tamamen güvenli," diye mırıldandı beden kölesi asık suratla. "Her türlü darbeyi hafifletmek ve çökmesini engellemek için etrafında bir güç alanı var. Sadece şehre gelme konusunda ciddi olmayanları caydırmak için tehlikeli gibi gösteriyorlar."

"Biz ciddiyyiz. Çok ciddiyyiz." Lissa derin bir nefes aldı. "O halde içeri girelim."

". " Kılıç hâlâ kaşlarını çatıyordu ama onu dikkatle arabanın ön tarafına yerleştirdi. Sonra çamurlu botlarını çıkarıp Llewelyn'e geri verdikten sonra onun arkasındaki kompartımana tırmandı.

"Hey, *ben* de oraya biniyorum," diye yakındı beden kölesi. "Sadece bir araba var. Tabii hanımınla birlikte oturmamı istemiyorsan?" Başını hızla sallayan Saber'a kaşlarını kaldırdı.

"Tabii ki hayır." Metal arabanın ön kenarına olabildiğince yaklaşmak zorunda kalan Lissa'nın arkasına oturmak için ilerledi. Pek rahat değildi çünkü araba küçüktü ve Saber iriydi. Kılıç'ın iri vücudunun sıcaklığını, çoğunlukla çıplak olan sırtında hissedebiliyordu. Bir anlık utançla, adamın elbisesinin var olmayan arka kısmına bakmadığını umdu.

"Pekâlâ, şimdi." Llewelyn arkalarından tırmandı ve arabanın yan tarafındaki bir dizi gömme düğmeye bir şeyler yaptı. ", " diye mırıldandı.

"İnişli çıkışlı bir yolculuk."

Lissa arabanın metal kenarını kavradı ve ellerini kabaca ısırdığını hissetti. Metal yontulmuş ve soyulmuştu, bazı yerlerde eti kesecek kadar keskindi ama umurunda değildi. Bu uçsuz bucaksız uçuşu geçmek zorunda kalırsa tutunabileceği bir şey istiyordu. *Saber'a tutunabilirsin*, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Sana dokunmayacağına söz vermiş olsa da, eminim aldırmayacaktır.*

Evet, ama *Lissa* aldırmaıdı. Sert bir şekilde, kendine arabayı devam etmesini ve korkak olmamasını söyledi. *Sadece önüme bakacağım ve bu iş hemen bitecek-*

Aniden, paslı menteşelerin gıcirtısıyla araba ince, cılız köprünün üzerinde ileri doğru sarsıldı ve bir nefesi ısırarak zorunda kaldı. Oh Tanrıça, bunu gerçekten yapacaklardı! Ölümle aralarında örümcek ağından ince bir köprü ve cılız bir arabadan başka hiçbir şey olmadan esneyen boşlukta yuvarlanacaklardı.

"İsterseniz gözlerinizi kapatın," dedi Llewelyn arkalarından. "Manzara bundan daha iyi olamaz."

Lissa gözlerini kapatmak istedi ama nedense yapamadı. Şimdi hendek boyunca ilerliyorlardı ve gözleri hendeğin dik kenarlarına yapışmıştı. *Aşağı bakma*, diye emretti kendine, araba ile hendeğin uzak ucu arasındaki mesafeyi ölçmeye çalışırken. *Ne yaparsan yap, sakın aşağı bakma.*

Kendini uçuşuma bakmanın korkunç cazibesinden uzaklaştırmak için başka şeylere konsantre olmaya çalıştı. Yonnie Six'in bulanık yarı aydınlığında görececek pek bir şey yoktu ve arabanın tekerleklerinin gıcirtısından ve arkasındaki Saber'ın yumuşak, eşit nefes alış veriş sesinden başka dinleyecek bir şey de yoktu. Ama başka bir şey daha vardı - Lissa'nın beklemediği bir şey. Bir koku -sıcak, lezzetli bir koku- mağaramsı çukurdan yükseliyor gibiydi. Taze pişmiş ekmek, egzotik baharatlar ve sıcak, hayvani bir misk karışımı gibi neredeyse tarif edilemez bir kokuydu. Büyük uçuşun ortasına yaklaştıkça koku daha da güçlendi ve neredeyse baskın hale geldi.

Koku Lissa'nın garip bir şekilde başının dönmesine neden oldu ve zihninde resimler oluşturuyor gibiydi. Tıpkı daha önce istediği gibi arkasına yaslanıp Kılıç'a yaslanmanın nasıl bir şey olacağını hayal etmeye başladı. Görüntü

O kadar gerçek, o kadar inanılmaz derecede canlıydı ki, adamın geniş, çıplak göğsünün sırtına değdiğini ve güçlü kollarının onu sardığını neredeyse hissedebiliyordu. Elleri elbisesinin önünü bulup göğüslerini avuçlamak için ayırırken, boynunun yan tarafını öpüyor, kulağının hemen altına sokuluyordu...

Hayır, benim neyim var? Lissa başını sallayarak yasak görüntüyü uzaklaştırmaya çalıştı. Ama garip bir şekilde canlıydı ve kurtulması zordu. Neler oluyordu?

"Rüya Gazına dikkat et," dedi Llewelyn, sanki onun sorusuna cevap verirmiş gibi. "Burada, hendeğin ortasına yakın yerlerde özellikle güçlüdür."

"Rüya gazı mı?" Lissa tekrar başını sallayarak sordu. "Nedir o?" "Bu, leydim, burada yaptığımız şerit madenciliğinin yan ürünü. Yonnie Six. Küçük dozlarda zararsızdır ve fantezileri hayata geçirir - en azından zihninizde."

"Ne tür fanteziler?" Saber'ın sesi Lissa kadar rahatsız geliyordu. hissettim.

"Her türlü fantezi." Llewelyn'in sesi gülecekmiş gibi geliyordu. onlara. "Neden, dostum, metresinin görüntülerini mi görüyorsun?"

"Tabii ki hayır!" Saber'ın sesi . "O benim hanımım, asla-"

"Bunda utanılacak bir şey yok. Hanımını onu hayal edecek kadar sevmeyen bir köle, köle değildir," dedi Llewelyn. "On altıncı yaş gününden beri leydimle birlikteyim ve hâlâ onu istiyorum. Ona hizmet etmeme izin verdiğinde... ya da sopayı kıcıma indirip beni cezalandırdığında-" Sanki çok fazla şey söylediğini fark etmiş gibi aniden sözünü kesti. "Bağışla beni. Gaz seni konuşkan yapıyor. Yan etkilerinden biri bu."

"Yan etkilerden *biri* mi?" Lissa titreyen bir sesle sordu. "Diğerleri neler?"

"Şey, orada-"

Araba aniden yalpaladı ve tehlikeli bir şekilde bir tarafa doğru eğildi. Lissa onunla birlikte kendisinin de yana yattığını hissetti ve birden kendini uçuruma bakarken buldu. Uzaktaki yer o kadar aşağıdaydı ki hiçbir ayrıntıyı seçemiyordu ama yine de korkunçtu. *Bahsettiği güç alanı nerede?* diye düşündü, arabanın kenarlarını o kadar sert kavradı ki, sivri uçları hissetti.

metal avuçlarının yumuşak derisini oydu. Panik onu boğmak için boğazında yükseldi.

Nerede o? Neden düşmemi engellemiyor? Neden-

"Tanrıça!" Saber arkasından homurdandı. Kaslı kollarından biri beline uzanıp onu kendine doğru çekerken, diğeri arabanın yan tarafına dayanmak için dışarı fırladı. Bir dakika sonra araba kendini düzeltmiş ve dar köprüde yeniden hızla ilerlemeye başlamıştı ama Saber onun gitmesine izin vermedi.

"Özür dilerim." Llewelyn'in sesi en ufak bir pişmanlık ya da endişe belirtisi göstermiyordu. "Yolda bir çakıl taşına çarpmış olmalıyım. Bazen olur böyle şeyler."

"Bir daha olmasa iyi olur yoksa bedelini ödersin." Saber'ın hırıltılı sesi Lissa'nın tüm vücudunu sarmış gibiydi. "Tanrıça adına, artık ödeyemeyecek hale gelene kadar ödeyeceksin."

"Alıngansın, değil mi?" Beden kölesinin sesi hâlâ hiç rahatsız olmamış gibiydi. "Merak etme, değerli hanımın diğer tarafa sağ salım ulaşacak. Sadece leydimin umursamadıkları terk edilir ve sanırım seninkinden biraz hoşlandı."

Lissa, Kılıç'ın saran kolunun sıcaklığına rağmen kalbinin soğuduğunu hissetti. Atılmak mı? Bu korkunç araba mekanizmasını gerçekten de istenmeyen ziyaretçilerden kurtulmak için mi kullanıyorlardı? Yoksa bu da Llewelyn'in hastalıklı şakalarından biri miydi?

O bir sonuca varamadan, araba hendeğin diğer tarafına ulaştı. Neyse ki yolculukları sona ermişti. Ama arabadan uzaklaşıp Llewelyn'i diğer tarafta park etmiş bir hovercar'a kadar takip ettiklerinde, Lissa'nın tek düşünebildiği bu yoldan da geri dönmek zorunda kalacaklarıydı. Ne de olsa gemilerine ve gezegenden ayrılmalarına giden tek yol buydu.

Büyükelçinin gözüne girmeye özen gösterse iyi olur, diye karar verdi ürpererek. Gerçekten de çok iyi bir özen.

Altıncı Bölüm

Hovercar yolculuğu, Saber'ı rahatlatacak kadar olaysız geçti. Hendek boyunca yaptıkları yolculuk sırasında olanlar -ya da neredeyse olacak olanlar- yüzünden hâlâ öfke içindeydi. Lissa'yı korkutmaya cüret ettiği için büyükelçinin beden kölesini kanlı bir çamura çevirmek istiyordu ama bunu yapamayacağını biliyordu.

Leydi Sha'rak için bir erkeğin düzgün bir şekilde "eğitilip terbiye edilmesinin" ne kadar önemli olduğu açıktı. Eğer beden kölesini dövmeye karar verirse, bu sadece onun vahşi ve kontrol edilemez olduğunu düşünmesine neden olacaktı - ortadan kaldırılması gereken bir tehlike. Ve eğer Lissa'nın yanından alınırsa, onu nasıl savunabilirdi ki? Hayır, buna katlanmak zorundaydı. Ama bunun Lissa'ya yapılmasına izin vereceği son hakaret olacağına dair kendine söz verdi. Onu korumak ve savunmak ona aitti ve önüne ne engel çıksın bunu yapmaya niyetliydi.

Ancak bu kazadan ve Llewelyn'in ima ettiği hakarettten daha da rahatsız edici olan, Rüya Gazı'nın etkileriydi. Beden kölesi, hendeğin üzerinden geçerken Kılıç'ın gözlerinin önünde beliren görüntüler konusunda haklıydı. Kendisini Lissa'yı kollarında tutarken, ona dokunurken, onu öperken görmüştü... ve bu o kadar *gerçektir* ki. O kadar gerçektir ki neredeyse kendini bunu yaparken görebiliyordu - Lissa'nın vücudunun ipeksi dokunuşunu hissedebiliyor, tuzlu-tatlı teninin tadına bakabiliyor, kollarında inlerken ve kendini ona verirken onun sıcak, kadınsı kokusunu alabiliyordu. Hayal o kadar güçlüydü ki, halüsinasyondan bile daha fazlasıydı. Kendini bir şeyler yaparken görebildiği ama durduramadığı bir beden dışı deneyim gibiydi.

Hareketlerini bu kadar kontrol edemediğini hissetmek, gizli arzularını bastıramamak garip ve rahatsız ediciydi. Kılıç başını salladı. Hendek üzerindeki yolculuklarının garip Rüya Gazı ile ilk ve son karşılaşmaları olmasını hararetle umuyordu.

"Neredeyse vardık." Llewelyn'in kuru sesi onun içsel düşüncelerini böldü. "Yine de geç kaldık. Hanımım benden hiç hoşnut olmayacak." Hovercar'ın önündeki kronometreyi gösterdi, kronometre on beşi gösteriyordu. Sert sesi sanki gecikme onların suçuymuş gibi kızgındı.

"Ah, özür dilerim," dedi Lissa hemen. "Daha acele etmeliydik, Llewelyn. Umarım başın çok fazla belaya girmez."

Büyükelçinin beden kölesi omzunun üzerinden şaşkın bir bakış attı. "Hayır, küçük hanım, hata benim. Öyle olmasa bile, bir kadın asla bir erkekten af dilemez. En azından burada, Yonnie Six'te." Ona bir kaşını kaldırdı. "Ama belki de Zetta Prime'da işleri farklı yapıyorsunuzdur?"

"Tabii ki hayır." Lissa'nın solgun yüzü kıpkırmızı oldu. "Ben sadece büyükelçiyi üzme istemediğimi söyledim."

Llewelyn karanlık bir ifadeyle, "Bu konuda hiç korkma," dedi ve tekrar önüne döndü. "Leydi Sha'ra'ın kızacağı kişi *sen* değilsin."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Lissa ve koltuğuna geri oturdu. Saber'a hızlı ve kararsız bir bakış fırlattı ve sonra ellerine baktı. Ama ona neredeyse hiç bakmamış olmasına rağmen, Saber onun güzel gözlerindeki korku ve kendinden şüpheyi okumuştı. Alışılmadık hareketleri ve sözleriyle gerçek kimliklerine 'in deyimiyle kimliğini açığa çıkarma"- ihanet etmekten endişe ediyordu. Onun elini tutmaya cesaret edebilmeyi şiddetle diledi. Parmaklarını onunkilere dolamak ve güven verici bir şekilde sıkmak istiyordu. Ona her şeyin yoluna gireceğine dair bir işaret göndermek istiyordu. Ama tabii ki bu imkânsızdı. Mesafesini korumak zorundaydı.

İç çekerek pencereden Opulex'in kalabalık caddelerinin hızla geçip gitmesine baktı. İnanılmaz derecede kalabalık bir kentsel alanda ilerliyor gibi görünüyorlardı. Yüksek binalar, aralarında neredeyse hiç boşluk olmadan omuz omuza duruyor, uzun gölgeleri şehri kasvete boğuyordu. Ya da eğer mevcut her yüzey parlayan tabelalarla kaplı olmasaydı öyle olurdu. Saber akla gelebilecek her türlü hizmet ve ürünün satışa sunulduğunu gördü; bunların arasında kendi dünyasında yasadışı, ahlaksız ve imkânsız kabul edilenler de vardı. Parlayan bir tabelada *Vücut Modifikasyonu* yazıyordu. *Hanımınızı gururlandırın*. Bir diğeri, *"Onu tatmin etmek için daha fazlasına mı ihtiyacınız var?"* diyordu. *Size fazladan üç inç ve buna uygun bir kolan verebiliriz. Düşük maliyet, minimum acı*.

Diğer benzer tabelalar, Saber onları okumaya çalışmayı bırakana kadar bir ışık bulanıklığı içinde hızla geçip gitti. Bunun yerine geniş kaldırımlarda gördüğü yayalara odaklandı. Her zaman en az bir, çoğu zaman da birkaç beden kölesinin eşlik ettiği zengin giyimli pek çok kadın vardı. Erkekler de onun dar siyah pantolonlar giymiş ve göğüslerini açmışlardı. Çoğu

Boyunlarında tasma ve tasma kayışları vardı, ancak birkaçında bunun yerine parlayan mor ışıklı çivili bir kolyeye benzeyen başka bir cihaz vardı.

Her nedense bu tuhaf kolyeleri beden köleleri hanımlarına daha da yakın duruyor ve tasma takanlardan daha da alçakgönüllü görünüyorlardı. Saber nedenini bilmiyordu ama bu manzara midesini bulandırıyor. Bu Tanrıça'nın terk ettiği şehirde yedi cehennemde neler oluyordu?

Sorusuna cevap alamadan Llewelyn hovercar'ı hızla çevirdi ve devasa binalardan birinin yan tarafına doğru nişan aldı. Saber koruyucu kolunu Lissa'nın üzerine attı ve boğazından bir çığlık yükseldi. Ancak tam son anda, binanın aynalı tarafının bir kısmı yükseldi ve arabanın geçebileceği kadar büyük bir boşluk yarattı.

"Ona çarpacağımı sandın, değil mi?" Arabayla içeri girip bina arkalarından kapanırken beden kölesi omzunun üzerinden alaycı bir bakış fırlattı. "Hiç şansın yok. Leydim sizi buraya geç getirdiğim için beni cezalandıracak ama bu onun kıymetli hovercarını mahvedersen yapacaklarının yanında hiçbir şey."

Kılıç kaşlarını çattı, boğazında bir hırıltı yükseldi. Büyükelçinin beden kölesinden gittikçe daha az hoşlanıyordu ve küstah erkeğe vurma dürtüsü her geçen dakika artıyordu. Çaba sarf ederek dizginlediği bir istekti bu; yıllarını bu embesil karşısında kendini kaybetmek için harcayıp otokontrolünü mükemmelleştirmemişti.

"Um... Saber?" Lissa'nın sesi hafifçe nefes nefese çıkmıştı ve Saber kolunun hâlâ koruyucu bir şekilde Lissa'nın üzerine atılmış olduğunu ve göğüslerinin yumuşak tümseklerine bastırıldığını fark etti. Aslında, elbisesinin bir tarafı açılmış ve sağ göğsünün kremsi kıvrımı ve meme ucunun pembe noktası ortaya çıkmıştı.

Tanrıça! Bu manzara Kılıç'ı anında sertleştirdi.

"Affet beni." Kolunu sanki sokulmuş gibi geri çekti. "Sadece deniyordum... Yani, kaza yapacağımızı sanmıştım."

"Elbette." Elbisesini düzeltirken yüzü kıpkırmızıydı ve Saber kendisinin de öyle olması gerektiğini düşündü.

Llewelyn başını çevirdi ve ikisine de meraklı bir bakış attı. "İkiniz de iyi misiniz?" Saber'a kaşlarını çattı. "Hanımına daha önce hiç dokunmamış gibi davranıyorsun. Ona düzenli olarak hizmet etmiyor musun?"

Kılıç boğazını temizledi. "Tabii ki biliyorum. Yani-"

"Geldik," diye araya girdi beden kölesi, uzun siyah hovercar'ı asansörlerin yanındaki boş bir yere çekerek. "Haydi, sizi bir an önce hanımımın katına çıkarmamız gerekiyor. Zaten yeterince geç kaldık."

Arabadan atladı ve Saber ile Lissa için kapıyı tuttu. Önce Kılıç dışarı çıktı ve Lissa'ya elini uzattı. Llewelyn'in onlara garip bir şekilde bakmasına neden olan uzun bir tereddüt anından sonra elini tuttu ve kendisine yardım etmesine izin verdi.

"Sizi taşıyayım mı, hanımefendi?" Kılıç sertçe sordu. "Ayaklarınız çıplak ve kaldırım sert olabilir." Ayaklarının altındaki gri asfaltı gösterdi.

Lissa tekrar kızardı. "Ben, hayır, teşekkür ederim, Saber. Asansörler çok uzakta değil." Llewelyn'e baktı. "Um, eğer gideceğimiz yer orasıysa?"

Gururla başını salladı. "Elbette. Hanımım bu binanın en üst katının tamamına sahip - ki bu pek çok kişinin söyleyebileceği bir şey değil." Kaşlarını çattı. "Ama gerçekten de beden kölenizin sizi taşımasına izin vermelisiniz, küçük hanım. Sizin gibi rütbeli ve seçkin bir leydinin çıplak ayaklarının yere değmesi uygun değil."

"Oh, burada adet böyle mi?" Lissa endişeyle sordu. "Zetta Prime'da durum farklı. Orada her zaman yalınayak gezeriz."

Llewelyn'in kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi? Ben böyle bir şey duymadım." Kaşlarını çattı. "Kölenizin dokunuşundan hoşlanmıyor musunuz? Eğer hoşuna gitmiyorsa, eminim hanımım sen buradayken sana daha küçük beden kölelerinden birini atayabilir. Aldırmaz, düzinelerce kölesi var."

"Hayır!" Lissa'nın beti benzi attı. "Yani, hayır, teşekkür ederim. Lütfen ona böyle bir fikirden bahsetme. Ben... Saber'dan başka hiçbir erkeğin bana dokunmasını istemiyorum."

"Gerçekten mi? Beni kandırabilirdin - sana her elini attığında bir mil zıplıyorsun." Eğildi. "Bunu söylediğim için beni bağışlayın, küçük hanım."

"Ben...um..." Lissa'nın ne diyeceğini bilemediği açıktı. Saber ona yardım etmek istiyordu ama Lissa'yla dokundukları anda neden yanmış gibi sıçradıklarına makul bir açıklama da bulamıyordu.

Şimdiye kadar bu işi pek iyi yapamadık, diye düşündü acımasızca. Bir beden kölesini bile kandıramıyorsak, büyükelçinin kendisini ya da bulmak için yaklaşmamız gereken diğer önemli koleksiyoncuları nasıl kandıracağız?

kayıp parşömenler? Tespit edilmekten kurtulmak ve almaya geldiğimiz şeyi almak istiyorsak, rollerimizi şimdiye kadar olduğumuzdan çok daha iyi oynamaya başlamalıyız.

Sözünü sakınmadan Lissa'yı kollarının arasına aldı ve Lissa itiraz etmedi. Ama onun dokunuşundan hoşlandığına dair bir belirti de vermedi. Bunun yerine, tıpkı onu çamurda taşıırken olduğu gibi tamamen kaskatı kesildi. Yüzündeki donuk ifadeyi görmek ve onu tutarken ince bedenindeki gerginliği hissetmek Saber'ın kalbini acıttı. Bir kez olsun onun kollarında rahatladığını hissetmeyi diledi, bir kez olsun ona dokunduğunda yüzünde korku değil zevk görmeyi diledi.

Unut gitsin, dedi kendi kendine kabaca. *Böyle bir şey olmayacak.* Yine de, bu hileyi sağlam bir şekilde atlatacaklarsa biraz gevşemesi gerekiyordu. Kılıç bu konuyu onunla daha sonra, ne zaman olursa olsun, biraz yalnız kaldıklarında konuşmaya karar verdi.

* * * * *

Lissa, Kılıç onu asansörlere doğru taşıırken kaskatı kesilmişti. Dünyalı arkadaşlarıyla konuştuğu için asansörlerin ne olduğunu biliyordu ama insanı bir kattan diğerine götüren küçük bir kutu fikri Birinci Dünya'da yaşadığı zamanlarda ona yabancı gelmişti. Ancak bu onun ilk yolculuğu olacaktı ve nasıl bir şey olduğunu görmek için sabırsızlanıyordu. Belki de sihirli bir şekilde havaya kaldırılma hissi, Kılıç'ın sıcak kollarının onu sardığı hissini aklından çıkaracaktı. Ona bu kadar yakın olup da tepki vermemek zordu ama kendini sabit kalmaya zorladı.

Altın kapılar kayarak açıldı ve Lissa'ya süslü bir çikolata kutusunun içini hatırlatan pelüş, pembe astarlı bir kutu ortaya çıktı. Kat, Dünya'nın ikramlarından bazılarını onunla paylaşmıştı; hatırası bile ağzını sulandırmıştı.

Llewelyn önce içeri girdi ve Saber'ın onu taşıyabilmesi için kapıları açık tuttu. Kafasını çarpmamaya dikkat ederek sessizce içeri girdi ve büyükelçinin beden kölesi düğmelerden birine basarken kıpırdamadan durdu.

Asansör yumuşak bir uğultuyla hızla yükseldi ve Lissa daha ne olduğunu anlamadan parlak altın kapılar kayarak açılıp zengin döşenmiş bir giriş holü ortaya çıktı.

Llewelyn, "Bu taraftan," diyerek heybetli görünümlü kadınların holo-portrelerinin sıralandığı koridora doğru ilerledi. Kadınların her biri zarif ama açık kıyafetler giymişti ve gözleri Lissa'yı koridor boyunca takip ediyor, sessiz bir suçlamayla bakıyor gibiydi.

Senin içini görüyoruz, diye fısıldıyorlardı. Gerçekte ne olduğunu biliyoruz... bir sahtekâr. Bir sahtekâr. Bir sahtekâr. Buraya ait değilsin. Hala yapabiliyorken git.

Kesin şunu! Lissa titredi ve arkasını döndü.

"İyi misin, *amalla?*" Saber nefesinin altında mırıldandı. "Üzgün görünüyorsun."

"Ben iyiyim." Lissa ona bakma riskini göze aldı ama onun endişe dolu, değişken ela gözlerini görmek ona fazla geldi ve tekrar başka tarafa bakmak zorunda kaldı. "İyiyim," diye tekrarladı, bunun doğru olmasını dileyerek.

Sonunda koridorun sonuna ulaştılar ve Llewelyn garip uzaylı yüzleriyle oyulmuş bir çift uzun ahşap kapıyı açtı. Kapıların ardında mavinin her tonundan ipek perdelerin dalgalandığı bir oda vardı.

Tıpkı Büyükelçi'nin saçındaki çizgiler gibi, diye düşündü Lissa. Tam o anda perdeler aralandı ve Büyükelçi Sha'rağ'ın odanın ortasında durduğunu gördü.

"Leydi Sha'rağ, Yonnie Six'in büyükelçisi, Barad binasının en üst katının sahibi ve İmparatoriçe Kallis'in gözdesi," dedi Llewelyn ciddi bir ifadeyle ve ona doğru bir el hareketi yaptı.

"Hoş geldiniz." Büyükelçi tatlı tatlı gülümsedi ve Saber ipek panellerin arasından geçip Lissa'yı kucağına alarak onun önünde dururken bekledi. "Sizi evimde ağırlamak çok güzel," diye ekledi Lissa'ya gülümseyerek ve Kılıç'ı tamamen görmezden gelerek.

"Oh, uh, teşekkür ederim." Lissa biraz debelendi. "Beni yere bırak," diye fısıldadı Saber'a.

Kaşlarını çattı. "Seni tutmalıyım. Ayakların üşüyecek."

"Hayır, beni *yere* bırak," diye ısrar etti Lissa alt tonda.

"Pekâlâ." İsteksizce, diye düşündü, adam onu ayaklarının üzerine oturttu. "Leydim." Lissa derin bir saygı duruşunda bulundu. "Beni evinize kabul etmeniz çok nazık bir davranış. Yardımseverliğiniz için sonsuza dek minnettarım."

"Ne güzel bir davranış." Büyükelçi ona gülümseyerek baktı, keskin gözleri Lissa'nın üzerinde geziniyor, onu çıplak ayaklarından beline bağladığı parlak aynalı hançerine kadar inceliyordu. "Seninle şahsen çok memnun oldum, canım. Söylesene, Opulex'te bulunduğun süre boyunca nerede kalacaksın?"

"Oh, gerçekten düşünmemiştim..." Lissa hazırlıksız yakalanmıştı. "Sanırım bir pansiyon bulabileceğimizi düşündük."

"Biz mi?" Büyükelçi zarif mavi kaşlarından birini kaldırdı. "Yanınızda başka biri var mı?"

"Ah, evet." Lissa akrabasına başıyla onay verirken yanaklarının kızardığını hissetti. "Ben sadece, bilirsin, Kılıç ve beni kastetmiştim."

Leydi Sha'arak kaşlarını çatı. "Beden köleni bir *insan* olarak mı görüyorsun? Ne kadar da tekil."

"Şey, yani..." Lissa aceleyle bir açıklama bulmaya çalıştı. "Onu... on ikinci yaş gününden beri taşıyorum, biliyorsun," dedi sonunda. "Yani o... neredeyse ailenin bir parçası."

Büyükelçi başını salladı ve onaylamayan bir *tıslama* sesi çıkardı. "Kölelerinize karşı çok iyi kalpli olduğunuzu görebiliyorum, canım. Onlara ne kadar düşkün olursak olalım, erkeklerin hala sadece birer hayvan olduğunu unutmamalısın. Eğitilmesi ve kontrol altında tutulması gereken hayvanlar. Lafi açılmışken, bana bir dakika izin verir misiniz?"

"Ah, tabii ki." Lissa büyükelçinin ne yapacağını merak ederek kararsızca bir adım geri çekildi.

Leydi Sha'arak'ın yüzündeki sıcak gülümseme yerini onaylamayan bir kaş çatmaya bıraktı ve Saber'ın arkasında sessizce duran Llewelyn'i işaret etti. "Sen. Llewelyn."

"Evet, Hanımefendi?" Beden kölesi hemen öne çıktı. Lissa'yı şaşırtan bir şekilde, Leydi Sha'arak geri çekildi ve hiçbir uyarıda bulunmadan onun suratına sert bir tokat attı.

*Zarif elinin Saber'ın sert çenesine çarpmasıyla çıkan düz ses Lissa'nın sıçramasına neden oldu. Göz ucuyla Saber'ın ela gözlerinin açıldığını gördü; belli ki o da şaşırmıştı. Yarı yarıya beden kölesinin bir şekilde misilleme yapmasını bekliyordu - eylemlerle olmasa bile en azından öfkeli sözlerle. Bunun yerine, efendisinin ayaklarının dibinde dizlerinin üzerine çöktü.

Leydi Sha'arak sert eteklerinin altından zarif bir terlik çıkardı ve Llewelyn onu öpmek için alçakgönüllülükle eğildi. "Hanımefendi," diye mırıldandı, doğrulup kırmızı yanağını onun kalçasına sürttü.

"Boş ver yalakalığı." Büyükelçi sabırsızlanıyor gibiydi. "Leydi R'awr'ı burada, evimde görmek istediğimi ne zaman söyledim?"

"Saat tam onu on geçe leydim." Beden kölesi sanki cezalandırılmayı bekliyormuş ve cezasına yorum yapmadan ya da şikâyet etmeden katlanmaya hazırmış gibi kayıtsızca konuştu.

"Peki benim karşılama salonuma gerçekten girdiğinizde saat kaçtı?" diye devam etti.

"Saat yirmiye geçiyor, Hanımefendi."

"Her zamanki gibi geç kaldın." Büyükelçi ona ters ters baktı. Beden kölesi onun minyon formuna kıyasla devasa olsa da, ondan korkmadığı açıktı. "Bundan sonra ne olacağını biliyorsun, Llewelyn. Sana acının tadını tattırmalıyım. Cezanı çekmeye hazır mısın?"

"Öyleyim." Sertçe başını salladı.

"Pekâlâ." Büyükelçi Sha'arak geri adım atarak giydiği koyu mavi elbisenin üst kısmını açtı. Elbise kolayca ayrıldı ve dolgun ve dik göğüsleri ortaya çıktı.

Lissa'nın nefesi kesildi ve hemen gözlerini kaçırdı ama çok tuhaf bir şey fark etmeden önce değil- büyükelçinin meme uçlarından biri parlak yakut kırmızısı, diğeri ise soğuk safir mavisiydi.

"Sorun değil Leydi R'awr," dedi Büyükelçi, Lissa'yı tekrar başını kaldırıp bakmaya zorlayarak. "Llewelyn'in utancına tanıklık edecek başkalarına ihtiyacı var. Lütfen onu cezalandırırken beni izleyin."

"Ah, doğru. Teşekkür ederim," dedi Lissa belli belirsiz. "Çok naziksiniz."

"Hiçbir şey düşünme." Leydi Sha'arak cömertçe başını salladı ve sonra beden kölesine tekrar işaret etti. "Gel, Llewelyn, cezayı çek."

Büyük köle dimdik ve sessizce oturdu, hala metresinin önünde dizlerinin üzerindeydi. Hafifçe öne eğildi ve parlak kırmızıya boyanmış meme ucunu dudaklarının arasına almasına izin verdi

Bir anda Llewelyn'in gözleri sulanmaya başladı ve yüzü bariz bir acıyla karardı. Ama geri çekilmedi. Bunun yerine, hanımının meme ucunu emmeye devam etti, diliyle yavaşça okşadı ve o zevkle mırıldanırken ve kel kafasını okşarken yumuşak tomurcuğa hafifçe vurdu.

Sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ve Lissa yüzü yanıyormuş gibi hissetmesine rağmen kendini izlemeye zorladı. Buraya gelmeden önce Yonnit kültürünü incelemişti ama literatürün hiçbir yerinde bu garip ceza hakkında bir şey okumamıştı. Bu daha ne kadar devam edecekti? Bu kadar mahrem bir şeyi izlemek, özellikle de Kılıç tam arkasındayken ve onu izlerken, utançtan kıpır kıpır ve ateşli hissetmesine neden oldu. Tanrıça, keşke sona erse...

"Pekâlâ, pekâlâ... bu kadar yeter Llewelyn," dedi Büyükelçi sonunda, sesi soluğu kesilmiş gibi çıkıyordu. "Acınızı hafifletmek için şimdi tatlı bir tat alabilirsiniz."

Beden kölesi hemen kırmızı meme ucunu serbest bıraktı -şimdi normal soluk pembe renkteydi, Lissa gördü- ve metresinin diğer meme ucunu, mavi olanı dudaklarının arasına aldı.

Yüzü hemen aydınlandı ve gözlerinden akan acı dolu yaşlar durdu. İkinci meme ucunu da ilkinde olduğu gibi telaşsız bir Gekilde aldı, bağılangıçta hafifçe yaladı ve sonra metresinin göğsünü bir kerede ağzına alabildiği kadar çok almak için derinlemesine emdi.

Leydi Sha'ra'nın nefesi artık kesinlikle daha hızlı geliyordu ve kendini kölesinin ağzına bastırıyordu, cezanın bu kısmından açıkça onun kadar zevk alıyordu. Lissa, Llewelyn'in dar siyah pantolonunun içinde kalın bir çıkıntının büyümekte olduğunu gördü. Adamın metresini istediğini nasıl itiraf ettiğini düşünmeden edemedi; onun hakkında fanteziler kuruyor ve kendisine hizmet etmesine izin verdiğinde bundan hoşlanıyordu. *Sanırım onun için ne tür bir "hizmet" gerçekleştirdiğini tam olarak tahmin edebilirim*, diye düşündü rahatsız bir şekilde ve sonra performans devam ettikçe bu düşünceyi kovmaya çalıştı.

Sonunda, tam Lissa ölümcül bir utanç içinde yere batacağını hissederken, büyükelçi Llewelyn'in kel kafasına vurdu ve "Yeter" diye mırıldandı.

Büyük köle isteksizce, artık soluk pembe renkte olan ikinci meme ucunu da serbest bıraktı ve kalçalarının üzerine oturdu. "Teşekkür ederim Sahibe," dedi, şehvetten boğuklaşmış derin sesiyle. "Beni düzelttiğiniz için."

"Evet, şey..." Büyükelçi doğruldu ve elbisesini kapattı. "Her zaman fazladan düzeltilmeye ihtiyacın var gibi görünüyor, Llewelyn. Gelecekte zamanında gelmeyi unutma. Eğer bir daha geç kalırsan, sana acı tattırmak yerine sopayı kullanmak zorunda kalacağım."

Llewelyn'in kara gözleri parladı ama o sadece kayıtsızca başını salladı. "Evet leydim."

"Çok iyi." Büyükelçi Sha'rak boğazını temizledi ve Lissa'ya baktı. "Nerede kalmıştık? Ah evet, nerede kaldığınızı soruyordum."

"Sadece bir pansiyonda - eğer tavsiye etme nezaketinde bulunursanız?" Lissa tereddütle konuştu.

"Saçmalama, canım." Büyükelçi güldü. "Uzak bir akrabam olabilecekken senin küçük bir çöplükte kalmana izin veremem! Ayrıca, ne kadar *masum* olduğunu görebiliyorum, özellikle de Yonnie Six'teki yöntemlerimiz söz konusu olduğunda. Burada benimle kalmalısın."

"Oh, çok nazıksınız!" Lissa gerçek bir coşkuyla haykırdı. "Teklifinizi tüm kalbimle kabul ediyorum, Leydi Sha'rak." Heyecanını zorlukla kontrol edebiliyordu. Burada büyükelçiyle birlikte kalmak, evini -ya da katını- çok daha kolay aramalarını sağlayacaktı. Ve Lissa böylesine seçkin bir kişinin ev sahibi olmasıyla, Kılıç'la birlikte en iyi partilere davet edileceklerinden emindi. Listesindeki diğer koleksiyoncularla tanıştırılmaları neredeyse garantiydi ve tüm bunlar büyükelçi ondan hoşlandığı için olacaktı!

Bu çok kolay, diye düşündü coşkuyla. Parşömenleri bulacağız ve güneş haftası bitmeden eve dönmüş olacağız!

Ancak Büyükelçi Sha'rak'ın bir sonraki sözleri onu aniden gerçekliğe geri döndürdü.

"Kabul ettiğine çok sevindim," dedi Lissa'ya sevgiyle gülümseyerek. "Çünkü seni gerçekten kanatlarımın altına almak istiyorum, tabiri caizse. Bir beden kölesini disipline etmekle ilgili ilk şeyi bilmediğin açık ve sana öğretecek kişi benim."

"Oh, şey..." Lissa zorlukla yutkundu, yeni ev sahibesinin duygularını incitmeden reddetmek için bir yol bulmaya çalışıyordu. "Aslında, Kılıç'a uzun süredir sahip olduğumdan beri o, uh, o gerçekten hiç sorun değil," dedi. "Yani,

O her zaman o kadar iyi ve itaatkâr ki, onu düşündürmek için hiçbir şey yapmama gerek kalmıyor."

"Öyle mi?" Leydi Sha'rak'ın zarif mavi kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Peki daha önce, sen ona emreder etmez seni yere bırakmayı reddetmesine ne demeli? Bir köle hanımının her emrine *hemen* itaat etmelidir. Ayrıca, sonunda emrinizi yerine *getirdiğinde*, orada öylece durdu. Bir kez bile ayağını öpmek için eğilmedi."

"Şey, ayaklarım şu anda çıplak ayakla dolaşmaktan kirli," diye duraksadı Lissa. "Ve artık Zetta Prime'da bunu pek... yapmıyoruz."

"Öyle mi? Beden kölelerinizin uygun bir şekilde hürmet göstermesini istemiyor musunuz? Ne kadar tuhaf." Leydi Sha'rak kaşlarını çatı. "Peki ya ilk tanıştıldığınızda orada durup cesurca gözlerimin içine bakmasına ne demeli? Düzgün bir beden kölesi bir kadınla, özellikle de hanımının ilk kez tanıştığı yüksek rütbeli biriyle göz teması kurmaz."

"Oh, ben..." Lissa ne söyleyeceğinden emin değildi. "Sana baktığını bilmiyordum," dedi ama Yonnite büyükelçisinin laf soktuğunu hissetmekten de kendini alamadı. "Bağışlayın beni leydim."

"Seni tüm kalbimle affedeceğim," dedi Leydi Sha'rak yüce gönüllülükle. "Yeter ki rehberlik etmeme ve bir erkeği eğitmenin doğru yolunu öğretmeme izin vereceğine söz ver. Ne de olsa, öğrenene kadar kibar toplum içine çıkamazsın ve büyükelçi olarak pek *çok* partiye katılmak zorundayım. Seni de yanımda götürebilmek istiyorum."

"Anlıyorum." Bu tam da Lissa'nın umduğu şeydi - kayıp parşömenlere sahip olabilecek bir sürü nüfuzlu Yonnit'le tanışacağı parti kısmı yani. Büyükelçi Sha'rak'ın ona Kılıç'ı eğitmeyi öğretmesine izin veriyormuş gibi yapması gereken kısım o kadar da iyi *değildi*. Ama başka ne yapacağını bilmiyordu.

Affet beni Kılıç, diye düşündü, arkasından akrabasına bakma riskini göze alarak. Kılıç ona baktı, yüzü Llewelyn'in cezasını çekerkenki kadar donuktu. Ama Lissa o yeşil ve altın benekli gözlerin derinliklerinde bir yerlerde bir kıvılcım gördüğünü düşündü. Derin bir endişe hissederek elçiye döndü ve gülümsemeye çalıştı.

"Sizden talimat almaktan onur duyarım leydim."

"Mükemmel!" Büyükelçi gülümsedi. "Peki o zaman, her şeyin bir sırası var. Acı-tat ve tatlı-tat gösterimin sizi ne kadar şaşırttığını gördüm. Daha önce hiç böyle bir şey görmediniz mi?"

"Hayır, asla," diye dürüstçe cevap verdi Lissa. "Şu anda Zetta Prime'da moda bu değil."

"Çok tuhaf." Büyükelçi kaşlarını çatı. "Genelde bizi çok yakından takip ederler. Ama sanırım sizi meşgul edecek başka şeyler var." Lissa'ya gülümsedi. "Dur sana bir başlangıç seti getireyim."

Llewelyn sanki bir işaretmiş gibi, her tarafı altın işlemeli küçük kahverengi deri bir çanta uzattı. Lissa onu aldı ve kararsızca baktı.

"Hadi aç bakalım!" Leydi Sha'rak'ın sesi heyecanlıydı, sanki Lissa'ya çok güzel bir hediye vermiş gibiydi.

"Pekâlâ." Lissa çantayı açtı. İçinde küçük kırmızı bir şişe, küçük mavi bir şişe ve bir çeşit merheme benzeyen küçük bir kap vardı.

Lissa bakmak için kırmızı şişeyi çıkardığında Büyükelçi endişeyle, "Buna dikkat edin," dedi. "Yanan çiçekten elde ediliyor - bilinen evrendeki en sıcak maddelerden biri. Onu sağ meme ucuna koyacaksın -sadece ve her zaman sağ meme ucuna, çünkü gelenek böyle- ve eğer senden hoşlanmazsa, benim Llewelyn'e yaptığım gibi, kölene onu emdireceksin."

"Peki ya bu?" Lissa mavi şişeyi kaldırdı.

"Yanan çiçek özünün panzehiri elbette. Uyuşturucu ve serinletici maddelerin yanı sıra çok hoş, tatlı bir tadı vardır. Bir cezadan sonra kölenizin ağzını soğutmak için ya da sizi memnun ettiğinde bir ödül olarak kullanılabilir." Leydi Sha'rak gülümsedi. "Gerçi ben pek sık ödül vermem - acı çok daha etkili bir motivasyon aracıdır, bilirsiniz."

"Elbette," dedi Lissa belli belirsiz. "Ama..." Endişeyle tekrar kırmızı şişeye baktı. "Eğer bu evrendeki en ateşli şeylerden biriye ve benden onu..." Boğazını temizledi. "Böyle hassas bir bölgede. Anlamıyorum..."

"Oh, yatıştırıcı merhem kabı bunun için." Büyükelçi başıyla küçük kabı işaret etti. "Önce meme uçlarınızı bununla iyice kaplamalısınız ve ancak ondan sonra iki iksiri uygulayabilirsiniz. Her ikisinin de etkili olabilmesi için doğrudan deriden yalanması *gerekir*. Sürerken çok dikkatli olun

Yanan çiçek özü çıplak teninize bulaşırsa ateş gibi yakar ve panzehir bile işe yaramaz. Sadece tükürükle çözülebilir."

"Anlıyorum..." Lissa başıyla onayladı. İçinden bunları giymesinin *mümkün* olmadığını düşünüyordu. Ya da giyse bile kullanması mümkün değildi. Saber'in vücudunun böylesine mahrem bir bölgesinden çeşitli "iksirleri" emmesine izin verme fikri bile utançtan yerin dibine batacakmış gibi hissetmesine neden oldu.

"Fikri anladığınıza sevindim." Leydi Sha'rak gülümsedi. "Ve bunu her gün takmanız gerektiğini unutmayın. Kölenizi disipline etmenin hızlı ve etkili bir yolu olmadan odalarınızdan çıkmamalısınız."

Lissa'nın aklına rahatsız edici bir düşünce geldi. "Peki ya odama çekildiğimde ve onu çıkarmak istediğimde ne olacak? Eğer sadece tükürükle çözülebiliyorsa..."

"Oh, bu sadece *çıplak teninize* bulaşırsa olur. Gecenin sonunda özleri çıkarabilmeniz için odalarınıza bir şişe çözücü göndereceğim. Önce yatıştırıcı merhemi sürerseniz sorun yaşamazsınız." Büyükelçi gülümsedi ve onun omzunu sıvazladı. "Tabii bu, onları köleniz tarafından çoktan çıkarttırmadığınızı varsayıyor. Ve *bunun* ne kadar düşük bir ihtimal olduğunu biliyoruz. Erkeklerin *sürekli* disipline ihtiyacı vardır." Sanki bir kölenin anatomisinin mahrem bir bölümünü yalayarak acı veren kimyasal maddeler kullanarak düzeltmek tamamen normalmiş gibi hafif bir kahkaha attı.

Muhtemelen Yonnie Six'te de öyledir, diye düşündü Lissa mutsuzca. Yüksek sesle sadece "Teşekkür ederim leydim" dedi.

Büyükelçi başıyla onayladı. " ederim. Şimdi, neredeyse akşam yemeği vakti geldi, bu yüzden hazırlanmanız için sizi odalarınıza göndereceğim."

"Oh... akşam yemeği mi?" Lissa hayatında hiç bu kadar aç hissetmemişti. Yalvarıp ev sahibinin onları affetmesini sağlamanın bir yolu olup olmadığını merak etti. Ama Leydi Sha'rak'ın sonraki sözleri umutlarını yaktı.

"Bu gece sadece ben ve Leydi Pope'nose küçük bir toplantı yapacağız. Zetta Prime'dan uzun zamandır kayıp olan uzaktan kuzenimi onunla tanıştıracam için çok heyecanlıyım."

"Oh, teşekkür ederim. Beni akrabanız olarak kabul etmeniz çok nazik bir davranış," dedi Lissa çekingen bir tavırla. "Ama ben sadece merak ediyordum, şey, çok uzun bir yolculuk yaptık..."

"Yorgun olmalısın, seni zavallı şey." Leydi Şa'arak onun omzunu tekrar sıvazladı. "Elbette, bunu düşünmemiştim bile! Ne kadar da kabayım." İç çekti. "Ah, Leydi Pope'nose hayal kırıklığına uğrayacak. Belki onunla daha sonra tanışabilirsin. Kendisi çok sevdiğim bir arkadaşımıdır ve kültür dünyasında oldukça önemli bir yere sahiptir - gezegendeki en önde gelen antika koleksiyoncularından biridir."

Bunun üzerine Lissa'nın kulakları . "Eski eserler mi dediniz?"

"Neden evet, onunla bu şekilde tanıştım, biliyorsun. Ben onlarla biraz uğraşıyorum. Elbette koleksiyonum Leydi Pope'nose'un ki kadar geniş ve kapsamlı değil ama kendi başıma idare ediyorum." Leydi Sha'arak alçakgönüllülükle güldü.

"Antikalar hakkında bu kadar çok şey bildiğinize göre, acaba koleksiyonunuzda Hoard Savaşları'ndan kalma bir şey olabilir mi?" Lissa şansını denemeye karar vererek sordu.

"İstif Savaşları mı?" Büyükelçi şüpheyle kaşlarını çattı. "Bunlar gerçekten de nadir ve değerli eşyalar. Neden sordunuz?"

"Ailemin bir ilgisi var, babamın özel uzmanlık alanıydı. Aslında," diye ekledi Lissa ani bir ilhamla. "Bu, ölmeden önce topladığı parçalardan biri." Yanındaki aynadan yapılmış hançeri okşadı ve gülümsedi. "Bunun yaklaşık bin yıl önce Birinci Dünya'dan kalma olduğunu düşünüyoruz."

"Ah, gerçekten mi?" Leydi Sha'arak'ın gözleri açıklıkla hançere kaydı ve sonra tekrar uzaklaştı. "Korkarım bende o döneme ait bir şey yok ama Leydi Pope'nose'de olabilir. Gerçi o yazılı ya da kayıtlı kayıtlar kadar nesne toplamaz. Duygu oyunlarında çok daha kullanışlıdırlar."

"Ah, tabii ki," dedi Lissa boş boş. Duygu oyununun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama kayıp parşömenleri aramaya Leydi Pope'nose ile başlanması gerektiği giderek daha çok anlaşılıyordu.

Büyükelçi güldü. "Neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikriniz olmadığını görebiliyorum - nasıl olabilir ki? Zetta Prime'da Rüya Gazı olmadığına eminim. Sadece burada, Yonnie Altı'da bulunur."

"Ah evet, Rüya Gazı." Lissa'nın kalbi aniden çarpmaya başlamıştı, çünkü geçitten geçerken gördüğü son derece canlı halüsinasyonları hatırlıyordu.

siper. Kesinlikle uygunsuz davranmışlardı. "Biz... Yani *ben* bunu ilk kez buraya gelirken yaşadım."

"Heyecan verici, değil mi?" Leydi Sha'arak'ın gözleri parlıyordu. "Ve doğru araçla birleştirildiğinde çok daha iyi oluyor. Sana göstereceğim ama bu gece değil.

-Yarın büyük bir Dream Gas partisi veriyoruz ve sinapslarımın taze olmasını istiyorum. Tabii ki sen de katılacaksın. Oh, çok heyecan verici!" Lissa'ya çabucak sarıldı. "Burada olmana çok sevindim, canım. Arkadaşlığı severim."

"Ben de burada olmaktan memnunum." Lissa gülümsedi, sesinin samimi çıktığını umuyordu. "Ve sanırım şimdi daha iyi hissediyorum. O kadar yorgun değilim. Akşam yemeği davetinizi kabul etmek ve Leydi Pope'nose ile tanışmak istiyorum. Harika bir insana benziyor."

"Oh, *öyle*." Büyükelçinin yüzü güldü. "Geldiğinize çok sevindim. Peki, şimdi..." Doğruldu. "Hazırlanmak için yaklaşık bir saatimiz var. İsterseniz bakımınızı yaptırmak ve giyinmek için yeterli bir süre." Bir elini Lissa'nın koluna koydu. "Şimdi çok süslü bir şey giyme. Unutma, bu sadece gayri resmi bir buluşma."

"Pekâlâ," dedi Lissa, ne giyeceğini merak ederek. Kat'in hazırladığı *tüm* elbiseler ona resmi görünüyordu. Gözlerini kapatıp bir tane seçmesi gerektiğini düşündü.

"Çok iyi o zaman," dedi Leydi Sha'arak. "Llewelyn," dedi beden kölesine işaret ederek. "Leydi R'awr'ı kırmızı misafir süitine götür ve sonra odama bana hizmet et. Ve *acele* et yoksa yemin ederim sopayı sana indiririm!"

Llewelyn'in kara gözleri parladı. "Bu bir söz mü leydim?"

"Seni küstah... Sana hemen şimdi, bugün bir tasma takmalıyım!" diye tersledi Büyükelçi.

"Evet, leydim." Llewelyn mırıldandı. "Bunu hep söylüyorsun. Ama henüz tasmam yok."

Lissa kafası karışmış bir halde ona baktı. Kılıç'ın taktığı dar siyah yakanın aynısını takıyordu. Büyükelçi neden bahsediyordu?

"Bu onu yırtar!" Leydi Sha'arak şimdi gerçekten kızgın görünüyordu. "Leydi R'awr'a odasını gösterir göstermez bana rapor ver ve pozisyonunu al. Asayı sana veriyorum."

"Evet leydim." Llewelyn derin bir şekilde eğildi ama yüzünde Lissa'ya cezadan korkmak yerine onu beklediğini düşündüren bir ifade vardı.

Büyükelçi Lissa'ya bakarken gözleri parladı. "İşte meydan okuyan bir köleyle böyle başa çıkılır, canım. Bazen sadece sopa işe yarar." Dönerek mavi, dalgalanan kumaş panellerin arasından geçti ve gözden kayboldu.

"Evet, elbette." Lissa onun ardından seslendi. Büyükelçinin kölesini daha itaatkâr hale getirmek için sopayla dövmeyi planladığını tahmin ediyordu. *Lütfen Tanrıça*, diye dua etti. *Saber'a bunu yapmak zorunda kalmayayım. Onu incitmeye ya da aşağılamaya dayanamam.*

"Bu taraftan," dedi Llewelyn, onun özel düşüncelerini bölerek. "Acele etmeliyiz. Hanımım bekliyor. Hiç şüphe yok ki biz konuşurken o çubuğu takıyordur." Konuşurken gözlerinde belirgin bir beklenti ışığı vardı ve bu da Lissa'nın Leydi Sha'rağ'ın ona tam olarak ne yapmayı planladığını tekrar merak neden oldu. Belki de sonuçta bu bir dayak değildi...

Llewelyn çoktan harekete geçmişti ve Lissa'nın beden kölesine yetişmek için acele etmesi gerekiyordu. O ve Kılıç, Llewelyn'in görmek üzere olduğu muamelenin Leydi Sha'rağ tarafından asla gerekli görülmediğinden emin olmak zorundaydı. Bu mümkün olmalı, değil mi?

Elbette olacak, dedi kendi kendine kararlılıkla. Ama odadan çıkıp Llewelyn'i zengin koridordan sütlerine kadar takip ettiklerinde midesinin çukuruna yerleşen huzursuz korku hissine engel olamadı.

Yedinci Bölüm

"Lissa, konuşmamız gerek." Saber banyo kapısının önünde volta atıyordu. Neredeyse bir saattir orada Tanrıça'nın bildiği şeyleri yapıyordu ve sonunda daha fazla bekleyemedi. Özel bir konuşma fırsatını kaçırmak üzereydiler ve bu sadist, erkek düşmanı toplumda tekrar insan içine çıkmadan önce söylenmesi gereken bazı şeyler vardı. "Lissa?" diye tekrar seslendi. "Orada iyi misin?"

"Ben iyiyim," diye boğuk bir cevap verdi. "Gayet iyiyim, Saber. Bu gece giyeceğim doğru kıyafeti bulabilmek için birkaç dakika daha yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Saber iç çekti. Lissa'yı tanıdığına göre, muhtemelen Kat'in kendisi için hazırladığı küçük mor küpün içinde mümkün olan en az açık kıyafeti bulmaya çalışıyordu. Onu suçladığından değil -doğal alçakgönüllülüğü onda sevdiği ve hayranlık duyduğu şeylerden biriydi. Ama alçakgönüllülük onları Yonnie Six'te çok uzağa götürecek özelliklerden biri gibi görünmüyordu.

Ona söylemesi gereken şeylerden biri de buydu ama bunu nasıl yapacağını tam olarak bilmiyordu. Ne de olsa banyoya girip ona çok çekingen davrandığını nasıl söyleyebilirdi? Ya da Yonnie Six'te giymesi beklenen açık elbiselerle vücudunu sergileme konusunda bu kadar utangaç davranmayı bırakmasını nasıl talep edebilirdi?

Bir piç gibi görüneceğim, diye düşündü Saber mutsuzca. *Sadece onun vücuduna bakmak isteyen ilkesiz bir piç.* İnsanlarda bu tür erkekler için kullanılan kelime Evet, Kat ve diğer Dünyalı kızlardan bazılarının bunu söylediğini duymuştu: Piç. Gerçek bir pislik gibi görünecekti. Yine de Lissa'ya *bir şeyler* söylemek zorunda hissetti. En azından toplum içindeki davranışları hakkında konuşmaları ve bir sonraki hamlelerini planlamaları gerekiyordu.

"Bir stratejiye ihtiyacımız var," diye mırıldandı Kılıç kendi kendine, hâlâ volta atıyordu. "Bir şekilde-"

Tam o sırada banyo kapısının arkasından nefes nefese bir çığlık duyuldu.

Kılıç hemen kapıya koştu ve süslü oymalı tokmağı yakaladı; yerinden oynamıyordu. "Lissa?" diye bağırdı. "Lissa, iyi misin? Orada neler oluyor?"

"Yok bir şey," nefes nefese kaldı ama sesi acı ve korkudan kısılmıştı.

"Söyle bana," diye ısrar etti Kılıç. Ama tek duyduğu akan suyun sesi ve onun altında yumuşak bir acı iniltisiydi. "Lissa?" diye tekrar bağırdı ama hâlâ cevap yoktu.

Hiddetle kapı kolunu kavradı ve omzunu olabildiğince sert bir şekilde kapıya dayadı. Eğer kadın kapıyı açmazsa, lanet olası kapıyı *kırıp* içeri girecekti. Değer verdiği dişi acı çekerken ya da tehlikedeyken boş boş imkân yoktu. Yedi cehennemin dibinde bile.

* * * * *

Lissa üzerine istememişti. Sadece bakıyordu.

Bu, gece için nihayet bir elbise seçtikten hemen sonra oldu - yüksek yakalı, koyu kırmızı bir kılıf, arkasından sert bir trenle akmadan önce doğrudan üst uyluklarına düşüyordu. Göğsünün üst kısmını açıkta bırakan geniş bir elmas kesimi olmasaydı elbise mütevazı olabilirdi. Ancak elbisenin iki yanında da siyah dantelden bir panel vardı ve Lissa'nın en çok ilgilendiği şey olan çıplak göğüslerini büyük ölçüde gizliyordu. Elbiseyle birlikte gelen gülünç derecede yüksek platform topuklara bile aldırmıyordu, ancak onlarla yürümeye çalıştığında görünmez bir el tarafından sürekli ileri doğru itiliyormuş gibi hissediyordu.

Önemli olan elbisenin göğüslerini -en azından çoğunlukla- saklaması ve kasıklarını göstermemesiydi. Bu Lissa için yeterliydi çünkü Kat'in ona paketlediği elbiselerin çoğu bu iki basit gereksinimi karşılayamıyordu. Leydi Sha'ra'ın çok heyecanlandığı "sansasyon partisi "nde ne giyeceğini hâlâ bilmiyordu ama en azından bu gece için kendini biraz örtülü hissediyordu.

Sonunda elbisenin içine girdikten sonra - ki bu yardım almadan kolay değildi -Gri ve siyah mermerden yapılmış devasa banyonun bir ucundaki küçük, süslü masasına oturdu ve saçlarını ensesinde sade bir bukle haline getirdi.

Ne kadar çirkin saçlar; o yeşil çizgilerle bir tzeeba'ya benziyor!

Saber'la birlikte küçükken gittikleri okuldaki işkencecilerinin sesleri kafasının içinde yankılanıyordu. Lissa'nın yeşim yeşili çizgileriyle uzun sarı saçları bir Kindred kadını için yeterince normaldi ama herkesin koyu renk saçlara sahip olduğu kendi dünyasında tamamen yabancıydı.

kahverengi saçları ve gözleri vardı. Saber, zorbalar onunla alay ettiğinde onu savunmuş ve saçlarının güzel olduğunu söyleyerek kesmesini engellemişti.

Ayrıca bana güzel olduğumu da söyledi. Farklı olmama rağmen bana değer veriyordu. Lissa kollarını kendine doladı ve iç çekti. Gözlerini kapatsa, Kılıç'ın ona nasıl sarıldığını hatırlayabilir, dudaklarının alnına yaptığı yasak baskıyı hissedebilirdi; Kılıç'ın onu öpmeye cesaret ettiği tek yer orasıydı. Ama dışarıdan bakan birine iffetli ve uysal görünen bu kucaklaşmalar bile kendi dünyaları olan Tarsia'da yasaktı. Yasaktı ama çok tatlıydı.

Ve şimdi burada yine birlikteyiz ve ona bir köle gibi davranmam gereken bir gezegendeyiz... bir tür evcil hayvan gibi! Llewelyn'in büyükelçinin önünde nasıl diz çöktüğünü ve yüzüne tokat attıktan sonra bile onun uzattığı ayağı nasıl öptüğünü hatırlayınca Lissa kendini kötü hissetti. Lissa Saber'a böyle davranamayacağını biliyordu. *Yapamazdı işte.*

Meme uçlarından acı ve zevk iksirlerini emmesine izin veremeyeceği gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

Bu düşünce Lissa'nın yüzüne sıcak bir kızarıklık getirdi ve saçlarıyla oynamayı bırakıp iki bileşiğin ve yatıştırıcı merhemin bulunduğu küçük deri çantaya baktı. Onları bu gece sürmeli miydi? Leydi Sha'rak fark fark eder miydi? Anlamsız bir jest gibi görünüyordu.

-Ne de olsa Lissa'nın iksirleri "kölesini" cezalandırmak amacıyla kullanmaya *hiç* niyeti yoktu. Ama göğüslerini örten dantel, büyükelçinin gece kıyafetinde çok önemli bir adım olarak gördüğü şeyi atlarsa ortaya çıkacak kadar ince miydi? Lissa tuvalet masasına iliştilmiş oval görüntüleyicide uzun bir süre kendini inceledikten sonra isteksizce öyle olduğuna karar verdi.

İç geçirerek çantayı açtı ve küçük kırmızı şişeyi çıkardı. Avucunun içinde masumca duran şişeye kaşlarını çatarak baktı. Ev sahibesini gücendirmek istemiyordu ama yine de meme uçlarını kırmızı acı biber sosuna boyamak konusunda son derece isteksizdi. Belki de kendini pervasızca o bulamadan önce daha yakından bakması gerekiyordu.

Çok dikkatli bir şekilde minik kapağı açtı ve çıkardı. Ucunda küçük bir fırça olan uzun ince bir değnek vardı. Lissa'ya çok şey hatırlattı.

Kat'in zaman zaman tırnaklarını farklı renklere boyamak için kullandığını gördüğü küçük cila şişelerinin çoğunu.

Sadece tırnak cilasından ateş ve biber gibi kokan dumanlar yükselmliyordu. Lissa dikkatli bir şekilde kokladı ve irkildi. *Tanrıça, bu çok sert! Ve benden meme uçlarıma sürmemi mi bekliyor?*

Tam o sırada kapı çalındı.

"Lissa, konuşmamız gerek," dedi Saber'ın kalın sesi kalın banyo kapısından biraz boğuk geliyordu. "Lissa? Orada iyi misin?" diye sordu.

Lissa iyi olduğuna dair bir şeyler söyledi ve akşam yemeği için giyinmek için biraz daha zamana ihtiyacı olduğunu ekledi. Ona bu kadar uzun süren şeyin meme uçlarını boyayıp boyamamaya karar vermeye çalışması olduğunu söylemesine imkân yoktu.

Küçük kırmızı şişeye ve kıpkırmızı kaplı fırçasına bir kez daha baktı. Kılıç kapıyı ilk çaldığında yerinden sıçramış ve neredeyse şişenin içindekilerin tamamını üzerine dökecekti - ne büyük *bir* karmaşa olurdu!

Hayır, dedi kendine sertçe. Bunu yapamam, yapamam işte. Büyükelçiye vermek için bir bahane bulmam gerekecek ama yapamam.

Özenle kapağı yerine yerleştirmeye başladı... ve tam o sırada fırçadan tek bir minik yakut damlası düştü ve doğrudan göğüslerinin arasına indi.

Acı ani ve yıkıcıydı, sanki biri göğsüne bir kaynak makinesi doğrultmuştu. Durduramadan dudaklarından nefes nefese bir acı çığlığı koptu. *Tanrıça, acıyor... yanıyor!*

Kapının dışında Lissa, Saber'ın neler olduğunu öğrenmek istediğini duydu. Kendini normal görünmeye zorlayarak, "Hiçbir şey" diye karşılık verdi. Başka bir şey daha söyledi ama Lissa yine cevap veremedi. Tek düşünebildiği acı ve onu nasıl durduracağıydı.

Kırmızı şişeyi tuvalet masasına bırakmayı akıl etti ve ardından siyah dantel bandını yırttı. Danteli elinde toparlayarak çıplak göğüslerinin arasındaki küçük kırmızı damlayı delicesine ovdu. Ancak yakut damlacığını dantelle kolayca silmesine rağmen acı devam etti. Gerçekten de artıyor gibiydi. Sanki birisi

Göğüs kafesine asit damlamıştı ve kalbine ulaşmaya çalışırken derisinde bir delik açıyordu.

Lissa acı içinde inledi. Ne ki? Sonra gözleri, acı içinde sıçradığında çantadan dökülen mavi şişeye . *Panzehir! Tabii ya!*

Aceleyle mavi kapağı açtı ve küçük fırçayı çıkardı. Titreyen parmaklarıyla, tam damlanın düştüğü yere, göğüslerinin arasına buzlu safir mavisinden bir çizgi çizdi.

Bir an için acının biraz hafıflediğini hissettiğini sandı. Ama daha rahat bir nefes alamadan yeniden alevlendi, göğüslerinin arasındaki ateş eskisinden daha da sıcak yanıyordu.

Aman Tanrım! Sorun ne? Neden işe yaramadı? Hayal meyal Leydi Sha'ra'ın, yanan çiçek iksirinin çıplak tene temas etmesi halinde panzehirin işe yaramadığına dair bir şeyler söylediğini hatırlıyordu.

Ama başka ne yapabilirim ki? Yanıyorum! Bekle-ateş, işte bu! Lissa'nın gözleri odanın ortasındaki derin mermer leğeni taçlandıran altın ve gümüş musluklara takıldı. Bunun bir tür sıg küvet mi yoksa çok derin bir lavabo mu olduğundan emin değildi ama şu anda umurunda değildi. *Su, suya ihtiyacım var!*

O kadar acı çekiyordu ki artık zar zor düşünebiliyordu ama bir şekilde sendeleyerek lavaboya gitmeyi ve musluklardan birini sonuna kadar açmayı başardı. Su fişkırdı ve Lissa buz gibi sıvıdan avuç avuç alıp göğsüne sıçrattı. Elbisesinin sert kırmızı kumaşı doymuş ve sarkmıştı ama Lissa'nın umurunda değildi. Bu akşamki elbisesinin mahvolması umurunda bile değildi; tek istediği göğüslerinin arasındaki yangının söndürülmesiydi!

Ama su da yardımcı olmuyordu. Aslında, Lissa ateşi etrafa yayıyor olabileceğinden çok korkuyordu. Şu anda yanan sadece göğüslerinin arasındaki nokta değildi, göğüslerinin yanları da yanıyordu ve aşağı baktığında, boğazından neredeyse göbeğine kadar cildine yayılan kırmızı, kızgın bir allık gibi görünen şeyi görebiliyordu. Kırmızı allık canlı bir şey gibi zonkluyordu; iltihaplı cildi *yanmakta* olduğunu haykırıyordu. *Yanıyordu...*

Tanrım, ne yapacaktı?

Tam o sırada banyonun kapısı pat diye açıldı ve Kılıç hızla içeri girdi.

"Burada neler oluyor böyle?" diye kükredi.

Lissa su kabına döndü, artık paniğini gizleyemiyordu. "Sadece bir damlaydı," diye bağırdı, yanmanın her geçen saniye arttığı göğüslerinin arasını boş yere ovuşturarak. "Sadece bir damla ama yayılmaya ve yanmaya devam ediyor ve panzehir işe yaramıyor ve su daha da kötüleştiriyor-"

"Bir damla mı? Neyin bir damlası?" Saber'ın gözleri onunkileri takip ederek küçük kırmızı şişenin masumca durduğu tuvalet masasına gitti, sanki ortaya çıkardığı acı ve yıkımı inkâr eder gibiydi. "Yedi cehennem!" diye homurdandı. İleri atılarak Lissa'yı kollarından tuttu ve endişeyle ona baktı. "Nereye? Nerene bulaştı?"

"İşte." Çıplak göğüslerine aldırmadan, aralarında büyüyen kırmızı lekeye başıyla işaret etti.

Kılıç hiç tereddüt etmeden eğildi ve onun açıkta kalan derisini yaladı.

Lissa ilk başta o kadar şok olmuştu ki hiçbir şey söyleyemedi ya da yapamadı. Sonra, adam onu tekrar yaladığında, sıcak dili ateşli acının içinde bir yol açtığında, aniden kendine geldi.

"Saber, hayır!" diye haykırarak onu itmeye çalıştı. Ama onu durdurmak mümkün görünmüyordu.

"Kıpırdamadan dur." Derin sesi bir hırıltıya dönüşmüştü, Lissa'nın açıkta kalan tenini yalamaya devam ederken gürlüyordu. Lissa'nın uzaklaşma çabalarını görmezden geldi ve onu kolunun üzerine eğdi, yalamaya ve emmeye devam ederken yaralı bölgelerini daha iyi ortaya çıkarmak için.

Lissa sonunda çırpınmayı bıraktı ve gevşedi. Onu durdurmanın mümkün olmadığı açıktı ve ayrıca yaptığı şey gerçekten de işe yarıyordu. Göğüslerinin arasındaki korkunç yanma nihayet hafifliyordu. Sanki Kılıç gerçekten de acıyı yalayarak yok ediyordu; sıcak, ıslak dilinin geniş, yavaş darbeleriyle acıyı hafifletiyordu.

Ama bir tür yanmayı hafifletirken, yerine bir başkasını bırakıyordu. Acısı hafifledikçe Lissa kalbinin daha da hızlı attığını fark etti, gerçekleştirdikleri yasadışı eylem karşısında kanı damarlarında hızla dolaşıyordu.

Burada, yarı çıplak ve sırlıklam bir halde, Kılıç'ın koluna sarılmış, o da ağzı ve diliyle göğüslerinin arasındaki hassas bölgeyi keşfediyordu. Bu, bir zamanlar alnına kondurduğu iffetli öpücüklerden çok farklıydı; gerçekten de çok farklıydı. Şok olması, utanması ve her anından nefret etmesi gerektiğini bilmesine rağmen Lissa bunu yapamadı. Bunun yerine, bacakları lastiğe dönüşürken kontrolünü kaybederek eridiğini hissetti. Uyluklarının arasındaki hassas V, ılık dil banyosu devam ettikçe önce ısındı, sonra da ıslandı.

"Tanrıça..." diye yumuşakça inledi Saber çıplak göğüslerinin eteklerini nazikçe okşarken. Artık sadece yakıcı çiçek iksirini yalamakla kalmıyor, onu keşfediyor, hiç beklemediği bir şekilde tadına bakıyordu. Dilinin sıcak ucu sert bir meme ucuna tehlikeli bir şekilde Lissa'nın nefesi kesildi. Bir yanı onu yalamasını istiyordu; tıpkı Llewelyn'in Leydi Sha'ra'k'a yaptığı gibi, dar pembe tomurcuğu ağzına alıp emebildiği kadar sert emmesini. Ama bu yanlış olurdu... değil mi? Yarı sayıklama halindeyken nedenini tam olarak hatırlayamıyordu ama bir nedenden dolayı olacağından emindi.

"Hepsini anladım mı?" diye mırıldandı ve kadın onun kendisiyle konuştuğunu fark etti.

Onu.

"Oh...um..." Lissa cevap verebilmek için kendini toparlamaya çalıştı.
"Sanırım öyle."

"Emin misin? Peki ya burası, burası acıyor mu?" Sağ göğsünün eğimini öptü ve nazik bir parmağını areolasının geniş pembe halkasının etrafında hafifçe gezdirdi.

Lissa'nın nefesi kesildi ve göğüs uçları onun nazik dokunuşuyla acımasızca gerilirken inledi. "I..." Cevap veremedi. "Bilmiyorum," diye soluk soluğa kaldı sonunda.

"Yoksa burası mı?" Saber'ın parmakları sonunda onun ağrıyan göğüs ucunu buldu ve hafifçe sıkarak omurgasından aşağıya saf bir zevk dalgası gönderdi. "Söyle bana, *amalla*," diye mırıldandı, gözleri parlıyordu. "Seni buradan yalamamı ister misin?"

Amalla, diye fısıldadı zihni. Saber'ın ona taktığı isim. "Sevgili" ya da "aziz küçük kız kardeş" anlamına gelen bir sevgi terimiydi.

Ben de öyleyim, diye hatırlattı Lissa kendine, ani bir korku dalgası onu sararken. Kan bağı olmamaları önemli değildi; o ve Saber hâlâ aynı klandandı. Bu da yaptıkları her şeyin tamamen yasak olduğu, tamamen affedilemez olduğu anlamına geliyordu.

Akrabalık bileşikleri neden bizi durdurmuyor? diye sordu kendi kendine çılgınca. *Şu anda öğrenmekten başka bir şey hissetmemeliydim. Bana bu kadar yakından dokunmasına izin verdiğim için tiksindenmekten başka bir şey yapmadım. Bunun yerine...*

Bunun yerine, onun durmasını hiç istemedi. İşte tam da bu yüzden *şimdi yapmaları* gerekiyordu. İşler bir santim bile ilerlemeden önce.

"Saber, hayır!" diye soluk soluğa adamın geniş göğsünü itti. "Yapamam.... yapamayız..."

"Affet beni." Onu hemen ve bir adım geri çekildi.

"Çok üzgünüm," dedi perişan bir halde, kollarını çıplak göğüslerinin üzerinde kavuşturarak. "Ama bu... bu doğru değil. Doğru olmadığını biliyorsun. Biz aynı klandanız."

"Haklısın. ... Özür dilerim." Derin sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı ve kız ona bakmaktan kendini alamadı.

Onu içine çekerken -geniş, çıplak omuzları kederle çökmüştü- Lissa aniden adamın gözlerinin sulandığını ve yüzünün kızardığını fark etti.

Tanrıca! Bir anda içini farklı bir suçluluk duygusu kapladı. Onu kurtarmak için korkunç derecede sıcak yanan çiçek iksirini teninden yalamış ve etkilerini kendisine aktarmıştı. Ağzının içi yanıyor olmalıydı!

Hızla panzehir serumuna uzandı. Şişenin kapağını açtı ve Saber'a vermeye başladı ama Saber başını salladı.

"Çıplak tenin yalanması gerekiyor, unuttun mu?" diye mırıldandı kısık sesle. "Ah... ki." Lissa küçük aplikatör fırçasına baktı safir mavisıyla kaplanmıştı. Saber panzehiri yalayarak çıkarabilmesi için vücudunun tam olarak neresine sürmesini bekliyordu? Ne yapmalıydı?

"İşte." Görünüşe göre onun kararsızlığını hisseden Saber, meseleyi kendi ellerine aldı. Fırçayı ondan alarak sağ işaret parmağının üstünden aşağıya doğru uzun, mavi bir çizgi çizdi. Sonra yavaşça, gözlerini onunkilerden hiç ayırmadan,

elini kaldırdı ve parmağını ağzının ılık, ıslak oyuğunun derinliklerine çekti.

Lissa'nın dudaklarından yumuşak bir inilti dökülürken Saber kendi gözleriyle onun gözlerini aradı ve emmeye devam etti. Parmağını diliyle nazikçe yıkadı, panzehiri almaktan çok ona tam olarak nasıl hissettiğini gösterecek şekilde alıştırdı ve döndürdü. Bu sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu, parmağını emerken ve yıkarken gözleri sessiz bir vaatle onunkileri tutuyor, üzerinde çalışırken bir an bile gitmesine izin vermiyordu.

Adam işini bitirdiğinde Lissa'nın dizlerinin bağı çözülmüştü. "Ah," diye fısıldadı usulca, sonunda bileğini bırakıp parmağını ağzından yavaşça kaydırırken. "Saber bu..." Başını iki yana salladı. Hissettiklerini anlatacak hiçbir kelime yoktu.

"Lissa," dedi usulca, gözleri onunkilerle buluştu. "Konuşmamız gerek."

Sekizinci Bölüm

Saber kollarını arkasında kavuşturmuş bir halde onun önünde volta atıyor ve nasıl başlayacağını düşünmeye çalışıyordu. Düzinelerce farklı yol düşündü ama nedense hiçbirisi doğru görünmüyordu. Söylenmesi gerekeni söylemenin iyi bir yolu yoktu. Sonunda ağzını açtı ve basitçe gerçeği söyledi.

"Uzun zamandır seni böyle tatmak istiyordum," dedi ve konuşurken Lissa'ya baktı. "Ve sadece orayı değil. Seni her yerinden yalamak, dilimle tüm tatlı, tatlı vücudunu keşfetmek istedim. Seni yalarken adımı inletmek... tadına bakmak..."

Önce kızardı, sonra bembeyaz oldu. "Sen...sen mi?"

"biliyorsun," dedi kabaca. "Bu yanlış, ikimiz de bunun yanlış olduğunu biliyoruz.

-Ama bu beni nasıl düşünmekten alıkoymadı. Teninin tadı nasıl olurdu, ben sana baskı yaparken sen bana karşı nasıl hissederdin-"

"Saber, yapamayız!" diye araya girdi. "Bu şekilde *konuşmamalıyız* bile - sen benim akrabamsın."

"Burada değil, ben değilim." Saber ona doğru döndü, elleri iki yanında yumruk olmuştu. "Burada ben sadece senin sadık kölenim ve sen de bana böyle davranmalısın, Lissa. Ben de sana sevgili sahibem gibi davranmalıyım."

Aniden onun önünde dizlerinin üzerine çöktü ve yanağını kalçasına sürttü.

Lissa sanki sokulmuş gibi sıçradı. "Saber, hayır! Ayağa kalk," diye yalvardı ama Saber onun önünde diz çökmüş, yukarı bakıyordu.

"Güneş Klanı'ndan gelen akrabalık bağlarımızı unutmalıyız," dedi inatla. "Birbirimize her dokunduğumuzda zıplamayı ve birbirimizin yanında Tanrıça gibi garip ve dikkatli davranmayı bırakmalıyız."

"Ben... Yapabilir miyim bilmiyorum," diye fısıldadı Lissa. "Ben... Birbirimize nasıl dokunabildiğimizi bile bilmiyorum. Akrabalık bileşimi yüzünden..."

"Akrabalık bileşimi işe yarıyor gibi görünmüyor," dedi Saber kuru bir sesle. "En azından bende işe yaramıyor. Senin üzerinde mi?" Kılıç ona baktı,

Göğsü sıkışmıştı. "Sen... dokunuşum seni itiyor mu?"

Lissa dudağını ısırıldı. "Sen... olmadığını biliyorsun."

Kılıç göğsündeki gerginliğin hafiflediğini hissetti. "Güzel. En azından buradaki rollerimizi oynamayı kolaylaştırıyor."

"Sanırım..." Lissa başını salladı. "Ama ben... Leydi Sha'ra'ın Llewelyn'e davrandığı gibi sana davranmayı hayal bile edemiyorum."

"Bunu hayal etmekten çok daha fazlasını yapman gerekecek," dedi Saber acımasızca. "Bunu yapmak zorunda kalacaksın."

"Ama yapamam! Seni tokatlamak ya da süründürmek ve ayağımı öptürmek istemiyorum ya da-"

Saber, gülünç derecede yüksek bir topukla kaplı narin ayaklarından birini kaldırıp hafifçe öperek onun sözünü kesti.

"Oh..." Lissa'nın nefesi uzun bir iç çekişle kesildi ve gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"*Sorun değil,*" dedi Saber ona usulca, yanağını ince bileğine sürterek. "Ne yapmak zorunda kalırsak kalalım, bana nasıl davranmak zorunda kalırsan kal, umurumda değil. Ne de olsa burada olmamızın bir sebebi var: Kayıp parşömenleri bulmak. Bu, diğer her şeyin önüne geçmeli."

Aslında Lissa'yla daha fazla olmak istediğini, akrabalık durumlarını sonsuza dek unutmak ve ona yakından dokunmasına izin verilmesini istediğini eklemedi. Bunu daha önce de söylemişti ve bu onu çok üzmüştü. Onun kendisine hizmet etme hevesinin sadece görevleri adına olduğunu düşünmesi daha iyiydi. Açık ara daha iyi.

"Şey..." Sesi tereddüt ediyormuş gibi geliyordu. "Ama... peki ya diğer şeyler? Seni o korkunç iksirlerle cezalandırmak gibi." Hâlâ tuvalet masasının üzerinde duran mavi ve kırmızı şişelere ve ürperdi.

"En azından şimdi ne bekleyeceğimi biliyorum," dedi Kılıç sert bir sesle. Yanan çiçek bileşiğiyle bir kez daha karşılaşmayı gerçekten arzulamasa da, mecbur kalırsa buna katlanabileceğini biliyordu. Özellikle de bu, Lissa'nın olgun, pembe meme uçlarını ağzına alıp diliyle nazıkçe yıkayacağı anlamına geliyorsa. Sadece bu düşünce bile, giydiği çok dar siyah pantolonun içinde sikişinin sertleşmesine neden oldu.

Düşünceleri yüzünden okunuyor olmalıydı çünkü kızardı, yanakları kıpkırmızı oldu. "Hayır, yani... beni orada tadamazsın... tatmamalısın."

"Hayır, ama mecbur kalırsam yaparım," dedi Saber kesin bir ifadeyle. "Her iyi, itaatkâr kölenin yapacağı gibi cezamı çekeceğim ve sen de beni sert ama sevgi dolu bir metres gibi cezalandıracaksın. Bunu atlatmanın tek yolu bu."

Lissa yemyeşil alt dudağını dişledi. "Sanırım haklısın."

"Biliyorum," dedi Saber, sonunda ayağa kalktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Parşömenleri kurtarmak için burada olduğumuz sürece ne yapmamız gerekiyorsa yapacağız. Daha sonra da her şey eskisi gibi olacak."

"Ah... tabii ki." Hayal mi görüyordu yoksa Lissa'nın güzel gözlerinde başını sallarken hüznü bir ifade mi vardı? Bunca yıldan sonra hâlâ ona karşı bir şeyler hissediyor olabilir miydi? Saber bu düşünceyi aklından uzaklaştırmak için kendini zorladı. Parşömenleri bulmaları ne kadar sürerse sürsün, birlikte olacaklardı. Bu yeterli olmalıydı.

"Gelin hanımefendi," dedi nazikçe. "Akşam yemeği için üstümüzü değiştirelim." Sırılsıklam olmuş ve yırtık pırtık kıyafetine baktı. "Korkarım yeni bir elbiseye ihtiyacın var. Seninki biraz, ah, nemli."

Lissa yarı gülerek yarı hıçkırarak boğuk bir ses çıkardı. "Evet, sanırım haklısın. Pekâlâ, hadi üstümüzü değiştirelim."

* * * * *

Lissa yere alçak bir platform olan yemek masasında uyuşuk bir şekilde oturuyordu. Çoğu normal insanın evinden daha büyük olan pelüş bir yemek odasının ortasındaydı ve etrafı altın ve gümüş işlemelerle süslenmiş dolgun, destekleyici beyaz yastıklarla çevriliydi. Yastıklara yaslanarak yarı oturur yarı yatar bir pozisyonda oturmak Lissa'nın çok tuhaf ve rahatsız bulduğu bir fikir gibi görünüyordu. Elbette, Yonnie Six'te onu huzursuz eden tek şey bu değildi; buradaki neredeyse her gelenek onun konfor alanının oldukça dışında görünüyordu.

Belli etmese de.

Rolümü oynamalıyım, Kılıç'a kölem gibi davranmalı ve onun da bana metresi gibi davranmasına izin vermeliyim. Aslına bakarsanız, daha zengin altın ve beyaz yemek odasına girmeden yeni rollerine başlamışlardı bile.

Lissa kendine baktı. Kat'le yaptığı son prova sırasında onu çok utandırmış ve şaşkınlığa uğratmış olan aynı sert mor ve dantel elbiseyi giyiyordu. Ama baktığı şey elbise değildi, altın rengi dantel yelpazelerin arkasından görünen kırmızı ve mavi boyalı meme uçlarıydı.

İksirleri uygulayan kişi Lissa değildi.

Denemişti ama göğüslerinin arasında yanan tek bir damlacıkla yaşadığı korkunç deneyimden sonra, küçük kırmızı şişeyi eline aldığı anda elleri titriyordu. Yatıştırıcı merhemi hassas pembe tomurcuklarının üzerine cömertçe sürmüş olsa da, anatomisinin böylesine hassas bir bölgesine o iğrenç, yakıcı şeyi bir türlü cesaret edemiyordu.

Sonunda, giyinmesine yardım etmekte ısrar ettiği için orada durup onu izleyen Kılıç öne çıktı. Kadının önünde diz çökerek kırmızı şişeyi titreyen ellerinden nazıkçe aldı.

"İzin ver," dedi alçak bir sesle, Lissa'nın gözlerinin içine bakarak.

"Yapmalı mısın bilmiyorum," diye fısıldadı Lissa, içi çelişkili duygularla dolup taşıyordu. Şüphe, korku, suçluluk, arzu... Onun kendisine bu kadar yakın olması, orada otururken ona bakması, göğüslerinin tamamen çıplak olması... Bu çok yanıltıcı. Yine vücudunun verdiği tepkiye engel . Ona çekildiğini hissetmesi.

"Ellerin böyle titrerken yapabileceğini sanmıyorum," dedi kararlı bir şekilde. Sesi daha yumuşak bir tona dönüştü. "Dikkatli olacağım, Lissa, yemin ederim. Eğer birazcık bile yanmaya başlarsa bana söyle, hemen ilgileneceğim."

"Yani..." Lissa sertçe yutkundu. "

"Evet." Kılıç onun gözlerinin içine baktı. "Tek yolu bu. Ve zaten gece bitmeden bunu yapmak zorunda kalabilirim."

"Hayır, yapmayacaksın," dedi Lissa hızla. "Yemin ederim sana bunu yapmayacağım, Kılıç!"

"Bozmak zorunda kalabileceğin sözler verme," dedi ciddiyetle. "Ve bunun gerçek görünmesi için ne yapman gerekiyorsa yapmaktan çekinme." Çıplak göğüslerine başıyla işaret etti. "Şimdi kıpırdamadan dur, ortalığı karıştırmak istemiyorum."

Lissa da onun bunu yapmasını istemiyordu, bu yüzden kıpırdamadan oturdu, Saber sağ meme ucunu yakıcı çiçek iksiriyle parlak kırmızıya boyarken tüm vücudu gergindi. Kılıç yavaşça ilerledi ve acı hissetmediğinden emin olmak için sık sık onu kontrol etti. Aslında, o kadar nazik ve yumuşak konuşuyordu ki Lissa neredeyse yaptığı işin yasadışı doğasını unutacaktı.

Benimle böyle sevişirdi, diye düşünmekten *kendini* alamadı ve sonra bu düşünce karşısında kızardı. Onu uzaklaştırmaya çalıştı ama zihnindeki görüntü devam etti. Kılıç'ın kalçalarının arasında diz çöktüğünü, yavaşça ve dikkatlice içine girdiğini, acı hissetmediğinden ve onu kaldırabildiğinden emin olmak için her an kontrol ettiğini hayal edebiliyordu...

Kes şunu, böyle düşünmeyi bırakmalıyım!

Ama içindeki suçlamaya rağmen, altın ve gümüş işlemeli yastığına yaslanıp akşam yemeğinin servis edilmesini beklerken, yasak düşünceler ve görüntüler devam etmişti ve hâlâ da devam ediyordu.

Karşısında Büyükelçi Sha'arak, arkasında da Llewelyn oturmuş, hazır bulunmayı bekliyorlardı. Lissa'nın sağında, Büyükelçi ile aynı yaşlarda, uzun boylu ve heybetli bir kadın olan Leydi Pope'nose oturuyordu. Keskin, ince yüz hatları ve başının üzerine yığılmış altın çizgileri olan simsiyah saçları vardı. Arkasında Lissa'dan sadece biraz daha büyük görünen bir beden kölesi oturuyordu.

Leydi Pope'nose'un kölesinin boynunda sade siyah deri bir tasma ve tasma kayışı yerine, üzerinde belli aralıklarla yanıp sönen mor ışıklar olan tuhaf gümüş ve siyah bir kolye vardı. Korkmuş bir acemilik havası vardı ve Lissa onu izlerken bile geriliyordu. Leydi Pope'nose onun yeni olduğunu ve hâlâ "alışmaya çalıştığını" söylemişti, Lissa'nın tahminine göre bu da onun neredeyse elle tutulur endişesini açıklıyordu. Yine de zavallı şeyin, hanımefendisi pozisyonunu her değiştirdiğinde zıplamamasını diledi. Neden bu kadar korkuyordu ki? Her an yutmak zorunda kalabileceği yakıcı çiçek iksiri dışında. Bir kez daha düşününce, Lissa bu kadar ürkek olduğu için onu suçlamadı.

Kendi minderinin hemen arkasında oturan Saber, Lady Pope'nose'un gergin kölesinin tam tersiydi. Onun arkasındaki varlığı kaya gibi sağlam ve rahatlatıcıydı. Lissa, arkasında onun iri bedeninin sıcaklığını hissettiğinde ve sıcak, erkeksi kokusunu aldığı anda düşünceleri yasak bölgeye geri dönse bile, sadece onun yanında olmasıyla kendini daha güçlü *hissediyordu*.

"Oh, *sonunda!*" Leydi Sha'arak Lissa'nın düşünce zincirini kırarak konuştu. "Akşam yemeği nihayet servis edildi. Bu kadar uzun sürdüğü için çok üzgünüm, canlarım," diye devam etti Lissa ve Leydi Pope'nose'e başını sallayarak. "Fırsatını bulduğum anda aşçıları kırbaçlatacağım."

Lissa hiç düşünmeden, "Yapma bunu," dedi.

Leydi Pope'nose şaşkınlıkla ona baktı. "Neden olmasın canım? *Yıllardır* burada oturmuş bekliyoruz. Belli ki aşçıların yemeği zamanında çıkarmak için biraz motivasyona ihtiyacı var. Güzel bir kırbaçtan daha motive edici ne olabilir ki?"

"Korkarım Leydi R'awr köleler söz konusu olduğunda fazla yufka yürekli oluyor." Erkek hizmetçiler tabakları ve tüten yemek kaselerini masaya yerleştirirken Leydi Sha'arak ona onaylamayan bir bakış attı. "Ona bazı tavsiyelerde bulunmaya çalışıyorum ama şu ana kadar pek ilerleme kaydedemedik."

" bu değildi," diye itiraz etti Lissa. "Demek istediğim... Demek istediğim..." "Evet, canım?" Leydi Sha'arak kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Lissa rolüne girmeye çalıştı. *Sert ol. Minverna'nın davranacağı gibi davran!* "Kırbaçlamanın onlar için fazla iyi olduğunu kastetmiştim," dedi. "Zetta Prime'da geç kalma söz konusu olduğunda çok daha katı cezalarımız var."

"Oh?" Büyükelçi şaşırılmış görünüyordu. "Söyle canım. Bu Zetta'ya karşı bir suç mu?"

"Gerçekten de yaka suçu," diye araya girdi Leydi Pope'nose. "Eğer öyle değilse, öyle olmalı! Sana sürekli söylüyorum Manda," diye devam etti Leydi Sha'arak'a hitaben. "Tüm kölelerine tasma taktırman gerektiğini söyleyip duruyorum. Tavırlarında gerçekten harikalar yaratıyor. Tobias'ı buraya al." Sol omzunun hemen üzerinde duran gergin köleye başıyla işaret etti. "İlk başta kesinlikle *inatçıydı*. Ama şimdi ona en yeni tasmayı taktığımdan beri hiç sorun yaşamıyorum."

"En sonuncusu mu demiştiniz?" Leydi Sha'arak, Tobias'ın boynunda yanıp sönen mor ışıkları olan gümüş ve siyah kolyeyi ilgiyle inceledi. "Tam olarak ne işe yarıyor?"

"Doğrudan beynin ağırı merkezlerini besliyor." Lady Pope'nose'un sesi sanki bu korkunç aleti kendisi icat etmiş gibi gururluydu. "Acı kelimesini söylediğim anda anında acı çekiyor, sanki vücudundaki her sinir yanıyormuş gibi."

"Acı kelimesi mi dediniz? Yani sesle etkinleştiriliyor mu?" Leydi Sha'arak hevesle tasmaya bakmaya devam etti.

"Evet, artık rahatsız edici uzaktan kumandalar yok. Benimkini *hep* kaybediyordum." Leydi Pope'un burnu uzun beyaz ellerini çaresiz bir hareketle çırpıttı. "şimdi tek yapmam gereken tek bir kelimeyi hatırlamak. Aslında iki kelime. Biri tasmayı etkinleştirmek, diğeri de kesmek için. şşte, izle..." Arkasında gözle görülür bir şekilde titreyen kölesine döndü ve "Tobias, *trab*," dedi.

Tobias hemen yere yığıldı ve acı içinde kıvranmaya başladı. Gözleri kafasının içinde yuvarlandı ve vücudu sanki nöbet geçiriyormuş gibi sarsıldı. Boğazından saf acının boğuk, korkunç sesleri geliyordu.

Lissa boğuk bir nefes verdi. *Hayır! Bağırmak istedi. Ona böyle işkence etmeye hakkın yok. Hemen dur, seni korkunç kadın!*

Ama sözcükler içgüdüsel olarak boğazına doğru yükselirken, Kılıç'ın büyük, sıcak elinin omzunu sıktığını hissetti. Onu görmek için başını hafifçe çevirdi ve o da başını salladı. Lissa protesto edencesine gözlerini açtı. Burada öylece oturup bu korkunç işkencenin burnunun dibinde devam etmesine bir şey söylemeden izin veremezdi, değıl mi? Ama Saber haklıydı. Eğır çok fazla yaygara koparırsa, kimlikleri açığa çıkabilirdi.

Yine de orada öylece oturup zavallı talihsiz kölenin acı içinde kıvranmasını izlemek çok zordu. Sıktığı dişlerinin arasından köpük sızmaya ve yanaklarından aşağı szlmeye başlamıştı. Masanın diğeri tarafına bakan Lissa, Büyükelçi Sha'arak'ın bile biraz tedirgin göründüğünü fark etti.

"Bu kadar yeter, Nola," dedi sonunda. "Böyle sallanırken bir yerlerini kırmasından korkuyorum."

"Pekâlâ." Leydi Pope'nose tamamen ilgisiz görünüyordu. "Zax," dedi yüksek sesle.

Tobias bir anda çırpınmayı bıraktı. Nefes nefese yere yığıldı, tüm vücudu titriyordu ve dudaklarından yumuşak, boğuk bir hıçkırık döküldü. Lissa'nın kalbi bir yumruk gibi sıkıştı. Acı çeken bir yaratığın sesiydi bu, içini parçalayan ve gözlerini yaşartan umutsuz bir ses. Ama hayır, ağlamamalıydı! Masadaki diğer iki kadının, onlar için her gün yaşanan bu acımasız işkencenin kendisini nasıl etkilediğini görmelerine izin veremezdi.

Lissa başını kaldırdı ve boğazını temizledi. "Bu çok etkili görünüyor," dedi sonunda, titreyen sesinin gerçek duygularına ihanet etmemesini umarak.

"Gerçekten de öyle." Leydi Sha'arak hâlâ rahatsız görünüyordu. "Oldukça."

"Oh, öyle." Leydi Pope'nose ciddiyetle başını salladı. "Tek dezavantajı, uzun süreli kullanımın kalıcı sinir hasarına neden olabilmesi. Ama bence itaat için ödenecek küçük bir bedel."

Lissa, Leydi Pope'un burnuna nefretle bakmamak için başını eğmek zorunda kaldı. Ne iğrenç bir kadındı! Acaba Leydi Pope'un burnu, tasmayı takan *kendisi* olsaydı kalıcı sinir hasarını "ödenecek küçük bir bedel" sayar mıydı?

Leydi Sha'arak biraz fazla parlak bir sesle, "Küçük gösteriniz bittiğine göre, sanırım her şey soğumadan yemek yemeliyiz," dedi.

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor." Lissa otomatik olarak önündeki dumanı tüten tabağa uzandı, içinde kırmızı meyvelerle karıştırılmış küçük mavi ve yeşil tanelerden oluşan bir yığın vardı. Kaşıktan çok malaya benzeyen geniş, yassı bir kepçeyi eline almıştı ki masadaki diğer kadınların kendisine baktığını fark etti.

"Sevgili Leydi R'awr," dedi Leydi Sha'arak biraz sert bir sesle. "Zetta Prime'da işlerin nasıl yürüdüğünden tam olarak emin değilim ama burada, Yonnie Six'te kendini beslemek *çok* kötü bir davranış olarak kabul edilir."

"Ah, çok özür dilerim!" Lissa elindeki mala benzeri aleti utançla hemen yere bıraktı. "Resmi olmayan bir akşam yemeği yiyeceğimizi düşünmüştüm..."

Leydi Pope'nose güldü, çok nahoş bir *gaklama* sesiydi. "Biz asla *o kadar* gayri resmi değiliz, Leydi R'awr. Yani, nerede olduğunuzu sanıyorsunuz, Rageron ormanlarında mı?" Büyükelçiye baktı. "Görünüşe göre bir

Küçük akrabanızı kibar bir toplumda serbest bırakmadan önce ona öğretmeyi düşündüğünüzden biraz daha fazlasını."

Lissa tatsız kadına sinirli bir bakış fırlattı ve keşke hepsi Birinci Dünya'ya geri dönseydi diye düşündü. Orada Leydi Pope'nose'un dar yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi Tanrıça'nın verdiği güçlerle dağıtabilirdi. Burada ise sadece oturup katlanmak zorundaydı.

Kimseyi patlatmayı düşünmemeliyim, dedi kendi kendine sertçe, kontrolü yeniden kazanmaya çalışarak. *Ama kendimi besleyemezsem, Tanrıça aşkına nasıl yemek yiyeceğim?*

Masanın diğer tarafına baktığında Llewelyn'in Leydi Sha'rak'ın ağzına dumanı tüten bir çeşit çorba koyduğunu görünce sorusu cevaplandı. Demek böyle yapıyordu.

Kılıç'a dönüp onu beslemeye başlamasını emredecekti ki, onun kendisinden bir adım önde olduğunu fark etti. Başını çevirdiğinde, elinde bir kaşık tahıl ve meyve karışımı ve yüzünde alaycı bir ifadeyle onu bekliyordu.

"Kapıyı açın Hanımefendi," diye mırıldandı ela gözlerinde küçük bir mizah parıltısıyla. "Hadi karnını doyuralım."

Kendini gülünç bir şekilde yavru bir kuş gibi hisseden Lissa ağzını açtı ve adam karışımı içine attı. Tadı oldukça garipti - bir tahıl karışımından beklemediği bir tür tatlı etlilik. Ama sonra Lissa garip bir şey hissetti; ağzında bir şey *hareket ediyordu!*

İlk içgüdüğü ağzındakini tükürmektir ama zaten bir kez kendini utandırmıştı ve bunu tekrarlamak istemiyordu. Kendini yutkunmaya zorladı ve Saber ona bir lokma daha ikram ettiğinde başını salladı.

"Affedersiniz, Büyükelçi Sha'rak," dedi. "Ama merak ediyordum da... Bu yemeği daha önce yediğimi hiç sanmıyorum. Bana ne olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Gerçekten mi? mı?" Leydi Sha'rak gerçekten şaşırılmış görünüyordu. "Ama bu

- "Aniden durdu ve kaşlarını çatı.

"Ne?" Lissa şimdi neyi yanlış yaptığını merak ederek sordu.

Lady Pope'nose ona gülümseyerek, "*Dosi* kurtçukları ve *şum* meyveleri," dedi. "Çok lezzetli değil mi? Tobias, daha fazla!" diye bağırdı onu besleyecek kadar kendine gelmiş olan titreyen kölesine. "Ve sızlanmak yok - bundan nasıl nefret ettiğimi bilirsin."

"Evet, Sahibe." Lissa'nın üzerine şaşırdığı kadar titreyen bir eliyle ağzına bir ağız dolusu daha böcek ve meyve karışımı getirdi. Ama talihsiz kölenin tekrar incindiğini görmek istemese de, zihninin büyük bir kısmı hâlâ metresinin söylediklerini anlamaya çalışıyordu.

"Özür dilerim..." Boğazını temizledi. "Ama *kurtçuk* mu dedin? Yani *böcekler*?"

"Neden evet, elbette," dedi Leydi Sha'arak. "Ağzınızın sıcaklığını hissedene kadar uykudalar. Sonra küçük şeytanlar canlanır ve siz onları çiğnerken kaçmaya çalışarak çıldırırlar." Gülümsedi. "Çok ilginç bir yemek oluyor, sence de öyle değil mi?"

"Ah, evet. Çok ilginç," diye mırıldandı Lissa. El yordamıyla bir kölenin daha önce bir tür mayalı içeceklerle doldurduğu yivli gümüş bardağı aradı. O zamanlar bunun berbat koktuğunu düşünmüştü ama şimdi canlı kurtçukların o korkunç tatlı, etli tadını ağzından çıkarmak için her şeyi içmeye hazırды.

Kılıç bir kez daha onun önündeydi. Döndüğünde bardağı dudaklarına götürdü ve Lissa derin derin içti, içerken de yüzünü buruşturdu. İçki inanılmaz derecede yoğun ve acıydı ve içerken boğazını korkunç derecede yakıyordu ama kurtçukların tadını yok ettiğine şüphe yoktu.

Lissa acı birayı yudumlarırken Leydi Sha'arak hafifçe, "Dikkatli ol canım," dedi. "Bu *Barish* bal şarabı ve oldukça serttir."

"Teşekkür ederim," dedi Lissa, Kılıç bardağı dudaklarından aldığı anda neredeyse boğulacaktı. "Ben... beni uyarmanız büyük incelik."

"Sadece akşam yemeğinden sonra dinlenme mağarasına girecek kadar çakırkeyif olmanı istemedim." Ev sahibesi nazıkçe gülümsedi. "Neden biraz Kornithia göz çorbası denemiyorsun? Size daha iyi gelebilir."

Lissa'nın içinde gözbebekleri olan hiçbir şeyi yemeye niyeti yoktu. Hafifçe başını sallayan ve tabağını alan Saber'a sessiz bir çağrı gönderdi. Gitti

Masanın etrafında dikkat çekmeden dolaştı ve hem sulu hem de merhametli bir şekilde böceksiz görünen küçük mavi ve yeşil meyvelerden oluşan bir kümeyle ona geri döndü.

"Mmm." Küçük meyvelerden birini dudaklarının arasına atarken Lissa ona gülümsedi. Tatlı, ferahlatıcı bir meyve suyu dilinin üzerinde patladı ve acı bal şarabının tadını tamamen yok etti. "Bunlar harika."

"Bung kümelerini sever misin?" Leydi Pope'nose uzun, sıska burnunu kırıştırdı. "Ben de onları son derece sıkıcı ve yavan buluyorum."

"Bence çok lezzetliler," dedi Lissa biraz meydan okurcasına. Gerçekten bu kibirli kadından, onunla aynı masayı paylaşmak zorunda kaldığı her dakika daha da nefret ediyordu. *Ama buraya sadece yemek yemeye gelmedim*, diye hatırlattı kendine. *Ve ihtiyacımız olan şeylere sahip olduğu sürece onun hakkında ne düşündüğümün bir önemi yok.*

"Leydi Pope'nose," dedi bir salkım meyve daha çiğnedikten sonra. "Sevgili ev sahibemiz Büyükelçi Sha'arak bana sizin Yonnie Six'in önde gelen eski eser koleksiyoncusu olduğunuzu söyledi."

"Ben *olsam* baş koleksiyoncu demezdim." Leydi Pope'nose etkilenmiş bir kahkaha attı. "Ne de olsa Snyra Hake'in *neredeyse* benimki kadar büyük bir koleksiyonu var ve o da *neredeyse* benim kadar bilgili."

"Gerçekten mi?" Lissa şaşkınlıkla gözlerini araladı. İsim tanıdık geliyordu; Hake'bean'in de bakılacak koleksiyoncular listesinde olduğundan emindi.

"Kesinlikle, evet. Ve Leydi Hake'bean yarın akşamki sansasyon partisine ev sahipliği yapacak." Büyükelçi Sha'arak'ın sesi heyecanlıydı.

"Bu çok *ilginç*. Benim ailem de eski eser koleksiyonu yapar," dedi Lissa Lady Pope'nose'e. "Söylesenize, yaklaşık bin yıl önce Birinci Dünya'da gerçekleşen Hoard Savaşları'ndan kalma herhangi bir şeye rastladınız mı?"

"Aslına bakarsanız, evet, aldım. Koleksiyonumun gururu olduğunu düşündüğüm yeni bir alım yaptım." Leydi Pope'nose ona gururla baktı. "Henüz bunun hakkında konuşamam, hâlâ değer biçtiyorum."

"Ah, elbette." Lissa kalbinin sıkıştığını hissetti.

"Ama yakında geri dönecek ve ben de onu tanıtacağım. Aslında bunun etrafında küçük bir etkinlik planlıyorum. İkiniz de davetlisiniz elbette." Leydi Pope'nose büyük bir lütufta bulunuyormuşçasına cömertçe başını salladı.

"Oh, teşekkür ederim," dedi Lissa alçakgönüllülükle. "Çok nazıksınız. Babam o döneme ait eserler ve kayıtlarla çok ilgiliydi."

"Çok heyecan verici bir zamandı." Leydi Sha'arak kaşlarını anlamlı bir şekilde kaldırdı. "Yaşanacak çok fazla heyecan verici *his* vardı." Leydi Pope'nose'a baktı. "Yeni edindiğin şeyi his oyunları için kullanacak mısın, Nola?"

"Henüz karar vermedim." Leydi Pope'nose başını salladı. "Buna izin verebilirim ama sadece en iyi ve en yakın birkaç arkadaşına."

"Oh, ne kadar heyecan verici!" Leydi Sha'arak ellerini çırpı ve gülümsedi. "Nola, tam bir baş belasısın."

"Biliyorum." Leydi Pope'nose sırtıttı. "Ama bu kadar eski eser muhabbeti yeter. Rahatlama mağarasından bahsettiğini mi duydum, Manda? Sonunda istediğiniz gibi bitirebildiniz mi?"

"Evet ve siz ikiniz bunu ilk deneyimleyenler olacaksınız. Herkes yeterince yedi mi?" Leydi Sha'arak parlak bir şekilde sordu.

"Um, var ama..." Lissa tereddüt etti. "Sadece merak ediyordum... Köleleri neyle besliyorsunuz? Saber hiçbir şey yemedi ve-"

"O beden çok fazla bağlısınız, canım." Leydi Sha'arak kaşlarını çatı. "Daha sonra Llewelyn'le birlikte mutfakta yemek yiyebilir. Şimdilik rahatlama mağarası sizi bekliyor."

"Mükemmel. Hadi gidelim." Leydi Pope'nose, Tobias'ın kendisine uzattığı bir kürek dolusu yemeği kenara itti ve ne yazık ki yemek kucağına, doğrudan süslü gümüş ve turuncu elbisesinin üzerine düştü. "Tobias!" diye bağırdı, gözleri şişmişti. "Ne yaptığına bir *bak!* Bu elbise mahvolacak! *Mahvolacak!*"

Büyük bir öfkeye kapılmış gibi görünüyordu ve Lissa bir kez daha lanetlilerin işkencelerine maruz kalacağı şüphesiz olan zavallı beden kölesi için şimdiden içini çekiyordu.

"Tobias?" Leydi Pope'nose bağırdı. "Tra-" Ama acı kelimesini söyleyemeden Kılıç masaya çarptı ve Lissa'nın şarap kadehinin kucağına devrilmesine neden oldu.

"Oh!" diye soludu ve hemen ayağa kalktı. Ama artık çok geçti, şarap çoktan altından görünen dantel külotun içine işlemiştir.

elbisesinin açılması.

"Aman Tanrım," diye haykırdı Leydi Sha'arak. "Bu gece ne kadar da beceriksiz kölelerimiz var! *Sakin* bir şey dökme Llewelyn, yoksa bir tür lanet altında olduğumuzu düşüneceğim."

"Hayır, Sahibe," diye mırıldandı beden kölesi yumuşak bir sesle. "Aklımın ucundan bile geçmez."

"Yine de," diye devam etti Leydi Sha'arak düşünceli bir şekilde. "Bu oldukça iyi bir eğitim fırsatı."

"Sen neden bahsediyorsun?" Leydi Pope'nose asık suratla sordu. Kendi kazası gölgede kalmıştı ve Tobias elbisesinin her zamanki gibi tertemiz görünmesi için küçük dağınıklığı dikkatle temizlediğinden, şikâyet edecek hiçbir şeyi yoktu. Lissa onun, hakkı olduğunu düşündüğü ilgiden mahrum bırakılmış bir çocuk gibi somurtkan görüldüğünü düşündü.

Büyükelçi sabırla, "Buradaki yufka yürekli küçük kuzenime kölesini terbiye etmeyi öğretmekten bahsediyorum," dedi.

Lissa'nın kalbi boğazına kaçtı. "Oh, hayır, Leydi Sha'arak. Eminim sadece bir hataydı! Kılıç asla-"

"Bilerek ya da bilmeyerek yapmış olması önemli değil canım. Bir kölenin sakarlığı hoş görülemez. Onu cezalandırmalısın." Leydi Sha'arak ona sertçe baktı. "Gördüğüm kadarıyla acı ve tatlı iksirleri içmişsin." Lissa'nın altın dantelin arkasından görünen göğüs uçlarına başıyla işaret etti. "Onları iyi kullan."

Lissa içinin dışına doğru büküldüğünü hissetti. Bunun gerekli olabileceğini bilmesine rağmen, yine de Kılıç'ın meme uçlarını emmesine izin verme fikrinden korkunç derecede rahatsız hissediyordu, özellikle de herkesin içinde. "Ben... ben... ama *yapamadım*," diye kekeledi, yanaklarının ısındığını hissederek. "Saber yıllardır benimle ve daha önce onun üzerinde hiç böyle önlemler almak zorunda kalmamıştım."

Leydi Pope'nose kararlı bir ifadeyle, "Ona haddini bildirmek için bir neden daha," dedi. "Aslında, iksirleri unutun - *çok demode* oldular. Onun yerine Tobias'ın acı tasmağını ödünç alabilirsin. Kim takarsa taksın acı kelimesine yanıt verir. Tobias," diye tersledi ve kölesine döndü. "Buraya gel ve hemen tasmanı çıkarayım."

"Evet, ," diye mırıldandı uysalca, önünde diz çöktü ve acı yakasının arkasına ulaşabilmesi için eğildi.

"Hayır!" Lissa dehşet içinde soluk soluğa kaldı. "Hayır, o... o şeyi benim... Saber'in üzerinde kullanmayacağım! Kullanmayacağım!" Kendini Saber ile Leydi Pope'nose arasına soktu, ne pahasına olursa olsun onu korumaya kararlıydı. Onun Tobias'ın yaptığı gibi yerde acı içinde kıvrandığını görme *fikri bile midesini* bulandırmaya yetmişti. *Asla. Bunun ona olmasına asla izin vermeyeceğim!* dedi kendi kendine şiddetle.

"Eğer Leydi Pope'nose'un tasmaını kullanmak istemiyorsanız, o zaman iksirleri kullanmalısınız." Leydi Sha'rak sinirli görünmeye başlamıştı. "Sevgili Leydi R'awr, bu konuda bana rehberlik etmeyi kabul ettiğinizi hatırlatabilir miyim?"

"Evet," dedi Lissa sefilce. "Evet, biliyorum, ama-"

"Hanımefendi." Kılıç aniden onun önünde diz çöktü. "Lütfen," diye mırıldandı, ona bakarak. "Lütfen beni cezalandırın."

"Saber?" Kız belirsiz bir şekilde ona baktı.

"Siz her zaman nazik ve kibar bir hanımefendi oldunuz," diye yumuşak bir sesle devam etti. "Ama Leydi Sha'rak haklı, ben affedilmez bir sakarlık yaptım. Sırf uzun zamandır köleniz olduğum için benim için istisnalar yapılmamalı. Elinizden zevk aldığım kadar acı da almalıyım." Ve kızın ellerinden birini tutarak, ne demek istediğini anlatmak istercesine avucunu nazikçe öptü.

Lissa nefesinin uzun bir iç çekişle kesildiğini hissetti. *Fısıltılı parmaklar* saçlarını hafifçe okşadı ve bir ses mırıldanır gibi oldu, *tamam. Her şey yoluna girecek.*

Bir başlangıçla, onun az önce kendisine zihniyle dokunduğunu fark etti. Bu görevde ona fiziksel olarak dokunmayacağına dair verdiği sözle birlikte yapmayacağına dair söz verdiği bir başka şeydi bu. Ama her iki söz de onarılamayacak şekilde çiğnenmiş olsa da, Lissa kızamayacağını anladı.

Okşayışı o kadar samimiydi ki onu eritti, o kadar tatlıydı ki onu özlemle doldurdu. Onun dokunuşu altında sakinleştiğini hissetti. Bir düğüm haline gelen midesi yavaşça gevşedi ve gözlerinin arasında oluşan gerginlik baş ağrısını yumuşattı.

Sağında, Leydi Pope'nose'un kaşlarını çatıldığını ve titrediğini gördü. Karşılarında, Leydi Sha'rak'ın gözlerinde hülyalı bir bakış vardı. "Bunu hissettin mi?" diye mırıldandı.

"Neyi hissetmek?" Leydi Pope'nose tersledi. "Soğuk bir hava akımından başka bir şey hissetmedim. Gerçekten, Manda, bunu araştırmalısın. Bir konuk burada donarak ölebilir."

"Bana... oldukça sıcak geldi." Leydi Sha'rak içini çekti ve Lissa bir anda hem kendisinin hem de Leydi Pope'nose'un Kılıç'ın nazik zihin dokunuşundan etkilendiğini fark etti. Birinci Dünya'dayken Nadiah'ya ona olan hislerini itiraf ederken söylediği gibiydi; Dokunuş Türünden bir erkek ne zaman zihniyle bir başkasını okşasa, yayılan ve ilgisiz yabancıları bile içine alan bir Dokunuş Alanı oluşuyordu.

Bana tekrar dokunmamalı, diye düşündü ve endişelendi. Ama Kılıç dokunmadı. Sadece ona bakmaya devam etti, sıcak ela gözlerindeki o sessiz, bekleyen ifadeyle. *Teslim olmamı bekliyor. Başka seçeneğim olmadığını biliyor.*

"Çok... çok iyi," diye fısıldadı Lissa, kelimeleri güçlkle çıkararak. "Haklısın, Saber. Bir cezayı hak ediyorsun." Titreyen elleriyle elbisesinin üst kısmını aşağı çekerek göğüslerini tamamen ortaya çıkardı. "Gel," dedi ona işaret ederek. "Sana... sana acıyı tattırmalıyım."

"Evet, hanımefendi."

O kadar uzundu ki çok fazla eğilmesine gerek kalmadı. Saber onu yerinde tutmak için ellerini beline koydu ve hiç tereddüt etmeden sağ meme ucunu ağzına aldı.

Bir anda yüzü kızarmaya başladı ve acı çektiğini anlayabiliyordu ama acele etmeyi reddetti. Ağzını yakıyor olması gereken ateşli acıya rağmen, meme ucunu yaladı ve emdi, açıkça yanan çiçek özünün her son izini çıkardığından emin oldu.

"Bu kadar yeter," diye fısıldadı Lissa sonunda nefes nefese. "Şimdi... şimdi tatlı tadı al."

"Evet, Hanımefendi." Kılıç itaatkâr bir şekilde diğer meme ucunu da hemen ağzına aldı.

Lissa onun gözlerindeki acının geçtiğini ve cildinin normal tonuna döndüğünü görünce rahatladı. Ama bu sefer farklıydı. Önceleri, adamın çektiği acıyı düşünmekten, böylesine mahrem bir noktada kendisini tatmasına izin vermenin nasıl bir his olduğuna dikkat edememişti. Şimdi biliyordu ki

Artık acı çekmiyordu, ağzının onun üzerindeki etkilerini gerçekten hissetmeye başladı.

Gözlerini onunkilerle birleştiren Saber, önce nazıkçe yaladı, dilini hassas tomurcuğun etrafında döndürdü ve tüm vücudunda sıcak ve soğuk flaşlar gönderdi. Sonra daha sert emdi, göğsünün olabildiğince büyük bir kısmını ağzına aldı, bunu yaparken elleri kalçalarında sıkılaştı.

Sıcak ağzının hassas göğsüne doğru derinlemesine çekilmesi Lissa'nın göğüs ucunu sıkılaştırdı ve bacaklarının arasındaki hassas V'ye arzu kıvılcımları gönderdi. Adam daha belden aşağısına dokunmamış olmasına rağmen amının ısındığını hissedebiliyordu.

"Tanrıça," diye soludu ve bir şekilde ellerinin onun saçlarına gömüldüğünü, onu daha yakına çektiğini fark etti. "Tanrıça....Saber, *lütfe*n..."

Çok iyi... çok iyi hissettiriyor! diye fısıldıyordu zihni. İçinde bir yerlerde buna bir son vermeleri gerektiğini biliyordu. Elbette yanan çiçek iksirinin etkileri şimdiye kadar etkisiz hale getirilmişti ve Kılıç, Büyükelçi Sha'rağ'ın katı standartlarına göre bile yeterince cezalandırılmış sayılmalıydı. Ama bir şekilde onu durduramıyordu.

Sanki yıllardır, belki de onunla ilk tanıştığı andan beri bu anı bekliyormuş gibiydi. Kendini çölde kaybolmuş bir halde dolaşırken hissettiği gibi hissediyordu -kavrulmuş ve kurumuştı- ve Kılıç'ın dokunuşu çaresizce ihtiyaç duyduğu su gibiydi. Onun sıcak ağzının altında çiçek açtığını, narin bir çiçeğin sadece doğru el tarafından kandırılarak açılabilen taç yaprakları gibi açıldığını hissetti. Bacakları lastik gibiydi ve aralarındaki seks o kadar sıcak, kaygan ve şişmişti ki patlayabileceğini hissetti.

"Vay, vay... Sanırım vücut kölenizi herkesin önünde cezalandırmak konusunda neden bu kadar isteksiz olduğunuzu anlıyorum."

Leydi Pope'nose'un keskin sesi Lissa'nın beynini bulandıran arzu sisini yarıp geçti. Sarsıldı ve gözlerini Kılıç'tan ayırarak başını çevirdiğinde hem Leydi Pope'nose'un hem de Büyükelçi Sha'rağ'ın sergiledikleri gösteriye baktıklarını gördü.

"Aman Tanrım," diye nefesini tuttu, Kılıç'tan aniden uzaklaştı ve elbisesinin dar üst kısmını çekebildiği kadar yukarı çekti. Nasıl olmuştu da

seyircileri olduğunu unutmayı başarmış mıydı? Davranışı çok utanç vericiydi! Kesinlikle *dehşet vericiydi*.

"Bizim yüzümüzden durmayın." Leydi Sha'rak'ın sesi hafifçe eğlenmiş gibiydi. "Genç olmanın ve tüm sularınızın akmasının nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum. İstersen devam et ve seni diliyle bitirmesine izin ver. Biz bekleyeceğiz."

"Bitir beni...onunkiyle..." Lissa kelimeleri bile çıkaramıyordu. Kılıç'ın altın rengi dantel külotunu indirdiği ve zonklayan amını yalamak için kalçalarının arasına girdiği zihnindeki görüntü o kadar canlıydı ki, tüm vücudunun utançtan ısındığını hissedebiliyordu. Tanrıça, Leydi Sha'rak böyle bir şeyi nasıl *düşünebilirdi* ki? Kesinlikle yanlış ve doğaya aykırıydı. Yine de Kılıç'a bakmaya cesaret ettiğinde, onun altın rengi ela gözlerinde açlığa benzer bir şey gördü. Büyükelçinin önerisini Lissa kadar yanlış ve yasak bulmuyor olabilir miydi? Gerçekten böyle bir şey yapmak *istiyor* olabilir miydi? Bu düşünce bile yüzünün daha da kızarmasına neden oldu. Kesinlikle hayır! Ve yine de...

"Aslında Manda, sakıncası yoksa beklemesem daha iyi olur," diye burnunu çekti Leydi Pope'nose ve Lissa'nın iç tartışmasına merhametli bir şekilde son verdi. "Eve gitmeden önce biraz rahatlama mağarasına gitmeyi tercih ederim."

"Oh, elbette. Bu taraftan." Leydi Sha'rak onu gösterişli yemek odasından dışarı çıkardı. Ama çıkarken omzunun üzerinden Lissa'ya bir göz kırptı. "Hadi git o zaman, canım. Kölen seni boşaltır boşaltmaz mağaraya gel."

Lissa boğazını temizledi. "Aslında ben... kendimi pek iyi hissetmiyorum. Sanırım... sanırım daha önce bal şarabından çok fazla içmiş olabilirim. Doğrudan kafama gitmiş gibi görünüyor."

"Ah canım." Leydi Sha'rak endişeli görünüyordu. "Peki o zaman, odalarınıza gidin. Yarın görüşürüz canım. Ve güzel rüyalar."

"Teşekkür ," diye kekelemeyi başardı Lissa. Orada öylece durdu, tüm vücudu bir tel gibi gergindi, ta ki ev sahipleri nihayet devasa yemek odasını terk edene kadar. Sonra da Kılıç'a bir kez daha bakmadan eteklerini toplayıp koşmaya başladı, az önce yaptıkları hareketle aralarına mümkün olduğunca mesafe koymaya çalışıyordu. İçinde yarattığı duygulardan kaçmaya çalışıyordu, ne kadar uğraşırsa uğraşsın bastıramadığı ya da unutamadığı duygulardan.

Dokuzuncu Bölüm

Saber onun peşinden gitmeye başladı... ama sonra kendini durdurdu. Lissa'nın yalnız kalmaya ihtiyacı olduğu açıktı. Ama Tanrıça, onu kollarına alıp gerçekten nasıl hissettiğini söyleyebilmeyi ne kadar isterdi. Ona zevk vermenin, yüzündeki o sıcak, yarı kapalı arzu ifadesini görmenin ve küçük ellerini saçlarında hissedip onu teşvik etmenin ne büyük bir zevk olduğunu söyleyebilmeyi. Ağzı hâlâ yanan çiçek bileşiminin etkisiyle yanıyordu ama Saber için buna değerdı - sevdiği dişiyi böylesine samimi bir şekilde tadabilmek için buna bin kat değerdı.

İç çekerek mutfğa bakmaya ve yiyecek bir şeyler bulup bulamayacağına bakmaya karar verdi. Belki yemeğini bitirdikten sonra Lissa'nın sakinleşmek için zamanı olacaktı ve konuşabileceklerdi.

Devasa yiyecek depolama ve hazırlık alanını bulması biraz zaman aldı ama bulduğunda, yemek pişirmek için en az yedi, soğuk depolama için sekiz farklı türde aletin görüntüsüyle karşılaştı. Kilometrelerce uzanıyor gibi görünen geniş bakır tezgâhlar ve duvarlardaki raflardan sarkan kesme aletleri vardı. Zemin, bütün gün ayakta durmanın etkilerini hafifletmek için yapıldığı belli olan sert ama zıplayan birbirine geçmeli paspaslardan yapılmıştı.

Kılıç minderlere bakarken düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. Sert bir hanımefendi gibi görünmesine rağmen Büyükelçi Sha'rak'ın görünmek istediğı kadar kalpsiz olmadığı açıktı. Yoksa neden mutfak personeli için böyle bir döşeme yaptırsın ki? Bir de acı tasmaları meselesi vardı - Kılıç kölelerinden ya da hizmetçilerinden hiçbirinin acı tasmaları taktığını görmemişti. Leydi Pope'nose gibi gerçekten zalim bir metres, tüm personeline bu korkunç işkence aletlerini taktırmakta tereddüt etmezdi ama Leydi Sha'rak böyle bir şey yapmamıştı. Neden?

Midesi guruldadı ve Saber bütün geceyi ev sahibesinin gerçek doğasını düşünerek geçiremeyeceğine karar verdi. Yemek yemek istiyorsa olmazdı. Etrafına bakınıp yemek isteyebileceğı birini -belki de aşçılardan birini- aradı. Ancak geniş alana rağmen, sadece asık suratlı tek bir aşçı, altın ve gümüş yaldızlarla süslenmiş narin bir hamur işi gibi görünen bir şey üzerinde çalışıyordu.

"Affedersiniz." Kılıç ona doğru gitti ama pasta şefi hiç oralı olmadı. "Affedersiniz!" Saber daha yüksek sesle söyledi. Hâlâ yanıt yok.

Kendini bir kez daha, daha da yüksek sesle tekrarlamak üzereydi ki arkasından bir ses, "Enry ile uğraşma. O sağırdır ve dürüst *olmak* gerekirse, seni duysa bile sana yardım etmez."

"Bu doğru mu?" Saber döndüğünde Llewelyn'in yüzünde eğlenen bir ifadeyle arkasında durduğunu gördü.

"Uh-huh." Beden kölesi başını salladı. "Enry huysuz, yaşlı bir piç kurusu - hanımım onu sadece en güzel hamur işlerini yaptığı için yanında tutuyor. Bu yüzden tüm arkadaşları onu kıskanıyor." Altın ve gümüşle kaplanmış narin şekerlemeyi işaret etti. "Bu yarınki sansasyon partisine gidecek. Bitirmesine izin versen iyi olur, yoksa senin postun olur."

"Onun işini mahvetmeye çalışmıyordum," dedi Saber sert bir sesle. "Sadece yiyecek bir şeyler arıyordum."

"Yanlış yerdesiniz. Kölelerin kileri arka tarafta. Hadi gelin." Llewelyn birkaç soğuk yiyecek deposunun bulunduğu küçük bir arka odaya doğru ilerledi. Hemen dolapları açıp malzemeleri çıkarmaya başladı. Odanın bir köşesindeki küçük masanın üzerine çeşitli yiyecekler yerleştirirken, "Hanımlarımızın akşam yemeğinde yediği kadar süslü bir şey yok elbette," dedi. "Bizim gibiler için kesinlikle basit yemekler."

"değil," dedi Saber kısaca. "Basit yemekler benim için sorun değil."

"Aldırmayın, ben bunu tercih ederim!" Llewelyn açıkladı. "Bir kase kurtçuk ya da göz çorbasından her gün daha iyidir. Ama o kaltak Leydi P akşam yemeğine geldiğinde leydim her zaman elinden geleni yapmak zorunda kalıyor, yoksa ne kadar sıkıcı bir yemek yediğinin dedikodusunu yapar ve leydim de bunu asla unutamaz."

"Anlıyorum," dedi Saber dikkatle. "Peki Leydi Pope'nose sık sık yemeğe gelir mi?"

"Bana sorarsanız çok sık." Llewelyn çeşitli malzemeleri büyük mavi bir yassı ekmeğin içine koymaya başlarken yüzü asıktı. "Manda ayrıldıktan sonra hep böyle bir halde oluyor. Omuzlarındaki düğümleri çözmek ve belindeki gerginliği hafifletmek sonsuza dek sürüyor." Sevgiyle gülümsedi. "Ellerimi onun üzerine koymaktan rahatsız olduğumdan değil, anlarsın ya."

Saber, Llewelyn'in örneğini takip ederek, "aranız çok iyi gibi görünüyor," dedi tarafsız bir şekilde.

Mavi ekmek dürümünün ortasında bir çeşit pembe et ve mor yapraklı bitki rts.

Llewelyn güldü ve drmne asidik kokulu parlak yeşil bir çeşni ekledi. "Ve sen *değil misin*? Sana nasıl baktığını gördüm dostum, onu içine almışsın. Bahse girerim bu gece sana verdiği ceza ondan aldığın ilk ceza olacak."

"yle," diye yeterince dürüstçe itiraf etti Saber. "Daha önce bana elini bile kaldırmamıştı."

"Tabii ki hayır, o seni seviyor." Llewelyn yassı ekmeğin köşelerini içeri soktu ve bir ısırık almadan önce drm ve içindekileri sıkıca sardı. "Bir köle için bir konum," devam etti yutkunduktan sonra.

"Peki siz kendi pozisyonunuza ne diyorsunuz?" Saber kendi yarattığından temkinli bir ısırık alarak sordu. Tadı oldukça güzeldi, hatta güzelden *de* te lezzetliydi.

"Leydim bana çok değer verir. Bir yabancının dşnebileceğinden çok daha fazla. *Verme* yeteneğime olduğu kadar *alma* yeteneğime de değer *veriyor*."

"Elbette." Saber başını salladı ama beden kölesinin neyi kastettiğinden pek emin değildi. "Anlıyorum."

"İstediğini biliyorum, bunu her zaman söyleyebilirim."

"Neyi anlatayım?" Kılıç tahmin oyunları oynamaktan yorulmuştu.

"Tıpkı benim gibi gizli bir dominant olduğunu." Llewelyn sırttı ve Saber'ın kolunu dürttü. "Peki senin hanımın ne yapmanı ister? Ona emir vermeni mi? Onu bağlamanı mı? Hadi, bana anlatabilirsin."

Saber kaşlarını çatarak, "Ben... hanımımın özel içlerinden bu kadar rahat bahsedemem," dedi.

Llewelyn homurdandı. "zel iş. Doğru." Mavi drmnden bir ısırık daha aldı. "Dinle, anlıyorum - gerçekten anlıyorum. Demek istediğim, eğer bu ortaya çıkarsa, metreslerimiz dışlanır, bir daha asla kibar toplumda kabul görmezler. Ve benimle yeni tanıştın, bu yüzden kapalı ağızlı olduğun için seni suçlamıyorum. Ben

Sadece yalnız olmadığını bilmeni istiyorum. Demek istediğim, hanımımın gizli erkeklik pornosu zulasını görmelisin, inanılmaz."

"Yani Leydi Sha'rak ona patronluk taslamandan hoşlanıyor mu diyorsun?" Kılıç ona bir kaşını kaldırdı.

"Ben asla böyle bir şey söylemedim," dedi Llewelyn hemen. "Tek söylediğim... Ben her zaman *sopanın* ucunda değilim. Hepsi bu." Düşünceli bir şekilde başını sallayan Saber'a kaşlarını kaldırdı.

"Anlıyorum."

"Hayır, yok." Llewelyn ona iğrenmiş bir bakış attı. "Eminim hanımın senin üzerinde bir kez bile sopa kullanmamıştır, değil mi?"

"Beni dövmüyor, eğer kastettiğiniz buysa."

"Demek istediğimin bu olmadığını çok iyi biliyorsun." Llewelyn'in gözlerinde mesafeli bir bakış vardı. "Hanımım bana ilk kez ben on sekiz, o on yedi yaşındayken sopayı uzattı." Omuz silkti. "O zamana kadar benimle bir yıl geçirmişti. Sanırım o hazırды ve *benim* hazır olup olmamam önemli değildi. Gerçi hiçbir erkek gerçekten hazır değildir..." Başını sallayarak sözlerini bitirdi.

"Leydi Sha'rak'a gelmeden önce neredeydin?" Kılıç sordu.

"Şehrin kalbindeki bir eğitim evinde, aslında Handor House'da." Llewelyn'in sesi gururlu geliyordu. "Beni kendisi seçti; çoktan uçurumun derinliklerine göçmüş olan Yaşlı Hanımefendi'nin ona doğum günü hediyesiydim."

"Peki seçildiğinize memnun oldunuz mu?" Saber gerçekten ilgileniyordu. Bir köle olarak yetiştirilmek nasıl bir şeydi? Kaderinin tamamen bir başkasının elinde olduğunu bilmek?

"Gözlerini gördüğümde öyleydim," dedi Llewelyn düşünceli bir ifadeyle. "O zamanlar bile Leydi Pope'nose olmadığını söyleyebilirdim." Sevgiyle gülümsedi. "Ah, bu yirmi devre önceydi. Ve işte buradayız, hâlâ aynı oyunları oynuyoruz."

"Gizli hâkimiyet gibi oyunlar," dedi Saber kaşlarını kaldırarak. "Zulasında erkek egemenliği pornosu olduğunu söylemiştin. Başka bir şeyi var mı? İstif Savaşları hakkında bildiğin bir şey var mı?"

Llewelyn kaşlarını çattı. "Siz ve hanımınız tarihin o dönemiyle çok ilgili görünüyorsunuz. Neden?"

Saber omuz silkti. "Leydi R'awr bir koleksiyoncu. Biz buradayken incelemek için bazı parçalar bulmayı umuyordu. Eğer onu doğru yöne yönlendirebilirim, benimle çok *mutlu* olacaktır, ne demek istediğimi anlıyorsanız." Kaşlarını belirgin bir şekilde kaldırdı.

"Tabii ki anlıyorum." Llewelyn onun dirseğini dürttü ve sırttı. "Leydinin sana borçlu olması her zaman iyidir. Hoard Savaşları'nı bilmiyorum ama hanımımın bazen sansasyonel oyunlar için kullandığı başka Kindred belgeleri olduğunu biliyorum. Şu lanet olası Kindredler kadınlarına karşı çok baskın ve korumacılar; tam da onun sevdiği şey."

"Anlıyorum. Teşekkür ederim, leydime söylerim." Saber dürümünden son bir ısırık aldı.

"Tamam. Sadece bilgiyi kimden aldığını ona söyleme." Llewelyn de kendi dürümünü bitirdi. "Gitsem iyi olacak, o sürtük Leydi P kapıdan çıkar çıkmaz Manda'ya masaj yapmam gerekecek."

"Elbette." Kılıç başıyla onu onayladı. "İyi geceler ve teşekkürler."

"Benim için zevkti." Llewelyn göz kırptı. "Biz gizli Domlar birbirimize destek olmalıyız, değil mi?"

"Doğru," diye mırıldandı Saber. Ama içten içe beden kölesinin söylediği her şeyi düşünüyor ve bunları tam olarak nasıl iyi bir şekilde kullanabileceğini merak ...

* * * * *

Kapısının sessizce tıklatılması Lissa'nın, muhtemelen sadece Kılıç olduğunu bilmesine rağmen sıçramasına neden oldu. Mermer leğende hızlı bir banyo yapmıştı ve çoktan yatağa girmiş, yorganın altına sokulmuştu.

Aslında adam içeri girdiğinde uyuyormuş gibi yapmayı planlıyordu ama bunu düşünmeden önce "Evet?" diye seslendi.

"Sadece benim." Saber'ın derin sesi boğuktu. "İçeri girebilir miyim, Hanımefendi?"

Onun kendisine böyle seslendiğini duymak Lissa'ya tuhaf bir his verdi. Saber'ın sadece hikayelerini sakladığını biliyordu ama önünde diz çöküp onu cezalandırması için nasıl yalvardığını hatırlamadan edemiyordu. O hâlâ

Sıcak ağzının hassas meme uçlarını emdiğini ve yaladığını hissetmek, onları kaplayan iksirlerin her izinin gittiğinden emin olmak... Tanrıça! Hatırladıkça yüzü sıcacık oluyordu.

"Metres Lissa?" Saber tekrar sordu ve cevap vermekte çok geciktiğini fark etti. Yere bakarak kendini gözden geçirdi. Üzerinde onu tamamen örten bembeyaz bir elbise vardı ve devasa yatağın üzerine serilmiş ipeksi, kraliyet mavisi yorgan boynuna kadar çekilmişti. İçeri girmesine izin verecek kadar güvenli olmalıydı.

"Girebilirsiniz," dedi, buyurgan bir hanımefendi gibi görünmeye çalışarak, ama daha çok gülünç görüldüğünü düşünüyordu.

"Teşekkür ederim." Ağır kapı sessizce açıldı ve Saber içeri girdi. Ona hızlıca bir bakış attı ve sonra kapıyı kapattı. Elinde üstü kapalı bir kâse tutuyordu ama yatağın ayak ucunda durdu. "Yaklaşabilir miyim?"

"Oh, Saber..." Lissa gülse mi ağlasa mı bilemedi. Her şey çok tuhaftı. "Elbette *yaklaşabilirsin*," dedi. "Ve artık bana Hanımefendi demeyi bırak - burada yalnızız ve daha önce odaları dinleme cihazları için kontrol etmiştin."

"Doğru." Kılıç geldi ve dikkatlice yatağın kenarına oturdu. "Sana biraz daha meyve getirdim." Kaseyi gösterdi. "Hâlâ aç olabileceğini düşündüm."

"Oh, teşekkür ederim!" Lissa ağır yorganın altından zorlukla çıktı ve hevesle doğrulup oturdu. Aslında akşam yemeğini neredeyse hiç yemediği için midesi gurulduyordu ama ertesi sabah kahvaltıya kadar beklemeye razı olmuştu. Gerçekten de ne kadar az yediğini hatırlaması ve aç olabileceğini tahmin etmesi çok düşünceliydi.

"İşte burada, adının ne olduğundan emin değilim ama biraz tadına baktım ve iyi görünüyor." Kılıç'ın gösterdiği meyve soluk pembe ve koyu mavi benekliydı ve akşam yemeğinde yediği bung kümelerinden biraz daha büyüktü. Sulu ve tatlı-ekşi bir tadı vardı, bir ısırık aldığında dilinde patladı. "Mmm, çok lezzetli!" diye mırıldanarak bir ısırık daha aldı.

"Dikkat et, damlatıyorsun." Kılıç onun yanağını kavradı ve başparmağıyla çenesindeki küçük bir damla suyu sildi.

Lissa hemen dondu kaldı. Tenindeki eli çok sıcak, çok doğru hissettiriyordu. Birden kalbi hızla çarpmaya başladı ve ağzındaki lokmayı zar zor yutabildi.

Meyve. Uzun bir an boyunca Saber'ın gözleri onunkileri tuttu ve Saber'ın meme uçlarını emerken ona nasıl baktığını hatırladı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı sonunda, geri çekildi ve elindeki yarısı yenmiş meyveye baktı. "Ben... belki de gidip bir peçete almalıyım."

"Sana bir tane getireyim." Ama gitmek yerine orada öylece oturup ona baktı. Sonra başparmağını ağzına götürdü ve çenesinden yakaladığı meyve suyu damlacıklarını emdi. "Çok lezzetli," diye mırıldandı, sesi derin ve yumuşaktı. "Lissa, bu gece olanlar hakkında..."

Lissa'nın kalbi sanki dışarı çıkmaya çalışıyormuş gibi kaburgalarına çarpıyordu. Şu anda onunla bu işe giremezdi. Sadece *yapamazdı*. "Ben... peçete konusunda endişelenmeyin. Ben kendim alırım." Yataktan fırlayıp banyoya koşmak üzereydi ki Kılıç koluna bir el koydu.

"Hayır, sen kal. Ben hemen döneceğim." Gitti ve bir süre sonra elinde yumuşak bir yüz beziyle döndü ve sessizce ona uzattı.

"Teşekkür ." Gerçekten ihtiyacı olmamasına rağmen çenesini bununla sildi ve sonra düzgünce kucağına koydu. İştahı onu terk etmişti ve ne kadar lezzetli olursa olsun meyveden daha fazla yemek istemiyordu. Ama Kılıç'ın onu kendisine getirme zahmetine katlanmasından sonra ziyan olmasına izin vermek kabalık gibi görünüyordu.

"Bu gece ev sahibemiz hakkında ilginç bir şey öğrendim." Saber'ın sesi daha hafifti ve ela gözlerindeki için için yanan ışık kaybolmuştu. Lissa buna sevindi mi yoksa üzüldü mü emin değildi.

"Leydi Sha'rak hakkında bir şey mi?" Kaşlarını kaldırdı ve etli meyveyi biraz daha ısırdı.

"Hı-hı." Saber başını salladı. "Llewelyn bana söyledi."

"Peki, ne dedi?" Lissa sordu. Artık daha önce olanlardan başka bir şey hakkında konuştuklarına göre, aralarındaki gariplik biraz olsun ortadan kalkmıştı ve Lissa kendini çok daha rahat hissediyordu.

Kılıç kaşlarını kaldırdı ve kendinden emin bir şekilde öne doğru eğildi. "Görünüşe göre Büyükelçi Sha'rak gizliden gizliye itaatkâr. Ya da en azından, bizi inandırdığı kadar tamamen baskın değil."

"Ne?" Lissa anlamsızca başını salladı. "İtaatkâr derken, onun-"

"Cinsel olarak boyun eğmek. Vücudunun kontrolünü bir başkasına bırakmak - bu durumda Llewelyn, eğer doğruyu söylüyorsa."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Lissa belli belirsiz. Böyle şeyleri daha önce de duymuştu.

-Çoğunlukla da Ana Gemi'deki insan kızlardan. Aslında Lauren, bir Bela'yla birleşmiş olan kız, görünüşe göre onunla tam da bunun etrafında dönen bir tür uzun süreli ilişki içindeydi. Kat ve diğerleri bu konuda ona sürekli takılıyorlardı ama Lissa bunu hiçbir zaman çok komik bulmamıştı.

"Sen iyi misin?" Kılıç'ın yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Ben..." Lissa boğazını temizledi. "Sanırım neden birinin bunu yapmak istediğini anlamıyorum. Yani, burada yaygın olduğunu biliyorum ama kölelerin... boyun eğmekten başka seçenekleri yok. Ama neden kontrolden vazgeçmek zorunda kalmayan ve bir başkasının yaptığı her şeyi kendi özgür iradesiyle yapmasına izin veren biri bunu yapsın?"

"Belki de aşk için," dedi Saber usulca. "Llewelyn ile Leydi Sha'arak arasındaki ilişkinin çok daha karmaşık ve kimsenin bilmesini istemedikleri kadar derin olduğu izlenimini edindim."

"Yani onu sevdiği için mi ona boyun eğiyor?" Bu kavram Lissa'ya hâlâ yabancı geliyordu.

Saber başını salladı. "Anladığım kadarıyla. Ama görünüşe göre o da zaman zaman ona boyun eğiyor."

"Ne tuhaf bir ilişki." Lissa kaşlarını çatı. "Ama Llewelyn bütün bunları sana neden anlatsın ki?"

Kılıç biraz rahatsız görünüyordu. "Görünüşe göre sen ve benim, o ve metresiyle aynı türden bir anlaşmaya sahip olduğumuzu düşünüyor."

"Ne?" Lissa yanaklarının kızardığını hissetti. "Bana hükmetmene izin verdiğimi mi düşünüyor?" Utanması mı yoksa öfkelenmesi mi gerektiğini bilemiyordu. "Ama *sana* hükmetmesi gereken kişi *benim*," diye belirtti.

"Biliyorum." Kılıç gülmemeye çalışıyormuş gibi görünüyordu. "Üzgün görünüyorsun. Bana hükmetmek *mi istiyorsun*?"

"İstemediğimi biliyorsun," dedi Lissa hemen. "Bu gece ayaklarıma kapanıp seni cezalandırmam için bana yalvardığında, ben-" Dudağını ısırarak aniden durdu.

"Sen ne?" Kılıç nazıkçe sordu.

"I..." Lissa derin bir nefes aldı. "Zor oldu," diye fısıldadı sonunda, meyve kâsesini yatağın kenarındaki büyük, süslü oymalı sehpanın üzerine koyarken. "Ben... ben seni incitmek istemedim."

"Biliyorum." Yine gözlerinin içine bakıyordu ve bir şekilde geri dönemediğini fark etti. "Ama buna değdi, Lissa. Seni bu şekilde tatmak için çektiğim acıya değdi."

"Oh..." Lissa buna ne diyeceğini, nasıl tepki vereceğini bilemedi. "Saber-" diye başladı.

"Sadece görevimizi tamamlamak ve kayıp parşömenleri almak için yapmamız gerekeni yaptığımızı biliyorum," diye devam etti, hâlâ ona bakarak. "Ama bu iş bittiğinde yollarımızı ayırmak zorunda olsak da, sürdüğü müddetçe tadını çıkarmaya niyetliyim. Ve Lissa..." Elini kaldırdı ve avucuna nazık bir öpücük kondurdu. "Başkasından zevk almaktansa senden acı çekmeyi tercih ederim," diye mırıldandı.

Lissa uzun bir süre suskun kaldı. "Kılıç," diye başladı sonunda ama o sadece başını salladı.

"Her neyse, tüm bunların amacı bence Leydi Sha'rağ'ın evini, *yani katını* çok dikkatli bir şekilde kontrol etmeliyiz. Parşömenlerin onda olma ihtimali var." Lissa'nın elini nazıkçe indirdi. "Llewelyn, Kindred erkekleri ve gelinleri arasındaki dinamik nedeniyle Kindred belgelerine düşkün olduğunu düşünüyor gibi görünüyor."

"Anlıyorum." Lissa onun tuttuğu ele baktı ve hâlâ kendisine dokunuyor olmasını dilememeye çalıştı. "Peki o zaman, yarın ondan ayrı bir zaman bulup bulamayacağımıza bakarız. Belki ben hasta numarası yaparım ve o dışarı çıktıktan sonra etrafı araştırırız."

"Çok iyi bir fikir." Saber gülümsedi ve onun ne kadar yakışıklı olduğunu düşünmeden edemedi, bu da tekrar kızarmasına neden oldu. "Peki..." Kollarını başının üzerine doğru uzatarak geniş, çıplak göğsündeki kasların esnemesini mükemmel bir şekilde görmesini sağladı. "Sanırım biraz uyusak iyi olacak. Benim evim nerede?"

"Oh, um... Emin değilim." Lissa dudağını ısırđı. Elbette yatak paylaşılabilecek kadar büyüktü ama Saber'ın bütün gece yanında bu kadar yakın yatacağı fıkri onu o kadar germişti ki asla uyuyamayacağından emindi.

"şuna bir bakın." Odayı incelemekte olan Saber aniden uzandı ve yatağın kenarına iliştirilmiş büyük bir pirinç kolu çekti. Lissa bunu daha önce görmüş ve bir çeşit dekorasyon olduğunu düşünmüştü ama Saber çekince ortaya bambaşka, çok daha küçük bir yatak çıkınca şaşırdı.  zerinde yattığı geniş uyku platformu kadar süslü değildi, çekmecenin içine yerleştirilmiş bir şilteden biraz daha fazlasıydı, ama omuzları için biraz dar olsa da Saber'ın uzun gövdesi için yeterince uzundu.

"Orada uyumak istediğine emin misin?" diye sordu kararsızca.

"Elbette. Belli ki bir beden kölesi için tasarlanmış. Burada, metresine yakın bir yerde yatıyor, böylece gece bir şeye ihtiya ı olursa onu duyabiliyor." Kılıç başını kaldırıp ona baktı. "Yine de bir yastık kullanabilirim."

"Oh, elbette-işte." Lissa ona devasa yatağı süsleyen büyük, kabarık baş desteklerinden birkaç tane verdi. "Daha iyi mi?"

" ok." Ona gülümsedi. "Gecenin bir yarısı kalkarsan üzerime basmamaya  alış yeter."

Lissa  fkeyle, "Tabii ki seni ezmeyeceğim," diye bağırdı.

"Yapmasan iyi edersin!" Kılıç sırtıttı ve doğrulup oturdu. "Gidip yıkanayım ve  st m  değiştireyim. Gitmeden önce bir şey ister misiniz, Hanımefendi?"

"Bana  yle demeyi kes!" Lissa kendine rağmen gülümseyerek karşılık verdi. "Hâlâ kulağa çok *tuhaş* geliyor."

"Ama çok doğru geliyor, değil mi?" Kılıç ona göz kırptı. " tiraf et, bana patronluk taslamayı seviyorsun."

"Hayır!" Lissa itiraz etti. Kılıç'ın gençken yaptığı gibi onunla dalga geçtiğini ama yemi yutmaktan kendini alamadı.

"Tamam o zaman, sen nasıl istersen." Kılıç banyoya girerken hâlâ gülüyordu.

Lissa kapı aralarına kapanana kadar onun geniş sırtına baktı. Sonra küçük köle yatağına bir kez daha uzun uzun baktı ve i  geçirdi. Eh, işte

şimdi bunu düşünmenin bir anlamı yoktu. Saber'ın mükemmel bir centilmen olacağına ve geniş, rahat yatakta yanında uyumak yerine küçük, ince şiltede uyumaktan şikayet etmeyeceğine güvenin.

Kendini suçlu hissederek ışıkların sönmesi için usulca seslendi. Sonra tekrar uzandı ve rahatlamaya çalıştı. Keşke Saber'ı yatağını onunla paylaşmaya davet edebilseydi. Ama bunun ne tür bir belaya yol açacağını kim bilebilirdi ki...

"Lissa, uyanık mısın?"

Saber'yumuşak, derin sesi yanından ve biraz altından geldi. Lissa gözlerini açtı ama kadifemsi karanlıkta hiçbir şey göremediğini fark etti. "Işıklar sönük," diye mırıldandı ve odanın köşelerinden tek bir mumun ışığı gibi çok zayıf bir altın parıltı geldi. "Uyandım."

Yuvarlandı ve ona baktı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim. Sadece senin için endişelendim." Soluk ışıpta gözleri eladan çok altın sarısı görünüyordu.

"Benim için endişeleniyor musun? Neden?" Lissa belirsiz bir ifadeyle ona baktı.

"O iksirleri düşünüyordum, özellikle de yanan çiçeği," diye mırıldandı Kılıç. "Sadece hepsini çıkarıp çıkarmadığımı merak ediyorum."

"Oh, daha önce beni emdiğin zamanı mı kastediyorsun? Meme uçlarımı yani?" Lissa'nın kalbi aniden hızlandı ama sesini sabit tutmaya çalıştı.

"Mm-hmm." Kılıç başını salladı. "Sadece bir şeyi gözden kaçırırsam kendine zarar vermeni istemem - bilirsin, kendine dokunursan ve sonra gözlerini ovuşturursan ya da bunun gibi bir şey. Kötü olabilir."

*Lissa yanan çiçek iksirinin gözlerine bulaşacağı düşüncesiyle ürperdi. Muhtemelen kör olmasına neden olacaktı. "Bu kötü **olurdu**," diye itiraf etti. "Belki... belki buraya gelip beni kontrol etmelisin. Sadece emin olmak için." Kelimeler ağzından çıktığı anda onları söylediğine inanamadı. Ama onları geri çağırarak gibi bir isteği yoktu. Hem de hiç.*

"Pekâlâ." Saber doğruldu ve Lissa yorganı onun için açarak onu içeri davet etti. Yatağa onun yanına tırmandı ve hemen onu kollarına aldı.

"Sanırım bir göz atıp iyi olduğundan emin olsam iyi olacak," diye mırıldandı, derin sesi Lissa'nın kendi kendine bile adlandırmaya korktuğu bir duyguyla kalınlaşmıştı.

"Sanırım öyle," diye fısıldadı, nabızı hızla atıyordu.

Üzerindeki bakir beyaz elbisenin neredeyse çenesine kadar uzanan bir sıra minik yuvarlak düğmesi vardı. Kılıç onları ustalıkla çözdü ve Lissa'nın boğazından göbeğine kadar uzanan dar bir çıplak ten izi kalana kadar her birini açtı.

Ona baktı. "miyim?"

"Lütfen." Lissa kelimeyi güçlkle çıkarabildi. Kanı damarlarında dolaşıyordu ve vücudu aynı anda hem ağır hem de gergin hissediyordu. Tanrıça, ne yapacaktı?

Saber beyaz elbisesinin yanlarını geriye doğru sıyırarak loş ışıktaki göğüslerini tamamen ortaya çıkardı. "Çok güzel," diye nefes aldı ve Lissa onun önünde neredeyse çıplak yataırken kendini bir tanrıça gibi hissetti. "Çok mükemmel," diye fısıldadı ve yakıcı iksirle boyanmış olan sağ göğsünü avuçladı.

"Her şey yolunda mı?" Lissa nefes nefese sordu.

"Sanırım öyle." Kılıç küçük pembe yumruyu hafifçe okşadı ve kız nefes nefese kaldı, meme ucunun onun dokunuşuyla sertleştiğini hissetti. "Yine de belki... belki tekrar emmeliyim. Sadece emin olmak için."

"Bence emmelisin," derken duydu Lissa kendini. "Lütfen Saber, em onları... meme uçlarımı tekrar em ve beni iyi hissettir."

"Leydimin emrettiği gibi," diye mırıldandı. Eğilerek olgun, pembe bir noktayı ağzına aldı ve diliyle yıkamaya başladı.

Lissa onun şefkatli bakışı altında çaresizce kıvrandı. Adam meme ucunu emip yalarken amının yeniden ısındığını hissedebiliyordu. Onu arzuladığını, ağzını ve ellerini daha önce dokunulmasını ve tadına bakılmasını isteyeceğini hiç hayal etmediği yerlerde istediğini hissedebiliyordu.

"Oh!" diye inledi yüksek sesle, kendine engel olamıyordu. "Oh Tanrıça... Saber, lütfen..."

"Lissa? Lissa, iyi misin?" Omzuna dokunan büyük ve sıcak bir el onu uyandırdı ve nefesi kesildi, karanlıkta dimdik oturdu.

"Saber?" Ona doğru uzandı ve yatağın kenarında durduğunu dokunarak hissetti. "Işıklar, loş," dedi, tıpkı rüyasında olduğu gibi. Çünkü bu bir rüyaydı, değil mi? Çılgınca elbisesinin önünü inceledi ama sayısız küçük yuvarlak düğmelerin hepsi hâlâ yerlerindeydi. Öyleyse neden meme uçları sanki biri onları emiyormuş gibi zonkluyordu? Neden amı kadar ıslak, sıcak ve şişmişti ki, bacaklarını yorganın altına kaydırdığında neredeyse haykırıyordu?

"Lissa?" Şimdi endişeyle ona bakıyordu. "Sen iyi misin?"

"Evet. Evet, sanırım öyle. Çok garip bir rüya gördüm, sen... sen..." Yanaklarının ısındığını hissederek sözlerini yarıda kesti.

"Ne olduğumu?" Yatağın kenarına oturdu ve ona baktı. "Sen... sen beni muayene ediyordun, her anladığından emin olmak için, uh, tüm iksiri... üzerimden." diye kekeleydi, parmaklarını kucağında döndürüyordu.

"Bu çok garip." Kılıç kaşlarını çattı. "Ben de tam olarak aynı rüyayı görüyordum. Elbisenizin düğmelerini mi açtım? Ve ben..." Boğazını temizledi. "Yine mi tadına bakıyordum?"

Kalbi çarpan Lissa başını salladı. "Evet. Evet, öyleydin. Ben... öyle hissettim ki..." Başını iki yana salladı. "Ama bu sadece bir rüyaydı, değil mi?"

"Doğru," diye onu temin etti Kılıç ama o da sıkıntılı görünüyordu. "Sadece neden aynı anda aynı rüyayı gördüğümüzü merak ediyorum. Bu çok garip. Neredeyse rüyalarımızı paylaştığımızı söyleyecektim ama-"

"Ama bu *olamaz*," dedi Lissa hemen. "Yani, biz aynı klandanız. Böyle bir bağ kuramayız, bu mümkün değil."

"Birbirimize iğrenmeden ve tiksinden dokunmamız da mümkün olmamalı," dedi Saber sessizce. "Ama yumuşak tenine dokunduğumda, seni tattığımda zevkten başka bir şey hissetmiyorum, *amalla*."

"*Moch Daer*..." diye fısıldadı, düşünmeden önce ona eski, sevdiği lakabını takmıştı. Sonra bir şekilde kendine geldi. Eğer dikkatli olmazlarsa, bu rüya gerçeğe dönüşecekti ve Lissa bunu vicdanına yükleyemeyeceğini biliyordu. "Yani, Saber," diye düzeltti kendini. "Bu... her neyse, rüya paylaşımı bu şekilde olmuyor, değil mi?"

"Bilmiyorum." Hâlâ sıkıntılı görünüyordu. "Ben de öyle düşünmüştüm." İç çekerek elini saçlarının arasından geçirdi. "Uyumaya devam et, Lissa. Eminim bu sadece bir rüyaydı ve sabah her şey daha iyi görünecek."

"Pekâlâ." Kendisini yorganın altına güvenli bir şekilde sokmasına izin verdi. İşi bittiğinde, Kılıç eğildi ve alına yumuşak, iffetli bir öpücük kondurdu.

"Tatlı rüyalar, *amalla*."

"Sen de," diye fısıldadı Lissa. Ama bunu kast edip emin değildi. Ne de olsa bir şekilde paylaştıkları rüya şimdiye kadar gördüklerinin en tatlısıydı ama aynı zamanda yasaktı. Yasaktı ve çok ama çok yanlıştı...

Onuncu Bölüm

"Her zamanki gibi çok hoş görünüyorsun, L," dedi Draven, oturduğu pelüş kürk kaplı koltuktan ona gülümseyerek.

"Teşekkür ederim." L gülümsemeye gözlerinde hiç sıcaklık olmadan karşılık verdi. Sadece bir gündür buradaydı ve şimdiden gitmeye hazırdı. Sorun sadece Hrakaz'ın neredeyse tamamen aptal troller ve sümüklü iblisler tarafından doldurulmuş acı ve çorak bir dünya olması değildi, Draven'dı. O... onu rahatsız ediyordu.

Kabul etmeliydi ki adam yeterince yakışıklıydı. Geniş omuzları ve zayıf, kaslı vücuduyla her kadını baştan çıkarmaya yeterdi. Siyah saçlarıyla uyumlu, düzgünce kesilmiş keçi sakalı ve bıyığı bile hoşuna gitmişti. Ona kalırsa, pek çok erkek sakal bırakmayı başaramazdı. Ama Draven onunkini şık ve zarif bir şekilde takıyordu; onu biraz tekinsiz gösteriyor ve güçlü çenesini vurguluyordu.

Ama yüzü yakışıklı ve vücudu ağız sulandırıcı olsa da, gözlerinde eksik olan bir şey vardı. Ve bu sadece gözbebeği olmayan saf gümüş diskler olmaları değildi, başka bir şeydi. Tüm canlıların sahip olduğu -ya da en azından sahip olması gereken- temel bir sıcaklık. Draven'da bu eksikti ve o gümüş gözlerin ardındaki boşluk onu tedirgin ediyordu -kimsenin yanında asla tedirgin olmayan o!

Beni çok fazla rahatsız ederse onu her zaman öldürebilirim, dedi kendi kendine. Ama bir süre burada kaldıktan sonra o kadar da emin değildi. O boş gözlerle ona baktığında, içinde bir şeylerin donduğunu hissetti. Korkmuş ve aynı zamanda bir şekilde... ilgisini çekmişti. Doğru kelime bu muydu? Emin değildi. Onu korkutan bir adam neden aynı zamanda onu tahrik etsin ki? *Öyle değil,* dedi kendi kendine şiddetle. *Ben sadece onun gücüne tepki veriyorum. Onun varlığına.* Ve kabul etmeliydi ki Draven'da şimdiye kadar tanıştığı tüm erkeklerden daha fazla varlık vardı. Onun içinde bir şey vardı... hissettiği ama adını koyamadığı bir şey. Belki de geçmişte yaşanmış bir trajedi? Ama hayır, bu doğru olamaz. Peki o zaman, belki-

"Bu gece kimi giyiyorsun?" Draven onun düşünce zincirini kırarak sordu. L, onun üzerindeki giysilerden değil, vücudunun dış görünüşünden bahsettiğini biliyordu.

"Ben Julo'dan egzotik dansçı bir kızım." L onun önünde yavaşça dönerek soluk pembe saçlarını, canlı mavi gözlerini ve lavanta çillerini gösterdi. Vücudunun şekli inceydi ama göğüsleri ve kalçaları dolgundu, bu da temelde orijinal formuyla aynıydı.

"Hoşuma gitti." Draven düşünceli bir şekilde başını salladı. "Ama siyah saçlı ve açık kahverengi tenli olan kadar değil. Hani şu kehribar gözlü olanı."

L yüzündeki şaşkınlığı gizleyemedi. Neredeyse hiç giymediği orijinal halinden bahsediyordu. Hatırlayabildiği kadarıyla bunu ona sadece bir kez göstermişti. Neden onun sayısız kılık değiştirmiş hali arasından bunu en sevdiği olarak seçmişti ki?

"Ben... bunu pek giymem," dedi ve arkasını dönüp kendine bir bardak göz yaşartıcı derecede sert bir alkol doldurdu. Ne olduğundan emin değildi ama mavi ve mayalıydı - L için yeterince iyiydi.

"Peki neden, sorabilir miyim? Sana çok yakışıyor." Draven aniden tam arkasındaydı ve kulağına mırıldanıyordu. İri bedeninin sıcaklığı omurgasını dağlarken sırtında bir ürperti hissetti.

"Hoşuma gitmiyor," dedi, dikkatle uzaklaştı ve içkisinden bir yudum aldı. İçerken ateş gibi yanıyordu ve boğulmamak için mücadele etmesi gerekiyordu.

"Ama *ben* biliyorum." Yine arkasına geçti, ipucunu almayı reddederek boynunun kenarındaki uzun, soluk pembe saçları okşadı. "Çok güzelsin," diye nefes aldı, ince boğazının kenarını hafifçe ısırdı. "Her halinle, sevgilim."

Sıcak nefesi boğazını yıkarken ve sıcak, baharatlı erkeksi kokusu onu sararken titrememeye çalıştı. Kalçalarının arasındaki amı ısınmaya ve ıslanmaya başlamıştı. Tanrım, böyle bir piç olmasına rağmen konu seks olduğunda kesinlikle ne yaptığını biliyor gibiydi! Başlamaya çalıştığı şeyi bitirmesine asla izin vermeyeceğinden değil.

Büyük, becerikli bir elini kalçasının iç kısmına kaydırana kadar bekledi ve sonra hızla kendi trollerinden birine dönüştü, kalın, buruşuk gri derisi ve korkunç vücut kokusuyla tamamlandı. Sonradan aklına gelen bir fikir olarak, kalçalarının arasından dışarı fırlayan ve Draven'ın arayan eline doğru itilen kocaman, ereksiyon halindeki bir penis ekledi.

Kısık bir ıglık atarak zıpladı ve L ona döndü, geniş, sarkık bir ağzı ve altı inçlik dişleri olan bir yüzle sırtıyordu. "Artık o kadar da güzel değilim, değil mi?" Ona baktı ve devasa fallusuyla birkaç müstehcen hamle yaptı. Elbette sahteydi -sadece teninin bir uzantısıydı. L temelde dışıydı ve sadece bir erkeğin dış görünüşünü yansıtabiliyordu ama Draven bunu bilmiyordu.

Önce tiksiniş gibi göründü ama sonra L'i şaşırtarak başını geriye attı ve güldü. İradesi dışında, bu sestten hoşlandığını fark etti. Bu alçak, hoş bir kıkırdamaydı ve şimdiye kadar ondan duyduğu her şeyden daha gerçek geliyordu.

"Hayır, bu halinle güzel değilsin," dedi sonunda ona sırtarak. "Ama *müthişsin*. Ve zekisin. Ne kadar gizlemeye çalışırsan çalış, bu son derece seksi bir şey."

L kaşlarını çatı ve kendini her zamanki haline, soluk tenli ve koyu mavi saçlı, kıvrımlı bir kadın haline bıraktı. "İltifatınız için minnettarım ama en çok istediğim şey emirlerimin bu kayadan gitmesi."

"Beni bu kadar çabuk mu terk etmek istiyorsun?" Draven elini göğsüne götürdü. "Sevgilim, *yaralandım*."

"Sana eşlik etmek için burada değilim, benim için bir işin olduğunu söylemiştin," diye sıkıca hatırlattı L ona. "Kindred Ana Gemisi'nde ikimizin de faydalanacağı bir iş. Aynı şeyi istediğimizi söylemiştin-kanlı intikam."

Draven kaşlarını çatı. "Aslında, 'kanlı' kısmını yeniden düşündüm."

"Ne?" L ona inanamayarak baktı. "Senin acımasız bir katil olman gerekiyordu. İstifiniz tüm gezegenleri yok etti ve siz gözünüzü bile kırpmadınız. Ama şimdi o piçlerin canını bağışlamak istiyorsun-" Dilini ısırarak kısa bir süre durdu.

"Kim ne?" Draven ona dikkatle baktı. "Sana ne yaptılar, L? Kindred'lardan neden bu kadar nefret ediyorsun?"

"Seni ilgilendirmez," diye tersledi L, gözlerini kaçırarak. "Hepsinin ölmesini istemek için kendimce nedenlerim var, senin de olduğunu sanıyordum."

"Başta öyleydim." Draven ellerini neredeyse meditatif bir şekilde arkasında kavuşturarak adım atmaya başladı. "Ben de kendi payıma düşen sorunları yaşadım."

Onlar. Liderlerinden biri beni neredeyse bin yıl boyunca görevden uzaklaştırdı. Uyandığımda hepsini öldürmek istedim. *Yavaş yavaş.*" Gözlerinin boş gümüş diskleri L'ye döndü ve onu ürpertti.

"Peki fikrini ne değiştirdi?" diye sordu, sesini sabit tutmaya çalışarak.

Omuz silkti. "Sanırım son bin yıl içinde yeni bir şey geliştirdim - buna mizah duygusu diyelim. Bu yüzden biraz daha yıkıcı bir şey planlamaya başladım."

L ona ters ters baktı. "Ölümünden daha yıkıcı ne olabilir?"

"*İşte bunu* öğreneceksin canım." Draven ellerini birbirine sürttü. "Her şeye ilk elden tanık olduğunuz için sizi kıskanıyorum. Onların acılarını ve kafa karışıklıklarını görmek için neler vermezdim..."

"*Neye* tanıklık *edeceksin?*" L'nin sabrı tükenmek üzereydi. "Ana Gemiye bindiğimde ne yapıyor olacağım?"

Kaşlarını çattı. "Konuyu değiştirmek istemem ama bunu nasıl başaracaksın? Kindred'lar son zamanlarda güvenlik önlemlerini üç katına çıkardılar. Bırakın onu uçuran güzel bayanı gemiye davet etmeyi, başıboş bir geminin yörüngelerine yaklaşmasına bile izin vereceklerinden şüpheliyim. Kılık değiştirmeniz ne kadar cazip olursa olsun, bunu nasıl başaracağınızı anlamıyorum."

"Sizinkilerin haberi olmadan Hrakaz'a girmeyi başardım, değil mi?" L ona bir kaşını kaldırdı. "Ayrıca, neden onlara uzaydan yaklaşacak kadar aptal olayım ki?"

"Onlara başka nereden yaklaşmayı planlıyorsun?" Draven'ın sesi sinirlenmiş gibiydi. "Beşinci boyuttan mı?"

"Tabii ki hayır. Düşünsene, gelinlerini nereden buluyorlar? Dünya'dan. O sefil, küçük, hiçbir şey olmayan gezegen onların tek zayıf noktası. Yüzeyinden Ana Gemi'ye sürekli yeni gelinler ithal ediyorlar."

"Anlıyorum." Draven'ın gözleri parladı ve tekrar güldü. "Canım, sen oldukça şeytani birisin."

"Biliyorum." L gülümsedi, sonra ona ters ters baktı. "Ve oraya, gemiye çıktığımda kullanabileceğim özel bir şeyim olacağını düşünmüştüm."

-Onları havaya uçuracak bir kitle imha silahı."

"Elbette. Ama bu çok kaba bir çözüm, sizce de öyle değil mi?"

L dişlerini sıktı. "Kaba olması umurumda değil - bu son. *Tatmin edici*. Şimdi bana o pislikleri havaya uçuracak bir şey verecek misin, vermeyecek misin?"

Draven *cık cık* diye bir ses çıkardı. "Ne biçim konuşuyorsun. Anneni o ağızla mı öpüyorsun?"

"Benim bir annem ya da babam yok." Çenesini kaldırdı. "Kendi yolumu kendim çizerim. Ve eğer bana kalmam için bir sebep vermezseniz buradan gitmek üzereyim."

"Tamam o zaman. Al bakalım." Draven elini uzattı. Avucunda L'in başparmağının ucundan daha büyük olmayan küçük gümüş bir cihaz vardı. L onu dikkatle alıp incelerken, "Sakın kaybetme," dedi. "Bunu yapmak yıllarımı aldı. Ve benim irademle bağlantılı, etkilerini tersine çevirebilecek tek kişi benim."

L geri vermeye başladı. "Kahretsin, üzerlerinde tersine çevrilebilir bir şey kullanmak istemiyorum. *Ölümcül* bir şey istiyorum."

Draven içini çekti. "Evet ama düşmanınızı havaya uçurduğunuzda artık yok olurlar ve artık onlarla oynayamazsınız. Onlara *gülemezsiniz*."

L ona boş boş baktı. "Anlamıyorum."

"Cihazı patlatana kadar sen de patlatamayacaksın. Cihazı Kindred gemisinin ortasına, kutsal koruluklarına yerleştir ve bu fünüye ile patlatmadan önce geminin en ucunda yalnız olduğundan emin ol." Aynı derecede küçük gümüş bir cihaz daha uzattı.

"Ama-"

"O zaman bekle ve tüm eğlenceyi gör." Draven sırtıttı. "Patladıktan sonra, eğer sana uygunsa istediğin gibi onları öldürebilirsin. Tabii öldürecek doğru insanları bulabilirsen. İzlerinizi örtmek için bolca karışıklık çıkacağını garanti ederim."

L kaşlarını çatı. "Hiç mantıklı konuşmuyorsun. Neden bana bu lanet şeyin ne işe yaradığını söylemiyorsun?"

"Çünkü bu işin tüm eğlencesini kaçırdı, değil mi?" Draven ona yavaşça sırtıtarak omurgasından aşağı bir ürperti daha gönderdi. Tanrım, bir insan nasıl aynı anda hem bu kadar seksi hem de bu kadar korkutucu olabilirdi?

"Peki." İcini çekti ve cihazı cebine koydu. "Ama tüm ödememi peşin istiyorum. Eğer tüm Kindred gemisiyle birlikte beni de havaya uçurmayı planlıyorsanız, paranızın da benimle birlikte havaya uçacağından emin olmak istiyorum."

Draven kaşlarını çatı ama sonunda başını salladı. "Anlaştık. Senden tek istediğim, patlattığında küçük bir kayıt cihazı takman. Sonuçları gerçekten görmek istiyorum."

"Benim dinleniyor olmam size daha pahalıya mal olacak," diye uyardı L. "Üzerimde gözetleme cihazı varken çalışmayı sevmiyorum."

"Senin üzerinde olmayacak, gördüğün ve duyduğun her şeyin üzerinde olacak." Cebinden başka bir şey çıkarıp uzattı, pırıl pırıl bir kristal küpe. "Bunu kulağına tak, kaşına tak, nereni deldirdiyse oraya tak. Yüzünde ya da yüzüne yakın bir yere tak ki ben de senin gördüklerini görebileyim."

L isteksizce kristal çiviye aldı. "Tamam ama dediğim gibi, bu size fazladan pahalıya patlayacak."

"Sevgilim, daha azını beklemezdim." Draven ona büyüleyici bir gülümseme verdi. "Şimdi, yola çıkmak için sabırsızlandığınızı biliyorum ama bir gece daha kalma onurunu bana bahşeder misin?"

"Seninle yatmıyorum, eğer düşündüğün buysa," dedi L kesin bir ifadeyle. "Erkekler konusunda daha iyi bir zevkim olduğumu düşünmek isterim."

"Yine beni yaraladın." Elini melodramatik bir şekilde kalbine götürdü. "Ama seninle yatmak benim için büyük bir zevk olsa da, aklımdaki değildi. Sadece akşam yemeğim için küçük bir arkadaş istemiştim. Ve başlamadan önce iyi bir gece uykusunun sana iyi geleceğini düşündüm." Boğazını temizledi. "Uzay gemisinde uyumak oldukça sıkışık bir yer, sizce de öyle değil mi?"

L kaşlarını çatı ve başını salladı. "Rahatsızlık ertelemek için yeterince iyi bir neden değil. Dünya'ya doğru yola çıkmalıyım - Kindred Ana Gemisi'ne binmek için çok özel bir durum arıyor olacağım."

Draven'ın keskin yüz hatlarından bir hayal kırıklığı ifadesi geçti. "Uzay katlama teknolojim var, hatırladın mı? Sizi birkaç dakika içinde oraya götürebilirim."

Ellerini iki yana açtı. "O zaman beni gönder. Hadi gidelim."

Draven içini çekti ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Bak, L, bunu nasıl söyleyebilirim... *Yalnızım*."

L ona lacivert bir kaşını kaldırdı. "Affedersiniz?"

"Bir gece daha kalmanı istememin asıl nedeni de bu." Draven kaşlarını çattı. "Nasıl yaşadığımı görüyorsun - tek yoldaşlarım ruhsuz aptallar ve sümüklü dalkavuklar. Bu gezegene bağlıyım ve bana eşlik eden tek şey işkence etmek zorunda olduğum insanlar." İçini çekti. "Elbette benzerliğimi zamanın ve uzayın ötesine yansıtabilirim ama bu benden çok şey götüren yorucu bir çaba. Tek istediğim sakın, rahatlatıcı bir akşamda, benimle entelektüel açıdan eşit olan güzel ve zeki bir kadınla sohbet etmek."

L kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Gerçekten seninle eşit olduğumu düşünmüyorsun, *kimsenin* eşit olduğunu düşünmüyorsun. Sen kibirli bir piçsin."

"Suçluyum." Draven ona hafifçe gülümsedi. "Ama bu senin zekana olan hayranlığımı azaltmıyor, sevgilim. Bana sadece bir akşamlık teşvik edici bir sohbet izni verir misin lütfen?"

"Peki planladığınız tek "teşvik edici" şeyin bu konuşma olduğunu nereden bileceğim?" L talep etti.

"Daha önce haddimi aştım, kabul ediyorum. Ama bu gece kesinlikle elimi sürmeyeceğime söz veriyorum." Draven ne demek istediğini anlatmak istercesine ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde kaldırdı. "İstersen kendini güvende hissetmek için tekrar trol kimliğine bürünebilirsin." Burnunu kırıştırdı. "Ama bunu yaparsan, korkarım ki akşam yemeğimi senden uzakta yemek konusunda ısrar etmek zorunda kalacağım."

Güldü ve kendine rağmen gitme kararlılığının sarsıldığını hissetti. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Kalacağım. Ama sadece sohbet ve *yalnız* kalacağım yumuşak yatak için."

"Elbette. Gelin, yemek odasına gidelim ve şefin bu akşam ne hazırladığına bakalım." Draven ona kibarca başını salladı ve kolunu uzattı.

Biraz düşündükten sonra L aldı.

"Pekâlâ. Hadi gidelim."

On Birinci Bölüm

"Eğer bizden utanmıyorsan, neden bizi annenin annesiyle tanıştırmayı reddediyorsun?" Derin talep etti.

"BEN... BEN..." Kat, Lock'a çekici bir ifadeyle baktı. Bu, üçü ilişkilerini tamamlayıp aralarındaki üçlü bağı mühürlediklerinden beri Deep'le yaşadığı ilk büyük tartışmaydı. Genellikle küçük tartışmalar yaşadıklarında, hafif ikiz ona yardım etmek için hemen orada olurdu. Ama bu sefer öylece durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş mutfak tezgahına yaslanmıştı. Kat ona çekici bir bakış attığında ise omuz silkmekle yetindi.

"Yardım için kardeşime bakma, Kat." Çiftin koyu renkli ikizi olan Derin gerçekten kızgın görünüyordu. "O da benim gibi hissediyor. Sadece bunu söyleyemeyecek kadar iyi kalpli." Kat'e doğru bir adım attı, siyah gözleri alev alev yanıyordu. "Şimdi sana tekrar soruyorum, bizden neden utanıyorsun?"

"*Değilim*, tamam mı? Hiç de öyle değil!" Kat ellerini kalçalarına koydu, aldığı kadar vermeye de tamamen hazırды.

"O zaman neden bizi akrabalarınıza tanıştırmadın? Neden Birleşme Törenimizi planlamadınız?" Deep gürledi. "Lauren ve Xairn hem Scourge hem de İnsan gelenekleriyle hayal edilebilecek en ayrıntılı birleşmeyi planladılar ama sen üçümüz için bir törenden *bahsetmiyorsun* bile."

"Leydim Kat," diye mırıldandı Lock, sonunda öne çıkıp onun elini tutarak. "Bu kadar *gürültücü* olduğum için Deep'i affedin." Kardeşine ters ters baktı. "Ama ilişkimizi kabul etmek istememen bizi incitiyor."

"Lock haklı. Biz istiyoruz - lanet olsun, Dünya'da ne deniyordu?"

Lock sessizce, "Evlenmek," dedi.

"Evet, Tanrıça'nın ve tüm ailelerimizin huzurunda seninle *evlenmek* istiyoruz. Annemiz son zamanlarda törenin ne zaman yapılacağını soruyor."

"Bizi onayladığı için çok heyecanlı ve henüz bir tarih bile belirlememiş olmamız onu endişelendiriyor." Lock ona çekici bir şekilde baktı. "Ona hiç söylemedik

ama sanırım seni kaybetmeye ne kadar yaklaştığımız hakkında bir fikri var ve seni *seviyor*, Kat."

Deep, "Seni kanun kaçağı kızı ya da her ne haltsa onun için istiyor," diye homurdandı.

"*Gelinim*." Kat ikisine baktı ve başını salladı. "Bunun olması gerekenin tam tersi olduğunu biliyorsunuz, değil mi? Yani, *kızın* bir randevu ayarlamak için dırdır etmesi ve *erkeğin* ya da sizin durumunuzdaki *erkeklerin* de onu oyalamaya ve ertelemeye çalışması gerekir."

Derin kaşlarını çatı. "İnsanların yöntemi bu mu? Ne kadar aptalca."

"Buna bağlanma korkusu deniyor," diye tersledi Kat. "Ve şu anda ikinizin de bundan biraz nasibinizi almanızı diliyorum."

"Ama size bağlanmaktan neden korkalım leydim?" Lock gerçekten şaşkın ve incinmiş görünüyordu. "Ölümünden daha güçlü bağlarla birbirimize bağlıyız - neden bu bağları kutlayan bir tören yapmak istemeyelim?"

"Hayır, asıl soru *Kat*'in neden bir tören yapmak istemediği," diye hırladı Derin. "*Ben* de diyorum ki bizden utanıyor da ondan."

"Son kez söylüyorum, senden utanmıyorum!" Kat ellerini havaya kaldırdı. "Büyükanneyle tanışmak mı istiyorsun? *Son derece dindar, Güneyli Baptist büyükanneyle* ve ona evlenmek üzere olduğumuzu mu söyleyeceksin, *üçümüz* birden? Yaşlı bir kadına kalp krizi geçirtmek mi istiyorsun? Tamam o zaman, gidelim. Hem de hemen gidelim." Mutfaktan çıkmak için döndü ama Lock onu kolundan yakaladı.

"Leydim," diye mırıldandı usulca. "Onunla tanışmak istiyoruz ama bu şekilde değil. Öfkeyle değil."

"Onu görmek istediğini söylemiştin. Gitmek istediğini söyledin." Kat'i dehşete düşüren şey, gözyaşlarına boğulmaya başlamasıydı. "Kahretsin," diye mırıldandı ve kolunu hızla gözlerine sildi.

"Küçük Kat..." Derin'in sesi, daha önce ne kadar öfkeli olduğu düşünüldüğünde garip bir şekilde nazikti. "Seni incitmek istemiyoruz, sadece seni sevmek istiyoruz."

"Ve seni sevmenin bir parçası da aileni tanımaktır," dedi Lock. "Annenin annesini sonsuza dek karanlıkta tutamazsın. O senin

Şu anda Ana Gemide yaşayan ve Dünya'daki herkes bilir ki, bir Dünya dışısının gemiye gelip kalmasının tek bir nedeni vardır."

Kat bunun doğru olduğunu biliyordu. Kalbinin derinliklerinde, büyükannesinin zaten bir Kindred'a bağlı olduğunu bildiğinden emindi. Sadece büyükannesinin, Kat'ın aslında onlardan ikisine bağlı olduğunu fark ettiğinde bunu nasıl karşılayacağını merak ediyordu.

Yarı hıçkırık yarı kahkaha gibi küçük bir ses çıkardı. "Sanırım haklısın. Büyükannemin ikinizi de seveceğini biliyorum ama ikinizin de benimle olduğunu öğrenince nasıl tepki vereceğini bilmiyorum. Şimdi bana o onaylamayan bakışını attığını ve "Kat, tatlım, *ikisi birden mi? Aynı anda mı?*"

Derin kaşlarını çattı. "Bunca sonra, birbirimizi severken birlikte yaptıklarımızdan gerçekten hâlâ utanıyor musun?"

"Şey, hayır..." Kat dudağını ısırdı. "Ama şunu anlamalısın. Dünya'da istikrarlı, uzun süreli Erkek/Kadın/Erkek ilişkileri pek yaşanmıyor. Çoğunlukla iki erkekle birlikte olan bir kız duyduğunuzda yeni bir porno filmin konusundan bahsediyorsunuz demektir. Bir de buna iki erkeğin kardeş olduğu gerçeğini eklerseniz, işte o zaman işi yepyeni bir sapkınlık seviyesine taşırsınız."

"Lock ve ben birbirimize bu şekilde dokunmayız." Deep'in sesi kızgındı. "Yaptığımız en fazla şey, sana tek olarak girdiğimizde shaftlarımızı birbirine kaynaştırmak."

Lock, "Ve birlikte yaptığımız şey pornografi değil, sevişmek," diye ekledi.

Kat iç çekti. "Sana sadece Dünya'daki çoğu insanın nasıl gördüğünü söylüyorum - büyükannem muhtemelen nasıl görecektir. Beni oldukça katı yetiştirdi - bu onun için bir darbe olacak."

Derin kaşlarını çattı. "Eğer onun için bu kadar endişeleniyorsan, belki de sadece birimiz gitmeli. Lock'u almalısın, o benden daha az saldırgan. Birlikte olduğun tek erkek oymuş gibi davranabilirsin. Bu annenin annesini mutlu edecektir."

"Hayır!" Kat'ın kalbi aniden boğazında düğümlendi. Geçen sefer Deep'i neredeyse bu şekilde kaybetmişti. Ne ona ne de Lock'a yararı olmadığına karar vermiş ve üçlü ilişkilerinden kendini tamamen koparmaya çalışmıştı. Artık aralarında bir bağ vardı.

kırılacaktı. Ama yine de karanlık ikizin çalıştığını görmek onu tedirgin etti.

"Hayır," diye tekrarladı. "İkinizi de seviyorum. İkinizin de orada olmasını istiyorum. Sadece..." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Büyükanne mi arayayım da evde olacağından emin olayım. Yarın öğleden sonra gidebiliriz. Bu bana nasıl açıklayacağımı düşünmek için zaman verir."

Dünya'yı arayabileceği görüntüleme odasına gitmek üzere tekrar yola koyuldu. Elbette Think-me'i de kullanabilirdi ama yaşlı büyükannesinin kafasının içinde sesler duyduğunu düşünmesine neden olarak onu ürkütmek istemiyordu. Ayrıca, bazı şeylerin yüz yüze söylenmesi gerekiyordu.

"Bekle, Kat." Bu kez onu yakalayan ve tutan Derin oldu.

"Evet?" Hâlâ kızgın olup olmadığını anlamak için adamın kara gözlerine baktı. Ama konuşurken yüzünde şefkatten başka bir şey yoktu.

"Teşekkür ederim," dedi karanlık ikiz basitçe. "Bu benim için çok şey ifade ediyor-ikimiz için de. Ailenle tanışmak, törenimizi planlamak."

"Henüz tören kısmına gelmedik," diye belirtti Kat. "Düğün anlarını duymaya başlamadan önce büyükanne mi yoğun bakıma sokmadan ona söyleyebileceğimizden emin olalım."

"Ama eminim bir tören yaptığımızda muhteşem olacak." Lock arkasından yaklaştı ve onu kardeşiyle kendi arasına sıkıştırdı. "Ortasında meyve kreması olan bir pasta yapmayı planlamıyor muydun?"

İki iri, kaslı erkek bedeninin arasında sıkışıp kalmak Kat'e eskiden kendini çaresiz ve korkmuş hissettiren bir pozisyondu. Şimdi ise sevildiğini ve güvende olduğunu hissettiriyordu. Ve ateşli... çok, çok ateşli. Lock'un bağlayıcı kokusunu alabiliyordu; hafif ikizinin ona duyduğu arzusunun sıcak, rahatlatıcı kokusunu. Ama Deep'in kokusu daha da güçlüydü - aynı anda hem ağzını sulandıran hem de amını ıslatan o lezzetli bitter çikolata ve seks kokusu.

"Evet," diye mırıldandı, keşke sesi bu kadar nefessiz çıkmasaydı. "Ben... aslında, özel bir katmanı bağlayıcı meyve püresi bir pasta planlıyordum. Lauren benim için yapacaktı."

Bağ meyvesi - İkiz Aylar'a özgü tatlı, üçgen meyve - Deep ve Lock ile ilişkisini sağlayan şeydi.

mümkündü. Neredeyse sihirli esneme özellikleri olmasaydı, ortalamanın üzerinde büyüklükteki Kindred şaftlarına uyum sağlamasına izin vermeseydi, bırakın ikisiyle aynı anda sevişmeyi, biriyle bile sevişmeyi asla başaramazdı.

Bunu düşünürken Kat birden son zamanlarda bu lezzetli meyvelerden payına fazlasını yediğini fark etti. Genelde kendini günde sadece bir taneyle sınırlamaya çalışırdı ama yemek için çok olgunlaşmak üzere olan birkaç tane vardı ve onların ziyan olmasına izin vermekten nefret ediyordu. Bu yüzden o gün erken saatlerde Dünya'dan aldığı son romanı okurken hiç düşünmeden üç ya da dört tanesini yemişti.

Kat bir süredir endişelerini fantezilere boğarak onlardan kaçmaya çalışıyordu, ama şimdi açık saçık kitaptan birkaç sahne geri geldi ve rahatsız bir şekilde bir ayağından diğerine geçmesine neden oldu. İçten içe, onu rahatsız edenin sadece kitap olmadığını biliyordu; bağlayıcı meyvenin, ne kadar sık yerse yesin asla bağışıklık kazanamadığı bir afrodizyak özelliği vardı. Ve erkekleriyle sevişmeyeli uzun zaman olmuştu, gerçekten de çok uzun zaman.

Kat, içsel kargaşası yüzünden onları erteliyordu, onları zihninden uzak tutmaya çalışırken vücuduna girmelerine izin vermek istemiyordu. Şimdi sisteminde biriken bağlanma meyvesi, zonklayan meme uçları ve aniden arzuyla nemlenen bir kedi şeklinde kendini gerçekten göstermeye başlıyordu.

"Küçük Kat..." Derin'in gürleyen sesi onu biraz daha kıvrandırdı. "Seni götürdüğümüzden beri epey zaman geçti, değil mi?"

"Öyle mi?" Kat etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştı ve başarısız olduğunu biliyordu. "Hepimiz o kadar meşguldük ki fark etmedim bile."

"Fark ettik." Lock, kadının ensesini yavaşça öperek nabzını hızlandırdı. "Sizi özlüyorduk leydim. Tatlı kıvrımlarınızı özlüyoruz."

"Yumuşak, ıslak amımdan bahsetmiyorum bile," diye usulca homurdandı Deep.

Kat rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Buna ihtiyacı vardı ama aynı zamanda teslim olmak konusunda da isteksizdi. Deep ve Lock ile paylaştığı üçlü bağı seviyordu ama bazen sadece kendi teninde yalnız kalmak istiyordu.

İsteksizce, ihtiyacını biraz daha ertelemeye karar verdi. İki adamı tekrar işin içine sokmadan önce kafasını toparlamak için zamana ihtiyacı vardı.

"Bakın çocuklar, büyükannemi aramam gerekiyor," dedi aralarından sıyrılarak. "Yani şimdi bunun için gerçekten iyi bir zaman değil."

"Hayır, şimdi tam zamanı." Derin'in sesi yine aniden sertleşmişti. Lock'a baktı. "Tut onu kardeşim."

Kat'in mutlak şokuna rağmen Lock, ikizinin yönlendirdiği gibi onu yakaladı. Kat mücadele etmeye çalıştı ama Lock onun kollarını nazikçe ama sıkıca arkasından tuttu. "Sakin olun leydim," diye mırıldandı kulağına. "Bizimle savaşıma."

"Seninle dövüşmeyeyim mi? Siz ikiniz ne yapmaya niyetlisiniz?" Kat talep etti.

"Söyle bana küçük Kat, Davranış Yasası'nı duydun mu?" Derin onun sorusunu soruyla yanıtlayarak sordu.

"Hayır, ben... bekle bir dakika." Kat'in gözleri büyüdü. "Liv bana bundan bahsetmişti. Bir Kindred'in dışisinin davranışlarından sorumlu olduğunu söyleyen şey bu değil mi?"

"Aynen öyle." Derin başını salladı. "Ve son zamanlarda pek iyi davranmıyorsun, değil mi tatlım?"

"Ben... Ne demek istediğinizi anlamıyorum," diye kekeledi Kat. Hâlâ neler olup bittiğini tam olarak anlayamayacak kadar şoktaydı. Adamları daha önce hiç böyle *davranmamıştı*, hiç.

"Evet, ne demek istediğimi *çok* iyi biliyorsun," diye homurdandı Derin. "Herkesi dışlıyorsun, en yakın arkadaşlarını bile. Aklını ve kalbini Lock'a ve bana -her konuda güvenebileceğin iki insana- kapattın."

"Bazen biraz zihinsel mahremiyet istememe engel olabilir misiniz?" Kat tersledi.

"Bazı şeyleri kendinize saklama ihtiyacınızı anlıyoruz leydim," dedi Lock arkasından. "Belirli bir alana burnumuzu sokmamamızı istiyorsanız, tek yapmanız gereken bize sormak."

"Gerekirse zihnine bir 'uzak dur' işareti koy," dedi Derin kaşlarını çatarak. "Ama bizi tamamen dışarıda bırakma. Bu yanlış olur."

"Ve acıtıyor," diye ekledi Lock sessizce. "Bu bize bağımızı nihayet mühürlemeden önce üçümüz arasındaki ilişkilerin nasıl olduğunu hatırlatıyor. Orası... geri dönmek istediğimiz bir yer değil."

Kat hafifçe yığıldı ve hafif ikizin tutuşunda rahatladı. ", beni yakaladınız. Son zamanlarda pek açık olmadığımı biliyorum. Ben sadece... ikinizi de endişelendirmek istemedim."

Deep ona ters ters baktı. "Günahlarını kabul ettiğini duyduğuma sevindim ama özür dilemek için artık çok geç tatlım. Yanlış yaptın ve şimdi cezalandırılman gerekiyor."

"Cezalandırılmak mı? *Cezalandırılmak mı?*" Kat ona inanamayarak baktı. "Sana inanmıyorum! Bu cesareti nereden buluyorsun!"

Son sözü aniden sona erdi çünkü Derin eğildi ve onu bir öpücükle kesti. Yumuşak, şefkatli bir sevgili öpücüğü değil, sert, talepkâr bir ağız keşfi. Bir sahiplenme işareti, bir mülkiyet işareti.

Kat ilk başta o kadar öfkeliydi ki onu ısırarak istedi. Ama sonra, iradesi dışında, kendini karşılık verirken buldu. Karanlık ikizin bağlayıcı kokusu duyularını doldurdu ve onun ağzı, çok sıcak ve sahiplenici, bacaklarını lastik gibi hissettirdi. Ağzına yaptığı acımasız saldırıyı bitirdiğinde, dudakları morarmış hissediyor ve nefesi hızlı ve sert geliyordu.

"Şimdi, küçük Kat," diye homurdandı usulca, onun gözlerinin içine bakarak. "İyi bir kız gibi cezayı çekeceksin. Anladın mı?"

"Ama ne... bana ne yapacaksın?" Kat onun gözlerindeki dipsiz siyah havuzlarda boğuluyormuş gibi hissediyordu.

Derin ona şeytani bir sırıtişla baktı. "Neden, ne istersek tatlım. Ne olursa olsun."

"Merak etme," diye ekledi Lock onun kulağına. "Sana zarar vermeyeceğiz leydim, bunu asla yapmayız. Sadece vücudunuzun arzuladığı şeyi size vereceğiz."

"Siz iki piçin beni bırakması dışında hiçbir şey için can atmıyorum," dedi Kat ama sesi endişe verici bir şekilde titriyordu ve dizleri hâlâ lastik gibi hissediyordu.

"Bu doğru mu?" Derin ona bir kaşını kaldırdı. "Yani şu anda herhangi bir cinsel ihtiyaç hissetmediğini mi söylüyorsun? Bana diyorsun ki

vücudunuz dokunulmak... tadına bakılmak... *becerilmek* için ağlamıyor *mu*?"

Kat'in nefesi boğazında düğümlendi, çünkü adamın gözleri onunkilere dikilmişti. "Hayır," meydan okurcasına yalan söyleyerek çenesini kaldırdı. "Ben iyiyim."

"Bu doğru mu? Bunu bir görelim, olur mu?"

Kat'in üzerinde yandan bağlanan koyu yeşil bir şal elbise vardı. O daha itiraz edemeden, Deep kravatı gevşetmiş, böylece elbise birdenbire genişlemişti. Açık kumaş paneller siyah dantel sütyenini ve külotunu mükemmel bir şekilde çerçeveliyordu. Eskiden olsa Kat neredeyse soyunmuş halinden utanırdı ama bu, İkiz Aylar Kindred'larının kıvrımları olan, dolgun vücutlu kadınları gerçekten sevdiğini öğrenmeden önceydi. Şimdi bu hareket onu çıldırtıyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu, ama kelimeleri güçlkle çıkarabildi.

"Yanıldığını kanıtliyorum." Deep sütyeninin kenarını takip etti, bir parmağını dantelin üzerinde gezdirdi. "Yani şu anda bizi istemiyorsun... Bize ihtiyacın yok..." diye düşündü.

"Hayır," dedi Kat ama sesi artık daha az kesindi. Karanlık ikizin dokunuşu teninde bir ateş yakıyordu. Tek başına söndüremeyeceğini bildiği bir yangın.

"O zaman bunu yapmamın senin üzerinde bir etkisi olmaz mı?" Derin önden kancalı sütyeninin bağını buldu ve dantelli siyah kumaşı soyarak göğüslerini aniden çıplak bıraktı.

Onun arkasında Lock nefesini içine çekti. "Göğüsleriniz çok güzel leydim," diye mırıldandı Kat'in kulaklarına. "Çok dolgun ve tatlı."

"Meme uçlarının ne kadar sert olduğundan bahsetmiyorum bile." Derin hiç uyarmadan başparmağı ve parmağı arasında kızın sıkı tomurcuklarından birini sıkıştırdı.

Kat soluk soluğa Lock'a doğru savruldu ama hafif ikiz onu hâlâ sıkıca tutuyordu. "Sakin olun leydim," diye mırıldandı kulağına. "Derin sadece sana bir ders vermek istiyor."

"Neden, sen..." Kat onların küstahlıklarına duyduğu öfke ile daha fazlasını hissetme arzusu arasında kaldı.

"Lock haklı, rahatlamalı ve cezayı çekmelisin." Derin ona tembel bir gülümseme verdi. "Eğer durmazsan, bütün gece burada olacağız."

Benim için sakıncası yok." Diğer meme ucunu da çimdikledi ve küçük, sıkı memeden Kat'ın amına doğru zevk-acı kıvılcımları gönderdi.

"Sen...sen..." Kat kelimeleri bulamadı.

"Seni incittim mi, tatlım?" Derin mırıldandı. "Daha iyi öpmemi ister misin?"

Bir cevap beklemeden eğildi ve işkence ettiği meme uçlarından birini ağzına aldı. Kat sıcak emiş karşısında inledi ve göğsünü öne doğru itti, daha fazlasını istiyordu - daha fazlasına *ihtiyacı* vardı - kendine rağmen.

Deep dikkatini diğer meme ucuna verirken Lock kulağına, "Aynen öyle leydim," diye üfledi. "Kendini bu zevke bırak. Deep ve ben seni çok seviyoruz. Sadece sana göstermek istiyoruz."

Deep sonunda geri çekildi, meme uçlarını ağırlı ve hassas bıraktı. "Ve sana ihtiyaçlarını görmezden gelmemeyi öğreteceğim. Bağlayıcı meyve özünün bir miktar serbest bırakılmadan sisteminizde birikmesine izin tehlikeli olduğunu bilmiyor musunuz?"

"Öyle mi?" Kat başını salladı. "Ben... bunu bana hiç kimse söylemedi."

"Bu doğru." Derin artık neredeyse kızgın görünüyordu. "Bu da cezalandırılmayı hak etmen için bir başka neden. Lock ve ben her gün biraz yediğini biliyoruz ama yine de seni doyurmamıza izin vermeyeli günler oldu."

"Sizi bekledik leydim," dedi Lock ona, sesi üzgün geliyordu. "Bize geleceğinizi umuyorduk."

Kat kaşlarını kaldırdı. "Belki de biraz daha beklemeliydiniz *çocuklar*."

Deep kaşlarını çatı. "Dersini almış bir kadının sözlerine benzemiyor bu."

Kat'ın kalbi daha da sert çarpmaya başladı ama artık ona dokunmadığı için kendini daha kontrollü hissediyordu. "Peki bu ne dersi?"

"Bizim sana ihtiyacımız olduğu kadar senin de bize ihtiyacın var, lanet olsun." Deep'in gözleri parladı. Daha yakına eğildi ve Kat'ın gözlerinin içine baktı. "İçinin boş olduğunu hissediyorsun, kabul et Kat. Doldurulmaya ihtiyacın var."

"Ben iyiyim." Kat neden bu kadar inatçı, bu kadar meydan okuyucu olduğunu bilmiyordu. Deep'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu - derin bir acı hissediyordu

Bu onun özüne işliyordu. Sadece erkeklerinin doyurabileceği bir açlıktı bu. Ama onu sevmesine rağmen, Derin'de hâlâ kızgınlığını ve isyanını tetikleyen bir şey vardı.

"Madem iyisin, neden külotun sıırıslıklam?" Derin sordu. Kat bunun doğru olmadığını bilmesine rağmen "Değiller," diye ısrar etti.

"O zaman doğruyu söyleyip söylemediğini kontrol etmek için elimi içeri sokmamda bir sakınca görmezsin, değil mi?" Derin ona bir kaşını kaldırdı.

Kendi iradesi dışında, Kat karnının içinde yavaş, sıcak bir arzu filizinin açıldığını hissetti. Oynadıkları bu çarpık küçük oyun onu gerçekten etkilemeye başlamıştı! Ve hâlâ yenilgiyi kabul etmeye hazır değildi.

"Elinden gelenin en iyisini yap," dedi Derin'e meydan okurcasına. "Korkmuyorum."

"Ama öyle olmalısın tatlım," diye usulca homurdandı Derin. "Çünkü yalan söylediğini öğrenirsem, cezan çok daha kötü olacak."

"Bana hala bu 'cezanın' ne olması gerektiğini bile söylemedin. Sen...*oh*."

Derin'in iri, sıcak eli siyah dantel külotunun bel bandından içeri girip amını avuçladığında sözleri bir iniltiyle son buldu.

"Tanrım, ıslanmışsın." Deep'in sesi boğuktu. Lock'a baktı. "Daha amının dudaklarını bile ayırmadım ve şimdiden balının avucumu kapladığını hissedebiliyorum."

"Onu nazıkçe okşa, kardeşim." Lock'un sesi endişeli geliyordu. "Onu ne kadar sevdiğimizi göster."

"Elbette, yapacağım." Deep'in yetenekli parmakları şişmiş kedi dudaklarını birbirinden ayırdı ve nazik bir parmak ucu klitorisinin ağrıyan tomurcuğunun etrafında dönmeye başladı.

Kat'in nefesi kesildi ve Lock onu tutmasaydı yere yığılacaktı. Tanrım, buna *çok* ihtiyacı vardı. Bunu nasıl bu kadar uzun süre erteleyebildiğini anlayamıyordu. Sınıra o kadar yaklaşmıştı ki her an patlayacağını düşünüyordu ama Deep bir şekilde onu bundan uzak tutuyordu. Hassas klitorisini defalarca okşamasına ve okşamasına rağmen, bir şekilde onu sonuna kadar götürmekten alıkoymayı başardı. Bu çıldırtıcıydı ama Kat bir şey söylerse onun kazanacağını biliyordu.

"Sorun nedir, küçük Kat?" Deep onu dayanılmaz bir şekilde kızdırmaya devam ederken yüzünü hevesle izliyordu. "Biraz *hayal kırıklığı* mı hissediyorsun?"

"Lanet olsun sana, Derin!" Kat kalçalarını salladı, artık rol yapmaya devam edemiyordu.

"Benimle alay etmeyi bırak ve beni boşalt!"

"Oh, hiç sanmıyorum." Derin elini yavaşça kızın külotundan çekti ve onu okşadığı parmağını emerek balını iyice temizlediğinden emin oldu. "Orgazmlar iyi kızlar içindir, küçük Kat. Kötü olduklarını kabul eden ve cezalarını çekmeyi kabul eden kızlar."

"Seni piç!" Kat inledi. İhtiyacı korkunç boyutlara ulaşmıştı. Sanki Deep onun içinde bir kibrit çakmış ve başlattığı küçük alev, onu tüketmekle tehdit eden bir arzu cehennemine dönüşmüştü.

Derin güldü. "Evet, öyleyim. Ve bir süre daha tam bir piç olmaya devam edeceğim, tatlım."

Kat bir iniltiyi bastırdı. "En azından parmaklarını içime sok," dedi, yalvarıyormuş gibi görünmemeyi umarak. "Lütfen Derin, yapamam... daha fazlasını kaldıramam. Lütfen... doldur beni."

Esmer ikizin yüzünde bir şefkat ifadesi belirdi. "Merak etme, küçük Kat. Sana ihtiyacın olanı vereceğiz." Kardeşine başıyla işaret etti. "Sanırım hazır, hadi onu yatak odasına götürelim."

Lock onu kollarının arasına aldı ve Kat ona karşı koymaya bile çalışmadı. Deep'e ne kadar kızgın olsa da, onun haklı olduğunu fark etti. Arzusunu çok uzun zamandır inkâr ediyordu ve şimdi doyurulma -erkekleri tarafından becerilme- ihtiyacıyla zayıf düşmüştü.

Lock onu üç kişilik kocaman yatağın ortasına yatırırken usulca, "Lütfen," diye . "Lütfen, size ihtiyacım var... ikinize de."

"Her şey yolunda leydim." Lock onun yanağını nazikçe öptü ve iri bedenini onun sırtına yasladı. "Sana çok iyi bakacağız."

"Her zaman yaptığımız gibi." Deep yüzünü ona uzandı ve Kat, mutfak ile yatak odası arasında bir yerde, Deep'in kıyafetlerini çıkarmış olduğunu fark etti. Lock'un çıplak tenini sırtında hissettiğine göre, o da çıplaktı.

Ben de öyleyim, diye düşündü, kendine bakarak. Tanrım, o fark etmeden onu nasıl soymuşlardı? Sütyenini ve külotunu çekiştiren elleri hayal meyal hatırlıyordu ama başka bir şey hatırlamıyordu.

"Bırakın da amınızı yalayayım leydim," diye mırıldandı Lock, onun karmakarışık düşünce silsilesini yarıda keserek. "Acını hafifletmeme izin ver."

"Evet..." Kat kendini sırt üstü yuvarlanmış, elleri hafif ikizinin saçlarına gömülmüş halde buldu.

"Çok tatlı," diye mırıldandı şişmiş dış dudaklarını ayırırken. "Çok güzel."

Deep, Kat'in başını kucağına alırken kısık bir sesle, "Onu derinlemesine yala, kardeşim," diye emretti. "Onun tatlı amının tadına bak, bizi almaya hazır olsun."

Kat hayatında hiç bu kadar hazır hissetmemişti. Bağlayıcı meyve şimdi gerçekten etkisini gösteriyordu ve ona İkiz Aylar'da bunu ilk kez denediği zamanı hatırlatıyordu. Orada bu lanet şeyin dozunu fazla kaçırmıştı ve ihtiyacını gidermek için bütün gece Deep ve Lock'a ve çok büyük bir dildoya ihtiyacı olmuştu. Bu sefer hiçbir seks oyuncağına ihtiyaç duymayacağı için mutluydu; sadece Deep ve Lock onun derinliklerinde birbirine kaynaşmıştı.

Lock'un sıcak dili kıvrımlarını ayırıp şişmiş klitorisinin üzerinde hafifçe gezinirken haykırdı. "Oh, Tanrım...lütfen...*lütfen*..."

"Aynen öyle, Kat." Deep onun saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve onu öpmek için eğildi. "İşte böyle, aç kendini. Lock'un seni boşaltmasına izin ver."

"Ben... orgazmların sadece iyi kızlar için olduğunu söylediğini sanıyordum," diye soluk soluğa kaldı Kat.

Derin ona alaycı bir sırıtış attı. "Belki sadece bu seferlik bir istisna yapabiliriz." Onu tekrar öptü, Lock dilini amının derinliklerine soktuğu gibi dilini dudaklarının arasına soktu.

Kat çifte penetrasyonda inledi ve daha fazlasını isteyerek, her ikisini de çok kötü bir şekilde isteyerek yükseldi. "Cezalandırılmalarına" duyduğu öfke gitmişti, onlara ihtiyacı olduğunu kabul etmeyi inatla reddetmesi gitmişti. Arzusunun sıcaklığıyla her şey yanıp kül olmuştu - onların kendisini doldurmasına ihtiyaç dışında her şey.

Lock onu yaladıkça orgazmın yaklaştığını hissetti, tıpkı sahildeki bir dalganın onu yıkaması gibi ve haykırarak onun saçlarına yapıştı. Ancak zevk dalgası harika hissettirse de, gerçekten yardımcı olamayacak kadar nazikti. Kat geçmiş deneyimlerinden bütün gün boşalabileceğini biliyordu ama içine girilmedikçe -derinlemesine girilip alınmadıkça- ihtiyacı hafiflemeyecekti.

"Lütfen!" diye fısıldadı Derin hava almasına izin verdiğinde. "Lütfen, ikinizin de içimde olmanıza ihtiyacım var."

"Ve senin içinde olmaya ihtiyacımız var, küçük Kat." Deep'in sesi hem şefkatli hem de arzuyla kabaydı. "Bizi nasıl istiyorsun? Biri önde, diğeri arkada mı?"

"Hayır." Kat neredeyse çılgınca başını salladı. "İkiniz de aynı anda. Amımın içine. *Lütfen.*"

"Senin dileğin bizim arzumuzdur. Gel kardeşim," dedi hâlâ Kat'in kaygan kıvrımlarını yalayıp emen Lock'a. "Leydimizin bize ihtiyacı var."

"Tabii ki." Lock aniden tekrar arkasındaydı ve Kat ikisinin birleşerek tek bir kalın yarak oluşturduklarını biliyordu; onun azgın ihtiyacını giderebilecek tek alet. Geniş başının ağrıyan amını okşadığını hissedene kadar hayal kırıklığıyla inledi.

"Şimdi," diye mırıldandı Deep kulağına ve sonra, aniden, lezzetli kalın şaft girişini kırıyor ve aç amının derinliklerine doğru ilerliyordu.

Kat haykırdı ve aralarında kıvrandı, tek büyük şaftı barındırmak için kendini gerdiğini hissetti. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini, her iki erkeği tarafından aynı anda doldurulmanın onu ne kadar inanılmaz derecede tamamladığını asla atlatamazdı.

Derinlere, çok uzun zamandır ihmal ettiği zihinsel bağlantıyı gönderdi. Lock, Tanrım, sana ihtiyacım var. İkinize de çok ihtiyacım var!

Bizim de sana ihtiyacımız var, küçük Kat. Deep onun kalçalarını tuttu ve iki kardeş birlikte hareket ederek içine girerken gözlerinin içine baktı.

Çok uzun zaman oldu. Kendimi yakın hissediyorum... çok yakın. Lock'un zihinsel sesi gergin geliyordu.

Benim de. Deep'in sesi hiç endişeli gelmiyordu. *Ama sorun değil çünkü Kat de bizimle gelecek. Değil mi, tatlım?*

Kat, sonunda içinde zirveye ulaşan çok daha derin orgazmı edemezdi. Daha yeni başladıklarını biliyordu ama Deep'in sataşmaları ve sistemindeki bağlayıcı meyve, geri dönüşü olmayan bir noktaya hızla yaklaşmasını sağlıyordu. Sonuna kadar dayanabilmeyi diledi ama bunun imkânı yoktu, geliyordu... geliyordu...

Endişelenme küçük Kat, diye fısıldadı Derin bağlantıları aracılığıyla. Daha sonra daha rahat sevişmek için bolca vaktimiz olacak. Şu anda, sadece gel. Lock ve ben seni tohumlarımızla doldururken bizi sıktığını hissetmek istiyoruz.

Kat istese de duramazdı. Kısık bir çığlıkla orgazmının onu tamamen ele geçirdiğini hissetti. Daha önce yaşadığıyla karşılaştırıldığında, bu bir gelgit dalgası gibiydi, üzerine hücum ediyor, vücudundaki her kası geriyor, her sinir ucunu karıncalandırıyordu. O kadar iyiydi ki... kadar inanılmaz derecede iyiydi ki neredeyse çok fazlaydı.

"Tanrım!" yüksek sesle bağırdı. "Kilitle... Derin... Geliyor! Çok sert geliyor."

"Leydim!" Lock aynı anda inledi, Deep , "Küçük Kat. Tatlı amını dölle dolduracağım."

Bacaklarının arasındaki ıslak sıcaklık ve nabız atışları doğru söylediğini kanıtlıyordu. Kat bir iniltiyle gözlerini kapadı ve erkeği tarafından tamamen sahiplenilmenin, tamamen becerilmenin ve doldurulmanın yoğun hissine teslim oldu. Tanrım, bazen onu çıldırtıyorlardı ama onları seviyordu. Onları o kadar çok seviyordu ki...

Biz de seni seviyoruz.

Kat bunu hangisinin fısıldadığından ya da ikisinin birlikte mi gönderdiğinden emin değildi.

Umarım seni cezalandırdığımız için bizi affedersin. Bu ses açıkça Lock'a aitti.

Kat, içinden ılık bir zevk dalgası daha akarken iç çekti. *Bana cezanın ne olduğunu bile söylemedin.*

Bu bir ceza, diye mırıldandı Derin zihninde. Lock ve ben yanıldığını kanıtıyoruz - bizim sana ihtiyacımız olduğu kadar senin de bize ihtiyacın olduğunu kanıtıyoruz.

Kat artık kızgın olamayacak kadar iyi hissediyordu. *Seni affediyorum.* Mutlu bir şekilde iç çekti. *Ben de beni tokatlayacağını falan sanmıştım.*

Hmm. Derin'in zihinsel sesi düşünceli geliyordu. *Sanırım bu ayarlanabilir.*

"Sakın buna cüret etme!" Kat, o gülüp başını sallayana kadar ona ters ters baktı.

"Pekâlâ o zaman, eğer bedensel cezaya hazır değilsen, biraz daha bu türden bir şeye ne dersin?" O ve Lock aynı anda tekrar ona doğru ittiler, kalın şaft kanalının ucuna sertçe bastırırken Kat'in inlemesine neden oldu.

"Evet," başardı. "Evet, bence bu iyi olur. Aslında mükemmel. Ve...*oh*."

Başka bir şey söyleyemedi.

On İkinci Bölüm

Yonnie Six'in puslu güneşi pencerelerden tam olarak parıldamıyordu ama yine de Saber'ı uykusundan uyandıracak kadar parlaktı. Esnedi ve gerindi, hemen ardından her iki dirseğini de yatağını barındıran lanet çekmecenin kenarlarına çarptı. Nefesinin altında küfrederek doğrulup boynundaki sertliği gidermeye çalıştı. Tanrıça, bazı rahatsız yerlerde uyumuştı ama bu lanet köle yatağı tabutta uyumak gibiydi!

"Günaydın."

Yukarıdan gelen yumuşak ses onun irkilmesine ve başını kaldırıp bakmasına neden oldu. Lissa'nın uykulu gözlerini ve dudaklarını büken yumuşak gülümsemesini görmek gününü anında daha iyi hale getirdi.

"Günaydın Hanımefendi," dedi gülümseyerek. "İyi uyudun mu? Başka rüya gördün mü?"

"Hayır." Bilinçsizce yaptığı o duygusal hareketle dudağını ısırdı. "Sen mi?"

"Hiç," diye itiraf etti Saber ve bu doğrudu. "Bir bebek gibi uyudum," diye devam etti, bu bir yalandı - köle yatağı çok sıkıştıktı. Ama onun büyük yatakta kendisiyle birlikte olmadığı için kendini kötü hissetmesini istemiyordu. geçen onca şeyden sonra, onun ne kadar gergin olduğunu ve birlikte uyumanın neden kötü bir fikir olduğunu anlayabiliyordu.

"Şu rüya hakkında. Düşünüyordum da belki de-" diye başladı Lissa ama kapılarının gürültüyle çalınması sözünü kesti.

"İlk yemek on beş dakika içinde." Llewelyn'in sesi kalın kapıdan süzülerek geldi. "Hanımım sizi bekliyor, Leydi R'awr."

"Oh, elbette." Lissa hemen ayağa kalktı. "Lütfen ona hemen geleceğimi söyleyin."

Giyinmek için genel bir telaş vardı ve Saber bir şekilde paylaştıkları erotik rüya hakkında ne düşündüğünü asla duyamadı. Bunu ona daha sonra sormaya karar verdi - eğer zamanları olursa. Ama Leydi Sha'arak'ın sabah duyurusu ona çok meşgul olacaklarını düşündürdü.

"Sansasyon partisi ertelendi," dedi Lissa karşısına oturur oturmaz. "Çok korkunç olduğunu biliyorum ama bu partiyi

Onun yerine bugün burada biraz eğlenelim. Ayrıca canım, insan içine çıkmadan önce kölenle nasıl başa çıkacağın konusunda biraz daha eğitime ihtiyacın var."

Lissa'nın yüzü kızardı ama sadece başını salladı. "Haklı olduğunuza eminim, Leydi Sha'arak."

Saber kendi yüzünü boş tuttu ve "hanımına" kahvaltı hazırlamaya koyuldu; bir önceki gecenin özenle hazırlanmış akşam yemeğinden çok daha basit bir öğün gibi görünüyordu. Lissa'nın hoşuna gitmiş gibi görünen bitkisel, baharatlı bir kokusu olan sıcak bir içecek ve hafif ceviz kokan tatlı bir macunla süslenmiş ince, çıtır gofretler vardı.

Lissa ilk başta onun tarafından beslenmeyi garip bulmuş gibi görünüyordu ama kısa sürede bir ritim buldular ve daha kolay hale geldi. Saber onun çok rahatsız olmadığını umuyordu çünkü kendisi kesinlikle rahatsız değildi. Aslında ona hizmet etmekten gerçekten keyif alıyordu.

Bunun nedeni itaatkâr olması değildi, gerçi şu anki "gizli hikâyelerinin" bu kısmına pek aldırılmıyordu. Hayır, ona hizmet etmekten hoşlanmasının sebebi yaptığı şeylerin çoğunun -yemeğini hazırlayıp iyi beslendiğinden emin olmak, ona bakmak, onu korumak- bir eş kazanmaya çalışan bir Kindred savaşçısının Sahiplenme Dönemi'nin ilk kısmında yapacağı şeyler olmasıydı.

Saber, Lissa'yı gerçekten gelini olarak kazanmaya çalışıyor olsaydı yapacağı diğer şeyleri düşünmemeye çalıştı. Onu yıkamak... ona kokulu yağlarla masaj yapmak... onun tadına bakmak... *Tanrılar!* Başını salladı, erotik görüntüleri ve düşünceleri beyninden uzaklaştırmaya çalıştı. Bunun yanlış olduğunu bilmesine rağmen, Lissa'nın tadına bakma fikri -kremsi kalçalarını ayırmak ve inleyip daha fazlası için yalvarana kadar dilini tatlı amının derinliklerine sokmak- giydiği dar siyah köle pantolonunun içinde sikinin sertleşmesine neden oldu.

Düşünceleri zihninden uzaklaştırmaya ve yüzünde boş bir ifade tutmaya o kadar konsantre olmuştu ki Leydi Sha'arak'ın ona söylediği bir şeyi kaçırdı.

"Saber?" Birden masadaki tüm gözlerin onun üzerinde olduğunu fark etti. Lissa ona endişeyle, Leydi Sha'arak derin bir onaylamazlıkla bakıyordu ve Llewelyn masanın öbür ucundan Saber'ın hiç hoşlanmadığı bir şekilde ona sırıtıyordu.

"Affedersiniz leydim." Büyükelçiye doğru bir selam verdi. "Benimle mi konuşuyordunuz?"

"Kesinlikle öyleydim," diye tersledi, mavi gözleri öfkeyle parlıyordu. "Llewelyn'e *tildo* gofretlerime sürmesi için *gak* yağı vermeni istedim ve sen beni tamamen görmezden geldin!"

Saber, Lissa'nın yanında gerildiğini hissedebiliyordu ve detaylara dikkat etmediği için anında üzüldü. O sabah iksirlerle kendi meme uçlarını boyamış ve bir şekilde derin V önü olan dar, soluk yeşil elbisenin içine tek başına girmişti. Saber yardım etmeyi teklif etse de onu reddetmişti ve Saber nedenini anlamıştı; dün geceki olaylardan sonra aralarına biraz mesafe koymaya çalışıyordu. Ve işte daha kahvaltıyı yeni bitirmişlerdi ki onu tekrar "cezalandırması" gerekecek gibi görünüyordu.

Saber bunu gerçek bir ceza saymıyordu. Onun tatlı, olgun meme uçlarını emmek ve onu inletmek anlamına geliyorsa, ağzındaki ateşli acıya aldırılmıyordu. Ama bu hareketin Lissa'da ne kadar utanç ve endişe yarattığını biliyordu. -Sırf bu yüzden bile ev sahibesini gücendirmekten kaçınmış olmayı diledi.

"Lütfen Leydim," dedi alçak sesle eğilerek, Lissa'dan başkasına böylesine boyun eğdiğini göstermek onu rahatsız etse de. "Lütfen size karşı dikkatsizliğimi bağışlayın. Kabalığım için hiçbir mazeretim yok."

"Pekâlâ." Leydi Sha'arak biraz yumuşamış görünüyordu. "Bir köleye göre iyi konuşuyor, hakkını vermeliyim canım," dedi Lissa'yla konuşurken ve bir kez daha Kılıç'ı görmezden gelerek. "Bu tatlı dil muhtemelen bunca yıldır onu düzgün bir şekilde eğitmeni engelleyen şeydi. Haksız mıyım?"

"Sanırım öyle," dedi Lissa, sesi mutsuz geliyordu.

"*Artık* bunların hepsi sona erdi." Leydi Sha'arak peçete olarak kullandığı zengin ipekli kareyi yere attı ve ayağa kalktı. "Gelin, sevgili Leydi R'awr. Eğer sizi sansasyon partisine gitmeye hazırlayacaksak, hemen başlamamız gerekiyor. Ve korkarım ki kat etmemiz gereken *çok* yol var."

"Elbette." Ayağa kalktığında, Lissa ona saf sefalet dolu bir bakış fırlattı.

Onun yüzündeki bu ifadeyi görünce Kılıç yaptığı gaf yüzünden kendini daha da kötü hissetti. Ona her şeyin yolunda olduğunu söylemek istedi -Leydi Sha'arak, Lissa'yı hangi aşamalardan geçirirse geçirsin, üzülmecekti. Ama kimseyi riske atamazdı.

ve Llewelyn'in masadan kalkışlarını merakla izlediğini görebiliyordu. Tek yapabildiği, güven verici olduğunu umduğu bir şekilde başını sallamak ve itaatkâr bir şekilde onu takip etmektir.

Leydi Sha'arak onları katın başka bir bölümüne, henüz ziyaret etmedikleri ayrı bir kanada götürdü. Yüksek, kemerli kapıdan geçip yeni bir odaya girdiklerinde Lissa küçük bir nefes aldı. Ve gerçekten de Saber haykırmamak için yanağının içini sertçe ısırarak zorunda kaldığını fark etti.

Muazzam odanın duvarları, zemini ve tavanı kıpkırmızı dolgularla kaplıydı. Süngerimsi ve üzerinde yürümeye elverişliydi, Saber'a savaşçıların kimsenin yaralanmadan birlikte antrenman yapabileceği bir eğitim odası düşündürdü.

Ancak bu odanın amacı yaralanma olmaması gibi görünmüyordu. Aslında, ilk bakışta tam tersi gibi görünüyordu.

Her duvarda işkence ve boyun eğdirme aletleri asılıydı. Kürekler, kırbaçlar, kırbaçlar ve sopalar vardı. Her türden bağlama aleti ve bir kölenin kollarını ve bacaklarını bağlamak için kullanılan kayışlara benzeyen birkaç mobilya parçası vardı. Tüm bunlara ek olarak, Saber'ın adını bilmediği ve ne işe yaradıkları hakkında hiçbir fikri olmadığı pek *çok* alet vardı. Yine de hiçbirinin hoş olmayacağından emindi.

"Burası benim özel eğitim odam." Leydi Sha'arak onlara doğru döndü ve kollarını açarak garip diziyi sardı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Lissa belli belirsiz ve Kılıç onun yüzünün solgunlaştığını endişeyle gördü. "Ben... ne söyleyeceğimi bilmiyorum."

Leydi Sha'arak güldü. "Merak etme canım. Bunların çoğu henüz hazır olmadığına emin olduğum ileri düzey yöntemler için. Sadece birkaç basit disiplin tekniği ve bazı halka açık boyun eğme protokolleri üzerinde çalışacağız. Parti boyunca sana yetecek kadar, tamam mı?"

Lissa dudağını ısırarak "Sanırım öyle."

"Güzel, o zaman başlayalım," dedi Leydi Sha'arak hızlıca. Odanın ortasına, uzun, yastıklı siyah bir bankın olduğu yere doğru ilerledi, üzerine yerleşti ve parmağını Lissa'ya doğru uzattı. "Buraya gel canım ve bana köleni genellikle nasıl terbiye ettiğini göster."

Lissa yavaşça ilerledi ve Saber da onu takip etti. "BEN... BEN..." Lissa boğazını temizledi. "Sanırım onu çoğunlukla sözlü olarak azarlıyorum."

"Yeterince iyi değil." Leydi Sha'arak kaşlarını çattı. "Disiplin seviyeleri vardır canım, tıpkı bir kölenin bu disiplini hak etmek için yaptığı suların seviyeleri olduğu gibi. Diyelim ki köleniz bir partiye getirmesini özellikle söylediğiniz bir şeyi getirmeyi unutsa ne yapardınız?"

Lissa endişeyle dudaklarını yaladı. "Onu... geri götürüp getirmesini mi sağlardım?" diye sordu, belli ki bir tahminde bulunmaya çalışıyordu.

Leydi Sha'arak ellerini havaya kaldırdı. "Ve kendini bir partide başboş mu bırakacaksın? Akıl almaz bir şey! Onu size getirmesi için evinizden başka bir köle ağırıldınız ve bu arada ilk başta unutan kişiye cezalandırıldınız. Hem *de herkesin önünde*, dersini aldığından emin olmak için." İçini ekti. "Genç insanlar bir köleyi disipline etmek gibi basit bir şeyi nasıl yapacaklarını bile bilmezken Zetta Prime'da ne hale geldiklerini bilmiyorum."

"Beni bağışlayın," dedi Lissa alçakgönüllülükle. "Daha önce de söylediğim gibi, Saber her zaman çok uslu olmuştur."

"Sandığınız kadar terbiyeli değil," diye tersledi ev sahibesi. "Hâlâ gözlerini ait oldukları yere dikmiyor. Hâlâ sizi doğru dürüst selamlamıyor. Ve siz ona biraz acı tattırana kadar asla öğrenemeyecek. şimdi burada, odanın ortasında dur," diye Lissa'yı yönlendirdi. "Ve kölen de tam karşında dursun."

Llewelyn onun arkasında hazırolda dururken, ev sahibelerinin uzandığı siyah yastıklı bankın önünde durarak onun istediği gibi kendilerini düzenlediler. Lissa'nın güzel yeşil gözlerine bakarken Saber'ın kalbi göğsünde çarpıyordu. Bu "eğitim" seansının ona şimdiden nelere mal olduğunu görebiliyordu ve tek umudu Leydi Sha'arak'ın ona yapması için ısrar ettiği şey her neyse onun çok zlmemesiydi.

"İşte böyle. şimdi nasıl durduğuna bir bak," dedi Leydi Sha'arak sertçe. "Sana nasıl baktığına bak, sanki seninle eşitmiş gibi! Gözlerini aşağıda tutmalı ve sen onunla konuşmadıka asla yüzüne bakmamalı. Köle, yere bak!" diye bağırdı.

Kılıç hemen gözlerini indirdi ve Lissa'nın yüzü yerine küçük ayaklarını inceledi. Açık yeşil elbisesinden daha koyu tonda sade ipek terlikler giymişti ve minik ayaklarına çok iyi oturuyordu. Ama gözlerinin yukarıya kaymasına engel olamadı. Yeşil elbisesi, diğer elbiseler gibi yüksekçe yırtmalıydı.

Kat'in ona hazırladığı diğer Yonnie elbiseleri ve uzun, ince bacakları tamamen ortaya çıktı.

Elbiseyle uyumlu dantel külotu da aynı şekilde görünüyordu. Yeşil renkle süslenmişti ama ortasındaki beyaz dantelden oluşan minik V dikkatini çekmişti. O kadar dar ve yarı saydamdı ki Saber, ince kumaşın arasından dolgun küçük kedi dudaklarının dış hatlarını neredeyse görebileceğine yemin etti. Aslında, yeşil dantel kenarlık tümseğinin tam ortasından geçiyordu ve rahatsız bir şekilde kıpırdadığında, aşağıya doğru çekilerek düzgünce kesilmiş sarı bukleleri ve yarığının başlangıcını ortaya çıkardı. Tanrıça, onu oradan öpmek için neler vermezdi! Külotunu indirip dilini onun tatlı, sıcak derinliklerine daldırmak için. İçin-

"İşte yine başlıyor!" Leydi Sha'arak onun yasak düşüncelerini bölerek haykırdı.

"Ne demek istiyorsun? Tıpkı söylediğin gibi *aşağı* bakıyor," diye itiraz etti Lissa.

"*Sana* bakıyorum, daha çok. Ve bir köle gibi değil, bir sevgili gibi. Neredeyse gözleriyle seni yiyip bitiriyor! Bu *çok* uygunsuz." Leydi Şa'arak'ın sesi skandala uğramış gibiydi. "Tokatla onu, canım."

"Ne?" Lissa ev sahibesine baktı, açıkça irkilmişti.

"Beni duydunuz. Böyle bir küstahlığa müsamaha göstermeyin, hemen onun suratına bir tokat atın!"

"I..." Lissa kesinlikle perişan görünüyordu. "Yapmak zorunda mıyım?" Ev sahibesine yalvaran bir bakış attı ama Leydi Sha'arak ona ters ters bakıyordu.

"Sen yapmazsan, *ben yaparım*. Beden kölenizin bunun için çok geç kaldığı açık. Dün gece kendisinin de söylediği gibi, elinizden zevk almanın yanı sıra acıyı da öğrenmesi gerekiyor."

Lissa başını kaldırıp ona baktı ve Saber da hızlı bir bakışla karşılık verdi. Sonra öne doğru eğildi ve kendisine daha kolay ulaşılabilmesi için başını eğdi. Leydisinin avucundan gelecek bir tokattan korkmuyordu; o bir savaşçıydı ve daha önce çok daha sert darbelere maruz kalmıştı. Aslında onu endişelendiren tek şey Lissa'nın ona vurduğu için ne kadar kötü hissedeceğiydi. Ama bundan kaçış yoktu; bunu yapmak zorundaydı ya da ev sahibesini gücendirip görevi tehlikeye atacaktı.

Gözlerinin hızlı bir hareketi ona Lissa'nın da aynı şeyi fark ettiğini gösterdi. Ona özür dolu bir bakış attı ve sonra uzanıp ona bir tokat attı.

Kılıç darbeyi neredeyse hiç hissetmedi; bir tokattan çok bir okşamaydı ve iz bırakmayacağından emindi. Ne yazık ki Leydi Sha'rak da aynı sonuca varmış görünüyordu.

"Hayır, hayır!" diye öfkelenildi. *"Bu şekilde değil - ona hafife alınmayacağını göstermelisin. Ona tamamen hükmetmelisin. Tokatla onu, sertçe, Leydi R'awr!"*

Llewelyn'in metresine gizlice hükmetme konusunda *ona* söylediklerini göz önünde bulunduran Saber, Lissa'nın kendisine hükmetmesi konusundaki ısrarını oldukça saçma buluyordu. Ama bunu doğru şekilde yapmazlarsa işlerin daha da kötüye gideceğini biliyordu.

"Gerçekten mi, Hanımefendi," dedi usulca, tekrar Lissa'nın gözlerinin içine bakmaya cesaret ederek. "Yapabileceğinin en iyisi bu mu?"

"Seninle alay ediyor!" Leydi Sha'rak koltuğunun kenarındaydı, yanakları kızgınlıktan kıpkırmızıydı. "Bu kadarı da fazla canım, harekete geçmelisin!"

Lissa sanki sınırlarını zorluyormuş gibi görünüyordu. Kılıç onun gözlerindeki kararlılığı ve omuzlarındaki gerginliği görebiliyordu.

Daha da yakına eğildi ve ondan başka kimsenin duyamayacağından emin olduğu alçak bir sesle, "Yap şunu," diye mırıldandı.

"Tamam!" Lissa yemyeşil pembe dudaklarını gergin bir çizgi haline getirerek kolunu geri çekti ve ona olabildiğince sert bir tokat attı.

Bu hatırı sayılır bir darbeydi ve Saber bunu olduğundan daha kötü göstermek için elinden geleni yaptı. Elleri birbirine değerken başını geriye doğru salladı ve hatta parmak uçlarını şaşkınlık ve acıyla yanağına götürdü. Derisindeki karıncalanma, bu tokadın muhtemelen iz bırakacağını bilmesini sağladı - iyi, belki de ev sahibesinin bedensel disiplin arzusunu tatmin ederdi.

"Kılıç..." diye fısıldadı Lissa kırık bir sesle. "Yanağın..."

Cevap vermedi. Onun yerine, kızın kendisine tokat attığı elini tuttu ve küçük avucuna yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Hanımefendi," diye mırıldandı ve tövbekâr bir köle gibi görünmeye çalışarak terliklerine bakarken elini bıraktı. İçi şiddetle acıyordu - kadının tokadından değil ama sesinin kırıklığından. İçinde bir nefret dalgası yükseldi; sevdiği kadını bu kadar üzdüğü için ev sahibesine karşı derin bir antipati.

"Güzel, çok daha iyi." Leydi Sha'arak'ın sesi cesaret verici geliyordu. "Şuna bak hayatım, neredeyse ona haddini bildirdin."

"Neredeyse mi?" Lissa titreyen bir sesle sordu ve Saber onun sıkıntılı gözlerine bir kez daha bakma riskini aldı. Bir kez daha onu teselli edebilmeyi diledi ama kimlikleri açığa çıkmadan bunu yapmanın bir yolu yoktu, en azından şimdi.

"Size daha önce yaptığı sözlü sataşmaları görmezden gelemezsiniz," diyordu Leydi Sha'arak kararlı bir şekilde. "Bu kez onu ağır bir şekilde cezalandırmalısınız."

"Yani... onu tekrar tokatlamamı mı istiyorsun?" Lissa'nın sesi bu fikre o kadar sinirlenmiş gibiydi ki Saber içinin burkulduğunu hissetti.

"Şart değil." Leydi Sha'arak düşünceli görünüyordu. "Ona sopayı vermeniz gerektiğini söyleyebilirim -hiçbir şey bir köleyi onun kadar çabuk ya da etkili bir şekilde yerine koyamaz. Ama onu inceledikçe beden kölenizin benimkine çok benzediğini görüyorum."

"Nasıl yani?" Lissa'nın sesi kararsızdı.

"Benim Llewelyn'im acıdan pek etkilenmez." Büyükelçi omzunun üzerinden sevgiyle baktı ve kölesiyle birbirlerine kısa bir süre gülümsediler. "Elbette ara sıra onu bununla cezalandırıyorum ama onu hizaya getirmek için zevki kullanmanın çok daha etkili olduğunu gördüm."

"Zevk mi?" Lissa'nın kafası gerçekten karışmış gibiydi. "Ama... nasıl?"

". Ama önce, sanırım bana dokunmayan kelepçelere ihtiyacımız var. Llewelyn, bir iyilik yap ve köşedeki küçük dolaptan bana biraz getir, olur mu?"

Beden kölesi onun emirlerini yerine getirmek için hızla hareket etti ve Saber daha ne olduğunu anlamadan Leydi Sha'arak onun bileklerine inç genişliğinde bakır bilezikler geçiriyordu. Acı vermese de bilekleri sıkıca sarana kadar ayarladı ve ardından Llewelyn'in ona uzattığı küçük bakır bir kumandaya bastı. Kılıç her iki kelepçeden de küçük ama uğursuz bir tıklama sesi duydu ve ardından Leydi Sha'arak memnuniyetle başını salladı.

"İşte oldu. Bu iş görür," dedi ve tekrar yastıklı siyah bankın üzerine yerleşti.

"Sa'ya, köleme giydirdiğin o şeyler de ne?" Lissa üzgün görünerek sordu.

"Küçük bir caydırıcılıktan başka bir şey değil canım. Kölenize uzun vadeli ya da kalıcı bir zarar vermeyecekler, sizi temin ederim. Sadece kendi kendini tatmin etmesini engelleyecekler. Siz onları çıkarana kadar, siz ona bizzat vermedikçe rahatlayamayacak."

"Korkarım anlamıyorum," dedi Lissa kaşlarını çatarak. "Bu alıştırmamanın ya da aklınızdaki her neyse onun amacının zevk *olduğunu* sanıyordum. Hem birini zevkle nasıl cezalandırabilirsin ki?"

"Çok basit, hayatım. Ve bu zevk değil, *geciktirilmiş* hazdır."

"Gecikmiş haz mı?" Lissa ihtiyatla tekrarladı. "Nasıl *bu*?"

En azından sesindeki kırıklık gitmişti ve bu da Saber'ın kalbini hafifletmişti. Ama bileklerini saran kalın bakır bantlar hakkında kötü hisleri vardı. Yine de, tokat atmayı içermeyen bir şeye geçtiklerine sevinmişti. Belli ki Lissa da aynı şeyi hissediyordu; onu incitmektense her şeyi yapmayı tercih ederdi.

Ancak Leydi Şa'rak'ın bir sonraki sözleri neşeli ruh halinin aniden buharlaşmasına neden oldu.

Lissa'ya bakarak, "Sikini avuçla," dedi. Lissa neredeyse boğuluyordu. "Özür dilerim... *ne?*"

"Beni duydunuz." Ev sahibesi sabırsızlanıyor gibiydi. "Dediğimi yap ve sikini eline al."

Lissa'nın yanakları kıpkırmızıydı ama itaatsizlik etmeye cesaret edemediği açıktı. Yavaşça öne doğru uzandı ve avucunu hafifçe Kılıç'ın dar siyah pantolonunun altındaki şişkinliğe yerleştirdi.

Kılıç kayıtsız kalmak için mücadele etti ama ona neredeyse hiç dokunmamasına rağmen, parmaklarının hafifçe şaftına sürtünmesini ateş gibi hissetti. Tanrım! Onun kendisini okşadığını hissetmeyi ne kadar çok istemişti! Ve şimdi onları ayıran tek şey ince bir kumaş parçasıydı.

Ancak Lissa'nın çekingen hareketi ev sahibesini memnun etmemiş gibi görünüyordu.

"Tanrıça aşkına, Leydi R'awr," diye tersledi. "Sanki daha önce hiç bir erkeğe dokunmamışsın gibi davranıyorsun! Doğru yap, pantolonunun içine uzan ve aletini kavra."

Saber, Lissa'nın *daha önce* hiçbir erkeğe ona dokunmaya yönlendirildiği gibi dokunmadığını biliyordu. Son birkaç yılını kadınlarla dolu bir tapınakta yaşayarak geçirmişti ve ondan önce sadece onunla birlikte olmuştu. Ve aşklarına rağmen, Saber içten içe yapabilmeyi dilemiş olsa da, hiç bu kadar ileri gitmemişlerdi.

Tecrübe eksikliği bir yana, çabuk öğrenmesi gerekecekti. Ve hakkını vermek gerekirse, dürüstçe denedi.

Yüzü utançtan alev alev yanan Lissa, elini adamın pantolonunun önünden aşağı indirmek için uğraşırken Kılıç ne tarafa bakacağını bilemiyordu. Ama pantolon çok dardı, başaramadı. Leydi Sha'arak tekrar konuştuğunda vazgeçmek üzereymiş gibi görünüyordu.

"Sen, köle, neden orada bir yumru gibi duruyorsun? Hanımın için pantolonunu aç!" Ona ters ters baktı. "Ve ekipmanına dokunmamaya çok ama *çok* dikkat etsen iyi olur yoksa söz veriyorum pişman olursun."

Saber hemen itaat etti, belini yerinde tutan magno-tab'leri çözdü ve kendi çıplak tenine dokunmamaya dikkat ederek fermuarını yavaşça açtı. Utanç verici bir şekilde, aleti her zamankinden daha sertti; fermuarı iner inmez serbest kalarak bir ünlem işareti gibi kalçalarının arasında hazır ola geçti.

"Çok güzel." Leydi Sha'arak'ın gözleri onu taradı ve onaylarcasına başını salladı. "Şimdi hazırolda dur, ellerini arkada birleştir."

Kılıç, kendini sergilenen bir tür değerli hayvan gibi hissederek emredileni yaptı.

Leydi Sha'arak Lissa'ya, "Neden bu kadar çok şeye katlandığını anlayabiliyorum, canım," diye mırıldandı. "*Çok* iyi asılmış. O büyüklükte bir penis sana hatırı sayılır bir zevk veriyor olmalı."

"Ben... teşekkür ederim. Öyle... öyle," diye mırıldandı Lissa utançtan boğulmuş bir sesle. Bakışlarını hangi yöne çevireceğini bilemiyor gibiydi ama gözleri sanki başka tarafa bakamıyormuş gibi Kılıç'ın aletine dönüp duruyordu.

Elbette gözlerini kaçıramıyor - muhtemelen travma geçiriyordur, diye düşündü işgüzar ev sahibesine duyduğu kızgınlıkla. Daha önce hiç

Erkek daha önce de ekipman kullanmıştı ve ben bir Kindred için bile iriyim. Şu anda korkudan öleceğine şüphe yok!

Ne yazık ki, öfkesi şaftının en ufak bir şekilde sönmesine neden olmadı. Bunun yerine, daha da sertleşiyor, sanki dokunulmak... okşanmak... için yalvarıyormuş gibi kalçalarının arasında zonkluyordu.

Leydi Sha'arak Lissa'yı yönlendirerek, "Pekâlâ, şimdi ona ulaşabilirsin, eline al," dedi.

Lissa bu kez cevap vermedi ya da itiraz etmedi. Bunun yerine öne doğru uzandı ve elini hafifçe adamın çıplak şaftının üzerine koydu.

Kılıç bir iniltiyi bastırmak için yanağının içini şiddetle ısırdı. Bu hafif dokunuş bile onu çıldırtmaya yetmişti. *Onun eli*, diye düşünmekten kendini alamadı. *Eli üzerimde! Bana dokunuyor!* Ve Tanrıça onun kendisine dokunmasını çok daha fazla istediğini biliyordu...

Ama bu bile acımasız Leydi Sha'arak için yeterli değildi. "Hayır, hayır. -Onu sıkıca avucunun içine al," dedi Lissa'ya. "Parmaklarını şaftının etrafına sar."

Yanakları kıpkırmızı olan Lissa itaat etti. Ya da en azından denedi; ince parmakları Saber'ın ağrıyan sikini tam olarak saramıyordu.

"Şimdi... şimdi ne olacak?" diye sordu Leydi Sha'arak boğuk bir sesle.

"Hayır canım, sen onu okşa." Ev sahibesi ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Yavaşça ama sertçe yukarı ve aşağı. İşte böyle," diye devam etti Lissa söylenildiği gibi yavaşça aşağı yukarı okşamaya başladığında. "Mükemmel-şimdi acele etme. Bırak hakimiyetini hissetsin."

Ama Saber'ın hissettiği şey tam olarak baskınlık değildi. Bunun yerine, Lissa'nın yumuşak, ince parmakları ısınmış etinin üzerinde her kaydığında sıcak bir zevk dalgası hissetti. Aleti onun küçük ellerinde zonkluyor, taşakları -hâlâ siyah pantolonun içinde- boşalma ihtiyacıyla geriliyor ve büyüyordu.

Sakin ol, dedi kendine sertçe. *Sadece rahatla ve başka bir şey düşün.* Ama yapamıyordu, en derin fantezilerinden biri gerçeğe dönüşürken aklından çıkaramıyordu. Bacaklarını iki yana açmış, ellerini arkasında yumruk yapmış, parmaklarının her tatlı darbesinde siki zonkluyor ve patlayacakmış gibi hissediyordu.

Tanrıça, bu utanç vericiydi ama Lissa'nın yumuşak eli onun için çok fazlaydı. Her geçen dakika daha da yaklaşıyordu; eğer boşalırsa sadist ev sahipleri Lissa'ya ne tür bir ceza verecekti? Ve eğer aniden yükünü Lissa'nın titreyen parmaklarının üzerine boşaltırsa bu Lissa için ne kadar travmatik olurdu?

"Vücudundaki gerginliği görüyor musun? Çenesinin nasıl sıkıldığını?" Leydi Sha'rak talep etti. "Onu tam da istediğin yerde, sınırda tutuyorsun canım."

"Evet... Sanırım öyle." Lissa'nın sesi neredeyse hülyalı çıkıyordu. Başlangıçta, yapmaya zorlandığı şeyden korkunç derecede utandığına hiç şüphe yoktu. Ama şimdi... bundan zevk alıyor olabilir miydi? Kesinlikle hayır.

Yine de Saber onun yüzüne hızlıca bakma riskini aldığı anda, gözlerinde hevesli bir merak ifadesi gördü. *Hoşuna gidiyor!* diye düşündü. *Bana dokunmaktan hoşlanıyor -benim onu keşfetmek istediğim gibi o da beni keşfediyor!*

Bu düşünce bir keşifti - daha önce hiç erkek ekipmanı görmediği ya da dokunmadığı için, Saber ondan iğreneceğinden ya da korkacağından korkmuştu. Ama yüzündeki ifadeden bunun tam tersinin doğru olduğu anlaşıyordu. Lissa bundan zevk -belki onun kadar olmasa da- ama itici olmaktan çok uzaktı.

Yaptığı şeyden nefret etmediğini, ona dokunmaktan gerçekten *hoşlandığını* bilmek Saber için neredeyse çok fazlaydı. Taşaklarında sıcak dölün biriktiğini hissedebiliyordu ve şaftı daha da sertleşerek her an patlamakla tehdit ediyordu.

Sonunda boğuk bir sesle, "!" diye haykırdı. ", *lütfen!*"

"Saber? Seni incitiyor muyum?" Lissa hemen ona baktı, gözleri belirsizlikle doluydu.

"Hayır," diye mırıldandı sıkılmış dişlerinin arasından. "Hayır, ama ben... Daha fazla dayanamıyorum. Yapmak üzereyim-"

"Dur!" Leydi Sha'rak emrederek araya girdi. "Ona dokunmayı hemen bırak, canım," dedi Lissa'ya.

Saber isteksizce, diye düşündü, Lissa elini çekti. Leydi Sha'rak'a baktı. "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi biraz bekleyeceğiz." Ev sahibesinin mavi gözlerinde acımasız bir eğlence ifadesi vardı. "Bence kölenizin sizi toplum içinde nasıl kabul edeceğini pratik etmek için iyi bir zaman."

"Öyle mi?" Lissa sıkıntılı görünüyordu ama ev sahibi kararlı bir şekilde başını salladı. "Yani... şimdi mi?"

"Kesinlikle." Leydi Sha'arak kararlı bir şekilde başını salladı. "Şimdi en baştan başlayalım: Dışarı çıktığınızda size saygı göstermesini nasıl sağlıyorsunuz?" diye sordu.

"Ayağımı öpmeli." Lissa cevabı öğrendiği için rahatlamış görünüyordu.

"Onu duydun köle." Leydi Sha'arak parmaklarını buyurgan bir şekilde şıklattı. "Eğil ve hanımının ayağını öp."

Saber içi kaynıyor olmasına rağmen itaatkâr bir şekilde başını salladı. Ağrıyan sikini tekrar pantolonunun içine sokmaya başladı ama parmak uçlarına gelen keskin bir şok, kısık sesle küfretmesine ve ellerini geri çekmesine neden oldu.

"Uh-uh-uh, köle. Taktığın bana dokunmayan kelepçeleri unuttun mu?" Ona sert bir kaş çattı. "Hanımın onları çıkarma zamanının geldiğini düşünene kadar acı çekmeden ekipmanlarına dokunamayacaksın." Lissa'nın küçük yeşil terliklerini işaret etti. "Şimdi leydinizin ayaklarının dibinde diz çökün ve uygun bir şekilde saygı duruşunda bulunun."

Sertçe, zonklayan aleti hâlâ açıktayken ve parmak uçları karıncalanırken kendini gülünç hisseden Saber dizlerinin üzerine çöktü. Eğildi ve dudaklarını Lissa'nın küçük ayağının üstüne bastırdı.

Boyun eğme işaretini sunmak yine yakmıştı ama bunun tek nedeni emri verenin Leydi Sha'arak olmasıydı. Bunu Lissa için yapmakta bir sakınca görmeyeceğini biliyordu; eğer isteyen o olsaydı bir an bile tereddüt etmezdi. Ancak sırf sadist ev sahibesini memnun etmek için bir gösteri yapmaktan çekiniyordu. Gerçekten de bir gece önce Leydi Pope'nose kadar zalim olmadığını mı düşünmüştü? Belli ki yanılmıştı. O gerçek bir orospuydu ve görünüşe göre işkencesi henüz bitmemişti.

Kılıç tekrar ayağa kalkarken Lissa'ya "Çok iyi," dedi. "Peki şimdi, resmi bir partide anons edildiğinizde size nasıl saygı gösteriyor?"

"Um... diğer ayağımı öpüyor mu?" Lissa'nın sesi endişeli geliyordu.

"*Tabii ki* hayır, canım. O senin *külotunu* öpüyor."

"O...o mu?" Lissa sesli bir şekilde yutkundu. "Yani, tabii ki öyle. Saber," dedi parmaklarını şıklatarak. "Öp beni... yani külotumu öp. Gereken saygıyı göster."

Kılıç bu kez boyun eğmekten çok memnundu. Öne doğru eğilerek yanağını yeşil ve beyaz dantellerden oluşan küçük üçgene bastırdı ve derin derin içine çekerek duyularını onun sarhoş edici kadın kokusuyla doldurdu. Tanrım, keşke külotu araya girmeden onu öpebilseydi! Ama bu hiç yoktan iyiydi.

Yavaşça, şefkatle, dudaklarını beyaz dantelin tam ortasına yerleştirdi. İnce bariyerin ardında, dikkatlice ileri doğru bastırıldığında yumuşak kedi dudaklarının onun için ayrıldığını hissedebiliyordu. Çürük bariyeri bir tarafa kaydırabilirse, dilini Lissa'nın tatlı, ıslak amcığına sonuna kadar gömebileceğini biliyordu.

"Oh..." Yumuşak ünlem Lissa'dan bir iç çekiş gibi döküldü ve Saber yumuşak, küçük bir elin saçlarının arasına girdiğini hissetti. Tanrım, burada *ölüyordu*. Ona bu kadar yakın olmak ve onu tatmasına izin verilmemesi tam bir işkenceydi. Açıkta kalan siki kalçalarının arasında serbest kalmak için zonkluyordu ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu, hem de hiçbir şey.

"Çok güzel." Leydi Sha'arak anı bozarak şöyle dedi. "Elbette, partideki misafirleriniz son derece gösterişli ve önemliyse, ekstra saygı ve teslimiyet göstermek için kölenizi her zaman sizi dillemesi için yönlendirebilirsiniz. Her ihtimale karşı bölünmüş külot giymenizi tavsiye ederim. Sizde var mı? Yoksa size ödünç verebilirim."

"Ben... ben... külotumu mu ayırdım?" Lissa ne diyeceğini şaşırmış gibiydi ve Saber, izin verilse bile onun da konuşamayacağını düşündü. Ev sahibesi gerçekten de dileğinin gerçekleşebileceğini mi söylüyordu? Lissa'yı tatmak, ne kadar kısa olursa olsun, evrende en çok istediği şeydi. Ama o bu konuda ne hissedecekti? Bunu yapmak zorunda kalırsa ondan nefret eder miydi? Yoksa onun aletini okşarken gösterdiği hevesli merakı gösterir miydi? Hızlıca yukarı bakma riskini göze aldı ve onun kendisine baktığını, yanaklarının utançtan kıpkırmızı olduğunu gördü.

"Hanımefendi," diye mırıldandı ve artık balından nemlenen beyaz dantele yavaşça bir öpücük daha kondurdu.

"Saber," diye fısıldadı ve onun saçlarını belli belirsiz okşadı. Bu basit, tereddütlü hareket Saber'ın tüm vücudunda bir ürperti yarattı ve içindeki ateşin ani bir parıltıyla yeniden alevlendiğini hissetti. Tam tekrar öne eğilip külotu bir kenara itmek üzereydi ki Leydi Sha'arak'ın sert sesi nihayet Lissa'nın tadına bakma fantezilerini patlattı.

"Bu kadar hürmet yeter! Kalkmasını emredin."

Keskin komut onları birbirinden ayırdı ve Saber tekrar Lissa'ya baktı.

"Ayağa kalk köle," diye emretti, belli ki Leydi Sha'arak'ın talepkâr tonunu taklit etmeye çalışıyordu. "Ve... ve ellerini arkanda tut."

"Evet, Hanımefendi." Kılıç beceriksizce ayağa kalktı. Ayağa kalktığında, daha önce olduğu gibi bacaklarını açmış ve kollarını arkasına kavuşturmuş bir şekilde duruyordu, kendini hem savunmasız hem de aptal hissediyordu.

Ama olumsuz duygularına rağmen, aynı zamanda hayatı boyunca hiç olmadığı kadar ateşliydi. Lissa'ya boyun eğmekten zevk almaya mı başlamıştı? Yabancı bir kavram gibi görünüyordu ama dürüst olmak gerekirse ondan emir almaktan hoşlandığını fark etti -özellikle de cinsel içerikli emirlerden.

"Çok iyi, yine de daha hızlı olabilirdi." Leydi Sha'arak başını salladı.

"Teşekkür ederim." Lissa ona baktı. "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi onu tekrar okşayacaksın. Ve tekrar ve tekrar ve tekrar. Ama *asla* gelmesine izin vermeyeceksin." Ev sahibesi ona zalim bir gülümseme verdi. "İşte canım, gerçek işkence budur. Geciktirilmiş haz tekniğinde ustalaştığında kölen bir daha asla itaatsizlik etmeye cesaret edemeyecek."

Oh Tanrıça! Kılıç yastıklı tavana baktı. Zaten hayatında yaşadığı en kötü mavi taşak vakasını yaşıyordu, bu işkenceden nasıl kurtulacaktı? Yine de başka seçeneği yoktu. Lissa'nın küçük, yumuşak eli ağrıyan şaftını bir kez daha çevrelediğinde, çenesini ayarladı ve kendini hareketsiz durmaya ve onu almaya zorladı.

Başka ne yapabilirdi ki?

* * * * *

Lissa, incelemek için bir başka eski belge çıkarırken göz ucuyla Kılıç'a baktı. Leydi Sha'arak akşam yemeğinden önce şehirde ayak işlerini yapıyordu. Lissa ve Kılıç'a yaptırdığı uzun eğitim seansından sonra, partiden önce alması *gereken* bazı şeyler olduğunu söylemişti. Lissa'yı rahatlatmak için Llewelyn'i de yanında götürmüş ve akşam yemeğine yetiyeceğine söz vermişti. Artık tüm kat kendilerine kaldığına göre, büyükelçinin özel kütüphanesinde kayıp parşömenleri aramak için mükemmel bir fırsattı.

Ayrıca, görünüşe göre, birbirimizi görmezden gelmek ve hiçbir şey olmamış gibi davranmak için mükemmel bir fırsattı.

Büyükelçi gittiğinden beri aralarında sessizlik vardı ve Lissa üzgün ve endişeliydi - Kılıç şimdi onun hakkında ne hissediyordu? Vücudunu bu kadar kötüye kullandığı için ondan nefret ediyor muydu? İzni olmadan onu okşadığı için? Neredeyse bir saattir çalışıyorlardı ve bu süre boyunca tamamen sessiz kalmıştı. Hiçbir şey söylememesine rağmen, hâlâ kaskatı hareket ediyordu, sanki tam da kadının dokunduğu yer acıyormuş gibi. Tanrıça, çok mu sert davranmıştı?

Lissa öyle olduğunu *düşünmüyordu* -Kılıç onun şaftını okşarken elinin üzerinde olmasından kesinlikle hoşlanmış görünüyordu. Ve doğruyu söylemek gerekirse, kendisi de bundan oldukça keyif almıştı. Daha önce hiç erkek aleti görmemişti ama Saber'inki... güzeldi. Aslında hoştan da öteydi. Elinde sıcaktı ve zonkluyordu ama şaftının derisi o kadar yumuşaktı ki, gül yapraklarının dokusuna sahip ısıtılmış bir demir çubuğu okşamak gibiydi. Tamamen dürüst olmak gerekirse, ona bu kadar yakından dokunmak her yerinde sıcak ve karıncalı hissetmesine neden olmuştu.

Ama Leydi Sha'arak onları bu egzersizi *uzun* süre tekrar tekrar yapmaya zorlamıştı. Belki de Lissa kaçmıştı. Ona kalıcı bir zarar mı vermişti?

"Kılıç," diye ağzından kaçırdı, endişeli düşüncelerini daha fazla içinde tutamadı. "Ben... Bence seni muayene etmeme izin vermelisin."

"Ne?" Adam ona döndü, iki kaş da belirgin bir şaşkınlıkla kalkmıştı. "Beni nerede muayene edeceksin? Ve neden?"

"Nerede... sana dokunduğum yerde." Lissa yanaklarının kızardığını hissediyordu ama geri atmayı reddetti. Adamın aletindeki büyük şişkinliği işaret etti.

Aletinin dar siyah köle pantolonu tarafından zar zor tutulduğu kasıklarına. "Ben... Seni incitip incitmediğimi ya da sana kalıcı bir zarar verip vermediğimi görmem gerekiyor."

"Canımı mı yaktın? Beni *incittiğini* mi düşünüyorsun?" Yüzünde kahkaha ve kızgınlık karışımı bir ifade vardı. "Neden böyle düşündün ki?"

"Hareket etme şeklin yüzünden, sanki zar zor *yürüyorsun*. Seni yaraladım mı yoksa-"

"Lissa, ben *iyiyim*," diye araya girdi. "Yaralı değilim." Lissa inatla kaşlarını çattı. "Sana inanmıyorum."

"Çok kötü," diye karşılık verdi Saber, kendi kaşlarını çatarak. "Benim sözüme güvenmek zorundasınız çünkü bu lanet pantolonu bir daha açmayacağım. Geçen sefer içine zar zor girebildim."

"Çünkü şişmişsin ve canın yanıyor," diye itiraz etti Lissa. "Eğer görmeme izin verirsen-"

"Bana daha fazla dokunarak yardım edebileceğini düşünüyorsun, öyle mi?" Çenesi sıkıştı. "Üzgünüm ama böyle bir şey olmayacak. Bu sadece sorunu daha da kötüleştirir."

"Ama-"

"*Amalla*." İki elini de kendi ellerinin arasına aldı ve ciddiyetle yüzüne baktı. "Lütfen bana inanın, dokunuşunuz bana hiçbir şekilde zarar vermedi. Bu benim çözebileceğim bir sorun..." Öksürdü. "Kendi başımın çaresine bakabilirim. Şu lanet olası Tanrıça kelepçelerini çıkarır çıkarmaz."

"Akşam yemeğinde kumandayı isteyeceğim," diye söz verdi Lissa. "Büyükelçi Sha'ra'k ayrılmadan önce bunu düşünmediğim için üzgünüm."

"İkimizin de dikkati dağılmıştı," dedi Saber kısaca. "Hadi ama, o ve Llewelyn'in ne kadar süre yok olacaklarını bilmiyoruz. Onlar dönene kadar tüm kütüphaneyi aratmamız gerekiyor."

"Yüzlerce parşömen ve belge inceledik," diye itiraz etti Lissa. "Ve hiçbirisi Birinci Dünya'dan bile değil."

"Bu değerli bir eşya - muhtemelen herkesin bir yere koymayacaktır." Kılıç üçgen şeklindeki kitap, parşömen ve veri diski yığınlarını karıştırmaya devam etti. "Muhtemelen şu şekilde saklanacaktır - merhaba, bu nedir?"

Üçgen şeklindeki raftan deri ciltli birkaç kalın cilt çıkardı ve arkalarında ne olduğuna ilgiyle baktı.

"Ne oldu? Bir şey mi buldun?" Lissa onun arkasından yaklaştı ve geniş omzunun üzerinden bakmaya çalıştı. Adam ondan o kadar uzundu ki pek bir şey göremedi ama kitaplığın derinliklerine uzanıyormuş gibi görünen küçük bir açıklığa göz atmayı başardı.

"Ben yaptım." Kılıç bir şey çıkardı ve sonra kaşlarını çattı. "Buradaki kitaplığın arkasında sahte bir raf var ve içinde bazı belgeler var. Ama bunların aradığımız parşömenler olduğunu sanmıyorum."

"Oh..." Lissa üçgen şeklindeki küçük kâğıt kitabı dikkatle ondan aldı. Ön yüzünde, üzerinde tişört olmayan iri yarı, kaslı bir erkeğin resmi vardı. Ufak tefek, narin bir kadını zorla kendine doğru çekmiş, onu kaslı bir kolunun üzerine eğmiş ve gözlerinin içine bakıyordu.

Kılıç resme kaşlarını çatarak, "Çok tuhaf," diye mırıldandı.

"Kat ve diğer Dünyalı kızların Ana Gemi'de okumayı sevdikleri kitaplardan birine benziyor," dedi Lissa. "Kat onlara 'bodice rippers' diyor." Kitabı açtı ve garip, dalgalı yazılara konsantre olmaya çalıştı. Neyse ki Ana Gemi'den ayrılmadan önce aldığı çeviri bakterileri sayesinde yazılanları yüksek sesle okuyabiliyordu.

"Onu kendine doğru çekti ve Ka'tha'nın boşalmaktan başka çaresi kalmadı. İtiraz etmeye çalıştı ama sonra adamın ağzı Ka'tha'nınkinin üzerine kilitlendi, onu yiyip bitirdi, asla vermek istemediği şeyi aldı. Ka'tha onunla mücadele etti ya da çalıştı ama vahşi öpücük devam ettikçe iradesinin zayıfladığını hissedebiliyordu. Çok geçmeden onu tamamen etkisiz hale getirmişti ve Ka'tha onun kollarında çaresizdi.

"et," diye hırladı. "Bana efendin olduğumu söyle."

"Ama değilsin," diye itiraz etti Ka'tha. "Seni satın aldım. "Seni satın aldım. metresiniz."

"Artık değil," diye homurdandı ve ağzını tekrar alarak kimin gerçekten efendi olduğunu kanıtladı.

"Aman Tanrım." Lissa başını kaldırdı. "Sanırım bu, Llewelyn'in sana bahsettiğini söylediğin erkek-dom pornografisi."

"Sanırım haklısın." Saber üçgen şeklindeki kitabı ondan aldı ve düşünceli bir şekilde sayfalarını çevirdi, orada burada durup bazılarını inceledi.

daha yakından inceleyelim. "Erkeğin dişiye hükmettiğine şüphe yok.
-Bu da burada işlerin nasıl yürüdüğüün tam tersidir."

"Kat bu tür kitaplara bayılır," diye mırıldandı Lissa. "Bazen sadece bir erkeğin kontrolü ele almasını istediğini söyler." Tek kaşını kaldırmış kendisine bakan Saber'a baktı. "Ah, şey, yani... zaten o da öyle diyor," diye kekeledi, yüzü kızarmıştı.

"İtiraf etmeliyim ki, bu tür şeyler..." Kitaba başıyla onay verdi. "Şu anda yaptığımız şey kadar tuhaf görünmüyor."

"Sanırım..." Lissa yere baktı. "Şimdi benden nefret mi ediyorsun?" diye sordu telaşla. "Yani, sana yaptığım şey için mi?"

Kılıç'ın cevabı hızlı ve güven vericiydi. "Tabii ki hayır! Sen sadece yapman gerekeni yapıyorsun."

"Ama..." Lissa gözlerini onunkilere kaldırdı. "Sana tokat attım. Ve ben... sana işkence ettim. İstemedim ama-"

"Tabii ki istemedin. *Amalla...*" Kadının ellerinden birini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Sana başkasının elinden zevk almaktansa senin elinden acı çekmeyi tercih ederim demedim mi?"

"Ama Saber..."

"Ve sen beni gerçekten incitmedin," diye devam etti. "Aslında bana dokunman... elini üzerimde hissetmen... bu..." Boğazını temizledi ve sesi alçaldı. "Hayatımda hissettiğim en büyük zevklerden biriydi," diye mırıldandı başparmağıyla avucuna hafifçe masaj yaparak.

"O...o muydu?" Lissa gözlerini kocaman açarak ona baktı. Adamın eline dokunuşu o kadar doğru gelmişti ki tüm vücudu karıncalanmıştı. Dizlerinin üzerine çöküp onu külotunun üzerinden öptüğünde ne kadar iyi hissettiğini hatırlamaktan kendini alamadı, daha fazlasını yapmak isteyip istemediğini merak etmekten kendini alamadı...

Saber başını salladı. "Bunu hayal etmiştim, biliyorsun. Ellerini bedenimde hissetmek ve birbirimiz için doğru kişi olduğumuzu bilmek. Bize enjekte ettikleri akrabalık bileşiklerinin duygularımızı durduramayacağını, birbirimize dokunmaktan aldığımız zevki engelleyemeyeceğini bilmek..."

Akrabalık bağları. Tabii ki, çünkü aynı klandanız.

Bir an neredeyse unutmayı başarmıştı. Onun dokunuşu çok nazikti.

ve onun sıcak, erkeksi kokusu çok sarhoş ediciydi. Neredeyse onun çiftleşme kokusu olduğuna yemin edecekti ama tabii ki vücudu onun için böyle feromonlar salgılamazdı - kendi klanından biri için değil. Ya da en azından yapmamalıydı...

"Saber, *yapamayız*." Lissa elini ondan çekti ve bir adım geri çekildi. "Yapamayacağımızı biliyorsun."

"Biliyorum." Arkasını döndü ve yasak kitabı sakladığı yere geri koydu. "Ama dilemekten kendimi alamıyorum. I-"

"Geri döndük. Bizi özlediniz mi?" Llewelyn aniden odaya girdi, yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. Onu Leydi Sha'arak takip ediyordu.

"Merhaba canım, öğleden sonran iyi geçti mi?" diye sordu Lissa'ya.

"Ah, evet. Biz sadece..." Lissa boğazını temizledi, yasak kitabın saklı olduğu bölümden uzaklaştıklarına sevinmişti. "Yani, sadece biraz kitap okuyordum. Kütüphanenizde çok sayıda büyüleyici kitap ve belge var."

Leydi Sha'arak ona memnun bir gülümseme verdi "Leydi Pope'nose'unki kadar eksiksiz olmasa da küçük koleksiyonumla gurur duyuyorum. Yine de sansasyonel oyunlar için bana yeterince hizmet ediyor ve önemli olan da bu, değil mi?"

"Elbette." Lissa duyu oyununun tam olarak ne olduğunu sorabilmeyi diledi ama o kadar uzun süredir anlamış gibi yapıyordu ki şimdi sorarsa şüpheli görünebilirdi. Yaklaşan partide öğrenmesi gerektiğini düşündü.

"Yani." Leydi Sha'arak ellerini çırpı. "Bütün öğleden sonra alışveriş yapmaktan *yoruldum*. Rahatlama mağarasında hafif bir akşam yemeğine ne dersiniz?"

"Kulağa çok hoş geliyor." Lissa gülümsedi. "İlk bahsettiğinizden beri mağaranızı merak ediyordum. Siz ve Leydi Pope'nose ile birlikte göremediğim için çok üzgünüm."

"Burası *muhteşem* bir yer. Gerçekten de vahşi doğada bir olduğunuza yemin edebilirsiniz - tabii ki çok güzel bir mağarada." Leydi Sha'arak gülümsedi. "Gelin, size rahatlatıcı elbiseler giydirelim ve ben de Llewelyn'e aşçıya mağarada yemek yiyeceğimizi haber vereyim."

Lissa yüzünde kibar bir gülümseme tutmaya çalışarak ev sahibesini takip etti. Ama içi parçalanmıştı. Kılıç'ın ona söylediği şeyler, bakışları... gerçekten de ona karşı her zaman olduğu gibi bir şeyler hissediyor olabilir miydi? Ama hayır...

Kes şunu! Kendi kendine şiddetle söyledi. Saber hakkında kesinlikle fanteziler kuramam. Buraya bir görev için geldik ve sonrasında yollarımıza gideceğiz. Saber geri dönecek ve Touch Klanlarının Üst Şefi olarak babasının yerine geçecek ve ben de Birinci Dünya'daki baş rahibe olmaya geri döneceğim. Birbirimizi bir daha asla görmeyeceğiz ve bu iyi, doğru olan da bu. Yapılması gereken doğru şey.

Ama neden doğru şeyi yapmak onu içinde bu kadar ıssız hissettiriyordu?

On Üçüncü Bölüm

Rahatlama elbisesi, Lissa'nın omuzlarından ayak bileklerine kadar sarkan ipeksi, şeftali rengi kumaştan dört şeffaf panelden oluşuyordu. Paneller omuzlarda birleşiyor ve hem önden hem de arkadan ayrılıyordu, böylece Lissa hareket Kılıç onun çıplak bedenini her açıdan görebiliyordu.

Aletin sert çıkıntısı tekrar zonkladı ve yüzüncü kez lanet şeyi indirebilmeyi diledi. Ama Leydi Sha'ra'ın onlara yaşattığı "gecikmiş haz" seansının üzerinden saatler geçmiş olmasına rağmen, hâlâ bir tuğla duvarda delik açabilecek kadar sertti. Ve elbette Lissa'yı böylesine dar bir kıyafet içinde görmek durumuna yardımcı olacak hiçbir şey yapmadı.

Keşke birkaç kez sıvışıp kendime bakabilseydim, bu o kadar da kötü olmazdı, diye düşündü eğilip "hanımını" Leydi Şa'ra'ın yanındaki alçak, yastıklı şezlonga yerleştirirken.

Ama tabii ki bu imkânsızdı. Elleri çıplak aletine her yaklaştığında keskin bir şok yaşıyordu. Yalnızca parmak uçlarına... Aleti şoklardan tamamen etkilenmiyordu. Yani parmakları acısa da şaftı asla aşağı inmiyordu. Bu onu çıldırtmaya başlamıştı; tek umudu Lissa'nın gecenin sonunda dokunma kelepçeleriyle birlikte gelen kumandayı istemeyi unutmamasıydı. Eğer yatağa bu şekilde girmek zorunda kalırsa, sonuçlarından sorumlu olamazdı.

Aklını zonklayan üyesinden uzaklaştırmak için Saber, Lissa'ya akşam yemeğini servis etmeye hazırlanırken çevrelerini inceledi.

Dinlenme mağarası tam da Leydi Sha'ra'ın söz verdiği gibi bir mağaraya benziyordu. Taş duvarları ve yüksek taş tavanı, gizemli ama rahatlatıcı bir atmosfer veren serin mavi-yeşil gömme ışıkları vardı. Bir yerlerden rahatlatıcı bir müzik sesi geliyordu ve geniş çevresine yerleştirilmiş birkaç yuvarlak havuzdan gelen yumuşak su sesi mağaranın içinde yankılanıyordu. Havuzlardan biri fokurdayan soluk yeşil bir sıvıyla doluydu ve canlandırıcı bir bitki kokusu yayıyordu. Bir diğerrinin pürüzsüz taşına sakın, koyu mavi dalgalar vuruyordu.

evre. Üçüncüsü ise hafif çiçeksi bir koku yayan bir tür pembe köpökle doldurulmuş gibi görünüyordu.

Yastıklı şezlonglar havuzların arasındaki boşluğun tam ortasındaıdı ve etrafları iekli bitkilerle çevriliydi. Yanlarına alçak bir büfe masası kurulmuştu, bu da Saber'ın leydisini beslemek için seçme çerezler ve meyveler bulmak için uzanmak zorunda olmadığı anlamına geliyordu. Ona sunmadan önce her şeyi koklamaya çalıştı, onun hoşuna gideceğinden emin olmak istiyordu. O sabahki kahvaltıda olduğu gibi, bu da bir gece önce servis edilen resmi akşam yemeğinden çok daha basit bir yemektir. Lissa neredeyse hepsini beğenmiş görünüyordu.

Saber'ın kendisi de acıkmıştı ama açlıktan ölmüyordu. Ayrılmadan önce Llewelyn ona meşgul köleler için protein barlarının saklandığı yeri göstermişti. Saber birkaç tane yemişti ve iyi ki de yemişti; akşam yemeğı uzun ve yorucu olacak gibi görünüyordu.

Lissa'nın tatlı, açıkta duran etine bakarak, çok dar köle pantolonundan fırlamadan bunu atlabileceğini umdu.

* * * * *

Akşam yemeğı sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. Lissa çoğunlukla taze meyve ve birkaç küçük kremalı hamur işinden oluşan yemekten keyif aldı ama Kılıç'la birlikte odalarına dönebilmeyi diledi. Aslında, büyükelçinin özel kütüphanesini araştırdıklarına ve kayıp parşömenlerin onun koleksiyonu arasında olmadığını tespit ettiklerine göre, Lissa temelli gitmeyi diliyordu. Ama Leydi Sha'rak hem onların hem de listedeki diğer koleksiyoncuların sansasyon partisine giriş biletiydi, bu yüzden kalmak zorundaydılar.

Lissa sadece ev sahibesinin Kılıç'a daha fazla işkence ya da aşağılayıcı senaryolar yaşatmayacağını umuyordu "Kölesi" bu gece çok iyi davranıyordu - mağaraya geldiklerinde Lissa'nın ayağını öpmüştü ve onu beslerken gözlerini mütevazı bir şekilde aşağı indiriyordu - bu yüzden Leydi Sha'rak'ın onun daha fazla "eğitimini" nasıl haklı çıkarabileceğini göremiyordu. Ama Yonnite elçisinin istediğı her şeyi hemen hemen yaptığını görmeye başlamıştı. Ayrıca, Saber'ın rahatsız edici ya da uzlaşmacı bir pozisyona sokulmasından gerçekten *hoşlanıyor* gibiydi.

Lissa böyle bir tavrı anlayamıyordu -Leydi Sha'rak erkeklerden gerçekten bu kadar nefret mi ediyordu? Yoksa gizli itaatkâr eğilimlerinin hıncını kendi başına çıkaramadığı için başka birinin kölesinden mi çıkarıyordu? Ya da-

Leydi Sha'rak memnuniyetle içini çekerek Lissa'nın düşüncelerini böldü. "Ah, bu çok hoş, değil mi?" Lüks bir şekilde gerindi ve rahatlatıcı cüppesinin açılarak göğüslerini ve temiz tıraşlı amını göstermesine izin verdi.

"Evet, güzelim." Lissa gözlerini kaçırdı ve dikkat çekmeden, elbisesinin ince panellerinin onu yeterince örttüğünden emin olmaya çalıştı. Bu, bütün gece yaptığı ve her zaman başarılı olamadığı bir şeydi. İpeksi şeftali rengi paneller yerinde durmak istemiyordu -aslında, uygunsuz zamanlarda kayarak açılmak ve bakan herkese görünmek için yapılmış gibiydiler. Saber'ı kastediyorum tabii ki. Elbisesi her açıldığında, adamın gözlerinin onu içine çektiğini hissediyordu ve yüzü hiçbir duygu göstermese de, böyle zamanlarda pantolonundaki şişkinliğin büyüdüğüne yemin edebilirdi.

Leydi Sha'rak beden kölesinin elini sallayarak uzaklaştırdı. "Daha fazla değil, Llewelyn, masajımın tadını çıkaramayacak kadar tok olmak istemiyorum."

"Masaj mı?" Lissa, Saber'ın ikram ettiği son meyve parçasını da alarak sordu.

"Neden evet, herhangi bir rahatlama planı yapmadan sizi *rahatlama* mağarama davet edeceğimi düşünmediniz, değil mi?" Leydi Sha'rak'ın mavi gözleri parladı. "Bu çok aptalca olurdu, değil mi?"

"Sanırım öyle." Lissa boğazını temizledi. "Ama masajı kim yapacak?"

"Llewelyn, tabii ki. Kendisi her türlü erotik masaj tekniği konusunda eğitilmiş ve bu seferlik onu paylaşmak benim için sorun değil."

Lissa elini boğazına götürdü, kendini birden hasta hissetti. Yabancı bir erkeğin ona dokunması, her yerini okşaması fikri tüylerini diken diken etmişti. Llewelyn'in ona bu şekilde dokunmasına izin veremezdi, *yapamazdı*.

Kılıç yumuşak ama tehditkâr bir ses çıkardı ve Lissa dönüp onun Leydi Sha'rak'ın beden kölesine ters ters baktığını gördü. Belli ki başka bir erkeğin ona dokunmasına izin verme fikri onu da rahatsız etmişti. Ya da belki "rahatsız" yeterince güçlü bir kelime değildi. Ela gözleri alev alev yanıyordu ve kaslı göğsünden alçak bir hırıltı yükseliyordu.

"Nazik teklifiniz için teşekkür ederim Leydi Sha'rak," dedi hemen. "Ama tesadüfe bakın ki benim kılıcım da her türlü masaj konusunda iyi eğitilmiştir."

Leydi Sha'rak omuz silkti. "Oh, pekâlâ. Eğer Llewelyn kadar iyi bir iş çıkarabileceğinden eminseniz."

"*Oldukça* eminim," dedi Lissa ona . Saber'dan gelen alçak hırıltının azaldığını duyunca rahatladı ama az önce ne yaptığını düşününce rahatlaması kısa sürdü. Az önce Kılıç'ın vücudunun her yerine dokunmasına izin vermişti. *Belki o kadar da kötü olmaz*, dedi kendi kendine tedirginlikle. *Belki bana sadece sırt masajı yapar ya da-*

"Haydi," dedi Leydi Sha'rak, sesi heyecanlıydı. "Siz havuzları deneyimlemeden masaj yaptıramayız."

"Havuzlar mı?" Lissa etrafına bakındı. "Pekâlâ, hangisi?" "tabii ki! ,
cüppelerinizi çıkarın da gidelim."

Lissa'nın Saber'ın önünde çıplak kalmaktan daha az yapmak istediği bir şey yoktu - Leydi Sha'rak ve Llewelyn'den bahsetmiyorum bile. Ama yapabileceği başka bir şey de yok gibiydi. Derin bir nefes alarak gevşetici cüppesini çıkardı ve Leydi Sha'rak'ın peşinden dumanı tüten yeşil havuza gitti.

"Önce ısı, sonra soğuk, sonra sıcaklık," diye öğüt verdi Leydi Sha'rak soluk yeşil derinliklere dikkatle kayarken. "Yüzmeyi biliyor musun canım?"

"Biraz," dedi Lissa. Aşırı ısınmış suya girerken nefesi dişlerinin arasında tıslıyordu. "Tanrım, bu çok *sıcak*."

"Merak etmeyin, ilk havuzda sadece bir dakika kalacağız. Buradaki suya *trantha* özü katılmıştır; gözenekleri açar ve cildi kirlerden arındırır."

"Çok güzel." Lissa parmak uçlarında durup fokurdayan yeşil suyun içinde sallanırken neredeyse sıcaktan nefes nefese kaldığını fark etti. O akşam saçlarını topladığı için memnundu, bitki kokulu *trantha* özüyle sıırıslam olmasını istemiyordu.

Tam da aşırı ısındığını hissettiği anda Leydi Sha'rak bağırdı: "Değiştir! İki numaralı havuza, canım!"

Lissa onu takip ederek ilk havuzdan çıktı ve doğrudan pembe bir tür köpükle dolu olan ikinci havuza girdi.

Son derece *soğuk* pembe köpük.

"Oh!" Lissa süper soğuk tüylerin arasında debelenirken nefesi kesildi. "Ne... bu da ne?"

"*Barrian* baloncuk karı, tabii ki. Çok güzel değil mi?" Leydi Sha'arak başını bir an için yüzeyin altına eğdi ve gülerek yukarı çıktı. Lissa'ya şakacı bir şekilde pembe köpükten büyük bir nefes üfledi. "Sistemi şok ediyor ve gözenekleri kapatıyor. Dışarı çıkmaya hazır hissediyor musun?"

"Evet, lütfen." Lissa'nın dişleri .

"Hadi o zaman." Leydi Sha'arak iki numaralı havuzdan çıktı ve doğruca lacivert dalgaların vurduğu üçüncü havuza yöneldi.

Dönüşümlü olarak kaynatılıp dondurulduktan sonra, Lissa anlaşılır bir şekilde üçüncü havuza girmeye isteksizdi. En azından ne tür bir maddenin içine gireceğini sormak istedi ama büyükelçi ona hiç zaman tanımadı. Doğrudan koyu mavi sıvının içine kayd ve Lissa'ya onu takip etmekten başka seçenek bırakmadı.

Şaşkınlık ve büyük bir rahatlama içinde, üçüncü havuzdaki madde ne kaynar sıcak ne de dondurucu soğuktu. Bunun yerine, kutsanmış ve rahatlatıcı bir şekilde sıcak ve yatıştırıcıydı. İpeksi, hafif yapışkan bir dokusu vardı, cildine yapışmadan onu kaplıyor gibiydi ve ona egzotik çiçekleri hatırlatan hafif, tatlı bir kokusu vardı.

"Ah, gerçekten de en iyisi sona saklanmış," diye mırıldandı Leydi Sha'arak, onun yanında tembelce süzülürken. "Devam edin ve saçlarınızı serbest bırakın, Leydi R'awr. Bu *musqueet* yağı. Sizi ıslatmadan hoş bir bakım etkisi yaratıyor."

"Gerçekten mi?" Lissa şüpheyle kendine baktı ama Leydi Sha'arak'ın söyledikleri doğru gibi görünüyordu. Viskoz sıvı onu çevreleyip nazik bir el gibi tutmasına rağmen ıslanmasına neden olmamıştı. Bununla birlikte, cildinde hafif, altın rengi bir parlaklık bıraktı ve parmak uçlarıyla kolunu ovuştururken, cildinin hiç bu kadar yumuşak hissetmediğini fark etti. "Bu harika," dedi saçlarını indirip omuzlarında dalgalanmasına izin vererek. "Hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

"Çünkü çok fazla *musqueet* kalmadı." Leydi Sha'rak tembel bir yan kulaç attı, dibe daldı ve kendinden emin bir yüzücü havasıyla geri çıktı. "Nesilleri tükenmek üzere, biliyorsunuz; bu havuzu dolduracak kadarını toplamak bana bir servete mal oldu."

"Bir tür *hayvan* salgısının içinde mi yüzüyoruz?" Lissa kendini biraz hasta hissetti. "Bunun başka bir bitki özü olduğunu sanıyordum."

"Hayır canım, hiçbir bitki misket yağına denk olamaz. Bunu yüzerken kürklerinin su almasını önlemek için yapıyorlar, biliyorsun. Tamamen okyanus olan bir gezegende yaşıyorlar, bu yüzden sizi neden kuru tutarken aynı zamanda şartlandırıldığını anlayabilirsiniz."

"Evet, anlıyorum."

"Yeterince yağ elde etmek için derilerini yıllarca sağlamak zorunda kaldık. Operasyonun başına Llewelyn'i getirdim - pratik işlerde çok iyidir, bilirsiniz. Pek çok beden kölesi gibi süslü olmaktan çok daha fazlası." Kölesine tembel bir gülümseme attı, Llewelyn de ona karşılık verdi ve sonra tekrar Lissa'ya baktı. "Senin kölenin de süs olmaktan çok daha fazlası olduğunu fark etmeden edemiyorum. Yatak oyuncağınız olduğu koruyucunuz ve rehberiniz olarak da hizmet ediyor gibi görünüyor."

Lissa bir tuzak sezmişti. "Evet, ona çok güveniyorum," dedi patavatsız görünmeye çalışarak. "Ama sonuçta, biliyorsun, o sadece bir köle. İlk tanıştığımızda söylediğin gibi, tüm erkekler kontrol altında tutulmalı ve boyun eğdirilmelidir."

"Bunu ben mi söyledim?" Leydi Sha'rak içini çekti. "Sanırım söylemiş olmalıyım, ya da o türden bir şey. Şey." Maviye çalan saçlarını alnından geriye doğru itti. "Onları kontrol altında tutmaktan bahsetmişken, hadi şimdi gidip şu masajları yaptıralım." Parmaklarını şıklattı. "Llewelyn. Havlum."

Llewelyn hemen geldi. Kız havuzdan çıktığında, adam çarşaf büyüklüğünde soluk pembe bir havluyu kızın omuzlarına örttü. Sonra da her tarafını nazikçe sıvazlamaya başladı, belli ki *muskat* yağını çok fazla çıkarmamaya dikkat ediyordu. Adam işini bitirdiğinde Leydi Sha'rak'ın çıplak teninde hâlâ hafif bir altın ışıltısı vardı.

"Çok güzel görünüyorsunuz leydim," diye mırıldandı ve Leydi Sha'rak ona tembel bir gülümseme verdi.

"Teşekkür ederim, Llewelyn. Gel, beni masaya götür ve bana ellerinin becerilerini unutmadığını göster."

"Yapmadılar leydim. Ve bu gece üzerinizde kullanmak için özel bir ısıtıcı yağı var. Daha fazla..." Anlamalı bir şekilde durakladı. "Daha *hassas* bölgeleriniz."

"Ah, seni *yaramaz* erkek." Leydi Sha'rak kıkırdadı ve ona şakacı bir tokat attı. Sonra hâlâ koyu mavi havuzda beline kadar suya batmış olan Lissa'ya baktı. "Hadi canım, acele et. *Misk* yağıyla yıkandıktan sonra bir masajın ne kadar rahatlatıcı olabileceği hakkında hiçbir fikrin yok."

"Eminim öyleyimdir." Dudağını ısırarak Lissa, Saber'a işaret etti. "Havlu, lütfen."

Kendisi ve Leydi Sha'rak çeşitli havuzlarda yıkanırken mümkün olduğunca sırtını ona dönmüyordu. Ama şimdi havuzdan çırpı çırpı çıkıp kurulanmak için kollarını uzatırken onunla yüzleşmekten başka çaresi yoktu. Yine de, ayaklarının dibinde diz çöküp yumuşak, kabarık havluyla nazikçe kurulan adamın gözleriyle tam olarak buluşamadığını fark etti. Bunun yerine, dudağını ısırarak ve kendini hayatında hiç olmadığı kadar açıkta hissederek başka tarafa baktı.

"Çok güzelsin, *amalla*," diye mırıldandı Saber sonunda ayağa kalktığı anda onun kulağına. "Çenenin kaldır, utanma."

"Elimde değil," diye fısıldadı sadece onun duyabileceğinden emin olduğu kısık bir sesle. "Ben... beni böyle görmene alışkın değilim. *Kimsenin* beni böyle görmesine alışık değilim. Ve şimdi bu masaj..."

"Rahatla." Parmak eklemlerini kızarmış yanaklarına hafifçe dokundurdu. "Yemin ederim nazik olacağım."

"Leydi R'awr, acele edin," diye seslendi Leydi Sha'rak odanın öbür ucundan. "Siz gelene kadar gerçekten başlayamayız."

"Oh evet! Çok özür dilerim." Lissa aceleyle yanına gitti ve akşam yemeği sırasında uzandıkları yastıklı şezlongların şimdi masaj masasına dönüştürüldüğünü gördü. Şezlonglar bel hizasına kadar yükseltilmişti ve Yonnite elçisi şezlonglardan birinin üzerinde çıplak bir şekilde yüzüstü yatıyordu.

"Kölen sana yardım etsin," diye Lissa'ya talimat verdi. "Ve acele et - *misk* yağının tüm faydaları bitmeden başlamalıyız."

Saber onu nazikçe kaldırıp masasına yerleştirirken Lissa, "Elbette," dedi. "Ama başlamak için beni beklemek zorunda değilsin."

"Elbette biliyorum." Leydi Sha'rak'ın sesi biraz sinirli çıkmıştı. "Çünkü kölenin Llewelyn'i izlemesini ve yaptığı her hareketi *aynen* taklit etmesini istiyorum. Şimdi tek kelime etme," diye devam etti Lissa itiraz etmek için ağzını açtığı anda. "Erkeğinin masaj eğitimi aldığını söylediğini biliyorum ama *kimse* bu konuda benim Llewelyn'im kadar iyi değil. Aslında onu Clarity'deki *Bishwa* Keşişlerinden eğitim alması için bir aylığına uzağa gönderdim. Onsuz kendimi kaybolmuş hissettim elbette ama geri döndükten sonra bana ilk dokunduğunda geçirdiğim her yalnız geceye değdiğini anladım."

"Bu gerçekten de çok özel bir eğitime benziyor," dedi Lissa belli belirsiz. "Çok iyi. Saber'ın Llewelyn'in her hareketini kopyaladığından emin olacağım."

"Bunu yapmasını sağla," diye emretti Leydi Sha'rak. "Llewelyn'e de doğru yaptığından emin olmak için ona göz kulak olmasını söyleyeceğim."

Lissa içten içe inledi. Oh Tanrıça, şimdi ne yapacaklardı? Kendi kendine Saber'la sadece sırt masajı yaparak kurtulabileceklerini söylüyordu. Şimdi, Llewelyn'in her hareketini taklit etmek zorunda kalacaktı. İçinden bir ses Lissa'ya, Leydi Sha'rak'ın beden kölesini öğrenmesi için gönderdiği özel eğitimin, zihinsel olarak kendini hazırladığı her şeyden çok *ileri* teknikler içerdiğini söylüyordu.

Yine de en azından yüzüstü yatıyordu ve göğüslerinin yanlarından başka hiçbir yeri açıkta değildi. Gözlerini kapadı ve başını kollarının arasına gömdü, bacaklarını sıkıca kapalı tuttu ve gerilmemeye çalıştı. *Her şey yoluna girecek*, dedi kendi kendine tekrar tekrar. *Bir şekilde bunu atlatacağız. Bir şekilde...*

Ve sonra Kılıç'ın güçlü, sıcak elleri omuzlarındaydı ve diğer tüm düşünceleri zihninden uzaklaştırdı.

İlk başta Lissa o kadar gergindi ki rahatlamak bir yana, zar zor nefes alabiliyordu. Ama kısa süre sonra Kılıç boynunda ve omuzlarında birikmiş gibi görünen gerginliği yoğurarak uzaklaştırmaya başladı. Zihnini yatıştıran ve bedenini rahatlatan sert ve istikrarlı bir vuruşu vardı. Ve en önemlisi, onu rahatsız edecek hiçbir yerine dokunmuyordu.

Daha ne olduğunu anlamadan, vücudu onun dokunuşuyla tereyağına dönüşüyordu. Tanrıça, Leydi Sha'rak'a onun özel eğitim aldığını söylediğinde yalan söylememişti - bu işte gerçekten *iyiydi*! O kadar iyiydi ki neredeyse çıplak olduğunu ve kendisine yasak bir şekilde dokunmasına izin verme pozisyonunda olduğunu unutabilirdi.

Ama omuzlarımdan, sırtımdan ve boynumdan başka şeye dokunmuyor ki, dedi kendi kendine rahatlayarak. Benimkine dokunuyor gibi değil

-

"Şimdi daha aşağı," dediğini duydu Llewelyn. "Ne yaptığımı izle ve beni takip et."

Lissa, Saber'ın iri ellerinin yavaşça sırtının alt kısmına ve çıplak kalçalarına doğru indiğini hissettiğinde kalbi ağzına fırladı. Bununla birlikte, uzun, yavaş vuruşlarla uyluklarını ve baldırlarını okşamak için kıcının üzerinden geçmeye etti.

Başparmaklarını sağ ayağının kemerine sıkıca bastırmaya başladığında kendi kendine, sorun yok, dedi. *Bu sadece bir ayak masajı, hepsi bu.*

Kılıç diğer ayağıyla devam ettiğinde tekrar rahatladı ve baldırlarını yoğurmaya başladığında irkilmedi bile. Ancak baldırlarına geri döndüğünde, işlerin yeniden samimi bir hal almaya başladığını kabul etmek zorunda kaldı. Ve sonra Llewelyn kalbinin çarpmaya başlamasına neden olan bir şey söyledi.

"Bu tekniğe 'arkadan zevk kapılarına doğru kayma' deniyor. Çok gelişmiş bir tekniktir."

"Anlıyorum." Kılıç'ın iri elleri sanki talimat bekliyormuş gibi Lissa'nın çıplak kalçalarının üzerinde hafifçe duruyordu. "Nasıl yapılıyor?"

Llewelyn, "Önce hanımın bacaklarını açsın," diye talimat verdi.

Lissa, Leydi Sha'ra'ın yönünden gelen yumuşak bir inilti duydu ve Yonnite elçisinin kendi bacaklarını çoktan açtığını anladı. Ancak Saber ellerini kalçalarından yukarı kaydırıp hafif bir baskı uyguladığında Lissa gerildi ve kendini sıkarak kapattı.

Bacaklarını onun için açarsa, kalçalarını ayırırsa, şişmiş amını net bir şekilde görebilecekti. Lissa ona göğüslerini göstermeye neredeyse alışmıştı, gerçi bunun mümkün olduğuna asla inanmazdı. Ama onun doğrudan iç organlarına bakması ve bu yavaş, yumuşak masajla ne kadar heyecanlandığını bilmesi fikri dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Hadi ama, neden bu kadar uzun sürdü?" Llewelyn'in sesi sabırsız geliyordu. "Leydim bekliyor."

"Sadece tekniği tam olarak doğru uygulamaya çalışıyorum," dedi Kılıç. Sonra sadece onun duyabileceği kadar alçak bir sesle mırıldandı: "Lissa."

"Ben... Yapamam," diye fısıldadı, başını tekrar ona doğru eğip Leydi Sha'arak ve Llewelyn'den uzaklaştırarak. "Yapamam, Saber."

"Yapmak *zorundasın*," diye yumuşak bir sesle karşılık verdi. "Lütfen, *Amalla*, seni asla incitmeyeceğimi biliyorsun..."

Lissa bunu biliyordu. *Bu doğru*, diye düşündü. *Ne olursa olsun, Saber'in ellerinde tamamen ve son derece gvendedeyim*. Onu bu kadar savunmasız ve açık görmesine izin vermek utanç verici olabilirdi ama tehlikeli değildi. Onu korumak için ölür ya da öldürürdü ve elinden gelse asla ama asla ondan faydalanmazdı.

Bunu bildiği için, sonunda onu içeri alması gerektiğini anladı.

Teslimiyet dolu bir i çekişle Lissa rahatladı ve Saber'ın bacaklarını ayırıp kalçalarını iyice amasına izin verdi. Açıkta kalan amcığının üzerinden serin bir esinti geçti ve sonunda teslim olduğuunda Saber şaşkınlıkla yumuşak bir mırıltı çıkardı.

"ok güzel," diye mırıldandı saygıyla. "ok güzel."

"Sonunda," dedi Llewelyn alaycı bir sesle. "Herkes senin daha önce hanımının amına hiç hizmet etmediğini düşünebilir. şimdi beni izle ve benim yaptığımı yap - başparmaklarını tam olarak yerleştir."

Lissa, Saber'ın başparmaklarının şişmiş dış kedi dudaklarına sıkıca indiğini hissettiğinde bir nefesi ısırdı.

"şimdi ovala," diye devam etti Llewelyn, Leydi Sha'arak'tan gelen alçak iniltiyi duymazdan gelerek. "Uzun, yavaş, dairesel hareketlerle. Amaç klitorise dokunmadan onu uyarmak. Onu tam doluluğa getirin - ona tamamlanmadan zevk verin."

Kılıç'ın başparmakları dış am dudaklarına yavaş ve derin bir masaj yapmaya başladığuında Lissa bir iniltiyi bastıramadı. Parmakların içe doğru itildiğini, merkezindeki küçük, hassas sinir demetine doğru sertçe drtldğn hissedebiliyordu. Bir yanı bacaklarını kapatıp utanç içinde başını saklamak istese de, daha derinlerdeki bir başka yanı sadece ona dokunmasına izin vererek hissettiği lezzetli hazzın tadını çıkarıyordu.

"ok iyi," diye mırıldandığını duydu Leydi Sha'arak ve o da aynı fikirdeydi. Böylesine hassas, yasak bir bölgedeki samimi dokunuş

onu hayatında hiç olmadığı kadar heyecanlandırıyordu. İçinde bir şeylerin inşa edildiğini hissedip duruyordu; gerçekleşmesini çok istediği bir zevk zirvesi. Sadece Kılıç ona dokunmaya devam ederse, sadece o hiç durmazsa ulaşabileceğinden emin olduğu bir zirve...

Llewelyn'in Saber'a "Eğer doğru yapıyorsan şimdi ıslanıyor olmalı," dediğini duydu. "Aminin tamamen ıslanmasına gerek yok - sonuçta onu sikmiyorsun. En azından *şimdi* değil. Ama iki parmağınızı alacak kadar kaygan olmalı. Emin değilseniz test edin."

Lissa'nın kalbi ağzına fırladı. Akraba dişilerin kendileriyle her türlü istilacı arasında bir bariyer oluşturacak himenleri yoktu ama yine de daha önce içine hiçbir şey girmemişti. Kılıç onu rahatlatmak için basitçe, "O hazır," dedi.

"Güzel. Eğer eminsen, onu ters çevir. Daha derin bir masaj zamanı."

Daha derine mi? diye düşündü ama Saber çoktan onu sırt üstü çevirmiş ve ellerini kalçalarının üzerinde gezdirmeye başlamıştı.

"Her şey yolunda," diye mırıldandı, hâlâ onu nazikçe okşuyordu. "Gerçekten, her şey yoluna girecek."

Lissa çarpan kalbini durdurmaya çalıştı. "Biliyorum," fısıldadı. "Ben sadece... çok garip hissediyorum."

"Sen bana dokunduğunda ben de dokundum." Kılıç onun gözlerinin içine baktı. "Ama sadece ilk başta. Sonra sadece zevk hissettim. Sana da zevk vermeme izin ver, Lissa. Sana dokunmama izin ver, *lütfen*."

Lissa derin bir nefes aldı. "Pekâlâ," diye fısıldadı. "Ne yapman gerekiyorsa yap." Ve gözlerini kapatarak, kalçalarının açılmasına izin verdi ve ona korunmasız amına tam erişim sağladı.

Kadın nihayet rahatladığında Llewelyn tekrar konuşmaya başlamıştı bile. "Önce iç uyluklarını okşa ve seksine ulaşmak için acele etme," diye talimat verdi.

"Pekâlâ," dediğini duydu Lissa Saber'ın. Sonra Kılıç'ın iri, sıcak elleri uyluklarının iç kısmındaki hassas eti dikkatle yoğurmaya başladı, neredeyse ama tam olarak göbeğine dokunmuyordu.

"Tüm gerginliğinin gevşediğini hissettiğinizde," diye devam etti Llewelyn, "dikkatinizi daha iç, daha hassas bölgelere çevirebilirsiniz." Leydi Sha'ra'k'a mırıldandı, "Bu size bahsettiğim ısıtıcı yağ leydim. Vendon sektöründen geliyor ve hassasiyeti büyük ölçüde artırdığı söyleniyor."

"Bu çok hoş, Llewelyn," diye mırıldandı Leydi Sha'ra'k. "Lütfen devam edin ve Leydi R'awr'ın kölesine de kullanması için biraz yağ verdiğinizden emin olun."

"Elbette leydim." Llewelyn dikkatini tekrar Saber'a çevirdi. "Nasıl yaptığımı izle. Yarığının tepesine sadece birkaç damla. Sonra dış dudaklarını aralayın ve klitorisini kapladığından emin olarak aşağıya damlamasına izin verin."

Lissa Leydi Sha'ra'k'ın yanından bir inilti daha duydu ve Llewelyn'in ısıtıcı yağı onun üzerinde kullandığını anladı. Gözlerini açmak istedi ama görmek istemediği bazı şeyler vardı. Ve Kılıç'ın onun üzerinde çalışmasını izlemek zorunda kalmazsa daha az utanacaktı.

"Hazırlan," diye mırıldandığını duydu Saber'ın ve sonra ılık, kaygan damlacıkların savunmasız tümseğinin üzerine usulca döküldüğünü hissetti.

Kılıç onu tamamen açtığında neredeyse nefesi kesilecekti ama bir şekilde dudağını ısırp sesini bastırmayı başardı. Leydi Sha'ra'k'ın, Saber'la ilk kez böyle bir şey yaptıklarını bilmesine izin veremezdi. Ama ısınan yağ yavaşça açık amcığının içine kayarak klitorisinin hassas incisini kapladığında, yüksek sesle inlemekten kendini alamadı.

"güzel, değil mi?" Leydi Sha'ra'k diğer masadan seslendi. "Llewelyn, bu yağı almayı nasıl başardın bilmiyorum ama çalışkanlığının ve düşünceliliğinin karşılığını daha sonra alacağına söz veriyorum."

"Çok nazıksınız leydim," diye mırıldandı beden kölesi. "Ama aradığım tek ödül sizin zevkiniz. Masajıma devam etmem için hazır mısınız?"

"Evet, lütfen, Llewelyn-durma!"

"Aklımın ucundan bile geçmez leydim." Llewelyn tekrar Saber'a döndü. "Bundan sonraki kısım en hassas kısım. Yağı leydinizin iç amcığına masaj yaparak yedireceksiniz ve buna azami özen göstermelisiniz. Sağ başparmağının pedini kullan ve yavaşça -çok nazıkçe- klitorisinin etrafında yavaş bir daire çizerek kaydır. Anladınız mı?"

"Elbette," dedi Saber.

Ama Lissa'nın tüm vücudu bir tel gibi gerilmiş, onun dokunuşunu beklemesine rağmen, yine de Llewelyn'in emrettiği gibi yapmadı. Sonunda gözlerini açtı ve ona baktı.

"Saber?" diye sordu kararsızca. "Sen... her şey yolunda mı?" "Her şey ,"

diye yumuşak bir sesle güvence verdi. "Ama senden bir bakmanı istiyorum. Bunu yaparken bana bak. Sana zarar vermediğimden emin olmak için gözlerini görmem gerekiyor."

"Oh..." Lissa fısıldadı. Şimdiye kadar masajın yavaş yoğunluğuna dayanabilmiş ve gözlerini kapatarak, böylece kendi küçük karanlık dünyasında kendini izole ederek yönetebilmişti. Şimdi Saber ondan bunu yapmasını, yani ona yakından dokunurken, hatta belki de içine girerken ona bakmasını istiyordu. Buna dayanabilecek miydi?

"Saber..." diye başladı.

"Lütfen," diye mırıldandı, yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. "Lütfen, *Amalla*, seni incitmek istemiyorum."

"Tamam... tamam," diye mırıldandı Lissa sonunda. "Ben izleyeceğim." Hâlâ hareket etmediğinde ekledi, "Dokun bana Kılıç. Her şey yolunda. Sana güveniyorum."

Yüzünde bir rahatlama ve şefkat ifadesi belirdi. "Teşekkür ederim. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Sonra onu araladı ve başparmağının geniş kısmını doğrudan zonklayan klitorisinin üzerine yerleştirdi.

Lissa'nın nefesi kesildi ve doğrudan temas karşısında neredeyse masadan fırlayacaktı. Daha önce hiç kimse ona böyle dokunmamıştı. Aslında *kendine* bile hiç dokunmamıştı. Kendi gezegenlerinde yaşarken bundan çok utanmıştı ve daha sonra, Birinci Dünya'da tapınakta yaşarken, Minverna tarafından kendi kendine zevk almak hoş karşılanmamış ve düpedüz yasaklanmıştı.

"Sen iyi misin?" Kılıç endişeyle ona bakarak sordu. O da

başını salladı. "Sadece... yoğun."

"Eğer doğrudan temasa dayanamıyorsa, klitorisinin etrafında dairesel hareketlerle nazıkçe kaydırın," dedi Llewelyn Leydi Sha'ra'ın yanındaki yerinden. "Unutmayın, leydinize bakireymiş gibi nazık davranmalısınız."

İlk kez bir erkeğin ona dokunmasına izin verdiğini ve senin de o erkek olma ayrıcalığına sahip olduğunu farz et."

"Sanırım bunu başarabilirim." Kılıç ona küçük bir yarım gülümseme verdi, Lissa da karşılık vermeye çalıştı. Yine de gergin hissetmekten kendini alamıyordu. İçinin yeniden gerilmeye başladığını hissedebiliyordu...

Sonra Kılıç klitorisinin etrafında yavaşça ve dikkatlice dönmeye başladı, neredeyse ama asla tam merkezine dokunmadı.

"Oh," diye fısıldadı Lissa şaşkınlıkla. Bu yavaş, dolaylı temas doğrudan bir dokunuştan *çok* daha iyiydi. Kılıç yavaşça okşamaya devam ederken sıcak zevk akımlarının onu çektiğini hissedebiliyordu. Meme uçları sertleşmiş, göğüslerinin uçlarında küçük tomurcuklar oluşmuştu ve görünüşe bakılırsa kendi isteğiyle sırtı eğilmişti. Göğüslerinin arasında sıcak, cinsel bir kızarıklık hissediyordu ve nefesi kısa pantolonlarla gelmeye başlamıştı.

"İyi hissettiriyor mu?" Saber mırıldandı, kendi gözleriyle onun gözlerini tuttu. "Hoşunuza gitti mi leydim?"

"Evet, oh evet," diye nefesini tuttu Lissa, sırtını biraz daha kamburlaştırarak. Üzerinde çalışabilmesi için kıpırdamadan yatması gerektiğini biliyordu ama bir şekilde vücudu ona itaat etmiyordu. Sanki her santimi daha fazlası için haykırıyor, Saber'a onu şimdiye kadar varlığından bile haberdar olmadığı bir uçurumun kenarına götürmesi ve itmesi için yalvarıyordu.

"Çok iyi," diye mırıldandığını duydu Llewelyn. "Anlıyorsun, verdiği tepkilerden belli oluyor. Şimdi iç masaj zamanı."

Lissa bir belirsizlik sarsıntısı hissetti. *İç masaj mı?* Ama Saber, klitorisine yavaş ve tatlı işkencesine devam ederken bakışlarını anlamlı bir şekilde onunkilerle birleştirdi.

"Her şey yolunda, *amalla*," diye mırıldandı. "Nazik olacağımı biliyorsun."

"Ben... Ben biliyorum." Derin bir nefes alan Lissa kendini tekrar rahatlamaya zorladı. Ne olursa olsun, bu işte birlikteydiler. Saber ona zarar vermeyecek ya da başkasının zarar vermesine izin vermeyecekti. Onun yanında güvendeydi ve bunu bilmek kendini ona açmasını, teslim olmasını ve ne gerekiyorsa yapmasına izin vermesini kolaylaştırdı.

"Eğer kadının hazırsa," diyordu Llewelyn, "diğer elini kullanarak ilk iki parmağını amının derinliklerine kaydır ve başparmağınla klitorisine masaj yapmaya *devam et*."

Lissa iki küt parmak ucunun bakir girişine hafifçe bastırıldığını hissetti ve göz kapaklarının ardındaki karanlığın güvenliğine çekilerek gözlerini kapatmaktan kendini alamadı. Ama sonra Kılıç konuştu.

"Bana bak," diye mırıldandı yumuşak, emredici bir sesle. "Benimle kal, Lissa. Ne hissettiğini bana söylemeni istiyorum."

İsteksizce gözlerini tekrar açtı.

"Güzel." Saber eğilerek onun kalçasının iç kısmına sıcak ve nazik bir öpücük kondurdu. "Yavaşça, leydim," dedi. "Sana yavaşça gireceğim, yemin ederim."

"Evet... lütfen," diye fısıldadı Lissa. Ve sonra onun iki uzun, güçlü parmağının girişini geçip sıkı bakire kanalına girdiğini hissetti.

İlk başta nefesini zor tuttu ama kendini rahatlamaya zorladığında aslında hiç acımadığını fark etti. Aslında, iyi hissettiriyordu. Bu kadar dolu olmak güzeldi, çok değer verdiği bir erkek tarafından içine girilmesi güzeldi. Lezzetli, neredeyse tehlikeli derecede samimi ve yoğundu. Uzun parmaklarının uçları kanalının arka duvarını okşayana kadar vücudunun derinliklerine doğru ilerleyen Kılıç'ın gözlerine bakarken, ona hiç bu kadar yakın hissetmediğini düşündü.

"Çok güzelsin, *amalla*," diye fısıldadı onun içine derinlemesine bastırırken. "Beni içine aldığında çok güzelsin."

"Saber..." kalçalarını oynatmaktan kendini alamadı ve adamın parmaklarının içinde hareket ettiğini hissedince inlemeye başladı. "Saber, lütfen, ihtiyacım var... Neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum."

"Evet," diye mırıldandı ve parmaklarını yavaşça onun dar kanalına sokup çıkarmaya başladı. Aynı zamanda, Lissa çıldıracağını düşünene kadar klitorisine acımasızca masaj yapmaya devam etti.

Yine içinde bir şeylerin inşa edildiğini hissediyordu. Ulaşılması zor bir zirveye ulaşmak için gittikçe daha yükseğe tırmanma hissi. Zevk içinde sımsıkı sarılmış, onu sınıra doğru itiyordu ama bu onun... tam olarak... ulaşamadığı bir sınırdı.

Sonra Llewelyn tekrar konuştu. "Parmaklarını yukarı doğru kıvr ve *sertçe* ovala. Elinden gelen her şeyi yap, leydinin *boşalmasını* sağla." O konuşurken, Leydi Sha'arak soluk soluğa bir çığlık attı ve adını yüksek sesle inledi.

Lissa bakıp tam olarak ne olduğunu görmek istedi ama tam o anda Saber kendisine verilen talimatları yerine getirdi. Parmaklarını yukarı doğru kıvrarak, Lissa'nın içinde varlığından bile haberdar olmadığı bir noktaya süründü. Vücudundan bir zevk şimşeği çıktı ve nefesi kesildi, kalçaları istemsizce pompalandı. Sonra başparmağının geniş ucu doğrudan zonklayan klitorisinin üzerine kayd ve ikinci, daha da yoğun bir zevk onu ele geçirdi.

"Oh! Oh, Tanrıça! Oh, Saber, *lütfe*!" Elleri yumruk yaptı, sırtını kamburlaştırdı, kalçalarını itti. Sanki sonunda zirveye ulaşmış ve aşağı atlamıştı, ancak bir şekilde uçabileceğini öğrenmişti. Kılıç'ın verdiği zevk onu yaydan fırlayan bir ok gibi, hayatında ilk kez süzölmek için özgür bırakılmış bir kuş gibi yukarı fırlattı.

"Her şey yolunda, Lissa," diye mırıldandığını duydu Saber'ın. "Her şey , *amalla*. Bırakın olsun, bırakın kendiniz gelin."

Geliyorum, geliyorum, diye düşündü çılgınca. *Oh Tanrıça, lütfe, bu zevke doyamıyorum ama o kadar yoğun ki daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum... Çok iyi... çok iyi...*

Bu, Lissa'nın hayatında yaşadığı en yoğun duyguydu ve içinde anlayamadığı ya da inkâr edemediği bir şeyi tetikledi. Zevk nihayet , gözlerinin yaşardığını ve boğazında bir hıçkırığın yükseldiğini hissetti.

Uzun zamandır kontrol altında tuttuğu duygular onu bombardımana tuttu; Saber'a duyduğu yasak aşk bir dalga gibi üzerine hücum etti. Ona o kadar şefkatle dokunmuş, o kadar zevk vermişti ki, yine de asla sahip olamayacağı tek erkek oydu. Ona ihtiyaç duymaktan içi sızlıyordu ama bu asla iyileşemeyecek bir sızı, asla doyurulamayacak bir açlıktı.

Bu şekilde hissetmeyi bırakmalıyım. Bütün bunlar bittikten sonra yollarımızı ayıracağız. Birbirimizi bir daha asla görmeyeceğiz. Asla...

Ama onu sonsuza dek kaybetme düşüncesine katlanmak çok zordu. Lissa bir kolunu gözlerinin üzerine attı, başarısız bir şekilde gözyaşlarını tutmaya ve utancını gizlemeye çalıştı.

"Lissa? Sen iyi misin? Seni incittim mi?" Saber'ın sesi neredeyse paniklemiş gibiydi.

Bir şekilde başını sallamayı başardı. "Hayır," diye fısıldadı. "Sadece... o kadar... o kadar... daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

Leydi Sha'ra'ın, "Bu masaj tekniği, sana özel olduğunu söylemiştim," dediğini duydu. "Saber, onu odana götür ve kucağına al. Kısa bir süre içinde iyileşecektir."

Lissa onun mırıldanarak onayladığını duydu ve sonra onu kaldırıp geniş göğsüne yaklaştırarak kucakladı. Yüzünü onun göğsüne gömdü, teninin sıcak ve rahatlatıcı kokusunu içine çekti ve hıçkırmamaya çalıştı.

Hayatında hiç bu kadar ıssız hissetmemişti.

Bölüm On Dört

Saber yatağa oturdu ve Lissa'ya sarıldı, az önce yaptığı şey yüzünden kalbi acıyordu. *Ona o şekilde dokunmamalıydım. Başka bir yol bulmalı, bir bahane uydurmalıydım. Şimdi benden sonsuza dek nefret edecek. O-*

"Şimdi iyiyim," diyerek onu şaşırttı Lissa.

"Ne?" Kararsızca ona baktı. "Sen neden ?
Olamazsın. Sen sadece-"

"Sadece biraz üzgündüm." Gözlerini kaçırdı ve ona gülümsemeye çalıştı. "Zevk... çok yoğundu. Sanki... bir şekilde içimde bir şeyler kırıldı. Ama şimdi iyiyim, dürüst olmak gerekirse," diye devam etti.

"Öyle olduğuna inanmıyorum." Kılıç kaşlarını sertçe çattı. "Hâlâ üzgünsün ve bunun için seni suçlamıyorum."

"Sana kızgın mı demek istiyorsun?" Lissa oturmak için çabaladı ve onu kollarından bırakmak yapmak istediği son şey olsa da ona yardım etti.

"Evet, elbette." Saber ona baktı, gözlerini kendi gözleriyle yakalamaya çalıştı. "Sana o şekilde dokunduğum için. İçine girdiğim için. Lissa, yapmamalıydım-"

"Saçmalama." Kızarıyor ve gözlerini kaçırıyordu, adamın gözlerine bakmaya ya isteksizdi ya da bakamıyordu. "Sen... sen yapman gerekeni yaptın. Tıpkı benim daha önce sana dokunmak zorunda kaldığımda yaptığım gibi."

"Lissa, bana bak," diye ısrar etti. Yine de , bir eliyle çenesini hafifçe yakaladı ve yüzünü ona çevirdi. "Bana bak," diye tekrarladı. "Çok özür dilerim. Seni asla incitmek istemedim."

"Yapmadın," diye fısıldadı. Yeşim yeşili gözleri tekrar doldu ve gözyaşlarını geri akıtmaya çalışarak hızla kırıştırdı. "Ben sadece hiç... Saber, hiç bu kadar yoğun bir şey hissetmemiştim. Böyle bir duygunun *mümkün* olduğunu bile bilmiyordum."

"Yani daha önce hiç orgazm olmadın mı?" Kararsızca ona baktı. "Hiç kendine dokunup kendini boşaltmadın mı?"

"Nasıl yapabilirim?" Yere baktı ve uzun kirpiklerine takılan gözyaşları loş ışıktaki mücevher gibi parladı. "Altında yaşarken yapamazdım"

Yakalanma korkusuyla çatınız ve tapınakta yasaktı."

"Yani bu senin ilk orgazmındı." Kılıç anlamaya başladı. "Seni şaşırtmasına şaşmamalı."

"Çok duygusallaştığım için özür dilerim." Yumuşak, titrek bir iç çekti. "Sadece... tüm bu şeyleri yüzeye çıkarmış gibiydi. Düşünmemeye çalıştığım şeyleri."

Kılıç'ın onun ne demek istediğini sormasına gerek yoktu. "Ben de bunları düşünüyorum," diye mırıldanarak onun yanağını okşadı. "Her zaman."

"Öyle mi?" Kız ona kararsızca baktı ve o da başını salladı.

"Evet, tabii ki. O günden beri onları düşünmeyi *bırakmadım*..."

"Ne günü?" Kız kaşlarını çatarak belirsizce ona baktı.

Kılıç başka tarafa baktı. "Beni reddettiğin gün."

Uzun zaman önce kendi gezegenlerinde söylediği sözlerden bu yana, ona asla sahip olmamak için ettiği yeminden ilk kez bahsediyordu. O zamana kadar acısı konuşulamayacak kadar büyüktü ama mağarada aralarında geçen o yoğun sahnedan sonra kendine engel olamadı. Bilmek zorundaydı.

"Lissa," dedi. "Söyle bana, beni reddettiğinde ciddi miydin?"

"Ben istemedim." Lissa'nın gözleri tekrar doldu ve küçük bir hıçkırık tuttu. "Lütfen inan bana, Saber. Asla... asla sana bu söylemek istemedim. O yemini etmeyi."

"Biliyorum." Onu tekrar kollarına çekti. "Yapmadığını biliyorum, *amalla*."

Asla onun olmayacağına dair resmi yemini ettiği gün hayatının en kötü günüydü. Bu yemini sadece Saber ve annesi duymuş ve şahit olmuş, gizli aşklarını keşfetmiş ve buna bir son vermek için adımlar atmışlardı.

Daha sonra, Lissa'nın söylediği sözlerde ciddi olup olmadığından gizliden gizliye hep korkmuş, onun kendisine karşı hissettiklerini Lissa'nın da hissettiğinden şüphe etmişti. Şimdi, onu kollarında tutarken, nihayet kalbinin ona başından beri söylediği şeyi biliyordu - yeminin tamamen annesinin işi olduğunu ve Lissa'nın hiçbir şey yapmadığını.

Bu bilgi hiçbir şeyi değiştirmedi - hâlâ birlikte olamazlardı. Ama kalbini hafifletti ve kendini daha iyi hissetmesini sağladı. *Hâlâ beni hissediyor*, diye düşündü, parmaklarını onun uzun, ipeksi saçlarında gezdirirken. *Benim onu istediğim gibi o da beni istiyor*.

Birdenbire o kadar katı bir şekilde kontrol altında tuttuğu duygular yüzeye çıktı ve onları daha fazla inkâr edemedi. Lissa'nın yüzünü ellerinin arasına alarak onu kendine yaklaştırdı ve sık sık yapmayı arzuladığı gibi yemyeşil ağzını öptü.

Lissa ilk başta olduğu yerde kalmış gibiydi ama sonra onu öyle aç bir şekilde öptü ki Saber'ın nefesi kesildi. Tanrıça ama dudakları çok tatlıydı! Aralarındaki ilişkinin harika olacağını her zaman biliyordu ama sonunda onu ilk kez öpmek hayal ettiği her şey ve daha fazlasıydı. Daha da yaklaştı, parmaklarını saçlarına doladı ve öpücüğü derinleştirdi. Lissa aldığı kadar iyi verdi, kollarını onun boynuna doladı ve ağzına daha iyi erişebilmesi için başını eğdi.

Yatağa uzandılar ve birdenbire kadın onun altında kaldı. Ve çıplaktı - hâlâ o kadar çıplaktı ki, ona olan ilgisinden neredeyse unuttuğu bir şeydi bu. Kollarında kendini çok yumuşak, çok verici, çok açık hissediyordu. Saber onu doldurmayı arzuluyordu ve bu sefer sadece parmaklarıyla değil. Onun tadına bakmak, dilini onun tatlı, ıslak amının derinliklerine sokmak ve tekrar tekrar boşalmasını sağlamak istiyordu. Ve ondan sonra bacaklarını ayırmak ve onu sikiyle doldurmak istedi. Ona Derin Dokunuş'u vermek, bedenini okşarken zihnine de dokunmak, onu tamamen içine almak ve tek bir zihin, beden ve ruh olana kadar içinde iterken onu içinde tutmak istiyordu.

Bacaklarını ayırdı ve sikiinin sert çıkıntısını ıslak, açık amına bastırdı. Lissa inledi ve ona doğru eğildi. Dar köle pantolonunun içinden bile onun sıcaklığını hissedebiliyor ve arzusunun sıcak, kadınsı kokusunu alabiliyordu. Tanrıça, ikisinin de buna çok ihtiyacı vardı, birlikte olmaya, bir olmaya ihtiyaçları vardı. Onun her yerine dokunmak, vücudunun her yerini aynı anda okşamak istiyordu...

Saber hiç düşünmeden dokunma duyusunu onun üzerinde kullandı; *fısıltıyla konuşan parmaklarını* saçlarının arasından geçirerek göğüslerini okşadı ve *fısıltıyla konuşan dudaklarını* boynunun hassas kıvrımını öpüp yalarken amının hassas tümseğini okşaması için gönderdi.

Lissa aniden onun altında donakaldı. "Saber, ne yapıyorsun?" fısıldadı. "Ne yapıyoruz biz? Neyimiz var bizim?"

"Yanlış bir şey yok," diye itiraz etti, vücudu ihtiyaçla zonkluyordu. "Birbirimize nasıl hissettiğimizi gösteriyoruz, sonunda birbirimize ihtiyacımız olanı veriyoruz."

"Hayır... hayır!" Onun göğsüne doğru itti. "Yapamayız."

Saber isteksizce onun üzerinden yuvarlandı ve Lissa doğrulup kollarını dizlerine dolayarak kendini ondan sakladı.

"Yapamayız," diye tekrar fısıldadı. "Hatırlamıyor musun, birlikte yaşasak bile *bunu* asla yapmayacağımızı söylemiştik. Bana onsuz da mutlu olacağını söylemiştin."

"Ve eğer mümkün olmasaydı olurdu." Hayal kırıklığı içinde içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Bu, akrabalık bileşiklerinin bizi ayrı tutacağını düşündüğümüz zamandı, hatırladın mı?"

"Evet, ama sen... az önce bana Derin Dokunuş yapacaktın." Lissa kendini daha da sıktı, gözleri sıkıntılıydı. "Bunu yapamayız Kılıç. Biz aynı klandanız."

"Biliyorum. Kahretsin, biliyorum." Elinin topuğunu alnına bastırdı ve derin bir nefes aldı. "Sanırım sadece... bir an için unuttum."

Lissa alçak ve titreyen bir sesle, "Neredeyse ben de istiyordum," diye itiraf etti. "Ama bunu yapamayız. Bir dakikalığına bile olsa kendimizi unutmaya izin veremeyiz. Burada bir rol oynuyoruz - gerçek olmayan rollere bürünüyoruz. Bütün bunlar bittiğinde-"

"Ne?" dedi, niyet ettiğinden daha sert bir şekilde. "Yollarımızı ayıralım mı? Birbirimizi bir daha hiç görmeyecek miyiz?"

"Evet." Gözleri yeniden dolmaya başlamıştı ama gözyaşlarını öfkeyle sildi. "İstemiyorum ama elimizden bir şey gelmiyor. Biz... biz başka bir şey yapamayız. Beni eve eşin olarak götürürsen ne olacağını biliyorsun - halkımız sana karşı ayaklanır ve beni enstest bir fahişe olarak aşağılar." Başını iki yana salladı. "Üzgünüm Kılıç, ama bu şekilde yaşanmaz. Yapamayız... yapamayız *işte.*"

"Biliyorum." Derin bir nefes alarak kendini kontrol etmeye çalıştı. "Özür dilerim. Sana bağırarak istememiştim."

"Yapmadın, pek sayılmaz. Sadece üzgündün. Ben de üzgündüm." Lissa içini çekti ve ona sıkıntılı bir bakış attı. "Keşke farklı klanlardan olsaydık."

"Ama biz değiliz." Kılıç hızlı bir hareketle ayağa kalktı. "İzninizle, yatmak için hazırlanacağım."

"Saber..." Gözleri hâlâ sıkıntılıyken ona elini uzattı ama o sadece başını salladı.

"Yarın uzun bir gün olacak, biraz uyusak iyi olur. Bu yüzden lütfen... üzerinize bir şeyler giyin ve yatağa gidelim."

Lissa kendine baktı ve yüzü kıpkırmızı oldu. "Elbette," diye mırıldandı. "Çok özür dilerim."

"Olma," dedi Saber kısaca. "Böyle çok güzelsin. Ben sadece..." Başını iki yana salladı. "Sana sahip olamayacağımı bildiğim halde seni görmek çok zor."

Sonra dönüp gitti, kendini banyoya kapattı ve onun yüzündeki incinmiş ifadeyi hatırlamamaya çalıştı.

* * * * *

Bir gece önce giydiği bakir beyaz elbisesi Leydi Sha'rak'ın temizlik personeli tarafından yıkanmak üzere götürülmüştü. Lissa küpünü karıştırarak giymek için dekolte olmayan başka bir gecelik aradı ama şaşkınlıktan hiçbir şey bulamadı. En azından *mütevazı* bir şey. Sonunda arkasına kadar ancak inen ve neredeyse transparan olan şeffaf, soluk yeşil bir elbise giydi.

Önemli değil, dedi kendi kendine, yatağa girmeye hazırlanırken. *Yorganın altında olacağım ve karanlık olacak. Beni asla göremeyecek.*

Tam o sırada banyodan gelen bir *gümbürtü* ve yüksek sesli bir küfür duydu.

Bir saniye içinde yataktan kalktı. "Aman Tanrım, Saber, iyi misin? Kendine zarar mı verdin?"

"Ben iyiyim." Ama derin sesi sanki bir tür acı çekiyormuş gibi gergin çıkıyordu.

"Sesin iyi gelmiyor, yaralı gibisin," diye seslendi endişeyle. "Bir şeyim yok. Sadece şu lanet... *ah!*"

Bu kadarı çok fazlaydı. Lissa bunu yapması gerekip gerekmediğini düşünmek için beklemeden banyoya doğru ilerledi.

Kılıç, dar siyah pantolonunun fermuarını yarıya kadar açmış ve yüzünde hayal kırıklığı ve acı dolu bir ifadeyle geniş alanın ortasında duruyordu.

"Saber?" Ona temkinli bir şekilde yaklaştı. "Neler oluyor? Yardımcı olabilir miyim?"

İç çekti. "Gürültü için beni affet. Bu lanet kelepçeler yüzünden. Daha önce onlarla zor zamanlar geçirmiştin ama daha da kötüleşmiş görünüyorlar. Ellerimi fermuarıma yaklaştırdığım anda bir şok yaşıyorum."

"Kelepçeler!" Lissa elini ağzına götürdü. "Leydi Sha'ra'k'tan onları çıkarmak için kumandayı istemeyi unuttuğuma inanamıyorum! Saber, *çok* özür dilerim."

"değil," dedi kuru bir sesle. "Biraz dalgındın, hatırladın mı?" "Elbette." O an hissettiği şey yüzünden dikkatinin dağıldığını hatırlayarak Onun çıplak bedenine masaj yapması ve ona ilk orgazmını yaşatması karşısında yüzünün kızarmasına engel olamadı. Ama alçakgönüllülük şimdi ona yardımcı olmayacaktı. Hızla Saber'ın önünde dizlerinin üzerine çöktü ve fermuarına uzandı.

"Hey! Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Büyük bir adım geri attı, beli odanın ortasındaki büyük mermer leğene çarptı.

"Sana yardım ediyorum." Lissa kaşlarını çatarak ona baktı. "Pantolonunu kendi başına çıkaramıyorsan yardıma ihtiyacın var demektir. Sorun nedir?"

"Hiçbir sorun yok, zaten kendi başıma halledemeyeceğim bir şey de değil."

Lissa bir kahkaha patlattı. "Ama yapamadığın şey tam olarak bu - kendi kendini idare etmek," diye belirtti. Bütün bu durum o kadar saçmaydı ki, kendini bütün akşam olduğundan daha hafif hissetti.

"Şey..." Ağzının bir köşesi seğirdi. "Komik değil, biliyorsun."

"Biliyorum," diye onayladı Lissa, gülümseyerek. "Hadi ama Saber, aptal olma. Seni daha önce görmemiş değilim. Bilirsin işte, sana *dokunmadım*." Yanaklarının tekrar ısındığını hissedebiliyordu ama geri adım atmamaya kararlıydı.

Kılıç isteksizce başını salladı. "Pekâlâ. Sadece fermuara çok ama *çok* dikkat et. Orası hassas bir bölge."

"Tabii ki. Senin hassas bölgelerine en az benimkilere gösterdiğin kadar dikkat edeceğim." Kelimeler ağzından çıktığı anda, onları geri çağırabilmeyi diledi. Ona yaptıkları tüm yasak şeyleri hatırlatacak kadar içine ne girmişti? Ama kendine engel olamıyordu; bu görevin onu değiştirdiğini hissediyordu. Belki daha iyisi için değil ama artık bunun bir yardımı olamazdı.

Yavaşça, çok yavaşça fermuarı çekiştirdi. Sorunun ne olduğunu hemen görebiliyordu: Kılıç fena halde sertleşmişti, şaftı çok dar pantolonun arkasında serbest kalmak için zonkluyordu. Fermuarın acımasız gümüş dişleri etine son derece acı verici bir şekilde bastırıyordu. Eğer dikkatli olmazsa, fermuarı aşağı çekerken savunmasız derisinin bir kısmı sıkışacaktı.

"Saber," dedi ona bakarak. "Üzgünüm ama korkarım elimi... fermuarı indirirken seni tutmak zorunda kalacağım ya da-"

"Anlıyorum." Çenesi sıkılmıştı. "Ne yapman gerekiyorsa yap."

"Pekâlâ." Hâlâ kendini garip hissedenden Lissa elini yarı açık pantolonunun içine soktu ve tıpkı o gün daha önce Leydi Sha'ra'ın onlara yaptırdığı "eğitim" egzersizleri sırasında yaptığı gibi sıcak, pürüzsüz şaftı avuçladı. Ancak bu sefer sadece o ve Kılıç vardı, eleştiren ya da yönlendiren başka kimse yoktu. Hızla çarpan kalbine rağmen, Lissa bu koşullar altında oldukça sakinleştiğini fark etti.

Biraz zaman aldı ve dikkatli manevralar yaptı ama sonunda fermuarı tamamen indirdi ve Saber serbest kaldı. Ama pantolonu açık olmasına rağmen, Lissa bir şekilde kendini onun şaftını tutmayı bırakmaya isteksiz buldu. Elinde çok ipeksi ve sıcak hissediyordu ve kokusu baharatlı ve inkar edilemez bir erkek kokusuydu. Arzudan neredeyse başının döndüğünü hissetti. Hiç düşünmeden biraz daha yaklaştı ve parmaklarını adamın sıcak etine daha sıkı sardı.

"Um...Lissa?" Saber'ın derin sesi boğuk ve kararsızdı.

"Hmm?" Hâlâ onun önünde diz çökmüş, parmaklarının adamın sikinin etrafını tam olarak nasıl saramadığını inceliyordu. O kadar büyüktü ki, herhangi birine Derin Dokunuş vermek için onu nasıl kullanabileceğini merak etti. Hiç beklemediği bir anda zihninde Saber'ın altında sıkışmış, bacakları iki yana açılmış ve Saber *fısıltıyla konuşan parmaklarıyla* ona hafifçe dokunurken sikinin başının yavaşça içine kaydığı bir görüntü canlandı.

Zihnindeki görüntü onu dehşete düşürmeliydi - bunun yerine her yerinde sıcaklık ve karıncalanma hissetti. Meme uçları aniden gerildi ve amı zonklamaya başladı. Tanrıça, onun nesi vardı? Adamın kokusu onu etkiliyor muydu? Yoksa her zaman ürkek olmaktan bıkmış mıydı?

Son zamanlarda, her ne kadar Kılıç'ın bu durumda "köle" olması gerekse de, Lissa herkesten emir alıyormuş gibi hissediyordu. Kat'ın kendisi için hazırladığı saçma sapan elbiseleri giyiyor, Leydi Sha'ra'ın ona patronluk taslamasına izin veriyor, hatta görev uğruna kendisine dokunulmasına ve yasak yollarla masaj yapılmasına izin veriyordu. İçinde derinlerde bir yerlerde bir şey "Yeter!" diyor gibiydi.

Birden sanki içinde bir şalter attı. *Her zaman korkmaktan yoruldum, her şey için özür dilemekten yoruldum... yapmak **istediğim** her şey için. Burada zor bir durumdayız ve yapılması gerekeni yaptığım için özür dilemem gerekmemeli.*

"Lissa," dedi Saber onun düşüncelerini bölerek. "Ben... uh... artık ."

"Sanırım yapmalıyım, değil mi?" Tıpkı Leydi Sha'ra'ın ona öğrettiği gibi onu yavaşça aşağı yukarı okşadı. "Ama ne olursa olsun, yapmayacağım."

"Ne?" Kılıç açıkça kulaklarına inanamıyordu.

"*Yapmayacağım* dedim," diye tekrarladı Lissa net bir şekilde.

"Ama söylemiştin," diye hatırlattı ona. "Yapamayacağımızı-"

"Yapmayacağız," dedi Lissa kararlılıkla. "Ama bu farklı. Kendine bir bak Saber, bu kadar uzun süre bu kadar zorlandığın için acı çekiyor olmalısın. Öyle değil mi?" diye ekledi Saber cevap veremeyince.

Kaşlarını çattı. "Bu... dayanamayacağım bir şey değil."

"Ama ben sana yardım edebilecekken neden sen buna katlanmak *zorunda* kalasın ki? Tıpkı senin bana yardım ettiğin gibi." Büyük bir cesaretle öne doğru eğildi ve sıcak penisin yanağına değmesine izin verdi.

Saber boğuk bir inilti çıkardı ve ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Lissa, dur lütfen."

"Hayır." Ayağa kalktı, hâlâ onu elinde tutuyordu ve okşamaya devam etti. "Sana yardım etmek istiyorum Kılıç ve sen artık acı çekmeyene kadar... durmayı reddediyorum."

Başını iki yana salladı. "Lissa, gerçekten, yapmak zorunda değilsin."

Çenesini kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. "Ama ben *istiyorum*. Ve ben senin metresinim, bu yüzden dediğimi yapacaksın."

Kılıç'ın gözleri irileşti ve ağzının kenarına şaşkın bir gülümseme yerleşti. "Evet leydim," diye mırıldandı sonunda. "Ne yapmamı istersiniz?"

Lissa bir zafer heyecanı ve hemen ardından bir belirsizlik dalgası hissetti. Ama üstünlüğü ele geçirdikten kısa bir süre sonra kaybederse lanetlenecekti.

"Yatağa git," diye emretti yönetebildiği en otoriter sesle. "Sırt üstü uzan ve kollarını başının üzerine koy. Ama önce pantolonunu çıkar."

Saber kendine dokunmamaya dikkat ederek köle pantolonunu çıkardı ve bir tarafa fırlattı. Sonra tamamen çıplak olarak ayağa kalktı ve kollarını açtı. "Bundan emin misin?"

Lissa onun iri ve kaslı vücuduna baktığında nabızı hızlandı. Adam ondan çok daha iriydi, onun üzerinde yükseliyordu ve onu daha önce hiç çıplak görmemişti. Bu manzara ağız sulandırıcı ve biraz da heybetliydi ama Lissa yüzünü soğukkanlı tutmak için mücadele etti.

"Kesinlikle eminim. Şimdi yatağa git."

Kılıç kendisine söyleneni yaptı, devasa yatağa tırmandı ve tam ortasına . Kollarını başının üzerine kaldırdı ve özenle oyulmuş yatak başlığının alt kenarını kavradı. Sonra Lissa'ya baktı.

"Şimdi ne olacak, Hanımefendi?"

Lissa hâlâ talepkâr görünmeye çalışarak, "Bacaklarını aç," diye emretti. "Senin üzerinde çalışmak için... odaya ihtiyacım var."

"Evet leydim." Lissa da ona uydu ve kaslı bacaklarını açarak, tıpkı daha önce Lissa'nın ona karşı olduğu gibi, kendisini ona karşı tamamen savunmasız bıraktı. Lissa şaşırtıcı bir heyecan dalgası hissetti. *Saber*'ın bu kez itaatkâr olması, orada uzanıp ona dokunmasını, ona zevk vermesini beklemesi fikri hoşuna gitmişti.

Ne yapıyorsun? diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Kılıç'a birbirinize bu şekilde dokunmamanız gerektiğini söylemeyi yeni bitirdin.*

Evet ama o acı çekiyor ve kendine engel olamıyor, diye karşılık verdi. Aşamayacağı bazı çizgiler vardı - *Saber*'dan *Derin Dokunuş'u* almak da bunlardan biriydi. Ama elbette kimse onu, kendisi acısını dindiremezken onun acısını dindirdiği için kınayamazdı. Böyle söyleyince kulağa neredeyse erdemli biriymiş gibi geliyordu; merhamet misyonu üstlenmiş biri gibi. Ayrıca, sorumluluk sahibi olmayı *sevdiğini* fark etti. Yapması *gerektiğini* düşündüğü şeyi yapmak yerine yapmak istediği şeyi yapmak özgürleştiriciydi. *Sadece onun işkencesini hafifleteceğim ve sonra mecbur kalmadıkça dokunmamaya geri döneceğiz,* diye kendi kendine söz verdi.

Kendini haklı hissederek Lissa yatağa tırmandı ve *Saber*'ın kalçalarının arasına yerleşti. Bir eliyle onun kalın shaftını kavradı ve hemen altındaki küçük bir çuvalın içinde asılı duran ağır, yuvarlak topları incelemek için aşağıya baktı. İçinden bir ses onların hassas olduğunu söylüyordu - hatta shaftından bile daha hassaslardı - bu yüzden onları avuçladığında sert olmamaya dikkat etti.

Saber'ın boğazından kısık bir inilti çıktı. "Tanrılar... Lissa," diye soluk soluğa bağırdı, kadın onu okşamaya ve okşatmaya devam ederken. "Çok iyi... çok iyi hissettiriyor."

"Bana *Hanımefendi* de," diye emretti Lissa, yeni bir güven dalgası hissederek. Bunu yapıyordu - *Saber*'a tıpkı daha önce onu memnun ettiği gibi zevk veriyordu. Bu baş döndürücü, bağımlılık yaratan bir duyguydu - böylesine büyük, güçlü, kaslı bir adamın tamamen onun insafına kaldığını, kelimenin tam anlamıyla avucunun içinde olduğunu bilmek.

"Evet, Hanımefendi," diye mırıldandı, gözleri onun kilere sabitlenmişti.

Lissa onu tekrar okşadı, bu da onun nefes nefese kalmasına ve kalçalarını pompalamasına neden oldu. Bir an için *Leydi Sha'ra*'nın *Llewelyn'i* "cezalandırdığında" neler hissettiğini hayal edebildi. Ama hayır, dedi Lissa kendine. O asla *Leydi Sha'ra*'a

Saber, Leydi Sha'arak'ın beden kölesine davrandığı gibi. Yeni keşfettiği gücünü sadece onu memnun etmek için kullanacak, asla incitmeyecekti.

Sen neden ? diye sordu kafasının içindeki küçük ses.

Bu tek seferlik bir şey - bunu alışkanlık haline getirecek değilsiniz.

Ama buna mecbur kalabilirdi - en azından toplum içinde. Rollerini daha inandırıcı kılmak için kendisinin ve Saber'ın yapması gereken şeylerden kaçmayı bırakıp onları kucaklamaya başlamasının zamanı gelmişti. Bu zamanın tadını çıkarmalıydı. Çünkü parşömenleri bulup eve döndükten sonra... ama Lissa aklının oraya gitmesine izin vermek istemiyordu.

Bunun yerine, Saber'ın şaftını okşamaya odaklandı, yumuşak bir şekilde inleyene ve ayarladığı ritme göre kalçalarını pompalayana kadar kökten uca uzun, yavaş vuruşlar kullandı.

"Lissa," diye fısıldadı. "Hanımefendi, Tanrılar bu çok

iyi." "Peki acını hafifletiyor mu?" Lissa usulca sordu.

"Eğer dikkatli olmazsan bir dakika içinde olacak." Birdenbire yarı doğrulup bileğine uzandı ve elinin hareketini durdurdu. "Lissa, acımı tamamen dindirdiğinde ne olacağını biliyor musun?"

"Orgazm olacaksın. Bana yaşattığın gibi."

"Şey, evet..." Saber rahatsız görünüyordu. "Ama korkarım bir erkeğin orgazmı bir kadınınki kadar düzgün bir şekilde kontrol altında tutulamaz. İşler karışabilir..."

"Hayatın gerçeklerini biliyorum, Saber," dedi Lissa sabırsızca. "Onları hiç canlandırmamış olmam, bir erkek ve kadının nasıl bir araya geldiğini bilmediğim anlamına gelmez."

"Pekâlâ. Özür dilerim, Hanımefendi." Ellerini kaldırdı ve yatağa geri uzandı. "Devam et o zaman. Sadece şaşırmanı istemedim."

Ya da korktu, diye düşündü Lissa. Ondan korktuğumu sanıyor. Vücudundan. Çünkü o farklı... erkek.

Aslında, hiçbir şey gerçeklerden daha uzak olamazdı. Lissa aralarındaki farklılıklardan korkmuyordu, aksine heyecan duyuyordu. Leydi Sha'arak onu Saber'ın aletini eline almaya zorladığı ilk dakikadan beri erkek bedenini, onun bedenini merak ediyordu. Onu tanımak, keşfetmek istiyordu.

Başının üstünden ayaklarının altına kadar her yerini. Ama özellikle onun "hassas bölgelerini" keşfetmek istiyordu.

Büyük bir cesaretle, bacaklarının arasındaki hassas çuvalı gıdıklayan parmaklarının aşağıya kaymasına izin verdi. Bir parmağını çuvalın dibiyle alt girişi arasındaki kısa çukurda gezdirdiğinde Saber'ın nefesi kesildi ve belirsiz bir şekilde ona baktı.

"Lissa?" Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Ne... ne yapıyorsun?" "Sana dokunuyorum. Seni keşfediyorum." Deneysel bir şekilde, sadece Parmağının ucunu onun dar girişine doğru uzattı. "Bu iyi hissettiriyor mu?"

"İnanılmaz derecede iyi," diye itiraf etti alçak bir sesle. "Ama değil... Bana dokunmak isteyeceğini düşünmemiştim, bilirsin işte, oraya dokunmak."

"Her yerine dokunmak istiyorum," dedi Lissa ona dürüstçe. "Dokunmamam gerektiğini biliyorum ama istiyorum."

"Ben de senin yapmanı istiyorum." Sesi sıkı ve gergindi. "Daha önce sana dokunurken ben de aynı şeyi hissettim."

"Bana karşı çok naziktin," Lissa onun sikini tekrar okşadı ve o inleyip kıvrananana kadar parmak ucuyla hafifçe bastırdı.

"Lissa... Tanrıça!" diye inledi.

"Hanımefendi," diye hatırlattı ona kibarca.

Aletinin ucunda küçük bir inci beyazı sıvı damlası belirmişti ve Lissa bunun tadının nasıl olduğunu merak etti. İçinde bir yerlerde, Birinci Dünya'da olduğu şok olmuş ve korkmuş rahibe, böyle bir düşüncenin mütevazı ya da doğru olmadığını protesto etti ama Lissa onu itti. Bu yolda ne kadar ilerlerse, eskiden olduğu korkmuş küçük kızı görmezden gelmek ve olmak istediği kadını kucaklamak o kadar kolay oluyordu.

hafifçe yaladı, diliyle adamın sikinin başını yıkadı ve onun zengin, tuzlu lezzetinin tadını çıkardı.

Zaten şaftını pompalarken ve nether girişine hafifçe bastırırken dilinin ekstra uyarımı Saber için çok fazla görünüyordu.

"Lissa," diye soludu, kaskatı kesilmişti. "Geri çekil. Ben gidiyorum-"

Sözlerini bitiremeden, yarağının başından ılık, ıslak, yarı saydam bir beyaz fişkırdı ve parmaklarını kapladı. Lissa şaşırmıştı ama sadece ilk başta.

Geliyor, diye düşündü bir zafer dalgasıyla. Onun gelmesini sağlıyorum - tıpkı bana verdiği gibi ona zevk veriyorum!

Güçlendiğini hissederek, sonunda fişkırması durana kadar zonklayan sikini elinde tutarak okşamaya devam etti.

Sonunda Saber soluk soluğa yatağa uzandı, kolları hâlâ başının üzerindeydi ve gözlerinde şaşkın bir ifade vardı.

"Anlamıyorum," dedi sonunda, tekrar konuşabildiğinde. "Daha önce sadece öpüşürken çok üzgündün ve şimdi... bu. Birdenbire sana ne oldu böyle?"

"Bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Sanırım her zaman korkmaktan ve suçlu hissetmekten yoruldum. Ve senin ne kadar acı çektiğini gördüğümde... kendimizi utanç ve suçlamalara gömme lüksümüz olmadığını fark ettim. Buraya yapmak için geldiğimiz şeyi yapacaksak olmaz."

"Hiç böyle düşünmemiştim," diye itiraf etti Saber. "Sanırım... ben de kendimi oldukça suçlu hissediyordum."

"Bundan bıktım artık." Lissa saçlarını yüzünden savurdu. "Şu andan itibaren aynı klandan olmayı unutalım. Yapmamız gerekeni yapalım ve hiçbiri için kendimizi suçlu hissetmeyelim. Sence bunu yapabilir miyiz?"

"Deneyebiliriz." Kılıç'ın sesi kuşkuluydu. "Sanırım. Yapmadığımız sürece..."

"Hayır, o kadar ileri gitmeyeceğiz," diye söz verdi Lissa, kalbi küt küt atıyordu. Hâlâ onun zevkinin kanıtlarıyla kaplı olan eline baktı. Eğer bunlardan herhangi biri içine işleseydi, Saber'ın ona Derin Dokunuş yapmasına ve beyaz, kremi spermi eli yerine amına pompalamasına izin verseydi... ama hayır, aklının oraya gitmesine izin vermezdi.

"Yani rolümüzü oynamak için ne yapmamız gerekiyorsa onu mu yapacağız?" Kılıç dedi.

Lissa sertçe başını salladı. "Tabii ki."

"Peki ya..." Boğazını temizledi. "Bağışlayın ama yarın akşam gideceğimiz duygulu parti gibi resmi bir partiye gittiğimizde sizi nasıl selamlamam gerektiğini hatırlamadan edemiyorum."

"Yani sen... külotumu öpmek zorunda kaldığında mı?" Lissa'nın nefesi yeniden kesilmeye başlamıştı ve Saber'ın neredeyse yumuşamış olan sikinin elinde yeniden sertleştiğini hissedebiliyordu.

"Evet, Hanımefendi." Saber'ın gözleri sabitti ama derin sesi kısıktı. "Ve Leydi Sha'ra'ın bölünmüş külotlar hakkında söylediklerini ve benim..." Boğazını temizledi. "Sana daha fazla saygı göstermek için dilimi kullanmalıyım..."

"Ah." Lissa dudağını ısırdı; bunu hiç düşünmemişti. Yine de görevlerini tamamlamak için yapmaları gerekenler başlığı altında yer alıyordu. "İstiyor musun..." Saber'a kararsızca baktı. "Bunu yapmak zorunda kalmak seni rahatsız eder mi?"

"Senin tatlı, ıslak amının tadına bakmak beni rahatsız eder mi? Tabii ki hayır!" Ela gözleri aniden şehvetle yarı kapalı hale gelmişti. "Bu benim en büyük arzum."

"Öyle mi?" Lissa her tarafının sıcak olduğunu hissetti. Saber'ın onu düşünürken hayalini kurduğu şey gerçekten bu muydu?

"Mmm-hmm." Sesi yumuşak, cinsel bir hırıltıdan başka bir şey olmayana kadar alçaldı ve fısıltıyla *konuşan parmaklarının* yanağına değdiğini hissetti.

"Ben... Bunu yapmalı mıyız, o kadar ileri gitmeli miyiz bilmiyorum," diye fısıldadı. Gözlerini ondan kaçırmak istedi ama adamın ela gözleri bakışlarını derinden , kendini daha fazla tutamayacağını hissetmesine neden oluyordu. "Yani düşünmüyorum-" diye yeniden başladı, sözcükler arasında tökezleyerek.

"Lissa..." mırıldandı, hâlâ gözlerini onunkilerle birleştiriyordu. "*Amalla...*"

Birdenbire aralarındaki gerilim Lissa için çok fazlaydı. Eğer hemen odadan çıkmazsa tekrar öpüşmeye başlayacaklardı. Ve bu sefer Kılıç'ın üzerinde onları ayıracak bir pantolon yoktu. Giydiği gecelik de işe yaramayacaktı - herhangi bir bariyer oluşturamayacak kadar dayanıksız ve transparandı. Eğer Kılıç'ı öperse, eğer kollarına gider ve kendisini tekrar yatağa yapıştırmasına izin verirse, bu sefer durmak olmayacaktı. Kadın

Bacaklarını açtı ve doğru ya da yanlış olsun, Derin Dokunuş'u yapmasına izin verdi.

"Ben... affedersiniz," diye mırıldandı. "Ben... Benim temizlenmem gerekiyor."

Yataktan fırladı ve banyoya koştu, az önce ne yaptığını düşünürken kalbi çarpıyordu. Ve daha da önemlisi, yakın gelecekte yapmayı *kabul ettiği* şeyi.

On Beşinci Bölüm

L gizlice odasına girdiğinde Draven uyuyordu.

Neden zahmet ettiğini bile bilmiyordu. Bir gece önce akşam yemeğinden sonra vedalaşmışlardı. Draven'ın tüm yemek boyunca mükemmel bir beyefendi gibi davranması onu şaşırtmıştı. Çekici ve espriliydi, hatta bir iki kez onu güldürmüştü - ki bunu neredeyse hiç yapmazdı. Şimdiye kadarki hayatı neşeye pek elverişli değildi.

Yine de, tüm yemek boyunca gümüş gözleri boş kaldı - tam olarak adlandıramadığı ama varoluş için hayati görünen o belirli şeyden yoksun. Dünya'ya yakın bir yerde bulunmuş olsaydı buna insani bir unsur diyebilirdi. Hatıraları ne söylerse söylesin, o böyle bir şey yapmamıştı.

Evet, Draven'da kesinlikle bir eksiklik vardı ama yine de ona çekildiğini hissediyordu. Sanki içinde bir boşluk vardı, hiç kimsenin ve hiçbir şeyin dolduramayacağı bir boşluk. L bu boşluk hissini çok iyi biliyordu. Her gün bununla yaşıyordu. Ve bu yüzden, kendine İstif Ustası'nın canı isterse onu anında öldürebilecek katil bir piç olduğunu hatırlatsa da, sapkın diyarını terk etmeden önce onu bir kez daha görmeye gelmekten kendini alamadı.

L kapının hemen girişinde durdu, hâlâ cinlerinden birinin kılığındaydı ve dikkatle onu izliyordu. Onu anlamaya çalışıyordu. Neyin eksik olduğunu görmeye çalışıyordu. Diğer yardımcılarını göndermişti ve güçlerinin yağmaladığı binlerce dünyanın hazinesiyle dolu geniş yatak odasında yalnızdılar. Adamın ipek çarşaflarının arasında huzursuzca dönüp durmasını izlerken, *boş fetihler*, diye düşündü.

Çünkü İstif Ustası rahat durmuyordu. İnledi, yüzü söylenemeyen bir acıyla gerildi, sonra bir şeyi savuşturmak istercesine elini uzattı -Ya da birini uyarmak için. L izledikçe, inlemeleri kelimelere dönüştü.

"Hayır," diye nefesi kesildi. "Hayır, yenilgiyi kabul etmeyeceğim. Seni yok edeceğim anlamına gelse bile-" Cümlelerin geri kalanı belirsiz bir mırıltıya dönüştü ama L kendini yine de büyülenmiş buldu. Bunu yaptığının farkında olmadan, tam karşısında durana kadar geniş yatağa yaklaştı.

yanında, Draven'ı hiç çok daha yakından izliyordu.

Yüzü acıyla buruştu ve L'i şaşkırtan bir şekilde İstif Ustası'nın mürekkep siyahı kirpiklerinin ucunda parıltıyan bir şey gördü. Bunlar... gözyaşı olabilir miydi? Elbette hayır-Draven kimse için gözyaşı dökmediğini iddia eden ilk kişi olurdu ama yine de...

Ne yaptığını bilmeden elini ona doğru uzattı. Sanki ona dokunmak, içinde kabaran gerçek duygulara dair gördüğü ilk kanıta dokunmak için çekilmiş gibiydi. Eli bir şeytan pençesinden doğal haline dönuştü ve ince bir parmağını onun yanağına en vahşı canavarı bile uyandırmayacak kadar hafifçe dokundurdu.

Ama Draven bir çok daha fazlasıydı. Bir anda gözleri açıldı ve güçlü, uzun parmaklı bir eli kızın bileğini ezici bir şekilde kavradı.

L soluk soluğa kaldı ve o konuşmadan önce elini tekrar şeytanın pençesine çevirecek aklı ancak bulabildi.

"Yedi cehennemde ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye homurdandı. Bana *dokunuyor* musun?"

"Bağışlayın beni, Efendim," diye yalvardı L, bir şeytanın korkmuş ciyaklamasını taklit etmek için elinden geleni yaparak. "Bir böcek vardı, yüzünüze konmaya çalışıyordu. Yanağınıza. Sanırım... sanırım gözyaşlarınızı içmek istedi," diye ekledi, neredeyse fısıltıyla.

"Gözyaşları mı?" Draven onu bıraktı ve kendi parmak uçlarını yüzüne götürdü. Parmak uçları ıslanmıştı ve Draven şaşkınlıkla onlara baktı, sonra da içini çekti. "Lanet olsun."

"Efendim..." L risk aldığıının farkındaydı ama kendine engel olamıyordu. "Küstahlığımı bağışlayın ama eğer rüyalarınız kötüyse belki... belki onlardan bahsetmek istersiniz?"

"Konuşmak neye yarar ki?" Draven yatağın kenarına oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. "Hem senin gibilerle neden konuşayım ki?" Ama kelimeler ateşten yoksundu ve geniş omuzlarının duruşu kederli ve yenikti. L'in parmakları onun çıplak, kaslı sırtını okşamak için kaşındı ama kendini tuttu.

"Bu doğru, Efendim. Ben hiçbir şeyim, hiç kimseyim. Duvarla da konuşabilirsin," dedi, hâlâ şeytanın yüksek sesiyle. "Ama duvar benim gibi dinlemeyecek," diye ekledi usulca. "Ya da üzüntüne tanıklık etmez... her ne ise."

"Bir şeytana göre ne kadar da anlayışlısın, değil mi?" Draven başını kaldırdı ve ona delici bir bakış attı. "Gerçekten *de çok anlayışlıyım*."

"Efendi çok nazik," diye mırıldandı L, göze batmamak için elinden geleni yapıyordu. Kahretsin, işleri çok ileri götürmüştü. O olduğunu tahmin edecekti ve onu zayıf anında gördüğü için ondan ne tür bir intikam alacağını yalnızca Tanrıça biliyordu.

"Gölge büyücüsü nerede?" Draven ayağa kalkıp ona doğru bir adım atarak sordu. "Burada mı?"

"Gemisi gezegeni terk etti, Üstat," yanıtladı L, öyle olup olmadığını kontrol etmeyi düşünmemesi için dua ederek. "Dinleme cihazınızı Ana Gemi'ye bindiğinde takacağına dair bir mesaj bıraktı, daha önce değil."

"Daha azını beklemiyordum. O çok ketum biri, L." İç geçirerek tekrar yatağa uzandı ve yere baktı.

L içten içe rahat bir nefes aldı. Küçük aldatmacasından kurtulmayı başarmıştı. Şimdi sessizce izin isteyip Draven'ın yeni solucan deliği teknolojisiyle modifiye ettiği gemisine gitmekten başka yapacak bir şeyi yoktu. Uzayda hızlı bir sıçrayışla Dünya'nın, yani her gece rüyasında gördüğü ama henüz kendi gözleriyle hiç görmediği ana dünyasının yörüngesine girecekti.

Tam gitmek için dönüyordu ki Draven tekrar konuştu ve onu hazırlıksız yakaladı.

"Bu, Dünyaları Yiyen, Yıldızları Söndüren Golgoth ile son savaştı. O kadar büyük bir varlıktı ki, eğer kontrolsüz bırakılsaydı kötülüğü evreni doldurabilirdi. Ama benim yaratıcım ve Sahibem, Tüm Yaşamın Tanrıçası, Golgoth'un meydan okumadan gitmesine izin vermeyi reddetti."

Yavaşça geri döndü.

Draven hâlâ yere bakıyordu, başı öne eğik, geniş omuzları çökmüştü. O kadar yorgun bir sesle konuşuyordu ki, L'in yüreği parçalanıyordu; parçalanacak o kadar az yüreği vardı ki. Konuşmayı kesmesinden korktuğu için bir şey söylemeye cesaret edemedi. Bir süre sonra Draven devam etti.

"Beni yaratılışının zirvesi olarak yarattı; yalnızlığını dindirecek bir oğul ve ordularını yönetecek bir kaptan. Ve böylece Golgoth geldiğinde, değer verdiği her şeyi yiyip yok etmekle tehdit ettiğinde, ışığın güçlerine önderlik ettim...." Başını kaldırıp kısaca L'ye baktı: "Onları doğruca Golgoth'un ağzına götürdüm. Ve orada onları kaybettim."

"Efendim?" L fısıldadı, ne söylemesini istediğinden emin değildi.

Draven ellerine bakarak, "Onları kaybettim," diye tekrarladı. "Bundan kaçınmanın hiçbir yolu yoktu. Golgoth çukura bir geçit açtı; yedi cehennemin yedincisine açılan bir solucan deliği." İç çekti. "Onlara sürekli yemin ederiz ama çok azı gerçek olduklarını bilir. Ve yedincisi hepsinin en derini ve en karasıdır."

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Teker teker Golgoth'un savunmasını aşmaya ve aradaki boşluğu kapatmaya çalışmalarını izledim; teker teker başarısız oldular ve ebedi azaba düştüler. Tanrılar!" Elleri yumruk şeklinde sıkıldı ve kaslı omuzları gerginlikle düğümlendi. "Bunu hatırlamak istemiyorum," diye tısladı, yüzü duygularla buruşmuştu. "Tüm bunları tekrar görmek istemiyorum. Onu yıllarca, *yüzyıllarca* gömülü tuttum. Lanet *skrillex* zehri olmasaydı..."

"Ne oldu?" L kendini tutamayarak sordu.

"Ne?" Adam başını kaldırdı ve kadın onun gözlerinde yeniden parlayan yaşları gördü. "Ne demek istiyorsun?"

"Golgoth'a, Usta. Onu nasıl yendiniz?"

Draven'ın gümüş gözleri donuklaştı. "Bunu yaptığımı sana düşündüren nedir?"

"Ama, şey... sahip olmalısın. Yoksa burada duruyor olmazdık, değil mi?" L duraksayarak sordu. "Başka nasıl-?"

"Onu özümsedim," diye homurdandı Draven. "Kötülük bu kadar büyükken, onu kontrol altına almanın başka yolu yoktu. Onu tamamen ortadan kaldırmanın bir yolu yoktu." Ona baktı, yüzü soğuktu. "İstersen sevgili şeytanım, binlerce milyar iğrençliğin ezici ağırlığının aynı anda içini doldurduğunu hayal . Cinayetler, yalanlar, işkenceler ve zalimlikler, masumların çektiği acılar, kötülerin çılgın kahkahaları, lanetlenmişlerin çığlıkları. Zehir içinde boğulmak, irin içinde nefes almak gibiydi."

"Ama yine de yaptın." Sadece kendini düşünmeye alışmış olan L, bunu anlamakta güçlük çekiyordu. Neden böyle bir şey yapsın ki? Neden

herhangi biri için, hatta sevdiğini iddia ettiği Tanrıça annesi için bile kendini kötülüğe feda eder miydi?

"Yapmak zorundaydım. Dediğim gibi, başka yolu yoktu," dedi Draven ayık bir sesle. Sonra yüzü değişti, gümüş gözleri sertleşti ve mükemmel biçimli dudaklarını zalim bir gülümseme kapladı. "Bunu yapmak için ruhumdan vazgeçmek zorunda kaldım elbette - içinizde saf kötülük varken vicdana yer yok. Ama bu fedakârlığın küçük bir fedakârlık olduğunu fark ettim. Ruhsuz olmak daha önce hiç olmadığı kadar çok *eğlenmemi* sağlıyor."

"Eğlenceli mi?" L fısıldadı.

"Aynen Tanrıça'nın en sevdiği evcil hayvanlarıyla, o lanet Kindred'lerle yaşayacağım eğlence gibi. Gölge büyücüsü küçük cihazımı onların kutsal korusuna yerleştirdiğinde tabii." L'e delici bir bakış attı. "Yani başlasa iyi olur, öyle değil mi?"

"Ben... Eminim çoktan yapmıştır," dedi L, kapıya doğru ilerleyerek.

"*Umarım* öyledir," diye söylendi Draven. "Umarım sırf onun arkadaşlığından hoşlandığım ve intikam arayışında ona yardım etmeyi kabul ettiğim için, beni hayal kırıklığına uğratırsa *acımasız* olmaktan başka bir şey yapmayacağımı düşünmez." L'e boş, gümüş gözlerine asla ulaşmayan büyüleyici bir gülümseme verdi. "Ne de olsa ben ruhsuz bir katil piçten başka bir şey değilim. Ve dahası, ruhsuz, katil bir piç olmaktan *zevk* alıyorum. Buna en sevdiğim hobim diyebilirsiniz."

"Evet, Efendim." L'in boğazı aniden kurumuştı. Kendisi de soğukkanlı bir katil olmasına rağmen, aslında yaptığı işten *zevk* almıyordu; bu sadece bir işti. Draven'ın gözlerindeki gümüş disklerdeki neşeli, yarı deli bakış, onun başkalarına işkence etmekten ve acı çektirmekten büyük zevk aldığını söylüyordu. Eğer çok dikkatli olmazsa *ona* işkence etmekten zevk alacağını. "Ben..." L boğazını temizledi. "Getirmem gerek-"

"Git." Son bir delici bakışla onu kapıya doğru salladı. "Ve beni hayal kırıklığına uğratma."

L ayrıldı ve gemisine ulaşana kadar durmadı.

Ama daha rahat bir şekle bürünüp Dünya'ya doğru koordinatları belirlerken, Draven'ın ona yaptıklarını neden anlattığını merak etmekten kendini alamadı. Adamın onun şekline zerre kadar aldanmadığı artık çok açıktı. Her şey

Konuştugu kişinin bir şeytan değil de o olduğunu biliyordu. Öyleyse neden ona hikâyesini anlatmıştı?

Peki şimdi onun hakkında ne düşünmesi gerekiyordu?

* * * * *

Draven yatağına geri dönmeye çalıştı ama yastıkları ne kadar yumuşak, çarşafı ne kadar ipeksi olursa olsun o gece artık uyuyamayacaktı. Ne kadar dönüp dursa da rahat bir pozisyon bulamıyordu. Ve gözlerini her kapadığında aynı soru tekrarlanıp duruyordu.

Neden ona söyledim? Neden mi?

Elbette bunu düşünmek anlamsızdı. Gölge büyücüsü çoktan gitmişti - muhtemelen o kibirli Kindred piçlerinden karşılıklı intikam alma görevlerini yerine getirmek için. Aleti patladığında olacakları düşünmek Draven'ın dudaklarına bir gülümseme kondurmaya yetiyordu - neredeyse.

Ama sonra geçmiş tekrar şiddetle içeri girdi. Yıllardır aklına gelmeyen anılar, yüzyıllardır boğmaya çalıştığı duygular, bir gelgit dalgası gibi onu sular altında bıraktı.

Golgoth'un gözlerindeki ışık, onun özünü içime çektikçe sönüyor, saf kötülük hissi içimi dolduruyor, beni ele geçiriyordu. Ruhumun kaybı, onun yanındaki yerimden vazgeçtiğimde Tanrıça'nın yüzündeki ifade...

"Dur!" diye yüksek sesle kükredi. Ellerini başının iki yanına koyarak, sanki sadece fiziksel baskıyla acı dolu anıların sonsuz akışını durdurabilecekmış gibi sıktı. "Dur, artık dayanamıyorum!"

"Efendim?" Bu sefer gerçek bir şeytan, yüzü endişeyle grileşmiş bir halde odaya daldı. "Bir sorun mu var?" diye sordu, sesi korkudan titriyordu.

"Önemli bir şey değil." Draven daha sert sıktı, acı veren düşüncelerin uzaklaşmasını istedi. "Hiçbir şey, bırak beni."

"Ama düşündüm de... seni rahatlatmak için yapabileceğim bir şey var mı?"

Draven yavaşça başını kaldırdı, boş gümüş gözlerinde zalim bir ışık parlıyordu.

"Aslına bakarsanız, yapabileceğiniz bir şey *var*." Öne doğru eğilip kaşlarını çatarak şeytana baktı. "Şifonyerimdeki hançeri al, şu mücevherli saplı olanı."

"Bu mu?" Şeytan sevimli ama ölümcül aleti dikkatle kavradı. Draven'ın İstif'in yağmaladığı başka bir dünyadan aldığı bir bibloydu. Şimdi hangisi olduğunu unutmuştu, bir süre sonra hepsi birbirine karışmıştı.

"Evet, şu." Draven başını salladı. "Onu iyi kavradın mı?" "Evet, Usta."

Şeytanın pençesi mücevherli kabzanın etrafında sıkılaştı.

"Güzel." Draven öne doğru eğildi, gözleri kısıldı. "Şimdi kendini öldür. *Yavaşça*."

Ve şeytan ilk kesiği yaparken gülümsedi.

On Altıncı Bölüm

"Ah canım, saate bak! Partiye iki saatten az bir zaman kaldı," Leydi Sha'rak köleleri masayı toplarken endişeyle çırpındı. "Heyecanlı değil misin canım?" diye sordu Lissa'ya. "Bu senin ilk sansasyon partin!"

"Elbette heyecanlıyım." Lissa mutlu görünmeye çalışıyordu ama gerçekte daha çok endişeliydi. Bir gece önce Saber'a yasadışı eylemlerinden dolayı suçluluk duymayı bırakmaları gerektiğini söylediğinde yaşadığı güven dalgasını korumak zordu. Vicdanının sesi sürekli yanlış bir şey yaptığını, çok ileri gittiğini fısıldamaya çalışıyordu. Lissa bu sesi kesmek için çok uğraştı ama yılların suçluluk duygusunu görmezden gelmenin o kadar da kolay olmadığını fark etti.

Saber'ın nasıl hissettiğini merak etti. Arkasında sessizce oturuyor, eğer isterse ona daha fazla yemek ikram etmek için bekliyordu ama Lissa aç olamayacak kadar endişeliydi. En azından artık dokunma kelepçelerini takmıyordu. Lissa o sabah ilk iş olarak Leydi Sha'rak'tan kumandayı almış ve onları çıkarmıştı. Böylece daha fazla acı verici durumda ona "yardım etmek" zorunda kalmayacaktı.

Bunu düşününce, bir gece önce onu okşayıp bitirirken attığı kısık çığlıkları hatırladı. Tanrıça, bu çok seksiydi! Adam orada çaresizce yatarken, istediği her şeyi yapmasına izin verirken, kontrolün kendisinde olmasından hissettiği güç dalgasından bahsetmiyorum bile. Boşalırken gözlerinin içinin nasıl titrediğini, tüm vücudunun onun dokunuşu altında nasıl titrediğini, o kadar büyük, kaslı ve çıplak olduğunu, tamamen onun kontrolü altında olduğunu hatırlamak bile bacaklarının arasını sıcak ve ıslak hissetmesine neden oldu. Tanrım... Rahatsızca kıpırdandı. *Saber'a karşı bu şekilde hissetmemeliyim. Onu böyle düşünmemeliydim...*

"Pek heyecanlı görünmüyorsunuz," diyerek Leydi Sha'rak kaşlarını çatarak suçlu düşüncelerini böldü.

"Ben... Sanırım biraz gerginim," dedi Lissa, yeterince dürüstçe. "Söylediğiniz gibi, geldiğim yerde Dream Gas yok. Duygu oyununun nasıl olacağından tam olarak emin değilim."

"Hepsi bu kadar mı?" Leydi Şa'arak bir eliyle kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Endişelenecek bir şey yok canım! Dinle, söz Leydi Hake'bean konuşacağım ve ilk oyunun için sana özellikle *heyecan verici* bir belge bulmasını sağlayacağım."

"Koleksiyonundaki belgeleri kullanacak mı?" Lissa umutla sordu. "Sence benim ilgilendiğim döneme ait bir belge var mıdır?"

"İstif Savaşları'ndan mı? Evet, kesinlikle," dedi Leydi Sha'arak küçümseyerek. "Leydi Hake'bean belgeleri konusunda her zaman çok cömerttir. Tüm koleksiyon bu gece sergileniyor olmalı."

Lissa Kılıç'la göz göze gelme riskini göze aldı. Eğer çalınan parşömenler Leydi Hake'bean'ın evindeyse, onları bulabilmeleri gerekirdi.

Ve onları ne kadar çabuk bulursak, o kadar çabuk eve dönebiliriz. Normale dönebiliriz. Lissa bu fikre sevinmesi gerektiğini biliyordu ama nedense sevinmiyordu. Saber'ın nasıl hissettiğini merak etti. Bu dünyayı geride bırakıp kendi hayatına dönmekten memnun mu olacaktı, yoksa onu kaybettiği için üzgün mü?

"Kulağa çok heyecan verici geliyor," dedi büyükelçiye parlak bir şekilde gülümseyerek. "Sanırım gidip hazırlansam iyi olacak."

"O kadar çabuk değil, canım." Leydi Sha'arak masanın öbür ucuna uzanarak elini onun koluna koydu. "Senin için küçük bir sürprizim var." Parmaklarını şıklattı. "Llewelyn, getir onu."

Leydi Sha'arak'ın beden kölesi hemen masanın etrafına geldi ve Lissa'ya büyük siyah bir kutu sundu.

"Aman Tanrım!" Lissa tereddütle baktı ama büyükelçi adeta neşeyle dans ediyordu.

"Hadi aç şunu!" diye emretti.

Lissa kapağı çevirdi ve tamamen narin dantellerden yapılmış gibi görünen bir elbise buldu. Yeşim yeşiliydi; gözlerinin ve saçındaki çizgilerin tam tonundaydı ve bir örümcek ağından daha sağlam görünmüyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Lissa. "Bu... bu çok güzel. Ve çok *ince*. Ve, şey, transparan."

"Dün alışveriş yaptığım şey buydu," diye açıkladı Leydi Sha'arak. "Bu bir sansasyon elbisesi, özellikle de ayın sırasında kolay erişim sağlamak için yapılmış."

parti."

Lissa midesinin çukurunda gerçekten kötü bir his hissetmeye başladı. O gece *tam olarak* ne yapacaklardı? "Um, kolay erişim?" diye sordu, sesinin bu kadar cırtlak çıkmamasını dileyerek.

"Elbette sensör pedleri için. Rüya Gazı iletimine yardımcı oluyorlar. Ayrıca sana özel bir külot da aldım, elbisenin altına bak ve gr."

Her seferinde daha gergin hisseden Lissa, ipeksi dantel yığınının altını kazdı ve siyah dantelle süslenmiş bir çift yeşim yeşili külot çıkardı. Korktuğu gibi ortadan ikiye ayrılmışlardı. *Ama en azından orada küçük ipleri var*, diye düşündü daha yakından bakarak. *Böylece onları bağlayabilirsin*.

Leydi Sha'rak külotu incelerken, "Bu küçük bağcıklar ipli," diye açıkladı. "Onları sıkıca çekiyorsunuz ve yanlardan bağlıyorsunuz, bu da yarığınızı çerçevelemek için tam ortada bir tür elmas şekilli pencere oluşturuyor."

Lissa midesinin ayakkabılarına kadar indiğini hissetti. "Sen... yani ipler külotu *açık* tutmak için *mi*?" diye sordu belli belirsiz.

"Elbette! Sensör pedlerine başka nasıl erişim sağlayabilirdiniz? Ve bundan bahsetmişken..." Leydi Sha'rak kendinden emin bir şekilde öne doğru eğildi. "Yanlış anlama canım ama geçen gece tıraş olmadığını fark etmeden edemedim."

"Ben... oh!" Lissa diğer kadının neyi kastettiğini anladığında istemsizce bacak bacak üstüne attı. "Bu... benim geldiğim yerde gerekli değil," dedi belli belirsiz.

"İşte burada," dedi Leydi Sha'rak kararlı bir şekilde. "Temiz traşlı bir am olmadan dışarı çıkamazsınız. Merak etmeyin, Llewelyn'e sitinize bir mahrem bölge tıraş makinesi getirmesini ve klenize nasıl kullanılacağını öğretmesini söyleyeceğim. Sizi anında pürüzsüz ve şık bir hale getirebilir."

"Eminim yapabilir," diye fısıldadı Lissa.

"Güzel, o zaman hazırlanalım. Leydi Hake'bean bekletilmekten hoşlanmaz ve şehrin öbür ucundaki bir binada yaşıyor."

"Pekâlâ." Lissa uyuşuk bir sesle, içinde dantelli elbisesi ve zar zor giydiği külotu olan kutuyu Kılıç'a uzattı ve ayağa kalktı. Tanrıça, bunu gerçekten yapacaktı. Özel bölgelerini tıraş edecek ve herkesin içinde tamamen uygunsuz bir elbise giyecekti, böylece en hassas bölgelerine bir tür sensör pedleri uygulayarak Tanrıça bilir ne yapacaktı ve-

"Bir şey daha var," dedi Leydi Sha'arak düşüncelerini bölerek. "Bu gece iksirleri meme uçlarınıza takmakla uğraşmayın - pedlerle etkileşime giriyorlar."

"Öyle mi?" Lissa kaşlarını çatı. "Ama kölemi cezalandırmak için her zaman onları giymek zorunda olduğumu söylediğini sanıyordum."

"Evet, bu gece yaramazlık yapan her köle sopayı yiyecek, hem de herkesin gözü önünde," dedi Leydi Sha'arak acımasızca. Sonra gülümsedi. "Tamam mı?"

"Pekâlâ." Lissa şüpheyle başını salladı. Ev sahibesinin neden bahsettiğini sorabilmeyi ilk kez istemiyordu. "Sopa" tam olarak neydi ve nasıl uygulanıyordu? Saber'a tedirgin bir bakış daha fırlattı. Her ne ise, bu gece zor yoldan öğrenmek istemiyordu. Duygu partisinde kimseyi kırmamak için *ekstra* dikkatli olmaları gerekecekti.

Kılıç onun bakışına karşılık verdi ve başıyla kısa bir selam verdi. Belli ki o da kendisiyle aynı şeyi düşünüyordu.

"Peki o zaman." Leydi Sha'arak ellerini çırpı. "Gidip hazırlanalım, olur mu?"

* * * * *

"Lissa, içeride iyi misin?" Saber kapıyı çalmaya zahmet etmedi. Başını banyo kapısından içeri soktu ve baktı.

Lissa elinde ultra keskin mahrem bölge tıraş bıçağıyla izleyicinin önünde duruyor ve dudasını ısıırıyordu. Üzerinde amını açıkta bırakan bir bornoz vardı ama Saber'ın baktığını görünce hemen bornozu kapattı ve yanakları kızardı.

"Oh, Saber! Ne yapıyorsun?"

"Seni kontrol ediyorum. Llewelyn'in bana gösterdiğine göre, o şeyi kullanmak sadece birkaç dakika sürecek." Kızın elindeki usturaya başıyla işaret etti. "Ama yarım saatten fazladır buradasınız. Başardın mı, um..." Boğazını temizledi. "İşi bitirmek mi?"

"Hayır." Lissa usturaya baktı, iki ince gümüş direk arasında titreşen, yaklaşık bir inç uzunluğunda ince, pembe bir lazer ışınıydı. Beş inçlik gümüş bir sapı vardı ve Lissa onu kavradıkça hafifçe uğulduyordu ama Saber onun lazer ucunu kendinden olabildiğince uzak tuttuğunu fark etmekten kendini alamadı. "Bu şey çok... çok *ölümcül* görünüyor. Dürüst olmak gerekirse, böyle hassas bir bölgeye yaklaştırmaktan korkuyorum," diye itiraf etti alçak bir sesle.

"O zaman bırak ben yapayım." Öne çıkarak kadının ayaklarının dibinde diz çöktü ve usturayı almak için elini uzattı. "Al."

"Oh, bilmiyorum..."

"Dün gece hepinizi gördüm. Sana masaj yapmıştım, hatırladın mı?" Kılıç ona nazikçe hatırlattı. "Şimdi seni tıraş etmeme izin vermenden zarar gelmez. Ayrıca, Llewelyn'in usturayı nasıl kullanacağını gösterdiği kişi benim çünkü bunu benim yapmam *gerekiyor*. Ben senin kölenim."

"Aslında değilsin." İsteksizce usturayı ona uzattı. "Bana sürekli bu şekilde hizmet etmekten yorulmadın mı?"

"Asla." Onu ürkütmemek için yavaşça bornozunu tekrar açtı. Tanrım, çok güzel bir manzaraydı, yumuşak küçük tepesi onun için çok çıplak ve açıktaydı. Bacaklarını ayırıp diliyle amının dudaklarını ayırmak, adını inletene ve saçlarını çekip daha fazlası için yalvarana kadar onu yalamak istiyordu. Bir şekilde kendini dizginledi. "Elimde olsa sana sonsuza dek hizmet ederdim," diye mırıldandı ona bakarak.

"Oh, Saber..." Hafifçe parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi. "Bunu söylemen çok hoş ama bunun senin için doğal olmadığını biliyorum - aslında ikimiz için de. Demek istediğim, sen gerçekten itaatkâr değilsin ve ben de *kesinlikle* çok baskın değilim."

"Dün gece öyleydin," dedi Saber yumuşak bir sesle.

"Ben... Sanırım öyleydim, değil mi?" Lissa'nın yanakları daha da kızardı. "Ben... Bana ne oldu bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum ama çok hoşuma gitti." Saber usturayı kolunda denedi, deriyi değil ama saç kesmek için doğru yoğunlukta olduğundan emin oldu ve sonra

tekrar ona baktı. "Bacaklarını aç, *amalla*," diye mırıldandı.

Lissa dudağını ısırды ve onun usturayı dikkatle uygulamasını izleyerek itaat etti. "Hoşuna gitti mi? Gerçekten mi?" diye sordu, cinsel organının tepesindeki yumuşak bukleler yavaş yavaş yok olurken, pembe ışık çizgisi tarafından acısız bir şekilde buharlaştırıldı.

"Düşündüğümden daha fazla." Kılıç hassas operasyonu bitirdi ve ona baktı. "Buraya gelmeye karar verdiğimizde, zorlanacağımı düşünmüştüm - teslim olmak yani. Ama yaptığım her şey -seni beslemek, seninle ilgilenmek, sana masaj yapmak- herhangi bir Kindred savaşçısının bir gelin kazanmaya çalışırken İddia döneminde attığı adımlarla aynı. Yani..." Omuz silkti. "Doğal olmayan ya da yanlış bir his değil."

Lissa alçak bir sesle, "Çoğu savaşçıya yatağın ortasına uzanıp müstakbel gelinlerinin kendilerine dokunmasına izin vermeleri emredilmez," dedi.

"Hayır." Kılıç usturayı kapattı, bornozunu kapattı ve ayağa kalktı. "Ama çoğunun bununla bir sorunu olacağını sanmıyorum. Ben kim olduğumu *biliyorum*, Lissa." Parmak eklemleriyle kızın sıcak yanağını hafifçe okşadı. "Sana biraz boyun eğmek beni daha az erkek yapmaz. Seninle vakit geçirebildiğim sürece tüm günümü önünde diz çökerek geçirmekten mutluluk duyarım."

"Saber, lütfen..." Bir an için ağlayacakmış gibi göründü. "Lütfen yapma."

İç çekti. "Pekâlâ, özür dilerim. Sadece size hizmet etmekte bir sakınca görmediğimi bilmenizi istiyorum... Hanımefendi."

Burnunu çekti ve ona titreyen bir gülümseme verdi. "Leydi Sha'rak geç kaldığımız için bize bağırmaya başlamadan önce *Hanımefendinizin* elbisesini giymesine yardım etseniz iyi olur."

"Elbette. Çünkü bildiğimiz gibi Leydi Hake'bean bekletilmekten hoşlanmaz." Kılıç sırttı ve Lissa onun koluna şakacı bir tokat attı.

"Hayır, istemiyor. O yüzden et, köle."

Kılıç sinmiş gibi yaptı. "Yapacağım, Hanımefendi. Lütfen sopayı üzerimde kullanmayın. O her neyse."

Lissa sıkıntılı görünüyordu. "Öğrenmek istemiyorum. Bunun hoş bir şey olduğunu sanmıyorum." İç çekti. "Bütün bunların ne olduğunu bile bilmiyorum."

"Duygu oyunu şeyi-yani, neye bulaşıyorum ben?"

"Her ne olursa olsun, bunu atlatmana yardımcı olmak için yanında olacağım." Saber düşüncesizce onu kendine çekti ve tıpkı gençken yaptığı gibi alnından öptü.

Lissa önce kaskatı kesildi ama sonra Saber'ın karşısında eridi, kollarını Saber'ın beline doladı ve yüzünü onun göğsüne bastırdı. "Ah..." diye iç geçirdi ve Saber, Lissa'nın ona sımsıkı sarılmasıyla ince bedenindeki gerginliğin kaybolduğunu hissedebiliyordu.

Yüzünü onun saçlarına gömdü, ipeksi tellerin tenine değmesini ve onun lezzetli, narin kokusunu sevdi. Tanrım, onun kollarında kendini o kadar doğru hissediyordu ki, sanki mükemmel bir uyum içindeydi. Birlikte güldükleri ve birbirlerine güvendikleri böyle zamanlarda ilişkilerinin yasak olduğunu unutmak o kadar kolaydı ki.

Olmamalı, diye düşündü bir öfke dalgasıyla. Halkımızın değerlerinin modası geçti. Diğer Kindredlar bile böyle düşünüyor. Aramızda kan bağı yok. Eğer Lissa ve ben Kindred'ın başka bir kolunda doğmuş olsaydık, kimse çiftleşmemiz konusunda iki kere düşünmezdi.

Ama onlar başka bir dalda doğmamışlardı. Halklarının gözünde yaptıkları şey yanlış, doğal değildi.

*Yanlış olması umurunda değil, iyi hissettiriyor. **Doğru** hissettiriyor,* diye düşündü Saber asi bir şekilde.

Lissa'nın alnını tekrar öptü ve *seni seviyorum* sözcükleri dudaklarında titredi. Ama onları söyleyemedi. Eninde sonunda ayrılmak zorunda kalacakları zaman gerçek duygularının bilinmesine izin veremezdi.

Sahip olduğumuz tek şey bu, dedi Saber kendi kendine. Burada birlikte geçireceğimiz bu zaman. Ve sonra o gidecek... sonsuza kadar.

Bu düşünce boğazını sıktı. *Oh amalla, seninle kalmak için her şeyimi verirdim. Bu iş bittikten sonra ayrılmamak için. Hayatımdan vazgeçerdim- benim için özenle planlanmış olan gelecekte vazgeçerdim. Sana her gün böyle sarılma ayrıcalığı için her şeyi paramparça ederdim. Gitmene asla izin vermemek için.*

Ama kendi geleceğinden vazgeçmeye razı olsa bile, Saber Lissa'dan kendi geleceğinden vazgeçmesini istemenin adil olmadığını biliyordu. Artık Birinci Dünya'nın baş rahibesiydi; bu pozisyon, onu elinde tutan kişinin bir eşe sahip olmasına izin vermiyordu. O

Lissa'dan uğruna çalıştığı her şeyi bırakıp onunla birlikte rezil ve *utanç* içinde yaşamasını isteyemezdi.

Tek yapabildiği ona sımsıkı sarılmak ve kalan zamanlarının tadını çıkarmaktı.

On Yedinci Bölüm

L, solucan deliği onu Mars adlı küçük kıvıl gezegenin uzak tarafında bulunduğu anda gemisini gizlilik moduna aldı. Dünya'ya yaklaşırken Ana Gemi'den uzak durmaya dikkat etti ve mavi gezegenin atmosferini insanlara ya da Kindred'lere varlığını belli etmeden geçmesini sağlayan nadir uzaylı teknolojisi için bir an minnettarlık duydu. Bu ona gülünç miktarda bir krediye mal olmuştu ama o buna değdiğini düşünüyordu.

Hem çıplak gözle hem de her türlü radarla görülemeyecek kadar küçük olan gemisini, hafızasının Tampa şehir merkezindeki İnsan/Akraba İlişkileri binası olduğunu söylediğı binanın gölgesine düzgünce yerleştirdi. Sonra açık kapıdan içeri girdi ve etrafına bakındı.

Aradığı şeyi bulması uzun sürmedi. Ön tezgâhta bir tür liste gibi görünen bir pano gördü; Dünya'yı ziyaret eden Kindred ve gelinlerinin isimlerinin aldığı bir liste. L'in tek yapması gereken taklit edeceği bir gelin seçmek, bahtsız kıvı öldürmek ve Kindred savaşçısına (ya da savaşçılara) Ana Gemi'ye kadar eşlik etmektir. Hızlı, basit ve kolay.

Ve bakın, işte şimdi mükemmel hedef geldi.

"Tek söylediğim, bırak da konuşmayı *ben yapayım*." Bu sözler, L'in hafızasının ona Kat adında olduğunu söylediğı şehvetli bir kıvıl saçlı tarafından söylenmişti. Siyah saçlı, siyah gözlü ve kaşlarını çatmış bir Kindred savaşçısıyla konuşuyordu. Diğer tarafında, daha açık renk saçları ve gözleri olan başka bir savaşçı yürüyordu - belli ki ikisi kardeşti. *Derin ve Kilitli*, hafızasını besledi.

Çoğu zaman L, aslında hiç görmediğı insanların ve şeylerin anılarının kafasının içinde sıkışıp kalmasını çok rahatsız edici buluyordu. Hafızasının ona arkadaşı olduğunu söylediğı birini düşünmek ve sonra aslında onunla hiç tanışmadığını fark etmek acı vericiydi. *Bunlar onun anıları*, diye hatırlatırdı kendine. *Benim değil. Asla benim değil.*

Ama bir kez olsun, araya giren anılar gerçekten işe yaradı. Ve L, aynı zamanda orijinal arkadaşlarından biri olan bir hedef fikrini sevdi. Bu olabilirdi.

Gerçeği açıkladığında ve sevgili tatlı Kat'in öldüğünü anladıklarında çok daha acı verici oldu.

Üçlü HKR binasının ön geçene kadar bekledi ve sonra mümkün olduğunca dikkat çekmeden onları takip etti.

Bu eğlenceli olacaktı.

On Sekizinci Bölüm

Leydi Hake'bean'in evinin yüksek, çift kapısında onları delici, müzikal bir çılgılık ve soluk mavi-beyaz bir ışık karşıladı.

Lissa yüzünü buruşturdu ama Leydi Sha'rak onu sırtından hafifçe dürttü.

"Devam et canım. Müzik ve ışık, hisleri artırmak için gazla birlikte çalışır."

"Elbette." Lissa eşikten adımını attı, tasmaı elinde olduğu için Saber'ı da yanında getirmişti. Onun böylesine aşağılayıcı bir şey takmak zorunda olmasından hâlâ nefret ediyordu. Ama onun da belirttiğı gibi, Leydi Pope'nose'un köleleri için tercih ettiğı korkunç acı tasmalarından daha iyiydi.

Tasma Kılıç'ı hiç rahatsız etmemiş gibi görünüyordu. Kız tasmayı çekiştirdiğinde geldi ve içeri adım attıkları anda eğilip kızın ayağını öptü. Sonra sessizce onu takip etti, gözlerini aşağıda tuttu ve genellikle en uysal ve güvenilir köleler gibi görünmek için elinden gelenin en iyisini yaptı.

Onun bu kadar boyun eğmiş görünmesi Lissa'yı rahatsız etmişti, ta ki göz göze gelene kadar. Ona göz kırptı ve ağzının bir köşesi küçük bir gülümsemeye yukarı kıvrıldı. *Bu işte beraberiz, der gibiydi ifadesi. Sadece rol yapıyoruz, sorun yok.*

Kendini daha iyi hisseden Lissa göz kırptı ve sonra etrafına bakındı. Çok kalabalık bir partiydi ve bir tür kabul kuyruğunda gibiydiler. Önde, yükseltilmiş bir platformun üzerinde, parlak altın pantolonlu bir köle, kendisi ve kölesi ya da köleleri yaklaştıkça her bir katılımcı hanımefendinin adını söylüyordu. Görünüşe göre başka bir şeyler de oluyordu ama sıranın en arkasındaydılar ve Lissa bunu tam olarak anlayamadı, onun yerine manzaranın geri kalanını inceledi.

Gözleri parlak ışığa alıştıktan sonra Lissa, Leydi Hake'bean'in evinin çok büyük olduğunu fark etti. Leydi Sha'rak buraya gelirken çok seçkin bir binanın en üst iki katının kendisine ait olduğunu söylemişti. Görünüşe göre katlar arasındaki katmanları söktürerek katedral yüksekliğinde tavanlar ve kanattan tepeye kadar otuz fit uzunluğunda görünen pencereler yaptırmıştı. Gökkuşağının tüm renklerini taşıyan ipeksi kumaştan uzun şeritler, devasa yüksek tavandan sarkarak geniş ön odayı

farklı alanlar. Ayrıntılı bir labirent gibiydi ve Lissa insanların gizemli bir şekilde ipek panellere girip çıktığını görüp duruyordu.

Fark ettiği iyi bir şey, tuhaf bir şekilde açık bir elbise giyen tek kişinin kendisi olmadığıydı. Göğüs uçlarını ve kasıklarını tamamen çıplak bırakırken göğüslerinin yanlarını ve kalçalarını saran yeşim yeşili ince elbiseyle Leydi Sha'rak'ın evinden ayrılmak için kendini zor tutmuştu. Özel bölgeleri ortadayken insan içine çıkma fikri neredeyse dayanabileceğinden fazlaydı. Ancak etrafına baktığında herkesin aynı türden bir elbise giydiğini gördü.

Dantel, ipek ve satenlerin arasından cesurca görünen çıplak göğüsler ve tıraş edilmiş kalçalar her yerde görülebiliyordu. Ancak Lissa, kabul sırasından çoktan geçmiş olan ve geniş alanda dolaşan konukların göğüs uçlarını ve kasıklarını kaplayan garip siyah noktalar olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Bunlar Leydi Sha'rak'ın bahsettiği his pedleri miydi? Her ne iseler, onları yapıştırmak için kullandıkları yapışkanın çok yapışkan olmamasını umuyordu. Gecenin sonunda en hassas bölgelerinden bant gibi bir şeyi çekip çıkarmayı denemeye hevesli değildi.

Birdenbire burnuna güçlü bir çiçek kokusu hücum etti ve yüksek, tiz bir ses, "Bir içki alır mısınız leydim?" dedi.

Lissa döndüğünde parlak pembe bir jöle damlasına benzeyen tuhaf bir yaratığın kendisine baktığını gördü. Gözlerinin yerinde parlak kırmızı ışıklar olan hantal, siyah bir mekanoidin göğüs boşluğunun içinde oturuyordu. Leke, kendisini otomatik hapisanesinin içinde hapseden metal parmaklıkların arasından ona bakıyordu.

"Affedersiniz?" Lissa boş boş konuştu. O kadar tuhaf görünümlü bir yaratıktı ki, bunu yapmanın muhtemelen çok kaba bir davranış olacağından emin olmasına rağmen bakmaktan kendini alamadı.

"Bir içki, leydim. Bir içki ister misiniz?" Jöle şey gevşek görünümlü bir dokunacını salladı ve mekanoidin kolu öne çıkarak soluk kahverengi sıvı dolu küçük kare bardaklarla dolu bir tepsi sundu.

"Oh." Lissa bardaklardan birine uzandı. "Şey-"

Leydi Sha'rak onun kulağına, "Ben olsam içmezdim, canım," dedi. "Bu *Lushian* birası.

Yan etkilerinden hoşlanmayacaksınız."

"Yan etkileri mi?" Lissa ellerini geri çekti.

Leydi Sha'arak, "Ekstra uzantıların çıkmasına neden oluyor," dedi. "Bilirsiniz işte

-Eller, kollar, bacaklar... göğüsler. Bazıları bunun genel duyu oyunu deneyimine katkıda bulunduğunu söylüyor ama ben hiç öyle düşünmedim. Ve bazen etkilerinin geçmesi *günler* alıyor - alnınızın ortasında fazladan bir meme ucuyla uyanmak hiç eğlenceli değil. Ya da göbeğinizin olması gereken yerde fazladan bir vajina."

"Sanırım değil!" Lissa bir adım geri çekildi ve başını blob şeyine doğru salladı. "Hayır, teşekkür ederim!"

"Nasıl isterseniz leydim." Dokunaçlarıyla robotik gövdesinin eğilmesine neden olan bir şey yaptı ve sonra garip likörü başka birine sunmak için yavaşça uzaklaştı.

"*Neydi* o şey?" Lissa gidişini izleyerek sordu. şey giderken, kokladığı güçlü çiçek kokusunun da onunla birlikte gittiğini fark etti. Bu rahatlatıcıydı, çünkü o iğrenç koku başını ağrıtıyordu.

"Oh, sadece bir *nenarch*. Sanırım Zetta'da onlardan yok?" Lissa başını salladı. "Ne tür yaratıklar bunlar?"

"Duyarlı oldukları kesin ama pek hareket edemiyorlar, o jöle bacakları neredeyse işe yaramıyor. Korkarım Yonnie Six'teki madenciliğimiz anavatanlarının büyük bir bölümünü bozdu. Bu yüzden daha liberal düşünen bazı hanımlar onları seyyar oda spreyleri ve uşak olarak istihdam ediyor."

"Oda spreyleri mi?" Lissa kaşlarını çatı. "O güçlü kokunun bana ikram ettiği içecekten geldiğini sanıyordum."

"Oh hayır, canım. Her *nenarkın* farklı bir kokusu vardır. Bu bir savunma mekanizması, bilirsiniz, yırtıcılardan korunmak için. Ama istedikleri zaman açabilirler.

-Bu kadar büyük bir kalabalığın içinde havayı taze tutmak için çok faydalı."

Lissa *nenarkın* berbat olduğunu düşündüğünü söylemek istedi ama bu pek kibarca görünmüyordu. Bu yüzden sadece başını salladı ve "Anlıyorum" dedi.

"Henüz bilmiyorsun ama öğreneceksin. Bir sansasyon senaryosuna başladığında kokuyu çok daha cazip bulacaksın. Hazır bahsetmişken, bakın kim gelmiş!"

Lissa döndüğünde kendi yaşlarında ya da biraz daha genç minyon bir kızın onlara doğru yaklaştığını gördü. Simsiyah saçlarında pembe, yeşil ve mavi çizgiler vardı ve çok yüksek topuklu ayakkabılar ve son derece formda görünen bir şey giyyordu.

uygun pembe bir vücut kıyafeti. Ancak biraz daha yaklaştığında Lissa bunun bir takım elbise değil, bir tür boya olduğunu gördü. Çıplak vücudunu hayal gücüne hiçbir şey bırakmadan örtüyordu, ama onlara doğru kasıla kasıla yürürken kendinden son derece emin görünüyordu.

Kız arkasında tasmalı bir köleyi götürüyordu; o kadar iri bir erkekti ki, 1.80 boyundaki Saber'ı bile küçük gösteriyordu. Lissa ona hayretle baktı; o ana kadar gördüğü en büyük erkek olan melez savaşçı Merrick'ten bile daha iriydi. Sanki onu daha da heybetli kılmak istercesine, kölenin yüzü hırıltılı bir hayvan maskesiyle kaplıydı; yeşil gözleri parlıyordu ve dudakları, yırtıcı kırmızı bir dili ve keskin gümüş dişleri gösterecek şekilde geriye çekilmişti.

Hepsi birlikte, Lissa'nın hayal edebileceği en tuhaf kombinasyondur. Bu tuhaf kadının ve dağ gibi kölesinin kim olabileceğini merak ediyordu.

"Leydi R'awr, bu akşamki ev sahibemiz Leydi Hake'bean ile tanışın," dedi Leydi Sha'arak genişçe gülümseyerek. "Snyra," diye ekledi pembe boyalı kıza dönerek. "Seni tekrar görmek çok güzel, parti *muhteşem* gidiyor gibi görünüyor."

"Evet, öyle, değil mi?" Kız Lissa'nın hiç hoşlanmadığı bir şekilde kendinden memnun gülümsedi. "Öyle olmalı - bu kadar çok konuğu duyarlı hale getirmek için gereken Rüya Gazı miktarını getirmenin ne kadar krediye mal olduğunu size söylemek istemiyorum."

"Eminim." Leydi Sha'arak ona saygılı bir bakış attı ve Lissa'ya mırıldandı, "Leydi Hake'bean annesinin bir yıldız gemisi kazasında talihsiz ölümünden sonra servetine yeni kavuştu."

Lissa hemen, "Kaybınız için çok üzgünüm," dedi.

"Olma," dedi Leydi Hake'bean küçümseyerek. "Annem çok sıkıcıydı, hiç anlaşılmadık. Ve şimdi kredimi istediğim gibi harcayabilirim." Partiye el salladı. "Gördüğünüz gibi."

"Leydi R'awr Zetta Prime'dan ziyarete geldi," dedi Leydi Sha'arak Lissa'ya başıyla selam vererek. "Daha önce hiç bir sansasyon partisine katılmamış."

"O halde, sizi bir ziyafet bekliyor." Leydi Hake'bean Lissa'ya sırtıttı. "Rüya Gazı'nı ilk denediğiniz an her zaman en iyisidir."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Lissa kibarca. "Burada çok fazla işiniz var gibi görünüyor."

"Evet, hayal edebileceğiniz her tür için istasyonlar var. Annemin tarihi dramadan biyografilere, zeno-pornoya kadar tüm eski koleksiyonunu çıkardım - aklınıza gelebilecek her senaryo için bir belgem var. Etrafta dolaşan *nenarchlardan* herhangi birine sorun, size hangi istasyonun hangisi olduğunu söyleyecektir." Leydi Sha'rak'ı dürttü. "Tabii ki porno istasyonu en yoğun olanı."

"Sanırım öyle!" Leydi Sha'rak kıkırdadı. "Dört gözle beklediğimin bu olduğunu biliyorum. Ama Leydi R'awr daha çok tarihle ilgileniyor."

"Özellikle de yaklaşık bin yıl önce Birinci Dünya'da meydana gelen İstif Savaşları mı?" Lissa umutla sordu.

Leydi Hake'bean belli belirsiz bir sesle, "Evet, sanırım o tarz bir şeyimiz var," dedi. "*Nenarch*'lardan birinden sizi yönlendirmesini isteyebilirsiniz." İçini çekti ve bir elini alnına götürdü. "Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm ama annemin *çok* fazla belgesi vardı. Yine de, eğer herhangi bir yerde İstif Savaşı belgeleri varsa, tarihi drama bölümünde olmalılar."

Lissa bir umut hissetti. "Mutlaka kontrol edeceğim."

"Bunu yap, ama kendini duygusal oyuna kaptırıp ceza gösterisini kaçırmadığından emin ol." Leydi Hake'be iri kölesinin tasmaını çekerek devasa erkeği kendisine doğru yaklaştırdı. "Beast ve ben bir saat içinde onu takacağız."

"Oh, tüm bunlar ve bir de ceza gösterisi mi?" Leydi Sha'rak daha da heyecanlı görünüyordu. "Ama bunu kendin mi yapıyorsun? Başka birini bulamadınız mı?"

"Normalde Leydi Pope'un burnuna güvenilebilirdim - köleleri cezalandırmaya *bayılır*. Ama bütün kölelerine acı tasmaları taktığından beri artık sopayla pek uğraşmıyor."

"Mm-hmm, geçen gün akşam yemeğine geldiğinde bana buna benzer bir şey söylüyordu." Leydi Sha'rak başını salladı. "Yeni tasmayı çalışırken gördüm. Bana sorarsanız biraz *aşırı*."

"Ve geleneksel bir ceza kadar *eğlenceli* değil." Leydi Hake'bean daha yakına eğildi. "Bunu kendine sakla, ama bu gece göstereceğim yeni bir sopam var. Görmek ister misin?"

"Oh evet!" Leydi Sha'rak ellerini çırpı. "Göster bize."

"Canavar, uzat şunu!" Lady Hake'bean elini uzattı ve dev kölesi avucuna garip mor bir cihaz koydu. "Maksimum zevk için tasarlandı," dedi. "Benim tabii ki, Beast'in değil."

Lissa neredeyse Leydi Sha'rak kadar hevesle öne eğildi - nihayet "sopa"nın ne olduğunu görecekti. Ama Leydi Hake'bean'in elinde tuttuğu şey Lissa'nın daha önce gördüğü hiçbir cezalandırma aletine benzemiyordu. Ön kolundan biraz daha uzundu ve bir tür şeffaf mor kauçuktan yapılmış gibi görünüyordu. Aletin iki yarısını birbirinden ayıran geniş bir oval vardı ve bir yarısı diğerinden çok daha uzun, kalın ve yumruluydu. Her iki ucun da tepesinde ona bir şeyi hatırlatan yuvarlak, dışa doğru genişleyen bir topuz vardı ama ne olduğunu anlayamadı. Üzerinden sarkan bir dizi siyah deri kayış Lissa'ya bunun bir şekilde takılması gerektiğini düşündürdü ama nasıl?

Lady Hake'bean cihazı gösterirken, "Küçük uç benim için elbette," diyordu. "İçine sığıyor ama ekstra denge için kayışlar var. Tam burada bir titreşim var..." İki kolu birbirinden ayıran geniş oval kısma dokundu. "Uyarım için."

"Elbette," diye yineledi Leydi Sha'rak başını sallayarak. "Ama bu şekilde oturması, içine girmesi sorun olmaz değil mi?"

"Sakıncası var mı? *Bayıldım*." Leydi Hake'bean'in gözleri parlıyordu. "Her itişte iki kat uyarılıyorum. Dikkatinizi çekerim, *Beast* bundan pek hoşlanmıyor." İri kölenin kaslı koluna bir tokat attı ve hayvan suratlı maskenin içinden alçak bir hırıltı geldi.

"Oh, hayır mı?" Leydi Sha'rak şaşkın görünüyordu. "Hükmedilmekten hoşlanmıyor mu?"

Leydi Hake'bean, "Buradaki köle eğitim evlerinden birinde doğmamış, aslında Primus Üç'teki Berrack madenlerinden bir mahkûm," diye açıkladı. "Onu en son annemle birlikte oradaki işletmelerimizi denetlemeye gittiğimizde görmüştüm. Onu hemen almak istedim ama annem izin vermedi." Yüzünü buruşturdu. "penetrasyon yaptığı ve sopayı asla kendilerinin almadığı o ilkel erkek egemen toplumlardan birinden bir köle almanın çok *tehlikeli* olduğunu söyledi. Beast'in birden fazla cinayet işlediği için madenlere gönderildiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile. O *kötü* bir *çocuk*, değil mi evcil hayvanım?" diye beden kölesine cilve yaptı.

"Aman Tanrım." Leydi Sha'arak bir elini göğsüne götürdü ve devasa köleden biraz daha uzaklaştı. "Birden fazla cinayet mi? Bu... ilginç."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." Leydi Hake'be, konunun rahatsızlığını umursamıyormuş gibi bir tavır takındı. "Annem ölür ölmez onu çağırttım ve o zamandan beri onu eğitiyorum. Ben onu almadan önce bakireydi, hayatı boyunca hiç sopa yememişti. Ama biz bunu değiştirdik, değil mi Beast?" Bu kez kölesinin arkasına bir tokat attı ve maskenin içinden gelen alçak hırıltı saf bir öfke hırıltısına dönüştü.

"Ah canım!" Bu kez Leydi Sha'arak tam bir adım geri attı. Lissa da tehlikeli köleden uzaklaşmak üzereydi ki Saber aniden öne çıkıp aralarına girdi.

"Bunun anlamı ne?" Leydi Hake'bean yarı kızgın, yarı eğlenmiş görünüyordu. "Leydi R'awr, köleniz neden konuşmamızı bölüyor?"

"Sanırım beni koruyor." Lissa, Saber'ın kaslı omzunun arkasından dışarı baktı. "Beden köleniz çok...şey, göz korkutucu."

Leydi Hake'bean güldü. "Oh, gel şimdi! Sen değilsin gerçekten
Ondan , değil mi?"

Leydi Sha'arak dikkatle, "Oldukça iri bir adam," dedi. "Ve üzerinde herhangi bir acı tasma ya da kontrol cihazı varmış gibi görünmüyor."

"İhtiyacım yok." Leydi Hake'bean küçümseyici bir hareket yaptı. "Kimyasal olarak hadım edildi. Ona dokunmama kelepçesi takmama bile gerek yok; orgazm olabilmesinin tek yolu ona sopayı verdiğim zaman. Prostat uyarımı, bilirsiniz," dedi Leydi Sha'arak'a, o da kuşkuyla başını salladı.

"Tabii ki."

"Hoşlanmıyormuş gibi davranıyor ama her seferinde bir hayvan gibi geliyor. Özellikle de bunu onun üzerinde kullandığımda." Leydi Hake'bean mor aleti anlamlı bir şekilde okşadıktan sonra kölesine geri verdi. "Bunu benim için sakla, Canavar. Yakında çok hoşuna gidecek."

Öfke hırıltısı bir hiddet ulumasına dönüştü ve Lissa Kılıç'ın kolunu sıkıca kavradı. Vücudu titriyordu ve çıkardığı alçak hırıltıyı duymak yerine hissetti. Gerçekten de Leydi Hake'bean'in kölesinin bir tehdit olduğunu mu düşünüyordu? Lissa'ya kesinlikle öyle görünüyordu - Leydi Hake'bean'in onun üzerindeki kontrolünü kırmak ve tamamen çıldırmak üzere gibiydi.

Ancak devasa beden kölesi kaçmak yerine cihazı aldı ve dikkatlice taşıdığı çantasına yerleştirdi.

"Gördün mü?" Leydi Hake'be yine güldü. "Zihni özgür ama bedeni tamamen benim kontrolüm altında." Öfkeden titreyen kaslı kolunu okşadı. "Bu bizim ilk halka açık performansımız olacak, değil mi Canavar?" diye mırıldandı, ona bariz bir şehvetle bakarak. "Seni tüm bu insanların önünde boşaltmak için sabırsızlanıyorum."

Bu kez hırlayan hayvan maskesinden gelen tek yanıt uğursuz bir sessizlik oldu. Nedense sesin olmayışı Lissa'yı hırıltı, hırıltı ve ulumalardan daha da germiştir.

Anlaşılan Leydi Şa'arak da aynı şeyi hissediyordu. "Şuna bakar mısınız?" haykırdı biraz fazla parlak bir sesle. "Sırada biz varız."

"Gitseniz iyi olur o zaman," dedi Lady Hake'bean. "Çeşitli istasyonlarda eğlenin ve her türden dokümanı tattığınızdan emin olun." Lissa'ya bir el uzattı. "Seni sonra bulacağım ve ihtiyacın olanı aldığından emin olacağım."

"Oh, teşekkür ederim!" Lissa, Leydi Hake'bean'in elini tutmak için Saber'ın arkasından çıkmaya başladı ama Saber buna izin vermedi. Bir kolunu uzatarak onu nazikçe ama sıkıca arkasına itti ve kendisini Lissa ile ev sahibesinin tehditkâr kölesi arasında tuttu.

Leydi Hake'bean kaşlarını çatı. "Bu tür davranışları gerçekten cezalandırmalısınız Leydi R'awr - aşırı korumacı bir köle, eğer dikkat etmezseniz tehlikeli bir şekilde baskın hale gelebilir. Kontrolün kendilerinde olduğunu düşünmeye başlarlar ve o zaman her dakika arkanızı kollamak zorunda kalırsınız."

"Anlıyorum." Lissa başını salladı. "Ben... "Bunu aklımda tutacağım."

Leydi Hake'bean arkasını dönerken, "Kimyasal hadımla ilgilenirseniz bana haber verin," dedi. "Gerekli bileşikleri her zaman yanımda taşıyorum. Onları *içinde* tutacak bir şey giydiğim zaman." Güldü ve sanki harika bir şakaymış gibi çıplak, pembe boyalı formunu gösterdi.

Lissa ve Leydi Sha'arak da güldüler ama Lissa, ev sahibeleri uzaklaştığında büyükelçinin memnun olduğu izlenimini edindi.

"Gerçekten, bu sefer çok ileri gitti," diye mırıldandı Büyükelçi sıraya girerlerken. "Doğru düzgün eğitilmemiş cani bir mahkûmu beden kölesi olarak almak mı? Bu çok tehlikeli!"

"Ben de öyle düşünüyorum," diye fısıldadı Lissa.

"Evet ama bunu göstermemelisin ya da kölenin senin yerine göstermesine izin vermemelisin," dedi Leydi Sha'arak azarlayarak. "Böyle bir davranış için gerçekten cezalandırılmalı. Daha sonra Leydi Hake'bean'in ceza performansını mahvedeceğini düşünmesem bu konuda ısrar ederdim."

"Onunla konuşacağım," diye söz verdi Lissa, yüreği ağzına gelerek. "Yemin ederim bir daha olmayacak."

"Öyle olmadığına emin ol." Leydi Sha'arak, Llewelyn'le birlikte platformun alt basamaklarına doğru ilerlemeden önce Saber'a azarlayıcı bir bakış attı.

"Daha dikkatli olmalısın," diye mırıldandı Lissa Saber'a nefesinin altından. "Az önce neredeyse başın belaya giriyordu."

"Seni güvende tutuyordum." Sesi hâlâ koruyucu bir öfkeyle boğuk çıkıyordu ve çıplak göğsünün kaslarındaki gerginliği görebiliyordu. "O kadın, kölesini herkesin içinde böyle cezalandırarak paçayı kurtaracağını sanıyorsa çıldırmış demektir. Bunun için onu öldürecek -sesindeki öfkeyi duymadın mı?"

"*Tabii ki* söyledim ama onun güvende olduğunu söyledi." Lissa'nın sesi kendine bile pek inandırıcı gelmiyordu. "Bak, mesele şu ki bu gece seni o sopayla "cezalandırmak" zorunda kalmak istemiyorum, nasıl işe yarıyorsa artık."

"Anlamadın mı?" Saber'ın sesi şaşırmış gibiydi. Başını iki yana salladı. "Bazen ne kadar masum olduğunu unutuyorum. Sen koy-"

"Aman Tanrım," diye araya girdi Lissa dehşete düşmüş bir fısıltıyla. "Şuna bakın."

Sıranın en önünde Leydi Şa'arak platforma tırmanmıştı ve anons .

"Yonnie Six'in Kültür Elçisi, Leydi Manda Sha'arak," diye ilan ediyordu parlak altın pantolonlu köle. Ama Lissa'yı rahatsız eden bu değildi. Onlar izlerken, Leydi Sha'arak bacaklarını açtı ve bu amaçla yerleştirilmiş gibi görünen geniş bir destek direğine yaslandı. Bu pozisyon, kıpkırmızı dantel külotuyla çerçevelenmiş amını kalabalık odada izleyen herkese gösteriyordu. Llewelyn tereddüt etmeden önünde diz çöktü ve açıkta kalan amını diliyle yalamaya başladı, uzun, yavaş yalamalar yaptı ve açıkça metresinin sularının tadını çıkardı.

Leydi Sha'arak nefesini tuttu ve bariz bir zevkle gözlerini kapattı. Parmaklarını beden kölesinin kel kafasında gezdirerek onu teşvik etti, o daha derinleri yaladıkça kalçalarını ona doğru itti.

Sonunda titredi ve yüksek sesle bir inilti çıkardı, bunu seyircilerin kibarca alkışlamaları izledi. Sonra memnun görünerek elbisesini düzeltti, Llewelyn'i ayağa kaldırdı ve Lissa'ya döndü.

"Senin sıran, canım. İyi bir gösteri sergilediğinden emin ol." Sonra Llewelyn dudaklarını yalayarak arkasından giderken o da uzaklaştı.

"Aman Tanrım," diye tekrar fısıldadı Lissa, kanının buza dönüştüğünü hissederek. Bu görevi başarıya ulaştırmak için yapmaları gerekenler konusunda suçluluk duymayacağına söz vermişti ama bu... bu çok ileri gidiyordu -özellikle de halka açık, kalabalık bir yerde.

"Merak etme," diye mırıldandı Saber kulağına, kalbi göğsünde dört nala atmaya başlarken. "Seni sadece öpeceğim, yalamak yok, tamam mı?"

Lissa uyuşukça başını salladı. ", evet," fısıldadı. "Öpüşmek... bu... bu iyi olmalı."

"Elbette." Başını salladı.

Sonra altın pantolonlu köle şöyle dedi: "Zetta Prime'dan Leydi Lissa R'awr, Büyükelçi Sha'arak'ın konuğu."

"İşte biz buyuz, gidelim," diye fısıldadı Kılıç, onu yavaşça platforma doğru iterek.

Lissa sallantılı bacaklarıyla küçük sahneye çıkan basamakları tırmandı ve direğe doğru ilerledi. Poposunu dayayabileceği hafif bir çıkıntı vardı, ki bu iyi bir şeydi; ek destek olmasaydı yere yığılabilirdi. Meme uçları sertleşerek küçük korku noktalarına dönüşmüştü ve bacakları titriyordu.

Lissa hiçbir zaman ilgi odağı olmaktan hoşlanmamıştı ve yere bakıp kendisine bakan, bekleyen yabancı yüzlerden oluşan bir kalabalık gördüğünde, gerçekten ölmek istedi. Zaten dantel elbisesinin içinde kendini korkunç derecede açıkta hissediyordu. Saber çıplak seksini öperken bacaklarını açıp bu insanların ona bakmasına nasıl izin verebilirdi? Bir tür striptizci ya da seks işçisi gibi nasıl müstehcen bir gösteri yapabilirdi? O bir rahibeydi, fahişe değil! Sahne korkusu buz gibi bir elle boğazını kavradı ve paniklemeye başladı.

Oh Tanrım, diye düşündü, elleri soğuktu ve dizleri korkudan titriyordu. *Oh Tanrıça, lütfen, bunu yapamam. Yapamam! Yapamam. Yapamam.*

"Hanımefendi." Kılıç aniden onun önünde diz çöktü. Onun titreyen ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve ciddiyetle gözlerinin içine baktı. "Hanımefendi," dedi tekrar alçak ve sert bir sesle. "Bunu yapabilirsin. Bunu birlikte yapacağız. Her şey yoluna girecek."

"Evet...evet, tamam." Lissa hızla çarpan kalbini sakinleştirmek için elinden geleni yaptı. Adamın ellerini sıkıca kavradı ve derin bir nefes aldı. "Evet," diye tekrar fısıldadı.

"Güzel." Kılıç ellerini ters çevirdi ve avuçlarını nazikçe öptü. "Hiçbirine bakma, sadece bana bak. Bunu benim için yapabilir misin, Lissa?"

"Evet," diye tekrar fısıldadı.

"Güzel. Şimdi benim için aç, *amalla*. Aç ve beni içeri al."

"*Moch Daer,*" diye fısıldadı ve içinin eridiğini hissetti. Kılıç haklıydı - bunu birlikte atlatacaklardı. Meraklı kalabalığı görmezden gelecek ve sadece ona konsantre olacaktı. Gözlerini onun yüzünde tutarak direğe yaslandı ve elbisesinin ince dantelleri arasından serin mermerin tenini ürpertiğini hissetti.

"Doğru, Hanımefendi," diye mırıldanarak bacaklarını okşadı. "Şimdi benim için aç."

Şimdiye kadar sıkıca kapalı tuttuğu kalçalarını aralamak Lissa'nın şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi. Sadece Saber'ın önünde sabırla diz çökmüş beklediğini görmek bunu yapabilmesini sağladı.

Amcığı çıplak tıraş edilmişti ve kendini hayatında hiç olmadığı kadar açıkta, savunmasız hissediyordu. Ve içinde bulunduğu pozisyonun dış dudaklarının açılmasına neden olması, iç kıvrımlarının derin pembesini ortaya çıkarmasına yardımcı olmadı. Klitorisinin pembe incisi bile açığa çıkmıştı. Lissa, kalbiyle aynı anda utançtan zonkladığını hissetti.

"Oh, *amalla...*" Saber derin bir nefes aldı ve yumuşak, derin bir onay ve şehvet hırıltısı çıkardı. "Çok güzel," diye mırıldandı, daha yakına eğildi, sıcak nefesi kalçalarında gezindi. "Tanrıça'nın lanetlediği kadar güzel..."

"Kılıç?" diye fısıldadı kararsızca ama adam onu öpmek için öne doğru eğilmişti bile.

Lissa büyülenmiş bir halde, adamın yarığının tepesine yumuşak, ağzı açık bir öpücük kondurmasını izledi. Adamın nefesi teninde ılıktan sığa dönüşmüştü ve ani bir ürpermenin omurgasından aşağıya doğru aktığını hissetti. Elbette bundan tahrik olmuş olamazdı - bu kadar çok insana gösteri yaparlarken olmazdı. Ama aşağı baktığında gördüğü tek şey Kılıç'tı - zamandan beri sevdiği erkek- onu yumuşak ve saygılı bir şekilde öpüyordu. Ona, çok sert davranırsa paramparça olabilecek nadide bir vazoymuş gibi davranıyordu.

"Saber," diye mırıldandı tekrar, adam aşağı inip dudaklarını tekrar tenine bastırırken. Bu kez öpücüğü doğrudan yayılmış kedi dudaklarının arasına indi.

Lissa onun kendisini oradan öptüğünü hissettiğinde nefesi kesildi ve küçük bir inilti çıkardı, dudakları sanki ağzını öpüyormuş gibi yavaş ve nazikçe hareket ediyordu. İstemsizce, parmağı onun saçlarına kaydı ve onu teşvik ederek sıktı.

Kılıç onun sözsüz cesaretlendirmesi üzerine hevesle harekete geçti. İleriye doğru bastırarak başparmaklarıyla Lissa'nın amını genişletti ve öpücüğü derinleştirdi. Lissa şişmiş klitorisinin etrafında nazik bir emme hissedince tekrar inledi. Oh Tanrıça, onu oradan emiyor, en hassas yerini dudaklarının arasına alıyor, onu mümkün olan en samimi şekilde öpüyordu...

Ama yine de beni sadece öpüyor, diye kendi kendine ısrar etti. Hâlâ sadece bir öpücük, değil mi?

Parmakları tekrar adamın saçlarında sıkıştı ve sonra adamın dilinin sıcak etine doğru kaydığını hissetti. Adamdan şehvet dolu bir hırıltı geldi ve onu tekrar yaladığında tüm vücuduna bir karıncalanma gönderdi, önce dilinin ucuyla çekirdeğindeki hassas sinir demetini izledi, sonra daha derine indi, onu terk ederek tattı.

Tanrım, sadece öpmüyor, tadıma da bakıyor. Ve herkes izliyor ve ben... ben... Oh Tanrıça, eğer durmazsa boşalacağım. Tam burada, herkesin önünde!

Bu son, utanç verici düşünce ve kalabalığın onları alkışlama sesi, sonunda ona onu itecek gücü verdi.

"Yeter, Saber," diye soludu, ama hayatında hiç bu kadar tatminsiz hissetmemişti. "Yeter artık, dur!"

"Bağışlayın beni leydim." Sonunda arkasına yaslandı, dudakları kadının sularıyla parlıyordu, ela gözleri şehvetten derinlere dalmıştı. "Ben... seni öpmenin zevkinde kendimi kaybettim," diye mırıldandı.

"Sorun yok," dedi Lissa, bir daha asla iyi olamayacakmış gibi hissetmesine rağmen. Her siniri açıkta kalmış gibiydi ve bacaklarının arası o kadar şişmiş ve sıcaktı ki irkilmeden hareket edemiyordu. "Hadi... anons edilmeyi bekleyen başka insanlar da var. Hadi gidelim."

"Elbette." Onun elini tuttu ve yavaşça sahneden inmesine yardım etti.

Lissa iki kez tökezledi ve eğer onu yakalamak için orada olmasaydı düşecekti. Tanrıça, onun nesi vardı? Neden ayakları üzerinde bu kadar dengesiz duruyordu? Sanki vücudu Saber'ın onu boşaltmasına izin vermediği gerçeğini protesto ediyordu.

Ama yapamam, diye düşündü, sersemlemiş hissederek. *Yapamazdım, herkesin önünde olmazdı!*

Ya herkes gitmiş olsaydı ve sadece sen ve Saber kalsaydınız? diye sordu kafasının içindeki eleştirel küçük ses. O zaman onu durdurmak için bu kadar acele etmezdin, değil mi?

Lissa tam o aptal küçük sese çenesini kapamasını söyleyecekti ki mavi saçlı, tanımadıkları bir köle yanlarına geldi.

"Vay vay vay, ikinizin yaptığı tam bir şovdu. Çok hassas." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Bir köle ile leydisi arasında böyle bir bağlılık gördüğümü hiç sanmıyorum."

Lissa utançtan yanaklarının kızardığını hissetti ama kendine burada kontrolün *kendisinde* olduğunu hatırlattı. O büyük bir leydiydi -en azından herkesin bildiği kadarıyla- ve bu kişi sadece bir köleydi.

"Sen kimsin ve ne istiyorsun?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak kibirli bir şekilde sordu.

Köle, yine kraliyet mavisini taşıyan kaşlarını kaldırdı. ", değil mi? Pekala, Leydi R'awr, *ben* Greggor, Leydi Hake'bean'in kişisel şenlik yöneticisiyim. İyi vakit geçirdiğinizi bizzat görmem için beni gönderdi. Bunun ilk sansasyon partiniz olduğu hakkında bir şeyler söyledi mi?"

"Oh, evet-evet, öyle." Lissa hızla başını salladı. "Ve bu kitabın tarihi drama bölümündeki bazı belgeleri denemekle çok ilgileniyoruz.

Hanımefendinin koleksiyonu."

"Evet, evet," dedi Greggor. "İstif Savaşları hakkında bir şeyler mi söyledi?"

"Kesinlikle!" Lissa heyecanını zorlukla kontrol edebiliyordu. "Bizi oraya yönlendirebilir misin ya da onlara götürebilir misin?"

"Bunları seni *hiçbir yere* götürmüyorum." Greggor, üzerinde çeşitli boyutlarda siyah noktalar bulunan şeffaf plastik bir film parçası çıkardı. "Al bakalım."

Saber onu durduramadan, yapışkan siyah noktalardan ikisini soymuş ve doğrudan meme uçlarının üzerine yapıştırmıştı. Kılıç onu bileğinden yakaladığında, oval şekilli daha büyük bir noktayı açıkta kalan seksinin üzerine yerleştirmek için uzanıyordu.

"Hanımına *benden* başka kimse dokunamaz," diye homurdanarak diğer köleye sert bir bakış attı.

"Pekâlâ, istersen takabilirsin." Greggor siyah ovali eline bıraktı ve bileğini ovuşturarak geri çekildi. "Kadınlardan hoşlanmıyorum bile, biliyorsun. Bu yüzden Leydi Hake beni parti planlayıcısı yaptı - bir metrese hizmet etme konusunda *umutsuzum*. Konu diğer erkeklere gelince, özellikle de iri yarı, seksi olanlara..."

Saber'a anlamlı bir bakış atarak sözünü kesti ama Lissa akrabasının bundan habersiz olduğunu anlayabiliyordu. Tüm konsantrasyonu, önünde diz çöküp yapışkan siyah oval tabakayı dikkatlice amına sürme görevine . Sadece yarığını ve amının dış dudaklarının çoğunu kaplıyordu.

Bu ve göğüs uçlarındaki noktalar arasında, bütün gece giyindiğimden daha fazla giyinmiş hissediyorum, diye düşündü sonunda ayağa kalkıp kendisiyle Leydi Hake'bean'in kölesi arasına girdiğinde.

Greggor, "Eğer işiniz bittiyse, işte size birkaç sensör pedi," dedi. "Sanırım onları *benim* uygulamamı istemezsin?" Saber'a çapkınca göz kırptı. "*Çok* sağlam bir elim var."

Kılıç kaşlarını çattı ve sessizce elini uzattı.

"Peki, öyle *olsun*," diye dudak büktü Greggor ve şeffaf plastik tabakayı kalan noktalarıyla birlikte avucuna yerleştirdi. "İki tanesini meme uçlarına yapıştır, birini

ve anüsünüz için de bir tane isteyebilirsiniz - eğer zeno-porno istasyonunu yapmayı planlıyorsanız."

"Porno yok," dedi Lissa hemen. "Biz sadece tarihi dramayla ilgileniyoruz."

"Çok sıkıcı." Greggor yüzünü buruşturdu. "Neden sana küçük bir rol yapma pornosu ayarlamama izin vermiyorsun? Bu gece *çok* popüler."

"Teşekkür ederim ama hayır. Sadece İstif Savaşları - görmek istediğimiz tek belgeler bunlar," dedi Lissa kararlı bir şekilde.

"*Peki.*" Greggor dramatik bir şekilde iç çekti, sanki böylesine sıkıcı insanlara eşlik etmek korkunç bir yükmiş gibi. "Benimle gel ve doğru bölüme gelene kadar çok fazla Rüya Gazı solumamaya çalış. İlk duysal oyununuz için sinapslarınızın taze olmasını istersiniz."

* * * * *

Leydi Hake'bean'in kölesini parti misafirlerinin oluşturduğu kalabalığın arasından takip ettiler ve Saber, Lissa'ya tehdit oluşturabilecek herhangi birine karşı gözünü dört açtığından emin oldu. Bu gece buradaki kölelerin yarısının görünüşünü beğenmemişti ama belki de aptal ev sahibelerini ve kişisel vücut kölesi olarak aldığı iri mahkûmu izledikten sonra gerilmişti.

"Çok ürkek bir adamsın." Renkli ipek şeritlerin ve diğer yarı çıplak parti müdavimlerinin arasından geçerken Greggor ona anlamlı bir bakış attı. "Hanımına göz kulak oluyorsun, değil mi?"

Kılıç kısaca "Elimden geleni yapıyorum," dedi ve ardından ekledi, "Siz de aynısını yapmalısınız."

Greggor gözlerini dramatik bir şekilde açtı. "Leydimin tehlikede olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Öyle olduğunu biliyorum. Madenlerden aldığı ve şimdi kölesi olarak kullandığı mahkûmu gördük."

"Ah, Canavar mı?" Greggor keyifle ürperdi. "Evet, o bir vahşi. Leydimin annesi hayattayken onu uyarmaya çalışmış ama küçük Bayan Snyra her zaman inatçıydı. Meydan okumayı sever."

Saber karanlık bir sesle, "O erkek bir meydan okuma değil, onun ölümü için hazır bekliyor," dedi. "Hanımının, boyunduruk altında doğmamış bir erkeğin hükmedilme ve onu kullanmayı planladığı şekilde kullanılma konusundaki hislerini tam olarak anladığını sanmıyorum."

"Peki *sen* biliyor musun?" Greggor ona bir kaşını kaldırdı. "Bana köle eğitim evlerinden birinde doğmadığını mı söylüyorsun?"

"Biz buralı değiliz, Zetta Prime'dan geliyoruz," diye söze girdi Lissa. "Saber'ı herhangi bir evden almadım."

Greggor'un gözleri büyüdü. "Sen de Canavar gibi zgr ve alınmış olarak mı doğdun?"

Kılıç rahatsız bir şekilde kıpırdandı. " gibi bir şey."

"Ve yine de ona hizmet ediyorsun? Hkmedilmeyi umursamıyor musun? Sopayı yemeyi umursamıyor musun?" Leydi Hake'bean'in hizmetçisi ısrar etti.

"Hanımına sevgimden dolayı hizmet ediyorum." Kılıç diğer erkeğe kaşlarını çattı. "Bana yapmayı gerekli gördüğü her şeyi aynı nedenle kabul ediyorum."

"Vay, vay..." Greggor başını salladı. "Gerçekten de kendini adamışsın. Daha önce bir hanımefendiye karşı böyle bir sevgi görmemiştim."

"Kendi hanımına bak," diye karşılık verdi Saber. "Bak bakalım bu gece yapacağı gösteriyi durdurabilecek misin? Eğer onu bu kadar alenen kullanırsa Canavar onu asla affetmeyecektir - bunu erkekliğine yapılmış bir hakaret olarak görecektir - bir erkek olarak varlığının affedilemez bir şekilde aşağılandığını düşünecektir."

"Ah, Leydi Hake'bean bir şey yapmaya karar verdiğinde onu durdurmak mümkün değil," dedi Greggor küçümseyerek. "Aslında, gösteride size şahsen eşlik etmem gerektiğini söyledi - görünüşe göre siz ve metresiniz n sırada yer alacaksınız. Bakın, işte geldik." Yüksek tavandan sarkan uzun ipeksi mor kumaş parçalarının kordon altına aldığı bir alanın önünde kısa bir süre durdu. "Tarihi bir drama. Gerçi burada kimse yok gibi görünüyor. *Neden* acaba?"

"Sorun değil," dedi Lissa hevesle. "Tek olmamızın bir sakıncası yok. Saber ve ben sadece belgelere bakacağız-"

"Ah-ah-ah." Greggor onun yolunu keserek yüzüne doğru bir parmak salladı. "Bana sana mükemmel bir duyusal oyun deneyimi yaşatmam söylendi ve ben de *tam olarak* bunu yapacağım. Bu tarafa gel."

Kılıç bir öfke dalgası hissetti. Eğer işgüzar köle olmasaydı, o ve Lissa belgeleri araştırabilir, kayıp parşömenleri bulabilir ve kimse farkına bile varmadan partiden ve Yonnie Six'ten ayrılabilirlerdi. Bunun yerine, tüm gezegendeki en sinir bozucu erkek olduğu kesin olan biriyle uğraşmak zorunda kalmışlardı. İç çekerek Greggor ve Lissa'yı takip etti ve mor perdelerin asılı olduğu, parşömen ve kitap yığınlarıyla dolu derme çatma bir odadan ibaret olan tarihi drama alanına girdi.

"Ah, burada hareket edecek yer bile yok." Greggor yüzünü buruşturdu. "Eski hanımefendi farklı kültürlerden tarihi eserlere biraz fazla düşkündü. Hanımım masrafları karşılamak için bunlardan bazılarını satmayı umuyordu."

"Gerçekten mi?" Lissa'nın sesi kuşkulu geliyordu. "Ciddi koleksiyoncuların koleksiyonlarındaki belgeleri nadiren elden çıkardıklarını duymuştum." Bu yüzden ilk etapta eski eser satın almak isteyen tüccarlar gibi *davranmamaya* karar vermişlerdi.

"Bu özel bir durum." Greggor göz kırptı. "Aramızda kalsın, katil mahkûmları ithal edip eğitiyor, en yeni sanatçılardan kendisi için özel olarak yeni çubuklar yaptırıyor ve her hafta sonu büyük sansasyon partileri düzenliyor, kredisini su gibi tüketiyor. Yani beğendiğiniz bir şey bulursanız, makul bir teklifin reddedileceğini sanmıyorum."

Saber ve Lissa bakiştılar. Daha da iyiydi! Parşömenleri satın alabilirler ve gezegenden ayrılırken yakalanma endişesi duymazlardı. Saber hevesle, en yakın perdenin yanında gelişigüzel yığılmış bir grup belgeyi karıştırdı. Odanın diğer tarafında Lissa da aynısını yaptı.

"Bana aldırmayın," dedi Greggor asık suratla onlar ararken. "Siz ararken ben burada kafamdan sıkılmış bir şekilde duracağım-"

"Bak, burada! Onu buldum!" Lissa'nın sesi yüksek ve heyecanlıydı.

Kılıç koşarak yanına gitti ve elinde saygıyla tuttuğu eski parşömeni inceledi. Belge o kadar eskiydi ki, eğer birisi her şeyi soluk mavi plastikten ince tabakalar halinde özenle lamine etmemiş olsaydı, paramparça olacaktı.

"Dinle," dedi Lissa, dikkatle açarak. "Hoard'dan bahsediyor- Konsey Üyesi ve eşinin ne yapacaklarına nasıl karar vermek zorunda kaldıklarından bahsediyor. Ve-"

"Beğendiğin bir tane buldun, değil mi? Güzel." Greggor belgeyi kadının elinden aldı ve düzgünce rulo haline getirdi.

"Hey!" Kılıç parşömene uzandı. "Geri ver onu!"

" sanmıyorum." Greggor değerli belgeyi arkasına koydu. "Eğer onu rüya projektörüne koymazsam duyusal oyun için nasıl kullanabilirsin?"

"Duyusal oyun oynamak *istemiyoruz*," diye itiraz etti Lissa. "Biz sadece parşömeni istiyoruz, gerçekten."

Ama Greggor uzun parşömenin ucunu odanın bir köşesinde duran, kırmızı ışığı yanıp sönen düz siyah bir cihaza yerleştirmeye başlamıştı bile. Kılıç onu daha önce görmemişti, muhtemelen başka bir belge yığını tarafından gizlendiği için.

"Hazırlan," dedi. "Gazı açıyorum. Birazdan projektör sizi belgenin içine koyacak."

"Sen neden bahsediyorsun-?" Saber başladı ama sözleri bir öksürükle son buldu. Düz siyah makine kalın beyaz bir sis püskürtüyordu. Saber'a Opulex'e ulaşmak için üzerinden geçtikleri hendekten gelen kokuyu hatırlatan karmaşık, hastalıklı ve tatlı bir kokusu vardı.

"Bu Rüya Gazı mı?" dediğini duydu Lissa. "Hoşuma gitmiyor, kendimi tuhaf hissetmeme neden oluyor."

Kılıç da kendini tuhaf hissetmeye başlamıştı. Tüm vücudu aniden hafiflemişti - sanki en ufak bir esintide uçup gidecekmiş gibi. Ve Lissa'ya baktıkça, o da değişmeye başladı. Başlangıçta boyu birkaç santim uzadı ve sonra soluk sarı saçları sıcak altın sarısı bir kahverengiye dönüşürken, içindeki yeşim çizgileri parlak, zümrüt yeşili bir renge büründü. İnce dantel elbisesi eriyerek daha mütevazı beyaz bir elbiseye dönüştü ve sanki aniden hamile kalmış gibi karnı elbisenin altında büyüdü.

"Lissa!" demeye çalıştı ama ağzından çıkan isim "Zali" oldu.

"Kall," diye cevap verdi garip yeni Lissa, şaşkınlıkla ona bakarak.

Saber kendine baktığında sadece kıyafetinin değil, kendisinin de değiştiğini fark etti. Aniden ve açıklanamaz bir şekilde kocaman bir çift parıldayan, yanardöner kanadı çıkmıştı.

"Yedi cehennemde ne var?" diye haykırmaya çalıştı. Ama onun yerine kendi sesini duydu: "Zali, aşkım. Gitmeliyim. Başka bir yol olmadığını biliyorsun."

"Ama bebeğimiz..." Lissa/Zali'nin gözlerinde yaşlar parıldadı ve yuvarlak karnını şefkatle okşadı. "Sen gidersen babasını asla tanıyamayacak."

"Zali, ikimizi de asla tanımayacak. Onu göndermeliyiz -bunun olması gerektiğini biliyorsun- bunu Önbilginin Gözü'nde gördük."

Kılıç artık repliklerini daha rahat söylüyordu ve garip bir durum olmasına rağmen neredeyse alıştığını hissediyordu. Belli ki rüya projektörü seçtikleri belgeyi alıp bir anlatıya dönüştürüyordu; Rüya Gazi'nin katılmalarına izin verdiği bir tür hikâyeye. Greggor'un onları yönlendirmeye çalıştığı porno kanallarının bu kadar popüler olmasına şaşmamalı! Projektörün ve güzel kokulu Rüya Gazi'nin kullanımıyla, kişi hiçbir sonuç olmaksızın istediği *her şeyi* yapmak için tam anlamıyla istediği kişi olabilirdi. Neden, o ve Lissa...

Sevişebiliriz, diye düşündü, zihni bu yasak olasılığa tamamen açılmıştı. *Gerçekten dokunmadan. Hiçbir tabuyu yıkmadan.* Ama bu fikri hemen reddetti.

Aşklarını tamamlamak için Rüya Gazi kullanırlarsa bu gerçek olmazdı. Ayrıca, Dokunma duyusunu kullanırken aynı zamanda ona fiziksel olarak dokunmadığı sürece ona asla Derin Dokunuş veremezdi. Ve Saber'ın evrendeki her şeyden çok istediği şey de buydu; onu alıp sonsuza dek kendisine bağlama şansı. Onun yerine geçecek herhangi bir şey, ne kadar tatlı olursa olsun, bir araya gelmelerine izin verdikleri takdirde olabileceklerin soluk bir gölgesi olacaktı.

Yasak arzuları hakkında daha fazla düşünmeden sahne ilerledi ve hıçkırarak ağlayan bir Lissa/Zali'yi yanında tuttuğunu gördü.

"Gitmeni istemiyorum," diye ağlıyordu. "Bu intihar olur! Hrakaz'a giden bir gemiye binersen birbirimizi bir daha asla göremeyeceğimizi tüm kalbimle biliyorum."

Saber göğsünün sıkıştığını hissetti. Oynadıkları sahne bitmiş olabilir. a
binyıllar eski ama ve İkilem onların
karakterler vardı

Lissa ile yaşadığı deneyim garip bir şekilde kendi durumuyla paralellik gösteriyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, onu parıldayan kanatlarıyla sararak, içinden akıp giden acıyı ve incinmeyi uzaklaştırmaya çalıştı. "Seni her zaman seveceğim, sevgilim. Ölüme ve ötesine kadar."

"Kall..." Lissa/Zali ona doğru hıçkırarak ağladı. "Bu günün geleceğini biliyorduk ama bu kadar erken olmasını beklemiyordum. Seni bu şekilde kaybetmeyi beklemiyordum. Düşünmüştüm... Her zaman sonunda birlikte olacağımızı düşünmüştüm." Yüzünü onun omzuna gömdü. "Ölmeye dayanabilirim. Oğlumuzu uzaklara göndermeye ve onu bir daha hiç görmemeye bile dayanabilirim. Ama senden ayrı kalma fikrine *katlanamıyorum*."

"Bu hayatta birbirimizi kaybetmek kaderimiz olabilir," diye cevap verdi Kılıç onun saçlarını okşayarak. "Ama sana yemin ederim, *Lyzel*'im, seni bir sonrakinde bulacağım ve bir daha asla ayrılmayacağız." Yavaşça ama kararlı bir şekilde kendini onun kucağından kurtardı. "Artık gitmeliyim, gitmem gerektiğini biliyorsun."

"Biliyorum." Gözleri yaşlarla dolup taşarak geri çekildi. "Seni çok seviyorum, Kall. Yaptığın şeyle gurur duyuyorum. Vazgeçtiğin şeyle." Uzandı ve kanatlarından birinin parlayan kenarını okşadı.

Kılıç başını salladı. "Kanatlarımı kaybetmek, seni kaybetmenin yanında hiçbir şey Zali."

"Yapma." Başını iki yana salladı. "Lütfen, yapma. Buna dayanamam."

"Güle güle." Kılıç boğazında bir yumru hissetti. Bu aralarındaki son andı - canlandırdığı karakter karısının doğumuna yardım edemeyecekti. Doğmamış oğlunu asla göremeyecek ya da onu kucağına alamayacaktı. Canından çok sevdiği kadını terk ediyordu ve onu bir daha asla göremeyecekti. Tanrım, bu *korkunçtu*. O kadar üzgündü ki hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyordu ama yapamayacağını biliyordu - güçlü olmalıydı. Ne kadar acı verici olursa olsun bu korkunç şeyi yapmak zorundaydı çünkü başka yolu yoktu.

Ama hangi korkunç şeyi yapacak? Saber, Lissa'nın karakterinden uzaklaşırken merak etti. *İstif'i nasıl durduracak? Hrakaz'a giden bir gemiye binmeye niyetli olduğu açık ama oraya vardığında ne yapacak? Bu parşömende daha fazlası olmalı. Burada bitiyor olamaz.*

-Olabilir mi?

Sanki dile getirilmemiş sorularına cevap verircesine sahne tekrar değişti ve kendini ilkel görünümlü bir uzay gemisinin köprüsünde otururken buldu. Gezegenin yüzeyinden havalanıyordu ve nedense omuzlarında korkunç, yakıcı bir ağrı vardı. Bir o yana bir bu yana bakarken nedenini gördü; kanatları yanıp kül oluyordu, uçsuz bucaksız, yanardöner tüyleri sanki görünmeyen bir ateş dokunmuşçasına kıvrılıp bükölüyordu.

Kılıç ellerini yumruk yaptı ve acıya karşı dişlerini sıktı. "Tanrıça," diye yüksek sesle dua etti. "Gezegenini terk ettiğim için beni affet. Ama eğer tek yol buysa, o zaman kabul etmeliyim. Eğer İstif'i yenmenin tek yolu-"

Birden etrafındaki görüntü kayboldu ve Saber kendini mor kumaştan yapılmış küçük odada buldu. şaşkınlıkla etrafına bakınan Lissa'nın karşısında duruyordu.

"Ne oldu?" diye sordu, yüzünde sıkılmış bir ifadeyle onu izleyen Greggor'a dönerek. "Neden durdu? Tam da asıl önemli kısma geliyorduk!"

"Özür dilerim. Parşömenin sonu buydu." Greggor eski belgeyi havaya kaldırdı.

"Oh, hayır!" Lissa parşömeni adamın elinden kaptı ve sanki eksik kısmı sadece iradesiyle ortaya çıkarabilecekmiş gibi yakından inceledi. "Hikâyenin geri kalanına ne oldu?"

"Hmm..." Greggor onun omzunun üzerinden baktı. "şuradaki küçük notu görüyor musun?" Zorlukla okunabilecek kadar ince bir baskıyı işaret etti. "Burada ikinci bölümün satıldığı yazıyor."

"Satıldı mı? Kime?" Kılıç hırladı.

"Hmm... görünüşe göre... Lady P." Greggor yukarı baktı. "Muhtemelen Leydi Pope'un burnu. Ayrıca eski eserler ve tarihi belgeler de topluyor." Lissa'ya baktı. "Onu tanıyor musun?"

"Onunla tanıştık, mı?" Saber içini çekti ve bir elini Saç.

"yeni satın alma bu olmalı," dedi Lissa. mırıldandı.

"Düşündüm de, yakın zamanda metresimden bazı alışverişler *yaptı* - tabii ki çok gizli bir şekilde. Belgeleri satmak biraz çocuklarınızı satmaya benziyor - en azından eski koleksiyoncuların çoğu için." Greggor burnunu çekti. "Yani yapılabilir ama bunun *reklamını* falan yapmak istemezsiniz. Ama eğer o-"

Tam o sırada yüksek sesli bir *goooooonnnnnng* havada yankılandı. Bu o kadar yüksek bir sestir ki Lissa ellerini kulaklarına götürdü ve "odalarını" oluşturan kumaş paneller titreşti.

"Neydi o?" Not nihayet kaybolduğunda Saber sordu. "Hanımım herkese gösterinin başlamak üzere olduğunu haber veriyordu. başlayın." Greggor onu ve Lissa'yı kollarından tutup tarihi tiyatro alanının dışına sürükledi. "Hadi, geç kalmak istemeyiz."

Kılıç, tarihi belgeler odasını işaret eden mor perdelere son bir kez baktı ve Leydi Pope'un burnundan ikinci parşömeni alacaklarına dair kendi kendine söz verdi. Gerçi bu önemli belgeyi böylesine korkunç bir kadından nasıl alabilecekleri konusunda hiçbir fikri yoktu.

On Dokuzuncu Bölüm

"...ve tüm gerçek bu, büyükanne. İkiyle de birlikteyim çünkü ikisini de seviyorum ve onlar da beni seviyor." Kat derin bir nefes aldı ve adamlarının ellerini sıktı. Lock sağ yanında, Deep ise sol yanında duruyordu. İki de ellerini sıktı ve Kat aralarındaki bağdan gelen bir koruma ve destek dalgası

"*Sizi seviyorum,*" diye gönderdi ikisine de. "*O ne derse desin, söz veriyorum bu değişmeyecek.*"

"*Biz de seni seviyoruz küçük Kat,*" diye gürledi Derin zihninde.

"*Leydim, size olan sevgimizi hiçbir şey değiştiremez,*" diye güvence verdi Lock ona sessizce ama kararlı bir şekilde.

"Pekâlâ!" Büyükanne aniden ayağa kalktı ve Kat bir an için onun düzgün ama hafif solmuş çiçek desenli mobilyalarıyla konforlu bir şekilde dekore edilmiş oturma odasından fırlayıp gideceğinden korktu.

Onun yerine Kat'in yanına geldi ve ona sıkıca sarıldı.

"Büyükanne?" Kat o kadar şaşırılmıştı ki ne yapacağını bilemiyordu. "Ben... uh..."

"Çok sevindim." Büyükannesinin sesi omzunda boğuklaşmıştı. "Sonunda senin için doğru olanı bulmana çok sevindim, Kat." Geri çekildi ve gülümseyerek Kat'e baktı. "Ya da sanırım doğru olanı."

"İkiyle de evleneceğimin farkındasın, değil mi?" Kat ona dikkatle baktı, söylediklerinin kafasında yer ettiğinden emin olmak istiyordu. "Yani, üçlü bir düğün gibi mi?"

"Katılmaktan gurur duyacağım bir düğün," diye söz verdi büyükannesi, soluk mavi gözleri parlayarak.

Kat başını salladı. "Anlamıyorum. Yani, *aylardır* sana bunu söylemekten endişe ediyordum. Töreni erteledim çünkü katılmayacağından çok korktum."

"Katrina Melissa O'Connor!" Büyükannesi skandala uğramış gibi görünüyordu - Kat'in haberi verirken onu tam da böyle hayal ettiği gibi. "Böyle bir şeyi nasıl *düşünebildin?*" diye sordu.

"Şey... beni yetiştirme tarzınız yüzünden." Kat ona şaşkın bir bakış attı. "Yani, kabul etmelisin ki büyükanne, oldukça katıydın."

"Çünkü seni kaybetmek istemedim." Büyükannesi onun yanağını okşadı. "Ve daha da önemlisi, *kendini* kaybetmeni istemedim tatlım. Ama şimdi şu haline bak..." Gülümseyerek geri çekildi. "O büyük gemide sevdiğin yepyeni bir hayatın var ve seni dürüst bir kadın yapmak isteyen iki yakışıklı adam var. Daha fazla gurur duyamazdım."

"Bayan O'Connor, Kat'i sonsuza dek seveceğimize yemin ediyoruz," dedi Lock ciddiyetle. "Ve onu hayatımız pahasına koruyacağımıza," diye homurdandı Deep.

Kat'in büyükannesi başını salladı ve gülümsedi. "Küçük kızımı ne kadar çok sevdiğinizi anlayabiliyorum. Üçünüz kapıdan içeri girdiğiniz andan itibaren bu yüzünüzden okunuyordu." Kat'e baktı. "Peki düşün ne zaman? Ve ne zaman torun sahibi olabilirim?"

"Vay canına!" Kat rahatlayarak gülmeye başladı ama sonra kahkahası hıçkırığa dönüştü. "Ah, büyükanne!" diye haykırdı. İleri atılarak büyükannesine sıkıca sarıldı. "Çok korkmuştum," diye fısıldadı gözyaşlarının arasından. "Seni asla hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Anlayışın için teşekkür ederim."

"*Elbette* anlıyorum." Büyükannesi yatıştırıcı bir şekilde saçlarını okşadı. "İki kocaya sahip olmak pek *alışılmış* bir şey değil. Eminim dikiş çevremdeki bazı hanımların bu konuda söyleyecekleri olacaktır ama umurumda değil." Kadın geri çekildi ve Kat onun da gözlerinde yaşlar olduğunu gördü. "Sen mutlu olduğun sürece tatlım, *umurumda değil*." Sonra Deep ve Lock'a işaret etti. "Siz ikiniz buraya gelin. Artık ailenin bir parçasısınız."

Her iki adam da öne çıktı ve kısa süre sonra Kat kendini kalbini ısıtan bir grup kucaklaşmasının içinde buldu. Uzun aylar boyunca bu anı, yani büyükannesine gerçeği açıklayacağı anı ertelemişti. Ve şimdi hiç de endişelenmesine gerek olmadığı ortaya çıkmıştı.

"Sana daha fazla kredi vermeliydim, büyükanne," diye fısıldadı. "Sen her zaman kasabadaki en havalı büyükanneydin."

"Teşekkür ederim tatlım. Bunun benim için anlamı çok büyük." Büyükanne onun sırtını sıvazladı.

Sarılma nihayet sona erdiğinde Kat gözlerini silmek zorunda kaldı. "Bana izin verir misiniz?" Adamlarına gülümsedi. "Sanırım gidip makyajımı kontrol etmem ve burnumu silmem gerekiyor."

Büyükanne gülümseyerek, "Üst kattaki banyoyu kullan tatlım," dedi. "Alt kattaki banyo şu anda çok dağınık, daha yeni çamaşır yıkadım."

"Ah, doğru." Kat bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Büyükannesi tüm külotlu çoraplarını ve ince çamaşırlarını elde yıkamak ve kurumaları için duş perdesinin üzerine asmak konusunda ısrarcıydı. Ergenlik çağındayken bu Kat'i çıldırtmıştı ama şimdi bunun komik olduğunu düşünüyordu - büyükannesinin sevimli küçük tuhafliklarından sadece biriydi. "Bir dakikaya geliyorum," dedi ve büyükannesine ve adamlarına son bir kez gülümseyerek, haftalardır olmadığı kadar hafiflemiş bir kalple ikinci katın merdivenlerini koşarak çıktı.

Üst kattaki banyo, Kat dokuz yaşındayken eve yeni taşındığında seçilmesine yardım ettiği pembe ve mor fayanslarla kaplanmıştı. Büyükannesi, anne ve babası ayrıldıktan sonra Kat'i neşelendirmek için onu yeniden dekore etme konusunda oldukça özgür bırakmıştı ve bu hem burada hem de çocukluk yatak odasında kendini gösteriyordu.

Kat fayanslara bakarken gülümsedi. Büyükannesine isterse banyoyu yeniden yaptırabileceğini söylemişti; ne de olsa parlak pembe ve mor motifler dokuz yaşındaki bir kız çocuğu dışında kimsenin hoşlanacağı bir şey değildi. Ancak büyükannesi inatla reddetmiş, çok sevdiğini söylemişti -Gerçi sonunda zıplayan tek boynuzlu at duvar kağıdını düz krem rengi bir boyayla değiştirmişti.

Ona bakınca Kat, büyükannesinin onu ne kadar çok sevdiğini bir kez daha anladı. *Çok şanslıyım*, diye düşündü banyo aynasında gözyaşları içindeki yüzüne bakarken. *Büyükanneme daha fazla kredi vermeliydim. O-*

Düşünceleri, aynanın gümüş yüzeyinde arkasında bir yüz belirdiğinde aniden kesildi. Tanıdık bir yüz.

"Lauren?" Kat kaşlarını çatarak döndü. "Sen iyi misin? Büyükannem evinde ne işin var?"

"Aşağıdaki sahneyi izledim," dedi Lauren ama sesi bir garipti, daha soğuktu nedense. "Çok dokunaklı, Kat."

"Evet, büyükannem İkiz Akraba'yla birlikte olmamı sorun etmiyor. Ne kadar rahatladım." Kat başını salladı. "Ama... buraya nasıl geldiğini hiç söylemedin?"

"Seni takip ettim. Ama yalnız gideceğim." Lauren bir şeyi havaya kaldırdı ve Kat elinde üç inç uzunluğunda iğnesi olan gümüş bir şırınga görünce şok oldu. Ucunda zehirli yeşil bir sıvı damlası titriyor, tepedeki loş ışıktaki uzak bir yıldız gibi parlıyordu.

"Lauren, bebeğim, pek mantıklı konuşmuyorsun." Kat geri çekilmeye başladı. "Her şey yolunda mı?"

"Olacak. Çok yakında." Ve sonra Lauren'ın yüz hatları akmaya başladı, sıcak balmumu gibi değişti ve aktı, onu başka birine dönüştürdü - onu *Kat'e* dönüştürdü.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Kat nefes nefese dehşet içinde. Neler oluyordu böyle? Lauren olan şey şimdi tıpkı *ona* benziyordu. Karmakarışık kumral saçları ve mavi gözlerinin altındaki rimel lekelerine kadar aynaya bakıyor gibiydi.

"Ne düşünüyorsun?" Kat'in kendi ağzının mükemmel bir kopyası yukarı doğru seğirdi ve ona alaycı bir gülümseme verdi. "Deep ve Lock'u kandıracak mı? Tatlı yaşlı *büyükanneyi* kandırabilecek mi?"

Kat çığlık atmak için ağzını açtı ve iğne boynuna saplandı. Aniden damarlarını yakıcı bir ateş nehri doldurdu ve bacakları tutmaz oldu. *Onları bir şekilde uyarmalıyım, büyükannemi uyarmalıyım*, diye düşündü çılgınca. Ama ağzı çalışmıyordu ve ses telleri felç olmuştu. Derin ve Kilit'le olan bağlantısı aracılığıyla bağırarak uyarıda bulunmaya çalıştı ama o kısmı bile donmuş gibiydi.

Lütfen, Tanrım, diye düşündü yüzünü giyen yabancı onu yakalayıp yavaşça serin fayans zemine indirirken. *Lütfen canının yanmasına izin verme-*

Ve sonra her şey karardı.

Yirminci Bölüm

"İşte geldik. Evdeki en iyi koltuk. Leydi Hake'bean geldiğinde el salladığınızdan emin olun; bana sizi arayacağını ve görmezse *çok* güceneceğini söyledi," diye öğüt verdi Greggor onları kalabalığın arasından geçirirken. Sonunda, daha önce anons edildikleri platformun etrafına yerleştirilmiş olan pelüş pembe koltukların ön sırasına geldiler. Platformun içindeki geniş bir alan parıldayan altın rengi kumaştan panellerle kapatılmış, seyircilerle sahnede kurulan şey arasında gizemli bir bariyer oluşturulmuştu. Greggor Lissa'yı yerleştirdikten sonra göz kırptı ve "Gösterinin tadını çıkarın," dedi.

Lissa, köleler için sağlanan düz ahşap bir taburede yanında ve biraz arkasında oturan Saber'a bakmaktan kendini alamadı. Onun daha önce tam da bu sahnede aralarında geçenleri düşünüp düşünmediğini merak etti. Eğer düşünüyorsa bile yüzü bunu ele vermiyordu.

Ama Lissa'nın düşündüğü tek şey kalçalarının arasına kondurduğu yasak öpücük değildi. Daha önce canlandırdıkları duygusal sahne yüzünden hâlâ boğazında bir yumru vardı. Rollerini canlandırırken söyledikleri sadece kelimeler de değildi -Lissa karakterinin duygularını gerçekten *hissetmişti*. Onun gidişini izlemenin çaresizliğini, sevdiği adamı kaybetmenin ve onu bir daha asla göremeyeceğini bilmenin mutlak ıssızlığını.

Bu iş bittikten sonra Saber'ı bir daha asla göremeyeceğim, diye düşündü Lissa. Kollarını kendine doladı ve sıkarak bu korkunç düşünceyi uzaklaştırmaya çalıştı. Ama bu kez yapamadı. *Keşke birlikte . Keşke halkımızın ne dediğini unutabilsek ve istediğimizi yapabilesek...* Ama bu Kılıç'tan Güneş Klanı'nın ve Dokunuş Kindred'inin Üst Şefi olarak gelecekteki pozisyonundan vazgeçmesini istemek anlamına gelirdi. Lissa bunu yapamazdı, bu adil değildi. Ondan kendisiyle birlikte olmak için tüm hayatını feda etmesini istemek doğru değildi. *Bununla başa çıkmayı öğrenmem gerekecek,* dedi kendi kendine mutsuzca. *Sadece-*

"Opulex'in Saygıdeğer Hanımları," diye gürledi Greggor aniden platformdan. "Umarım bu gece hepiniz eğlenmişsinizdir."

"Son derece!" diye bağırdı birisi hafif çakırkeyif bir kıkırdamayla.

Bir başkası da "Kimse Snyra gibi parti veremez!" diye ekledi.

"İyi, iyi, bunu duyduğuma sevindim." Greggor kalabalığa göz kamaştırıcı bir sırtış fırlattı. "Ama Rüya Gazı ve duyusal oyun bir yana, bu gece sizin için planladığımız başka bir eğlence var. Nadir görülen bir manzara - Sahibem Leydi Hake'bean, yeni kölesini sizin zevkiniz için zapt edecek ve cezalandıracak. Opulex'in hanımları, Primus Üç'teki Berrack madenlerinden, birden fazla cinayetden dolayı hapsedildiği yerden, size... *Canavar*'ı takdim ediyorum!"

Bir hamleyle sahneyi gözden saklayan parıldayan altın perdeyi yırtıp attı. Hâlâ hırıltılı hayvan maskesini takan Canavar ortaya çıktığında herkesin nefesi kesildi. Maske dışında çırılçıplaktı ve sanki biri devasa vücudunun her santimini yağlamak için büyük acılar çekmiş gibi görünüyordu.

Lissa'ya göre adamın dev gövdesindeki her kas gerilmiş ve öfkeden titriyormuş gibi görünüyordu. Perde indiğinde başını geriye atıp uludu; öyle saf, katıksız bir öfke sesiydi ki bu, Lissa'nın damarlarındaki kanı buz gibi suya çevirdi. Toplanan kalabalığın içinden tedirgin bir mırıltı geçti.

Lissa'nın yanında oturan kadın ürperdi ve fısıldadı, "Şu vahşiye bak! Bırakın acı veren bir tasma takmayı, bağ bile takmıyor. Onu nasıl kontrol edebiliyor?"

"Sanırım onu kontrol altında tutan kimyasallar hakkında bir şeyler söyledi," diye fısıldadı Lissa ama kendini huzursuz hissetmekten alıkoyamadı. Hayal mi görüyordu yoksa Canavar daha önce Leydi Hake'bean'le tanıştıklarında olduğundan daha hareketli mi görünüyordu? Görünmez zincirlerden kurtulmaya çalışan bir adam gibi omuzlarını silkiyor ve başını bir o yana bir bu yana hareket ettiriyordu. Daha önce sahip olduğundan daha fazla hareket özgürlüğüne mi sahipti?

"Bundan hoşlanmadım." Kılıç aniden onunla sahne arasında kalmıştı. Eğildi ve maskeli figüre dik dik baktı, belli ki harekete geçmeye hazırdı. "Bence gitmeliyiz."

"Yapamayız," diye itiraz etti Lissa. "Greggor'un ne dediğini duydun-Lady Hake'an gücenecek!"

"Bu umurumda bile değil," diye hırladı. "Bu güvenli değil. Bu-"

Tam o sırada teatral bir duman püskürdü ve Snyra Hake'bean neredeyse tam belirdi. Kalabalık oo ve *ahhed* gibi

eğildi ve süslendi, belli ki ilgiden hoşlanıyordu. Ön sırada Lissa'yı görünce ona bir öpücük kondurdu ve el salladı.

Lissa kararsızca el salladı. Ama gözleri Leydi Hake'bean'ın yüzünden ayrıldığında, gerçekten endişe verici bir şey gördü.

Ev sahibeleri hâlâ parlak pembe vücut boyasıyla kaplıydı ve yürürken kasılmasına neden olan gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılar giyyordu, ama şimdi "kıyafetine" bir aksesuar eklemişti. Lissa ilk başta ne gördüğünden emin değildi ama Leydi Hake'bean yana döndüğünde, ev sahibelerinin daha önce gösterdiği mor kauçuk çubuğun kalçalarının arasından dışarı çıktığı açıktı. En azından yarısı öyleydi. Diğer yarısı...

Aman Tanrım, onun içinde! Ve kalçalarının etrafındaki siyah kayışlar onu yerinde tutuyor!

Lissa'nın gözleri, imalar ona çarptıkça büyüdü. Kılıç daha önce onu anlayamayacak kadar masum olmakla suçlamıştı ve sanırım bu doğrudu. Leydi Hake'bean ve Leydi Sha'rak'ın önceki konuşmalarında tartıştıkları her şey aklının ucundan bile geçmemişti ama şimdi hepsi aklına gelmişti.

"İçine sığıyor."

"İçeri girmemi sorun etmiyor musun?"

"Fark eder mi? Bayıldım!"

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Leydi Hake'bean'in leğen kemiğini havaya kaldırışını ve taktığı çubuğun kalın, yumrulu ucunun mavi-beyaz ışıktaki dans edip sallanmasını izlerken. Daha önce bunun ona bir şeyi hatırlattığını düşünmüştü ve şimdi ne olduğunu anladı. Kalın şaftı ve ucundaki çıkıntılı topuzuyla çubuk bir erkek üyesine çok benziyordu, hem *de kocaman* bir tanesine.

"Acaba... Acaba ona benim düşündüğüm şeyi mi yapacak?" Lissa kısık bir sesle sordu.

Kılıç ona ciddi bir bakış attı. "Korkarım öyle."

"Demek bir köleye sopa vermekle *bunu kastediyorlar*." Lissa başını salladı. "Ben hiç... Sanırım hayal bile edemezdim..."

"Tabii ki yapamazsın," diye mırıldandı. "Bu senin gibi birinin aklına gelebilecek bir şey değil, *amalla*."

"Ama ben-"

"İzleyin," diye bağırdı Leydi Hake'bean, sahnenin etrafında yürürken, mor çubuk kalçalarının arasından şakır şakır sallanıyordu. "Burada en son edindiğim, hâlâ alıştırma aşamasında olduğum yeni bir kölem var. Şimdiye kadar ona karşı ağırdan alıyordum - cezasını çekmeye alışması için ona mümkün olan en küçük çubuğu veriyordum." Bahsettiği büyüklüğü göstermek istercesine bir parmağını havaya kaldırdı ve kalabalık tedirgin kahkahalarla karşılık verdi.

"Ancak bu gece," diye devam etti Lady Hake'bean. "Çıtayı yükselteceğim." Bacaklarının arasındaki mor çubuğu avuçladı ve kışkırtıcı bir şekilde okşadı. "Bu gece Canavar'ım, metresi tarafından daha önce hiç hissetmediği bir şekilde tamamen domine edilecek."

Canavar başını geriye attı ve tekrar uludu, devasa vücudu öfkeyle titriyordu. Kalabalıktaki kadınlar rahatsız bakışlar attılar ve ön sıradakilerden bazıları geri çekilmeye başladı ama Lady Hake'bean sadece güldü.

"Canavar!" diye emretti, devasa kölesine dönerek. "Pozisyonunu al."

Devasa vücudun her çizgisi protesto çığlıkları atıyor gibiydi ama onlar izlerken Canavar döndü ve ellerinin ve dizlerinin üzerine çökerek çıplak, kaslı kığını kalabalığa sundu.

"Çok iyi," diye ilan etti Leydi Hake'bean. "Ve şimdi, cezanızı çekmeye hazırlanın."

Küçük bir tüp çıkardı ve içinden parmaklarına bir şey fişkırtmaya başladı. Hâlâ titreyen Canavar'a doğru yürüyerek ellerini bacaklarının arasına soktu. Bir eliyle uyluklarının arasından sarkan gerçekten devasa shaftı okşarken, diğer eliyle parmaklarını nether girişinin derinliklerine bastırdı.

"Ne... ne yapıyor?" Lissa daha önce hiç böyle bir şeye tanık olmamıştı; böyle bir şeye tanık olmayı hiç *istememişti*. Zihni hâlâ Leydi Hake'in kölesine tam olarak ne yapmak istediğini kavramaya çalışıyordu.

"Onu hazırlıyor," diye mırıldandı Kılıç. sahneyi düşünürken yüzünde acımasız bir ifade vardı. "Onu çubuğunu almaya ."

"*Bunu* görebiliyorum," diye fısıldadı Lissa. "Yani, bir tür kayganlaştırıcı kullandığı çok açık. Ama neden aynı anda ona dokunuyor?" Leydi Hake'bean'in kölesinin kalın şaftını okşayışını, girişini araştırıp gererken bile onu dikleştirmesini hayranlıkla izledi.

"Ondan zevk almaya zorlamak için." Saber başını salladı. "İstemediği belli olmasına rağmen onu kendisine yanıt vermeye zorluyor."

Maskenin arkasından gelen hırıltı ve hırıltılar gittikçe daha yoğun ve tehditkâr bir hal alıyordu ama Leydi Hake'bean buna aldırmış etmedi. Sonunda, Canavar'ın aleti tamamen dikleştğinde, onun kıcını tokatladı ve güldü.

"Şikayet etmeyi bırak, sevgilim. Bunu istediğini biliyorsun. Her dakikasını seviyorsun, baksana ne kadar sertleşmişsin!" Şaftına son, uzun bir vuruş yaptı, sonra geri adım attı ve mor çubuğun başını yeni açılan nether girişiyle hizaladı.

"Tanrıça, izleyemiyorum," diye mırıldandı Lissa, dehşete düşmüştü. Yine de, kalın mor şaft Canavar'ın açıklığını ihlal edip yavaşça onu doldurmaya başladığında başka tarafa bakamıyor gibi görünüyordu.

Hâlâ onunla sahne arasında çömelmiş olan Saber, ikisi de devasa kölenin dolduruluşunu izlerken gergin ve sessizdi.

"Aynen öyle, Canavar'ım. *Al* onu. *Hepsini* al." Leydi Hake'bean nefes nefese kalmıştı ve Lissa, klitorisini uyarmak için tam doğru yerde, çubuğun içinde bulunan titreşim hakkında onlara söylediklerini hatırladı. Kalçalarını gıcırdatmasına, çubuğu kölesinin içine daha da derine bastırmasına bakılırsa, şu anda onun etkilerinden zevk alıyor olmalıydı.

"Doğru, şimdi içindeyim - beni hissedebiliyor musun?" diye mırıldandı kölesine. "Çok derindeyim, o tatlı kıcını beceriyorum ve her dakikasını seviyorum. Sen de seviyorsun, değil mi? Değil mi, sevgilim? Bana her şeyi anlat."

Canavar uludu ve titredi, iri vücudu minyon sahibesinin saldırısı altında sarsılıyordu. Lissa'ya canlanmakta bir heykel gibi, zincirlerinden sonsuza dek kurtulmak için savaşıyor bir adam gibi görünüyordu.

onu bağıladı. Hissiz bir şekilde izledi, hâlâ sonu gelmeyecekmiş gibi görünen korkunç manzarayı algılamakta zorlanıyordu.

Geri çekilen Leydi Hake'bean, uluyan Canavar'ın içinde sadece genişleyen tepesi kalana kadar çubuğu geri çekti ve sonra bir homurtuyla tekrar içeri soktu. Aynı zamanda, onun etrafına uzandı ve sert bir şekilde sert olan horozunu tekrar okşamaya başladı.

Lissa onun ereksiyonuna anlam veremiyordu. "Bu kadar nefret ediyorsa nasıl böyle sertleşebiliyor?" diye sordu Saber'a fısıltıyla.

"Elinde değil. Kız onun içindeki bir parçayı harekete geçiriyor - karşılık vermemeyi imkânsız kılan bir parçayı." Saber hasta görünüyordu. "Zavallı piç kurusu. Kaç kişiyi öldürdüğü umurunda değil, kimse bunu hak etmiyor."

"O...ona tecavüz ediyor." Lissa, sahne sonunda eve çarptığında kendini hasta hissetti. "Herkesin gözü önünde. Bu korkunç bir şey! Çok acı çekiyor olmalı!"

Saber başını salladı. "Mesele sadece acı değil. Aşağılanmayı bir düşünün - gururu *asla* düzelmeyecek. Taşaklarını kesip hemen şimdi ona yedirebilirdi."

O konuşurken, Leydi Hake'bean güçlü bir hamle yaptı ve aynı anda kölesini sertçe okşadı. Yaratık kükredi ve horozu hanımının eline sıcak dölleri fişkırtmaya başladığında titredi.

"Aynen öyle Canavar," diye mırıldandı, hâlâ onu pompalıyordu. "Benim için gel. Gel ve seni aldığımdaya bunu ne kadar sevdiğini bana göster. O tatlı kıcını cezalandırdığımdaya."

Acıma ve korku Lissa'nın içine doldu, ağlamak ya da hasta olmak istemesine neden oldu. "Burada öylece oturamayız," diye fısıldadı Saber'a. "Bir şeyler söylemeliyiz, bir şeyler *yapmalıyız!*"

"Neyi?" diye sordu . "Artık her şey bitti."

Leydi Hake'bean'in kölelerinin öfkeli kükremelerine karışan orgazmik zafer çılgınlıkları onun haklılığını kanıtlar gibiydi.

"Yine de," diye ısrar etti Lissa. "Yapmak zorundayız-" Ve sonra her şey bir anda oldu.

Kulakları patlatan bir başka böğürmeyle Canavar sarsıcı bir hareket yaptı ve aniden ayağa kalkarak sahibini devasa bir hayvan gibi silkeledi

küçük, sinir bozucu bir sineği silkeliyor.

Leydi Hake'bean geriye doğru tökezledi, neredeyse sahneden düşüyordu. Düşseydi onun için daha iyi olurdu.

Canavar ona döndü ve maskesini yırtarak kâbustan fırlamış gibi duran yüzünü ortaya çıkardı. Küçük kırmızı gözler kalın, tüylü siyah kaşlarının altından ölümcül bir ışıkla parlıyordu ve şakaklarından iki kısa, keskin boynuz çıkıyordu. Ağzını açtığı anda bir mağara gibi esniyor, Lissa'nın işaret parmağı kadar uzun ve jilet gibi keskin, sıra sıra sivri beyaz dişleri ortaya çıkıyordu.

Tanrıça, diye düşündü uyuşmuş bir halde, Canavar'ın kükremesini izlerken. *Daha önce böyle bir ağız görmüştüm, nereden...?* Birden aklına geldi. Kat'le birlikte Dünya'dan gelen yaratıklarla ilgili bir doğa belgeseli izliyordu ve onlardan birine köpekbalığı denmişti. Canavar'ın ağzı da buna benziyordu ama daha kötüsü. *Çok* daha kötüsü.

Ancak kalabalıktaki kadınlar paniklemeye başlamış ve Canavar ona doğru hantalca ilerliyor olsa da, Leydi Hake'bean açıkça kaçmaya hazır değildi. Ayağa fırladı ve öfkeli canavarın karşısında durdu, ayaklarını iki yana açmıştı ve yüzünde sinirli bir ifade vardı.

"Canavar, topuk!" diye bağırdı, bir elini kalçasına koydu ve parmağıyla onu işaret etti. "Hemen yere yat ve-"

Canavar eğildi ve kızın ona doğrulttuğu parmağı ısırarak kopardı. Sonra parmağı bir tarafa tükürdü ve devasa elleri pençeye dönüşmüş halde ona doğru uzandı.

Leydi Hake'bean uyuşmuş bir halde parmağının olduğu kanlı kütüğe baktı. "Hayır," diye soluk soluğa bağırdı ve Lissa sonunda onun gözlerinde beliren dehşeti gördü. Sonunda içinde bulunduğu tehlikenin farkına varmıştı ama artık çok geçti. "Hayır," dedi tekrar. "Hayır, yapamazsın. Seni satın aldım. Sana *sahibim*. I-"

Canavar onun sözünü kesti. "Seni... lanet... *kaltak!*" Sesi gök gürültüsü gibiydi ve Lissa onun minyon Leydi Hake'bean'i yakalayıp rengârenk saçları yüzüne savrulana kadar sarsmasını izlerken oturduğu yerde donup kaldığını hissetti. "Canavar'ı becermek mi istiyorsun?" diye hırladı, gözleri nefretle kısılmıştı. "Peki leydim, ama *bedelini* ödeyeceksin."

Vahşi bir hırıltıyla, bıçak gibi üç sıra dişini omzuna sapladı ve kolunu bir tavuk kanadı kopardı. Lady Hake'bean

diye bağırdı, omzundaki kütük havaya kıpkırmızı püskürüyordu. Canavar güldü - Lissa'nın midesini buzla doluymuş gibi hissettiren tüyler ürpertici bir ses. Eski metresini son bir kez sarstı, sonra da kanlar içindeki bedenini sanki kırık bir oyuncak bebekten başka bir şey değilmiş gibi bir kenara fırlattı.

"Aman Tanrım," diye bağırdı Lissa'nın yanındaki kadın ve onu bir şekilde içine düştüğü trans benzeri durumdan uyandırdı. "Onu öldürdü! O öldü-Lady Hake'bean *öldü!*"

Delici çılgılığı Canavar'ın dikkatini çekmiş gibiydi. Küçük kırmızı gözleri aşağıya doğru kaydı ve Lissa'nın üzerine yerleşti.

"Kahrolası orospular, hepiniz!" diye kükredi. Ağzı kanla lekelenmiş bir halde sahneden atladı, yere sert bir *gümbürtüyle* indiğinde çarpmanın zemin sarsıldı. Kilometrelerce uzunlukta görünen kollarıyla Lissa'ya uzandı.

"Lissa, *kaç!*" Kılıç aniden aralarında belirdi ve koruyucu çömelleme pozisyonundan kalkarak hücum eden Canavar'a doğru son sürat koşmaya başladı.

"Saber!" Lissa'nın felci kırıldı ve sevdiği adamı kurtarmak niyetiyle ayağa fırladı.

"Güvenli bir yere gidin!" Kılıç hâlâ devasa düşmanıyla boğuşurken emretti. Canavar ondan tam bir baş daha uzun ve çok daha iriydi ama diğer erkek tekrar ısırarak için başını eğene kadar kendini tutuyor gibi görünüyordu.

"Hayır, seni bırakmayacağım!" Bir silah arayan Lissa, arka taraftaki pelüş pembe sandalyelerden birini kaptı. Sağlam bir mobilyaydı ama Saber korkusu onu sardı ve elinde neredeyse hafifledi. Arkalarından koşarak sandalyeyi tüm gücüyle savurdu ve sert ahşap ayaklarını Canavar'ın kafatasına sertçe çarptı.

Onu bayıltmayı umuyordu ama Canavar bir an için sersemlemekten biraz daha fazlasını yaptı. Başını salladı ve döndü, gözleri tekrar onun yüzüne kilitlendi.

"Sorun nedir, küçük hanım?" Kalın sesi sanki kanla gargara yapıyormuş gibi boğazında . "Sıranı mı istiyorsun? Canavar'ı becermek için sıradaki sen olmak ister misin?"

Saber'ı iterek ona doğru hantalca ilerledi, çenesi kanlı hançere benzeyen üç sıra dişini ortaya çıkarmak için genişçe açıldı.

Lissa çığlık attı ve geriye doğru tökezledi. Sandalye hâlâ ellerindeydi, hatta parmakları pelüş pembe sırtına sıkıca yapışmış ve bırakmayı reddediyordu. Birden kurşun gibi hissettiren kollarıyla sandalyeyi kaldırarak Canavar'a doğru dürttü, aralarında tutmaya ve onu uyarmaya çalıştı.

"Hayır," diye nefes nefese kaldı. "Hayır, lütfen..."

Kılıç aniden yine oradaydı. Canavar'a arkadan saldırdı ve kaslı bir kolunu mahkûmun kalın boynuna doladı. "Kaç, Lissa!" diye nefes nefese sıktı. "Kaç, *hemen!*"

Bu sefer Lissa emirlere itaat etmeye çalıştı ama bir şekilde yapamadı. Vücudu onu dinlemeyi reddediyordu ve parmakları hâlâ pelüş sandalyenin arkasından çözülmüyordu. Canavar, Kılıç sırtına yapışmış halde ona doğru saldırdı. Lissa geriye doğru tökezlediğinde adamın kolları ona uzandı, elleri pençelere dönüştü. Lissa boğazında dehşet dolu bir çığlının yükseldiğini hissetti...

Ve sonra Canavar'ın dar kırmızı gözleri kafasında yuvarlandı ve devasa formu yavaşça önünde yere yığıldı.

Kılıç diğer erkeği yere indirdi ve bir kolunu Canavar'ın kalın boğazına kilitledi. Yere indikten sonra tam bir dakika boyunca orada kaldı ve sonra, Canavar'ın gerçekten baygın olduğu anlaşıldığında, blok gibi devasa kafayı iki elinin arasına aldı.

Lissa kendini hasta hissetti. "Saber?" diye fısıldadı. "Saber, ne-?"

Kılıç onu görmezden geldi ve ellerinin arasındaki devasa kafaya baktı. "Özür dilerim kardeşim," diye mırıldandığını duydu Lissa onun kanlı surata. "Yaptığın şey için seni suçlamıyorum. Ama böylesi daha iyi. Eğer yaşamana izin verirsem sana daha fazla işkence edecekler."

Yana doğru keskin bir dönüş yaptı ve mide bulandırıcı bir çıtırtı duyuldu. Kılıç onu bıraktığında, Canavar'ın başı bir tarafa düştü, kalın boynu doğal olmayan bir açıyla büküldü.

"Ah!" Lissa hıçkırarak ağladı, korku ve üzüntüden yarı histerik bir haldeydi.
"Olamaz... Aman Tanrım..."

"Özür dilerim, Lissa." Saber devasa bedeni bıraktı ve ona doğru gelerek kolunu omuzlarına doladı. "Üzgünüm ama bunu yapmak zorundaydım. Bu şekilde yaşamaktansa ölmesi daha iyi."

aval aval bakan bir kalabalık. Hiçbir erkek böyle yaşayamaz. Böyle aşağılık bir esaret altında yaşamaktansa özgür ölmek daha iyidir."

"Biliyorum... Sanırım haklısın." Lissa yüzünü onun göğsüne sakladı, geride kalan kan ve katliamı görmek istemiyordu. "Ama ah, Saber... bu *korkunçtu*."

"Öyleydi," dedi acımasızca. "Hepsi. Ama artık bitti, *amalla*. Ve yemin ederim ki elimden gelse bir daha asla bu kadar çirkin bir şey görmek zorunda kalmayacaksın."

Lissa gözlerini kapattı ama görebildiği tek şey kimyasal bağlarını kopardığında Canavar'ın sergilediği vahşi ; duyabildiği tek şey, metresi ona tekrar tekrar sokulurken çıkardığı öfkeli kükremelerdi; onurunu ve gururunu elinden alıyor, onu erkek ya da kadın hiç kimse olarak kabul etmiyordu. -başkası tarafından alınmalıdır.

Leydi Sha'rak'ın Kılıç'ı hizaya getirmek ve cezalandırmak için sopayı vermesi gerektiğini söylediğini hatırlayınca soğuk bir ürperti kapladı içini. Ona sıkıca sarılırken kendi kendine "*Asla*" diye yemin etti. *Bunu ona asla yapmayacağım! Burada olduğumuz sürece bize ne söylerlerse söylesinler ya da ne yaparlarsa yapsınlar, hiçbir şey sevdiğim adamı böyle incitmeme neden olamaz. Hiçbir şey!*

* * * * *

Saber eve dönüş yolunda yerinde duramadı. Kendini huzursuz hissediyor, adrenalinle doluyor, kasları gerginlikten seğiriyor ve zihni anlamsız bir kan gölünden başka bir şey olmayana kadar şiddeti tekrar tekrar canlandırıyordu. Ama bir şey zihninde tekrar tekrar duruyordu, kapatamadığı sonsuz bir döngü.

Onu neredeyse kaybediyordum. Eğer bir saniye bile yavaş kalsaydım, Canavar onu yakalayacaktı - metresine yaptığı gibi onu da öldürecekti. Tanrıça, Amalla, hayır... hayır, hayır, hayır...

Leydi Sha'rak ve Llewelyn'in ikisi de sessizdi ve hiç konuşmuyorlardı, bu da onun işine geliyordu. İçinde kelimelerin kaynaştığını hissediyordu, saklamaya ve asla harekete geçmemeye yemin ettiği duygular oluşuyordu. Ama şimdi kendine engel olamıyordu; Leydi Sha'rak'ın konutuna varıp sütlerine gidene kadar duygularını kontrol altında tutmak elinden gelen tek şeydi.

Ağır kapı arkalarından kapandığında ve yalnız olduklarından emin olduğunda, Saber kelimeleri daha fazla tutamadı.

"Lissa," dedi ellerini tutarak. "Üzgünüm ama bunu söylemek zorundayım. Seni seviyorum."

"Saber?" Kız kararsızca ona baktı, gözleri irileşmişti. Belli ki onu hazırlıksız yakalamıştı ama Kılıç duramadı.

"Seni seviyorum," diye tekrarladı. "Tüm kalbimle, içimdeki her şeyle. Seni seviyorum ve seni kaybetme, sonsuza dek ayrılma düşüncesine dayanamıyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı Lissa.

"Bana asla sahip olmayacağına yemin ettiğini biliyorum ve bu yemini ettiğin için seni suçlamıyorum," diye devam etti, cesareti kırılmadan önce kelimeleri çıkarmaya kararlıydı. "Ama artık buna dayanamıyorum. I..." Sonra sözleri kafasına dank etti ve adam gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Ne dedin sen?"

"Ben de seni seviyorum dedim!" Lissa'nın sesi titredi ve gözleri yaşlarla doldu ama onları kırıpıştırarak uzaklaştırdı. "Tanrıça, Saber, bunun yanlış olduğunu biliyorum ama seni hâlâ çok seviyorum. Ben... Ben gerçekten hiç durmadım."

"Gerçekten mi?" Adam kararsızca ona baktı, kalbi umutla doluydu. "Bu doğru." Gözlerini sildi ve başını salladı, sefil ama kararlı bir ifadeyle yüzündeki ifade. "Artık bunu inkâr edemem," dedi alçak bir sesle. "Ne sana ne de kendime. Asla birlikte olamayacağımızı biliyorum ama hissettiklerimi hissetmiyor gibi davranamam."

"Oh Lissa...*amalla*..." Kılıç onun yanağını kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Neden birlikte olamıyoruz?"

"Çünkü." Burnunu çaktı ve tekrar gözlerini ovuşturdu. "Nedenini biliyorsun Kılıç. Klan benden nefret ederdi; beni asla eşin olarak kabul etmezlerdi. Ve senden sırf benimle olmak için geleceğinden vazgeçmeni isteyemem."

"Ben de senin için aynı şeyi düşünmüştüm," dedi usulca. "Baş Rahibe olmayı bırakıp gelinim olmanı isteyemeyeceğimi sanıyordum. Ama *amalla*..." Onun yanağını nazikçe okşadı ve gözlerinin içine baktı. "Artık böyle düşünemem. Bu gece neredeyse olanlardan sonra sensiz yaşayamayacağımı fark ettim, seni kaybetmeye dayanamıyorum. Bunu sormanın bencillik olduğunu biliyorum ama benimle bağ kurmak için Birinci Dünya'daki hayatından vazgeçer misin?"

"İstiyorum, eğer birlikte olabilseydik *her şeyden* vazgeçerdim," diye fısıldadı. "Ama Saber, emin misin? Baban ve annen, klanlar-"

"İsteyen yedi cehenneme gitsin, umurumda değil," diye kabaca cevap verdi, onu kendine doğru çekerek. "Bunların hiçbirisi umurumda değil, *amalla*. Seninle birlikte olduğum sürece umurumda değil. Gitmene asla izin vermek zorunda kalmadığım sürece."

Lissa ona baktı, kirpikleri hâlâ gözyaşlarıyla parlıyordu. "Yapma," diye fısıldadı, küçük, yumuşak eliyle onun boynunu okşamak için uzandı. "Eğer gerçekten eminsen, Saber."

"Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım." Onu kucağına çekerek uzun ve sert bir şekilde öptü. Ve ilk kez, onun direnç ya da isteksizlik göstermeden kendisini öptüğünü hissetti. Tadı o kadar ki, kollarında o kadar teslimiyetçi hissediyordu ki, onu o anda ve orada almak istedi. Bir daha asla ayrılmamak üzere onu sonsuza dek kendine ait kılmak istiyordu.

"Saber," diye fısıldadı onun dudaklarına ve sonra daha derine bastırarak ağzına girmesini istedi. Kadın memnuniyetle onun için ağzını açtı, dilini onunkiyile okşadı ve onu içeri davet etti.

Sonunda nefes nefese birbirlerinden ayrıldıklarında ona "Suçluluk yok," dedi. "Artık utanç yok. Aynı klandan olduğumuzu şimdi ve burada unutacağız. Halkımızın çağdışı geleneklerini arkamızda bırakacağız ve onları bir daha asla düşünmeyeceğiz. Sen benim kız kardeşim ya da akrabam değilsin, Lissa. Sen benim *gelinimsin*. Ve seni hiç tereddüt etmeden ve özür dilemeden bu şekilde sahiplenmek niyetindeyim."

"Yani..." Dudağını ısırdı. "Bana Derin Dokunuş mu yapmak istiyorsun?"

Saber yumuşak bir hırıltıyla, "Ben de *tam olarak* bunu kastetmiştim," dedi.

"Tanrılar, ben
Seni seviyorum, *Amalla*. Sana ne kadar çok sevdiğimi göstermeliyim. Seni benim yapmalıyım."

"Bana da göstermeni istiyorum. Bana... bana Derin Dokunuş yapmanı." Lissa'nın yanaklarında sıcak bir kızarıklık belirdi ama çenesini kaldırıp devam etti. "Ama çiftleştikten *sonra*, tamam mı Kılıç? İstiyorum ki... Önce bir birleşme töreni yapalım. Uzun zamandır beklediğini biliyorum ama bunu yapabilir miyiz? Biraz daha bekleyebilir misin? Son adımı atmadan önce Tanrıça'nın huzurunda birleşmek istiyorum."

Saber içinin sıkıştığını hissetti. çekti ve içindeki ihtiyacı, onu ele geçirme ve kendine ait kılma dürtüsünü yatışmaya zorladı. Yavaşça başını salladı. "Of

Tabii ki. Ana Gemiye döner dönmez benim olacağına söz verdiğin sürece ne istersen."

"Kapıdan girer girmez doğruca kutsal koruya gidip bir rahibe bulacağız," diye söz verdi Lissa. "Törenimizi planlamak için Kat'i bile beklemeyeceğim. Daha sonra kutlayabiliriz."

"Bu çok iyi." Saber onu tekrar derinden öptü ve gözlerinin içine baktı. "Çünkü seni almak için sabırsızlanıyorum, *amalla*. Seni benim yapmak için sabırsızlanıyorum- tamamen benim."

"Ben de sabırsızlanıyorum." Ona öyle umut ve ihtiyaç dolu bir gülümseme verdi ki neredeyse kalbini kıracaktı. "Beni tekrar öp, dudaklarını dudaklarımda hissetmeyi seviyorum."

"Seni öpmekten hoşlandığım tek yer dudakların değil, biliyorsun," diye mırıldandı yüzünü okşayarak.

Yanakları pembeleşti ve sanki onun gözleriyle karşılaşmaya dayanamıyormuş gibi yere baktı. "Bu gecenin erken saatlerinden mi bahsediyorsun? Partide anons edildiğimizde sahnede beni öptüğün zamandan mı?"

"Öyle olduğumu biliyorsun," diye usulca homurdandı Saber. "Uzun zamandır seni oradan öpmek istiyordum, biliyorsun ve bunu yapmak için istediğim kadar zaman harcamadım."

"Oh..." Lissa dudağını ısırıldı. "Belki... belki gelecek sefer için pratik yapabilirsin?" dedi tereddütle. "Yani, daha resmi partilere davet edilsek diye."

Kılıç ona aç bir sırıtış attı. "Biliyor musun, bu hiç de fena bir fikir değil. Bunu nasıl yapacağımı sana göstermemi ister misin? Adın anons edildiğinde sana olan sevgimi ve bağlılığımı nasıl göstereceğimi?"

Lissa dudaklarını yaladı, hem gergin hem de heyecanlı görünüyordu. "Lütfen... lütfen yap," diye fısıldadı.

"İyi. İşte, yatağa yaslan." Ayağa kalkarak onu nazikçe yüksek yatağın kenarına doğru itti. Her ikisi de daha önce siyah duyusal yamaları çıkarmıştı ve hala yeşim dantelli elbisesini ve traşlı amını mükemmel bir şekilde çerçeveleyen yırtmaçlı külotunu giyiyordu. Onu görmek bile Saber'ın aletinin sertleşmesine neden oluyordu ama onun duruşunu ayarlarken kendini dikkatli olmaya zorladı.

"Oh, ayakta durmamı mı istiyorsun?" Sesi şaşırmış gibiydi.

"Pratik yapmalıyız, değil mi?" Kılıç ona bir kaşını kaldırdı. "Görevin bu olduğunu farz et." Sesini kalınlaştırdı. "Leydi R'awr'a duyurulur." Sonra önünde diz çöktü ve ona gülümsedi, "Hazır mısınız?"

Lissa kızardı ve gergin bir şekilde kıkırdadı. "Saçmalama Saber, ayağa kalk. Orada olmak zorunda değilsin."

"Elbette isterim, sen benim metresimsin." Ellerini kadının kalçalarına koyarak öne doğru eğildi ve onu uyluğundan hafifçe öptü.

Kahkahalar Lissa'nın yüzünü terk etti. "Bu gece gördüklerimizden sonra, artık metres olmak *istediğimi* sanmıyorum. Bu... bu korkunçtu."

"Öyleydi," diye kabul etti Saber sakince. "Ama aramızda bu şekilde olmak zorunda değil."

"Asla olmayacak, yemin ederim," diye hararetle söz verdi Lissa. "Bunu sana asla... asla yapmam. Ne olursa olsun!"

"Yapmayacağını biliyorum, *amalla*." Onun kalçasını tekrar öptü. "Sanırım konudan uzaklaşıyoruz."

"Mesele şu ki, bana diz çökmeyi istemiyorum - artık değil." Lissa kaşlarını çattı ve onu ayağa kaldırmaya çalıştı ama Saber inatla olduğu yerde kaldı.

"Hayır," dedi nazikçe. "Mesele şu ki, senin önünde diz çökmek *umurumda* değil. Bunu yapabileceğim anlamına geliyorsa tabii." Öne doğru eğilerek, tıpkı o gece daha önce yaptığı gibi, kızın tepesine yumuşak, ağzı açık bir öpücük kondurdu.

Lissa'nın nefesi kesildi ve biraz sıçradı. "Saber!"

"Bu doğru," diye ona güvence verdi. Dantelli külotunun çerçevelediği amına hayranlıkla bakmak için bir an durdu ve sonra onu tekrar öptü. Bu sefer dilinin dışarı kaymasına ve yarığının izini sürmesine izin verdi, yumuşak, sıcak bir okşama onu yumuşak bir şekilde inletti. Başını kaldırıp ona baktı. "Devam edeyim mi, Hanımefendi? Size henüz yeterince saygı gösterdiğimi sanmıyorum. Daha çok çabalamalıyım."

"Evet," diye fısıldadı Lissa. "Ben... Bence belki de yapmalısın."

"Güzel." Kılıç büyük elleriyle kalçalarını çerçeveledi. "O zaman benim için kendini aç, *amalla*. Kendini aç ve seni tatmama izin ver."

Alçak, muhtaç bir inilti ile, uyluklarını daha önce olduğundan çok daha kolay bir şekilde ayırdı ve pembe iç amını ortaya çıkarmak için açılan şişmiş dış dudaklarının görüntüsünü ona ikram etti.

"Tanrım, çok güzelsin." Saber'ın onun görüntüsünü takdir etmek için uzun bir an ayırması gerekti. Şişmiş kıvrımları ona egzotik bir çiçeği hatırlatıyordu ve klitorisi okşanmayı ve tadına bakılmayı bekleyen küçük pembe bir inciye. Onu arzulamaktan çılgına dönmesine neden olan sıcak, kadınsı bir kokusu vardı, yüzünü uyluklarının arasına gömüp, adını inletene ve omuzlarını tırmalayana kadar kucaklamak, emmek ve tatmak için istekli hale getirdi.

Kılıç bir şekilde kendini tuttu. Lissa hâlâ inanılmaz derecede masum ve deneyimsizdi; fazla saldırgan davranarak onu korkutmak istemiyordu. Öne doğru eğilerek yanağını Lissa'nın yayılmış tümseğine dayadı, hem onu kokusuyla işaretledi hem de kendini onun kokusuyla yıkadı.

Saber kaşınan yanaklarını onun hassas iç uyluklarına sürttüğünde Lissa küçük bir çığlık attı. Saber, Lissa'nın amının her tarafını öpüp koklayarak, ama asla ona tam olarak istediğini vermeyerek, bu enfes işkenceyi uzatırken, onun daha da ıslandığını hissetti. Onun balının tadına bakmak, yüzünü bacaklarının arasına bastırmak ve dilini amının derinliklerine sokmak için can atıyordu ama bir kez daha kendini tuttu.

", " diye mırıldandı, ona bakarak. "Sizi *içeride* öpmeme izin ..."

"Evet, tamam..." Lissa bacaklarını daha da açarak kendini ona karşı tamamen savunmasız hale getirdi.

"Güzel," diye mırıldandı Saber kabaca. "Bu iyi, Hanımefendi." Başparmaklarını kızın dış dudaklarına yerleştirerek onu daha da araladı, tüm gizli hazinelerini ortaya çıkardı ve bakışlarına açtı.

Lissa, klitorisine nazik bir öpücük kondurmak için eğildiğinde nefes nefese inledi ve sonra yumuşak küçük parmaklarının saçlarını tarayarak onu teşvik ettiğini hissetti.

Saber'ın ihtiyacı olan tek teşvik buydu. İleriye doğru bastırarak klitorisinin zonklayan pembe incisini ağzına aldı ve diliyle hevesle yaladı. Kadının zengin, tuzlu/tatlı tadı dilinin üzerinde patlayarak sikinin ihtiyaçla zonklamasına neden oldu. Lissa'nın nefesi kesildi ve

Kendini daha da fazla sunarak öne çıktı ve içinden bir şehvet dalgası daha geçti.

"Tanrılar, *amalla*," diye hırladı açlıkla. Kadının bacaklarından birini kavrayarak kaldırdı ve onu kadar açtı. Kalçasını çıplak omzuna yerleştirdi, açık tutmak için kolunu bacağına doladı ve diliyle yumuşak kıvrımlarını okşadı, onu tattı, onu kendi yaptı.

"Saber!" Sesi bir feryattı ve parmakları saçlarında sıkılaşıarak onu nasıl etkilediğini belli ediyordu. İnce gövdesinin kollarında titrediğini hissetti ve sonra sessiz bir yalvarışla kalçalarını ona doğru bastırıyordu, kaygan, ıslak etini sunuyordu, daha fazlası için yalvarırken amından bal akıyordu, asla durmaması için yalvarıyordu.

Saber'ın dayanabileceğinden çok daha fazlasıydı. Ona sahip olmalıydı - şaftıyla olmasa bile içinde olmalıydı. Lissa'nın dengesini çoktan bozmuştu; onu yatağa geri iterek içine girmek için çok daha iyi bir pozisyona getirmek basit bir meseleydi.

Adamın ne istediğini anladığında yeterince istekli davrandı, kalçaları sanki kendini ona bu kadar yakından sunmak doğruymuş gibi doğal bir şekilde açıldı. Sevişiyor olsalardı, ona Derin Dokunuş'u veriyor olsaydı, kızın da aynı şekilde kendini sunacağını fark ettiğinde göğsünde sıkı bir ihtiyaç yumruğu sıkıştı. Tanrım, onu bu şekilde almayı ne kadar da çok istiyordu. Ama henüz değil... henüz değil.

"Saber," diye haykırdı nefes nefese, kalçalarını yukarı doğru iterek, amcığı onun dilini arıyordu. "Saber lütfen, yapma... durma..."

Saber'ın üzerine çılgın bir şehvet çöktü. Aleti dar deri köle pantolonunun içinde o kadar sertleşmişti ki, bir tuğla duvarda delik açabilirdi. Tanrım, onu seviyordu! Onunla ilgili her şeyi seviyordu. Kokusu ve lezzetli tuzlu/tatlı tadı, onu memnun edip yaladığında çıkardığı yumuşak, çaresiz sesler, kalçalarını hareket ettirme şekli, ona doğru itilmesi, dilini araması, küçük parmaklarının saçlarına dolanması... hepsi onu teşvik etti. Ama en çok da dili için bu kadar istekle ayrılan ıslak pembe kıvrımları ve ağzıyla ona işkence ederken küçük amcığının içinden fışkıran kaygan, tatlı balı seviyordu.

Alçak bir kükremeye, iki eliyle kıcını kavradı ve onu ağzına doğru çekti. Sonra dilini kızın içine sokarak amını sikmeye başladı.

Yapabileceği tek şey, sikiyle olmasa bile onu doldurmak için elinden geleni yapmaktı.

Lissa feryat etti ve saçlarındaki parmakları sertçe sıkıldı. "Saber! Oh Tanrıça... Saber... oh, *Saber*..."

Onun adı dudaklarında bir dua gibiydi ve bu onu daha da ateşlendiriyordu. Tanrım, sesi çok *yakın geliyordu* ve içindeki her şeyle onu boşaltmak istiyordu. Aminin dilinin etrafında kasıldığını hissetmek istiyordu, kendini tamamen onun verdiği zevke bırakırken orgazmının taze ıslaklığını tatmak istiyordu.

"*Kılıç!*" diye *soluk* soluğa bağırdı. "*Moch Daer!* Lütfen, çok yakınım... çok yakınım."

Kısa bir süre başını kaldırdı ve hırladı, "O zaman benim için gel. *Şimdi*." Sonra tekrar klitorisini dudaklarının arasına aldı ve iki kalın parmağını ıslak, açık aminin derinliklerine daldırarak olabildiğince sert pompaladı.

Lissa haykırdı ve neredeyse yataktan fırlayacaktı. Aynı zamanda iç duvarlarının onun etrafında sıkıldığını hissetti ve geldiğini biliyordu, çok sert ve sadece *onun* için geliyordu. Hepsi *onun* için.

Diliyle klitorisini öfkeyle okşadı ve amı parmaklarını sağarken taze ıslaklığı tadararak itmeye devam etti. Ve sonra ihtiyacı çok büyüktü.

Serbest eliyle aşağı uzandı ve siyah pantolonu açtı. Şaftını kavrayarak kendini bir, iki, üç kez pompaladı ve Lissa açık amını ağzına bastırıp adını haykırarak daha önce hiç olmadığı kadar sert boşalırken sıcak bir telaşla boşaldı.

Sonunda soluk alıp vermeyi ve bıraktığında, onunla birlikte yatağa tırmandı ve onu asla bırakmak istemeyerek sıkıca tuttu. Lissa yüzünü onun boynuna gömdü ve orgazmın artçı şoklarıyla titreyerek kendini ona doğru bastırdı.

Sonunda tekrar konuşabildiğinde ona baktı ve fısıldadı, "Emin misin *Moch Daer?* İstedığinin bu olduğuna gerçekten emin misin? İstedığinin *ben olduğumdan?*"

"*Amalla...*" Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve gözlerinin içine baktı. "Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım."

Sıkıntılı görünüyordu. "Ama ben sadece bir yetimim, ailesi ya da statüsü olmayan dışlanmış biriyim. Benim için her şeyden vazgeçmek istediğine emin misin? Ailen... klanlar..."

Kılıç onu susturmak için bir parmağını dudaklarına götürdü. "Seni seviyorum," dedi ona şiddetle. "Seni seviyorum ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum. Hiçbir şey ve hiç kimse bu konudaki fikrimi değiştiremez. Anlıyor musun?"

Uzun bir süre bakışlarıyla onun gözlerini aradı ve sonunda başını salladı. "Evet," diye fısıldadı ve ona doğru sokuldu. "Evet, *Moch Daer*. Seviyorum."

"Güzel." Kılıç onu alnından öptü. "O zaman git uyu. Yarın Leydi Pope'un burnundan ikinci parşömeni almak için endişeleneceğiz. Sonra da eve gidip bir savaşçı ve gelini olarak hayatımıza birlikte başlayacağız."

Lissa esnedi ve mutlu bir şekilde gülümsedi. "Ben de bunu istiyorum. Kat ve diğerleriyle birlikte Ana Gemi'de mi yaşayacağız?"

Saber diğer Kindred'ların aralarında bir Dokunuş Kindred'ı olmasına nasıl tepki vereceklerini düşündü. Ama eğer bir dişiyle çiftleşir ve ona bağlanırsa, kendilerini bu kadar tehdit altında hissetmeyeceklerinden emindi. Bir Bela'nın aralarında yaşamasına izin verebiliyorlarsa, ona tahammül etmeyi öğrenebileceklerinden emindi.

"Elbette," dedi Lissa'ya. "Eğer istersen."

"İstiyorum." Tekrar esnedi. "Oh, çok *yorgunum*. Bu orgazm olma meselesi de ne oluyor da uyumak istiyorsun?"

"Çünkü sonrasında o kadar mutlu ve rahat oluyorsun ki hiçbir şey umurunda olmuyor." Saber esnedi ve ona gülümsedi. "Uzun bir gece oldu, hadi biraz dinlenelim."

Kadın cevap olarak bir şeyler mırıldandı ama adam tam olarak duymadı. Birbirlerinin kollarında uykuya daldıklarında, onu yakınında tutacağına dair sessizce tekrar yemin etti. Artık nihayet birlikte olduklarına göre, hiçbir şey ve hiç kimse onları bir daha ayıramayacaktı.

Yirmi Birinci Bölüm

"İyi olduğuna emin misin Kat?" Deep, siyah gözlü ve saçlı erkek, küçük mekiği Ana Gemi'ye doğru yönlendirirken kaşlarını çattı. "Büyükannenin evinden ayrıldığımızdan beri oldukça sessizsin."

"Derin haklı," diye araya girdi Lock, hafif ikiz. "Farklı görünüyorsun - bastırılmış."

L başını salladı ve güven verici olduğunu umduğu bir şekilde gülümsedi. "Ben iyiyim çocuklar, gerçekten, benim için endişelenmeyin. Ben sadece, bilirsiniz... işlem yapıyorum."

Kelimeler ona garip gelmişti ama orijinalinden kalan anılar bunların Kat'in söyleyeceği şeyler olduğuna dair onu temin etmişti. Sonra yine aynı anılar onu pistonu sonuna kadar itmekten ve gerçek Kat'in boynuna tam doz uyku zehrini enjekte etmekten alıkoymuştu.

Bunu yapmayı denemişti - diğer kız yerde çaresizdi ve öldürücü dozu vermek dünyadaki en kolay şey olabilirdi. Ama anıları Kat'in bir arkadaş olduğunu fısıldayıp duruyordu; korktuğu ve yalnız olduğu zamanlarda ona yardım elini uzatan biri. Başkalarını kendinden önce düşünen, tatlı ve nazik biri... Gidecek başka kimsesi olmadığında ona karşı davranan biri.

Kat'in yardım ettiği kişinin aslında L olmaması önemli değilmiş gibi görünüyordu. Orijinalinden kalan anılar ve dürtüler onun içinde kırılmayacak kadar derinlere işlemişti. Sonunda, parmağı şırınganın pistonu üzerinde uzun süre oyalanmasına rağmen, zehrin son yarısını enjekte etmeyi başaramadı.

Bu da Kat'in düzgün ve rahat bir şekilde ölmek yerine, kötü bir baş ağrısından daha kötü bir şeyle uyanacağı ve birkaç saat içinde adamlarını aramaya geleceği anlamına geliyor, diye düşündü L acımasızca. Muhtemelen daha da erken.

Bininci kez aptal olduğu için kendine lanet okudu; neden zayıflık ve duygusallığın onu işi bitirmekten alıkoymasına izin vermişti? Daha önce hiç . Yex onun şimdiye kadar eğittiği en acımasız gölge büyücüsü olduğunu iddia ediyordu ama şimdi onu görebilseydi utanırdı.

Boş ver, dedi L kendi kendine, devasa Ana Gemi'nin kıvrımlı yan tarafının görünmesini ekrandan izlerken. Geminin merkezini bulmak ve Draven'in cihazını yerleştirmek uzun sürmeyecek. Ve patladığında, fazladan bir insanın canlı ya da ölü olması fark etmeyecek.

Taşıdığı küçük gümüş çipin ne işe yarayacağı konusunda hâlâ hiçbir fikri yoktu ama bir tür kitlesel yıkım hayal ediyordu. Belki de Kindred'ları oldukları öldüren zehirli bir gaz salacaktı. Ya da daha da iyisi, kutsal korudakilerden başlayıp dışarıya doğru ilerleyerek gemideki herkese yavaş ama emin adımlarla bulaşacak bir tür virüs.

Elbette o her neyse, geminin dış sınırlarına ulaştığında L çoktan gitmiş olacaktı. Mekiklerden birini çalacak -belki de şu anda içinde bulundukları mekiği- ve Dünya'ya geri dönüp kendi gemisini alacaktı. Sonra hayatına geri dönebilir, intikam sonunda onun olduğu için kendini haklı hissedebilirdi.

Bu düşünce karşısında bir zafer dalgası hissetmesi gerekirdi. Bunun yerine sadece belli belirsiz bir huzursuzluk hissetti ve Kat'in banyoda yerde soğuk ve sessiz yatan görüntüsü gözlerinin önünden geçip durdu. *Kes şunu, dedi kendi kendine öfkeyle. Seni yumuşatan, zayıflatan her neyse, üstesinden gel! Neden burada olduğunu hatırla. Seni orada, evinden ışık yılları uzakta bıraktılar. Seni cinsel kölelik ve acı dolu bir hayatta kullanılman ve istismar edilmen için bıraktılar. Ölmeyi hak ediyorlar ve tüm arkadaşları da onlarla birlikte ölebilir!*

"İşte geldik. Evim, güzel evim." Deep küçük gemiyi Ana Geminin yanaşma bölümüne yönlendirdi ve benzer gemilerden oluşan uzun bir sıranın sonuna düzgün bir şekilde yerleştirdi.

"Harika! L neredeyse mekik yere inmeden önce ayağa fırladı. "Ben çok geri döndüğüm için mutluyum."

"Gerçekten mi?" Lock kaşlarını çattı. "Yani, evde olmak güzel ama büyükanneni ziyaret etmekten mutlu değil miydin? Her zaman onu özlediğin ve onu daha sık görebilmeyi dilediğin izlenimini edindim."

"Evet, bizi kabul etme şekli harika, değil mi?" Derin ona bir kaşını kaldırdı.

"Bu inanılmaz." Zorla gülümsedim. "Aslında şimdi gidip kızlara her şeyi anlatacağım." Derin onu kolundan yakaladığında neredeyse kapıdan çıkmak üzereydi.

"Dur bir dakika," diye gürledi. "Bizi böyle bırakıp gidemezsin. Bunu kutlamalıyız." Onu kendine çekti ve yüzünü saçlarına gömdü. "Ne demek istediğimi anlıyorsan..."

L onun kollarında kaskatı kesildi. "Sonra," dedi onu itmeye çalışarak. "Bunu daha sonra kutlayabiliriz."

"Acelen ne?" Derin kaşlarını çatarak ondan uzaklaştı. "Büyükannenin evinde bir çeşit koku spreyi mi kullandın? Farklı kokuyorsun."

L'nin kalbi göğsünde çarpmaya başladı. Orijinaliyle yer değiştirmeye gönderildiği ilk seferde onu ele veren şey kokusuydu. Tekrar yakalanmasına izin veremezdi! "Um..." dedi çılgınca. "Evet, bir koku spreyi. Yani, bir parfüm. Yeni bir parfüm kullandım. Beğenmediysen özür dilerim."

"Tanıdık kokuyor -neredeyse Lauren'ın giydiği bir şey gibi," dedi Lock arkasından yaklaşarak.

L'in kalbi gerçekten çarpmaya başladı. Orijinalinin kokusunu alıyorlardı! Buradan gitmeliydi - onlar sırrını öğrenmeden *hemen gitmeliydi*.

"Lauren bana ödünç verdi," diye hızla doğaçlama yaptı. "Bakın çocuklar, ben *gerçekten* Şimdi gitmem gerek. Ama daha sonra süitte görüşürüz, tamam mı?"

Derin hâlâ kaşlarını çatıyordu ama en azından onu tutmaktan vazgeçmişti. "Elbette, tamam. Ama çok geç kalmayın."

Lock, "Akşam yemeği pişirme sırası bende ve özel bir şeyler planlıyorum," diye ekledi. "Kutlamak için."

"Nefis, ," diye geveledi L, aralarından sıyrıldı ve neredeyse mekik kapısından içeri koşarak girdi. "Sonra görüşürüz."

"Güle güle, küçük
Kat." "Güle güle,
leydim."

Park halindeki mekiklerin bulunduğu uzun sıraya doğru hızlı adımlarla yürüyüp çıkışa yöneldiğinde erkeksi sesler arkasında kayboldu.

Sonunda yankılanan yanaşma bölümünden kaçıp kendini kalabalık geminin koşuşturmacasında kaybedene kadar rahat bir nefes almasına izin . Gerçekten de onu takip etmiyorlardı.

-Aldatmacayı başarmıştı ve şimdi kimsenin haberi olmadan Ana Gemi'nin içindeydi.

Yalnız olduğundan emin olunca bir destek sütununun arkasına saklandı ve hızla başka bir forma geçti. Sonra Draven'a verdiği sözü hatırlayarak, ona verdiği küçük dinleme/kayıt cihazını açtı ve ısıltılı kristal çiviye kulak memesine taktı. Şanssız, masum Kindred'ı nasıl yok ettiğini izlemesine izin verdi-L bunu umursamadı. Ama kendi kişisel intikamını almaya gittiğinde cihazı tekrar kapatmaya niyetliydi. Gizli tutulması gereken bazı şeyler vardı.

Hızla hareket eden kalabalığın arasına daldı ve geminin merkezine yöneldi.

Kutsal koruya gitme vakti gelmişti.

* * * * *

"Kat sana da tuhaf davranıyor gibi geldi mi?" Mekikten ayrıldıklarında Derin ikizine sordu.

"Birazcık." Lock kaşlarını çatı. "Ve sürdüğü yeni parfümü de pek beğendiğimi söyleyemem. Hiç de kendisi gibi kokmuyor."

Derin güldü. "Aynı fikirdeyim ama bunu ona söyleyecek kişi *sen olabilirsin* kardeşim. On mil ötedeki direğe bile dokunmam."

Lock dalgın bir şekilde, "On *metrelik* bir sırık," diye düzeltti. "Dünya'da şöyle denir: 'Ona on metrelik bir sırıkla bile dokunmam. Bir mil oldukça büyük bir ölçü birimidir.'"

Derin omuz silkti. "Her iki durumda da, ona dokunmayacağım. I-" "*Alo? Alo? Alo? Bu şey açık mı?*

Beni duyan var mı?"

Tuhaf ses kafasını işgal ettiğinde Derin sıçradı. "Yedi cehennemde ne var?" diye hırladı. Kim ona böyle tanıdık bir üslupla hitap etmeye cüret edebilirdi ki? Bu kabalığı aşıp düpedüz hakarete dönüşmüştü.

"*Kim bu?*" diye düşündü hiddetle. "*Ve ne istiyorsun?*"

"Deep, tatlım, sen misin? Çok özür dilerim, bu düşünme mekanizmasını nasıl çalıştıracağımı zar zor biliyorum. Kat bana göstermeye çalışıyordu ama hâlâ ."

"Büyükanne mi?" dedi yüksek sesle, kaşlarını kaldırarak. "Sorun değil, beni düşünmeye alışmak biraz zaman alıyor. Ama... neden benimle konuştuğunuzu sorabilir miyim?"

"Seni tehlikede olabileceğini söylemek için arıyorum tatlım. Doğru olmayan bir şeyler var."

"Ne?" Derin kaşlarını çatarak havada 'neler oluyor' hareketleri yapan Lock'a baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bahsettiğim şey, yukarıda yanında her kim varsa, onun Kat olmadığı." Büyükannenin zihinsel sesi acımasızdı.

"Ne? Bu nasıl olabilir?" Deep talep etti. "Eğer Kat elimizde değilse, kim elimizde? Ve gerçek Kat nerede? Gelinimiz nerede?"

"Üzülme, gerçek Kat burada benimle birlikte. Onu üst katta yeşil zehir dolu bir şırıngadan bahsederken buldum. Beni uyarmak için merdivenlerden sürünerek inmeye çalışıyordu; eğer tualete gitmek için tam o anı seçmeseydim düşebilirdi."

"Tanrıça!" Derin telaşla bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Onun iyi olduğundan emin misin?"

"911'i aradım ve onu kontrol etmeleri için bir ekip gönderdiler. Onu bulduğumdan daha iyi durumda ama yine de hastaneye gidiyoruz. Ben seni arayana kadar Kat rahatlamadı. Kendisi de yapabilirdi ama korkunç bir baş ağrısı var, henüz bu düşünce şeyini kullanacak kadar konsantre olamadığını söylüyor."

"Elbette, anlıyorum." Derin onu göremediğini bilmesine rağmen başını salladı. "Neler olduğunu öğrenir öğrenmez onu kontrol etmek için geri döneceğiz."

"Dikkatli ol!" Büyükanne uyardı. *"Kat bu kişinin ya da şeyin, her neyse, ona saldırdığını söylüyor. Tıpkı ona benzediğini söylüyor, yani Kat'e."*

Deep omurgasından aşağıya doğru soğuk bir dehşet parmağının kaydığını hissetti. "Yani onun -ya da onun- Kat'e ya da başka birine benzeyebileceğini varsaymalıyız."

*"Aynen öyle. O yüzden dikkatli olun! Ve Kat sizi sevdiğini söylememi istedi-
kinizi de."*

"Biz de onu seviyoruz. Elimizden geldiğince çabuk onunla birlikte olacağız. Bir değişiklik olursa beni tekrar arayın," dedi Derin.

"Yapacağım. Şu anda Tampa General'dayız. Gitmemiz gerek."

Bağlantı aniden koptu ve gözlerinin hemen arkasında bir ağrıya baş başa kaldı. Ama Deep baş ağrısı için endişelenmiyordu. Lock'a baktı. "Bundan ne kadar aldın?"

"Sadece Kat'le ilgili küçük bir şey. O iyi mi?"

"O iyi olacak," dedi Derin, bunun doğru olmasını umarak. "Ama o burada değil, hâlâ Dünya'da büyükannesinin yanında."

Lock'un yüzü soldu. "O zaman Ana Gemi'ye kimi ya da neyi getirdik?"

Deep başını salladı. "Bilmiyorum. Ama onu bulmalı ve çok geç olmadan durdurmalıyız!"

* * * * *

Artık çok geçti.

L küçük gümüş cihazı kutsal yeşil ve mor ağaçlardan birinin dallarına saklamayı bitirmişti ve alarm sesini duyduğunda kutsal koruyu terk etmek üzereydi. Normalde koruyu çevreleyen park benzeri alanın "gökyüzündeki" bulutlar tarafından kamufle edilen devasa görüntü ekranında Kat'ın bir resmi yanıp söndü. Sert, bedensiz bir ses, tüm Kindred ve gelinlerinin onu aramalarını istedi.

L, elbette, çoktan başka bir şekle bürünmüştü. Alandan sessizce çıktı ve kendisini geminin en dış kenarına götürecek bir tramvaya bindi. Cihazı patlatmadan önce bir çıkışın hemen yanında olmayı . Sonra da bekleyecekti. Eğer etkileri ölümcül olursa, intikamının kesin olduğunu bilerek oradan ayrılacaktı. Ama eğer etkileri tamamen ölümcül olmazsa, gemide kalmaya ve meseleyi kendi ellerine almaya karar vermişti. Kindred Ana Gemisi'ne bir daha binme şansı yoktu; yapabiliyorken bu işi sonuna kadar götürmeliydi.

Geminin kenarına ulaştıktan sonra, L yerinin arkasında ıssız gibi görünen küçük bir koridor buldu. Derin bir nefes alarak f nyeyi çıkardı ve düğmeye bastı. Sonra bekledi.

Bölüm Yirmi İki

"Neredeyse hazır mısın, canım? Leydi Pope'nose bekletilmekten hoşlanmaz, biliyorsun." Leydi Sha'rak'ın sesi Lissa'nın yatak odasının kalın kapısını sanki orada değilmiş gibi delip geçti.

"Birazdan. Kölemin ayak işlerini halledip dönmesini bekliyorum," diye karşılık verdi Lissa, sesini hafif ve yumuşak çıkarmaya çalışarak. "Her an dönebilir."

"Öyle *olsa iyi olur*." Leydi Sha'rak'ın sesi öfkeli çıkıyordu. "Leydi Pope'nose-"

"Bekletilmekten hoşlanmaz. Evet, biliyorum."

Leydi Sha'rak memnuniyetsiz bir *hmmph* yaptı. "Peki. Geldiği anda bana haber verin."

"Yapacağım, söz veriyorum," diye karşılık verdi Lissa.

Leydi Sha'rak'ın yüksek topuklu ayakkabılarının çıkardığı tıkırtılar koridorda kaybolana kadar bekledi ve sonra tekrar volta atmaya başladı; Saber sütlerinden ayrıldığı andan beri yaptığı şey buydu.

Sabah, Leydi Sha'rak'ın ilk yemekte Lissa'ya Leydi Pope'nose'un evinde yapılacak küçük bir toplantının baş konuğu olacağını söylemesiyle yeterince iyi başlamıştı. Görünüşe göre bir gece önce tüm topluluğu öfkeli Canavar'dan kurtaran köleye sahip olduğu için onurlandırılıyordu.

Lissa onurlandırılması gerekenin *Saber* olduğunu belirtmek istemişti ama tabii ki bunu yapamadı. Saber'ın da umurunda değildi; Leydi Pope'nose'un evine sorunsuzca girebildikleri için mutluydu. Aslında ikisi de artık daha mutluydu- Lissa, Saber'a olan hislerini itiraf ettiğinden ve Saber da ona karşılık verdiğinden beri kendini hiç bu kadar özgür ve hafif hissetmemişti. Bütün gece onun kollarında suçluluk duymadan uyumuş ve harika hissederek uyanmıştı.

Kat'in ona verdiği narin gümüş tel bileklikteki küçük beyaz taş parlak, kan kırmızısına dönene kadar kendini harika hissediyordu.

Bu Lissa'yı şaşırtmıştı, çünkü böyle bir şeyin olmasını hiç beklemiyordu. Yemeğin geri kalanı boyunca şaşkınlıkla ona baktı ve Ana Gemi'de ne gibi korkunç bir şey olduğunu merak etti.

Kılıç da taşın renginin değiştiğini fark etmişti. Yalnız kaldıkları anda, Lissa'ya bir "ayak işi" yapmasını, unuttuğu bir şeyi bulmak için gemilerine geri dönmesini önermişti. Orada görüntü ekranına erişebilecek ve o kadar ışık yılı ötede neler olduğunu öğrenebilecekti.

İlk yemekten sonra hemen dönmeyi umarak gitmişti ama şimdi neredeyse akşam yemeği vakti gelmişti. Lissa sinirli bir şekilde volta atıyor, tırnağını çığniyordu. Neden bu kadar uzun sürmüştü? Peki oluyordu? Ne oluyordu? -?

Tam o anda Kılıç sessizce odaya girdi.

"Saber!" Lissa üzerine atladı ve sarıldı. "Çok endişelendim! Ne oldu?"

Kaşlarını çattı. "Gemiye geri dönmek düşündüğümde daha fazla zamanımı aldı. Ana Gemiye gelince, dürüst olmak gerekirse, orada ne olduğundan tam olarak emin değilim. Dünya'nın güneşinden kaynaklanan bazı parazitler vardı ve iletimin kısa sürmesi gerekiyordu."

"Peki, konuştun?" Lissa sordu. "Sylvan mıydı?"

"Aslında Sophia'ydı." Saber şaşkın görünüyordu. "*Hiç de* kendisi gibi görünmüyordu."

Lissa dudağını ısırды. "Korkunç bir şey olmuş olmalı. Ne söyledi?"

"İlk olarak, İstif tarafından bir tür saldırı altındalar. Sophia bana ayrıntı vermedi ama tüm Ana Gemi kaos içinde gibi görünüyor."

"Olamaz!" Lissa elini göğsüne götürdü. "Onlar iyi mi? Biri... öldü mü?"

"Bana söylemedi. Ancak kayıp parşömenlerin henüz elimize geçip geçmediğini sordu." Kılıç başını salladı. "Ona hayır demek zorunda kaldım ama onları bu gece almayı umduğumuzu söyledim. Onları ne kadar çabuk ele geçirirsek o kadar iyi olacağını söyledi - Konsey savaşı Hrakaz'a, Hoard'un ana gezegenine taşınmak istiyor. Bunu yapmak için de

Daha önce nasıl mağlup edildiklerini bilmemiz gerekiyor. Birinci Dünya'dan saldırmaya karar vermeleri ihtimaline karşı Danışman Rast da hazır bekliyor."

"Tanrıça!" Lissa tekrar volta atmaya başladı. "Onları bu gece yakalamalıyız! Bir dakika daha bekleyemeyiz."

"Merak etme," dedi Saber yatıştırıcı bir sesle. Lissa onu görmezden gelip volta atmaya devam edince, Kılıç onu durdurmak için yoluna dikildi. "Lissa," dedi nazikçe, onu omuzlarından tutarak. "Ciddiyim, *endişelenme*. Diğer parşömeni Leydi Pope'nose'de bulup bu gece alacağız, bundan eminim."

"Ama nasıl?" Lissa talep etti. "Onun haberi olmadan evini nasıl arayacağız?"

"Ben zaten bir yol düşündüm - ayrılacağız. Yemekten hemen önce seni kızdıracak bir şey yapacağım ve sen de Leydi Pope'nose'den kölelerinden birini seni beslemesi için ödünç isteyip beni göndereceksin. *Güya* siz ve diğer hanımlar yemek yerken ben de gemiye dönecektim. Ama aslında-"

"Onun özel kütüphanesini arayacaksınız. Tabii ki!" Lissa kollarını onun boynuna doladı ve onu öpmek için parmak uçlarına uzandı. "Saber, sen bir dahisin."

"Biliyorum." Alçakgönüllülükle gülümsedi. "Leydi Pope'nose'den çıkar çıkmaz bir bahane uydurup gemimize doğru yola çıkacağız. Gece bitmeden buradan çıkıp Ana Gemi'ye dönmüş olacağız."

Lissa heyecanının bir kısmının akıp gittiğini hissetti. "Böylece İstif'in onlara ne yaptığını öğrenebiliriz. Oh Tanrıça..."

"Her ne olursa olsun, bunu atlatacak kadar güçlüler," dedi Saber rahatlatıcı bir şekilde. Onu alnından öptü. "Hepimiz öyleyiz."

Lissa daha umutlu hissetmeye çalıştı. "Biliyorum. Haklısın."

"Asıl önemli olan o ikinci parşömeni almamız gerektiği." Saber'ın yüzünde şiddetli bir kararlılık ifadesi belirdi. "Ve *alacağız*. Ne pahasına olursa olsun."

"Tabii ki yapacağız. Ve sonra sen ve ben hayatımıza birlikte başlayacağız ve asla arkamıza bakmayacağız." Lissa bunu söylerken gülümsemeye çalıştı ama nedense ağzı bir türlü o tarafa doğru eğilmiyordu. İşlerin Saber ve kendisinin dilediği kadar sorunsuz gitmeyeceği hissinden kurtulamıyordu.

Kılıç'la birlikte hazırlıklarını tamamladıklarında huzursuz bir önsezi duyusu kalbini gölgeledi. Leydi Sha'arak ve Llewelyn'le birlikte Leydi Pope'nose'un evine, Opulex'in uzak ucunda sadist hanımefendinin bir buçuk kata sahip olduğu bir binaya doğru at sürerlerken bu his kara bir bulut gibi başının üzerinde asılı duruyordu.

Lissa tedirginliğini üzerinden atmaya ve Saber'la olan geleceğini düşünmeye çalıştı. Mutlu olacağı o kadar çok şey vardı ki -başka ne olursa olsun, hayatının geri kalanını sevdiği adamla geçirecekti. Ama uğursuz endişe bir türlü geçmiyordu ve beraberinde bir sürü soru getiriyordu. Hoard sevdiği insanlara ne yapmıştı? Aynı kalacaklar mıydı yoksa onları kalıcı olarak değiştirecek bir şey mi olmuştu?

Leydi Pope'nose'un evinin zengin halılarla kaplı eşliğinden geçene kadar sorular onu rahatsız etti ve Lissa rolünü oynamaya konsantre olması gerektiğini fark etti. Derin bir nefes alarak çenesini kaldırdı ve diğer her şeyi zihninden uzaklaştırmaya karar verdi.

Gümüş metalik bir mekanoide bürünmüş güçlü kokulu *nenarşlardan* biri onları kapıda karşıladı. Onları pahalı görünümlü üç boyutlu sanat eserlerinin asılı olduğu uzun bir koridordan geçirerek pembe ve soluk yeşil çizgilerle dekore edilmiş bir kabul odasına götürdü. Orada Leydi Pope'nose hafifçe titreşen, kaydırmalı deri bir kanepede oturuyordu. İnce, özenle işlenmiş altın saplı bir fincandan *nenarştan* bile daha güçlü ve *nahoş* kokan bir şey yudumluyordu.

"Bayanlar R'awr ve Sha'arak," dedi *nenarch*. Llewelyn ve Saber'ın eğilip hanımlarının ayaklarını öpmeleri için bir süre bekledikten sonra gevşek bir jöle dokunaç salladı ve mekanoid gövdesinin tıngırdarak odadan çıkmasını sağladı.

"Ah sevgili Leydi R'awr!" Leydi Pope'nose içkisini bıraktı ve ince dudaklarında *neredeyse* gözlerine ulaşan bir gülümsemeyle Lissa'yı selamlamak için öne çıktı. "Umarım akşam yemeğinde sadece üçümüzün olmasına aldırmaazsınız. Dün geceki kahramanlıklardan sonra korkarım hepinizi kendime saklamak istedim."

"Sorun değil." Lissa doğal görünmeye çalışarak gülümsedi. "Dün gece de bir şey olmadı aslında, sadece Kılıç eğitimini gösterdi."

"Tek söyleyebileceğim, eğer dövüşürken olduğu kadar yatak odasında da iyi eğitilmişse, zaman gerçek bir hazinedir." Leydi Pope'un burnu eğildi

sanki gizlice konuşacakmış gibi öne çıktı. "Sözü açılmışken, onu satmak ister misiniz?"

"Ne? Hayır!" Lissa düşünmeden önce haykırdı. "Yani, demek istediğim, sen onu istemezsin."

"Onu istemez miydin?" Leydi Pope'nose güldü. "Bunun doğru şüpheliyim. Ona bir acı tasmaı takın ve hayalimdeki erkek o olsun."

Leydi Sha'rak güldü. "Ah, yaramaz! Çok *kötüsün*, canım Nola."

"Biliyorum." Leydi Pope'nose sırttı ve Lissa'ya şöyle dedi. "Sadece düşün Hayatım. Değerli şeyler toplamayı severim ve köleniz dün gece değerini kanıtladı."

"Evet, şey, keşke daha *sinir bozucu* niteliklerini kanıtlamayı bıraksa, mutlu olurum," diye homurdandı Lissa. "Belki de kavgadan sonra henüz iyileşmemiştir ama o kadar-"

Tam o anda, Kılıç tam da planladıkları gibi Lissa'nın elbisesinin arkasına bastı. Lissa öne doğru savruldu ve elbisesinin arkasındaki özenle hazırlanmış büzgü yırtıldı.

"Saber!" diye öfkелendi, onun üzerine yürüdü. "Bugün neyin *var* senin?"

Kılıç başını öne eğdi. "Beni affedin leydim. Sakarlığım affedilemez."

"Kesinlikle haklısınız, öyle." Lissa ev sahibesine döndü. "Sevgili Leydi Pope'nose, bu akşam yemeği için bana beden kölelerinizden birini ödünç verebilir misiniz? Sanırım Saber'ı hovercoach'a geri göndersem iyi olacak."

Leydi Pope'nose'un gözleri parladı. "Elbette size bir köle ödünç verebilirim ama neden bunun yerine bir acı tasmaı ödünç almıyorsunuz? Her zaman fazladan bulundururum, çok *iş yararlar*."

Lissa bu öneri karşısında içten içe irkildi ama kana susamış Leydi Pope'nose'den daha azını beklemiyordu. Her nasılsa tiksintisinin yüzüne yansımaları engellemeyi başarmıştı - en azından öyle umuyordu.

"Nazik teklifiniz için teşekkür ederim Leydi Pope'nose," dedi gülümseyerek. "Ama köleme reflekslerini bozacak ya da sinir sistemine zarar verecek bir şey yapma riskini göze alamam. O benim tek yaşam kaynağım."

Zetta Prime'a dönüş yolculuğunda koruma ve evreni iyi gezmiş bir kadın olarak, uzay korsanlarının bugünlerde ne kadar korkunç bir tehdit olduğunu bildiğinizden eminim."

Leydi Pope'nose zavallı bir zarafetle, "Evet, bu doğru," diye kabul etti. Kadın aydınlandı. "Ama ona sadece sopayı verebilirsin." İnce dudaklarını yaladı. "Eğer herkesin içinde cezalandırmaktan *çekiniyorsanız*, bu tür cezalar için özel bir alanımız var."

Bu sefer Lissa yüzünü boş tutmak için daha da çok çalışmak zorunda kaldı. "İsterdim ama şu anda çok *açım* ve eminim siz ve Leydi Sha'rak da öyle. Sırf bir köleyi cezalandırmak için kimseyi akşam yemeğinden alıkoymak istemem."

Leydi Pope'nose içini çekti. "Pekâlâ, ziyafet için Jakely'mi ödünç alabilirsin. Zaten onu akşam yemeği servisi için eğitmeye çalışıyordum."

"Teşekkür ederim, çok nazıksınız." Lissa tatlı tatlı gülümsedi ve sonra Kılıç'a döndü. "Arabaya geri dön," dedi sertçe, sanki yaramazlık yapan bir evcil hayvanmış gibi parmaklarını şıklatarak. "Ve *bu* gece sana yemek yok; *bunu* bir düşün ve bir dahaki sefere bastığın yere daha dikkat etmeye çalış."

"Evet, Sahibe." Boyun eğdi ve Lissa'nın uygun bir şekilde alçakgönüllü olduğunu umduğu bir tavırla ayağını öptü. En azından diğer iki leydiyi yatıştırarak kadar alçakgönüllüydü. Leydi Pope'nose ve Leydi Sha'rak kölelerini cezalandırmak ya da başkalarının kölelerinin cezalandırıldığını görmek konusunda her zaman aşırı istekli görünüyorlardı.

Yeterince oyalandığını düşündükten sonra Saber'a "Kalk," dedi. "Ve git."

"Emredersiniz, Hanımefendi." Ayağa kalktı ve geldikleri koridorun karanlığında sessizce .

"Pekala." Lissa parlak bir gülümsemeyle diğer iki bayana döndü. "Tüm o tatsızlıklar için çok özür dilerim. Leydi Pope'nose, sormamın sakıncası yoksa akşam yemeği için ne gibi harika bir şey planladınız? Leydi Sha'rak bana ne kadar gurme olduğunuzu söyledi."

* * * * *

Kılıç koridor boyunca sessizce yürüdü, gözleri kütüphaneyi ararken bir o yana bir bu yana bakıyordu. Leydi Pope'nose'un koleksiyonunu orada sakladığını umuyordu; en mantıklısı da buydu. Tabii üç ayak kalınlığında metal kapısı olan bir kasada kilitli tutmuyorsa. Bu durumda şansları gerçekten de yaver gitmeyecekti.

Ama durum buysa, onu bir yere kilitlediyse, başka bir yol bulmamız gerekecek, diye düşündü Saber acımasızca. *Öyle ya da böyle, o parşömeni almadan gitmiyoruz.*

Labirenti andıran konutu keşfetmesi uzun zaman aldı ve ilkinden ayrılan daha küçük bir mermer koridorda aradığını bulduğunda endişelenmeye başlamıştı. Süslü altın bir mandalı ve üzerinde küçük harflerle *Kütüphane* yazan altın bir levhası olan geniş bir kapı aniden önünde belirdi.

Saber kapının kilitli olacağından ya da en azından içerideki koleksiyonu korumak için bir kölenin görevlendirileceğinden emindi. Ama sürpriz bir şekilde mandal kolayca açıldı ve içeri girdiğinde oda tamamen boştu. İnsanlardan boştu, yani Yonnitlerin kullandığı üçgen şeklindeki kitaplar ve veri diskleriyle dolup taşmıştı.

Odanın ortasında, şeffaf bir kutuda sergilenen bir dizi eski görünümlü belge . Kılıç dikkatli bir şekilde yaklaştı ve herhangi bir dinleme ya da kayıt cihazı olup olmadığını görmek için etrafına bakındı. Belirgin bir şey görmemişti ama yine de yürürken ses çıkarmamaya dikkat ediyordu.

Kasanın üstünde gümüş ve kristal bir sehpa vardı; sadece en iyi ve en nadide eşyaları sergilemek için kullanılan bir şey. Ve standın üzerinde tanıdık gelen bir şey vardı.

Kılıç'ın gözleri, bir gece önce duyusal oyun için kullandıkları parşömene tıpatıp benzeyen mavi lamine parşömeni görünce açıldı. *İşte bu! Bu olduğunu biliyorum!*

doğru yürüdü ve elini uzattı... ama sonra geri çekti. *Bundan hoşlanmadım, çok kolay. Kapı kilitli değil, kütüphane değerli belgelerle dolu ve korumasız. Ve tam da istediğimiz belge gümüş ve kristal bir tepsiye konmuş. Burada ne haltlar dönüyor?*

"Hadi, al onu. Isırmaz."

Arkasından gelen ses Saber'ı o kadar ürküttü ki sıçradı. Döndüğünde Llewelyn'in devasa kapının pervazına yaslanmış, ona alaycı bir şekilde sırttığını gördü.

"Burada ne yapıyorsun?" Saber talep etti.

"Ben de aynı şeyi sorabilirim. Daha doğrusu hanımım sorabilir. Ama sanırım ikimiz de bunu zaten biliyoruz, değil mi?" Llewelyn kel kafasını kayıp parşömene doğru salladı. "Hadi, al onu. Buraya bu yüzden geldin, değil mi?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Ben sadece tuvaleti arıyordum." Kılıç elini geri çekti ve çantadan uzaklaşmaya başladı.

"Hiç sanmıyorum." Llewelyn elini kaldırdı ve Saber'ın yüzüne bir blaster doğrulttu. "Şimdi al onu - hadi, parşömeni al."

"Ne?" Kılıç kaşlarını çatı. "Onu almam için neden bu kadar heveslisin?"

"Çünkü." Diğer köle ona kötü kötü sırttı. "Suçüstü yakalanmalısın." Eliyle tabancayı işaret etti. "Hadi şimdi al şunu. Eğer almazsan o değersiz postunda bir delik açarım. O zaman tatlı küçük hanımını kim koruyacak?"

* * * * *

"Leydi Hake'bean'in tamamen iyileşmesi bekleniyor ama hiçbir zaman eskisi gibi olamayacağını düşünmeden edemiyorum." Leydi Sha'rak üzüntüyle başını salladı ve Leydi Pope'nose'un kendisine ödünç verdiği kölenin ona bir lokma daha yemek yedirmesine izin verdi. Llewelyn'i bir tür ayak işi için göndermişti.

"Ama bu nasıl mümkün olabilir? Kolu..." Lissa yutkundu, boğazı aniden kurudu. "Tamamen kopmuş ve... ve parçalanmıştı."

"Oh, o parçaları klonlayabilirler." Leydi Pope'nose havalı bir şekilde el salladı. "Yine de tam bir eşleşme elde etmek biraz sorunlu olabilir. Şanslıyız ki siz ve beden köleniz hızlı düşünerek bu vahşiyi daha fazla yayılmadan durdurabildiniz."

Leydi Sha'rak titredi. "Ne korkunç bir iş! O hayvanın tehlikeli olduğunu biliyordum."

Lissa sessiz kalamadı. "Tehlikeliydi çünkü Leydi Hake'in onu tehlikeli *hale getirdi*," dedi alçak bir sesle.

"Pardon?" Leydi Pope'nose ona kuşkulu bir bakış attı. "Tam olarak ne ima ediyorsunuz, sevgili Leydi R'awr?"

"Sadece ona *bunu* yapmaması gerektiğini söylüyorum... özellikle de herkesin önünde." Lissa çenesini kaldırdı. "Bu onu öfkелendirdi ve odadaki herkesi tehlikeye attı."

"Burada neler olduğunu anlıyorum." Leydi Pope'nose ona bir kaşını kaldırdı. "Kölesine sopa inanmayan insanlardan birisiniz, değil mi? *Bu* yüzden köleniz yaramazlık yaptığında özel bir ceza alanı teklifimi reddettiniz."

Lissa kendini hasta hissetti. Leydi Pope'nose akşam yemeği başladığından beri iki kölesine işkence etmişti bile; yüzlerindeki ifadeden hoşlanmadığı için acı tasmalarını harekete geçirmişti. Bu durum Lissa'nın midesini öyle bulandırmıştı ki, kendi akşam yemeği kölesi Jakely'nin sunduğu yemek lokmalarını bile zorlukla yutabiliyordu.

"Saber'a *asla* böyle davranmam," dedi, gerçek duygularını daha fazla içinde tutamayarak. "Asla!"

Leydi Sha'rak içini çekti. "Şaşırdığımı söyleyemem, vücuduna karşı çok yumuşaksın köle. Ama hayal kırıklığına uğradım."

"Ne yani, köleme zarar vermeyi reddettiğim için hayal kırıklığına mı uğradım?" Lissa talep etti. Dilini tutması gerektiğini biliyordu; ev sahibesini kızdırmanın bir anlamı yoktu. Ama Kılıç kayıp parşömeni bulur bulmaz buradan ayrılacaklarını ve köleliğin, tecavüzün ve zulmün norm olduğu bu korkunç dünyaya bir daha asla geri dönmeyeceklerini de biliyordu ve son sözü söylemekten kendini alamıyordu.

"Bu yanlış," diye devam etti Leydi Pope'nose'un solgun, boncuk gibi gözlerinin içine bakarak. "Başka bir varlığa bu şekilde davranmak yanlış."

Leydi Pope'nose mükemmel bir kaşını kaldırdı ve uzun, kemikli burnuna baktı. "Kölelerimi doğru cezalandırmayı bildiğim için bir tür canavar mı oldum yani? Manda," dedi Leydi Pope'a dönerek.

Sha'arak. "Evime getirdiğin bu kişi ne tür bir insan? Bir çeşit... *kölelik karşıtı mı?*"

"Kesinlikle hayır!" Leydi Sha'arak tükürdü. "O sadece... Lissa kölesine aşırı düşkün. Aslında bence ona aşık, bu da muhakeme yeteneğini oldukça etkiliyor."

"Anlıyorum. Elbette." Leydi Pope'nose düşünceli bir şekilde başını salladı. "Bir an için neredeyse erkeklerin baskın olduğu o cahil gezegenlerden birinden biri gibi geldi."

Lissa çenesini kaldırarak, "Biliyorsun, kadın ve erkeklerin eşit olduğu toplumlar da var," dedi.

"Oh, *bunlar...*" Leydi Şa'arak elini sallayarak onları başından savdı. "Hepimizin çok iyi bildiği gibi tamamen saçma. Erkekler kendi kararlarını vermekten acizdirler; eğer yanlarında onları kollayacak bir dişi yoksa her şeyi yüzlerine gözlerine bulaştırırlar."

"Saber kendi hayatını idare edebilecek yeterlilikten çok daha fazlasına sahip." Lissa tartışmanın hararetine kendini kaptırması, geri çekilip rolünü oynaması gerektiğini unutmıştı. "O tanıdığım en zeki ve yetenekli insanlardan biri ve erkek olması önemli değil."

"Aman Tanrım." Leydi Pope'nose ona eğlenen bir bakış attı. "Kölene gerçekten aşıksın, değil mi canım? Bu yüzden mi onu hiç doğru dürüst cezalandırmadın? Ona sopayı verirsen sevgisini kaybedeceğinden mi korkuyorsun?"

"Ona sopayı vermiyorum çünkü ben bir *tecavüzcü* değilim," dedi Lissa öfkeyle. "Leydi R'awr!" Leydi Sha'arak sert bir şekilde konuştu. "Bu tür bir dil affedilemez! Derhal ev sahibemizden özür dile!"

"Hayır, hayır, Manda. Bırak da konuşsun." Leydi Pope'nose hâlâ kırgın olmaktan çok eğlenmiş görünüyordu. "Daha önce de söylediğin gibi o aşık. Ve sanırım kölen Saber da seni seviyor?" diye sordu Lissa'ya tatlı tatlı.

"Öyle." Lissa çok ileri gittiğini biliyordu ama artık geri adım atmak için çok geçti.

"*Tabii ki öyle.*" Leydi Pope'nose çok nahoş bir kahkaha attı. "Ama sana şunu sormama izin ver canım, onu gerektiği gibi cezalandırırsan bu aşkın ne kadar süreceğini düşünüyorsun? Hala bu kadar sadık olur muydu?"

ona sopayı verirsiniz? Yoksa ona gerçekten hükmettiğiniz ve ona olması gerektiği gibi haddini bildirdiğiniz anda tüm o güzel küçük duygular güneş ışığındaki baloncuklar gibi patlar mıydı?"

"Sorunuzun bir cevabı yok," dedi Lissa, diğer kadına ters ters bakarak. "Çünkü sevdiğim erkeği asla ama *asla* bu şekilde incitmem. Sırf kendimi önemli hissetmek için onun güvenine asla ihanet etmem ve bedenini ihlal etmem."

Sonunda sözleri sinirlerine dokunmuş gibi görünüyordu. Leydi Pope'nose'un ince yüzü karardı ve Lissa'ya ters ters baktı. "Gerçekten, bu çok-"

Birden bir siren sesi havayı doldurdu ve tepedeki ışıklar endişe verici bir şekilde yanıp sönmeye başladı.

"Oh!" Lissa soluk soluğa masadan kalktı. "Ne oldu? Neler oluyor?"

"Bir soygun!" Leydi Pope'nose ayağa fırladı. "Biri koleksiyonuma girmiş!"

"Ah canım! Bir an önce gitmeliyiz!" Leydi Sha'rak yattığı yerden doğrulurken haykırdı. Lissa'nın koluna yapıştı ama Lissa'nın Kılıç olmadan hiçbir yere gitmesine imkân yoktu.

"Hayır!" Kolunu Leydi Sha'rak'ın elinden kurtardı ve bunu yaparken elbisesinin özenle işlenmiş dantel kolunu yırttı. Sonra Leydi Pope'nose'un peşinden koştu ve Tanrıça'ya Kılıç'ın iyi olması için dua etti.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Kılıç'ın parmak uçları kayıp parşömene dokunduğu anda bir alarm çalmaya başladı, ışıklar yanıp söndü ve etrafındaki zeminden yükselen sert plastik çelik parmaklıklar anında bir kafes oluşturdu.

"Çok güzel." Llewelyn güldü ve sonunda silahını indirerek sırtının alt kısmına sıkıştırdı. "Dediğim gibi, iş üstünde yakalandım."

Sözlerini kadın seslerinin tizliği ve mermer koridorda koşan yüksek topuklu ayakkabıların *tık tık tık* sesleri takip etti. Saber dişlerini sıktı. Lanet olsun! *Şimdi* ne yapacaklardı?

"Burada neler oluyor? Ne oldu?" Önce Leydi Pope'nose geldi, onu Lissa ve Leydi Sha'rak takip etti.

"Korkarım görüldüğü gibi, leydim." Llewelyn üzüntüyle eğildi. "Buraya girdim ve onu doğrudan koleksiyonunuza yönelirken buldum."

"Biliyordum!" Leydi Sha'rak patladı. "*Biliyordum.*"

"Llewelyn'in söyledikleri doğru değil," diye homurdandı Saber. "Üzerime bir blaster tuttu ve beni belgeye dokunmaya ve bu tuzağı tetiklemeye zorladı."

"Sessiz ol, köle!" Leydi Pope'nose havladı. Leydi Sha'rak'a döndü. "Bu konuda ne biliyorsun? Gel Manda, *bir şeyler* biliyor olmalısın yoksa köleni Leydi R'awr'ın peşinden göndermezdin."

Leydi Sha'rak rahatsız görünüyordu. "Şey, tam olarak *bildiğim* bir şey değil -Daha çok bir şüphe gibi." Başını iki yana salladı. "Ne yazık ki şimdi doğrulanan bir şüphe." Lissa'ya döndü. "Sen Zetta Prime'dan değilsin, değil mi? Ve Saber senin kölen bile değil. Evime ve arkadaşlarımdan evlerine girip belgelerini çalabilmek için beni kandırarak seni yanıma almamı sağladın!"

"Bir belge hırsız mı? Evime bir belge hırsız mı getirdiniz?" Leydi Pope'nose talep etti. "Manda Sha'rak, bu ne *cüret*?"

"Bilmem gerekiyordu," diye itiraz etti Leydi Sha'rak. "Ve senin koruma sistemin şehirdeki en iyisi, Nola. Yaptığı hiçbir şeyin yanına kâr kalmayacağını biliyordum."

"Burayı senin gibi değil." Lissa'ya döndü. "Haklıyım,

değil miyim? İnkâr etmeye kalkma. Llewelyn'e geçmişinizi biraz araştırttım, bu yüzden doğru olduğunu biliyorum."

"Bu doğru mu?" Lissa kollarını göğsünde kavuşturarak hiddetlendi. "*Biz de senin* geçmişini biraz araştırdık. Zulanızda erkek-erkeklik pornosu bulduk *leydim.*"

Leydi Sha'rak'ın beti benzi attı. "Neden sen... nasıl... nasıl böyle yalanlar söylemeye cüret edersin?"

"Bu bir yalan değil ve sen de bunu biliyorsun, Manda." Leydi Pope'nose'un sesi neredeyse sıkılmış gibiydi. "Bu kadar şaşırmış görünme," diye devam etti Leydi Sha'rak ona bakakalınca. "Bu şehirdeki herkes kölenizin size binmesine izin verdiğinizi biliyor."

"Ben...sen..." Leydi Sha'rak öfkelenecek mi yoksa gözyaşlarına mı boğulacak bilemiyormuş gibi görünüyordu.

"Oh dur." Leydi Pope'nose kaşlarını çatı. "Senin sapkınlıklarını tartışacak vaktimiz yok, Manda-elimizdeki konuya geri dönmemiz gerekiyor." Lissa'ya döndü. "Bu *hırsızlara* ne yapacağımıza karar vermeliyiz." Onları koridorda takip eden kölelerinden birine döndü. "Gorum, tut onu. Biz bu işi çözene kadar hiçbir yere gitmediğinden emin olmak istiyorum."

Dev köle Lissa'nın kollarını yakaladı ve sıkıştırdı.

Başka bir erkeğin dışisine dokunduğunu gören Saber, içindeki koruyucu öfkenin yükseldiğini hissetti. "Bırak onu! Ona dokunma!" diye bağırdı kafesin parmaklıkları arasından.

"Sessiz ol köle," diye tersledi Leydi Pope'nose. "Küçük Bayan R'awr biz bazı cevaplar alana kadar hiçbir yere gitmiyor."

"Bekle, lütfen," diye yalvardı Lissa. "Anlamıyorsunuz."

"O zaman anlamamızı sağla," diye hırladı Leydi Sha'rak ona. "Lütfen buraya neden arkadaş gibi davranarak geldiğini ve misafirperverliğimi kötüye kullandığını açıkla!"

Lissa Saber'a yalvaran bir bakış attı ama o sadece başını salladı. Erkek olduğu için söyleyeceği her şey otomatik olarak dikkate alınmayacaktı. Açıklamalarını yapmak ve en iyisini ummak zorunda kalacaktı.

"Pekâlâ," dedi Lissa sonunda. "Pekâlâ, bu doğru, ben Zetta Prime'dan değilim. Ama bir belge hırsızı da değilim. Sadece gezegenimden çalınan ve satılan bazı kayıp parşömenleri bulmak için buradayım."

"Ve gezegeniniz...?" Leydi Pope'nose dürttü.

Lissa iç çekti. "Birinci Dünya. Ben Birinci Dünya'dan geldim."

"Kindred ana dünyası!" Leydi Pope'nose'un kemiksi burnu tiksintiyle kırıştı. "Dişilerine hükmeden erkeklerle dolu o cahil ırk mı?"

"Bize hükmetmiyorlar," diye itiraz etti Lissa. "Biz eşitiz!"

"Eşit mi? Bu doğru mu?" Leydi Pope'nose soğuk bir sesle. "O zaman bana cevap verin, Leydi R'awr-eğer adınız buysa. Seks sırasında kimin içine girilir?"

Lissa'nın yanakları pembeleşmişti ama yine de cevap verdi. "Dişiler öyle. Ama bu bizi erkeklerimizden daha aşağı yapmaz. Bu sadece... işlerin böyle yürümesi. Her şeyin doğal düzeni."

"Her şeyin doğal düzeni mi? Erkeğin baskın olması mı?" Leydi Pope'nose başını salladı. "Bu inanılmaz."

"Neden bu kadar inanılmaz?" diye sordu Lissa. "Az önce herkesin Leydi Sha'arak ve Llewelyn'in halkımda iğrenç bulduğunu iddia ettiğin davranışların aynısını yaptığını bildiğini kendin söyledin."

"Şimdi buraya bakın," diye başladı Leydi Sha'arak ama Leydi Pope'nose konuştu

Onu.

"Manda'nın biriyle biraz sapıkça seks yaparak kendini şımartması bir şey Zaman zaman iyi kontrol edilen ve düzgün bir şekilde hükmedilen bir köle," dedi. "Hayatında doğru düzgün boyun eğmeyi hiç bilmemiş özgür bir erkekle her gün bu tür eylemlerde bulunmak ise bambaşka bir şey. Herkesin bildiği gibi erkekler canavardır. Eğer onlara çok fazla hareket alanı tanırsanız, sonunda bir kolunuz kopar."

"Leydi Hake'bean'ın üzülererek öğrendiği gibi," diye söze girdi Leydi Sha'arak.

"Eğer Leydi Hake'bean kalabalık bir partinin ortasında ona *tecaviüz* etmeseydi, onun kolunu koparmazdı!" Lissa haykırdı.

"Bu ne cüret?" Leydi Pope'nose gözlerini kısmıştı. "Böyle iğrenç bir sapkınlığı dile getirmeye cüret ettiğin için seni şu anda idam ettirmeliyim."

benim çatım."

Kılıç'ın elleri parmaklıkların etrafında yumruk şeklinde kenetlendi. "Ona dokunma. Tanrıça bana yardım et, eğer yaparsan-"

"Şuna bakın hele." Leydi Pope'nose kafese doğru yürüdü ve onun ulaşamayacağı bir yerde durmaya özen gösterdi. "Manda, canım, onu sevdiğine inanıyorum - belki onun da onu sevdiği kadar. Ve kendilerini *eşit* olarak görüyorlar. Ne kadar sıra dışı."

"Gerçekten de." Saygınlığının bir kısmını geri kazanmış gibi görünen Leydi Sha'rak arkadaşının yanına geldi. "Çok iğrenç ve doğal olmayan bir ilişki."

"Ama ilginç." Leydi Pope'nose uzun bir parmağını kaldırdı. "Bunu onlara vermelisin, Manda."

"Bakın, sizi kandırdığımız için özür dileriz," dedi Lissa. "Ama lütfen, bırak bizi gidelim. Halkımın ihtiyacı olan parşömeni bize satın ve yemin ederim bizi bir daha asla görmeyeceksiniz."

"Belgelerimden birini *satmak* mı?" Leydi Pope'nose dehşete düşmüş gibiydi.

"Neden olmasın?" Lissa sordu. "Genelde yapılmadığını biliyorum ama Leydi Hakean bunu size sattı."

"Snyra Hake'bean, gülünç derecede düşkün yaşam tarzını beslemek için annesinin değerli koleksiyonunu elinden geldiğince hızlı bir şekilde satan cahil bir çocuktur. Ben Snyra Hake'bean *değilim!*" Leydi Pope'nose haykırdı.

"Beni affedin, sizi kırmak istememiştim." Lissa derin bir nefes aldı. "Lütfen anlamaya çalışın - halkım saldırı altında. Bu parşömene *ihtiyacımız var*. -Herhangi bir duyusal oyun ya da koleksiyon değeri için değil, belki de bizi Hoard tarafından yok edilmekten koruyacak anahtar olduğu için."

"Hazine mi?" Leydi Sha'rak kaşlarını çatı. "Onların bin yıl önce Kindred'lar tarafından öldürüldüğünü sanıyordum."

"Yeraltına sürüldüler ama şimdi geri döndüler ve her zamankinden daha büyük bir tehdit oluşturuyorlar," diye homurdandı Saber.

"Halkınızın ne tür bir tehdit altında olduğu neden umurumda olsun ki?" Leydi Pope'nose tersledi.

"Umursamalısın çünkü İstif sadece bizimle kalmayacak." Lissa öne doğru eğildi, kendisini tutan kölenin kaslı kollarına kadar

izin verirdi. "Sırada sizin için gelebilirler! Konseyimiz İstif'in artık solucan deliği oluşturma yeteneklerine sahip olduğuna inanıyor. Işık yılı uzakta olabilirler ama adamlarım onları durduramazsa yarın kapınıza dayanabilirler."

"Lissa doğru söylüyor," dedi Saber, sesini onunkine ekleyerek. "Topladığın şu eski belgelerden herhangi birini gerçekten okumuş olsaydın, İstif'in bir kez indiğinde bir gezegeni çıplak bıraktığını bilirdin - neden onlara Yıldızları Yiyen Karanlık dendiğini sanıyorsun?"

"Korkutma taktikleriniz bende işe yaramayacak," diye etti Leydi Pope'nose.

"O zaman sana korkudan başka bir şey önermeme izin ver," dedi Lissa çaresiz bir sesle. "Kemerimde taşıdığım aynadan hançere bir bak. Sağlam ve gerçek ve senin tüm koleksiyonunun toplamından daha değerli. Onu alabilirsin - sadece ihtiyacım olan belgeyi bana ver, sonra Kılıç ve ben yolumuza gideriz."

"Kesinlikle olmaz! Hançer benim!" Leydi Sha'rak konuşmaya atlayarak tersledi.

"Ne?" Lissa ona boş boş baktı. "Senin değil, yanımda getirdim. Ben."

"Opulex'in misafirperverlik yasaları uyarınca herhangi bir talepte bulunma hakkına sahibim. bir eşya hediye edeceğim." Leydi Sha'rak açgözlülükle hançere baktı. "Ve seni ilk gördüğüm andan beri ondaydı, canım."

"Seninle kalmamız için bu kadar hevesli olmana şaşmamalı," diye homurdandı Saber. "Ve Lissa'nın uzak bir akrabanız olduğunu düşünüyormuş gibi davrandınız."

"İkiniz de Zetta Prime'dan kaliteli insanlarmış gibi *davrandınız*," diye karşılık verdi Leydi Sha'rak. "Sizin için harcadığım onca zaman ve zahmetten sonra, o hançeri *hak ettim*. Onu hak ettim."

"Manda, söylenmeyi kes, hançeri alabilirsin," dedi Lady Pope'nose, sesi sinirli geliyordu.

"Ne?" Leydi Sha'rak kararsızca ona baktı.

"Hançeri *alabilirsin* dedim," diye tekrarladı Lady Pope'nose. "Ben başka bir şey istiyorum." Parmaklıkların arasından bakarken solgun gözleri parlıyordu.

Kafesteki Saber'a sanki birinci sınıf bir et parçasıymış gibi bakıyordu. "Köleyi istiyorum."

"Hayır! Kesinlikle olmaz!" Lissa bir şekilde kendisini tutan iri yarı köleden kurtuldu ve koşarak Saber'ın önünde durdu. Onunla Leydi Pope'nose arasına girdi ve diğer kadına sertçe baktı. "Onu alamazsın!"

Saber kendini hasta hissediyordu ama bu görevi sonuna kadar götürmeye yemin etmişti. "Lissa," dedi yumuşak bir sesle, parmaklıkların arasından uzanıp saçlarını okşadı.

"Hayır!" Onun dokunuşundan kurtuldu ve yüzünü ona döndü. "Bağışla beni Kılıç ama seni almasına izin veremem. Tanıdığımız ve sevdiğimiz herkesi kurtarmak için bile olsa. Özür dilerim."

"Ah, gerçek aşk..." Leydi Pope'nose iğrenç bir şekilde güldü. "Pekâlâ canım, özgür doğmuş bir köleyi kırmak zaten çok zahmetli. Her zaman çok *yorucu* oluyorlar."

"O zaman... hançeri alacak mısın?" Lissa kararsızca sordu.

"Hayır, tabii ki değil. Hançer Manda'ya gidiyor." Lady Pope'nose onlara şeytani bir sırıtışla baktı. "Benim istediğim tamamen farklı bir şey."

"Şey... ne?" Lissa endişeli bir ifadeyle sordu.

Leydi Pope'nose'un gözleri parladı. "Neden, sadece erkeğinizin sizin ellerinizdeki hakimiyetini görmek istiyorum. Onu ilk kez düzgün bir şekilde cezalandırmanızı izlemek istiyorum."

Lissa'nın beti benzi attı ve Saber kalbinin göğsünde sıkıştığını hissetti.

"Yani...?"

"Evet." Leydi Pope'nose başını salladı. "Ona sopayı verirken seni izlemek istiyorum."

* * * * *

"Bunu yapamam. Bunu ona yapamam." Lissa, aslında akla gelebilecek her türlü cinsel işkence ve cezalandırma aletiyle dolu küçük, peluş bir yatak odası olan özel cezalandırma alanında bir ileri bir geri volta attı. Duvarlardaki mandallara asılı kürekler, kırbaçlar ve kırbaçlama aletleri

şifonyeri süslüyordu. Çekmecelerden her türden kelepçe ve kelepçeler dökülüyordu.

Bir de çubuklar vardı. Leydi Pope'nose doğru olanı seçmek için onunla yarım saat geçirmişti ve hâlâ arıyorlardı.

"Bunu yapmak zorundasın," dedi soğuk bir sesle ve Lissa'ya küçümseyen bir bakış attı. "Anlaşmamızın şartları bunlar. Sevgiline hükmedeceksin, yani Leydi Sha'rak ve ben başka bir odadan yatağın üzerindeki görüntüleme cihazından izlerken onu sonuna kadar becereceksin. Ancak ve *ancak* o zaman sana çok ihtiyacın olan *parşömeni* vereceğim ve yoluna gitmene izin vereceğim. Ve unutma," Lissa'nın kullanmasını istediği çubuğu havaya kaldırdı. "Onun *tamamen* boyun eğmesini sağlamalısın - ve bununla, onun boşalmasını görmek istiyorum demek istiyorum."

"Buna nasıl söz verebilirim ki?" Lissa dehşet içinde koşum takımlarına baktı. "Onu yapamam-"

"Oh, evet yapabilirsin!" Leydi Pope'nose ucu bombeli kalın siyah çubuğu gösterdi ve tabanındaki küçük bir düğmeyi çevirdi. "Prostat uyarımı," diye açıkladı Lissa devasa, titreşen canavara dehşet içinde bakarken. "Bunun içine onu tam doğru açıdan vuracak bir titreşim yerleştirilmiş. Hayatında hiç olmadığı kadar sert boşalacak. Ve eğer bu işe yaramazsa, her zaman *manuel* stimülasyon vardır."

"Anlaşmamızda ne yazdığı umurumda değil, *bunu* onun üzerinde kullanmayacağım." Lissa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu çok büyük! Saber daha önce hiç böyle bir şey yapmadı, benim de yapmadığım kadar... Onu incitmek istemiyorum."

"Pekâlâ." Leydi Pope'nose sinirli bir hareket yaptı. "Bende daha küçük bir tane var. Ne de olsa bu küçük egzersizin amacı acı değil, zevk."

"Anlamıyorum." Lissa başını salladı. "Yani, neden ona hükmetmemi istediğini biliyorum. Ama neden onu... onu boşaltmamı istiyorsun?"

Leydi Pope'nose'in solgun gözleri parladı. "Neden çünkü canım. Tecrübelerime göre -ve inan bana, zamanımda *çok* şey yaşadım- hiçbir şey bir erkeği zevk almaya zorlamak kadar saygınlığını yok edemez." Lissa'ya doğru eğildi. "Seni tüm kalbiyle sevdiğini mi sanıyorsun? Erkekliğini alana kadar bekle

ve onu senin için gelmeye zorlayarak gururunu paramparça et. Bakalım değerli *eşitliğiniz*, tersi yerine içine girilen kişi o olduğunda ne kadar işe yarayacak."

"Kesin şunu!" Lissa neredeyse bağıyordu. Bir elini gözlerine götürdü ve devam edebilmek için derin bir nefes almak zorunda kaldı. "Yapma... böyle şeyler söyleme. Saber beni seviyor ve birbirimize ne yaparsak yapalım hep sevecek."

"Pekâlâ. Nasıl isterseniz öyle düşünün." Leydi Pope'nose soğukkanlılıkla gülümsedi. "Şimdi, sanırım daha küçük bir çubuk arıyorduk? Elimde tercih edebileceğiniz boyutta bir tane var ama geçen gece Leydi Hake'bean'in giydiğinin aynısı."

"Aynı türden mi? Yani..."

"Evet." Leydi Pope'nose çok daha küçük bir çubuk çıkardı; ince, gümüş, çift uçlu bir çubuk. Lissa'ya bir kaşını kaldırdı. "Umarım derin penetrasyondan hoşlanıyorsundur, hayatım."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Lissa belli belirsiz.

"Bu uç içine sığacak." Leydi Pope'nose çubuğun bir ucunu işaret etti. "Kölenize -affedersiniz, *sevgilimize*- her soktuğunuzda, *siz* de cevap olarak bir sokuş alacaksınız -çok zevkli. *Ve* her ikiniz için de bir titreşimi var - hatta aynı anda boşalabilirsiniz."

"Ben... ben ona bunu yaparken gelmek istemiyorum!" Lissa haykırdı. "Bu iğrenç olurdu! Sanki onun aşığılanmasından *zevk* alıyormuşum gibi."

"Yani diğer çubuğu mu tercih ediyorsun?" Leydi Pope'nose devasa siyah çubuğu tekrar havaya kaldırdı ve alaycı bir tavırla salladı. "*Seni* o kadar tahrik etmeyecek ama korkarım zavallı Kılıcını epey tahrik edebilir."

"Hayır." Lissa sertçe yutkundu. O kocaman şeyi Kılıç'ın üzerinde kullanamazdı. Gümüş çubuk olmalıydı. "Hayır, sanırım... sanırım diğerini alacağım," dedi sonunda.

"Akıllıca bir seçim." Leydi Pope'nose ince gümüş çubuğa düşünceli bir şekilde baktı. "Aslında bunu kölelerimi cezalandırmak yerine ödüllendirmek için almıştım. Ama hiçbir ödülü hak etmiyor gibi görüldüğü için bunu kullanmaya hiç fırsatım olmadı." Lissa'ya zalimce gülümsedi. "Umarım onu ilk yolculuğuna çıkarırken eğlenirsin."

"Yapmayacağımı biliyorsun." Lissa kalbinin kurşundan yapıldığını hissetti. "Bunu neden yapıyorsunuz?" diye sordu. "Biz sana hiçbir şey yapmadık. Kılıç muhtemelen dün gece Canavar başka birinin peşine düşmeden onu öldürerek hayatını kurtardı. Lütfen..." Sesine tüm yalvarışlarını kattı. "Lütfen, sadece parşömeni okumamıza izin verin. Bize vermek zorunda bile değilsiniz, sadece bir kopyasını çıkarıp eve götürmemize izin verin."

"Sanmıyorum, canım." Leydi Pope'nose kemikli burnuyla Lissa'ya . "Yemekte bu kadar kibirli ve güçlü olmasaydın böyle bir senaryoyu düşünebilirdim. Ama sevdiğin adama asla 'tecavüz etmeyeceğin' konusunda atıp tuttuğunu duyduktan sonra, tam olarak bunu yaptığını görme şansından vazgeçemem, değil mi?"

"Hatalıydım," dedi Lissa alçakgönüllülükle. "Sizinle böyle saygısız bir şekilde konuşmak yanlış. Eğer sadece-"

"Evet, öyleydiniz. Hem de çok yanlış," dedi Leydi Pope'nose hızla. "Ve şimdi bunun bedelini ödeyeceksin. Daha sonra, her şey bittiğinde ve değerli sevgilin ayaklarının dibinde gururu kırıldığı için gözlerinin içine bile bakamadığında, unutma canım, bu acıyı ve aşağılanmayı kendi başına *sen* getirdin."

Lissa'nın boğazı gözyaşlarıyla dolmuştu. "Lütfen," diye boğuldu. "Lütfen, bana bunu yaptırmayın."

"Oh, sana hiçbir şey yaptırmıyorum. İstersen sen ve o Kılıç yaratığın hemen şimdi gidebilirsiniz." Leydi Pope'nose ona şeytani bir gülümseme verdi. "Tabii ki çok ihtiyacınız olan belgeyi *almadan* gideceksiniz ama bu benim için ne burada ne de orada." Gümüş çubuğu Lissa'ya uzattı. "Şimdi bunu almak istiyor musun ve sevgilinin odaya girmesini sağlayayım mı? Yoksa gitmek mi istersin?"

Lissa titreyen eliyle sopayı aldı. "Onu içeri gönder," diye fısıldadı ve sonra yatağa çöktü, bacakları ayakta duramayacak kadar güçsüzdü.

"Pekâlâ," diye alay etti Leydi Pope'nose. "Ve son bir tavsiye canım, bolca kayganlaştırıcı kullanmayı unutma. Yatağın başucundaki masada bulabilirsin. Erkekler neredeyse her zaman buna ihtiyaç duyar, özellikle de *bakireyken*. Ki sevgili Saber'ınız uzun süre bakire kalmayacak."

Ve çok nahoş bir kahkaha atarak kapıyı arkasından kapatıp gitti.

Tanrıça, lütfen... Ne yapacağım ben? Bunu Saber'a yapamam, yapamam! Lissa çaresizce düşündü. Ama eğer yapmazsa, tüm Kindred ırkı ölebilirdi. Şu anda yatakta oturmuş, kararsızlık ve suçluluk duygusuyla kıvrılırken bile ölüyor olabilirlerdi. Ya sevdiği adamı küçük düşürecek, muhtemelen ilişkilerini sonsuza dek mahvedecekti... ya da halkının soykırımını sırasında hiçbir şey yapmadan öylece duracaktı. Korkunç bir seçimdi...

"Başka seçenek yok." Saber'ın kulağına gelen derin sesi Lissa'nın başını kaldırmasına neden oldu.

"I..." Birdenbire fazlasıyla kuruyan dudaklarını yaladı. "Bunu yüksek sesle mi söyledim?"

"Ne düşündüğünü anlamama yetecek kadar." Saber onun yanına oturdu ve bir kolunu omuzlarına doladı. "Lissa, bunu yapmak zorundayız. Bunun doğru olduğunu biliyorsun."

"Ben öyle bir şey bilmiyorum." Lissa onun kolunu itti ve titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı. "Bunu sana yapamam, Saber. Yapamam."

"Beni dinle." Ayağa kalktı ve ellerini onun omuzlarına koydu. "Her şey yoluna girecek."

"Hayır, olmayacak!" dedi çılgınca. "Sana Leydi Hake'in Canavar'a davrandığı gibi davranamam."

"O farklıydı," diye itiraz etti Saber. "Onu seyircilerin önünde küçük düşürüyordu."

"Seyircilerimiz var." Lissa başlarının üzerindeki küçük siyah noktayı, yani görüntüleme cihazını işaret etti. "Leydi Pope'nose ve Leydi Sha'rak her hareketimizi izliyor olacaklar."

"O zaman bir gösteri yaparız," dedi Saber sakince. "Onları yatıştırmak ve parşömeni almak için gereken her şeyi yapacağız."

"Anlamıyorsun," diye fısıldadı Lissa. "Dedi ki... seni boşaltmamı istiyor... seni boşaltmamı. Sopayla... sopayla. Tıpkı Leydi Hake'in Canavar'ı boşalmaya zorladığı gibi." Bir gece önceki korkunç gösteriyi izlerken Kılıç'ın gözlerindeki tiksinti ve acımayı hatırlayarak ürperdi. Canavar'ın gururunun bir daha asla düzelmeyeceğinden bahsetmişti.

-Kendi gururu aynı muameleyi nasıl karşılayacaktı? Lissa bunu öğrenmek istemiyordu.

Kılıç derin bir nefes aldı. "Peki... o zaman sanırım ben de geleceğim. Hadi, *Amalla...*" Gözyaşlarıyla ıslanmış olan yanağını okşadı. "Bunu neden bu kadar büyütüyoruz?"

"Bunu bana nasıl sorarsın?" Lissa ona bakarak fısıldadı. "Sen Nedenini *biliyorum*."

"Şöyle düşünün, ya durum tersine dönseydi? Ya Leydi Pope'nose *senin* içine girmemi talep etseydi? Ya ben sana Derin Dokunuş yaparken izlemek isteseydi, o zaman ne yapardın?"

"Elbette kendimi sana açardım," dedi Lissa gözlerini kaydırarak. "Seyircimiz olmasından hoşlanmazdım ama bana Derin Dokunuş'u yapan *sen* olduğun sürece sorun olmazdı."

Kılıç nazikçe gülümsedi. "Şu anda tam olarak böyle hissediyorum. Bana bunu yapan kişi sen olduğun sürece, ben..." Boğazını temizledi. "İçine girilmesiyle."

Lissa titreyen bir sesle, "Nasıl olabilirsin anlamıyorum," diye fısıldadı. "Ne söylersen söyle, benimle nasıl iyi olabildiğini anlamıyorum... sana *tecavüz etmemle*." Kelime boğazında düğümlenmek istedi ama yine de zorla çıkardı.

"Lissa, hayır." Saber başını salladı ve bir tutam saçını gözlerinden uzaklaştırdı. "Bu tecavüz olmayacak," dedi ona kararlı bir şekilde. "Çünkü biz buna *izin* vermeyeceğiz."

"Ama sonra ne-?"

"Bu teslimiyetle ilgili olacak." Kılıç derin bir nefes aldı. "Sana teslimiyetim, *amalla*."

"Ama bu ayağımı öpmekten, giyinmeme yardım etmekten ya da yemek saatlerinde beni beslemekten farklı," diye itiraz etti Lissa. "Seni işgal edeceğim... seni zorlayacağım..."

"İstekli olanı zorlayamazsın." Onu kendine yaklaştırdı ve alnından nazikçe öptü. "Her şey yolunda, Lissa. Her şey yoluna girecek."

"Evet, evet, her şey harika olacak," dedi Leydi Pope'un burun sesi tavanın köşesindeki hoparlörden geliyordu. "Eğer ikiniz de bu işi yapacaksanız. Hemen başlasanız iyi olur yoksa

Teklifimi geri çekeceğim ve seni evimden hiçbir şey almadan kovacağım!"

Hoparlör çatırdadı ve sonra her şey yeniden sessizliğe büründü. Lissa Saber'a baktı. Kalbi acıyor olsa da, gerçekten başka seçeneği olmadığını biliyordu.

", " diye fısıldadı. "Hadi yapalım şu işi."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Saber olacaklar konusunda garip bir şekilde sakın hissediyordu, belki de gerçek gibi görünmediği için. Gerçekten kendini bu şekilde açacak, vücuduna girilmesine, daha önce hiç düşünmediği bir şekilde becerilmesine izin verecek miydi?

Öyle görünüyordu.

Her şey girecek, diye kendi kendine tekrar tekrar söyledi, aynı şeyi Lissa'ya söylerken bile *Birbirimizi seviyoruz. Bunu atlatabiliriz - o lanet parşömeni almak istiyorsak bunu yapmak zorundayız.* Ve Saber ne pahasına olursa olsun onu alacaklarına kararlıydı.

Lissa farkında olmadan yapmak üzere oldukları şeyle ilgili olarak ondan çok daha zor zamanlar geçiriyordu. Onu rahatlatmaya çalışsa da, Lissa'nın hâlâ bu konuda kendini kötü hissettiği açıktı. Ölümüne korktuğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Ve ona üzerinde kullanması gereken sopayı gösterdiğinde, Kılıç nedenini anladı.

"Lanet olsun, bu da ne böyle?" diye sordu ince gümüş çubuğa bakarak. Şeklini düşünürken pasifliğin bir kısmının eridiğini hissedebiliyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Lissa. "Ben... Elindeki en küçük olanı seçtim. Düşündüm ki..."

"Ama bu senin *içine giriyor,*" diye itiraz etti Saber, çubuğu göstererek. "Yani ikimizin de içine."

Lissa dudağını ısırды. "Biliyorum. Böyle bir şey kullanmak istemedim. Ben hiç... biliyorsun, içimde hiç bir şey olmadı. Bana masaj yaptığın ve... ve tadıma baktığın zamanlar dışında." Bunu söylerken pespembe kızardı ve Saber kalbinin sıkıştığını hissetti.

"Biliyorum, *amalla,*" diye mırıldandı, parmak eklemleriyle onun sıcak yanağını okşadı. "Beni üzen de bu. Bakire olduğunu biliyorum ve içine giren ilk kişi *ben* olmak istedim. Seni nazıkçe alıştırmak istedim. Şimdi..."

Lissa yarı kahkaha, yarı hıçkırık gibi bir ses çıkardı. "Sanırım bu gece ikimiz de bekaretimizi kaybedeceğiz."

"Düşündüğüm gibi olmadı," diye itiraf etti Saber. "Ama öyle görünüyor." İçini çekti. "Bunun bu iş için en iyi alet olduğuna emin misin?"

"Bana gösterdiği diğerleri çok daha büyüktü." Lissa'nın gözleri büyüdü. "Neredeyse... senin kadar büyük."

Kılıç kaşlarını çattı ve rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Kendi kendine, bu konuda bir sorunu olmadığını söyledi -gerçekten de yoktu- ama kesinlikle kendi şaftı kadar büyük bir şeyin içine girmesini istemiyordu. "Şey..." İç çekti. "Sanırım buna sadık kalmamız gerekecek."

"Sanırım öyle." Lissa gümüş çubuğu ondan aldı ve şüpheyile baktı. "Sanırım... Sanırım taksam iyi olacak. Ya da, uh, içinde..."

Üzerinde başka bir Yonnite elbise vardı; bu kez siyah beyazdı ve göbeğinin hemen üzerinden açılarak kasıklarını ortaya çıkarıyordu. Bacaklarını açtığında aynı desendeki küçük siyah beyaz külot da görünüyordu. Lissa külotu bir tarafa çekti ve gümüş çubuğu kurcalamaya başladı ama Saber bir sorun olduğunu hemen anladı.

"Bir dakika bekle." Sopayı yavaşça ondan aldı ve gözlerinin içine baktı. "Bunu alacak kadar ısladın mı?"

"Ben... Bilmiyorum." Lissa dudağını ısırıldı. "Sanırım... Sanırım sadece bu işi bitirmek istedim."

"Ben de öyle," diye itiraf etti Saber. "Ve eminim bir kez asıl eyleme geçtiğimizde oldukça hızlı geçecektir. Ama sırf üzgün olduğun için kendine zarar vermeni istemiyorum."

"Pekâlâ." Derin bir nefes aldı. "Ben sadece çok... çok gerginim."

"Olma." Kılıç onun yanağını okşadı. "Bu büyük bir mesele olmayacak - büyük bir mesele olmasına *izin vermeyeceğiz*. Sopayı rahatça takmanı sağladıktan sonra onu içime sokacaksın, birkaç kez sokacaksın, ben bitireceğim ve hepsi bu kadar. Tamam mı?"

"Sanırım..." Hâlâ sıkıntılı görünüyordu.

"Sadece rahatla," dedi yumuşak bir sesle. "Ve seni hazırlamama izin ver. Bacaklarını aşağı sarkıtarak yatağa uzan."

Lissa emredilene yaptı ve Saber onun bacaklarının arasında yere oturdu. "Şimdi," diye mırıldandı, "Hadi seni bu külottan kurtaralım."

Çıkarmasına izin verdi, sonra bacaklarını açtı ve titreyen bir sesle, "Pekâlâ... sok şunu," dedi.

"Henüz değil." Saber onun çıplak cinsel organını avucunun içine aldı, sıcaklığını ve dokunuşunun altında nasıl titrediğini hissetti. "Henüz değil, *amalla*. Sana söyledim, seni hazırlamalıyım. Seni bunu kaldırabilecek kadar ıslatmalı ve ateşlendirmeliyim."

Gümüş çubuğun başını kızın iç uyluğuna sürttü ve Lissa sıçrayıp inledi.

"Saber... *lütfe*n. Ne yapacaksın?"

"Öncelikle seni iyice ıslatacağım." Eğildi, dudaklarıyla ona sokuldu, amını yumuşakça ama iyice öptü, ta ki ağzının karşısında hareket etmeye başladığını hissedene kadar.

"Ah, Saber," diye yumuşakça inledi. "Elimde değil... beni böyle öptüğünde..."

"Hoşuna gittiğine sevindim." Onu tekrar öptü, bu kez başparmaklarıyla dış dudaklarını araladı ve klitorisini de emdi. "Çünkü *bayıldım*."

"Öyle mi?" Kararsızca ona baktı.

"Kesinlikle evet," diye güvence verdi Saber. "Kokun çok tatlı ve sıcak, tadın da çok güzel... tuzlu ve sıcak. Seni tattığımda çıkardığın seslerden bahsetmiyorum bile." Kukusunu açık tutarak onu tekrar öptü ve karşılığında verdiği nefessiz küçük çığlığa bayıldı. Tanrıça, bunu bütün gece yapabilirdi. Ama köşedeki hoparlörden gelen hafif bir ses ona bütün gece vakti olmadığını hatırlattı. Lissa'yı çubuğa alıştırmaması, onun içinde olması fikrine alıştırmaması gerekiyordu ki bu işi bitirebilsinler.

İçinde olmasına seni kim alıştırarak? diye sordu kafasının içinde alaycı bir ses ama Saber onu duymazdan gelmek için elinden geleni yaptı. *Bu önemli bir şey değil*, diye kendi kendine ısrar etti. *İşimizi bitirip buradan çıkmamız muhtemelen hiç zaman almayacak. Parşömeni alıp bu cahil gezegeni terk edeceğiz ve onu almak için ne yapılması gerektiğini bir daha asla düşünmeyeceğiz.* Sonra dikkatini elindeki konuya çevirdi.

"Tamam şimdi, Lissa," diye mırıldandı, çubuğun onun tarafındaki vibe'ı açan düğmeyi buldu. "Seni alıştırmak için bunu senin üzerinde biraz kullanacağım."

"... tamam," diye fısıldadı. "Sanırım sorun yok."

"Güzel. İlk başta birazcık," diye söz verdi Saber. Sopanın titreşimli başını kızın açık amına dokundurdu ve Lissa neredeyse yataktan fırlayacaktı.

"Oh! Bu gerçekten... gerçekten iyi hissettirdi." Saber'a baktı, zor nefes alıyordu. "Bu normal mi?"

Gülümsedi. "Sanırım öyle. Sanırım bunlardan birini ilk kez kullanıyorsun?"

"Tabii ki." Lissa skandala uğramış gibi görünüyordu. "Ben bir rahibim, hatırladın mı?"

Saber'a daha çok cinsel bir tanrıça gibi görünüyordu. Yatağa yayılmış, pembe amcığı dilinin ve titreşimli çubuğunun alayları yüzünden ıslanmış ve şişmiş bir halde çizdiği resme bayılmıştı. İnanılmaz derecede ateşli görünüyordu... ve aynı zamanda çok daha rahatlamıştı, ki bu iyi bir şeydi. Bunu yapabilmek için açık ve sakın olması gerekiyordu. Bu konuda onun da öyle. Bütün bu olanlar karşısında kendini gayet iyi hissetmesi iyi bir şeydi, yoksa şu anda gerçekten üzgün olurdu. Ve gerçekten de öyleydi, kendine kesin bir dille söyledi. Kendini iyi hissediyordu, gerçekten de her şey yoluna girecekti. *Kimi ikna etmeye çalışıyorsun?* diye mırıldandı alaycı küçük ses. Kılıç onu itti.

"Tekrar," dedi. Bu kez titreşimli çubuğu amına dokundurdu ve orada, küçük pembe klitorisinin hemen yanında tuttu.

"Oh! Oh, Saber!" Lissa kalçalarını bir o yana bir bu yana seğirterek onun yerinde durmasını zorlaştırıyor ve göğüsleri kabarıyordu. "Oh Tanrıça!" diye inledi. "Oh lütfen!"

Tam boşalacakmış gibi görünürken, Saber çubuğu geri çekti ve onun yerine amının girişine yerleştirdi.

"Şimdi içindeyim, *amalla*," diye mırıldandı. "Güzel ve yavaşça."

Yavaşça genişlemiş gümüş kafayı amının girişinden geçirdi ve sonra yukarı ve içeri bastırdı, uzun şaftı yavaşça sonuna kadar kaydırды. Çubuğun ortasında, iki yarının arasında bir çıkıntı vardı ve gümüş şaftı kadının içine sonuna kadar kaydırırken parmaklarına karşı titreştiğini hissedebiliyordu. *Başka bir titreşim. Muhtemelen beni becerirken klitorisini uyarmak için,* diye düşündü, bu fikir hakkında garip bir şekilde sakın hissediyordu.

Lissa hâlâ hafifçe inliyordu ama gümüş çubuk kanalının sonuna ulaştığında hiçbir rahatsızlık göstermedi. Bunun yerine, kalçalarının etrafındaki siyah kayışları sabitleyen Saber'a baktı.

"Ben... Saber?" diye sordu yumuşak bir sesle ve

Saber başını kaldırıp baktı. "Evet, *amalla?*"

"Hâlâ çok iyi hissettiriyor. Bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum."

"Ne hakkında?"

Lissa sanki çubuğu içine daha rahat yerleştiriyormuş gibi kıpırdandı. "Bilirsin işte, ben... ben seni alırken iyi hissetmek hakkında."

"Acı çekmektense zevk almanı tercih ederim," dedi Kılıç ona dürüstçe. "Kendini iyi hissediyorsan sorun yok, bunu biliyorsun. Şimdi gel..." Yatağın yan tarafına vurdu. "Ayağa kalk ve etrafta dolaş. Buna alış."

Lissa onun dediğini yaptı, ilk başta kendinden emin görünmüyordu. "İçimde dönüp duruyor," dedi sonunda, kalçalarını deneysel olarak hareket ettirerek. "Garip ama iyi hissettiriyor."

"Doldurulmak güzel mi?" Kılıç, onun da aynı şekilde hissedip hissetmeyeceğini merak ederek mırıldandı. *Elbette hayır*, dedi kendi kendine tedirginlikle. *O kaltak Lady Pope'nose bana bunu yaptırıyor diye bundan zevk almamı sağlayamaz. Bu kesinlikle girip çıkılacak, tek seferlik bir olay olacak ve muhtemelen iki dakika bile sürmeyecek. Sonrasında bunu unutup hayatlarımıza geri döneceğiz.*

"Sadece... iyi." Lissa kararsızca ona baktı. "Um... nasıl görünüyorum?"

İtiraf etmekte zorlansa da aslında çok seksi görünüyordu. Sadece güzel olduğu için değil -ki kesinlikle öyleydi. Ama kalçalarının arasından yükselen o ince gümüş çubuğun görüntüsü iç organlarına bir şeyler yapıyor gibiydi. Saber kendine bakıp ereksiyon olduğunu fark edene kadar bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Kahretsin, bu onu tahrik ediyor olamazdı, değil mi?

Her şeyi gösteren o Yonnite elbisesinin içinde çok seksi görüldüğü için, diye kendine söylemeye çalıştı ama bunun doğru olduğundan tam olarak emin değildi.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi, onun sorusunu yanıtlarken bir yandan da kendi iç endişelerini bastırmaya çalışıyordu. "Ah, ama bunu elbise olmadan yapmak daha kolay olabilir."

"İyi noktaya değindin." Lissa, üzerinde sopadan başka bir şey olmayan hantal siyah-beyaz elbiseyi çıkardı. Saber'ın dehşetine göre, onun görüntüsü

tamamen çıplak ve onu becermek üzere olması sikini daha da sertleştirdi. Tanrıça, bu garip senaryoda kendini tamamen kaybetmeden önce bu işi halletmeleri gerekiyordu.

"Ben... Sanırım gitsek iyi olacak," dedi sessizce.

"Pekâlâ." Lissa hâlâ kararsız görünüyordu. "Saber, lütfen... Bunu yapabileceğimden hâlâ emin değilim."

"Evet, yapabilirsin. Yapmak *zorundasın*." Saber onun iki elini de avuçlarının içine aldı ve nazikçe öptü. Sonra derin bir nefes aldı ve mırıldandı: "Hanımefendi, boyun eğiyorum."

"Saber?"

Adını bir soru haline getirdi ama adam sadece yanağını okşadı ve onu öptü. Sonra yatağın ucuna doğru yürüdü, dar köle pantolonunu çıkardı ve yatağın üzerine uzandı. Başını kollarına gömdü, kalçalarını açtı ve tekrarladı, "Hanımefendi, boyun eğiyorum. Al beni."

* * * * *

Adamın derin ve yumuşak sesinden bu sözleri duyduğunda Lissa'nın bir parçası eridi. Tanrıça, gerçekten de bunu yapmasına izin verecekti. Gerçekten de onun penetrasyonu için kendini açacak ve Lissa'nın her zaman kendini ona vermeyi hayal ettiğİ şekilde kendini ona verecekti. Adamın vücudunun zarif, kaslı hatlarına hayranlıkla bakmaktan kendini alamadı ve bir adrenalin dalgası hissetti; bu, ona ilk kez mastürbasyon yaptığında hissettiğİ şeydi. Ona kollarını başının üzerine koyarak yatağın uzanmasını ve kendisine dokunmasına ve boşalmasına izin vermesini emrettiğinde.

Neyin var senin böyle? Bundan zevk almaman gerekiyor, diye suçlulukla kendini azarladı Lissa. Ama bir yanı -içinde bir yabancı varmış gibi hissedecek kadar derine gömülmüş bir yanı- baskınlık hissini, böylesine güçlü ve korkusuz bir savaşçının kendisini ona karşı savunmasız bırakmasından duyduğu güç patlamasını seviyordu.

Yatağın doğru gitmeye başladı ama sonra Leydi Pope'nose'un kayganlaştırma konusundaki tavsiyesini hatırladı. Saber çubuğın içine alabilecek kadar ıslak olduğundan emin olmuştu; onun için de daha azını yapamazdı.

Gümüş çubuk o yürüdükçe zıplıyor, içinde hem ateşli hem de biraz korkutucu bir şekilde yer değiştiriyordu. Lissa'nın içinde daha önce hiç Kılıç'ın parmaklarından daha büyük bir şey olmamıştı ve gümüş çubuk çok daha geniş olmasa da, yine de onu çok daha önemli bir şekilde dolduruyordu. Kılıç'ın aletinin içinde olmasının nasıl bir his olacağını merak ediyordu.

Utanç dolu tepkisinin aptalca olduğunu düşünse de bunu düşünmek bile kızarmasına neden oldu. Sonuçta, ne yapmak üzere olduklarına bir bakın!

Ama önemli bir şey olmayacak, dedi kendi kendine kararlılıkla. Leydi Pope'nose kendini o kadar beğenmiş ki aşkımızı mahvedebileceğini sanıyor. Ama mahvedemez. Saber'in dediği gibi, biz farkına varmadan kısa sürecek ve bitecek. Bana bu şekilde boyun eğmesinin bizi değiştirmesi için hiçbir sebep yok. Ve bu gerçek bir teslimiyet bile değil, sadece bir rol.

Küçük kayganlaştırıcı tüpünü Leydi Pope'nose'un söylediği yerde buldu ve yatağın ucuna getirdi; Kılıç hâlâ yüzüstü yatmış onu bekliyordu. Adam sessizdi ama Lissa onun iri vücudundaki gerginliği görebiliyordu; kasları düğümlenmiş ve gerilmiş, çenesi sıkılmıştı. Lissa sırtının küçük kısmına dokunduğunda sıçradı ve sonra sinirli bir şekilde güldü.

"Özür dilerim. Sanırım biraz gerginim."

"Saber," diye başladı. "Emin misin-?"

"Evet." Sanki daha rahat etmeye çalışıyormuş gibi yatağın üzerinde kaydı. "Yapmak zorundayız. Sadece... dikkatli olun. Daha önce hiç oraya bir şey sokmamıştım."

"Yapmadığınızı biliyorum. Sana nazik davranacağımı biliyorsun." Güçlü olan olmak, Kılıç'a güven veren olmak yerine tam tersini yapmak tuhaf hissettirdi. Ama yine de bir şekilde *doğru* hissettiriyordu.

Bunu yapabilirim, diye düşünürken buldu kendini Lissa. Leydi Sha'arak ve burada yaşayan diğer tüm kadınlar gibi bir metres olabilirdim. Her zaman değil belki ama yatak odasında. Kibar, nazik ve sakin olabilirdim, tıpkı Saber'in bana karşı olduğu gibi.

Yavaşça sırtını ve kıcının yuvarlak kıvrımlarını okşadı, büyük, kaslı formuna hayran kaldı ve evcilleştirmek istediği vahşi bir hayvan gibi onu yatıştırdı.

"Her şey yolunda *Moch Daer*," diye mırıldandı onu okşarken. "Söz veriyorum her şey yoluna girecek."

Kılıç yarı boğuk bir kahkaha daha attı. "Bunun benim repliğim olduğunu sanıyordum." "Çoğu zaman öyle," dedi Lissa hafifçe. "Ama bu sefer benim."

Sırtının alt kısmını okşadı ve parmaklarının yanaklarının arasında hafifçe gezinmesine izin verdi. "Şimdi seni hazırlamak için biraz kayganlaştırıcı kullanacağım. Sorun olur mu?"

"Evet." Çenesi tekrar sıkıştı. "Devam et, yap."

." Lissa parmaklarına bol miktarda kaygan, şeffaf jöle sürdü ve tekrar yanaklarının arasını okşadı. Bir parmak ucunun aşağıya kaymasına ve tıpkı onunla "metres" oynadığı gece yaptığı gibi nether girişini izlemesine izin verdi.

Saber sıçradı ve boğuk bir küfür savurdu.

Lissa hemen geri çekildi. "Özür dilerim, seni incittim mi?"

"Hayır. Sadece... soğuk." Ona bakmak için başını çevirdi. "Devam et ve şimdi sok, tamam mı?"

"Önce seni hazırlamam gerek!" Lissa itiraz etti. "Seni açmam gerek -"Seni biraz gereyim." Tekrar onun sıkı gül goncasının etrafında döndü. "Söz nazik olacağım," diye mırıldandı. "Sadece rahatlamaya çalış."

"Deniyorum." Derin bir nefes aldı ve kendini yastıklara doğru gevşemeye zorluyor gibiydi. "Pekâlâ, devam et."

Lissa tekrar girişini okşadı, bu sefer parmağının ucunu soktu. Saber kıpırdandı ama bir şey söylemedi, bu da onu daha ileri gidecek kadar cesur yaptı. Yavaşça, parmağının geri kalanını onun içine kaydırды ve acı çekmediğinden emin olmak için izledi.

"Her şey yolunda mı?" diye mırıldandı ve adam başını sallayarak boğuk bir onay verdi.

"Güzel." Parmağını nazikçe içeri ve dışarı kaydırarak bir süre geçirdi ve sonra bir tane daha eklemenin zamanının geldiğine karar verdi. Kılıç, yüzü kapalı ve gözleri sımsıkı kapalı olmasına rağmen hiçbir itirazda bulunmadı.

"Rahatla," diye mırıldandı Lissa, parmaklarını hafifçe makaslayarak onu gerdi. "Rahatla, *Moch Daer*."

"Deniyorum... için." Derin sesi boğuktu ama acı çekiyor gibi görünmüyordu. Aksine, bacaklarının arasına baktığında, Lissa onun ağır şaftının dikleştiğini ve yatağa süründüğünü görebiliyordu.

İçine girdiğinde ne bulmayı umduğunu bilmiyordu ama Saber'ın içi sıkı ve sıcaktı - sıcak, ıslak sateni okşamak gibiydi. Ve acı çekmediğinden emin olduğunda, onu keşfederken zıplaması ve titremesi oldukça hoşuna gitti. Özellikle bir nokta vardı... Parmak uçlarını oraya bastırduğunda inliyor ve sertleşmiş şaftını yorgana sürüyordu. *Prostat uyarımı*, diye fısıldadı Lady Pope'nose'un beynindeki sesi. Bahsettiği bölge burası mıydı?

"Lissa..." Saber'ın sesi onu spekülasyonlarından geri döndürdü. "Daha fazla gerinmek yok, tamam mı?" Sesi titrek geliyordu. "Sanırım olabileceğim kadar . Sadece... içine koy."

"Emin misin?" Lissa parmaklarını yavaşça kaldırdı ve yerine gümüş çubuğun şişkin başını koydu.

Saber'ın tüm vücudundan bir ürperti geçti ve çenesi tekrar sıkıştı. "Evet," diye mırıldandı, derin sesi kısıktı. "Evet, sadece... sadece yap. Sadece doldur beni."

"Pekâlâ. Yavaşça gideceğim," diye söz verdi Lissa. "Acırsa durmamı söyle." Biraz daha kayganlaştırıcı ekledi ve gümüş çubuğun içine girmesini izleyerek içeri doğru bastırdı.

Kılıç'ın sırtı kavislendi ve kadın onu kavrarken kısık bir inilti çıkardı. Kıpırdamamak için mücadele ediyor gibiydi, ellerini yorgana sıkıştırmış ve gözlerini sıkıca kapatmıştı. Lissa onu incitiyor olabileceğinden endişeliydi ama hiçbir şey söylemedi, sadece başını eğdi ve kalçalarını kaldırdı, sanki son penetrasyon için kendini sunuyormuş gibi.

Lissa kendi kendine tedirginlikle, *bu işi bitirmek istiyor*, dedi. Ama bir yanı -o gömülü metres yanı- onun bu halinden hoşlanmıştı. Kendini ona teslim edişini, ona garip ve doğal görünmese de penetrasyonuna boyun eğişini sevdi.

"Her şey yolunda," diye fısıldadı ona doğru bastırırken. "Her şey yolunda, Saber. Neredeyse geldim."

Sonunda tamamen içine girmişti, gümüş çubuğun ucu adamın kalçasıyla aynı hizadaydı. Lissa ona doğru sertçe bastırıyordu ve bunu yaparken çubuğun içinde kaydığını hissedebiliyordu. Onun pozisyonu aynı zamanda çubuğun ortasındaki titreşimli topuzu klitorisine sürttü, dudağını ısırmasına ve inlemesine neden oldu. Tanrıça, bu *iyi* hissettirdi.

Ani bir suçluluk duygusu onu sardı. Bundan zevk almamalıydı! Ne de olsa Saber kesinlikle zevk almıyordu, yoksa alıyor ? Bacaklarının arasına hızlıca bir göz attığında, sikinin Lissa'nın hiç görmediği kadar sert olduğunu fark etti. Sadece bu değil, aynı zamanda bir ön sperm nehri damlıyordu. Aralarındaki bu eylemin anlamsız olacağından ve çabucak biteceğinden o kadar emin görünüyordu ki. Bu onu tahmin ettiğinden daha fazla etkiliyor olabilir miydi?

"Saber?" diye sordu . "İyi misin? Acıyor mu?"

"Hayır..." Kalçalarını deneysel olarak oynatarak gümüş çubuğun küçük bir kısmının dışarı kaymasına ve sonra tekrar derine girmesine neden oldu. Bu kez Lissa da inleyerek ona katıldı; küçük bir hareketle çubuğu amına sokmuş, genişlemiş başını kanalının ucuna bastırmış ve aralarındaki titreşimli çıkıntının klitorisini öpmesini sağlamıştı.

"Saber?" diye sormayı başardı. "Tanrıça, bu inanılmaz. Nasıl... nasıl hissediyorsun?"

Adam anlamadığı bir şey mırıldandı ve kadın ondan tekrar etmesini istemek zorunda kaldı.

"Güzel." Dişlerini sıkarak konuştu ve parmakları örtüyü daha da sıktı. "Kahretsin, *iyi* hissettirdiğini söyledim."

"O zaman ben...?" Lissa deneysel bir şekilde hareket etti, biraz geri çekildi ve sonra ikisi de nefes nefese kalana kadar tekrar içeri bastırdı. Tanrıça, bundan zevk almaması gerektiğini biliyordu ama amını dolduran çubuk ve klitorisine karşı vızıldayan vibe arasında, hislerin yoğun olduğunu inkar etmek mümkün değildi.

"Evet." Saber'ın sesi kısılmıştı ve konuşurken koca vücudundan bir ürperti geçti. "Evet, lanet olası Tanrıça, yap şunu. Bitir şu işi ve *sik beni*."

Lissa'nın kalçaları çoktan çalışmaya başlamıştı, sanki vücudunun kendi aklı varmış gibi hareket ediyordu. Dizlerinin üzerine çöktü ve adamın kalçalarını kavrayarak gümüş çubuğu kısa ve sert hamlelerle sevgilisinin içine sokup çıkardı.

Kılıç da elleri ve dizleri üzerine çökmüştü ama başı eğikti, güçlü yüz hatları kadının sikişine boyun eğerken kapalıydı.

Aleti hâlâ hazır bekliyordu, ağır şaftı içindeki çubuğun her itişinde sallanıyordu ama henüz boşalma belirtisi göstermiyordu. Leydi Pope'nose'un sözleri Lissa'nın hafızasında çınliyordu: *"Her zaman elle uyarma vardır."* Bunu yaparken onun sikini okşamalı mıydı? Muhtemelen öyle -Eğer onu boşaltmak istiyorsa, bunu yapmak zorundaydı.

Bir elini kalçasına dayayarak bacaklarının arasına uzandı ve onu yakaladı, sıcak kadife şaftı sıkıca kavradı ve parmaklarıyla daireler çizdi.

"Lissa... *Tanrılar!*" Saber soluk soluğa kaldı ve eline sertçe pompaladı. Artık daha sert nefes alıyordu, neredeyse nefes nefese kalmıştı, kaslı göğsü her nefeste bir körük gibi genişliyordu.

Lissa onu okşadı, sevişmeye devam ederken ritmini kaybetmemeye özen gösterdi. Vibe'ın vızıltısı onu etkilemeye başlamıştı. Her itişte, çubuk kanalının sonuna çarptığında klitorisine tam doğru şekilde süründü. Zevk artmaya başlamıştı ve tıpkı Saber'ı ilk kez boşalttığı gece olduğu gibi, o parçasının, metres parçasının ortaya çıkmaya başladığını hissetti.

"Bu iyi mi?" diye mırıldandı alçak bir sesle, aynı anda hem okşuyor hem de itiyordu. "Böyle mi dokunulmaktan hoşlanıyorsun? Nasıl becerilmeye ihtiyacın var?"

"*Tanrılar!*" Kılıç da kendini kaybediyor gibi görünüyordu. Şaftı onun elinde zonkluyor ve kalçaları onunkiyle buluşmak için geri dönüyordu, ona verdiği zevke kendini verirken onun ritmine uyuyordu.

"Öyle mi?" Lissa özellikle derin bir hamleyle ısrar etti. Bu eyleme zorlandıkları gerçeği unutulmuştu, aralarındaki şeyleri değiştireceğine dair tüm korkuları unutulmuştu. Hissedebildiği tek şey içindeki gümüş çubuğun itilmesi ve itilmesi idi, duyabildiği tek şey, sevgilisinin boğazından kopan zevk iniltileriydi, ona daha sert ve daha sert itiyordu.

Ama yine de gelmedi.

Lissa çok yaklaşmıştı. Orgazmının arttığını hissedebiliyordu ve tek başına boşalmak istemediğini biliyordu. Saber'ın onunla gelmesine ihtiyacı vardı,

aynı anda yaşadığı zevki ona da vermesi gerekiyordu. Birden, parmaklarıyla bastırduğında onu zıplatan ve nefesini kesen o noktayı hatırladı. Belki dizlerinin üzerinde biraz daha yükselse ve çubuğu belli bir şekilde açsa...

"Oh! *Tanrılar*, Lissa!" Saber'ın derin haykırışı tüm vücudunu titretti ve büyük formu bir yumruk gibi sıkıldı.

Hemen endişelendi. "Seni incittim mi?"

"Hayır." Başını salladı, gözleri hâlâ sıkıca kapalıydı. "Hayır, yap... tekrar yap. Ve bu sefer durma."

Lissa onun sikini daha sıkı kavradı ve tekrar belli bir açıyla itti. Ve Saber onun altında inerken ve geri iterken tekrar ve tekrar. Dudaklarından kırık dökük kelimeler döküldü ve koca vücudundaki her kas gerildi.

"Lissa...*amalla*. Orada... tam orada. Tanrım, lütfen... lütfen... evet. Beni daha sert al. *Sik beni!*"

Lissa şefkatle karışık bir güç dalgası hissetti. Saber'ın kendisini ona açacağını, bu kadar savunmasız olmasına izin vereceğini düşünmek onu daha da çok sevmesine neden oldu.

Güç duygusu arttıkça kendi zevki de artıyordu. Son bir boğuk inilti verdi ve gümüş çubuğun her ikisinin de çekirdeğine nüfuz ettiğini hissederek ona sertçe pompaladı. Aynı zamanda vızıldayan titreşim, klitorisinin hassas düğmesine sertçe bastırdı ve şimdiye kadar yaşadığı en yoğun orgazm onu temellerine kadar sarsarken onu stratosfere gönderdi.

Görünüşe göre Kılıç da serbest kalıyordu. Adını inledi ve kalın shaftının elinde spazm geçirdiğini hissedebiliyordu. Adam tekrar tekrar boşalırken, sıcak tohumun fışkırması parmaklarını onun salıverilmesiyle ıslattı. Karşılıklı zevk onları bağlıyor, sadece onların kullandığı özel bir alan yaratıyor gibiydi. Lissa kendini ona hiç bu kadar yakın hissetmemişti.

Seviştik, diye düşündü merakla. *İlk seferimde düşündüğüm gibi değildi ama yine de seviştik*. Daha iyi olmasının tek yolu Kılıç'ın ona Derin Dokunuş'u yapması olabilirdi. Ama bunu Ana Gemi'ye döner dönmez yapacaktı, yani çok fazla beklemesi gerekmeyecekti.

Sonunda Saber inledi ve yere yığıldı, iri vücudu tamamen gevşemiş ve bitkin düşmüştü. Lissa kendini onun sırtına yasladı ve onu bacaklarının arasından öptü.

Kürek kemikleri.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, bir eliyle onun iri yanağını okşayarak. "Tanrıça, Saber, seni çok seviyorum. Bu... inanılmazdı. Kendini bana verme şeklin..."

Onun altında seğırdi ve bir şeyler mırıldandı.

"Ne?" Lissa duymak için öne doğru eğildi.

"Çık içimden." Derin sesi yorgun ve pek de mutlu değildi. "Çıkar onu içimden, *hemen*."

"Özür dilerim! Fark etmemiştim..." Lissa oturdu ve titreşimli çubuğu hızla dışarı kaydırды, sonra kapattı. "Daha iyi misin?" diye sordu ürkekçe.

"Evet..." Yan yattı ve derin bir nefes aldı. "Çok." "Seni... seni incittim mi?"

Lissa ona dokunmak istedi. Onu çalıştırmak istedi parmaklarını terden ıslanmış saçlarında gezdirdi ama nedense buna cesaret edemedi.

"Hayır." Yüzünü buruşturdu ve doğrulup oturdu. Yatağın kenarına geçerek başını bir an için ellerinin arasına aldı ve derin bir nefes aldı. "Hayır, ben... iyiyim."

"İyi görünmüyorsun," diye itiraz etti Lissa.

Ama o sadece başını salladı ve "Ben iyiyim" diye tekrarladı. Ona doğru hızlı bir bakış attı ve gözleri sertleşti. "Şu lanet şeyi çıkarır mısın? Buradan çıkmamız gerek."

"Oh. Elbette." Lissa kayışları karıştırdı ve gümüş çubuk amından dışarı kayarken irkildi. Şimdi sadece çubuğun yokluğundan değil, içinin boş olduğunu hissediyordu. "Saber..." diye başladı. "Az önce olanlar hakkında..."

Kılıç'ın geniş omuzları kamburlaştı. "Bitti artık," dedi kesin bir ifadeyle. "Sadece... bundan bir daha bahsetmeyelim, tamam mı?"

Lissa paniğe kapıldı. Tanrım, oluyordu. Tıpkı Leydi Pope'nose'un tahmin ettiği gibi, Kılıç ondan uzaklaşıyordu. Artık onu aldığına göre, ondan nefret ediyordu.

"Saber," diye fısıldadı kırık bir sesle. "Ben... ben çok üzgünüm. İstemedim oldu-" "Özür dileyecek bir şey yok." Ama onunla göz göze gelmedi. Onun yerine siyah pantolonunu el yordamıyla buldu ve sanki giyemiyormuş gibi çekti.

kendini korumak için bekler.

Lissa da giysilerini giydi, atılmış külotunu ve buruşuk siyah beyaz elbisesini bir rüyadaymış gibi giydi. Bu doğrudu - ilişkilerini mahvetmişti. Belki de onu bir şekilde incitmişti. Ya da belki de Leydi Pope'nose'un dediği gibiydi - bir erkeği zevk almaya zorlamak onun saygınlığını elinden alıyordu. Her iki durumda da Saber artık ondan nefret ediyordu ve onu zerre kadar suçlamıyordu.

"Pekala." Kapı açıldı ve Leydi Pope'nose içeri girdi. Bir elinde mavi lamine parşömen vardı. Yatağın önünde durdu, Kılıç hâlâ oturmuş botlarını giyyordu. "Ne güzel bir gösteri yaptın," diye mırıldandı ve parşömeni uzattı. "Bu eski belgenin fiyatına fazlasıyla değdiğine inanıyorum."

"Kapa çeneni." Kılıç parşömeni onun elinden kaptı ve ayağa kalkarak onun üzerinde yükseldi. "İsteddiğini aldın. Şimdi gidiyoruz."

"Sanırım *hepimiz* istediğimizi aldık, eğer gördüklerim bir gösterge ise." Leydi Pope'nose ona iğrenç bir sırıtış attı. "Peki sen hükmedilmekten nasıl zevk aldın canım? Ruhunun derinliklerinde var olduğunu bile bilmediğin bir ihtiyacı karşıladı mı? Eğilip tatlı hanımına kıcını tekrar tekrar sikmesi için yalvarmak istemene neden oldu mu?"

"Onu rahat bırakın!" Lissa aralarına girdi ve elleri kalçalarında Leydi Pope'nose ile yüzleşti. "Yeterince zarar vermedin mi?"

"Bence zararı veren *sendin*, canım." Leydi Pope'nose sırıttı. "Bu arada mükemmel bir teknik, bir acemiye göre son derece iyiydin. Aslında, bunca yıldır bir kölenin bu kadar iyi domaltıldığını ve *becerildiğini* gördüğümü sanmıyorum."

"*Tanrılar.*" Kılıç onu iterek geçti ve kapıya yöneldi.

Lissa, Leydi Pope'un burnuna son bir kez daha baktı. "Korkunç bir insansın," dedi, gözlerinde yükselen öfke ve keder yaşlarının düşmesini engellemeye çalışarak. "Umarım sonun Leydi Hake'bean gibi olur. Bu tam olarak hak ettiğin şey olur."

Sonra Kılıç'ı uzun koridorda takip etti. Ancak Saber hızlı adımlarla yürüyordu ve o eşiği geçip karanlık, buharlı geceye çıkana kadar ona yetişemedi.

"Saber bekle, lütfen." Onu kolundan yakaladı ve kendisiyle yüzleşmesini sağlamaya çalıştı. "Lütfen," diye yalvardı adam dönmeyince. "Onu dinleme. Onun ne kadar korkunç bir insan olduğunu biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Üzgünüm Lissa, ama şu anda bunun hakkında konuşamam. Ben sadece... Ben sadece unutmak istiyorum. Tamam mı?"

Lissa az önce gözlerinden taşmakla tehdit eden yaşların sıcak bir sel halinde yanaklarını ıslattığını hissetti. "Çok üzgünüm," diye tekrar fısıldadı. "Ah Saber, çok üzgünüm. Şimdi benden nefret mi ediyorsun?"

"Hayır." Başka tarafa baktı, çenesinin yan tarafı sıkıştı. "Kendimden nefret ediyorum." Sonra içini çekti. "Hadi, bu parşömeni Ana Gemi'ye geri götürmemiz gerek. Hadi gidelim."

Yirmi Beşinci Bölüm

Hiç de Saber'ın beklediği gibi olmamıştı.

Başlamadan önce kendi kendine tekrar tekrar her şeyin yolunda olduğunu, bunun çabucak olup biteceğini söylüyordu. Duygularının işe karışmasına izin vermeden bedenini verebileceğini.

Yanılmıştı. Korkunç, utanç verici, aşağılayıcı bir şekilde yanıltı. Kayıtsız kalabileceğinden o kadar emindi ki, orada öylece yatıp her şeyi sineye çekecekti, sonra da unutacaktı. Ama alacağı zevki hesaba katmamıştı. Sevdığı kadın tarafından alınmanın, içine girilmesinin inanılmaz, korkunç derecede yoğun, zihnini eritecek kadar sıcak zevkini.

Tekrar tekrar kendi sesini duydu, Lissa'nın onu daha sert alması, doldurması, *sikmesi* için kısık sesle yalvarıyordu. Tanrıça, onun nesi vardı?

Şimdi benim hakkımda ne düşünüyor olmalı? Geminin motorlarını çalıştırırken ona yan gözle baktı. Leydi Pope'nose'un evinden rıhtıma kadar geçen tüm yol boyunca aralarında tam bir sessizlik olmuştu. Lissa yolcu koltuğunda onun yanında oturmuş, solgun ve içine kapanık bir halde pencereden dışarı bakıyordu.

Muhtemelen benden nefret ediyordur. Muhtemelen bana olan tüm saygısını kaybetmiştir. Aynen kendisine olan saygısını yitirdiği gibi. Saber gözlerini kısa bir süreliğine kapattı, keşke geçen bir buçuk saati zihninden silebilseydi. Daha da iyisi, zamanda geriye gidebilmeyi ve bu görevi hiç almamış olmayı diledi.

Tüm bunlar başladığında bunun onu değiştirmeyeceğinden, her türlü boyun eğmeyi kaldırabileceğinden o kadar emindi ki. Onun kölesi rolünü oynamakta, ona diz çökerek hizmet etmekte bir sakınca görmemişti, hatta bundan zevk bile almıştı! Lissa'ya hizmet etmekten, onun koruyucusu ve kölesi olmaktan hoşlanıyordu. Onunla "metres" rolü oynadığında ve ona mastürbasyon yaptığında bile bundan zevk almıştı. Ama bunların hiçbiri bu kadar istilacı olmamıştı. Çok...özeldi.

Saber yıllarını kendini dizginleyerek, duygularını kontrol altında tutarak geçirmişti. Lissa'nın onu becermesine izin vermek, erkek ruhunun etrafındaki, sahip olduğunu bile bilmediği koruyucu kalkanı söküp almıştı - kesinlikle kaybetmeye hazır olmadığı bir kalkan. İçine girilmesi onu çok çaresiz hissettirmişti... çok

Savunmasızdı. İçine bastıran gümüş çubuk onu savaştaki hiçbir düşmanın yapamadığı şekilde güçsüz kılmıştı.

Ve bundan zevk almıştı. Çok fazla zevk almıştı.

Kızışmış bir sürtük gibi vazgeçtim, diye düşündü suratsızca, düğmelere çok daha sert basıyordu. *Lissa onun eşi, koruyucusu olmaya uygun olmadığını düşünüyor olmalı.* Kendini bile ele geirilmenin sinsi zevkinden koruyamazken. Kendini açıp daha fazlası için umutsuzca yalvardığında değil.

Saber hâlâ kalçalarının arasındaki kaygan kayganlığı ve hafif bir karıncalanmayı hissedebiliyordu - sikilmenin ardından olduğunu tahmin ediyordu. Ama şimdi bile azalmakta olan hafif gerilme acısı, kalbindeki acının yanında hiçbir şeydi. Asla geçmeyeceğinden emin olduğu bir acı.

Aşağılayıcı düşünceler ve anılar kafasının içinde dönüp duruyordu, kapatmaya ya da durdurmaya gücü yetmiyordu. Bu yüzden ekran titreyerek canlandığında ve Sophia'nın görüntüsünü gördüğünde son derece rahatlamıştı.

"Eve mi geliyorsun?" Sesi bir gece önce olduğu gibi Kılıç'a farklı geliyordu. Biraz daha derin ve bir şekilde daha otoriter.

"Evet." Boğazını temizledi. "Parşömeni aldık. Yoldayız."

"Güzel." Sophia bir nefes verdi ve elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bir şeyler yapılmalı, Ana Gemi'de işler çığırından çıkmış durumda."

"Ne oldu?" Lissa endişeyle konuşmaya girerek sordu. "Neler oluyor? Herkes iyi mi?"

"Herkes kesinlikle iyi *değil*." Sophia içini çekti. "Ama kimse ölmedi, eğer sorduğun buysa. Yine de korkarım ki kardeşim yakında ölmüş olmayı dileyecek."

"Kardeşin mi?" Kılıç kaşlarını çattı. "Bir kardeşin olduğunu bilmiyordum, Sophia."

"Sophia'nın yok ama *benim* . Ben sadece..." Başını iki yana salladı. "şimdi aıklayamam. Yakında buraya döndüğünde öğrenirsin. şimdi kapıyı atırıyorum, eve gel."

Bu sözler Saber'ın kalbine bir kurşun gibi saplandı. Evde. Evet, o ve Lissa Ana Gemi'yi evleri yapmayı kabul etmişlerdi. Ama şimdi...

Şimdi muhtemelen yollarımızı ayıracağız, tıpkı daha önce yaptığımız gibi. Ona hiç penisimi sokmadım, yani teknik olarak hala bakire. -Baş Rahibe olmaya geri dönebilir. Ben de babamın istediği gibi Dokunuş Klanlarını yönetmeye geri döneceğim.

Bu bilgi kalbine taş gibi oturmuştu. Her şeye rağmen Lissa'yı hâlâ seviyordu ama davranışlarından sonra onun kendisini nasıl sevebileceğini anlayamıyordu. Artık ona nasıl saygı duyabileceğini anlamıyordu. Yaptıkları şey için üzgün olduğunu söylediğinde sesindeki acıma duygusunu çok net duymuştu. Acıdığı bir erkekle birlikte olmak zorunda olmamalıydı; ondan bunu istemek adil değildi. Ondan, gururu kalmamış ve onu geri kazanma umudu da olmayan bir erkekle kalmasını istemek hiç adil değildi.

"Geliyoruz," dedi Sophia'ya. "Kıvrımı görüyorum, bir dakika içinde oraya gireceğiz."

"Birini sizinle buluşturup açıklamaya çalışacağım." Sophia arka planda bir şeyler duyar gibi oldu. Kaşlarını çattı. "Gitmem gerek, tıp merkezinde bana ihtiyaçları var."

"Tıp merkezi mi?" Sophia'nın görüntüsü aniden kaybolup yerini uzayın karanlığına bırakırken Lissa kaşlarını çattı. "Sophia ne zamandan beri tıp merkezinde çalışıyor? Küçüklere sanat öğrettiğini sanıyordum. Peki kardeşiyle ilgili tüm o şeyler neydi?"

Saber başını salladı. "Kesinlikle garip bir şeyler oluyor." İç çekti. "Sanırım ne olduğunu oraya vardığımızda öğreneceğiz."

"Saber, bekle." Lissa elini onun dizine koydu. Yumuşak dokunuş onu yanmış gibi sıçrattı ve hemen geri çekildi. "Özür dilerim. Ben sadece... geri dönmeden önce konuşmak istedim."

Saber dosdoğru önüne baktı. *Şimdi bana söyleyecek. Artık benimle birlikte olamayacağını söyleyecek. Yollarımızı ayırmamız gerektiğini.* Geleceğini bilse de şu anda bunu duyabilecek durumda değildi.

"bir şey yok," dedi huysuzca, hâlâ ona bakmıyordu. "Evet, ," diye ısrar etti

Lissa. "Saber, aramızda her şey yolundaydı. kadar-"

"Beni becerene kadar mı?" diye hırladı. "Evet, öyleydi, değil mi? Ve şimdi her şey farklı, değişti."

"Değişmesini istemedim." Lissa'nın sesi gözyaşlarını tutmaya çalışıyormuş gibi geliyordu. "Değişmesini istemedim."

Kılıç bir nefes verdi. "Ben de bilmiyordum. Ama oldu. Lissa..." Sonunda dönüp ona baktı. "Bence bunu unutmamız daha iyi olur. Belki *de her şeyi unutursak.*"

"*Her şey mi?*" diye tekrarladı, gözleri büyümüştü. "Yani sadece... yollarımızı mı ayıralım?"

"İstediğin bu değil miydi? Bu görev tamamlandığında hep yapacağımız şey bu değil miydi?" diye sordu sertçe.

"Şey, evet ama... ama bu daha önceydi," diye fısıldadı.

"Pek çok şey daha önceydi." Kılıç kendini dünyanın en kötü insanı gibi korkunç hissediyordu. Ama bunu daha fazla uzatmak istemiyordu. "Hayatımıza devam edelim, tamam mı?"

"Ya... ya devam etmek istemiyorsam?"

"Yapmak zorundasın." Boğazının düğümlendiğini hissetti. "Beni dinle Lissa, sen çok güzelsin. Seni sevecek ve takdir edecek bir erkek bulacaksın. Değer verebileceğin birini." *Saygı duyabileceğin biri,* diye düşündü ama söylemedi.

"Saber... Ben... Ben..." Ama daha fazlasını söyleyemedi, gözyaşları onu boğdu.

Kılıç için söylenecek başka bir şey yoktu. "Kıvrıma geliyoruz," dedi, yine dümdüz önüne bakarak. "Kemerinizi sıkıca bağladığınızdan emin olun. Sarsıntılı bir yolculuk olabilir."

Yirmi Altıncı Bölüm

Baird önceki sabah uyandığında kendini garip bir şekilde yorgun ve ağır hissediyordu. Yatağında uzanmış, neyin yanlış olduğunu anlamaya çalışıyordu; bir gece önce çok mu pizza yemişti? Bu onun en sevdiği dünya yemeğiydi ve Olivia hamileliği sırasında kilosuna dikkat etmek zorunda olmadığı için haftada en az bir kez yiyorlardı. Ama ağırlık tam olarak midesinde değil, daha aşağıda, leğen kemiğinde bir türlü geçmeyen bir dolgunluk hissindeydi. Ne olabilirdi ki?

Karnına dokunmak için uzandı, karın kasları bulmayı bekliyordu. -Formda kalmaya özen gösteriyordu çünkü Olivia nedense mide kaslarını seviyordu. Onun yerine bir şişlik hissetti, *kocaman* bir şişlik. Tanrım, onun nesi vardı? Bir gecede tümör mü çıkmıştı? Hemen tıp merkezine gitmesi gerekiyordu!

"Olivia?" dedi ama sesi tuhaf, yüksek ve kadınsı çıktı. Boğazını temizledi ve tekrar denedi. "Olivia?"

"Ha?" Sesi hiç de kendisi gibi değildi, derin ve sertti. Baird ona bakmak için başını çevirdi; üşütmüş müydü?

Işık hâlâ loştu ve karısı yorganın altında sadece bir yumruydı. Çok *büyük* bir yumru. Oraya yastık mı tikiştirmişti? Artık son dört aylık dönemine girdiği ve her an doğum yapmaya hazır olduğu için, yan yatabilmesinin tek yolunun fazladan destek olduğunu iddia ediyordu. Ama yatak örtüsünün altında o kadar büyük bir yumru yapmak için altı ya da yedi yastık gerekirdi.

"Olivia?" dedi yine o tuhaf, yüksek sesiyle. Ve sonra biri onu tekmeledi. İçeriden.

* * * * *

Liv dehşet dolu çılgınlıkla uyandı.

"Ne var? Ne oldu?" Ne kadar kolay olduğunu fark etmeden hemen ayağa kalktı. Son birkaç aydır karnı büyüdükçe herhangi bir yerden kalkmak için yardıma ihtiyaç duymaya başlamıştı. Ama bu sefer korku dolu çığlıklar hâlâ kulaklarında yankılanırken hemen ayağa fırladı.

"Olivia, sen misin? Orada mısın?" Ses yüksek ve kadınsı ama aynı zamanda tanıdıktı.

"Nereye? Sen neden bahsediyorsun?" Sesi korkunç geliyordu; çok kısık ve derindi. Üşütüyor muydu? Tam da bebek doğmak üzereyken ihtiyacı olan tek şey buydu.

"Orada," dedi yatağında yanındaki kişi. "Benim bedenimde."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun, 'senin vücudun' mu?"

Liv kendine baktı. Loş ışıktaki bile bir şeylerin ters gittiğini fark etti. Sonra ne olduğunu anladı; karnı tamamen dümdüzdü.

"Aman Tanrım!" Çılgınca karnını yoklamaya başladı. "Bebek mi? Bebek nerede?"

"İçimde! Tekmelediğini hissedebiliyorum!"

Liv tavana baktı ve "Işıklar, parlak!" diye bağırdı.

Ortaya çıkan parlaklık onu neredeyse kör ediyordu ama gözleri nihayet alıştığında yatağı kendisiyle paylaşan kişiye baktı ve... kendini gördü.

"Kim... kimsin sen?" diye sordu, gözlerini görsel ikizine dikerek. "Benim,

Baird," dedi ona tıpatıp benzeyen kişi. "Ve Sen bensin, kendine bir bak *Lilenta*."

Ona taktığı lakap sonunda Liv'i bedenindeki kişinin gerçekten kocası olduğuna ikna etti. Ama o zaman kocası onun içindeyse, Liv neredeydi?

Parlak ışıktaki kendine bakmaya neredeyse korkuyordu ama başka seçeneği yoktu. İsteksizce yorganı itti ve uzun, kaslı vücudunun uzunluğuna baktı. Geniş omuzlar, kaslı karın kasları ve...

"Aman Tanrım," dedi yüksek sesle. "Bir sikim var. Ve *sert*." Başını kaldırıp Baird'e baktı. "Ben *senim*."

"Ve ben de senim," diye fısıldadı ve gözyaşlarına boğuldu.

"Hayır, hayır, bunu yapma! Sorun yok... her şey yoluna girecek," dedi Liv beceriksizce uzun, kaslı bir kolunu ince omuzlarına dolayarak onu rahatlatmaya çalıştı. Kendisine dışarıdan dokunmak garip geliyordu ama ne olursa olsun, arkadaşını bu kadar üzgün görmeye dayanamıyordu.

Baird sonunda, "Ben... Ben özür dilerim," diye soluk soluğa kaldı. "Neyim var bilmiyorum. Ağlamamı durduramıyorum."

"Hormonlar yüzünden," dedi Liv, bunun doğru olduğunu fark ederek. "Çok hamilesin, bu da seni çok duygusal yapıyor."

"Ama anlamıyorum, bu nasıl oldu? Bu bir tür kötü rüya mı?"

"Eğer öyleyse, ikimiz de yiyeceğiz." Liv yataktan fırladı. "Haydi, bakalım yardım bulabilecek miyiz. Belki Sylvan neler olduğunu bilir. Bu garip bir Kindred olayı değil, değil mi?"

"Tabii ki hayır!" Baird de yataktan kalkmaya çalışıyordu ama aşırı hamile bedeniyle bunu başaramıyordu. "Bana yardım *et, Lilenta*. Zar zor hareket edebiliyorum!"

"Al bakalım." Liv yatağın kenarına geldi ve onu ayağa kaldırdı. "Vay canına, yeniden hareket edebilmek harika bir duygu. Ayak parmaklarıma bile dokunabiliyorum." Hızla eğildi ve sorunsuzca ayağa kalktı. Yeni vücudu büyüktü, biraz hantaldı ve o kadar uzundu ki kendini bir merdivenin tepesinden aşağı bakıyormuş gibi hissediyordu ama rahatça hareket edebilmek bile harika bir histi.

"Aferin sana, ayak parmaklarına dokunuyorsun. Ben kendiminkini bile *göremiyorum*." Baird homurdandı. Bir elini sırtının küçük kısmına koydu. "Tanrıça, bu *korkunç*. Her yerim ağrıyor ve çok kötü hazımsızlık çekiyorum - buna nasıl dayanıyorsun?"

"Kolay değil," diye itiraf etti Liv. "Aslında son bir aydır sürekli mutsuzum." İçini çekti. "Neler olduğunu bilmiyorum ama seni geri takas etmekten nefret ediyorum."

"You-ow! Bana *yine* tekme attı." Baird bir elini yuvarlak karnına bastırdı.

"Evet, hareketli bir ," diye itiraf etti Liv. " tekme atıyor." "Her zaman mı?" Baird yüzünü buruşturdu. "Gerçekten mi?"

"Korkarım öyle." İcini çekti. "Bak, tıp merkezine gitmeli ve bu işi halletmeliyiz. Haydi." Birkaç adım attı ve durdu. "Uh..."

"Ne oldu?" Baird, bir elini sırtının alt kısmına bastırmış, diğer eliyle de karnını avuçlayarak paytak paytak geldi.

"Senin, uh, ekipmanların." Liv belirsiz bir ifadeyle uyku pantolonunun önündeki şişkinliğe baktı. "Hâlâ sert. Nasıl indirebilirim?"

Baird iç çekti. "Muhtemelen sadece işemen gerekiyor. Bu işe yaramazsa, mastürbasyon yapmayı dene."

"Gerçekten mi? Her sabah banyoda yaptığın şey bu mu? Ben sadece ekstra uzun bir duş aldığını sanıyordum."

"Seni rahatsız etmek istemedim *Lilenta*. Dediğin gibi, geçtiğimiz ay çok mutsuzdun." Utangaç görünüyordu ve Liv onun yüz ifadelerinin kendi yüzü tarafından oluşturulduğunu görmenin tuhaf ve gerçeküstü olduğunu düşünmeden edemedi.

"Evet, şey..." İç çekti. "Tamam. Banyoya gidip ne yapabileceğime bir bakayım."

"Ben oraya girene kadar olmaz." Baird yüzünü buruşturdu. "Mesanem patlıyor! Sanki tam üzerine oturmuş gibi hissediyorum."

Liv ona, "Çünkü şu anda başı aşağıda, her an dışarı çıkmaya hazır," diye hatırlattı.

Baird aniden solgunlaştı. "Tanrım, haklısın! Bu bebek *her an* gelebilir." Yatak odasının kapısına doğru olabildiğince hızlı adımlarla yürümeye başladı.

"Hey, nereye gidiyorsun?" Liv talep etti. "Banyo *şu tarafta*. yol."

"Tuvaleti unut." Baird çoktan yorulduğu için nefes nefese kalmıştı ama durma belirtisi göstermiyordu. "Sylvan'ı görmeli ve kendimizi *hemen* geri almalıyız."

* * * * *

"Ama geri dönüş yok - en azından henüz bir yol bulamadık," diye açıkladı Olivia, Saber ve Lissa'yı yanaşma yerinde karşılayan. Elbette Baird'in bedenini giyiyordu ama Lissa onu konuşma kalıplarını tanıyacak kadar iyi tanımişti. Ayrıca bir kadın gibi *hareket ediyordu*. Devasa savaşçı bedeninin kalçalarını sallayarak yürüdüğünü görmek tuhaftı ve Olivia'nın saçlarının kısa olduğunu tek omzunun üzerinden geriye doğru atmaya çalışmasını izlemek daha da tuhaftı.

"Endişelenmene şaşmamalı," dedi. "Bu senin için çok korkutucu olmalı."

Olivia derin ve hırıltılı sesiyle, "Alışmak biraz zaman alıyor," diye itiraf etti.

"Liv, işte buradasın." Sylvan -daha doğrusu Sylvan'ın bedenine bürünmüş Sophia- kız kardeşinin yanına geldi. "Baird burada olduğunu ve Lissa ile Saber'a her şeyi açıkladığını söyledi."

Lissa yine bakmaktan kendini alamadı; sarışın Kindred doktorun yüzünün arkadaşının yüz ifadelerine bürünmesini izlemek çok tuhaftı.

"Gördüğünüz gibi daha yeni geldiler." Olivia ikisini işaret etti. "Ne oldu? Baird'in şimdi neye ihtiyacı var?"

"Dünya'ya incek birileri olup olmadığını öğrenmek istiyor, böylece ona bir galon Ben and Jerry's Brownie Batter dondurması getirebileceklermiş - yoğurtlu olanlardan değil, *gerçek* dondurma."

"Anladım," diye mırıldandı Olivia. "Gerçek mal. Ama sadece pint olarak geliyor, galon değil."

"O bunu biliyor." Sophia başını salladı. "En az sekiz tane istediğini söylüyor, bir galon."

"Tanrım," diye başını salladı Olivia. "Pekâlâ, ona bu işte olduğumu söyle. Ne isterse alır. Ne de olsa on iki aylık hamile." Kız kardeşinin geniş omzunun üzerinden baktı. "Hamile demişken, işte senin daha iyi olan yarın."

"Sylvan!" Sophia döndü ve Lissa, Dünyalı kızın -tabii ki onun bedenini giymiş olan- eşinin rıhtım boyunca adım atarak gelişini izledi. Onu yürürken izlemek bir kez daha tuhaftı. Küçük kadın vücudu erkeksi bir amaçla hareket ediyordu ve nedense ayakkabı giymemişti.

"Sophia, tatlım." Sylvan ona garip bir şekilde sarılmak için uzandı. Sophia da ona sarılmaya çalıştı ama Lissa'ya uzun, kaslı kollarıyla ne yapacağından pek emin değilmiş gibi göründü.

Sophia kocasına bakarak, "Tıp laboratuvarında olduğunu sanıyordum," dedi. "Bir sorun mu var?"

"Sana söylemem gereken önemli bir şey vardı ama şimdi ne olduğunu hatırlayamıyorum." Sylvan sinirli görünüyordu. "Kahretsin, bu bedende *düşünemiyorum*."

"Hamilelik hormonları yüzünden," dedi Olivia. "Sahip olduğunuz her bebekle birlikte on IQ puanı kaybettiğinizi biliyor muydunuz?"

"Evet, hamilelik hormonları!" Sylvan haykırdı. Başını kaldırıp karısına baktı. "Onları hissettim."

"Ne? hissettin?" Sophia kaşlarını çatı.

"Bebekler - ilk kez hareket ettiklerini hissettim." Sylvan karnının yumuşak yuvarlak kıvrımlarını okşadı.

"Yaptın mı? Aman Tanrım!" Sophia dizlerinin üzerine çöktü ve yanağını adamın karnına bastırdı. "Ne zaman? Nerede?"

"Sadece birkaç dakika önce, buraya gelirken."

Sophia ona baktı, yüzünde sevinç ve hayal kırıklığı karışımı bir ifade vardı. "Bu harika tatlım. Ama.... ilk tekmelerini hissedenden kişi ben olmak isterdim."

Sophia nihayet ayağa kalkarken Olivia kuru bir sesle, "Bunun için endişelenme," dedi. "Doğru bedenlerimize geri döndüğümüzde *bir sürü* tekme yiyeceksin. Baird'e sorman yeterli."

Saber boğazını temizledi. "Peki gemideki *herkes* etkilendi mi?"

"Neredeyse herkes," dedi Sylvan, hâlâ karnını okşayarak. "Çiftleşmiş Canavar Soylular ve Kan Soyluların hepsi gelinleriyle bedenlerini değiştirdi. Çiftleşmemiş erkekler ise bu fenomene neden olan şeyin ilk gerçekleştiği anda en yakın oldukları kişiyle beden değiştirmiş gibi görünüyor." Kaşlarını çatı. "Korkarım bu yüzden çiftleşmemiş erkekler bölgesinde bazı vahşi çatışmalar yaşandı."

"Görünüşe göre çocuklar başka kimseyi istemiyor, ee..." Olivia boğazını temizledi. "Ekipmanlarını idare etmek, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

"Elbette." Lissa başını salladı. "Bu, uh, mantıklı, sanırım."

"Etkilenmeyenler hemen hemen sadece Lauren ve Xairn," dedi Sophia. "Sylvan bunun Xairn'in Kindred değil Scourge olmasından kaynaklandığını düşünüyor."

"Peki ya Merrick ve Elise?" Olivia sordu. "Merrick bir melez olduğu için etkilenmemiş olabileceklerini söylediğini sanıyordum."

Sylvan başını salladı. "Onları daha önce kontrol ettim, yer değiştirmişler. Biz işleri yoluna koyana kadar sütlerinde kalmaya ve durumu idare etmeye karar verdiler. Bundan bahsetmişken..." Saber'a döndü. "Parşömeni aldığını mı söylemiştin?"

"İşte burada." Kılıç diğer erkeğin gözlerine bakmadan kağıdı uzattı. "Umarım yardımcı olur," diye mırıldandı.

"Biz de öyle." Sophia elini onun koluna koydu. "Onu aldığınız için çok teşekkür ederim. Siz ikiniz birer kahramansınız."

"Teşekkür ," diye fısıldadı Lissa uyuşmuş dudaklarının arasından. Saber hiçbir şey söylemedi.

-"Özür dilerim," diye mırıldanıp geri çekilene kadar Sophia'nın kolundaki büyük ele baktı.

Lissa ağlamak istemiyordu, bu yüzden elindeki konuşmaya geri dönmeye çalıştı. "Bu takasın diğer herkesi nasıl etkilediğini söyledin. Peki ya İkiz Akra?"

"Oh, her şeyden etkileniyoruz." Kat'in arkadaşları Deep ve Lock aniden köseyi dönüp yanlarına geldiler.

Sylvan kaşlarını çattı. "Bu da ne, bir çeşit yavaşma yeri toplantısı mı? Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

Deep kibarca, "Bayan Kat ile tanışmak için buradayız," dedi. "Kendisi Dünya'dan bir mekikle geliyor - muhtemelen şu anda inmekte olan mekidir." İniş alanına inen küçük gümüş bir mekiği işaret etti. "Kafasını karıştırmamak ve korkutmamak için onu geri getirmeyi olabildiğince erteledik ama..."

"Ama bir şekilde öğrenecek. Ve onu ne kadar uzun süre karanlıkta tutarsak o kadar öfkelenecek," diye bitirdi Lock, hafif ikiz. Sylvan'a kaşlarını çattı. "Hey, kardeşim, yedi cehennemde neden yalınayak dolaştığını sormamın sakıncası var mı?"

Sylvan ıplak ayaklarına baktı ve yüzünü buruşturdu. "Sophia'nın ayakkabılarından giymiştim, hani şu topuklu olanlardan. Ama çok kötü hissettiriyorlardı. Kemerlerim beni öldürüyordu, onları çıkarmak zorunda kaldım."

"Bir dakika bekle." Sophia ona doğru döndü ve jambon b y kl ğindeki yumruğunu dar kalçasına dayadı. "şu küçük fiyonklu kırmızı olanlardan mı giyiyordun?"

"şey...evet." Sylvan rahatsız görünüyordu.

"Tatlım! Bunlar benim en sevdiğim Jimmy Choos iftim!" Sophia'nın sarı kaşları alçaldı ve derin sesi g rleği. "Onları nerede bıraktın? *Pahalıdırlar*."

"Bilmiyorum, tamam mı?" Sylvan patladı. "Hatırlayamıyorum. Tıpkı buraya ilk başta size ne söylemek için geldiğimi hatırlayamadığım gibi. Bu saçma vücut-"

"İkiz bebeklerinizi taşıyor, bu yüzden bu kadar unutkan." Sophia'nın buz mavisi gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı. "Ve eğer içinden çıktıktan sonra ona bir daha dokunmak isterseniz, ne söylediğinize dikkat etseniz iyi olur bayım!"

" z r dilerim!" Sylvan ağlayacak gibi görünüyordu.

"Kes şunu Sophie! *Hemen*  z r dile," diye bağırdı Olivia, kız kardeşini kolundan tutarak. "Sylvan'a böyle bağıramazsın, o *hamile*."

Lock başını salladı. "Vay canına, ben de kötü durumda olduğumuzu sanıyordum. En azından hâlâ doğru ekipmana sahibiz - başkasının olsa bile."

"Duyarsız olma," diye kardeşini azarladı Derin. "Sylvan ve Sophia şu anda çok şey yaşıyorlar. Senin b b rlenmene ve işleri daha da k t leştirmene ihtiyaçları yok."

"Kim ?" Lock talep etti. "Bundan *hoşlandığımı* mı sanıyorsun? Biz bile ikiz da yine de garip."

Lissa bu konuşmayı takip etmeye çalışırken kaşlarını çattı. Belli ki onları son gördüğünden beri ikisine de bir şeyler olmuştu. Lock nezaketin ruhuyken, karanlık ikiz her zaman daha tartışmacı ve huysuz olmuştu.

"Peki siz ikiniz...?" Kaşlarını çattı ve bir eliyle ileri geri hareketler yaptı.

"Evet." Lock i çekti. "Bu gerçekten acı verici."

"Hissettiğim tek acı itibarıma verdiğin zarar," diye hırladı Lock olduğu anlaşılan Derin kardeşine. "Senin yüzünden herkes benim duyarsız bir piç olduğumu düşünüyor."

"Yani?" Derin olması gereken Lock tembelce gülümsedi. "Bunda büyütülecek ne var?"

"Merhaba çocuklar, ne kaçırdım?" Kat kaşlarını çatmış bir halde adımlarını hızlandırarak geldi. "Ve neden ikiniz beni hastanede ziyaret etmediniz? Ne nişanlısınız ama. Büyükanneme neden gelemediğiniz konusunda türlü bahaneler uydurmak zorunda kaldım."

"Bizi affedin leydim." Kara ikiz onun önünde diz çöktü ve cesurca elini öptü. "Sizi ziyaret etmemek bizim için affedilmez bir şeydi. Ama büyükannen bize güvende olduğunu söyledi. Ve Ana Gemi'deki işler..."

"Şu anda her şey berbat durumda," diye sözlerini tamamladı hafif ikiz, kaşlarını çatarak. O da öne çıktı ve Kat'e sarıldı. "Evine hoş geldin, küçük Kat."

"Bekle bir dakika, bekle bir dakika..." Kat kucaklaşmadan çekildi ve kaşlarını çatarak erkeklerine baktı. "Neler oluyor burada? Siz ikiniz neden böyle konuşuyorsunuz? Sanki burada vücut hırsızlarının istilasına gibi bir şey var."

"Aslında çok da uzak değil," dedi Olivia. Kat ona bakakalırken, Ana Gemi'deki herkesin başına gelenleri hızlıca anlattı.

Sonunda başını salladı ve tekrar erkeklerine baktı. "Demek sen Deep'sin?" diye sordu açık renkli ikizini göstererek. "Peki sen Lock musun?" diye sordu karanlık ikizini göstererek.

Hep birlikte başlarını salladılar.

"Ama bizim durumumuz diğerleri kadar kötü değil," diye araya girdi aslında Derin olan Lock. "Sylvan ve Baird hamile ve Baird her an doğuma girebilir."

"Yine de endişelenmeyin leydim," dedi Lock olan Derin yatıştırıcı bir sesle. "Saber ve Lissa kayıp parşömenle birlikte geri döndüler. Bunun bir İstif saldırısı olduğundan neredeyse emin olduğumuz için, parşömenin İstif Efendisini nasıl alt edeceğimize ve işleri nasıl normale döndüreceğimize dair bilgiler içereceğini umuyoruz."

"Parşömenleri aldın, değil mi?" Derin olan Lock, Saber'a sinir bozucu bir şekilde sırtıttı. "İlginç. Peki onları almak için *tam olarak* ne yapman gerekiyordu?"

"Seni orospu çocuğu," diye hırladı Saber. Öne doğru bir adım atarak Lock'un çenesine bir yumruk indirdi ve hafif ikizin geriye doğru sendelemesine neden oldu. Sonra küçük kalabalığın arasından dirsek atarak geçti ve hışımla yanaşma bölmesinden uzaklaştı.

"Saber? Saber, bekle!" Lissa onun peşinden koşmaya çalıştı ama adam hızlı adımlarla yürüyordu, geniş omuzları öfkeli bir gerginlikle dikilmişti. Adını söylediğini duyduğundan emin olmasına rağmen, bir kez bile arkasını dönmedi. Bir süre sonra etti ve yavaşça rıhtımdaki küçük gruba geri döndü.

"Bak ne yaptın," diye yakınıyordu Lock olan Derin, kardeşinin çenesini incelerken. "Bu bir iz bırakacak. En azından benim bedenimdeyken kibirli bir piç olmayı bırakamaz mısın?"

"Özür dilerim." Kardeşi yüzünü buruşturdu ve çenesini ovuşturdu. "Kahretsin, bu Dokunuş Kindred'leri çok güçlü! Tek yaptığım parşömeni almak için ne yapması gerektiğini sormaktı."

"Kendisinden beklenenden çok daha fazlasını yaptı. İkimizden de." Lissa'nın sesi titredi. "Bu... sanırım onun içinde bir şeyleri kırdı. Benim de içimde bir şeyleri kırdığını biliyorum," diye ekledi gözyaşları göz kapaklarını yakarken.

"Oh, Lissa, tatlım..." Kat bir kolunu onun omuzlarına doladı ve Derin'e pis bir bakış fırlattı. "yok," dedi. "Her şey yoluna , bebeğim."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Lissa boğuk bir sesle. "Ben... benim üzölmeye hiç hakkım yok. Hepinizin yaşadığı onca şeyden sonra olmaz." Burnunu çekti ve gözlerini ovuşturdu. "Bu beden değişimine neyin sebep olduğunu bilen var mı?"

"Bunun Dünya'dan yanlışlıkla getirdiğimiz sahtekârla bir ilgisi olduğunu düşünüyoruz," dedi Lock olan Deep. "Leydi Kat'in kimliğine büründü ve onu gemiye getirmemiz için bizi kandırdı. Tüm gemiyi aradık ama bulamadık - muhtemelen istediği zaman şekil değiştirebildiği için."

Sylvan parmaklarını şıklattı. "Ben de bunu söylemeye geliyordum. Biraz araştırma yaptım ve hakkında okuduğum tek yaratık türü

Bedenlerini başka şekillere sokabilenler gölge büyücüleridir; *O'ah'taki* birleştirme bölgesinden gelirler."

"Bir dakika, orası Lauren ve Xairn'in DNA'larını değiştirmek için gittikleri yer değil mi?" Olivia sordu.

Sylvan başını salladı. "Evet, öyle." Başını iki yana salladı. "İşin garip yanı, gölge büyücüler genellikle klonlardır. Çünkü sadece bir klon kendi şeklini istediği gibi değiştirebilmek için gerekli genetik esnekliğe sahiptir."

Sophia kaşlarını çattı. "Ama Kat klonlanmadı, değil mi Kat kadın?"

Kat başını yavaşça salladı ama Lissa onun yüzünün aniden solduğunu fark etti. "Ben değildim ama Lauren öyleydi. Ve o şey... yüzümü alıp bana benzemeden önce, ilk olarak ona benziyordu." Sylvan'a baktı. "*Tıpkı Lauren'a benziyordu.*"

Sylvan'ın narin yüz hatları acımasızlaştı. "Lauren ve Xairn ile en son ne zaman konuşuldu? Büyük bir tehlike içinde olabilirler."

Yirmi Yedinci Bölüm

L kapıyı çaldı ve sonra başka bir forma bürünerek hızla uzaklaştı. Bir duraksama oldu ve sonra koridordan kapının açılmasını ve orijinalinin dışarı bakmasını izledi.

Draven'ın Ana Gemiye yerleştirmesi için L'yi tuttuğu cihazdan tamamen etkilenmemiş olan orijinali. Lanet gemideki diğer herkes kargaşa içindeydi ama L'in orijinali ya da adamı değil. L'in söyleyebildiği kadarıyla, evrende en çok nefret ettiği iki kişi gayet iyiydi. Birbirlerine sahiptiler ve Draven'ın büyük intikam planından etkilenmeden son derece mutluydular.

Bu durum L'i o kadar kızdırmıştı ki, ona takması için verdiği kristal gözetleme cihazını çıkarıp topuğunun altında parçalara ayırmıştı. Bunun İstif Ustası'nı kızdırdığından emindi ama gerçekten umurunda değildi - onun korkunç gezegenine geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Bunun yerine burada kalacak ve intikamını kendi elleriyle alacaktı.

Bu amaçla, son birkaç gündür onun aslını izliyor, her hareketini takip ediyor, yaptığı her şeyi gözlemliyor, her konuşmasını dinliyordu. Onu öldürmek için çoktan birkaç iyi fırsat yakalamıştı ama nedense bunları değerlendirmemişti.

L, onu intikamını tamamlamaktan alıkoyan şeyin ne olduğundan emin değildi. Belki anılar, belki de Kat'i öldürmek yerine hayatını bağışladığından beri içinde büyüyen aynı duygusal zayıflıktı. Orijinalinden varlığının her zerresiyle nefret ediyordu, bundan emindi. Ama yine de... ve yine de bir şekilde kendini son eylemi yapmaya ikna edemiyordu.

Zayıflık artık sona eriyor, dedi L kendine kararlılıkla. Buraya kadarmış. Her yerde beni arıyorlar, sonsuza dek burada kalamam. Yapmak için geldiğim şeyi yapmalı ve buradan gitmeliyim.

L, aslının boş gibi görünen koridorda bir aşağı bir yukarı bakışını izledi.

"Alo? Orada kimse var mı?" Lauren şaşkın görünüyordu.

L, aldığı şekilden pek belli olmasa da kendine küçük bir gülümseme izni verdi. Kıvrımlı gümüş duvarın bir parçası olarak gizlenmişti. İnorganik bir form almak zor ve yorucuydu ama bu sadece bir süreliğine

an. Aslı koridora bakmak için başını çevirir çevirmez, daha tanıdık bir şekle büründü ve öne doğru adım attı.

"Ah, Olivia!" Lauren elini göğsüne götürdü. "Burada ne işin var? Beni ölümüne korkuttun! Ya da... şey..." kaşlarını çattı. "Sen misin yoksa Baird mi? Üzgünüm, sadece... şu anda her şey çok kafa karıştırıcı."

"Benim," dedi L sarışın Dünyalı kızın sesini mükemmel bir şekilde taklit ederek. "Sadece herkesi geri döndürmenin bir yolunu bulduğumuzu söylemeye geldim. Ugh..." Bir elini sırtına götürdü ve tamamen yuvarlaklaşmış karnını okşadı. "İçeri gelip oturabilir miyim? Baird ile bedenlerimizi değiştirdiğimizden beri kendimi hiç olmadığım kadar hamile hissediyorum."

"Tabii ki yapabilirsin." Lauren kendi karnını okşadı, o da çok fazla olmasa da kıvrılıyordu. "O hissi bilirim, her geçen gün daha da hamile kalıyorum."

"Teşekkürler." L paytak adımlarla onun yanından geçerek geniş oturma alanına girdi. "Ah..." içini çekti pelüş koltuklardan birine uzanırken. "Bu daha iyi. Xairn nerede?"

Lauren kapıyı kapattı. "Bir iş için dışarı çıktı. Ben de onunla gitmek istedim ama benden burada kalmamı istedi - Kat'i taklit eden o garip her neyse hâlâ yakalayamadılar, biliyor musun?"

"Evet." L ayağa kalktı ve yer değiştirmeye başladı, orijinal formuna, yani karşısındaki dişiyle aynı olan forma bürünürken yüz hatları akıyor ve değişiyordu. "Biliyorum."

* * * * *

Lauren kalbi göğsünde donmuş gibi hissetti. Ona bakan yüz, en ince ayrıntısına kadar kendisine aitti. Onun kim olduğunu hemen anladı -klonunun. *O'ah'ın birleştirme* bölgesinde geride bıraktıkları klon.

"Oh," diye fısıldadı, elini göğsüne götürerek. "*Sensin.*"

"Evet, benim." Klon bir adım öne çıktı, Lauren'inkine benzeyen kehribar rengi gözlerinde soğuk bir ışık parlıyordu. "Geride bıraktığın, anılarımın bana evim olduğunu söylediği gezegenden yüzlerce ışık yılı uzakta. Deri ticaretinde satılmak, herhangi bir erkeğin hayvani arzularını tatmin etmek için bıraktığın

Beni satın alacak kadar kredisi olan. Kabul edilemez kusurlu bulduğu. İğrenç. Hepsi gerçekte *sen* olmadığım içindi."

Lauren'ın tüm içgüdüleri ona kaçması gerektiğini söylüyordu ama duyguları onu olduğu yerde sabit tutuyordu. Xairn'le *birlikte O'ah'ın* birleştirme bölgesinden kaçtıklarından beri aklının bir köşesinde bugünün geleceğinden korkuyordu.

İlk başta klonunun yapılmış kızmış ve korkmuştu. Ama daha sonra bunu klonun bakış açısından düşünmeye başlamıştı

-Ne de olsa yaratılması *onun* suçu değildi. Ve eğer gerçekten Lauren'ın tüm anılarına sahipse, eğer gerçekten Lauren *olduğunu* düşünüyorsa, geride bırakılmak, gemilerinin havaya uçtuğunu görmek ve onu evinden çok uzakta yabancı bir dünyada mahsur bırakmak ne kadar korkunç olmalıydı. Asla ve geri dönemeyeceğini bilmek...

"Oh," diye fısıldadı, öne doğru gelerek. "Çok özür dilerim. Çok, *çok* üzgünüm."

"Ne?" Klon bir tür silah kaldırmıştı, Lauren'a yeşil yapışkan madde dolu bir sıringaya benziyordu ama hareketinin ortasında durdu ve kaşlarını çatarak Lauren'a baktı. "Ne dedin sen?"

Lauren diğer kıza elini uzatarak, "Seni asla orada bırakmamalıydık," diye fısıldadı. "Benden çok nefret ediyor olmalısın."

"İstiyorum." Klon çenesini kaldırdı ama gözlerindeki ateşin bir kısmı sönmüştü. "Beni terk ettiğinden beri seni nasıl öldüreceğimi planlıyordum."

Tehdit elbette korkutucuydu ama Lauren sesin içinde başka bir şey de duyduğunu düşündü. Belki de tanınmak için bir yalvarış. Soğuk gecede dışarıda bırakılmış, kaybolmuş, korkmuş bir çocuğun öfke ve acı çığılığı.

"Çok üzgünüm," dedi tekrar, bu kez iki elini birden uzatarak ve bir adım daha atarak. "Seni o korkunç yerde güvenecek, sana bakacak kimse olmadan bıraktık. Eve dönmenin hiçbir yolu yoktu." Başını iki yana salladı. "Aklımı kaçırarak kadar korkmuş olmam dışında sana söyleyecek bir mazeretim yok. Yerime başkasının geçmesi, Xairn'in beni tıpkı bana benzeyen, neredeyse ben *olan* biri için terk etmesi fikri o kadar korkutucuydu ki bununla yüzleşemedim. Kaçmak zorunda kaldım."

"Ben de aynen böyle hissediyordum. Ben de kaçmak istedim." Diğer kızın sesi biraz titredi. "Ama gidecek hiçbir yer yoktu." Öfkeyle gözlerini kırpıştırdı. "Kaliforniya'da büyüdüğümü hatırladım."

Annem. Çocukluğum orada geçti, ilk öptüğüm çocuk. Lise. Üniversite. Bir fırın açmak. Scourge baba gemisine götürülüp tutulmak. Xairn'e aşık olmak... ama bunların hiçbirisi benim anılarım değildi. Onlar *senindi*."

"Onlar da senin," diye fısıldadı Lauren. "Sen benim bir parçamsın, görmüyor musun? Hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibisin."

"Kes !" diye bağırdı klon öfkeyle. "Umursuyormuş gibi davranmayı bırak!"

"Numara yapmadığımı biliyorsun," dedi Lauren yumuşak bir sesle. "Biliyorsun çünkü benim düşüncelerime, duygularıma ve anılarıma sahipsin. Biliyorsun çünkü sen bensin."

"Artık değil." Klon kollarını göğsünün üzerinde koruyucu bir şekilde kavuşturdu. "Başka bir yol seçtim. Sertleştirdim - hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yaptım."

"Ve bunun için seni suçlamıyorum," dedi Lauren. "Ama tüm bunların altında, sen hala bensin. Hâlâ aynı temel insansın. O yüzden seni önemseydiğimi, üzgün olduğumu söylediğimde bunu tüm kalbimle ifade ettiğimi biliyorsun."

"Ben eğitilmiş bir suikastçiyim! Bir gölge büyücüsüyüm," diye itiraz etti klon, geriye doğru bir adım atarak. "Seni göz açıp kapayıncaya kadar öldürebilirim."

"Yapabilirdin," diye itiraf etti Lauren. "İstersen hâlâ yapabilirsin ama bu kalbini iyileştirmes ya da acını dindirmez. Bunu sadece aşk yapabilir."

"Sen neden bahsediyorsun?" diye alay etti diğer Lauren. "Beni sevdiğini mi söylüyorsun?"

"Bilmiyorum çünkü seni gerçekten tanımıyorum. Ama yapabilirim," dedi Lauren yumuşak bir sesle. "Annem de yapabiliyordu."

"Beni istemezdi!" diye itiraz etti klon. "Hayatını kurtarmak için her şeyi söylüyorsun."

"Bu doğru değil ve sen de bunu biliyorsun." Lauren geri çekilen klona doğru adım daha attı. "Bir ikiz kız kardeşim olduğumu ama ben doğduğumda öldüğünü biliyor muydun?"

"Bu doğru değil, anılarımin hiçbir yerinde böyle bir şey yok."

Lauren sessizce, "Çünkü annem bana hamile olduğumu yeni öğrendiğimde söyledi," dedi. "Bunca yıl benden sakladı çünkü beni incitmek istemedi." İçini çekti. "Büyürken hep bir parçanın eksik olduğunu hissedirdim. Bir kız kardeşimin olmasını o kadar çok istedim ki."

Annem ben küçükken sürekli bir şeyler yapardı. Ancak bunun onu ne kadar üzdüğünü fark ettiğimde bıraktım."

"Oh..." Yumuşak ünlemin sesi bir şekilde kesildi ve Lauren diğer kıza ulaştığını hissetti.

"Sonunda bir kız kardeşim olması için bir şansım oldu ve ben ne yaptım? Onu terk ettim." Başını iki yana salladı. "Gerçekten, başka bir şansı hak etmiyorum. Ama kalmanı ve seni sevilmen gerektiği gibi sevebilmem için bana bir şans vermeni diliyorum. Hayatım boyunca aradığım kız kardeş gibi." Kollarını iki yana açtı. "Lütfen?"

Diğer kız tereddüt etti. Lauren onun kucaklaşmak istediğini anlayabiliyordu ama hâlâ temkinliydi, hâlâ korkuyordu.

"Ne yaptığımı bilseydin benimle ilgilenebileceğini söylemekte bu kadar acele etmezdin," diye fısıldadı klon. "Çok fazla insan öldürdüm."

Lauren ona kararlı bir şekilde baktı. "Xairn'e ne söylediysem sana da aynısını söyleyeceğim.
-Zor bir durumda hayatta kalmak için yapman gerekeni yaptın. Bunun için seni yargılamıyorum."

"Ama arkadaşların, onların bedenlerini ve zihinlerini değiştiren cihazı patlatan benim."

Bu Lauren'in duraksamasına neden oldu. "Peki," dedi sonunda. "Onları geri takas edebilir misin?"

"Bilmiyorum." Klon başını salladı. "Bunu sana söylememeliydim bile. Draven işi yapmam için bana para verdi. Yaptım ama seni ve Xairn'i etkilemedi. Ve bu beni çok *kızdırdı* -en başta intikam almak istediğim kişiler *sizdiniz*."

"Peki sen hâlâ öyle misin?" Lauren kalbi hızla çarparak sordu. Klonuna ulaşabilmiş miydi? Yoksa bu konuşma onun ölümüyle mi son bulacaktı?

"Ben... Ben bilmiyorum." Tanıdık yüzün üzerinden sıkıntılı bir ifade geçti. "Söylediklerine inanmak istiyorum. Benim de bir kız kardeş istediğime ve bir şeylerin eksik olduğunu hissettiğime dair anılarım sizinkilerle aynı. Ama..." Başını iki yana salladı. "Sana güvenebilir miyim bilmiyorum."

"Kendine güveniyor musun?" Lauren yumuşak bir sesle sordu. Diğer kız yavaşça başını salladı.

"O zaman sen de bana güvenebileceğini biliyorsun. Anlamıyor musun? Sen aslında benim klonum değilsin, ikizimsin. Biz kardeşiz. Şimdi buraya gel ve bana sarıl."

Kollarını talepkâr bir şekilde uzattı ve bu kez diğer kız itiraz etmeden ona doğru geldi. Lauren onu kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı, içinden o kadar çok duygu geçiyordu ki ağlamaktan kendini alamadı.

"Kız kardeşim," diye fısıldadı diğer kızın kulağına, gözleri yaşarırken. "Sen benim kız kardeşimsin."

Klon ona önce belli belirsiz sarıldı ama sonra daha sıkı sarıldı ve o da ağlamaya başladı.

"Uzun zamandır çok korkuyordum. Uzun zamandır yalnızım. Senden nefret ettim ama şimdi... şimdi sadece eve dönmek istiyorum."

Lauren ona ", " diye güvence verdi. "Sonunda evindesin."

Tam o sırada süitinin kapısı patlayarak açıldı ve Xairn'in başını çektiği, blasterlerle silahlanmış bir kalabalığın içeri girmesine izin verdi.

"Onu boğuyor!" diye bağırdı biri. "O klon-şey Lauren'i boğuyor! Ateş edin! Vurun!"

"Hayır, bekle!" Lauren klonunu koruyucu bir şekilde arkasından itti. "Geri çekil, o benimle."

"Ama hangisi hangisi?" Hücumun ön saflarında yer alan Kat talepte bulundu. "Gerçek Lauren'in burada rehin tutulmadığından nasıl emin olabiliriz?"

"Onları birbirinden ayırabilirim, daha önce de ayırmıştım," diye homurdandı Xairn. Öne doğru bir adım atarak derin bir nefes aldı, siyah üzerine kırmızı gözleri onların kokularını analiz ederken daraldı. "Lauren," dedi sonunda, kaşlarını çatarak. "Neden bu sahtekârı koruyorsun?"

"O bir sahtekâr değil." Lauren çenesini kaldırdı. "O benim hep istediğim ama asla sahip olamadığım kız kardeşim. Ve ona bu şekilde davransan iyi edersin, davranmayan herkes *bana* hesap vermek zorunda kalır."

"Lauren, tatlım, ne söylediğini bir düşün," dedi Kat nazıkçe. "Bu *kişi* bana saldırdı ve gemiye gizlice girdi. Herkesin bir tür B sınıfı korku filmi gibi beden değiştirmesinin nedeninin o olduğundan oldukça eminiz."

"Öyleyim," dedi klon beklenmedik bir şekilde. Lauren'in arkasından çıktı. "Ne yaptığımı kabul ediyorum ama bunu düzeltmeye yardım etmeye hazırım. Ve sana gelince, Kat," diye devam etti. "Sana saldırdığım için çok üzgünüm. Ama bilmelisin ki bunun yerine seni öldürebilirdim, aslında buna niyetliydim. Ama anılarım -Lauren'in anıları- beni durdurdu." Elini uzattı. "Beni affedebilir misin?"

"Şey..." Kat belirsiz bir şekilde ona baktı. "Dürüst olmalıyım bebeğim, şu anda biraz ürkmüş durumdayım. Ama eğer adamlarımı normal vücutlarına geri döndürebilirsen, sanırım bu sefer sana izin vermenin yolunu bulabilirim." Boğazını temizledi. "Tabii bir daha asla yeşil yapışkan bir iğneyle yanıma gelmeyeceğine söz verirsen." Klonun hâlâ elinde tuttuğu şırıngaya başıyla işaret etti.

"Ah!" klon şırıngayı düşürdü ve bir adım geri çekildi. "Özür dilerim, hâlâ elimde olduğunu fark etmemiştim."

Aslında Derin olan Lock, Kat'le birlikte içeri girmişti. ve şırıngayı kaptı. "Yani bu kadar mı? Onu affedip ailenin bir parçasıymış gibi mi davranacağız?"

"Numara *yapmıyorum*." Lauren gözlerini ona dikti. "İncil'deki müsrif oğul hikâyesini hiç duydun mu?" Bir kolunu klonunun omuzlarına doladı. "Şey, o böyle biri. O..." Aniden durdu ve diğer kıza baktı. "Özür dilerim, adınızı bilmiyorum. Senin de adın Lauren mı?"

Klon utangaç bir şekilde başını salladı. "Hayır, o isim sana ait. Ben kendime sadece L diyorum."

"L." Lauren gülümsedi. "Bunu sevdim."

Hâlâ Sophia'nın bedeninde olan Sylvan öne çıktı ve ikisine de hitap etti. "Muhtemelen Kindred Konseyi'nin önüne çıkması gerekeceğinin farkında mısınız?"

Lauren dudaklarını ısırdı. "Bunu hiç düşünmemiştim. L'nin başına kötü bir şey gelmesini istemiyorum."

Sylvan başını salladı. "Muhtemelen olmayacak - eğer yaptıklarını düzeltebilirse. L'in yaramazlıkları yüzünden hiç ölüm olmadı, bu da onun için büyük şans." L'e baktı. "Düzeltebilir misin?"

"Evet." L çenesini kaldırdı ve kapıya doğru başını salladı. "Hepiniz hemen benimle gelin, bu işi halledeceğiz."

"Beni bekle!" Lauren onun elini tuttu ve L'in şaşkın bakışlarına gülümsedi. "Bir kız kardeşim olması için yıllarca bekledim ve seni bir kez bıraktım. Bir daha bırakmayacağım."

L'in karşılık verdiği kararsız gülümseme kalbini ısıttı. "Tamam," dedi usulca ve Lauren'ın elini sıktı. "Hadi gidelim."

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Yani bizi eski halimize mi döndürecekler?" Baird yatakta doğrulmaya çalışırken sesindeki umutlu tınıyı engelleyemedi.

"Öyle derler." Olivia içini çekti ve sonra ona gülümseyerek elini sıktı. "Buna sevindim. Oğlumuzu doğurmayı kaçırmak istemedim. Muhtemelen canım çok yanacak olsa bile."

Hâlâ Sylvan'ın bedeninde olan Sophia onu kaburgalarından dürtükledi. "Böyle konuşma. En azından herkes geri dönene kadar."

"Doğru. Özür dilerim." Olivia başını salladı. "Sylvan olay yerinde, değil mi? Henüz yapmadılar mı?"

Sophia bir an için gözlerini kapattı ve kocasıyla arasındaki zihinsel bağlantıya konsantre oldu. "Sylvan kutsal koruda olduklarını ve Lauren'ın klonunun onlara cihazı gösterdiğini söylüyor. Cihazı kapatmaya çalışacak, herkes hazır olsun!"

Baird ve Olivia ellerini sıkıca tuttular.

"Hazır!" dediler hep bir ağızdan.

"Tamam." Sophia'nın yüzünde bir beklenti ifadesi vardı. "Şimdi kapatıyor..."

Herkes gergin bir şekilde bekledi, kendi bedenlerine fırlatılmayı bekliyorlardı ama hiçbir şey olmadı. Sonra Baird korkunç bir inilti çıkardı.

"Tatlım, iyi misin?" Olivia gözlerini açtı ve endişeyle hâlâ vücudunun içinde sıkışıp kalmış olan kocasına baktı. "Cihaza her ne yaptılarsa sana zarar verdi mi?"

"Ben... Ben öyle düşünmüyorum." Tekrar inledi. "Az önce çok kötü bir ağrı hissettim - sanki biri sırtıma bıçak saplıyormuş gibi büyük bir kramp."

"Oh Tanrım." Olivia başını kaldırıp kız kardeşine baktı. "Çabuk Sylvan'ı buraya getir. Sanırım doğum yapıyor!"

* * * * *

Sylvan yatak odasından çıktı ve bir kolunun tersiyle hiç de hanımefendiye yakışmayacak bir şekilde alnını sıvazladı. "Şimdilik durumu iyi. Doğumu geciktirecek bir şey verdim ama uzun sürmeyecek."

"Ne yapacağız şimdi?" Olivia endişeden neredeyse ellerini ovuşturuyordu. "Berbat hissediyorum! Hamileliğime biraz ara verdiğim için çok mutluydum ama bu kadar ileri gitmesini hiç istememiştim. *Bebeği* gerçekten doğurmasını hiç istememiştim!"

"Yapmadığını biliyorum, soydaşım." Sylvan onun kolunu güven verici bir şekilde sıktı.

"Bu senin hatan değil," diye söze karıştı Sophia, kolunu kardeşine dolayarak.

"Öyle olmadığını biliyorum ama öyleymiş gibi *geliyor*. Her zaman mutsuz hissetmekten çok yorulmuştum."

"Tabii ki öyleydin," diye mırıldandı ikizi. "Eminim *hepimiz* son dört aylık dönemimizde böyle hissedeceğiz. İnsan vücudu bütün bir yılı hamile olarak geçirmek için yaratılmamıştır."

"Sophia haklı." Sylvan başını salladı. "Ama henüz suçluluk duygusunun seni yenmesine izin verme Olivia. Doğum yapabilmen için ikinizi zamanında değiştirebilme şansımız hâlâ var. Sadece Birinci Dünya'dan gelen parşömenleri incelememiz ve İstif Ustası'nı nasıl yeneceğimize dair ne söylediklerine bakmamız gerekiyor."

"Size ne dediklerini söyleyeyim," dedi yeni bir ses kapı aralığından. Lissa içeri girdiğinde hepsi şaşkınlıkla başını kaldırdı, bir elinde eski parşömenlerin bir kopyası sallanıyordu.

"Lissa, tatlım, iyi misin?" Sophia dikkatle sordu.

"Habersiz geldiğim için özür dilerim." Lissa'nın gözleri ağlıyormuş gibi kızarmıştı. "Ama herkes başka şeylerle meşgul olduğu için parşömenleri kendim incelemeye karar verdim."

"Peki ne buldun?" Sylvan onun yanına gelerek sordu.

"Bunu elde etmek için yaptığımız her şey... bu *aptal şey bir* hiç uğrunaydı." Lissa'nın eli kâğıdın üzerinde sıkılaştı ve buruşturdu. "Burada kadın ya da erkek, hiç kimsenin İstif Ustası'nı öldüremeyeceği yazıyor."

"Hayır," diye fısıldadı Olivia. "Hayır, bu doğru olamaz."

"Korkarım öyle," dedi Lissa. "Danışman Kall'ın bin yıl önce onun üstesinden gelmesinin tek yolu en büyük fedakârlığı yapmaktı - Birinci Dünya'yı terk etti ve bunu yaparken kanatlarını kaybetti. Onlar olmadan Draven'la olan savaşında hiçbir avantajı yoktu ve kendini iyileştirmesinin de bir yolu yoktu. Ve böylece hayatını kaybetti."

"İstif Ustası'nı öldürmek ve hepimizi geri takas etmek için birinin *ölmesi* gerektiğini mi söylüyorsun?" Sophia talep etti.

Lissa yavaşça başını salladı. "Ve bu yüzden... ben de gönüllü istiyorum."

"Ne?" Olivia ve Sophia aynı anda söylediler.

"Ciddi olamazsın." Sylvan ona boş boş baktı.

"Oh, evet, öyleyim." Lissa çenesini kaldırdı. "Bana bir tür patlayıcı bağla ve beni ona gönder. Temas ettiğimiz anda düğmeye basıp ikimizi de havaya uçurabilirsin."

"Bunu asla yapamayız, Lissa," dedi Sophia, şok olmuş görünüyordu.

Olivia, "Ayrıca Merrick onu bir kez havaya uçurmaya çalıştı," diye belirtti. "İşe yaramadı."

"İşe yarayacak," diye ısrar etti Lissa. "Sana söylüyorum, saatlerdir bu parşömen üzerinde çalışıyorum; İstif Ustası'nı alt etmenin tek yolu kurban etmek."

"Eğer bir fedakârlık gerekiyorsa, bunu yapacak kişi ben olacağım."

L, ardından Lauren, Xairn ve Kat odaya girince hepsi başını kaldırdı.

"Ne dedin sen?" Olivia kaşlarını çatarak sordu.

"Beni duydunuz. Bu karmaşayı hepinizin başına ben açtım," dedi L, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak. "Ve bunu düzelteceğime yemin ettim. Eğer birisinin fedakârlık yapması gerekiyorsa, o kişi ben olacağım."

"Ama... ama seni daha yeni buldum." Lauren şaşırmış görünüyordu.

"Biliyorum." L onun elini sıktı. "Ve özür dilerim, kardeşim. Ama verdiğim zararı düzeltmek zorundayım. Ayrıca..." Gülümsedi. "Başka hiç kimse bunu yapmak için benim kadar nitelikli değil. Hrakaz'a zaten bir kez fark edilmeden ulaştım ve ona ulaşmak için istediğim şekle girebilirim."

"Ama L-" diye başladı Lauren.

"Hayır, kararımı verdim." L kaşlarını çatdı. "Cihazı kapatmanın işe yaramayacağından korkuyordum. Draven cihazı bana verirken onun iradesine bağlı olduğunu söylemişti - cihazın arkasındaki motor o. Motoru durdurursan etkiyi de durdurursun."

"Yani onu öldürecek misin?" diye sordu
Sylvan. "Eğer başka bir yolu yoksa," dedi L
acımasızca.

"Kat, Lauren'ın klonu burada seninle mi?" Aslında Lock olan Derin aniden kalabalık yaşam alanının kapısında belirdi.

"O burada, *sen* neredeydin?" Kat arkasını dönerek sordu. "Birinci Dünya'dan bir çağrı alıyorum. Nadiah ekrandaki görüntüde izleme odası. L ile konuşması gerektiğini söylüyor."

"Ne? Ama L'yi nereden biliyor *ki*?" Lauren talep etti. "Biz onu daha yeni öğrendik ve Nadiah ışık yılı uzakta!"

Lock omuz silkti. "Tanrıça'dan bir mesajı olduğunu söylüyor. Hrakaz'a gitmeden önce L'ye söylemesi gereken bir şey var."

"Yani sadece L'den haberdar değil, aynı zamanda onun İstif Ustası'nı durdurmaya çalışacağını biliyor." Sophia şaşkınlıkla başını salladı. "Bu inanılmaz."

"Bu Tanrıça," dedi Sylvan saygıyla. "Git, onu bekletme."

Lauren, "Ben de onunla gideceğim," dedi ama Lock başını salladı. "Nadiah sadece L'nin gitmesi gerektiğini söylüyor."

L kaşlarını çatdı. "Benimle ne hakkında konuşmak istediğini söyledi mi?" diye sordu.

Lock başını salladı. "Hayır, sadece seninle konuşması gerektiğini söyledi. Hadi onu bekletmeyelim."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

L, Kat'in adamını takip ederek bir duvarı boydan boya kaplayan bir ekranın hâkim olduğu bir odaya girdi. Ekranda, soluk sarı saçlı ve mavi-yeşil gözlü ince bir kadın muhteşem görünüyordu. Yanında ise kocaman bir çift tüylü, yanardöner kanatları olan heybetli bir adam duruyordu.

Kadın ona gülümseyerek, "Sen Lauren'in kız kardeşi L olmalısın," dedi. "Ben Nadiah ve sizinle tanıştığımıza memnun oldum."

Şaşırmıştı. Daha önce hiç görmediği bu kadın, Lauren'ın onun hakkında böyle düşündüğünü nasıl bilebilirdi? Sonunda orijinaliyle temas kurduktan sonra L'nin kendisi hakkında böyle düşündüğünü nereden bilebilirdi?

"Öyleyim," dedi dikkatle. "Aslında ben onun klonuyum."

Nadiah başını salladı. "Kardeş kelimesi bana Tanrıça tarafından verildi. Seninle konuşmak istiyor, biliyorsun. Hrakaz'a gitmeden önce."

"Saygısızlık etmek istemem ama ben herhangi bir şeye gerçekten inanmıyorum-"

Nadiah'nın gözleri, beyazları ve her şeyiyle, katı bir zümrüt yeşiline dönüşmeden ve sesi, L'nin iliklerine kadar hissedebileceği derin ve güçlü bir tınıya bürünmeden önce L'nin alabildiği tek şey buydu. Tüyleri diken diken oldu ve şüpheleri bir anda yok oldu; içgüdüsel olarak doğaüstü bir varlığın huzurunda olduğunu biliyordu. Tanrıça konuşurken etrafındaki hava çatırdıyor gibiydi.

"Kızım, senin bana inanman önemli değil, çünkü ben *sana* inanıyorum. Senin gelişini binlerce yıl önce öngörmüştüm. Neden Draven'ın bu evrene doğumu üzerine, kadın ya da erkek, hiç kimsenin onu alt edemeyeceği kehanetini söylediğimi sanıyorsun? Senin -ne annesi ne de babası olan senin- onu kendinden kurtarmak için geleceğini biliyordum."

"Onu *kurtaracak* mıydım, tam olarak bilmiyorum," dedi L, kaşlarını çatarak. "Aslında, onu öldürmek zorunda kalacağımdan oldukça eminim."

Tanrıça'nın narin yüz hatlarından acı dolu bir ifade geçti. "Eğer şimdi ölürse, şu anki ruhsuz haliyle, yedinci cehenneme atılacak.

kaçışı olmayan bir çukur. Ben bile onu bu derinliklerden çekip çıkaramam; lanetlenmesi nihai ve ebedi olacaktır." Derin bir nefes aldı ve zümrüt yeşili gözleri dökülmemiş yaşlarla parladı. "Benim savurgan oğlum. Onun kaybına ne kadar üzüldüm."

Tanrıça'nın acısı için bir parça üzüntü hissetti. Savurgan oğul- Lauren'ın onu benzettiği şey bu değil miydi? Yoldan çok uzaklaşmış ama yine de eve dönmek isteyen bir çocuk?

"Özür dilerim," dedi kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Ama başka ne yapabileceğimden emin değilim."

"Bir yolu var kızım, eğer cesursan." L çenesini kaldırdı. "Ben hiçbir şeyden korkmuyorum."

"Güzel." Tanrıça'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. "O zaman iyi dinle, Draven'ı bugünkü yaratığa dönüştüren şey ruhunu kaybetmiş olması. Son bin yıldaki zorunlu nekahet döneminde ruhunun yeniden canlanmış olabileceğini umuyordum."

"Biraz olabilir," dedi L temkinli bir şekilde. "Benimle şaşırtıcı derecede kişisel olan bazı şeyler paylaştı. Ve beni Kindred'ları sabote etmem için göndermiş olsa da, onları öldürmek istemiyordu - sadece biraz yaramazlık yapmak istiyordu." Omuz silkti. "Yine de itiraf etmeliyim ki, herkesi farklı bedenlere dönüştürmek yaramazlıktan çok daha fazlası. Acı verici ve bunun için üzgünüm."

"Senin elinle yapılan tüm acıları geri alacaksın," dedi Tanrıça. "Draven hakkında anlattıkların beni çok sevindirdi ama korkarım ruhunun daha fazla yenilenmesi için zamanımız yok. Diğer çocuklarıma yönelik bir sonraki saldırısı daha vahşi olabilir ve şu anda kaos içindeler, kendilerini savunamıyorlar."

"Beden değiştirme olayı çok fazla kafa karışıklığına neden oldu," diye itiraf etti L pişmanlıkla. "Ama Draven'ı öldürmek dışında onu durdurmak için ne yapabilirim?"

"Daha önce de söylediğim gibi, onu bu hale getiren şey ruhunun bir parçasından bile yoksun olması. Eğer *ruhunuzu* onunla paylaşmaya istekliyseniz, vicdanı ve doğuştan gelen iyiliği geri gelecektir - diğer meleksi özelliklerinin yanı sıra."

"Ruhumu paylaşmak mı?" L itiraz etti. "Ama... ben bir klonum. Paylaşacak bir ruhum yok."

"Evet, biliyorsun kızım." Tanrıça ona gülümsedi. "Sen Lauren'ın ikizinin ruhuna sahipsin - annesi onu doğururken ölen ikizinin. Sence neden ona karşı bu kadar çekim hissettin? Neden onu öldüremedin? Sana sevgisini sunduğunda neden ona karşı koyamadın?"

"Onun... onun ikizi mi?" L şaşkınlıkla başını salladı. "O zaman... ben gerçekten kız kardeşi *miyim*?"

"Kalbini yokla, L," dedi Tanrıça nazikçe. "Bunun doğru olduğunu biliyorsun. Onun ruhu seninkine haykırdı ve seninki de ona cevap verdi. Bu yüzden onun kollarında kendini anında evinde hissettin. Bu yüzden şimdi onun sevdiklerini kurtarmak için hayatını riske atmaya hazırsın." Öne doğru eğildi. "Ama sanırım sen de Draven'a karşı böyle bir yakınlık hissediyorsun, değil mi?"

Uykusunda ağladığında İstif Ustası'na duyduğu acımayı, onun acıklı hikâyesini duyduğunda yaşadığı dehşeti ve bunu kendisine anlatmasına duyduğu şaşkınlığı düşündü.

"Seviyorum," diye itiraf etti. "Ama Tanrıça, o son derece acımasız. Ve ruhumu nasıl paylaşacağım konusunda hiçbir fikrim yok."

"Yalan söylemeyeceğim, bu son derece tehlikeli. Ve başarısızlık ölümünüzle sonuçlanabilir."

"Sadece söyle," dedi L. "Sana korkmadığımı söyledim."

Tanrıça gülümsedi. "Cesaretin seni onurlandırıyor kızım. Pekala, sana anlatacağım. Dikkatle dinle..."

L dinleyip zihinsel notlar alırken o da planını özetledi. Tanrıça'nın dediği gibi, bu son derece tehlikeliydi - ya hep ya hiç atışıydı. Dışarıdan bakan biri için intihar gibi görünebilirdi. Ama Draven'ın boş gümüş gözlerindeki yaşları ve sesindeki acıyı düşündüğünde, bunu denemesi gerektiğini biliyordu. Sadece hayatta kalacağını umuyordu ama eğer hayatta kalamazsa...

"Elimden geleni yapacağım," dedi Tanrıça'ya. "Ama haklısın, bu gerçekten riskli. Ya başarısız olursam?"

Tanrıça üzgün görünüyordu. "Eğer başarısız olursan, Danışman Rast babasının fedakârlığını tekrarlayacak. Muhtemelen hayatta kalamayacak ve tüm Birinci Dünya yas tutacak, özellikle de şu anda konuştuğum bu küçük olan. Ama Draven'ı en azından bin yıl daha etkisiz hale getirebilir."

L kendini yukarı çekti. "Buna gerek kalmayacak. Başarısız olmayı *reddediyorum*."

"Seninle gurur duyuyorum kızım." Tanrıça nazikçe gülümsedi. "Cesaretin için sana teşekkür ediyorum. Ve şimdi sana yemin ediyorum ki Draven'ı kendine getiremesen bile boşuna ölmeyeceksin. Sen ve ikizin Lauren ölümünden sonra birleşeceksiniz. Bunun için sana söz veriyorum."

"Teşekkür ederim." L boğazında bir yumru hissetti. "Bu hoşuma giderdi. Kız kardeşimi tanımak için bir şans istiyorum."

"Ve olacaksın," dedi Tanrıça nazikçe. "Zamanın doluluğunda. Şimdi git ve kutsamalarımı yanına al."

"Teşekkür ederim, Tanrıça." L başını saygıyla eğdi ve izleme odasından ayrıldı.

Veda etmek için bir şans istedi ve kız kardeşini bulmaya karar verdi. Ama kafasını kaldırdığında Lauren çoktan koridordan ona doğru geliyordu.

* * * * *

Lauren kız kardeşinin gözlerine baktığı anda anlamıştı.

"Gidiyorsun, değil mi?" diye sordu L'nin elini kavrayıp sıkıca sıkarak. "Gerçekten gidiyorsun."

"Yapmak zorundayım Lauren. Bunu yapabilecek tek kişi benim." Ben de geri sıktım. "Çok özür dilerim. Birlikte fazla zaman geçiremediğimizi biliyorum."

"Çok zaman!" Lauren haykırdı. "Baş başa bir saat bile geçiremedik. Sanki bir ömür boyu arayı kapatacaktıysanız gibi hissediyorum ve şimdi yine gidiyorsun, muhtemelen asla... asla geri dönmek üzere." Kelimeleri güçlkle çıkarabildi; boğazına takıldılar ve ağlamak istemesine neden oldular.

"İyi olacağım," diye içtenlikle güvence verdi L. "Bu tür şeyler benim ekmek tekne, evrendeki en iyi eğitimi aldım."

"Gitmeni istemiyorum," diye fısıldadı Lauren. "Yani, neden gitmek zorunda olduğunu anlıyorum. Ama elimde değil. Sanki kaderimizde birlikte olmak varmış gibi hissediyorum."

"Çünkü öyleydik." L ona hüzünle gülümsedi. "Tanrıça bana aramızdaki anlık bağlantının bir nedeni olduğunu söyledi."

"Var mı? Ne var?" Lauren endişeyle ona baktı ama L sadece başını salladı.

"Döndüğümde sana anlatacağım, söz veriyorum."

"Ama-" Lauren başladı ama tam o sırada Olivia koşarak yanlarına geldi, hâlâ arkadaşının bedenini taşıyordu.

"Merhaba çocuklar, araya girmek istemem ama L'nin ne yapacağını bilmemiz gerekiyor. Çünkü, şey..." Yüzü buruştu. "Baird yine doğurmaya başladı ve bu kez Sylvan onu durduramayacağını söylüyor."

"Şimdi gidiyorum," diye güvence verdi L. "Sadece kız kardeşime veda ediyordum." Lauren'ın elini tekrar sıktı. "Gitmek zorundayım, ."

"Biliyorum." Lauren onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti. "Sadece dikkatli ol. Ve bana geri dön - konuşacak çok şeyimiz var. Ve seni annemle tanıştırmam gerekiyor."

"Onunla tanışmayı tüm kalbimle istiyorum - özellikle de onunla ilgili anılarım bana ne kadar harika bir anne olduğunu söylediği için." L'nin sesi hüzünlüydü. "Her zaman gerçek bir annem olsun istemişimdir."

Lauren ona, "Seni çok sevecek," diye güvence verdi. İç çekti. "Sanırım... sanırım gitmelisin. Seninle rıhtıma gelmemi ister misin?"

L başını salladı. "Senden çok daha hızlı koşabilirim, hamile değilim. Ve şu anda zaman çok önemli." Hâlâ tedirginlik içinde ellerini ovuşturan Olivia'ya başıyla işaret etti. Sonra Lauren'a baktı. "Güle güle, kardeşim."

"Hoşça kal kardeşim," diye Lauren. "Ben... Ben seni seviyorum."

L'in kehribar rengi gözlerine sıcak bir bakış geldi. "Ben de seni seviyorum. Ve söz veriyorum geri döneceğim."

Son bir el sallayışla koridorda koşar adımlarla ilerlemeye başladı. Uzun metal koridordaki kavisi geçtiğinde gözden kayboldu.

Lauren derin bir iç çekti. "İşte gidiyor. Aslında onunla yeni tanıştım ama... sanki onu hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissediyorum."

"Özür dilerim," dedi Olivia üzüntüyle. "Senden kız kardeşini riske atmanı istememiz doğru değil."

Lauren başını salladı. "Hayır, bu adil. Sen, Sophie ve Kat, Xairn AllFather'la yüzleşmek zorunda kaldığında ona yardım etmek için adamlarınızı gönderdiniz. Benim için mutluluğunuzu tehlikeye attınız, ben de sizin için daha azını yapamam."

"Sadece ne kadar minnettar olduğumu bilmeni istiyorum." Olivia onun elini sıktı. "Ve ne kadar üzgün olduğumu. Ama muhtemelen Baird'in yanına dönsem iyi olacak. Kasılmalarla pek iyi başa çıkamıyor."

Lauren iç çekti. "Anlıyorum, git onunla ol."

Olivia onun elini bir kez daha sıktı ve sonra koridorda L'in gittiği yönün tersine doğru koşmaya başladı.

Lauren yavaşça geri yürüdü, ayakları sürükleniyordu ve uzun metal koridoru bir şekilde geçerken gözleri görmüyordu. L'yi bir daha görebilecek miydi? Daha yeni tanıştıkları için kulağa garip geliyordu ama gerçekten de sevgili kız kardeşini aslanın inine göndermiş gibi hissediyordu. *Biz birbirimize aitiz. O benim bir parçam.* Koparılmadan önce daha yeni tanımaya başladığı bir parçam...

"Lauren..."

Derin, tanıdık ses onu sessiz uyandırdı. Lauren başını kaldırdığında Xairn'in koridorda ilerlediğini gördü.

"Olivia seni burada bulabileceğimi söyledi. İyi misin?" diye sordu nazikçe, bir kolunu ona dolayarak. "Ağlıyorsun."

"Öyle ?" Lauren parmak uçlarını yüzüne götürdü ve parmak uçları ıslak çıktı. "Oh. Sanırım öyleyim."

"Ona çok değer veriyordun, değil mi?" Xairn sordu. "Bunu gözlerinde görebiliyorum."

"Hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibiydi." Lauren derin bir nefes aldı ve hıçkırıklara boğuldu. "Biliyorum... bunun hiç mantıklı olmadığını biliyorum ama böyle hissediyorum."

"Her şey yolunda." Xairn onu kendine çekti ve saçlarını nazikçe okşadı. "Her şey yoluna girecek, aşkım."

Lauren yüzünü adamın geniş göğsüne gömdü ve onun emniyet, güvenlik ve aşk anlamına gelen koyu baharatlı kokusunu içine çekti. Ama yine de

Xairn'in güçlü kolları onu başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar rahatlattı, yükselen keder dalgasını durduramadı ya da L'i bir daha asla canlı göremeyeceği hissinden kurtulamadı.

Otuzuncu Bölüm

"Cihazı kırdı! Lanet olsun, ne cüretle eğlencemi bozar! Sonuçları göremeyeceksem onları değiştirmenin ne anlamı var?" Draven öfkeleni ve kendisine ürkekçe şarap ikram eden şeytanı bir kenara itti. "Gerçek bir bomba yerleştirmeliydim - tüm gemiyi havaya uçuracak bir bomba! Yapmalıydım-"

"Vay, vay, ne biçim . Anneni o ağızla mı öpüyorsun?"

"Ne?" Draven şaşkınlıkla tam zamanında döndü ve duvarın bir kısmının eriyerek insan şekline dönüştüğünü gördü. Bu, gölge büyücüsünün gerçek haliydi; kehribar rengi gözleri ve kremsi açık kahverengi teniyle ince bir kızdı. Draven gözlerini kırıştırdı ve kız odanın içinde bir yerde mükemmel bir şekilde kamufle olmuş bir şekilde tekrar kaybolmuştu.

"Onunla tanıştım, biliyorsun - annenle." Sesi solunda bir yerden geliyordu.

"Benim bir annem yok," dedi sertçe. "Senin olduğundan daha fazla." "Bu doğru değil. Tanrıça ile tanıştım ve o hala seni önemsiyor, Draven. İçinde Aslında, seni umutsuzca seviyor."

"Neden umurumda olsun ki?" diye sordu gözleriyle odayı tarayarak. Tam olarak neredeydi?

"Çünkü seni seviyor. Sana bir şans daha verecek kadar seviyor." "Yani seni o mu gönderdi? Seni "iyi "ye dönüştürdükten sonra mı? Şimdi neden Yedi cehennem bunu yapmaya zahmet eder mi?" Draven hırladı, hâlâ onu arıyordu.

"Belki de sana değer verdiğimi düşündüğü içindir." Gölge büyücüsünün sesi artık bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı. "Aramızda bir şey olduğunu düşündü... büyüyecek bir şey."

Draven sarsılmıştı ama bunu belli etmemeye çalıştı.

"Ve sen ona *inandın* mı?" diye alay etti, *inanmamış* gibi görünmeye çalışarak. "burada olmazdım," diye mırıldandı, tam da onun kulağına. zaman. "Ve eğer ben de aynı şeyi hissetmeseydim."

Draven döndüğünde tekrar tamamen görünür ve tam önünde dururken buldu. Bir elinde küçük, gümüş, ölümcül görünümlü bir bıçak tutuyordu. As

avucunun derisini keserek kremse kahverengi teninde kıpkırmızı bir çizgi izledi.

"Nesin sen-?" diye başladı ama gölge büyücüsü tekrar ortadan kayboldu.

Bir sonraki an Draven kendi avucunda keskin bir acı hissetti. Yere baktığında onun da kendi avucu gibi düzgünce kesip açtığını gördü.

"Seni kaltak!" diye hırladı yarasından koyu, siyahımsı bir kırmızı sızarken. Kanı iblislerin ve trollerin damarlarında ağır ağır akan ichor ile aynı renkte değildi ama çok da uzak sayılmazdı. Baştan aşağı, moleküler seviyeye kadar bozulmuştu.

"Tanrıça ile tanıştım," dedi gölge büyücüsü. "Ve benden sana bir şey vermemi istedi."

"Peki bu ne olabilir?" Draven hemen şüphelenerek sordu. Tanrıça, diğer çocuklarını bir daha rahatsız ederse cezalandıracağına söz vermişti. Ondan korktuğundan değil ama yine de sözünden dönmesiyle tanınmıyordu.

Gölge büyücüsü aniden onun tam önünde belirdi ve yaralı elini kendi eliyle kavradı. Parmaklarını birbirine doladı ve kanayan avuç içlerini birbirine bastırdı.

"Bir ruh," dedi.

"Bir ne?" Draven elini çekmeye çalıştı ama kadın inatla onun eline yapıştı. "Bir ruha ihtiyacım yok! Ve bir tane de *istemiyorum*."

"Yine de," diye mırıldandı gölge büyücüsü. "İşte buradayım." Avucunu sıkı ve mırıldandı: "Senin ve benim kanımız birbirine karıştı."

"Kes şunu!" Draven emretti ama gölge büyücüsü itaat etmek yerine onun gözlerinin içine baktı.

"Senin ve benim bakışlarımız aynı noktaya sabitlendi, aynı amaca yöneldi," dedi, kendi büyüleyici kehribar bakışlarıyla onun gözlerini tutarak.

"*Dur* dedim!" Draven başını çevirmek istedi ama bir parçası -Varlığından bile haberdar olmadığı kadar küçük bir parçası, o güzel altın sarısı gözlere bakmaya devam etmek istiyordu. Bir şekilde bakışlarını ayıramıyordu.

Gölge büyücüsü, gür dudakları onunkilere değene kadar öne eğildi. "Senin nefesin ve benimki," diye fısıldadı onun ağzına karşı. "Tek bir nefes gibi birleştik." Kadın onu nazikçe öptü ve Draven şaşkınlıkla kendini onu geri öperken buldu.

Dudakları o kadar tatlı, o kadar teslimiyetçiydi ki Draven aralarında bir şeylerin aktığını hissetti; kalbini besleyen bir bağ. Bin yılı aşkın süredir nem görmemiş kurak bir çölde aniden bastıran bir yağmur gibiydi. Onu içine çekti, öpücüğü derinleştirdi, hiç bitmesini istemedi.

Gölge büyücüsü nihayet uzaklaştığında gözleri derinlere dalmıştı. "Draven..." diye mırıldandı. "Sana hiç söylemedim ama benim adım L."

"L?" Başını iki yana salladı. "Hâlâ anlamıyorum. Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü ben kurtulabiliyorsam, sen de kurtulabilirsin. Ama bir seçim yapmalısın." Birden elindeki bıçak kayboldu ve yerini zehirli yeşil bir sıvıyla dolu bir şırınga aldı. "Uyku zehri," dedi L, onun gözlerinin açıldığını görünce. "Birazcık vücudu bilinçsizleştirir - bu şırıngadaki miktarın tamamı öldürür."

"Bununla bana zarar veremezsin." Draven ona eğlenerek gülümsedi ve kendine gelmeye başladı. "Evrendeki tüm zehirli maddelere karşı bağışıklığım var." Kaşlarını çattı. "Şey, *skrillex* zehri hariç. Ama o ne burada ne de orada."

"Bu senin için değil, benim için." Adam onu durduramadan gölge büyücüsü iğneyi kendi kalçasına batırdı ve pistonu aşağı bastırdı.

"Ne yapıyorsun?" Draven karnının bir yerinde adını koyamadığı bir duygunun -binlerce yıldır hissetmediği bir duygunun- keskin bir bıçak gibi saplandığını hissetti. "Delirdin mi sen?" diye sordu.

"Hepsini enjekte etmedim." Şimdiden kehribar rengi gözleri dalgalanmaya başlamıştı ve nefes alış veriş daha da zorlaşmıştı. "Beni kurtarabilirsin, eğer istersen. Aramızda bir bağlantı açtım. Yaşama arzunu içime akıt, ruhunu benimkiyle birleştir, ruhumun bir parçasını al. Beni iyileştirmenin tek yolu bu." Göz kapakları tekrar çırpındı. "Ya da... ya da enjeksiyonu bitir. Her iki durumda da, seçimini bir an önce yap. Sanırım... Sanırım ölümcül bir doz enjekte etmiş olabilirim."

Kehribar rengi gözleri başının içinde yuvarlandı ve adamın elini tutuşu gevşedi. Başka bir şey söylemeden yere yığıldı.

"L!" Draven onu yere düşmeden yakaladı ve başını bir kolunun kıvrımıyla hafifçe kucakladı. Hızla onu kollarına aldı ve yatağa taşıdı. Onu nazikçe siyah saten örtünün üzerine yatırarak durumunu değerlendirdi.

Nefes alıyordu... ama zar zor. Dar göğsü sığ bir şekilde inip kalkıyordu, o kadar sığı ki hareket ettiğini zar zor görebiliyordu. Aşağı baktığında ölümcül şırınganın hâlâ kalçasından çıktığını gördü. Zehirli yeşil uyku zehrinden geriye yarım santimden daha az bir şey kalmıştı.

Draven iğneyi çekip çıkardı ve şırıngayı hızlı, öfkeli bir hareketle fırlatıp attı. Sonra kendi kendine yedi cehennemde ne yaptığını sordu.

O benim için hiçbir şey, hiçbir şey. Zehrin geri kalanını enjekte edip gitmesine izin vermeliydim. Yaşaması ya da ölmesi neden umurumda olsun ki?

Ama o daha derindeki parça, o kadar yeni ve küçük ama yine de görmezden gelemeyeceği kadar güçlü olan parça karşılık verdi. *Ona değer veriyorsun. En başından beri. Ölmesine izin veremezsin!*

Draven başını salladı. Eğer kadının dediğini yaparsa, aralarındaki bağlantıya ulaşip ona gücünü verir ve karşılığında ruhunun bir parçasını alırsa, farklı bir yaratık olacaktı. Yaptığı korkunç işlerin, neden olduğu tüm acı ve ıstırapın, binlerce yıl boyunca diğer gezegenleri yağmalayarak biriktirdiği tüm utancın suçluluğuyla yüzleşmek zorunda kalacaktı. Bu dayanılmazın da ötesinde olacaktı. Duyguların saldırısı saf, aralıksız bir ıstırap egzersizi olacaktı.

Hayır, diye düşündü. Bunu yapamam, onun için bile. Binlerce yıldır bir şey hissettiğim ilk kadın için bile. Yapamam-

Ve sonra L nefes almayı kesti.

* * * * *

Karanlığın içinde sürükleniyordu. Uzaklarda bir yerde, içgüdüsel olarak eski sevgilisi olduğunu bildiği, tanıdık bir ışık noktası görebiliyordu.

hayat. Özelliiksiz siyah bir boşlukta yüzüyordu ve bu hayata sadece en ince iplikle bağlıydı. O izlerken bile beyaz zerre uzaklaşıyor gibiydi.

İçten içe, kaybettiği fırsatlar için, uzun vadeli bir kumar oynayarak bu kadar pervasızca harcadığı hayatı için yas tuttu. Ama Tanrıça'nın planının riskli olduğunu her zaman biliyordu. Draven'a çok fazla güveniyordu -yeniden canlandığı ruh parçasının onu önemsemesi için yeterli olacağı umuduna. Her ne kadar derine gömülmüş olsa da içinde hâlâ iyi bir şeyler olduğu varsayımına.

Bunu yapmamalıydım, diye düşündü kendini boşluğun derinliklerine doğru çekilirken hissederken. Yeterince umursamıyor. Beni kurtarmaya yetmez. Başarısız oldum.

Onu ışığın iğne ucuna bağlayan iplik sonunda koptu. Yani bu sonuydu. Karanlığın içinde kaybolmuştu ve ona bakacak, onu geri çekecek kimse yoktu. Hiç kimse-

Aniden bir el onunkini yakaladı.

"Ne...?" Kararsızca etrafına bakındı. Gördüğü şey onu şaşırttı -Eski hayatının beyaz ışığı çok daha yakındaydı ve Draven ona doğru uzanıyordu, uzun, kaslı bir kolu onu tutmak için çabalarken sınıra kadar gerilmişti.

Ve bu bir mücadeleleydi; boşluk onu aşağıya, karanlığın içine çekmek istiyordu. Kollarını, bacaklarını ve gövdesini saran mürekkep gibi siyah dallar ona yapışmış, gitmesine izin vermek istemiyordu.

"L," diye Draven, hâlâ onun elini çekiyordu. "Savaş onunla! Geri dön Ben!"

"Yapamam." Başını güçsüzce salladı. "Hareket edemiyorum. Bağlantı yeterince güçlü değil." Kendisinininkini tutan ele baktı. Tutuşu birazcık da olsa kaymış mıydı? Şimdiden eski hayatının ışığı yeniden uzaklaşmaya başlamıştı.

"Hayır! Gitmene izin vermeyeceğim, lanet olsun!" Draven dişlerini sıktı.

"Bağlantıyı güçlendirmenin tek bir yolu var," diye hatırlattı L ona belli belirsiz. "Benim ruhum - onun yarısını alman gerekiyor."

Şiddetle küfretti. "Ben de tam olarak bunu yapmamaya çalışıyordum."

"Yapmalısın," diye fısıldadı L. "Aksi takdirde..." Kadının eli adamın elinden kaymaya başladı ve onları zar zor bir arada tutan zayıf tutuşu kaybetti.

", , yapacağım." Draven elini sıkarken suratı asık görünüyordu. "Ama sadece benimle kalacağına söz verirsen."

L kaşlarını çatı. "Seninle nerede kalacağım? Hrakaz'da mı?"

"Tabii ki hayır." Belirgin bir hayal kırıklığıyla nefesini dışarı verdi. "İşlediğim günahları ve yaptığım yanlışları telafî etmek için yıllarımı, bin yıllarımı harcamak zorunda kalacağım. Muhtemelen Tanrıça'nın diyarına kabul edileceğim ama sadece geçici olarak. Bu uzun ve zor bir ceza olacak ve bunu tek başıma çekmeyi reddediyorum. Bu yüzden ruhunun yarısını ve anlaşımanı ancak yanımda kalacağına ve bana eşlik edeceğine söz verirsen alacağım."

L dudağını ısırdı. "Ama kız kardeşim Lauren... Onunla daha yeni tanıştım..."

Draven kaşlarını çatı. "Henüz ruhunun yarısını almadım, sevgilim. Bu da tüm niyet ve amaçlar için hâlâ tam bir piç olduğum anlamına geliyor. O yüzden seçimini yap, yanımda kal ve günahlarımı telafî etmek için gereken süre boyunca bana eşlik et. Ya da şimdi öl. Acele et ve seçimini yap."

L'nin kalbi sanki biri onu mengeneye koymuş gibi göğsünde sıkıştı. "En azından onunla vedalaşabilir miyim?" diye sordu boğuk bir sesle.

Draven isteksizce başını salladı. "En azından bunu kabul ediyorum. Ama o zaman benimle gelmeli ve Tanrıça'nın işgal ettiği kürede yaşamalısın; burası ölümlüler âleminde gökyüzünün tepesi okyanusun dibinden ne kadar uzaksa o kadar uzaktır. Anlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı L. "Anlıyorum."

"L..." Sert sesi yumuşadı. "Bunu sadece bir mahkûm arkadaşımın cezası benimle birlikte çekmesini istediğim için sormuyorum. bir şeyler olduğu konusunda haklıydın. Sadece bunu keşfetmek için zaman istiyorum. *Seninle* zaman geçirmek istiyorum."

L kalbinin ısındığını hissetti. "Ben de seninle zaman geçirmek istiyorum," dedi onun gümüş gözlerinin içine bakarak. "Ve sanırım kız kardeşim bunu anlayacaktır." İç çekti. "Pekâlâ, seninle kalacağım. Sadece beni kurtar ve Kindred Ana Gemisi'ndekiler üzerindeki baskını kaldır."

Draven kıkırdadı. "Pazarlığa ekleme mi? Hoşuma gitmiyor. Ama eminim bir ruhum olduğunda ve suçluluk duyabildiğimde çok daha uyumlu olacağım.

tekrar." Derin bir iç çekti. "İşte başlıyoruz, sevgilim. Bu ikimiz için de acı verici olacak."

Kalbi ile göbeği arasında bir yerde delici bir acı hissedince acı içinde soluk soluğa kaldı. Sanki içinde bir kutu vardı, kendisinin bile orada olduğunu bilmediği değerli bir hazineyi saklayan bir sandık. Şimdi birisi o sandığın içine girmiş ve içinde saklı olanı yağmalamak için kapağını açmaya çalışıyordu.

Her şey yolunda, dedi kendi kendine, acıyla nefes almaya çalışarak. Ona yarısını almasını söyledin. Sadece rahatla ve olmasına izin ver.

Sonra gizli göğsünün açılması hissinden çok daha kötü bir acı duydu. O kadar büyük bir acı ki L yüksek sesle çığlık attı, öleceğinden ya da ikiye bölüneceğinden emindi. *Oh Tanrıça*, diye düşündü çılgınca. *Acıyor...çok acıyor! Yapamıyorum-*

Ve sonra, acının başladığı gibi aniden bittiğini hissetti.

"İşte," dediğini duydu Draven'ın. Elini kavrayışı tekrar sıkılaştı ve sonra onu aşağıya, karanlıktan aydınlığa doğru çekmeye başladı. L aralarındaki bağı anı gücüne hayret etti. Draven onu, pek de rüzgârlı olmayan bir günde uçurduğu bir uçurtmaymış gibi kolayca çekiyordu.

Gözlerini açtığında kendini yeniden fiziksel bedeninde, Draven'ın güçlü kolları arasında yatakta buldu. Artık boş gümüş rengi değil, derin, zümrüt yeşili gözlerle ona bakıyordu. *Gerçek yeşil*, diye düşündü L ve kelimelerin nereden geldiğini merak etti.

Ama gözlerinden daha da şaşırtıcı olan, kürek kemiklerinin arasından çıkan bir çift geniş kanattı. L'e Danışman Rast'ta gördüğü kanatları hatırlatıyorlardı ama Draven'ınkiler daha büyük ve daha genişti. Yanardöner tüylerinin etrafındaki hava bastırılmış bir enerjiyle ısıldıyor gibiydi.

"Ah..." diye fısıldadı, huşu onu ele geçirmişti. Lauren'ın küçük bir kızken kiliseye gittiği ve meleklerin resimlerini gördüğü anıları vardı. Draven da şimdi öyle görünüyordu - bir melek.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. *"büyük bir dönüşüm, değil mi?"*

"Evet. Evet öyle," dedi L ve sonra bir şey fark etti. "Sen... az önce kafamın içinde mi konuştun?"

"Evet. sen de benimle aynı şekilde konuşabilirsin."

"Yapabilir miyim? Oh! Yapabilirim!" Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

"Sanırım artık Kindred'lerin 'ruh bağı' dediği şeye sahibiz." Endişeyle ona baktı. "Umarım sakıncası yoktur."

"Hayır..." L gözlerini kapadı ve kendi içinde onun dokunuşunu hissettiği yere ulaştı. Onun zihninin içinde olması hem inanılmaz derecede samimi hem de inanılmaz derecede doğru hissettiriyordu. İçindeki bir boşluğu dolduruyor gibiydi - sahip olduğunu bile bilmediği bir boşluk. Birden ne olduğu aklına geldi.

"Artık yalnız değilim." Gözlerini açtı ve Draven'a baktı. "Kendimi bildim bileli kendimi hissederdim... yalnız. Artık öyle hissetmiyorum."

"Ben de bilmiyorum." Ona gülümsedi ve saçlarını okşadı. "İkimiz de bir daha asla yalnız kalmayacağız. Anlamıyor musun, L? Binlerce yıldır seni bekliyordum, beni özgür bırakmanı bekliyordum. Ve şimdi özgür bıraktın, bunun için sana teşekkür ederim."

"Rica ederim," diye fısıldadı, yüzüne dokunmak için uzandı. Yeni gözlerinin ona kattığı şey inanılmazdı. Daha önce şeytani derecede yakışıklı ama aynı zamanda korkutucuydu, boş gümüş bakışları yüzüne zar zor kontrol edilen bir delilik havası veriyordu. Şimdi onun bakışlarında sakinlik, akıl sağlığı ve sevgiden başka bir şey görmüyordu. Ve bir şey daha... keder.

"Draven?" diye sordu, yeni bağlantılarını test ediyordu. *"İyi misin? Çok... üzgün görünüyorsun."*

"Öyleyim." Başını iki yana salladı. *"Özür dilerim, sevgilim. Artık yeniden bir ruhum olduğuna göre, bir vicdanım da var. Ve Tanrıça'ya sırtımı dönüp tüm iyiliği ve dürüstlüğü geride bıraktığımdan beri yaptığım korkunç şeyleri düşünmeden edemiyorum."*

"Kendine yardım edemezdin," diye itiraz etti L. *"O şeyin kötülüğünü özümsemek zorundaydın... neydi o şey?"*

Gülümsedi ve yüksek sesle, "Golgoth. Ama her şeyi buna bağlayamam. Yaptıklarımın sorumluluğunu üstlenmeliyim ve bunun bir parçası da verdiğim tüm zararların yasını tutmak."

Bir şeyin farkına vardığında L kollarının arasında doğruldu. "Aman Tanrım-zarardan bahsetmişken, Kindred Ana Gemisi'ne koyduğunuz beden değişimini *hemen* tersine çevirmelisiniz. Ben ayrıldığımda Baird bebeğini doğurmak üzereydi ve Olivia çok üzgündü! Diğer herkesin nasıl bir karmaşa içinde olduğundan bahsetmiyorum bile!"

"Elbette!" Draven bir an için gerçek yeşil gözlerini kapattı ve kaşlarını çattı. "Tamamdır," dedi ona bakarak. "Kız kardeşine veda etmek için geri döndüğünde lütfen gemideki herkese özürlerimi iletir misin? Yüz yüze özür dilemek istiyorum ama nedense beni gemiye alacaklarını sanmıyorum."

"Muhtemelen haklısın," dedi L kuru bir sesle. "Evet, deneyeceğim. En azından ben ayrıldığımda kimse ceset değişiminden ölmemiştir."

"Bu çok iyi." Draven derin bir nefes aldı ve etrafına bakındı. "Yapmam gereken çok temizlik var ve buradan başlamam gerekiyor. Hrakaz yaşayan pislikten oluşan bir lağım çukuru." İçini çekti. "İlk geldiğimde buranın yeşillikler ve berrak akarsularla dolu küçük, şirin bir dünya olduğunu biliyor musun? Onu saptırdım, bozdu ve iğrenç yaratıklarla doldurdum. Annemin, Tanrıça'nın bana bahsettiği yaratılış armağanıyla alay ettim."

"O zaman her şeyi eski haline getirmekle başlamalısın - en azından yapabildiğin kadarını." L öne doğru eğildi ve onu dudaklarından hafifçe öptü. "Ben Lauren'a veda ederken sen de bunu yap. Geri döndüğümde..."

"Eğer geri dönersen demek istiyorsun."

L kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Ona hüzünle baktı. "Artık bir ruhum var, L-senin sayende. Artık sonsuza dek kalmanı talep edecek kadar acımasız ya da utanmaz değilim. İlişkimizi tamamlamadık ya da bağımızı bitirmedik. Eğer kız kardeşinle birlikte Ana Gemi'de yaşamak istersen, bunu anlayışla karşılarım."

"Ama-"

"Zamanla, ruhlarımızın her iki yarısı da yenilenirken, bağımız yavaş yavaş azalacak," diye devam etti Draven acımasızca. "Çiftleşmek için başka bir erkek bulabilirsin - cinayet, sefahat ve şiddetle dolu bir geçmişi olmayan bir erkek."

"Beni dinle." İki elini adamın yanaklarına koydu ve gözlerinin içine baktı. "Senin geçmişin umurumda değil, benim de bir geçmişim var, biliyorsun! Masum kanı döken tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Kahretsin, ben bu konuda *kariyer* yaptım. Ama Tanrıça beni affedip yeni bir başlangıç yapmamı sağladıysa, sana da sağlayabilir. Ve yolun her adımında yanında olacağım."

"Her şey aynı." Ellerini onunkilerin üzerine koydu. "Biraz zaman ayırmanı istiyorum - burada yaptığım pisliği temizlemem biraz zaman alacak. O yüzden kız kardeşinle birlikte Ana Gemi'de yaşa, kendine bir ay ver. O zamana kadar Tanrıça'nın düzlemine yükselmeyeceğim - emin olana kadar bekleyeceğim. Ve eğer geri dönmezsen... şey..." Omuz silkti, kanatları hışırdadı. "O zaman ben bilirim. Ve bunu sana karşı kullanmayacağım."

İçimi çektim. ", birkaç gün onunla kalacağım. Zaten arayı kapatmak için biraz zamana ihtiyacımız var. Ama döneceğimi söyledim ve döneceğim."

"Umarım öyledir." Draven onu kendine çekti ve nazikçe öptü, içinde bir ateş yaktı ve bu ateş onu baştan aşağı sardı. "Dikkatli ol," dedi sonunda uzaklaştığında. "Burada bekliyor olacağım... ve umuyorum."

"Geri döneceğim," diye söz verdi L. Ve bunda ciddiydi - döneceğinden yüzde doksan dokuz emindi.

Otuzbirinci Bölüm

"İt! *İkın!*" Liv kocasını cesaretlendirerek, aşağıya doğru inerken elini sıkıca tuttu. Uzun sarı saçları yüzüne keçeleşmişti ve gümüş grisi gözleri soluk soluğa onun emrine itaat etmeye çalışırken vahşi görünüyordu.

"Geliyor!" Hâlâ Sophia'nın bedeninde olan Sylvan haykırdı. "Onu görebiliyorum, kafasını görebiliyorum!" Yukarı baktı. "Sadece biraz daha, Baird. Benimle kal, sadece bir kez daha it ve-"

Birden oda etraflarında dönmeye başladı. Liv artık kocasının üzerine eğilmiş, onu ıkmaması için cesaretlendirmediğini fark etti. Onun yerine özel doğum yatağında yatıyordu, bacakları üzengideydi ve içinde onu ikiye bölecekmiş gibi hissettiren korkunç bir acı vardı.

"Ahhh!" diye feryat etti acı içinde. Ve sonra vücudu ıkmak istedi - buna engel olamadı ve durduramadı. Tüm gücüyle itti ve şişeden mantar çıkar gibi içinden bir şey fırladı.

"Aman Tanrım!" Birden sağ bedenine kavuşan Sophie'nin nefesi kesildi. Liv'in dizlerinin arasında diz çökmüştü ve dünyaya gelirken ciyaklayan, kırmızı yüzlü yeğenini zar zor yakalamayı başarmıştı. "Bebek!" Başını kaldırıp kız kardeşine ve hâlâ kendisi kadar şaşkın görünen Baird'e baktı. "Bebek, bebeği aldım!"

"Ve bebeği doğurdum," diye fısıldadı Olivia. "Buna inanamıyorum."

"Sadece son bir buçuk dakikan vardı *Lilenta*," diye karşı çıktı Baird gürleyen sesiyle. "Ufaklığı dışarı itmek saatlerce doğum sancısı çeken *bendim*."

"Buna bir takım çalışması diyelim." Sophia kucağındaki bebeğe baktı. "Minicik kafasındaki şu siyah saçlara bak!" Kız kardeşine coşkuyla gülümsedi. "Çok güzel ama şimdi kordonu keseyim mi, kesmeyeyim mi?"

"Ben yaparım." Sylvan koşarak odaya girdi. "Her şey yolunda mı? Doğumu kaçırdım."

"Sadece bir ya da iki saniye farkla." Liv rahatlayarak güldü. "Tanrım, sonunda hepimizin doğru bedenlerimize geri döndüğümüze inanamıyorum!" Sylvan'ın bebeği Sophia'dan almasını endişeyle izledi. "O iyi mi?"

"Sanırım öyle." Sylvan kordonu kesti ve onu iyice kontrol etti. Bebek bu muameleye öfke dolu bir feryatla itiraz edince Sylvan gülümsedi. "Ciğerlerinde kesinlikle bir sorun yok, her neyse." Bebeği temizledi ve Olivia'ya nazıkçe vermeden önce onu sıcak beyaz bir havluya sardı. "İşte buradasın, akrabamın eşi - ilk doğan oğlun. Bir isim düşündün mü?"

"Baird Junior," dedi Liv, aynı anda Baird de "Daniel," dedi.

İkisi de kaşlarını çatarak birbirlerine baktılar.

"Ama ona *senin* adını vereceğimizi söylediğimizi sanıyordum," dedi Olivia.

"Hayır, ona babanın adını vereceğimizi söylemiştik." Baird kaşlarını çatı. "Her neyse, *ben* seçmeliyim. Onu buraya getirmek için günlerce acı çektim ve saatlerce çalıştım."

Olivia tek kaşını ona doğru kaldırdı. "Benim bedenimde birkaç gün geçirdin diye isim hakkına sahip olacağını mı sanıyorsun? Onu doğurana kadar geçirdiğim aylar süren sefalet ne olacak?"

"Olivia, Baird..." Sylvan barış için ellerini uzattı. "Neden Daniel Baird olmasın?" dedi dikkatlerini çektiğinde. "Böylece ikiniz de istediğinizi elde edersiniz."

"Şey..." Olivia dikkatini kucağına alır almaz ağlamayı kesen kırmızı yüzlü bebeğe çevirdi. "Sanırım biraz Danny'ye benziyor."

Sophia eğilip yeğenine bakarak, "Çok güzel," diye mırıldandı. "Şimdi benimkiler çıkana kadar sabırsızlanıyorum. Eğer küçük Danny'nin yarısı kadar sevimli olurlarsa çok mutlu olacağım."

"Çok güzel olacaklar *Talana*," diye güvence verdi Sylvan, bir kolunu ona dolayarak ve sıkarak. "Çünkü sana benzeyecekler."

"Ve sen." Ona gülümsedi. "İkizlerimiz olacak, bu yüzden sevincimiz iki katına çıkacak, unutma."

"Sevgilim," dedi Sylvan ciddiyetle. "Onları doğurmak zorunda kalmadığım sürece bir düzine doğurman umurunda değil." Başını iki yana salladı. "Eğer bir daha asla hamile kalmazsam çok erken olacak. Yeniden kendim olduğum için çok mutluyum, sonunda *düşünebiliyorum*."

"Öyle mi?" Sophia'nın yeşil gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı. "Peki şu anda tam olarak ne *düşünüyorsun*, sevgili kocacığım?"

"Düşünüyorum da..." Sylvan derin bir nefes aldı. "Senin ne kadar güzel, cesur bir kadın olduğunu ve çocuklarımin annesi olduğun için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum."

"Pekâlâ o zaman." Sophia başını salladı. "Bu şekilde düşünmeye devam et."

Baird, "İyi kurtardın, kardeşim," diye mırıldanarak Sylvan'ın sırtını sıvazladı.

Sylvan ona sıırttı. "Gerçek bu, biliyorsun. Eşimin bedeninde zaman geçirmek bana yepyeni bir bakış açısı kazandırdı."

"Bana perspektiften bahsetme." Baird titredi. "Dayanabileceğim kadarını yaşadım."

"Seni anlıyorum kardeşim," dedi Sylvan tüm kalbiyle. Sonra Sophia'ya baktı. "Tahmin et ne oldu, *Talana*? Sonunda çiğnenmiş ayakkabılarını nereye koyduğumu hatırladım."

Kaşlarını çattı. "Benim *neyim*?"

"Biliyorsun..." Sylvan kaşlarını çattı. "Topuklu ve küçük kırmızı fiyonklu olanlar mı? Onları nerede tekmelediğimi hatırlıyorum."

"Ah, Jimmy Choos'larım!" Sophia güldü. "Bu harika tatlım, ama o topuklar gerçekten çok yüksek. Bebekler doğana kadar onları bir daha giymek istemiyorum."

"Bu iyi bir şey." Sylvan iç çekti. "Bu bana sana yeni bir çift almak için zaman kazandıracak."

"Ne? Ama onları nereye koyduğunu hatırladığını söylediğini sanıyordum!"

". " Sylvan utangaç görünüyordu. "Canımı çok yaktıkları için çok kızmıştım. Ayaklarımla onları yakma kanalına ittim." "Ne

yaptın?" Sophia talep etti. "Ben... sen..."

Daha fazla ilerleyemeden Baird gülmeye başladı. Olivia da ona katıldı ve çok geçmeden Sophia da gülmek zorunda kaldı.

"Pekâlâ," dedi sonunda ve kocasına sarıldı. "Bu sefer seni affedeceğim, Sylvan. Ama bir daha *asla* ayakkabılarımla ödünç alma."

"*Talana*," dedi ciddiyetle. "Sanırım sana güvenle söz verebilirim, asla, *hiç* olmayacak."

* * * * *

"Oh, sensin! Dönmüşsün!" Lauren süitinin kapısını sonuna kadar açtı ve heyecanla kız kardeşini kucakladı. "Gelemeyeceksin diye çok korkuyordum," diye fısıldadı diğer kıza sıkıca sarılarak. "Seni bir daha asla göremeyeceğimi sanıyordum."

"Geri döneceğime söz verdim," diye hatırlattı L ona gülümseyerek. "Beni burada, koridorda mı bırakacaksın?"

"Tabii ki hayır. İçeri gel, içeri gel!" Lauren onu Xairn'in orada durduğu ve yeni baldızına belirsiz bir şekilde gülümsediği süite götürdü.

"Um..." Boğazını temizledi. "Sanırım hiç gerçekten tanışmadık."

"*O'ah*'ta beni kokladığın zamandan beri mi? Ya da gönderdiğim rüyalarından beri mi?" L elini uzattı.

"Şey...evet." Xairn onun elini tuttu ve tereddütle sıklı.

"Bunlar için özür dilerim bu arada," dedi L kısaca. "Pek çok şey için özür dilerim."

"Hepimiz pişman olduğumuz şeyler yapmışızdır," dedi ciddiyetle. "Özrünüzü kabul ediyorum."

"Güzel!" Lauren haykırdı. "Böylece aramızda herhangi bir gariplik olmayacak. Çünkü burada kalmanı istiyorum, tamam mı?" L.'ye gülümsedi. "En azından bir süreliğine, kendi süitini alana kadar. Ve yarın annemle tanışmak için Dünya'ya gideceğiz."

Dudağını ısırdı. "Bekleyemem. Ama... benimle tanışmak isteyeceğinden emin misin?" "Ona her şeyi açıkladım, yani çoğunlukla. Büyük sır hariç her şeyi.

Döndüğünde açıklayacağını söylemiştin. Hani aramızdaki o ani bağın sebebini?" Lauren kaşlarını kaldırdı, belli ki bir cevap bekliyordu.

"Ah, şu." L gülümsedi. "şey, görüyorsunuz..."

Kız kardeşine ikizinin ruhuna, Lauren'ın doğumunda kaybolan bebeğın ruhuna sahip olduğunu söylemişti. Söylemediğı şey ise bu ruhun yarısını Draven'a verdiği gerçeğiydi. Ya da ona geri döneceğine ve aralarındaki bağı tamamlayacağına söz verdiğiydi.

Lauren ortak ilişkileri ve annelerine söyleyecek daha da iyi haberleri olduğu gerçeğı üzerine övgüler yağdırırken bile, *bekleyebilir*, dedi kendi kendine. *Daha sonraya kadar bekleyebilir. şu anda çok mutlu, onun için her şeyi mahvetmek istemiyorum...*

Bölüm Otuz İki

"İntihara meyilli olduğunla ilgili duyduğum şey de ne, bebeğim?" Kat bir kolunu Lissa'nın omuzlarına doladı ve onu nazikçe Olivia'nın yeni bebeğini sevmekte olan diğer kızlardan uzaklaştırdı. Lauren'ın sütindeydiler, yani Lauren'ın ve L'nin sütinde... Lissa döndüğünden beri geçen haftalar içinde kısa sürede onların küçük çevresinin bir parçası haline gelmişti.

"Ne?" Lissa kaşlarını çatarak Kat'e baktı. "Ben... Ben intihara meyilli değilim. Bunu sana kim söyledi?"

"Sylvan senin kendine bir bomba bağlamayı ve Draven'ın patlama mesafesine girdiğinde tetiğe basmayı teklif ettiğini söyledi." Kat kaşlarını çattı ve onu yemek hazırlama alanına yönlendirdi. "Gel buraya. Düğün pastam için ne istediğimi seçebilmek amacıyla Lauren'ın benim için yaptığı yeni kekleri denediğimi söyleyebilirim."

Lauren'ın spesiyalitesi olan buzlu mini keklerin tatlı sıralarına boş boş baktı. Akla gelebilecek her türlü lezzet vardı ve hepsinin lezzetli olduğundan emindi ama hiçbirini denemek için bir dürtüsü yoktu.

"Eee?" Kat dirseğiyle onu dürttü.

"I..." Lissa boğazını temizledi. "Ben sadece üzerime düşeni yapmak istedim."

"Kendini havaya uçurarak mı?" Kat nazikçe söyledi. "Bu hikâyede sadece öfkeli bir Kindred vatanseverliği vakasından daha fazlası olmalı. Hadi tatlım, bakalım. Saber'la aranızda ne oldu da büyük olanı ısırarak istedin?"

"Ben... Ben hiçbir şeyi ısırarak istemiyorum." Lissa küçük bir hıçkırık attı. "Sadece Saber'ın artık benden nefret etmemesini istiyorum."

"Senden nefret ettiğini kim söyledi?" Kat kaşlarını çatarak sordu.

"Öyle." Lissa yine hıçkırarak ağladı. "Ya da *kendinden* nefret ettiğini söyledi,
Her neyse."

"Ne?" Kat başını salladı. "O parşömeni almak için ikinizin *tam olarak* ne yapması gerekiyordu?"

"Sana söyleyemem." Lissa gözlerini ovuşturdu ve başını öne eğdi. "Bu çok korkunç. Çok... özel."

"Çok özel olan ne?" Lauren aniden telaşla odaya girdi. Lissa onun geldiğini anlayabiliyordu çünkü L genellikle saçlarını açık bırakırken o saçlarını topluyordu.

"Güzel Lauren, burada olmana sevindim." Kat öne ve elini Lauren'ın koluna koydu.

"Neden? Düğün pastası keklerinin tadım testi sırasında herkesten önce davranmayı umduğun için mi?" Lauren başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, Kat-sen ve tatlıya düşkünlüğün. Hamile olmadığına *emin* misin?"

"Dilini ısır!" Kat gözlerini devirdi. "Zavallı Güneyli Baptist büyükannem zaten bir yerine iki adamla evlenmemle uğraşmak zorunda. Aynı anda bir de fırında çöreğim olduğunu düşünürse kesin felç geçirir."

"O zaman acele edip evlensen iyi olur." Lauren ona gülümsedi. "Dünyada seni Kindred neşe suyuna karşı koruyacak bir doğum kontrolü olmadığını biliyorsun. Ve sen hepimizden *iki kat* daha fazla alıyorsun. Şimdiye kadar hamile kalmamış olman bir mucize."

"Hamile kalmaktan bahsetmişken..." Kat spekülatif bir şekilde Lissa'ya baktı. "Bu kadar mı tatlım? İkiniz birlikte oldunuz ve şimdi de hamile kalmaktan mı korkuyorsun?"

"Hayır, öyle bir şey değil. En azından tam olarak öyle değil." Lissa perişan bir halde başını salladı. "Üzgünüm, Kat. Sen iyi bir arkadaşsın ama sana neler olduğunu anlatamam."

Kat kaşlarını çattı. "Halkınızın sahip olduğu o aptal klan yasaları yüzünden mi? Hâlâ Kılıç'ın kardeşin olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, o da değil." Lissa kaşlarını çattı. "Bunun mümkün olabileceğini düşünmezdim ama aslında Yonnie Six'teyken bu fikrin üstesinden geldim." Utanarak boğazını temizledi. "Gerçekten başka seçeneğim yoktu. İkimizin de yoktu."

"Anlıyorum..." Kat başını salladı. "Yani sen ve Saber tüm o aptal tabu olayını aştıysanız ve mutlu bir şekilde rollerinizi oynuyorsanız, başka bir şey olmuş olmalı."

Lauren ona uzun uzun baktı. "Bir tahminde bulunayım: Sen ve Saber sapıkça bir şey yaptınız - *gerçekten* sapıkça bir şey - ve bu onun için çok fazlaydı.

idare etmek. Haksız mıyım?"

Lissa şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu nasıl... nasıl bildin?"

"Şaka mı yapıyorsun?" Kat güldü. "Küçük Bayan Lauren burada *kraliçe* kink. O ve erkeği kırbaç ve zincirlerden hoşlanıyor."

Lauren uzun ve acı dolu bir iç çekti. "Şimdi Kat, bir kez olsun kirli zihnini dizginlemeye çalış. Lissa'nın benim tamamen ahlaksız olduğumu düşünmesine neden olacaksın." Lissa'ya döndü. "Bizim asıl ilgilendiğimiz şey D/s-domination and submission. Temelde ben kendimi ona *sunuyorum*, o da bana hükmediyor. Kat'in size inandırmak istediği kadar uçuk bir şey değil ve doğru yapıldığında çok zevkli olabiliyor."

Lissa dudağını ısırды ve arkadaşlarına baktı. "Ama ya... ya yanlış yapılsa?"

"Tamam, bu yeter." Kat elini tezgâha vurdu. "Şimdi ben *gerçekten* ne olduğunu bilmek istiyorum."

Lissa kendini rahat hissettiği kadarını anlattı, ki bu da çok fazla bir şey değildi. Saber'in metresini nasıl oynadığını ve rollerinin onları nasıl karanlık ve çarpık bir yola sürüklediğini, ikisinin de kendi başlarına yürümeyeceklerini anlattı. Sonra nasıl bir adım fazla ileri gittiklerini ve sonrasında Kılıç'ın ona nasıl soğuk davrandığını anlattı. Bitirdiğinde Kat başını salladı.

"Tanıdığım tüm avukatlardan daha iyi konuşuyorsun. Saber'ı bu kadar üzecek ne olduğunu *hâlâ* tam olarak bilmiyorum."

"Bilmek *zorunda değilsin*," diye belirtti Lauren. "Gerçekten bilmen gereken tek şey erkeklik gururunun incinmiş olduğu." İçini çekti. "Biliyor musun, erkeklerimiz o kadar harika ki, sanırım bazen onların sonuçta sadece erkek olduklarını unutuyoruz. Yıldızların ötesindeki uzaylı bir ırktan ve tüm o bilimkurgu saçmalıklarından geliyor olsalar bile, yine de Dünya'daki erkeklerle aynı temel erkeklik güvensizliklerine sahipler."

"Lauren haklı," dedi Kat başını sallayarak. "Deep ve Lock'u çok seviyorum ama bazen saçımı başımı yolasım geliyor." İçini çekti. "Tabii ki onlarsız yaşayamam, bu yüzden sonunda onlarla evleniyorum. Ama bazen, yemin ederim..."

Lauren, "Bir yerine iki erkeği tatmin etmek zor bir iş *olurdu*," diye kabul etti. "Ama dinle tatlım," dedi Lissa'ya dönerek. "Ama dinle tatlım," dedi Lissa'ya dönerek.

cevap basit. Eğer Kılıç'ın gururu size boyun eğmek zorunda kaldığı için incindiyse, durumu tersine çevirin."

"Ne?" Lauren kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

Lauren ciddiyetle, "Demek istediğim, *ona* boyun eğmen gerekiyor," dedi.

"Ben... ama nasıl yapılacağını bilmiyorum," diye haykırdı Lissa. "Nasıl yapılacağını bile zar zor biliyorum.

Hakimiyet. Tam alıştığımı düşünürken, şey..." Yere baktı. "İşte o zaman Saber sinirlendi ve aramızda geçen her şeyi unutmamız gerektiğini söyledi."

"Ah, seni zavallı şey!" Kat bir kolunu onun omuzlarına doladı ve sıktı.

"Nasıl teslim olunacağını öğrenmek konusunda endişelenme. Aslında o kadar da zor değil, gerçekten eğlenceli bir şey." Lauren gülümsedi. "Sana bazı ipuçları vereceğim ve hatta giymen için sana bir kıyafet ödünç vereceğim. Seninle işim bittiğinde Saber'ın sana karşı koyamayacağını garanti ederim."

"Gerçekten mi?" Lissa umutla ona baktı. "Gerçekten çok geç olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Hâlâ burada, değil mi?" Kat pratik bir şekilde sordu. "Eğer hayatına devam etmeye bu kadar hevesliyse neden Ana Gemiye terk edip kendi gezegenine dönmedi?"

"Bu doğru, sanırım," dedi Lissa ve içini çekti. "Umarım... umarım ona ulaşabilirim. Mantıklı düşünmesini sağlayabilirim."

"Yapacaksın, bebeğim." Kat onu sıktı ve göz kırptı. "Siz ikiniz birlikte olmak için yaratılmışsınız, sizi ilk gördüğüm anda bunu anlamıştım."

"Ben de aynı şeyi düşündüğümü hatırlıyorum," dedi Lauren gülümseyerek. "Ve eğer halkınızın ikinize koyduğu o saçma tabu kadar büyük bir şeyi aşabilerseniz, biraz incinmiş gururunuzu da aşabilirsiniz."

"Umarım öyledir." Lissa iç çekti. "Gerçekten öyle umuyorum."

"*Biliyorum*," dedi Kat kararlılıkla. "Hadi şimdi kekleri çıkarmaya başlayalım da hepimiz tadına bakalım. Meraktan *öleceğim*."

"Sadece *bahse* girerim." Lauren ona tatlı tatlı gülümsedi. "Baksana Kat, benim çiğ ete, Liv'in de tatlı ve tuzlunun o tuhaf kombinasyonlarına nasıl aşerdiğini biliyor musun?"

Kat şüpheyle kaşlarını çatı. "Öyle mi? Ne olmuş yani?"

"İkiz Kindred bebeklere hamile olan kadınların neyi arzuladıklarını duydum biliyor musun?" Lauren sordu. "*Tatlılar*. Bir sürü çikolata, şekerleme, turta, kurabiye ve *kek*."

Kat'in beti benzi attı. "Bunu ."

"Uh-uh. Ben değilim." Lauren güldü. "Ama endişelenmiyorsun, değil mi? Yani, geç kalmış falan değilsin, değil mi?"

Kat neredeyse yeşil görünüyordu. "Aslında geç kaldım. Aman Tanrım, Lauren. Ya haklıysan? Ve ikizlerle ne kadar hızlı göstermeye başladığını biliyorsun

-Sophia'ya bak."

Lauren ona sıırttı. "Düğün töreninizi ne zaman planladığınızı söylemişsiniz?"

"Dün." Kat bir tabak kek aldı. "Haydi, büyükannemin gelinliğine hâlâ sığabiliyorken hemen pastayı seçmeli ve her şeyi planlamalıyız."

Lauren güldü ve bir tepsi kaptı. "Her şey yoluna girecek Kat. Seni zamanında koridora çıkaracağız."

"Yapmak zorundayız," dedi Kat acımasızca. "Yoksa 'Evet' demeye fırsat bulamadan büyükannem beni öldürür."

Lissa da bir tabak kek aldı ve sohbet edip gülüşen diğer iki kızı izledi. Kendini *gerçekten* bu grubun bir parçası gibi hissedip hissetmeyeceğini merak etmekten kendini alamıyordu. Saber'la arasını düzeltebilirse bu mümkün olabilirdi. Burada, Ana Gemi'de Olivia, Sophia, Kat, Lauren, L ve sessiz ama çok nazik olan Elise ile vakit geçireceği bir hayat hayal edebiliyordu.

Birinci Dünya'ya tek başına dönmeyi hayal bile edemiyordu. Elbette Nadiyah oradaydı ve çok sevdiği bir arkadaşaydı. Ama Lissa rahibeliğe geri dönüp hiçbir şey olmamış gibi davranıp davranamayacağını bilmiyordu. Saber'sız olmak bile ona nefes alamayacak kadar acı verirken geçmiş i unutup yoluna devam edip edemeyeceğini bilmiyordu.

Onu çok seviyorum, diye düşündü, tabağı yere bıraktı ve diğer kızların tatmak için kek seçmelerini sessizce izledi. *Keşke çok geç olmadan bunu görmesini sağlayabilsem...*

* * * * *

"Onu seviyorum," diye açıkladı Saber Ana Gemi'nin uzak köşelerindeki küçük, mesai saatleri dışındaki tavernada bara bakan mekanoide. "Hem de çok ama şu anda onunla olamam. Olanlardan sonra olmaz."

Mekanoid tiz, robotik bir sesle, "Yaşadığınız sıkıntılar için en derin üzüntülerimi ve başsağlığı dileklerimi iletmeme izin verin," diye cevap verdi. Belli ki sınırlı bir sempati programlaması vardı ama en azından gizli utancını açığa vurması konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Bu küçük barın son zamanlarda Ana Gemi'deki en sevdiği yer haline gelmesinin nedeni de buydu.

"Bir tane daha." Yapışkan çubuğun üzerine bir jeton attı ve bir parmağını kaldırdı. "Bu sefer duble olsun."

Mekanoid ona yapay bir kaş çattı. "Affedersiniz, değerli müşterimiz, ama programım bana yeterince içtiğinizi söylüyor."

"Yapmadım." Kılıç ona ters ters baktı. "Acılarımda boğulmaya çalışıyorum, lanet olsun!"

"Haklı," dedi arkasından bir ses. "Bir erkek acı çekerken dünyada yeterince içki yoktur. Ona istediğini sunun."

Saber sandalyesinde dönerek Merrick'in, yarı Kan yarı Canavar olan devasa Kindred'in kendisine doğru yürüdüğünü gördü. Kesinlikle Saber'ın gördüğü en iri erkekti -Yonnie Six'te Leydi Hake'bean'in kölesi olan Canavar'ı saymazsak tabii. Yine de Kılıç böylesine büyük ve güçlü bir erkeğe hayranlık duymaktan kendini alamadı.

"Merhaba dostum." Merrick ona gülümsedi. "Sen şu kayıp parşömenleri bulup kahraman olmadan önce herkesin gemide olduğu için çok kızdığı Touch Kindred'sin, değil mi?"

"Doğru." Saber arkasını döndü ve sandalyesine yığıldı. "Hatırlatmayın bana."

"Özür dilerim. Bunun hassas bir konu olduğunu bilmiyordum." Merrick onun yanına oturdu ve kocaman parmak eklemleriyle bara vurdu. "Hey, arkadaşımın sipariş ettiği içki nerede?" diye sordu mekanoide ters ters bakarak.

"Affedersiniz, efendim. Ama bu beyefendi limitini doldurdu. Artık ona hizmet edemem," dedi mekanik ses tonuyla.

"İyi o zaman." Merrick barın üzerine bir jeton attı. "Bana bir şişe ateş çiçeği suyu ve iki bardak ver ve çabuk ol."

"Bütün bir şişe mi?" Mekanoid ona tereddütle baktı. "Ama ben bütün bir şişeyi tek seferde satmaya programlı değilim. Kişi yedi standart fitten uzun ve üç yüz kilodan ağır değilse, bu kadar fazla alkolü güvenli bir şekilde metabolize etmesine imkan yok."

"Bana bir bakın." Merrick kendini işaret etti. "Tanıma uyuyorum, değil mi?"

Mekanoid onu tarıyor ve ardından bir dizi hesaplama yapıyor gibi görünüyordu. "Aslında var."

"Güzel. O zaman bana bir şişe ateş çiçeği suyu ve iki bardak servis et. *Şimdi.*"

Kılıç mekanoidlerin korkuyu hissedip hissetmediğinden emin değildi ama bu kesinlikle hissediyor gibiydi. Devasa meleze hizmet ederken o kadar hızlı hareket ediyordu ki mekanik kolları bir bulanıklıktan biraz daha fazlasıydı. Kısa süre içinde Merrick'in önünde süt beyazı ateş çiçeği suyundan bir şişe ve iki shot bardağı duruyordu.

"Güzel." Melez memnuniyetle başını salladı. "Şimdi git barın diğer ucunu temizle ve ben daha fazlasını istemedikçe beni bir daha rahatsız etme."

"Oh, efendim," diye itiraz etti mekanoid. "Size bütün bir şişeyi sunduktan sonra, *daha fazlasını sunmam* mümkün değil."

Merrick uzun bir süre ona ters ters baktı. "*Ne* dedin lan sen bana?"

Eğer bir mekanoid korkmuş görünebilseydi, bu kesinlikle görünürdü. "Dedim ki... Siz daha fazla içki içmek isteyene kadar ben burada barı temizleyeceğim, değerli müşterimiz." Dikkatlice uzaklaştı ve barın uzak ucunu nemli bir bezle kuvvetlice temizlemeye başladı.

"Bu daha iyi." Merrick Saber'a sırtıttı ve ikisine de birer içki doldurdu. "Burada üzüntülerinizi boğmaya gidiyorsunuz."

"Acılarımda boğulmaya." Saber onunla kadeh tokuşturdu; Ana Gemi'de kaldığı süre boyunca öğrendiği, içki arkadaşlarını selamlama şeklindeki Dünya geleneğinden hoşlanıyordu.

Merrick sert likörünü bir dikişte içti ve kendine bir tane daha doldurdu. "Söylememde bir sakınca yoksa da, boğulman gereken ne gibi acıların olduğunu anlamıyorum dostum. Düşmanı nasıl yeneceğini anlatan parşömenleri geri getirdiğinden beri burada, gemide kabul görüyor ve saygı duyuluyorsun. İsteseydin buraya yerleşebilirdin, sen ve seninle gelen o küçük güzel kadın."

Saber kaşlarını çattı ve kendi shot'ından bir yudum daha aldı. Güçlü ateş çiçeği suyunun üzerinde etkili olduğunu hissedebiliyordu ve pişman olacağı bir şey söylemek istemiyordu.

"Aslında benim planım da tam olarak buydu," dedi biraz düşündükten sonra. "Ama şimdi yapamam."

"Neden?" Merrick bir kadeh daha içti ve Saber'ın bardağını da doldurdu. "Sormamın sakıncası yoksa," diye ekledi.

"Umurumda değil." Kılıç kaşlarını çattı. "Her zaman cevap vereceğime söz veremem ama istediğin kadar sorabilirsin."

"Tamam." Merrick bir içki daha aldı. "O yüzden soruyorum. Sorun nedir?"

"Neden umursuyorsun ki?" Saber, kendisi de bir içki daha alarak karşılık verdi. O

Yavaşlaması gerektiğini biliyordu ama ateş çiçeği suyu diline o kadar yumuşak ve yumuşak geliyordu ki içmeden duramıyordu.

Merrick omuz silkti, kocaman omuzları yuvarlandı. "Sanırım sen de benim gibi dışlanmış birisin. Aslında dışlanmış değilsin ama bilirsin işte..." Belli belirsiz bir el hareketi yaptı. "Farklı. Herkes gemiye bir Dokunuş Kindred'i aldığımız için kızginken bile seni tanımak istiyordum. Sadece şimdiye kadar hiç fırsatım olmadı."

Kılıç göz ucuyla ona bir bakış attı. "Senin türünden tek kişi olmak zor olmalı."

"Sen söyle," diye karşılık verdi Merrick. "Sevdiği kızla birlikte Yonnie Six'e bir göreve gitmek için halkının tabularını yıkmaya razı olacak başka bir Touch Kindred tanımıyorum."

Saber kaşlarını çattı. "Onu sevdiğimi nasıl... nasıl söyleyebilirsin?"

"Yüzünün her yerinde yazıyor, kardeşim. Ona her baktığında." Merrick onun sırtını sıvazladı ve bir içki daha doldurdu. "Seni böyle perişan görmek canımı acıtıyor. Ve Elise'im kız arkadaşının da acı çektiğini söylüyor."

Sürekli surat asıyor, ölmek istiyormuş gibi görünüyor. Peki ikinizi bu kadar üzen şey nedir?"

Saber başını salladı. "Ben... Ben bu konuda konuşamam."

"Elbette yapabilirsin." Merrick ona bir içki daha doldurdu. Ve bir tane daha ve bir tane daha, ta ki Saber başının döndüğünü hissedene kadar.

"I..." Merrick beklerken o başını salladı. "Yapamam..." Ne kadar içini dökmek istese de, Lissa'yla ayrılığının ardındaki utanç verici koşulları açıklayamıyordu.

"Söyle bana," diye ısrar etti melez. "Strap-on Central'da tam olarak ne oldu da ikiniz ayrıldınız?"

Saber ayağa kalktı ve neredeyse sandalyesinden düşüyordu. Dehşet içinde Merrick'e baktı. "Sen... az önce ne dedin?"

"Ne yani, Strap-on Central'ı mı kastediyorsun?" Merrick ona sırtıttı. "Eskiden Yonnie Six'e böyle derdik. Bütün hayatımı gemide geçirmedim, biliyorsun. Eskiden serbest çalışırdım, çok kaçakçılık yapardım. O çılgın gezegen için takma adımız buydu."

Saber kendini hasta hissetti. "Yani herkes biliyor... orada neler olduğunu?"

"Oh, bundan şüpheliyim." Merrick küçümseyici bir hareket yaptı ve kendine bir içki daha doldurdu. "Kindred'lar bundan uzak durur. Bizimle çiftleşmek için doğru genetik kombinasyona sahipler ama erkeklerine davranış şekilleri..." Başını iki yana salladı. "Hiç iyi değil."

"Katılıyorum." Saber içini çekti ve kendisi de bir içki daha aldı. Kaç tane ateş çiçeği shot'ı içtiğini hatırlamaya çalıştı. Üç müydü? Beş miydi? Daha fazla mı? Sayı ne olursa olsun, alkol zihnini kayganlaştırıyor gibiydi. Bastırmaya çalıştığı tüm utanç verici, utanç verici anılar aniden geri geldi. Ve sonra kendi kendine şöyle dediğini duydu,

"Önemli bir şey olmayacağını düşünmüştüm."

"Uh-huh." Merrick başını salladı sempatik bir şekilde ve *ne olduğunu* sormadı.

Bu da Kılıç'ı konuşmaya devam etmesi için cesaretlendirdi.

"Parşömeni almanın tek yolu buydu. Ben de üstesinden düşündüm. Yani, günlerdir Lissa'nın kölesi gibi davranıyordum. Giyinmesine yardım ettim, onu besledim, masaj yaptım..." Onun için boşalana kadar çıplak vücudunu ovuşturmasının anısı Saber'ı sertleştirdi ve rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Hatta her yeni yere gittiğimizde dizlerimin üzerine çöküp ayağını öptüm. Ve bununla ilgili hiçbir sorunum yoktu. *Hem de hiç.*"

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor," dedi Merrick tarafsız bir şekilde ve ona bir tane daha doldurdu
Vuruldum.

"Mesele de bu ya, *değildi.*" Saber ateş çiçeği suyunu içti ve iç çekti. "Gerçekten hoşuma gidiyordu çünkü ona yakın olmak, ona dokunmak anlamına geliyordu. Ama ben sadece bir rol oynuyordum. Parşömeni almak için yapmamız gerekeni yaptığımızda..."

"Gerçek mi oldu?" Merrick önerdi.

Saber başını salladı. "Aynen öyle. Ben sadece... bu kadar... bu kadar... çok *iyi* hissetmeyi hiç beklemiyordum." Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu ve utancını örtmek için ateş çiçeği suyundan aceleyle bir yudum daha aldı.

"Şunu doğru anlamama izin verin..." Merrick de bir içki daha aldı. "Lissa seni becerdi ve sen de bundan hoşlandın ve şimdi kim olduğunu ya da sorununun ne olduğunu bilmiyorsun."

"Kesinlikle!" Saber dirseklerini bara dayadı ve başını ellerinin arasına aldı. "Ben... Kendimden utandım, kardeşim. Beni duymalıydın, o bana bunu yaparken kızıışmış bir sürtük gibi yalvardım."

"Yani ayrıldınız çünkü sizi bu şekilde kontrolden çıkmış gördüğünü bilerek gözlerine bakmaya dayanamadınız. Muhtaç. Kahrolası zayıf. Hepsi bu mu?" Merrick talep etti.

"Öyle." Kılıç başını salladı. "Hangi kadın bir erkeği böyle bir durumda gördükten sonra ona saygı duyabilir ya da onu sevebilir?"

Merrick bir içki daha alarak, "Şey," dedi kayıtsızca. "Elise'in beni sevdiğini biliyorum."

"*Ne?*" Kılıç ona inanamayarak baktı. "İkinizin..." demek istemiyorsun herhalde.

"Tam olarak değil." Merrick güldü. "Yine de buna karşı çıkmazdım -Hepimizin bedeninin değiştirildiği günlerde olanlardan sonra değil." Kılıç gözlerini kıstı. "*Tam olarak* ne oldu?"

Merrick sırtıttı. "Meyve bağlama hakkında ne kadar bilgin var?"

"Um..." Kılıç kaşlarını çattı. "Bu, İkiz Akriba ile çiftleşen dişilere eşlerini bulmalarına yardımcı olması için verdikleri meyve değil mi?"

"Aynen öyle. Ya da Kindred boyutlarındaki şaftlarımız konusunda biraz yardıma ihtiyacı olan herhangi biri." Merrick bardağına biraz daha ateş çiçeği suyu doldurdu ve düşüncelere daldı. "Elise'in ne kadar minyon olduğunu ve benim ne kadar iri olduğumu gördün. O yüzden meyveyi düzenli olarak yiyor."

"Devam et." Kılıç başını salladı.

"Mesele şu ki..." Merrick bir shot içti. "Bağ meyvesinin afrodisyak özelliği de var. Yani ne zaman bir dişi bunu yese, birkaç saat sonra fena halde azıyor." Saber'a baktı. "Ve tahmin et bakalım Elise bedenlerimizi değiştirdiğimiz gece gece yarısı atıştırması olarak ne yedi?"

"Tanrıça," diye mırıldandı Saber. "Yani..."

"Uh-huh." Merrick başını salladı. "O lanet şeyden neredeyse bir kase dolusu yemişti. O kadar azmıştım ki *duvarlara* tırmanıyordum. Ya da en azından içinde bulunduğum beden azgındı."

Saber boğazını temizledi. "Peki... ne yaptın?"

"Ne yaptığımı sanıyorsun, kardeşim? Onun için vazgeçtim." Merrick'in uyumsuz gözlerinde uzaklara dalan bir bakış vardı. "Beni mümkün olan her pozisyona sokmuş olmalı. Duvara yaslanmış, sırtüstü yatmış, ellerimin ve dizlerimin üzerinde..." Güldü. "Geminin geri kalanı çıldırırken, ikimiz *Blitherian* tavşanları gibi sevişiyorduk. Ve ne oldu biliyor musunuz?"

"Hayır," diye mırıldandı Saber, hâlâ şaşkındı. "Ne?"

"*Her dakikasına bayıldım.*" Merrick bir bardak daha içti ve bardağın üzerine bıraktı. "Hayatım boyunca yaşadığım en muhteşem cinsel deneyimdi ve bunu hiçbir şeye değişmezdim."

"Buna inanamıyorum." Saber tekrar devasa içki arkadaşına baktı. "Ama sen... sen..."

"Beni beceren kadına aşığım. Tıpkı senin gibi," dedi Merrick hafifçe. "Bunda büyütülecek ne var?"

"I..." Kılıç başını iki yana salladı, hâlâ devasa melez savaşçının kendini hiç pişmanlık duymadan mutlu bir şekilde dışisine teslim etmesini aklının bir köşesine yerleştirmeye çalışıyordu. "Bilmiyorum. Ama nasıl saygı duyabilir ki..."

"Benden duymuş olun, sevişirken duygularınızı göstermeniz dışınız size olan saygısını kaybetmesine neden olmaz," diye homurdandı Merrick. "Ona saygısını kaybettiren şey, sonrasında gururun incindiği için bir *pislik* gibi davranmandır." Parmağıyla Saber'ı işaret etti. "Bu onunla ilgili değil, *seninle* ilgili. Bunu aş ve gidip ondan özür dile. Onu sevdiğini ve sonsuza dek onunla birlikte olmak istediğini söyle. İkinizin de elinde olmayan aptalca küçük bir olay yüzünden onu kaybetmeyin."

"Haklısın," diye fısıldadı Saber. "Tanrıça, acaba beni affedebilecek mi?"

"Sana nasıl bakıyor? Bence bir yolunu bulacaktır," dedi Merrick kuru bir sesle.

Kılıç ona başını salladı. "Gözlerimi açtınız. Size nasıl... nasıl teşekkür edebilirim?"

"Sadece kadının için doğru olanı yap." Merrick başını salladı. "Bir zamanlar ben de Elise'den vazgeçmek istemiştım, biliyorsun. Ama Sylvan buna izin vermedi - o gün benim için gerçek bir dosttu."

"Bugün bana gerçek bir dost olduğun için." Saber selamlamak için elini kaldırdı. "Teşekkür ederim Merrick. Önerdiğin gibi yapacağım ve dışımı arayacağım." Sandalyesinden kalktı, sendeledi ve neredeyse düşüyordu.

"Dur bakalım, kardeşim." Merrick onu kolunun altından yakaladı ve ayağa kalkmasına yardım etti. "Onu bulmaya gideceğine sevindim ama neden yarına kadar beklemiyorsun? Şu anda oldukça sarhoşsun."

"Yarın, o zaman," diye yemin etti Kılıç. Ateş çiçeği suyu sayesinde sınırını çoktan aşmış olsa da, bunda ciddi olduğunu biliyordu. İncinmiş gururunun sevdiği kadına sahip olmasına engel olmasına izin vermeyecekti. Eğer devasa, iri yarı Merrick kendini dışisine verebiliyor ve bundan hiç utanç duymuyorsa, Saber da aynı şeyi hissedebileceğinden emindi.

Lissa, diye düşündü, barın dışına doğru dengesiz adımlarla yürürken. *Seni çok seviyorum. Umarım sana söylemek için çok geç kalmamışımdır.*

Otuz Üçüncü Bölüm

Lissa kapıyı çalmak için cesaretini toplamaya çalışırken gergin bir şekilde ayaklarını kaydırđı. Koridorda yürüyen insanlar merakla ona bakıyordu -ya da ona öyle geliyordu- kendini daha da mahcup hissetmesine neden oluyordu. Lauren'in ona ödünç verdiği büyük paltoyu vücuduna daha sıkı sardı ve kimsenin altındaki daha kışkırtıcı kıyafeti görmemiş olmasını umdu.

Lauren ona denemesi için birkaç farklı kıyafet vermişti; bunların çoğu bir sürü kayışı ve tokası olan bir tür siyah deriden oluşuyordu. Ama kendilerini rahatsız hissediyorlardı ve hiçbirisi işe yarıyor gibi görünmüyordu. Sonunda Lauren başını salladı.

"Senin esaret sürtüğu tipi olduğunu sanmıyorum, tatlım. Başka bir şey deneyelim. Yaramaz bir okul kızı görünümüne ne dersin?"

"Yaramaz bir okul kızı mı?" Lissa kısa, fırfırlı eteğine ve dar, beyaz, şeffaf bluzuna baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu bir erkek fantezisi," diye açıkladı Lauren gülümseyerek. "Ve inan bana, erkeğin bunu anlaması için dünyalı olması gerekmiyor. Xairn buna bayılıyor ve bildiğiniz gibi o bir Scourge."

"Ne yapmam gerekiyor?" Lissa küçücük, kısa eteğinin ve dar bluzunun içinde kıpırdanırken sordu. Birkaç düğmesi eksik gibi görünüyordu çünkü göğüslerinin kıvrımlarını zar zor örtüyordu. Ama eksik düğmeleri bir kenara bıraksak bile, meme uçları çoğunlukla yarı saydam kumaştan açıkça görülebildiği için neredeyse alakasız görünüyordu. Kalçasının üst kısmına kadar inen kısa yeşil eteğine uygun bir külot da yoktu. Bununla birlikte, neredeyse eteğinin alt kısmıyla buluşan masum görünümlü beyaz uyluk hortumu vardı. Lauren'in "Mary Janes" adını verdiği küçük siyah ayakkabılar kıyafeti tamamlıyordu.

Lauren, "Kötü bir şey yapmışsın ve cezayı hak ettiğini biliyormuşsun gibi davran," diye talimat verdi. "Ona şaplak atılması gerektiğini söyle."

"Şaplak mı?" Lissa telaşla ona baktı. "Gerçekten mi?"

"Eğer şaplak atmak sana göre değilse, ona cezalandırılman gerektiğini söyle. *Cinsel olarak,*" diye vurguladı Lauren sırtarak. "Yere yat ve

dizlerinizi kırın ve yüzünüzü şaftına yaslayın. Ya da dört ayak üzerinde yatağa tırmanın ve kendinizi ona sunun. Yetkinin onda olduğunu bilsin."

Lissa dudağını ısırıldı. "Ya... ya beni istemiyorsa? Ya beni geri çevirirse?"

"O zaman en azından elinden gelenin en iyisini yaptığını biliyorsun ve yoluna devam edebilirsin. Ama kendine bir bak, tatlım!" Lauren bir kolunu Lissa'nın omuzlarına doladı ve onu döndürerek Lissa'nın boydan boya bir görüntüye bakmasını sağladı. Lauren yumuşak bir sesle, "Harikasin," diye vurguladı. "Seni reddetmesi için aklını kaçırmış olması gerekir."

Lauren kendine baktı; dar gömleği göğüslerini zar zor kapatıyor, minicik eteği her an amını ortaya çıkarmakla tehdit ediyor ve uzun sarı saçları yeşim taşı çizgileriyle omuzlarına dökülüyordu. Kıyafet neredeyse Yonnie Six'te giydikleri kadar açıktı ama daha az özenliydi. Ve bir şekilde daha çekiciydi. Ya da en azından o öyle düşünüyordu.

"Sanırım güzel görünüyorum," diye itiraf etti sonunda. "Ama bu... yapmak üzere olduğum şey çok *ileri*. Klanımdan kendine saygısı olan hiçbir kadın bir erkeğin evine kendini bu şekilde sunmaz."

"Hiçbir dişi kendi klanından bir erkekle de çıkmaz, değil mi?" Lauren sordu. "Eğer bunu aşabilirsen, biraz agresif olmakla başa çıkabilirsin. Ayrıca, onun evine girdiğinde, herkesin gördüğü en tatlı küçük köle olacaksın. Ona sadece Efendi de ve seni cezalandırmasını iste, inan bana sonuç alacaksın."

Lissa planı kabul etmiş ve Saber'ın süitine gitmeden önce büyük paltosuna sarınmıştı. Ve şimdi burada, kapının önünde durmuş, ne yapması gerektiğini hatırlamaya çalışıyordu.

Kapıyı çalmak için elini kaldırdı... ve tekrar indirdi. Tanrıça, onun burada ne işi vardı? Delirmiş miydi? Saber artık onu istemiyordu - neden kendini ona böyle atıyordu? *Şu haline bak, diye* fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *O aptal paltosunun altında neredeyse hiçbir şey olmadan halka açık bir koridorda duruyorsun. Yoldan geçen insanlar ne yapacağını bilseler ne düşünürlerdi? Evdekiler ne düşünür? Ne-*

Tam o sırada kapı kayarak açıldı ve Saber ortaya çıktı. En iyi üniformasını giymişti-siyah uçuş pantolonu ve koyu mor gömleğinin düğmelerini iliklemişti.

Çene. Yüzünde kararlı bir ifade vardı ve bir elinde Dünya'dan gelen güzel kokulu, egzotik çiçeklerden oluşan bir buket tutuyordu. Lissa'nın orada durduğunu gördüğünde, yüzündeki kararlı ifade yerini şaşkınlığa bıraktı.

"Lissa?" dedi kararsızca. "Sen iyi misin? Neden buradasın?" "İçeri girebilir miyim?" Lissa umutsuzca sordu. Halkın içinde ayakta dururken Hantal paltosunun altına neredeyse hiçbir şey giymeyen koridor sinirlerini yıpratıyordu. "Tabii bir yere gitmiyorsan," diye gecikmeli olarak ekledi, onun dışarı çıkmak üzere olduğunu fark etmişti.

"Oh hayır. Yani, öyleydim ama... şimdi gerçekten ihtiyacım yok. Lütfen, içeri gelin." Onu süite soktu ve kapıyı arkasından kapattı. "Her şey yolunda mı?" diye sordu, buketi dikkatle yere bırakırken.

"Tabii ki. Sorun yok, her şey yolunda." Lissa paltosunu kendine doğru çekti. Onun nesi vardı? Neden Lauren'ın ona söylediği hiçbir şeyi hatırlayamıyordu? Neden donmuş zihni çözülüp ona ne yapması gerektiğini söylemiyordu?

"Yani... sadece merhaba demek için mi geldin?" Adam ona şaşkınlıkla baktı.

"Evet, ben... Hayır." Lissa derin bir nefes aldı ve çenesini kaldırdı. *Ya şimdi ya da asla*, dedi kendi kendine sertçe. *Yapabileceği en kötü şey hayır demek. En azından denemek zorundasın!*

"Peki o zaman, neden...?"

Lissa ceketini yere bıraktı. "Efendim," dedi titreyen bir sesle. "Ben... Ben çok kötü bir kız oldum. Ve beni cezalandırmanıza ihtiyacım var."

* * * * *

Kılıç ona boş boş baktı. "Ne? Sen neden bahsediyorsun?" Gözlerini onun yüzünde tutmaya çalışıyordu ama giydiği kışkırtıcı kıyafet bakışlarını üzerine çekmeye devam ediyordu. Onu tamamen çıplak ve Yonnitlerin garip, özenli kıyafetleriyle de görmüştü ama nedense başka hiçbir şey ona giydiği flörtöz küçük etek ve transparan bluz kadar seksi gelmemişti.

"Ben... Usta, ben..." Lissa başını salladı, yenilmiş görünüyordu. "Bunu yapamam, *nasıl* yapacağımı bilmiyorum."

"Ne yapmaya çalışıyorsun?" Kılıç ona yaklaşarak mırıldandı. "Seni baştan çıkarmak, sanırım." Kız ona baktı, yeşim yeşili gözleri doluydu ve yanakları utançtan kızarmıştı. "Ama bu işi pek iyi yapamıyorum."

"Aslında mükemmel bir iş çıkarıyorsun." Kılıç parmak uçlarını kızın sıcak yanaklarına hafifçe dokundurdu ve kız daha da kızardı.

"Öyle miyim? Hiç öyle hissetmiyorum."

"Söz veriyorum, öylesin." Ona bir gülümseme verdi. "Lütfen... devam et."

"Oh..." Lissa belli belirsiz gülümsedi. "Pekâlâ... Efendim," dedi. "Dediğim gibi, çok kötüydüm."

"Ah?" Kılıç usulca hırladı. "Peki sen ne kadar , Lissa?"

"Çok... çok kötü," dedi nefes nefese. "Ve... ve sizden af dilemem gerekiyor."

Kılıç cevap veremedi, onun önünde dizlerinin üzerine çöktü ve yumuşak küçük yanağını siyah uçuş pantolonunun kasıklarına bastırdı.

"Tanrılar!" Saber kısık sesle mırıldandı. Daha önce de sertleşmişti; onu o küçük kıyafetin içinde görmek bile bunu garanti ediyordu. Ama şimdi kaya gibi sertti; siki zonkluyordu ve o kadar sertti ki neredeyse acı çekiyordu. "Lissa," dedi, saçlarını okşamak için uzanarak. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Evet, istiyorum." Başını kaldırıp ona baktı, yemyeşil pembe dudakları kararlı bir çizgi halindeydi. "Yonnie Six'te bana boyun eğdin ve şimdi *ben de sana* boyun eğmek istiyorum."

"Oh, Lissa..." Tekrar saçlarını okşadı ve ona "boyun eğişini" hatırladı. Merrick'le konuştuktan sonra bu konuda kendini çok daha iyi hissediyordu ama kendini ona o şekilde sunuşunun anısı bile, bunun sonucunda aldığı yoğun zevk bir yana, onu hâlâ hem şaşkın hem de ateşli kılıyordu.

"Kendimi sana vermek istiyorum," diye fısıldadı. "Yani... eğer beni hâlâ istiyorsan."

"Seni istemekten asla vazgeçmedim," güvence verdi Saber, sesi kısıktı.

"Ben de seni istemekten hiç vazgeçmedim. Sana ne kadar çok istediğimi göstereyim." Titreyen parmaklarıyla adamın pantolonunu çözdü ve fermuarını indirerek sikinin serbest kalmasını sağladı.

Saber onu eline alıp yanağını ona sürerken inledi. Tanrım, teni çok yumuşaktı! Sonra dudaklarını onun şaftına bastırdı ve adam patlayabileceğini düşündü.

Yumuşak, geçici öpücükleri kısa süre sonra daha cüretkâr dil oyunlarına dönüştü. Lissa onu şaftının dibinden başına kadar yaladı ve sonra tekrar aşağı indi, sadece küçük pembe dilinin ucunu şakacı bir şekilde ucundaki küçük açıklığa sokmak için durdu.

Saber sinirleri yanıyormuş gibi hissetti. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadığını biliyordu ama Tanrım, bu işte *harikaydı*. Ya da belki de umutsuzca sevdiği kadının önünde diz çökmüş, onu tatmin ediyor olmasıydı. Onun orada diz çökmüş, kendisini iyi hissetmesi için elinden gelen her şeyi yaptığını görmek onu o kadar azdırıyordu ki, buna zorlukla dayanabiliyordu.

"Lissa," diye mırıldandı, kız onu yalayıp öperken saçlarını okşadı. "Tanrım... çok iyi..."

"Hoşunuza gitmesine sevindim, Efendim." Onu yalamaya devam etmeden önce utangaç bir gülümseme verdi. Ama Saber onu durdurması gerektiğini bildiğinden, sikinin geniş başını dudaklarının arasına alana kadar emmedi. Oral zevk ne kadar keyifli olsa da, devam etmesine izin verirse, sonunda onun ağzına boşalacaktı.

"Lissa," diye mırıldandı, onu nazikçe çekerek. "Lissa hayır, dur." "Doğru yapmadım mı?" Kız ona baktı, gözleri acıyla doluydu. "Denedim, Usta. I-"

"Mükemmel yaptın, çok mükemmel," dedi kuru bir sesle. "Sadece kontrolümü kaybedip ağzına boşalmak istemiyorum." Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve anlamlı bir şekilde ona baktı. "Bunu sana yapmak istemiyorum."

"Bunun yerine yapabileceğin bir şey biliyorum." Lissa zarıfçe ayağa kalktı ve kanepeye doğru yürüdü. Yavaşça, güzel, yuvarlak kıcı havada, elleri ve dizleri üzerinde olana kadar kendini aşağı indirdi. "Lütfen, Efendim," diye mırıldandı ona bakarak. "Lütfen, beni alın."

Saber çizdiği erotik tablo karşısında yüksek sesle inledi. Yüzüstü pozisyonu küçük yeşil eteğinin kalkmasına neden olmuştu ve altında külot giymediğini görebiliyordu. Uzak duramayarak ona doğru yürüdü. Kokusu olgun pembe bir çiçek gibiydi, yumuşak dış yaprakları kaygan iç kıvrımlarını ortaya çıkarmak için açılıyordu ve onun sıcak, kadınsı kokusunu alabiliyordu. Amının tadına bakmak için ağzını sulandırdı ve dilini dar kanalının derinliklerine daldırmayı ve adını inletene kadar dilini sokmayı arzuladı.

"Kılıç?" diye fısıldadı ve adam yüzünün bembeyaz olduğunu ve titrediğini fark etti. Kadının bariz korku ve endişe belirtileri şehvetinin bir kısmını geri çekti.

"Evet, Lissa?" diye sordu usulca.

"Are..." Kadın yutkundu ve adam boğazında bir tıkırtı duydu. "Bunu yapmayacak mısın? Beni almayacak mısın?"

"Yapmamı *ister misin*?" diye sordu, bir elini açıkta duran kıkına koyarak.

"Oh!" Lissa onun nazik dokunuşuyla sıçradı. "Yapmanı istediğimi biliyorsun. Ben de sadece hiç... bilirsin işte... daha önce hiç içimde bir şey olmadı."

"Yapmadığını biliyorum." Kılıç onun kıkının yuvarlak kıvrımlarını yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Peki neden şimdi beni oraya götürmeye bu kadar kararlısın?"

"Çünkü." Ona hem korkmuş hem de kararlı bir bakış attı. "Bu sadece adil. Sahip olduğun her şeyi bana verdin, ben de aynısını senin için yapmak istiyorum. Sen..." Ona kararsızca baktı. "İstemiyorsan bana Derin Dokunuş yapmak zorunda değilsin. Sadece... sadece beni alabilirsin. İşleri adil hale getirmek için."

Saber kalbinin göğsünde sıkıştığını hissetti. "Sevişmek neyin adil olduğuyla ilgili olmamalı," diye itiraz etti. "Zevk vermekle, kendini sevdiğin kişiye açmakla ilgili olmalı."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye fısıldadı Lissa. "Ama... işler pek de o şekilde yürümedi."

"Hayır," dedi. "Sanırım olmadı." Düşünceli bir şekilde tekrar kıkını okşadı. "Yani gerçekten seni almamı mı istiyorsun? İçine girmemi ve doldurmamı?" diye mırıldandı gözlerinin içine bakarak.

Lissa her zamankinden daha korkmuş görünüyordu ama yine de başını salladı. "Ben de tam olarak bunu istiyorum... Usta."

Kılıç'ın aklına bir fikir geldi. "Pekâlâ o zaman," diye homurdandı ve ona sert bir bakış attı. "Başını eğ, kıcını havaya kaldır ve bacaklarını benim için aç. *Şimdi.*"

Lissa bir an itiraz edecek gibi oldu ama sonra derin bir nefes aldı ve adamın dediğini yaptı.

Başını eğip yumuşak, yuvarlak kıcını onun için kaldırırken yüzündeki korku ifadesini görmek Saber'ın kalbini sızlattı. Belli ki adamın onu alıp şehvetini tatmin etmek için kullanacağını ve sonra da bir kenara atacağını düşünüyordu. Ama bunu ona yapmasının imkânı yoktu; bir kere rahibe olarak hayatına geri dönme şansını mahvederdi. Ve bir diğeri, sevdiği kadına böyle davranamazdı. Yine de, süitine gelip onu baştan çıkarma zahmetine katlanmıştı; ona bir şeyler vermeliydi.

"Kıpırdama," dedi sertçe. "Ve ben içine girerken hareket etme. Anladın mı?"

"Evet, Efendim," diye fısıldadı, sesi titriyordu. "Ben... Ben anlıyorum. Ne yaparsan yap ya da beni ne kadar derinden alırsan al, yemin ederim kıpırdamadan duracağım."

* * * * *

Lissa bekledi, tüm vücudu gerginlikle gerilmiş ve elleri yumruk haline gelmişti.

Her olabilir, dedi kendi kendine endişeyle. İçime sokacak. Tüm uzun, kalın shaftını. Kıpırdamadan durmalı ve onu kabul etmeliyim, kendimi ona açmalı ve vereceği her şeyi almalıyım. Yapacağıma yemin ettim.

Şimdiden bu sözü vermemiş olmayı diliyordu. Kılıç'ın çok büyüktü ve hepsini içine alabileceği konusunda endişeliydi. Ama eğer o-

"Oh!" Sıcak, ılık ve ıslak bir şey amının narin iç kıvrımlarını okşarken nefesi kesildi. Başını çevirdiğinde Saber'ın arkasında diz çökmüş olduğunu gördü. "Saber?" diye sordu kararsızca.

"Kıpırdama," diye homurdandı usulca, kadının sağ yanağını hafifçe ısırarak. "İçine gireceğimi söyledim ama ne ile gireceğimi söylemedim."

"Ama... ama şimdi senin kölen olmam gerekiyor," diye itiraz Lissa, kafası karışmıştı. "*Benim* işim *sana* zevk vermek, tam tersi değil."

"Kesinlikle," diye mırıldandı, gözlerinin içine bakmak için başını kaldırdı. "Ve hiçbir şey bana senin tatlı küçük amını yemekten daha fazla zevk veremez. O yüzden amını benim için iyice aç ve beni içeri al, dilimi sonuna kadar içine sokmak istiyorum. Yüzüme boşalmanı hissetmek istiyorum."

"Oh..." Lissa fısıldadı, içinden saf bir arzu titremesinin geçtiğini hissetti. "Gerçekten istediğiniz bu mu, Usta?"

"Öyle," diye hırladı. "O yüzden benim için kendini aç. *Şimdi*."

Lissa titreyen parmaklarıyla geriye uzandı ve adamın istediğini yaptı, kendini olabildiğince açarak tamamen açıldı. Korunmasız iç amcığında, özellikle de klitorisinin sıcak, zonklayan düğmesinde serin esintiyi hissedebiliyordu ama kendini örtmeye çalışmadı. Eğer Saber onu böyle istiyorsa -tamamen açılmış ve onun için savunmasız- o zaman ona böyle sahip olacaktı.

Saber onun yeni pozisyonundan yararlanmak için hiç vakit kaybetmedi. Alçak bir iniltiyle ağızını onun açık amına dayadı ve Lissa zevkten nefesi kesilene kadar emmeye, yalamaya ve öpmeye başladı. Onu daha önce hiç bu şekilde, arkadan tatmamıştı. Ve her nasılsa, o amını yalayıp tadına bakarken böylesine çaresiz, hayvani bir pozisyona sokulmak onu hayatında hiç olmadığı kadar ateşlendirdi.

İlk hızlı saldırısı kısa süre sonra çok daha kasıtlı bir şeye dönüştü. Belli ki acele etmiyor, kızın amının tadını sonuna kadar çıkarıyordu. Lissa nefes nefese kaldı ve kıvranmaya başladı, söz verdiği gibi hareketsiz durmaya, kendini tamamen vermeye çalışıyordu. Dilinin klitorisinin üzerinde yavaşça, sıcak bir şekilde kayması sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ve onu gittikçe uç noktaya yaklaştırıyordu. Sonunda, titreyen kanalının derinliklerine bastırđında, boşalacağını biliyordu.

"Saber," diye inledi ona doğru bastırırken, utanmadan amını onun dil darbelerine sunuyordu. "Saber, oh Tanrıça, lütfen... lütfen..."

Saber onu hayal kırıklığına uğratmadı. Düşük bir hırıltıyla, dilinin yetenekli ucuyla klitorisini kırbaçlamaya geri döndü. Aynı zamanda, iki uzun, kalın parmağını amının derinliklerine soktu ve ritmik bir şekilde onu parmaklamaya başladı, onu daha önce hiç itilmediği kadar sert ve hızlı bir şekilde kenara doğru itti.

Lissa utanç ve zevkle karışık bir şekilde, sözünü tutamayacağını fark etti; öylece durup adamın ona verdiklerini kabul edemezdi. Bunun yerine inledi ve ağladı, kalçalarını geriye doğru bastırdı, daha fazlası için yalvarana ve adını inleyene kadar onu yalayıp emerken ve parmaklarken amına daha iyi erişmesini sağlamak için pelvisini eğdi.

"Saber," diye bağırdı orgazmın ılık dalgası onu yıkamaya başladığında. "Lütfen durma! Lütfen... oh, *lütfe*."

Orgazmın son titreşim artışı sarsıntıları geçene kadar onunla kalarak yaladı ve emdi. Sonra Lissa onun geri çekildiğini hissetti ve bundan sonra ne olacağını biliyordu.

Onun siki, diye düşündü endişeyle. Şimdi içime sokacak, tabii ki sokacak. Beni onu almaya fazlasıyla hazır hale getirdi ve şimdi beni dolduracak, tıpkı her zaman hayal ettiğim gibi.

Ama beklemesine rağmen, adamın sikinin geniş, küt başının hassaslaşmış etini okşadığını hissetmedi. Sonunda ona bakmak için başını çevirdi.

"Saber?" diye sordu usulca. "Beni... beni istemiyor musun?"

"İstiyorum." İç çekti. "İstiyorum, *amalla-ama* bu şekilde değil."

Ayrıldıklarından beri ilk kez bu kadar çok sevdiği bir sevgi sözcüğünü kullanmıştı ve Lissa kalbinin yerinden fırladığını hissetti. Yine de ani sevincini bastırmaya çalıştı -belki de bir şey demek istememişti. Belki de ona sadece alışkanlıktan böyle sesleniyordu.

"O zaman... nasıl?" diye sordu, oturup ona bakmaktan başka bir şey yapmaya meyilli görünmediğinde ayağa kalkıp ona bakarak.

Kılıç onun ellerini tuttu ve gözlerinin içine baktı. "Seni düzgün bir şekilde yatağa almak istiyorum, *amalla*. Altımda, benim için açık olmanı istiyorum. Şaftımı ilk kez tatlı, ıslak amının içine soktuğumda gözlerindeki bakışı görmek istiyorum. Ve... *Bunu* yapmak istiyorum."

Lissa, onun görünmez *fısıltı parmaklarının* sertleşmiş meme uçlarını nazikçe kopardığını hissettiğinde nefesi kesildi. Aynı anda, *fısıltı-dudakları* şefkatli bir Dokunuş öpücüğüyle yanağını okşadı.

"Oh," diye fısıldadı, sonunda anlamıştı. "Sen... bana Derin Dokunuş mu yapmak istiyorsun?"

"Seviyorum." Kılıç parmak eklemleriyle onun yanağını okşadı. "Düzgün bir şekilde yapamadığım sürece seninle sevişmek istemiyorum. Seni kendime ömür boyu bağlayamadığım sürece."

"Ama..." Lissa başını salladı. "Tüm kalbimle istiyorum. Ama istemediğini sanıyordum..."

"Ben bir aptaldım," dedi sertçe. "Gururumun aşkımızın önüne geçmesine izin verdim ve bunun için çok üzgünüm, *amalla*. Ben..." Yere baktı. "Alıkonulmaya verdiğim tepkiden utandım. Ben... Bu kadar iyi hissettirmesini beklemiyordum. Bu kadar *doğru*."

Lissa fısıltıyla, "Bana da doğru geldi," diye itiraf etti. "Ama *sadece* seni götürdüğüm için değil, birbirimize zevk verdiğimiz için de doğru geldi. Ben sadece seni ne kadar sevdiğimi göstermek istedim, Saber. Çok ileri gittiysem özür dilerim."

"Bunların hiçbirisi senin suçun değildi," diye mırıldandı. "Bir hiç uğruna üzülmeme izin veren bendim. Bana saygı duymayacağını düşündüm - beni bu kadar zayıf, bu kadar muhtaç gördükten sonra seni koruyamayacağımdan korkacağını düşündüm."

"Bu doğru değil!" Lissa itiraz etti. "Sana olan saygımı *hiç* kaybetmedim, Saber. Ve senin zayıf olduğuna gelince, bu çok saçma! Kendini bana o şekilde açmanın ne kadar güç gerektirdiğini çok iyi biliyorum."

Kılıç bir an için yere baktı. "Bu... kolay değildi," diye itiraf etti sonunda. "Ve çok kafa karıştırıcıydı. Seni o şeyi takarken gördüğümde - o takma çubuğu - beni..." Başını kaldırıp ona baktı. "Bu beni çok azdırdı, Lissa," dedi alçak bir sesle. "Ve nedenini anlayamadım. Ama sanırım şimdi *sen* giydiğin için -çünkü içimde bir yerlerde kendimi sana vereceğimi biliyordum ve bir parçam bunu istiyordu. Hem de çok istiyordu."

"Beni de tahrik etti," diye fısıldadı Lissa dudağını ısırarak. "Sanki... sanki varlığından bile haberdar olmadığım bir parçam ortaya çıkıyormuş gibi hissettim. Metres

bir parçası. Sonrasında üzüldüğünü anladığımda kendimi çok kötü hissettim çünkü... *Bundan zevk aldım*. Sana hükmetmekten zevk aldım." Sertçe yutkundu, boğazı kuru bir tıkırtı çıkardı. "Artık bunu bildiğine göre muhtemelen benden tekrar nefret edeceksin."

Başını iki yana salladı. "Elbette senden nefret etmiyorum, *amalla*. Ve haklısın - kimin alıp kimin almadığı önemli olmamalı - sadece birbirimize zevk vermeliyiz. Ve sen de bana zevk verdin. Neredeyse dayanabileceğimden daha fazla. Bu beni çok etkiledi - işte bu yüzden sonrasında aptal gibi davrandım." Yanağını avuçladı ve gözlerinin içine baktı. "Seni çok seviyorum, Lissa. Seni kendimden uzaklaştırdığım için beni affedebilecek misin?"

Lissa ona gülümsedi, her yerinde sıcaklık hissediyordu. "Benim için tek bir şey yaparsan seni memnuniyetle affederim," diye mırıldandı.

"Söyle," dedi Kılıç ciddiyetle. "Bunu telafî etmek için yapabileceğim her şeyi yapacağıma yemin ederim. Beni tekrar almak istesen bile, kendimi şimdi ve burada sana vereceğim. Sadece seni kaybetmek istemiyorum."

Lissa ona küçük bir gülümseme verdi. "Şey... İleride bir gün bu teklifini kabul edebilirim. Ama şimdilik, esas istediğim senin de bu iyiliğe karşılık vermen."

Kılıç kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni aldığımda sana büyük bir zevk verdiğimi söylemiştin." Lissa ona bir kaşını kaldırdı. "Peki bu sefer *beni* alsan nasıl olur?"

"Memnuniyetle." Onu kollarına aldı ve koltuktan kaldırarak süitin arka tarafına doğru götürdü. "Ama düzgünce, dediğim gibi. Yatak odasında."

"Tabii ki." Adam onu geniş yatağın ortasına yatırırken Lissa zevk ve beklentiyle mırıldandı. Hızla üniformasını çıkarıp Lissa'nın önünde çırılçıplak durdu.

Lissa onu içine çekmek için bir dakika bekledi. Onu daha önce çıplak görmüş olmasına rağmen, uzun ve kaslı vücudu hâlâ ağzını sulandırıyor. Sert vücudunun yakında onunkini kaplayacağı düşüncesiyle, arzuyla karışık lezzetli bir korku titremesi hissetti. Adam çok iriydi ama ona karşı nazik davranacağını biliyordu.

Kendi kıyafetlerini çıkarmaya başladı ama Saber elini kaldırarak onu durdurdu. "Bana bırak."

Yatağın üzerinde onun yanına süründü ve yavaşça bluzunun düğmelerini açmaya başladı. Dolgun göğüsleri tarafından zaten sonuna kadar zorlanmış olan düğmeler kolayca gevşedi ve çıplak göğüslerini bakışlarına açtı.

"Tanrılar, göğüslerin çok güzel," diye mırıldandı Saber kısık sesle ve sert bir meme ucunun etrafında yavaşça, gıdıklayıcı bir çizgi çizdi.

Lissa inledi ve onun nazik dokunuşu içinde bir ateş yakarken dudağını ısırdı. Sadece diğer meme ucuna da dikkat etmesini diledi. Ama bu düşünce aklından geçer geçmez Kılıç onun dileğini yerine getirdi. *Fısıldayan dudaklarının* diğer tepe noktasının etrafına yaklaştığını, alıştırdığını ve emdiğini, sert küçük yumruyu nazikçe çekiştirdiğini hissetti, ta ki zevk kıvılcımları meme uçlarından amına doğru fırlarken haykırana kadar.

Saber onun nazik işkencesi altında kıvranışını izledi. "Tanrılar, *amalla*, sana dokunurken sana dokunmaya bayılıyorum. Vücudunun bana tepki verdiğini hissedebiliyorum - her dokunuşta amının daha da ıslandığını ve sıcaklaştığını hissediyorum."

"Ben... Ben hep bana böyle dokunmanı istemiştim, yani," diye itiraf etti nefes nefese bir sesle. "Bunun yanlış olduğunu düşündüğümüz zamanlarda bile. Seni çok istedim... çok istedim."

"Ben de seni istiyordum," diye hırladı Kılıç. "Seni ilk gördüğüm andan beri. Bunu kaç kez hayal ettiğimi bilemezsin, *amalla*. Kaç gece uyuyamadım ve elime fırsat geçerse seni nasıl alacağımı hayal ettim."

"Göster bana," diye fısıldadı, yastıkların üzerine uzandı ve bacaklarını açtı. Bu kadar cesur olma cesaretini nereden aldığını bilmiyordu ama bir şekilde kendini Kılıç'a açmak doğru gelmişti. Sanki birlikte olmak için yaratılmışlardı ve şimdi, yıllar süren bekleyiş ve üzüntüden sonra, nihayet bir olacaklardı.

"Benim için zevkti," diye mırıldandı, bacaklarının arasındaki pozisyona kayarak. "Mmm..." Ona baktı. "Tüm kıyafetlerini çıkaracaktım ama sanırım bu halini daha çok sevdim."

Lissa kendine baktı ve bir manzara *olduğunu* kabul etmek zorunda kaldı. Sırtüstü yatmış, bacaklarını açmış, bluzunun düğmelerini açarak olgun pembe meme uçlarını göstermiş ve küçük firfırlı eteğini kaldırarak

açık am. Alınmaya hazır görünüyordu, *sikilmeye* hazır. Ve Saber'ın yapmasını istediği şey de tam olarak buydu.

"Lütfen," diye fısıldadı, ona doğru uzanarak. "Lütfen, *Moch Daer*, daha fazla bekleyemem."

"Buna gerek kalmayacak." Saber aralarına uzandı ve Lissa onun aletinin küt ucunun amının sıcak, kaygan kıvrımlarının üzerinde kaydığını hissettiğinde hızlı, tıslayan bir nefes aldı. Tanrıça, işte buydu - sonunda yapacaktı! Saber sonunda kalın sikini onun derinliklerine kaydırarak ve onu sonsuza dek kendine ait kılacaktı.

Adamın sikinin başının girişine değdiğini hissetti ve sonra adam yavaşça ileri doğru kayarak kalın sikinin sadece ilk santimini amına bastırdı.

Lissa biraz yüzünü buruşturmadan edemedi. Adam çok *büyük*tü. Ama kendi kendine bunu istediğini ve buna dayanabileceğini söyledi. Kendini açabilir ve onun her santimini içine alabilirdi.

Ama Saber'ın ona daha fazla sokulmak yerine durması onu şaşırttı.

"Saber?" diye sordu kararsızca. "Her şey... her şey yolunda mı?"

Ona endişeli bir bakış attı. "Ben de sana tam olarak bunu sormak istiyordum, *Amalla*. İyi hissediyor musun? Acıyor mu?"

"Biraz dar," diye itiraf etti nefes nefese. "Ama kötü anlamda değil. Sadece biraz... esnek."

"Bir şey denememe izin ver." Yüzünde konsantre olmuş bir ifade vardı ve sonra Lissa onun kendisine tekrar dokunduğunu hissedince nefesi kesildi. Birden, *fısıltılı halindeki dallar* onu aşağıdan okşuyor, şişmiş klitorisinin üzerinden kayıyor ve amına doğru ilerliyordu, ancak Saber'ın şaftının ilk kalın santimi yolu kapatırken nasıl girebildikleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

Oraya nasıl gelmiş olurlarsa olsunlar, *fısıltılı ipliklerin* orada olmasının bir sebebi vardı. Durmaksızın klitorisiyle dalga geçerek amının daha da bal yapmasına neden oldular, girişini kolaylaştırmak için onu kaygan ve ıslak hale getirdiler. Aynı zamanda, şaftının acıya neden olmadan ona girmesine izin vermek için onu nazıkçe açtıklarını, kanalını sadece onun için genişlettiklerini hissetti.

Dallar üzerinde çalışmaya devam ederken "Oh!" diye nefes nefese kaldı. "Oh, bu... çok *iyi* hissettiriyor."

"Sevindim," diye mırıldandı Saber. "Şimdi hazır mısın, *amalla*? Beni sonuna kadar içine almaya hazır mısın?"

"Evet." Lissa uzanıp onun yanağını kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Evet, Saber. İçime koy, hepsini. *Şimdi*."

Ona eğlenceli bir sırıtma yaptı. "Bu bir emir mi, Hanımefendi?"

"Evet," dedi Lissa ona, en kibirli Metres sesini kullanarak. "Evet. Ve bana itaat edilmesi konusunda *ısrar ediyorum*."

"Leydimin dileği benim için zevktir," diye homurdandı Kılıç usulca. Sonra alçak bir iniltiyle onun emrine itaat etti.

Lissa adamın uzun, kalın aletinin içine doğru kaydığını hissedince ani bir zevkle haykırdı. Tanrıça, Yonnie Six'te sahip olduğu çubuktan çok daha büyüktü - şişmiş klitorisini okşamaya ve okşamaya devam eden yatıştırıcı *fısıltı uçları* olmasaydı, almayı hayal edebileceğinden daha büyüktü.

Saber'ın içinde hareket etmesini, onu becermesini bekledi. Ama onu şaşırtan şey, Kılıç'ın kıpırdamadan durması oldu.

"Saber?" diye sordu ona bakarak. "Ben iyiyim, canım yanmıyor. İstersen hareket edebilirsin."

"Oh, istiyorum. Ama önce aşağı bak, *amalla*," diye mırıldandı, derin sesi kısıktı. "Aşağı bak, görmeni istiyorum. O küçük tatlı amcığını sikerken ve seni ilk kez döllerimle doldururken izlemeni istiyorum."

Adam kızın üzerinden biraz kalktı ve Lissa birleştikleri yere doğru baktı. Tanrıça, bu gerçekten o muydu? Gerçekten de Birinci Dünya'dan gelen utangaç küçük rahibe sevdiği adam için burada ahlaksızca uzanıyor muydu? Bacaklarını iki yana açmış ve artık bakir olmayan amcığına köküne kadar gömülmüş kalın sikiyle sınırlarına kadar gerilmiş amcığı mı?

"Tanrıça," diye fısıldadı. "Bu... bu inanılmaz. Yani seni içimde görmek."

"Ben de öyle düşünüyorum. Şimdi izle," diye emretti Kılıç.

Yavaşça, sikinin neredeyse tamamını geri çekti, amının balıyla parlayan shaftını, içinde sadece son kalın inç ve geniş kafa kalana kadar yavaş yavaş dışarı kaydırды.

"Oh!" Lissa inledi. "Lütfen, Saber- tekrar sok. *Lütfen*."

"Seve seve yaparım - madem bu kadar nazikçe sordun." Bir başka derin iniltiyle, Lissa sikinin küt başının kanalının ucuna sertçe bastırıldığını ve rahminin ağzını öptüğünü hissedene kadar tekrar içine doğru itti.

Tanrıça, iyi hissettirdi. O kadar iyiydi ki tek bir düşüncesi vardı.

"Daha fazla!" diye yalvardı utanmazca. "Lütfen Saber, *daha fazlasını* istiyorum."

Ona ikinci kez sormasına gerek yoktu. Derin bir iniltiyle geri çekildi ve tekrar içine kaydı... ve tekrar ve tekrar, amının derinliklerine doğru becerirken ikisini de memnun eden bir ritim buldu.

Lissa bacaklarını adamın dar beline doladı ve geniş omuzlarını kavradı, kalın shaftının derin itişinden ve içine çekişinden zevk aldı. Ama orada öylece uzanıp adamın sunduklarını almakla yetinmedi. Yumuşak bir iniltiyle kalçalarını çalıştırmaya başladı, onun ritmini yakaladı, aşağı doğru iterken aynı anda yukarı doğru itti, kendini daha da açık hale getirmeye çalıştı, onu amının daha da derinlerine almaya çalıştı.

Hayal edebileceğinden çok daha kısa bir süre sonra Lissa yeni bir orgazmın kıpırtılarını hissetti. Adamın yarrağının Lissa'nın derinliklerinde attığı lezzetli nabız atışları onun boşalması için yeterli olacaktı ama tüm bu süre boyunca Saber ona dokunmayı hiç bırakmadı. Onun altında inleyip kıvrılırken, kalçalarını yukarı kaldırıp utanmazca kendini sunarken, Lissa onun *fısıltılı dallarının* klitorisini okşadığını ve *fısıltılı dudaklarının* meme uçlarının sert tomurcuklarını emip yaladığını hissetti. Sonu gelmeden devam ediyor gibiydi ve yakında patlayacağını biliyordu.

Kılıç onun ne kadar yakın olduğunu dokunma duyusu aracılığıyla hissetmiş olmalı ki konuşmaya başladı.

"Doğru, *amalla*," diye mırıldandı, onun içine doğru derinlemesine okşayarak. "Benim için gel, o daracık amcığının sikimi sıktığını ve döllerimi içine akıttığımı hissetmek istiyorum."

Sıcak ve edepsiz sözleri, derin itişler ve *fısıltılı tellerinin* tatlı dokunuşuyla birleşince sonunda Lissa'yı uçurumun kenarına sürükledi.

"*Moch Daer!*" diye feryat etti ikinci, çok daha yoğun bir orgazm onu yıkarken. "Oh evet, lütfen... içime gir! İçime çok *derin gir*."

"Evet, Hanımefendi," diye usulca kulağına homurdandı. Ve sonra sertçe ve derinlemesine içine bastırdı ve Lissa onun sert, kısa fısıltılarla geldiğini hissedebiliyordu

rahmini sıcak tohumuyla yıkadı, bağlarını mühürledi ve onları sonsuza dek bir yaptı.

* * * * *

Yoğun sevişme Lissa'yı yormuş gibiydi. Ya da belki de daha başlamadan önce yaşadığı stres yüzünden. Saber, Lissa'nın onu baştan çıkarmak için odasına gelerek ne kadar cesur davrandığına hâlâ hayret ediyordu. Elbette, tam da o ortaya çıktığında özür dilemek ve onu geri kazanmaya çalışmak için süitine gidiyordu, bu yüzden kendisi de biraz gergindi. Her iki durumda da, rahatlamak ve birbirimize sarılmak harika bir histi.

Onu kollarının arasına aldı, bedenleri ayrıldıktan sonra bile ona sımsıkı sarıldı ve kendini evrendeki en şanslı erkek gibi hissetti. O kadar güzel, narin ve mükemmeldi ki... nihayet onun olmuştu. Yıllarca onu özledikten, yıllarca onun hayalini kurduktan ve onu bekledikten sonra, sonunda onu gelini olarak sahiplenebilecek ve asla bırakmayacaktı.

"Ben de seni özledim," dediğini duydu kafasının içinde.

"Ah, amalla..."

Onun zihinsel sesini duyduğunda, neredeyse dayanamayacağı kadar büyük bir sevinç kalbini delip geçti. Bir Kindred ile eşi arasındaki gerçek ruh bağının, bağlı çiftlerin paylaştığı zihinsel bağlantıdan daha büyük bir kanıtı olamazdı.

"Seni seviyorum," dedi, belli ki bu yeni bağlantıdan en az onun kadar keyif alıyordu. "Hiç durmadım, annen bana sana asla sahip olmayacağıma dair yemin ettirdiğinde bile."

Birden ayağa kalktı. "Ah, yemin!"

"Ne ona?" Kılıç memnuniyetle esnedi.

"Ben kırdım!" Lissa üzgün görünüyordu. "Sana asla sahip olmayacağıma yemin etmişim ama şimdi... şimdi sahibim."

"Hatırladığım kadarıyla iki kez." Kılıç ona sırıttı. "İlki Yonnie Altı'daydı, orada yemini gerçekten bozdun. Hem de mümkün olan en gerçek anlamda." Artık aşklarını daha geleneksel bir şekilde tamamladıklarına göre, "Strap-on Central "da Lissa'yla yaşadığı deneyimi çok daha olumlu bir ışık altında değerlendirdiğini fark etti. Onu utandırmak bir yana, artık

En başta bu konuda bu kadar üzgün olması saçma görünüyordu. Ve aldığı zevk akıllara durgunluk vericiydi.

Ama Lissa hâlâ üzgün görünüyordu. "Bu konuda nasıl şaka yaparsın?" sordu. "Ben bir rahibim ya da *öyleydim*. Böylesine kutsal bir yemini bozduğuma inanamıyorum."

Saber, "Annem seni bu yemini etmeye zorladı, bunu asla kendi başına yapmazdın," dedi. "Baskı altında verilen herhangi bir sözün yasal olarak bağlayıcı olmadığını iddia edebilirsin." Omuz silkti. "En azından aileme neden eve gitmediğimi açıkladığımda söyleyeceğim bu."

"Oh, Saber..." Lissa dudağını ısırdı, yeşim yeşili güzel gözleri sıkıntılıydı. "Bunun için kendimi çok kötü hissediyorum - benim için tüm geleceğinden vazgeçtiğin için."

"Lissa..." Ayağa kalktı ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "*Bana bak,*" dedi yeni bağlantıları aracılığıyla. "*Sen benim geleceğimsin. Birlikte olmayı tercih edeceğim kimse yok. Ve eğer bu seninle birlikte olmak için kendi dünyamı terk etmek anlamına geliyorsa, bunu hiç düşünmeden memnuniyetle yaparım.*" Onu dudaklarından hafifçe öptü. "O yüzden bu konuda endişelenmeyi bırakalım ve sadece tadını çıkaralım, tamam mı?" diye yüksek sesle bitirdi.

"Oh Saber..." Gözleri yaşlarla doldu ama onun da gülümsediğini görünce rahatladı. "Pekâlâ," diye fısıldadı. "Endişelenmemeye çalışacağım. Sadece aileni hayal kırıklığına uğrattığım için kendimi çok kötü hissediyorum. Seni evden uzaklaştırdığım için, senden harika bir Klan Derebeyi olurdu."

"Babamın ikinci adamının benim yerimi alabilecek bir oğlu var," diye güvence verdi Saber. "Onu hatırlıyor olabilirsin-Reddix?"

Lissa kaşlarını çatı. "Onu biraz hatırlıyorum ama dokunma duyusu tamamen yanlış olan o değil miydi?"

Saber başını salladı. "Dokunma duyusu tersine dönmüş durumda; başka kimseye dokunamıyor ama başkalarının duygularını da vücudunda fiziksel bir his olarak hissedebiliyor. Bu bir tür yük olabilir ama buna iyi dayanıyor."

"Bütün gün başkalarının duygularını hissetmek berbat bir şey olmalı." Lissa ürperdi. "Bu şekilde nasıl çalışabiliyor?"

"Çoğunu engellemesine yardımcı olan bir bitki özü alıyor. Bu onun iyi bir şef olmasını engellemeyecek." Saber güldü. "Kiminle çiftleşirse

Yine de mutlu olmayacak - erkeğinin onu gören herhangi bir dişi tarafından sürekli dokunulması fikrine alışmak zorunda kalacak."

"Neden?" Lissa sordu. "O kadar çekici mi?"

Saber omuz silkti. "Dişiler için öyle. Babası Yıldız klanındandı ve ne kadar nadir bulunduklarını bilirsiniz; fiziksel özelliklerinin neredeyse büyüleyici bir auraya sahip olduğu söylenir."

"Onun bu kadar karşı konulmaz olduğunu hatırlamıyorum," dedi Lissa. "Elbette," diye ekledi ona daha da sokularak. "Gözlerim sadece seni gördüğü için olabilir."

"Muhtemelen." Kılıç gülümsedi. "Ya da siz gitmeden önce Reddix henüz olgunluğa erişmemiş olduğu için olabilir. Olgunlaştığında, Yıldız Klanı mirası çok daha belirgin hale geldi. Ama idare ediyor - tanınmadığı yerlere gittiğinde kapüşonlu bir pelerin giyiyor - bu da sorunu en aza indiriyor."

"Oh." Lissa başını salladı. "Anlıyorum. Ama eğer Dokunma duyusu tersine çevrilmişse, bağ kurmak istediğı dişiyi bulduğunda ne olacak? Ona Derin Dokunuş'u verebilecek mi?"

Kılıç ciddiyle başını salladı. " sanmıyorum. Bu konuyu sadece ikimiz de oldukça sarhoşken bir kez konuştuk. Bu yüzden asla bir gelin almamaya karar verdi - çünkü bir dişiyi asla tatmin edemeyeceğini düşünüyor. Ona dokunmadan olmaz. Ama yine de iyi bir Şef olmak için bir geline ihtiyacı yok."

"Sanırım hayır," dedi Lissa şüpheyle. "Zavallı Reddix! Dokunma duyusunun tersine çevrilmesinin böyle bir trajediye yol açtığını bilmiyordum! Bana Derin Dokunuş'u verememiş olsaydın bunun ne kadar korkunç olacağını düşününce..." Başını iki yana salladı.

"Ama yapabildim." Kılıç onu daha da yakınına çekti. "Ve tekrar yapmak istiyorum."

"Mmm..." Lissa neredeyse mırıldanıyordu, gözleri beklentiyle yarı kapalı. "Ne için bekliyorsun?"

"Beklemeyeceğim," diye homurdandı Saber usulca. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, *amalla*. Bu sefer seni arkadan yakalamak istiyorum."

Kız kıpkırmızı oldu ama adam onun yüzündeki zevki görebiliyordu. "Memnuniyetle, Efendim," diye mırıldandı. Tam da adamın istediğı pozisyona giriyordu.

kapının gürültüyle vurulması ikisinin de sıçramasına neden oldu. "Aman

Tanrım, bu da ne böyle?" Lissa'nın nefesi kesildi.

"Burada kal," diye emretti Kılıç, yorganın altına girmeye çabalarken uçuş pantolonunu çekti. "Ben gidip ne olduğuna bakacağım."

Yatak odasından çıktı ve süitinin kapısına doğru yürüdü. Dışarıda birkaç sesin konuştuğunu duyabiliyordu.

"Ses buradan geliyor gibiydi," dedi ilk ses. "Bu süitte kim yaşıyor ki?" diye sordu ikinci ses.

"Touch Kindred - hani şu kayıp parşömenleri geri getiren?"

"İnsanlara zihinleriyle dokunabildiklerini duymuştum," dedi üçüncü bir ses. "Ama bu çok saçma."

"Bu ne saçmalık?" Kılıç kapıyı açmasını istedi.

İkisi Canavar Kindred ve biri Kan Kindred olmak üzere üç ürkek savaşçı hemen dışarıda durmuş şaşkınlıkla ona bakıyordu.

"Bir sorun mu var?" Hiçbiri konuşmaya istekli görünmeyince Kılıç sordu.

"Affedersin, kardeşim..." Kan Akraba boğazını temizledi ve biraz utanmış görünüyordu. "Ama orada bir çeşit... hava kaynaklı bir afrodisyak mı kullanıyorsunuz?"

"Ne?" Kılıç kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Gelinim ve ben sizinkinin hemen yanındaki süitte kalıyoruz." Kan Akraba elini uzattı. "Kendimi daha önce tanıtmadığım için beni affedin."

"Biz de diğer taraftayız, iki kapı aşağıda," dedi Canavar Kindred'lerden biri. "Gelinlerimiz kardeş, bu yüzden çift kişilik bir odayı paylaşıyoruz."

"Sizinle tanıştığım memnun oldum," dedi Saber. "Ama sorunun ne olduğunu hâlâ anlamış değilim."

"Şey, şöyle bir şey..." İlk Canavar Kindred utanmış ama kararlı görünüyordu. "Kısa bir süre önce gelinim bir tür doyumsuz şehvete kapıldı. Lanet olsun, ben de öyleydim."

"Hepimiz öyleydik," dedi ikinci Canavar Kindred ve Kan Kindred savaşçısı başını salladı.

"Aslında," diye ekledi. "Görünüşe göre sizinkine bağlı olan tüm süt sırası da aynı şeyi yaşamış. Sanki bu sırada yaşayan herkes aniden büyük miktarlarda bağ meyvesi tüketmiş gibiydi. Ve biz de merak ediyorduk... anlamaya çalışıyorduk..."

İlk Canavar Kindred açıkça, "Bunu bir şekilde senin yapıp yapmadığını öğrenmek istedik," dedi.

"Tanrıça..." Kılıç elini başına götürdü. "Aslına bakarsanız, gelinim ve ben..." Boğazını temizledi. "Ben, ah, onun üzerinde dokunma duyumu kullanıyordum. Ki bunu asla başkası üzerinde kullanmam," diye ekledi aceleyle. "Ama itiraf etmeliyim ki, biz Dokunuş Kindredleri sevişirken yakın çevredekiler etkilenebilir." Kaşlarını çatı. "Yine de etkinin neden bu kadar uzağa gittiğini bilmiyorum. Belki de sütlerimizin duvarlarını oluşturan alaşım bir tür iletken görevi görmüştür."

"Biliyordum!" diye haykırdı ilk Canavar Kindred. "Kardeşim, elini ilk sıkan ben olayım."

"Ne? Neden?" İri yarı savaşçı elini havaya kaldırırken Kılıç şaşkınlıkla ona baktı.

"Neden?" İkinci Canavar Kindred güldü. "Kardeşim ve gelini günlerdir kavga ediyorlardı. Birbirlerini çok seviyorlar ama ikisi de çok inatçı insanlar."

"Kavganın ne hakkında olduğundan bile emin değilim," diye itiraf etti ilk Canavar Kindred utangaç bir şekilde. "Ama senin küçük Dokunuş dalgan o kadar güçlüydü ki, ikimiz de kızgın olmayı unuttuk."

"Dişim ve ben de benzer şekilde etkilendik," diye ekledi Kan Akraba. "Hiç durmayacak sandım!"

"Sadece size teşekkür etmek istedik." İkinci Canavar Kindred başını salladı. "Gelinimi kendime bağladığımdan beri yaşadığım en iyi seksti." Saber'ın da elini sıktı. "Hoş geldin dostum. Umarım Ana Gemi'de kalmayı planlıyorsunuzdur."

"Ben de bunu düşünüyordum," diye itiraf etti Kılıç.

"Güzel." Kan Akraba da onun elini sıktı. "Sizi aramızda görmekten mutluyuz. Ve bence siz Dokunuş Kindredlerinin sahip olduğu bu... *yetenek* daha yaygın olarak bilinse ve anlaşılrsa, halkınızın geri kalanı da burada hoş karşılanırdı." Sivri dişlerini göstererek Saber'a gülümsedi. "Düşünmen gereken bir şey var, kardeşim."

"Artık gelininizin yanına dönmenize izin vereceğiz." İlk Canavar Kindred ona göz kırptı. "İyi eğlenceler!"

Üçü de kendi aralarında gülmeye ve konuşmaya devam ederek ayrıldılar ve Saber şaşkınlıkla arkalarından bakakaldı. Sonunda seslerinin yankısı azaldı ve kapıyı kapatıp yatak odasına geri döndü.

"Bütün bunlar da neydi?" Lissa endişeyle sordu. "Sadece bir kısmını duyabildim, her şey yolunda mı?"

"Görünüşe göre iyiden de öte." Kılıç ona sııttı. "Görünüşe göre iki yanımızdaki sütlerde oturan komşularımız az önce aramızdaki bağın etkisini tam olarak hissetmişler."

"Aman Tanrım!" Lissa'nın yanakları pembeleşti. "Yani onlar..."

"Uh-huh." Kılıç yavaşça başını salladı.

"Bu... bu çok *utanç verici*!" Lissa elini yüzüne götürerek soluk soluğa kaldı. "Tanrıça, buna inanamıyorum. Çok üzgün olmalılar!"

"Üzgün mü?" Saber güldü. ". Bize teşekkür etmeye geldiler." "Öyle mi?" Lissa ona kocaman gözlerle baktı.

"Uh-huh." Saber pantolonunu çıkardı ve onun yanına yatağa tırmanarak yorganın altına sokuldu. "Peki onlara ikinci raundu vermeye ne dersin?"

"Ah Saber, *yapamayız* - *bu* bir tür... bir tür seks şovu yapmak gibi olur!" diye itiraz etti. Ama Saber onun vücudunun kendi vücuduna karşı hareket ettiğini, yakınlığına karşılık verdiğini hissedebiliyordu.

"Öyleyse bir gösteri yapacağız," diye mırıldandı, göğüslerinden birini avuçlarken diğerine dokundu. "Şimdi iyi bir kız ol ve efendine itaat et."

"Senin *metresin* olduğumu sanıyordum," diye fısıldadı çıplak bedenini onunkine yaklaştırırken biraz soluk soluğa.

"Sırayla yapabiliriz," diye karar verdi Saber, onu öperken gülümseyerek. "Her iki şekilde de hoşuma gidiyor."

"Oh." Adamın ne demek istediğini anlayınca gözleri büyüdü. "Ben de öyle," diye itiraf etti.

"Güzel. O zaman ellerinin ve dizlerinin üzerine geri dön."

"Evet, Efendim," diye mırıldandı, tekrar pozisyonunu aldı.

Kılıç arkasına geçti ve yumuşak yuvarlak kalçalarını okşayarak uyluklarını daha da açmaya zorladı. Lissa boyun eğdiğini inleyerek ona doğru açıldı ve onun aletini sıcak, ıslak amının derinliklerinde karşıladı.

Kılıç onun içine kayd, o gece ikinci kez ama son kez değil, onu kabzasına kadar doldurdu.

Bir gösteri yapmaya başladılar.

Bölüm Otuz Dört

Kat, Lissa'ya dumanı tüten sıcak bir fincan *klava* doldururken, "Anladığım kadarıyla sen ve Saber geçen gece sütlerin altmışıncı sırasında oldukça ateşli bir zaman geçirmenize neden olmuşsunuz," dedi.

"Oh, Tanrıça." Lissa elini yüzüne götürdü. Ama utanmasına rağmen dudaklarına yayılan gülümsemeye engel olamadı. O ve Saber saatlerdir birbirlerini tatmin ediyor ve sevişiyorlardı, Saber ise Lissa tamamen bitkin düşene kadar ona tekrar tekrar dokunuyordu.

"Şuna bakın, kızarıyor!" Lauren haykırdı. "Sana ödünç verdiğim o küçük kıyafetin ne kadar ateşli bir zamana neden olacağını bilseydim, onun yerine Saber'ı senin süitine getirmeni söyledim - benimkinden sadece birkaç adım ötede."

"Ah lütfen," diye homurdandı Kat. "Sanki Xairn ile ateşli seks yapmak için bir nedene *ihtiyacın varmış* gibi. Eğer Lissa'ya ödünç verdiğin kıyafetler diğer 'oyun kıyafetlerin' gibiye muhtemelen her gece çarşafı ateşe veriyorsundur."

"Ateşli seksten bahsetmişken," dedi Lauren tatlı bir sesle. "Yaptırdığın o küçük test tam olarak nasıl sonuçlandı Kat?"

Kat iç çekti. "Soracağından korkuyordum. Aslında sonuçlar burada." Cebine uzanarak, mükemmel şekilde biçimlendirilmiş iki minyatür çiçek çıkardı. Her iki çiçek de koyu, parlak bir turkuaz rengindeydi.

"Oh!" Lissa daha yakından bakmak için öne doğru eğildi. "Bu olumlu, değil mi?"

"Uh-huh." Kat pişmanlıkla gülümsedi. "Küçük Bayan Lauren haklıydı, buradaki hemen herkes gibi benim de fırınımda biraz çörek var."

Lauren ona sıırıttı. "Senin için çok heyecanlıyım! Ama... turkuaz mı? Kızlar için pembe, erkekler için mavi gördüm ve beyazın hamile olmadığın anlamına geldiğini biliyorum. Ama bu renk çiçeği daha önce hiç görmemiştim. İkiz Kindred bebekleri taşıdığın için mi?"

Kat başını salladı. "Hayır. Renk ilk başta beni de korkuttu ama Deep ve Lock bunun tamamen normal olduğunu söylediler. Bu nadir görülen ama duyulmamış bir varyasyon değil, bazen İkiz Çocuklarda olur; bu sadece bebeklerin özel yetenekleri olacağı anlamına gelir."

"Özel yetenekler mi? Ne gibi?" Lissa sordu.

Kat omuz silkti. "Onlar ortaya çıkana kadar gerçekten bilemeyeceğiz. Deep ve Lock gibi arayıcı-bulucu olabilirler. Ya da herhangi bir sayıda başka olasılık." Sırıttı. "Her ne olurlarsa olsunlar, eğer babalarına benziyorlarsa, ele avuca sığmaz olacaklar."

"Merak etme Kat." Yemek hazırlama alanında sessizce kendine bir fincan çay hazırlamakta olan Elise yanına geldi ve Kat'in omzunu ovdu. "Zamanı geldiğinde sana yardım edeceğim. Senin deyiminle 'bebek trenine' binmeyen tek kişi ben kaldığım için kendimi resmen herkesin bebek bakıcısı olarak atıyorum."

"Çok tatlısın Elise." Kat minnetle onun elini sıktı. "Ama ben doğuma hazır olduğumda sen hamile olabilirsin. Bir yıl içinde çok şey olabilir."

Elise başını salladı. "Sanmıyorum, henüz hazır değilim. Ve Kindred bebekleri hakkında bir teorim var - siz hazır olana kadar gelmezler."

"*Bundan* emin değilim," diye homurdandı Kat. "*Kendimi* kesinlikle hazır *hissetmiyorum*." "Ama sen hazırsın," Elise sessizce dedi.

"Sonunda hazır olduğunu söyledin. Büyükkanneniz adamlarınız hakkında konuşuyor ve siz de töreninizi planlamışsınız."

"Sanırım öyle," dedi Kat isteksizce. "Ama şu anda olduğumdan daha da şişmanlamaya hazır değilim!"

"Sadece bir yıl süreceksin," dedi Lauren yatıştırıcı bir sesle. "Ve ondan sonra, muhtemelen bebekleri doğurmadan önceki halinden daha iyi görüneceksin. Olivia'ya baksana, doğum yaptığı bile anlaşılmıyor!"

Bütün gözler kanepede oturmuş, küçük Daniel'ı sevmekte olan Olivia ve Sophia'ya çevrildi. Babasının mürekkep gibi siyah saçlarına sahip, enerjik ve meraklı bir bebektir. Ancak en dikkat çekici özelliği gözleriydi. İlk başta yeni doğan mavisi olan gözleri, Olivia'nın ve Baird'in gözlerinin tuhaf bir karışımına dönüşmüş, altın ve gümüş grisi halkalar oluşturmuştu.

Onu gören herkes, güzel olduğu kadar biraz da rahatsız edici olan bu alışılmadık kombinasyon karşısında haykırdı. Daniel'a bu kadar küçük bir bebekte garip, uzağı gören bir görünüm veriyordu. Aslında Olivia ve Sophia'nın şu anda konuştukları şey bu gibi görünüyordu.

"Sanki içime bakıyormuş gibi hissediyorum," diye mırıldandı Sophia, bebeğin yanağını hafifçe okşayarak ona mırıldanmasını sağladı. "Acaba *benim* bebeklerimin de birleşik gözleri olacak mı?"

"Bu çok güzel olurdu, mavi ve yeşil," dedi Olivia. "Geceleri çok iyi olduğunu biliyor musun? Neredeyse hiç ağlamıyor. Sadece o gözlerle bana bakıyor ve ben onun ne istediğini biliyorum. Bu garip mi?"

"Bu annelik içgüdüğü," dedi ikizi rahatlatıcı bir şekilde. "Bu küçük Danny'yi psişik yapmaz, sadece seni iyi bir anne yapar."

"Umarım haklısındır." Olivia güldü. "İhtiyacım olan son şey etrafta süper güçleri olan bir bebeğin dolaşması."

"*Benim* sahip olacaklarım gibi mi demek istiyorsun?" Kat ikiz turkuaz çiçeklerini havaya kaldırarak sordu.

"Oh!" Olivia güldü. "Ne demek istediğimi biliyorsun, Kat kadını. Ben şey hakkında konuşmuyordum... boş ver."

"Düğün planları nasıl gidiyor?" Sophia sordu. "Pasta seçtiniz mi?"

"Dört katmanı olacak," dedi Lauren, isimlerini sayarak. "Ahududu dolgu çikolata, kayıslı beyaz çikolata, çilekli limon-"

"Ve bağlayıcı meyveli vanilya," diye bitirdi Kat ve göz kırptı. "Bu mutlu bir balayı geçirmemizi sağlayacaktır, öyle değil mi?"

Olivia homurdandı. "Sen ve bir parça alan diğer tüm masum konuklar. O tabakaya dikkat etsen iyi olur Kat. Yanlış kişi biraz yerse tahribata neden olabilir."

Kat elini umursamaz bir şekilde salladı. "Merak etmeyin, evli olmayanların emin olacağım. Kesinlikle sadece evlilere özel bir katman. Emin olmak için üzerine bir işaret bile koyacağız."

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor." Sophia onaylarcasına başını

salladı. "Bir aksilik çıkmadığı sürece," diye mırıldandı Elise.

"Olmayacak," diye itiraz etti Kat. "Benim hakkımda bu kadar konuştuğunuz yeter." Lissa'ya döndü. "Senin hakkında bir şeyler bilmek istiyorum, bebeğim. Sen ve Saber Ana Gemi'de kalmaya karar verdiniz mi, vermediniz mi?"

"Şey..." Lissa tereddüt etti. "Gerçekten istiyorum ama Nadiah onu aradığımda o kadar üzüldü ki Birinci Dünya'ya geri dönebileceğimizi düşünüyorum."

"Biz de seni yeni yeni tanıyorduk!" Elise onun eline nazıkçe bastırdı.

Lissa gülümsedi. "Yine de sık sık gelip sizi ziyaret ederiz. Zaten hemen de gidemeyiz."

"Neden olmasın?" Lauren sordu.

"Çünkü..." Lissa yüzünü buruşturdu. "Ana gezegenimiz Tarsia'dan gelecek heyeti beklemek zorundayız. Saber ailesini arayıp tüm Klanların Üst Şefliği görevinden istifa ettiğini söylediğinde, anlaşılır bir şekilde çok üzüldüler." İçini çekti. "Onlara *nedenini* söylediğinde, neredeyse histerikleştiler. En azından annesi öyle yaptı."

"Oh, hayır!" Sophia haykırdı. "Peki ne yapacaklar?"

Lissa, "Saber'ın yerini alması gereken kişinin başkanlığında bir heyet gönderiyorlar - onun adı Reddix," diye açıkladı. "Kılıç'ı fikrini değiştirmeye ikna etmeye çalışacaklar."

"Ne kadar aşağılayıcı!" Kat haykırdı. "Zaten bağlı olduğunuzu bilmiyorlar mı?"

Lissa başını salladı. "Ne elde etmeyi umduklarını bilmiyorum-şu anda bizi ayırmanın bir yolu yok. Ama görünüşe göre bir Üst Şef istifa ettiğinde bu bir gelenek. Her neyse, Saber partinin liderini tanıyor, onun en yakın arkadaşlarından biri. Bu yüzden biz Birinci Dünya'ya gitmeden önce Reddix'le biraz vakit geçirebilmek için kalıp ailesinin isteğini yerine getirmek istiyor."

"Gemide daha fazla Touch Kindred var." Olivia başını salladı. "Bunun bir sorun olacağını söyleyebilirim ama geçen gece sen ve Saber ile olanlardan sonra, Kindred'ın geri kalanı muhtemelen yanaşma bölümüne iner inmez bir parti verecektir."

Lissa kızardı ve gülümsedi. "O da var. Ana Gemiye oluşturan metal alaşım bir tür iletken gibi davranıyor gibi görünüyor. Eğer Birinci Dünya'ya taşınır ve kutsal dağda Nadiah ve Danışman Rast'la birlikte yaşarsak, ne zaman... bilirsiniz işte, herkesin öğrenmesi konusunda endişelenmemize gerek kalmaz."

"Edepsizlik yapmak mı?" Kat gülerek sordu.

"Aynen öyle." Lissa daha da kızarak başını salladı.

Elise düşünceli bir ifadeyle, "Her seferinde aşkınızı ilan etmenin ne kadar çabuk eskiyeceğini anlayabiliyorum," dedi. "Bazı şeylerin özel kalması gerekir." Lissa'ya ihtiyatlı bir göz kırptı.

Merrick'le aralarında geçenleri ve Elise'in eşinin Saber'ı nasıl ikna ettiğini bilen Lissa, ona minnettar bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Evet," dedi. "Bazı şeyler özel kalmalı."

"Özel demişken, L nerede?" Kat etrafına bakınarak sordu. "Bir dakika önce burada olduğuna yemin edebilirim." Lauren'a baktı. "O iyi mi? Gemide kalmaya geleli neredeyse bir ay oldu ama bizimle pek uyuşmuyor gibi görünüyor."

"Her zaman çok sessiz," dedi Sophia.

Olivia başıyla onayladı. "Bunu söylemek zorundayım Lauren, ama burada pek de mutlu görünmüyor."

Lauren'ın yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. "Zor bir hayatı oldu, biliyor musun? Ama Ana Gemi'de yaşamaktan hoşlanıyor. Ve annemi *seviyor*. Her zaman yetişiyorlar. Aslında..." Artık kendini göstermeye başladığı için biraz çaba sarf ederek ayağa kalktı. "Gidip odamı kontrol edeceğim ve orada olup olmadığına bak. Şu anda annemle konuşmak için Think-me'i kullanıyor olabilir."

"Devam et." Kat onun kolunu okşadı. "Ama hemen döndüğünden emin ol, neredeyse tatlı vakti geldi."

"Ne tatlısı?" Olivia güldü. "Daha *öğle yemeği* bile *yemedik*."

Kat'in yüzünde alaycı bir ifade vardı. "Dinle beni Missy, neredeyse bir yılını seni bekleyerek ve sana akla gelebilecek her iğrenç hamile kadın yemeği kombinasyonunu hazırlayarak geçirdim. Şimdi hamile olan benim, eğer tatlı zamanı diyorsam -tabii *ki tatlı zamanıdır!*"

Olivia ve Sophia güldüler. "Sakin ol, Kat kadını!" dedi Liv. "Eğer önce tatlıyı yemek istiyorsan, ben kimim ki seni durdurayım? Aslında, eğer hemen başlamak istiyorsan, dondurucumda hâlâ bir ya da iki bardak Ben ve Jerry'nin Brownie Hamuru var. Baird, küçük Danny oğlum ortaya çıkmadan önce hepsini bitiremedi." Başını iki yana salladı. "Vay canına, çocuklarımız büyüdüğünde onlara anlatacak tuhaf hikâyelerimiz olacak, değil mi?"

Kat kibarca, "Bunu bir süre saklasan iyi olur," dedi. "Hiçbir çocuk kendisini doğuranın aslında babası olduğunu bilmek istemez."

Olivia öfkeyle, "Değildi," diye bağırdı. "En sonunda oradaydım."

"Evet, ama-"

"Affedersiniz," dedi Lauren gülerek. "Ama gerçekten L'yi kontrol etmem gerekiyor. Siz tartışmaya devam edin. Eğer zamanında dönmezsem, Kat tatlımı yiyebilir."

"Bunu kabul edeceğimi biliyorsun," diye söz verdi Kat. "O yüzden geri gelsen iyi olur."

"Yapacağım." Lauren kapıdan çıkmadan önce onlara son bir kez gülümsedi.

Lissa onun gidişini izledi ve kapı arkasından kapandığında bir sızı hissetti. Lauren, Kat ve Ana Gemi'deki tüm kızlar çok iyi arkadaş olmuşlardı. Nadiyah'yı özlemişti ve arkadaşının onun Birinci Dünya'ya dönmesini istemesine minnettardı ama Ana Gemideki Dünyalı kızlardan ayrılacağı için üzülecekti.

Kendini rahatlattı. *Zaten bir süre daha ayrılmayacağız. Burada kalıp Tarsia'dan gelen heyetle tanışmamız gerekiyor, böylece en azından Kat'in katılım törenini görebilecek ve bağlayıcı meyveli pastasından tadabileceğim.*

Ve nereye yerleşirse yerleşsin, Kılıç'ın onu sevmek ve korumak için yanında olacağını biliyordu. Ona hükmedecek ve bazen de ona boyun eğecekti. Uzun ve mutlu bir hayatı olacaktı ve bunu sevdiği adamla birlikte yaşayacaktı.

* * * * *

Lauren kız kardeşini, Ana Gemi'nin dışındaki uzayı gösterecek şekilde ayarlanmış olan görüntü ekranına karamsar bir şekilde bakarken buldu. Ay'ın yörüngesinde döndükleri için Dünya gökyüzünde mavi bir diskten başka bir şey değildi ama L'in baktığı şey bu değildi. Lauren'inkine benzeyen kehribar rengi gözleri Dünya'nın çok ötesinde bir noktaya dikilmiş, sanki uzayın diğer tarafında özlemini çektiği ve asla sahip olamayacağı bir şey varmış gibi uzayın enginliğini inceliyordu.

"Hey..." Lauren arkasından yaklaştı ve elini kız kardeşinin koluna koydu. "Sen iyi misin?"

"Oh!" L sıçradı ve sonra ona gülümsedi. "Ben iyiyim. Ben sadece... düşünüyordum."

"Onu , değil mi?" Lauren sessizce sordu. "... Ben..."

Sen nereden biliyorsun?" L sonunda sordu.

Lauren, "Aranızda bir bağ olması gerektiğini biliyordum, aksi takdirde onu herkesi doğru bedenlerine geri döndürmeye ikna edemezdin," dedi. "Bunu yaptığına göre seni çok önemsiyor olmalı."

L ellerine baktı. "Herkesi geri döndürmekten daha fazlasını yaptı - bin yıldan fazla bir süredir kazandığı suçluluk yükünü üstlendi ve tüm bunları beni sevdiği için yaptı." Başını iki yana salladı. "Herkesin onu kötü biri olarak gördüğünü biliyorum ama öyle davranmasının bir nedeni vardı. Ve ben ona bir söz verdim. Ama şimdi..."

Lauren boğazında bir yumru hissetti ama ağlamasına izin vermedi. "Ona geri dönmek istiyorsun, değil mi?"

İçimi çektim. "Evet. Buraya uyum sağlamaya çalıştım Lauren ve arkadaşlarını seviyorum ama... kendimi ona ait hissediyorum. Biz... biz bağlandık - en azından kısmen bağlandık. Onsuz sanki... sanki bir parçam eksikmiş gibi hissediyorum."

Lauren derin bir nefes aldı. "O zaman gitmelisin."

L başını salladı. "Anlamıyorsun, kardeşim. Eğer gidersem... geri dönüşü yok. O-Draven-Tanrıça'nın yaşadığı düzleme yükselmek zorunda kalacak ve beni de yanında götürmek istiyor. Yani eğer gidersem..." Dudağını ısırды. "Seni bir daha asla göremeyeceğim."

Lauren bu kez gözyaşlarını tutamadı. "Oh, L..."

"Merak etme," dedi L çabucak. "Ben gitmiyorum. Zaten muhtemelen çok geç. Bir ay bekleyeceğini söyledi ve eğer gelmezsem..."

"Hayır." Lauren başını salladı. "Hayır, gitmelisin. Sadece... Seni çok özleyeceğim."

"Ben de seni özlerdim." Ona baktım. "Ama biliyorsun, Tanrıça benimle konuştuğunda, seninle ölümden sonra yeniden bir araya geleceğimize söz verdi. Yani... seni bir daha *asla* göremeyecek değilim."

Lauren gözyaşlarının arasından gülmeyi başardı. "Doğru ya. Yani kız kardeşimle tekrar buluşmak için nalları dikene kadar beklemem mi gerekiyor?"

"Sanırım öyle." L içini çekti ve başını salladı. "Haklısın, bu korkunç. Ben burada kalacağım."

Lauren derin bir nefes aldı ve gözlerini sildi. "Hayır, gitmiyorsun. Sen gidiyorsun. Hadi gel." Kız kardeşinin kolundan tuttu ve onu kapıya doğru yürütmeye başladı.

"Ama... ama emin misin?" L yüzünü ona dönerek sordu. "Lauren, gerçekten *emin misin?*"

"Eminim." Lauren onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti ve ikizine şiddetle sarıldı. "Seni bir daha asla kaybetmeyeceğime dair kendime yemin ettim, L," diye mırıldandı kız kardeşinin kulağına. "Ama senin sevginin önünde duramam. Sırf kendimi mutlu etmek için seni mutsuz edemem."

"Oh, Lauren..." Ben de ona sarıldım. "Anladığına çok sevindim. Sana söylemekten çok korkuyordum... anneme söylemekten."

"Anlayacaktır," dedi Lauren kararlılıkla. "Aşk için her şeyden vazgeçmeyi bilir - bizi nasıl elde ettiğini sanıyorsun?"

"Pekâlâ." L geri çekildi ve Lauren onun gözlerinin dökülmemiş yaşlarla parladığını gördü. "Dediğim gibi, artık çok geç olabilir. Bir ay oldu, belki de çoktan gitmiştir."

"Seni beklemeyen her erkek aptaldır, tatlım. Ve bunu sadece bana benzediğin için söylemiyorum." Lauren ona sulu bir gülümseme verdi. "Hadi, şimdi gidiyorsun."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı L. "Bunun için teşekkür ederim Lauren. Her şey için."

"Bir şey değil." Lauren gülümsedi. "Tanrıça'yla birlikte cennete gittiğinde ya da her nerede yaşıyorsan, arada sırada bana da bakacağına söz ver."

"Yapacağım," diye söz verdi L. "Ve küçük kızınıza özel bir göz kulak olacağım." Lauren'ın yuvarlak karnını nazikçe okşadı. "Harika bir kız olacak, biliyorsun - nesillerdir ilk kez çoğunluğu Scourge olan bir dişi. Ona ayak uyduracak bir erkeği nereden bulacak bilmiyorum."

Lauren güldü. "Muhtemelen iki taneye ihtiyacı olacak - belki de bazı İkiz Kindredler onu hizada tutabilir. Kim bilir?"

"Yapacağım," diye söz verdi L. "Ve yemin ederim ki onu tehlikeden uzak tutmak için elimden geleni yapacağım."

"Ona senin hakkında her şeyi anlatacağım," dedi Lauren usulca. "Ve nasıl kendi özel koruyucu meleğinin ona göz kulak olduğunu."

"Bunu sen yap." L ona bir kez daha sarıldı ve sonra iç çekti. "Gitmek zorundayım. Çok geç kalmış olabiliriz."

"Öyle olmayacak." Lauren çenesini kaldırdı. "Devam et, vedalaştık. Yanaşıma bölümüne koş, bunu istediğini görebiliyorum ve hamile bir kadın seni yavaşlatacak."

L onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Sen bir insanın isteyebileceği en iyi kardeşsin," diye fısıldadı. "Seni seviyorum Lauren. Seni her zaman seveceğim."

Ve sonra gitmişti.

Bölüm Otuz Beş

Draven etrafına son bir kez daha baktı. Binlerce yılını geçirdiği yeraltı sığınağı artık yoktu. Ordusu ve sürgündeki tek yoldaşları olmaları için var ettiği ruhsuz troller ve impsler de gitmişti. Hrakaz'ın yüzeyinde duruyordu.

Bir zamanlar çorak, kayalık bir boşluk olan, iğrenç cinler ve trollerle dolu bu topraklar artık göz alabildiğine sessiz ve boştu. Dereler nihayet yeniden temiz akmaya başlamıştı ve orada burada yeşilliklerin filizlendiğini görebiliyordu. Küçük gezegen hayata geri dönüyordu.

Ancak Hrakaz'ı eski haline getirmek yapması gerekenlerin sadece başlangıcıydı. Pek çok kötülüğün telafi edilmesi, yerinden ettiği ya da bazı durumlarda neredeyse tamamen yok ettiği ırklara çok fazla intikam ödenmesi gerekiyordu. Bu yüzyılların işi olacaktı.

Ve bunu tek başına yapacakmış gibi görünüyordu.

Şu anda bile Tanrıça'nın onu çağırdığını hissedebiliyordu. Neden henüz onun düzlemine yükselmediğini merak ediyordu.

"Sadece birkaç dakika daha anne," diye gönderdi, o kadar çok çalışmaktan yorulmuş kanatlarını esneterek. "Ona bekleyeceğime söz verdim. Gelmeyeceğinden emin olmalıyım."

Tanrıça'dan gelen bekleme hissi biraz azaldı ama tamamen yok olmadı. Draven cennetteki annesinin onu evde karşılamak için sabırsızlandığını biliyordu ve o da onu görmek için sabırsızlanıyordu. Ama yine de L'in geleceğini umut etmekten kendini alamıyordu. Onu bir kez daha görmek isterdim. Keşke...

Ama hayır, muhtemelen gelmeyecekti. Şimdi gitmeli ve bu işi bitirmeliydi.

İç çekerek gözlerini Hrakaz'ın açık mor gökyüzüne çevirdi... Ve alçalan tek, küçük bir gemi gördü.

* * * * *

Draven onu kollarından yakalayıp L'in başı dönene kadar kendi etrafında döndürmeden önce kapıdan ancak çıkabilmişti.

"Geldin! Gerçekten geri geldin!"

"söz verdim, değil mi?" diye sordu gülerek.

Onu yere bıraktı ama kollarını ve kanatlarını ona dolayarak yakın tutmaya devam etti. "Fikrini değiştirmenden korkuyordum."

"Neredeyse yapıyordum," diye itiraf etti L. "Kız kardeşimi terk etmek çok zordu.

Ama sonunda neden gitmem gerektiğini anladı."

"Vedalaşmak için vaktin olduğuna sevindim." Draven onu usulca öptü. "Ama benimle geldiğin için daha da mutluyum."

L etrafına bakındı. "Şimdi gidiyor muyuz?"

Omuz silkti. "Gecikmek için bir neden yok. Hrakaz'daki çalışmalarım tamamlandı. Birkaç yıl içinde neredeyse bulduğum zamanki haline dönecek."

L boğazını temizledi. "Oh, . O zaman sanırım... hadi gidelim."

Draven kaşlarını çatı. "Sen iyi misin? Endişeli görünüyorsun."

"Şey..." L ona zayıf bir gülümseme verdi. "Annenle yüz yüze tanışacağım için biraz gerginim. Herkes kayınvalidesinin bir Tanrıça olduğunu söyleyemez."

Draven onu tekrar öptü. "Seni sevecek. Aslında zaten seviyor. Beni kurtardığın için seni seviyor - eğer sen ve bana verdiğin yarım ruh olmasaydı, hâlâ sefalet ve karanlığın içinde sıkışıp kalmış olurdum." Onun yanağını okşadı. "Seni çok seviyorum, L. Sana borcumu nasıl ödeyebilirim?"

L gülümsedi. "Ben de seni seviyorum bebeğim. Bana borcunu ödemeye gelince, bunu daha sonra konuşabiliriz. Annenle tanıştıktan sonra belki biraz yalnız kalabiliriz. Bilirsin, belki bağımızı tamamlarız?"

Draven'ın gerçek yeşil gözleri şehvetle karardı ve ona çok daha derin bir öpücük daha verdi. "Benim için zevktir, sevgilim. Şimdi sıkı tutun, yükseleceğiz."

Onu daha sıkı kavradı ve L kollarını onun boynuna dolayıp tutundu. Draven'ın büyük kanatları havayı dövdü ve sonra havalandılar, Hrakaz'ın sessiz manzarası üzerinde yükseklerde uçuyorlardı.

"Bu inanılmaz," dedi kulağına. "Ama annenin olduğu yere uçacak mıyız? Yani, çok yükseğe çıkarsak hava çok incelmez mi?"

"Yukarı bak," diye mırıldandı Draven.

L yaptı ve gökyüzünde üzerlerinde parıldayan, gümüş bir portal gördüğünde nefesi kesildi. "Oh, çok güzel. Bir çeşit geçit mi?"

"Aynen öyle." Büyük kanatları havayı pompalarken Draven onu tekrar öptü. "Ve bunu birlikte atlatacağız..."

Son

Yazarın Notu:

FaceBook'ta benimle arkadaş olan bazılarınız bunun Kindred serisinin son kitabı olacağını düşündüğümü biliyor. Hatta o kadar emindim ki Draven ve L'nin hikayesini Saber ve Lissa'nınkiyle birlikte tamamlamıştım. Yedinci kitabın sondan bir önceki bölümünü yazarken aklıma 8. kitap için bir fikir geldiğinde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin! Bir Kindred kitabı daha olacağını ve muhtemelen bundan sonra birden fazla olacağını söylemekten memnuniyet duyuyorum. Aslında, bana iyi hikayeler gelmeye devam ettiği ve okuyucularıma tatmin edici bir okuma deneyimi yaşatabileceğimi hissettiğim sürece kitapları yazmaya devam edeceğime söz veriyorum, ki bu benim için çok önemli.

Ön okuyucularımdan birkaçı Draven'ın gelecek kitaplarda yer almayacağını sordu. emin değilim ama kesinlikle mümkün. O harika bir kötü adamdı ve yazması çok eğlenceliydi ama L ile birlikte Tanrıça'nın diyarında bazı maceralar yaşayabilirler. Ancak bir sonraki kitap için eve daha yakın olmak istiyorum. Henüz 8. kitabın kadın kahramanının adını bilmiyorum ama onun bir Dünyalı kız olduğunu ve ters Dokunuş hissine sahip Dokunuş Kindred'ı Reddix'in de kahraman olacağını biliyorum. Muhtemelen 2013'ün başlarında onların hikayesi üzerinde çalışmaya başlayacağım.

Bu arada, gerçekten yazmak istediğim bir YA serisi için bir fikrim var. Emmaline Andrews takma adıyla YA yazılarımı takip edenler, ilk kitap Kilit ve Anahtar çıktığında bana yazabilir ve bir inceleme kopyası isteyebilirler. Ve lütfen Amazon, AllRomance ve Smashwords'te bulunan ilk YA romanım The Academy'ye göz atın.

Her zaman olduğu gibi, beni FaceBook'ta bulabilir veya web siteme göz atabilirsiniz www.evangelineanderson.com Yakın zamanda yeniledim, bu yüzden bir süredir görmeyenleriniz lütfen gelip kontrol edin. Crocodesigns tarafından yapılan yeni görünüme bayıldım.

Hepinize Mutlu Şükran Günleri dilemek ve her zaman yaptığım gibi bir kez daha eklemek dışında şimdilik söyleyeceklerim bu kadar -lütfen KORSANLIK YAPMAYIN. Hayatımı bu kitaplarla kazanıyorum ve herkesin bu kitapların tadını çıkarabilmesi için fiyatları düşük tutmaya çalışıyorum. Lütfen en sevdiğiniz bağımsız yazarların eserlerini almak yerine satın alarak onları destekleyin ki hepimiz sizin ve bizim zevkimiz için yazmaya devam edebilelim.

*Hepinize kucak dolusu sevgiler ve
mutlu okumalar! 11-27-12
Evangeline*

Akraba Gelinler Sözlüğü

AllFather - başarısız bir genetik ticaretin yan ürünü olan bir ırk olan Scourge'un şeytani başı. AllFather, Kadimlerden biridir ve duygusal acı ve travmaları toplamak için bir kişinin zihnine ulaşma gücüne sahiptir. Bela Kehaneti'nin gerçekleşmesi için yaşıyor.

Rageron ormanlarının en karanlık ve erişilmez kısmı olan Derin Mavi'de yaşayan *Kadim Varlıklar*. Duygusaldırlar ama Kindred'larla hiçbir şekilde akraba değildirler. Her Kadim Olan'ın iki formu vardır; insana ya da Kindred'a benzeyen iki ayaklı bir form ve ölümcül olabilen bir canavar formu ve istedikleri zaman formlar arasında geçiş yapabilirler. Kadimler İlk Akralardan bile daha eskidir ve kıskançlıkla korudukları *skrillex* bitkisine saygı duyarlar.

Bespeak-Biriyle bir Think-me cihazı kullanarak zihinsel olarak iletişim kurmak. Yakından tanımadığınız birine bespeak yapmak kaba bir davranış olarak kabul edilir.

Beast/Rager Kindred - güzel ama ölümcül flora ve fauna ile dolu bir orman gezegeni olan Rageron'dan *gelirler*. Koyu renk saçları, altın rengi gözleri ve ateşli öfkeleri vardır ama en belirleyici özellikleri çiftleşme yumruklarıdır. Çiftleşme yumruğu, Canavar Kindred'in şaftının dibinde bulunan ve yalnızca seçtiği eşiyile bağlayıcı seks sırasında tamamen devreye giren bir bölgedir. Bu bölge şiştiğinde, Canavar Kindred ve gelini tamamen ona bağlanana kadar birbirlerine kilitli kalır. Bu, her iki partner için de hem son derece uzun süreli hem de multiorgazmik seks sağlar.

Yıldızlar Arasındaki Karanlık - Soyluların kadim düşmanı olan İstif ya da *Grimlax*'ın *bir diğer* adı. Bu varlıkların ruhları yoktur ve bu yüzden Kindredlar tarafından şeytani olarak kabul edilirler.

Kan Humması, Kan Soyu'nun ana dünyası olan Tranq Prime'da çiftleşmemiş dişilerin muzdarip olduğu bir durumdur. Kan Humması ya da sıklıkla kullanılan adıyla Kan Yanması, buzlu dünyada yaşayan ve sadece kadınları etkileyen bir parazitten kaynaklanır. *Fleeta* ya da kan böceğinin içinde bulunan bu parazit

-Tranq Prime su kaynağındaki bir bileşikle reaksiyona girerek ateşe neden olur. Belirtiler arasında titreme, artan cinsel ihtiyaç ve damarlarda kan ısınması hissinin yanı sıra meme uçlarında ve cinsiyette artan renklenme yer alır. Ateş kırk sekiz saat içinde tedavi edilmezse ölümlle sonuçlanacaktır.

Bir Kindred erkeği bir dişinin kanını içtikten sonra, Kan Hummasına karşı doğal bir panzehir oluşturur ve bu panzehiri dişiyle vücut sıvılarını paylaşarak geçirebilir. Panzehiri dişinin sistemine sokmanın en etkili yolu, bir Kan Akrabasının onu ısırması ve böylece özüyle birlikte enjekte etmesidir. Bununla birlikte, iyileştirici sıvının seks yoluyla geçmesi de mümkündür.

Kan Humması eskiden Tranq Prime'da çok yaygındı ve bu da soğuk, gururlu yerlilerin ilk etapta Kindred'larla genetik bir değişim başlatmasına neden oldu. Ancak yakın zamanda geliştirilen bir aşı hastalığın neredeyse kökünü kazıdı ve buzla kaplı gezegenin asıl sakinlerinin ticarete devam etmek için çok az nedeni var. Kendilerini Püristler olarak adlandıran bir grup, Soylularla daha fazla ticaret yapılmasına karşı.

Kan/Tranq Akraba- sarışın ve soluk mavi gözlüdür ve buz, kar ve kutup benzeri sıcaklıkların norm olduğu Tranq Prime'dan gelirler. Ağır hava koşullarıyla mücadele edebilmek için Kan Soyusu normalden daha yüksek vücut ısısına ve insandan iki kat daha fazla kırmızı kan hücresine sahiptir. Süperşarjlı kanlarını paylaşmak ve kendi bağlayıcı seks versiyonları sırasında eşlerinin kanını almak için özel ısırma ritüelleri geliştirmişlerdir. Bir insanın köpek dişlerinin olduğu yerde bulunan bir dizi çift dişleri vardır. Bu dişler, bir Kan Akrabası çiftleşmek ve bağ kurmak istediği bir kadınla birlikte olana kadar tam olarak gelişmez veya eti delegecek kadar keskinleşmez.

Bağlanma Töreni - bir Kindred savaşçısı tarafından seçilen gelin, onunla bağlanma seksi yapmasına ve zihnini onunkıyla birleştirmesine izin vermişse, Talep Etme Döneminden sonra gerçekleşen düğün tipi bir ritüel.

Bağlayıcı Seks - bir Kindred savaşçısının cinsel ilişki sırasında gelinini kendisine kalıcı olarak bağlamak için attığı ekstra adım. Canavar Kindred için bu, çiftleşme yumruğunun kullanılmasıdır. Kan Soyusu için bağlayıcı seks, penetrasyon sırasında seks anlamına gelir. İkiz Akraba, gelinin içine girerek ve aynı anda ona boşalarak onu kendilerine bağlar.

Sahiplenme Töreni, bir gelin bir Kindred savaşçısı tarafından ilk kez sahiplenildiğinde gerçekleşen bir tür nişan törenidir. Erkek ona karşı niyetini açıklar ve kadın da Sahiplenme Dönemi yasalarına uyacağına yemin eder.

Sahiplenme Dönemi - askere alınan kadınların Kindred Ana Gemisine gitmeleri ve kendilerini seçen savaşçıyla otuz günlük bir "sahiplenme dönemi" geçirmeleri gerekmektedir. Bu sürenin sonunda Akraba eşlerinin cazibesine direnmeyi başarırlarsa, Dünya'ya geri ve normal yaşamlarına devam etmelerine izin verilir. Ancak, Kindred erkeğinin baştan çıkarmasına yenik düşerlerse, ömür boyu çiftleşmiş olurlar ve yaşamak için Kindred gemisine taşınmaları, diğer her şeyi geride bırakmaları ve Dünya'daki ailelerini ve arkadaşlarını sadece seyrek olarak görmeleri gerekir. Elbette pek çok kadın, askere alınsın ya da , bir her şeyden vazgeçmek istemeyecektir. Fakat

Kindred'ların gizli bir silahı vardır - kadınlarının zevkine olan bağlılıkları ve inanılmaz ateşli seks sırasında detaylara gösterdikleri özen.

Sahiplenme Dönemi Kuralları - Sahiplenme Dönemi, Kindred savaşçısının seçtiği gelini baştan çıkarmaya çalıştığı ve gelinin de ona direnmeye çalıştığı dört hafta sürer:

Bekletme Haftası: Kindred savaşçısı gelinini bekletebilir.

Yıkanma Haftası: Savaşçı ve gelini birlikte yıkanır ve savaşçının geline kokulu yağlarla masaj yapmasına ve onu boşaltmasına izin verilir.

Tadım Haftası: Savaşçının gelini üzerinde oral seks yapmasına izin verilir.

Bağlanma Haftası: Sekse izin verilir, ancak işleri bir adım öteye götürüp üç farklı Kindred erkeğine özel ve spesifik bir süreç olan bağlanma seksine izin verip vermeyeceği tamamen geline bağlıdır. (Çoğu kadın bu noktadan çok önce teslim olur ancak birkaçı direnir).

Hak talep etme süresi dolmadan önce tek çıkış yolu sözleşmenin ihlal edilmesidir. Bu, Soydaş savaşçının kurallara sıkı sıkıya uymaması ve izin verilen olaylar sıralamasında ileri atlamaya çalışması veya Soydaş Yüksek Konseyi tarafından konulan kurallardan birini çiğnemesi durumunda gerçekleşebilir. Çoğunlukla Dünya ile iletişimin kısıtlanmasıyla ilgili olan bu kurallar Ana Gemideki herkesin güvenliği içindir ve pazarlık konusu yapılamaz. Bilgisizlik bu kuralların ihlali için bir mazeret değildir ve talep döneminin derhal sonlandırılmasıyla sonuçlanacaktır.

Convo-pillar-Parlak renkli bir tırtıla benzeyen yarım inç uzunluğunda bir böcek. Convo-pillar'lar, Rageron çevresindeki sınır kolonilerindeki tüccarlar tarafından, düşünce dalgaları aracılığıyla kullanıcılarının beyniyle iletişim kurarak yabancı dilleri tercüme etmek üzere genetik olarak tasarlanmıştır. Güvenilir olmadıkları bilinen çevirileri çözdüklerinden daha fazla çatışmaya neden olduğu için Kindred Yüksek Konseyi tarafından yasaklanmışlardır.

Derin Mavi - Rageron ormanlarının en karanlık ve en ulaşılmaz kısmı

Rüya Paylaşımı - bir Kindred savaşçısının zihni gelininin zihniyle hizalandığında ve birbirlerinin günlük faaliyetlerini ve anılarını uykularında görmeye başladıklarında *meydana gelir*. Bununla , iki (ya da İkiz Kindred durumunda üç) zihnin hizalanması çeşitli şekillerde olabilir ve uykuyla sınırlı değildir.

Ateş Çiçeği Suyu - Rageron'a özgü Ateş Çiçeği bitkisinden yapılan alkollü bir içecek. Görünüş olarak süte benzemekle birlikte bal, vanilya, lavanta ve yaban mersini aromasına sahiptir.

Yüksek Konsey Üyesi - Kindred ana gezegeni Birinci Dünya'nın gerçek hükümdarı ve savunucusu. Sadece Yüksek Konsey Üyesi bilgelik tahtına oturabilir ve öngörü gözüyle görebilir. Bir Yüksek Konsey Üyesi olmadan, Birinci Dünya ve Kindred ırkının geri kalanı İstif'in şeytani entrikalarına karşı yeterince korunamaz.

Grimlax ya da Yıldızları Yiyen Karanlık olarak da bilinen İlk Akraba'nın *kadim düşmanı Hoard*, açgözlü iştahları olan ve evrendeki her canlıyı fethetmek, yutmak ve yok etmek isteyen şeytani varlıklardır. Kabilelere ayrılmışlardır ve en alt kademedekiler en kalabalık ve ilkel olanlardır. Elit veya üst kademe kabileler daha sofistike ve zekidir ama aynı zamanda çok daha tehlikelidir. Kötü şöhretleri manipülatiftir ve "gölgeleme" adı verilen bir teknikle görünüşlerini değiştirerek istedikleri herhangi biri ya da herhangi bir şey gibi görünebilirler.

Kindred, yüzyıllardır evreni dolaşarak gen havuzlarını genişletmek için uygun eşler arayan genetik tüccarlardan oluşan bir ırk. Genetik bir anomali nüfuslarının yüzde doksan beşinin erkek olmasını sağladığından, özellikle kadınları arıyorlar.

Kindred'in halihazırda yaptığı üç genetik takas, üç çok özel erkek türüyle sonuçlanmıştır. Ancak ticaret yaptıkları ırkın bazı fiziksel özelliklerini alsalar da, Kindred geni her zaman üç şeyi garanti eder: fiziksel yiğitlik, son derece büyük ve kaslı vücut yapısı ve seçtikleri dişiye sonsuz sadakat.

Krik-ka-re-bir varlığın zihin yaşamının bir başkası tarafından takas edilebildiği veya fidye olarak alınabildiği bir Bela geleneği.

Kusax, Scourge ana gezegeninin çekirdeğindeki kusurlu metalden yapılmış özel *bir* bıçaktır. Tek bir çizik bile ölümcül olabilir çünkü yaralanan kişiye yavaş ve acı dolu bir ölüm sağlayan bir ruh zehri bulaştırır.

Davranış Yasası - her savaşçının gelininin iyi davranışlarından sorumlu olduğunu söyleyen ve ona gelini cezalandırma hakkı veren Kindred yasası. Genellikle "ceza" doğası gereği cinseldir ve bazı gelinler sadece Akraba savaşçıların özel disiplin biçimini deneyimlemek için seri suçlular haline gelirler ;)

Şans Öpücüğü: Mutlu çifte iyi şans getirmesi için Akraba Bağları Töreninde sağdıç ve nedime tarafından gerçekleştirilen bir öpücük.

Akrabamın eşi - Kindred savaşçıların erkek kardeşleri tarafından seçilen gelinlere atıfta bulunma şekli. İngilizcedeki baldız terimine benzer.

Sahip Olma İşaretleri - Scourge'un bir dişiye eş olarak işaretleme yöntemi. Sahip Olma İşaretleri arasında dar bir tasma, meme uçlarına ve klitoral kaputa piercingler ve kalçanın iç kısmına veya kalçanın üst kısmına bir damga bulunur. Akraba kanı taşıyan Scourge'lar da eşlerini kokuyla işaretlemek isterler ancak seçtikleri dişiye gerçekten bağlı hissetmek için türlerinin geleneksel işaretlerine ihtiyaç duyarlar.

Tüm Yaşamın Anası - ana Akraba İlah, öğretileri dışı olan her şeye saygı ve hürmeti içeren nazik ve yardımsever bir tanrıça.

Numala, "sıvı kedi" anlamına gelen *bir* Kan Akraba adıdır. Uyarıldığında normal miktardan daha fazla kayganlık üreten bir dişiyi ifade eder. *Numalalar* Kan Soyu tarafından çok değerlidir ve eş olarak aranırlar çünkü Kan Soyu savaşçısının ortalamadan daha büyük sikini kaldırabilme ihtimalleri daha yüksektir.

Psişik Bıçak - Bela tarafından geliştirilen ve bir Kindred ile gelini arasındaki zihinsel ve duygusal bağ koparabilen bir işkence aleti.

Öfke - aynı zamanda *Koruyucu Öfke* veya *Çılgın Öfke* - gelini tehdit edildiğinde bir Kindred savaşçısına gelen değişmiş bilinç halidir. Kan dolaşımını endorfinle doldurur ve öylesine yoğun bir öfke ve saldırganlığa neden olur ki, bu durumdaki bir Kindred, sahiplendiği kadını korumak için ölecek bir ölüm makinesine dönüşür.

Kutsal Koru - Tüm Yaşamın Anası'nın tapınağına ev sahipliği yapan yeşil ve mor ağaçlardan *oluşan bir alan*. Kindred Mother gemisi, bu kutsal ağaçların büyüyüp serpilmesine olanak sağlamak için kendi gezegenlerinde olduğu gibi yapay bir yeşil güneşle donatılmıştır.

Scourge - yanlış giden *bir* genetik ticaret, bu tehditkâr yabancılar en maceraperestleri bile korkutacak kadar sapkın arzulara ve cinsel ihtiyaçlara sahiptir. Kadınlarına hükmetme ve tamamen sahip olma ihtiyaçları, yerine getirmeleri gereken tuhaf bir kehanete yol açmıştır... ya da denerken ölürler.

Bela Kehaneti-"İkiden biri, birbirine benzeyen ama yine de farklı - sarı bir güneşin üçüncü gezegeninden gelen tek bir rahmin çifte meyvesi. O olacak

Göğüslerinin arasında beyaz bir yıldızla işaretlenmişti." Bu sözler, büyük bir kahin olduğuna inanılan ve Scourge ırkının yaşayan son dişisi olan Mee'ah tarafından söylenmiştir. Belalılar ölmekte olan bir ırktır ve dişileri olmadığı için et tankı ya da fıçı denilen yapay rahimlerde yeni üyeler yaratmak zorunda kalırlar. Yine de Kindred'larla aynı genetik özelliklere sahip oldukları için sadece erkek çocuklar yaratabiliyorlar ve her yeni nesil bir öncekinden daha zayıf oluyor. Kehanet, Scourge'un AllFather ile çiftleşebileceğine ve ırklarını gençleştirmek için sadece kız çocukları doğurabileceğine inandığı kadına atıfta bulunuyor.

Skrillix Bitkisi-Acı Asma olarak *da* bilinir. Bu bitki yalnızca Derin Mavi olarak adlandırılan Rageron ormanlarının kalbinde bulunur. *Skrillix*'in parlak kıvıll meyvelerinin durağanlık hastalığı da dahil olmak üzere birçok hastalığı iyileştirdiği ve yanlış yerleştirilmiş veya yapay bir ruh bağına da çözebildiği söylenir. Meyveleri ne kadar faydalıysa dikenlerinin de o kadar zehirli olduğu söylenir. Bir *skrillix* dikeninin batması, kurbanı acı dolu anıları yeniden yaşamaya zorlayarak uyanıkken kâbus görmesine olabilir. Zihinler meyvelerin suyuyla birbirine bağlandığında, bu vizyonlar kimyasal olarak indüklenen sinirsel bir bağlantı yoluyla bunlara tanık olabilecek başkalarıyla paylaşılabilir.

Take-me-İkiz Aylar'a özgü bir hayvan olup, gemilerinde taşınmak üzere Kindred tarafından evcilleştirilmiştir. Take-me'nin yeşil kürkü ve her iki ucunda birer tane olmak üzere iki kafası vardır. Her kafanın üç mor gözü vardır. Take-me, kütlesini genişletme ve sıkıştırma gibi benzersiz özelliklere sahiptir, bu da onu depolama için ideal hale getirir. Aslen mağaralarda yaşadıkları için, Take-me'lerin çoğu Kindred yemek hazırlama alanlarındaki küçük karanlık bölgelerde çok memnun bir şekilde kalır ve burada efendilerinin yemeklerinin artıkları ve artıklarıyla yaşarlar. Alerjileri olan muz kabukları dışında neredeyse her şeyi yiyebilirler.

Tharp- giysi olarak giyilebilen ince bir kürk battaniyeye çok benzeyen bir hayvan. *Tharplar* Tranq Prime'da yetiştirilir ve konakçıların vücut ısını çoğaltma ve onları en soğuk koşullarda bile sıcak tutma yetenekleri nedeniyle ödüllendirilir. Bir *tharp* sadece tek bir kişi tarafından giyilebilir; acemi ya da gençken bir konakçıya baskı yapar ve eğer

onlardan ayrılmış. *Tharplar* zekidir ve sınırlı hareket kabiliyetine sahiptir. Konakçıları kadar uzun yaşarlar ve sadece vücut ısıyla geçinirler, hayatta kalmak için başka hiçbir besin türüne ihtiyaç duymazlar.

Think-Me-Şakaklara takılan ince gümüş bir tel, zaten samimi bir bağı sahip olan insanlar arasında zihinsel iletişimi kolaylaştırır.

Touch-U - Tranq Prime'a özgü, Kindred'in *bir* ev sağlık cihazı olarak uyarladığı düz siyah mat benzeri bir hayvan. Touch-U, hangi düğmeye basıldığına bağlı olarak hafif bir masaj veya tamamen erotik bir deneyim sunabiliyor.

İkiz *Akraba*, sarp ama güzel adalarla dolu geniş, fırtınalı okyanusların dünyası İkiz Aylar'dan *gelir*. İsimlerine sadık kalarak, İkiz Kindredlar her zaman çiftler halinde gelirler. Ancak kardeşler birbirinin aynısı değildir. Her zaman bir açık ikiz ve bir de koyu ikiz vardır. Bu etiketler sadece ten, saç ve göz rengine değil, ikizlerin ruh hallerine ve dünyayı algılayışlarına da atıfta bulunur. Çiftteki koyu renkli ikiz genellikle daha karamsar ve içine kapanıkken, açık renkli ikiz hayata büyük ölçüde daha parlak bakar. İkizler birbirleriyle yakından bağlantılıdır ve birbirlerinin duygularını hissedebilirler. Şiddetli acı çekmeden uzun mesafelerle veya uzun sürelerle ayrılamazlar. Ayrıca bir kadını paylaşmaları ve onu çok yoğun bir m n ge seks için zihinsel ve duygusal alışverişlerine bağlamaları gerekir.

Urlich, Bela tarafından yetiştirilen *bir* köpek türüdür. Olgunlaştıklarında, koku alma duyularını ve zekalarını arttırmak için makinelerle modifiye edilirler, bu da cyborg tipi bir hayvanla sonuçlanır. Beyinlerine programlanmış kokunun peşine düştüklerinde, *urlichler* tamamen tek fikirlidir ve avları köşeye sıkıştırılıp yakalanana kadar duramazlar.

Wave - yiyecekleri bir dakikadan kısa bir sürede pişirmek için binlerce hassas şekilde harmanlanmış ısı ışını yayan bir Kindred pişirme cihazı.

Zichther - Rageron ormanlarına özgü *bir* hayvan olan zichther, ağzını açıp üç sıra inanılmaz derecede keskin, köpekbalığı benzeri dişlerini ortaya çıkarana kadar görünüşte küçük, parlak mavi bir oyuncak ayıyı andırır.

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, yazmayı tercih eden kayıtlı bir MR teknisyeni. Ve evet, "Yazmayı tercih ederim" yazan bir tampon çıkartması olacak kadar inek. Onu görürseniz korna çalın! Otuzlu yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Sevinerek, kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu gördü ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu internet sitesinde bulabilirsiniz www.evangelineanderson.com Ücretsiz

okumalar ve yakında neler olacağını öğrenmek için ziyaret edin.

Kendisiyle Facebook üzerinden de bağlantı kurabilirsiniz

<http://www.facebook.com/evangeline.anderson.773>

İçindekiler

[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Üçüncü Dördüncü](#)
[Beşinci Altıncı](#)
[Onaltı Yedinci](#)
[Sekizinci](#)
[Dokuzuncu Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Onuncu Onbirinci](#)
[Oniki Onüçüncü](#)
[Ondördüncü](#)
[Onbeşinci Bölüm](#)
[Bölüm](#)
[YirmiOnyedinci](#)
[Onsekizinci](#)
[Ondokuzuncu](#)
[Bölüm Yirmi Bir](#)
[Yirmi İki Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bir](#)
[Yirmi Üç Yirmi Dört](#)
[Yirmi Yirmi Yirmi](#)
[Yirmi Yirmi Dokuz](#)
[Beş Altı Yedi Sekiz](#)
[Otuz Otuz Otuz Otuz](#)
[İki Üç](#) .

Otuz Dördüncü
Bölüm Otuz Beşinci
Bölüm Yazar
Hakkında

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

